

[illegible]

d. or.

6221^{ar}₌

Zend avesta

To the Imperial Library of
Munich
With the Translator's best
compliments.

၁၆၄။ ကလေးသားငယ်တို့သည်

[illegible]

KHORDEH AVESTA

COMPRISING

Ashem, Yathá, the five Nyáeshes, the five Gehs, Víçpa
Humata, Námsetáeshne, Patet Pashemání,
all the Nirangs, Bájs, and Namaskárs,
and seven Yashts,

TRANSLITERATED AND TRANSLATED INTO GUJERATI

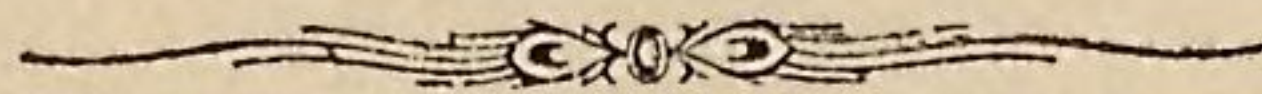
With Copious Explanatory Notes,

BY

KAVASJI EDALJI KANGA,

TRANSLATOR OF THE VENDIDAD INTO GUJERATI, &c.

Head Master, Moolla Feeroz Madresa.

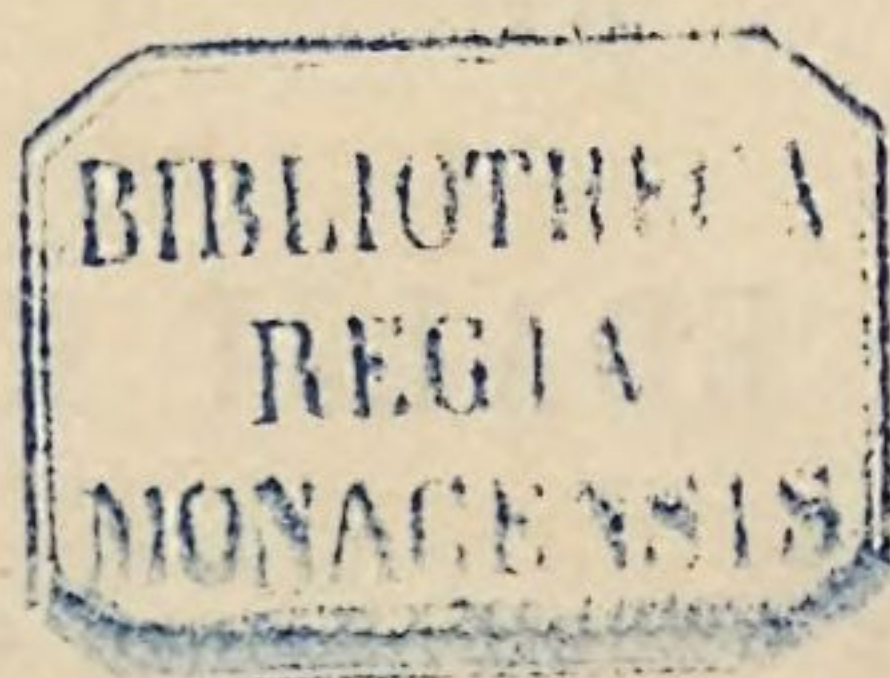

BOMBAY:

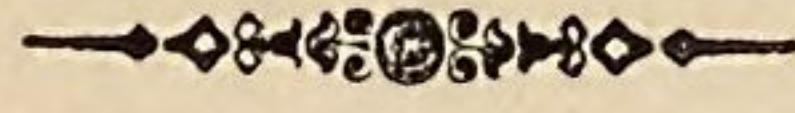
PRINTED AT THE NIRNAYA SAGAR PRESS.

1880.

Registered under Act XXV of 1867.

ખોરદેહ અવસ્તા.

અષ્ટેમ, યથા, પાંચ નીઆએશ, પાંચ ગેહ, દોઆ વીરપ હુમત,
દોઆ નામ સેતાએશને, પતેત પશેમાની, બધી નીરંગો,
બાળે તથા નમસ્કારો તથા સાત યષ્ટ,

બા માએની તથા શરેહ

બનાવનાર

કાવશજ એદલજ કાંગા,

તમામ વંદીદાદનો અસલ અવસ્તા ઉપરથી ફરહંગ સાથનો તરજુમો કરનાર,
મુદલાં ફીરોજ મદરેસાના વડા શિક્ષક.

મુબરક :

“નિર્ણયસાગર” છાપાખાનામાં છાપ્યુંછે.

સને ૧૨૪૮ ઈઅજ્જદજરદી.—સને ૧૮૮૦ ઈસવી.

જાહેર ગ્રંથાલય

આપને જણાવવાનું છે કે આ ગ્રંથાલયમાં
વિવિધ પ્રકારના ગ્રંથો સંગ્રહિત છે. આમાં
સાહિત્ય, ઇતિહાસ, ભૂગોળ, વિજ્ઞાન, વગેરેના
ગ્રંથોનો સમાવેશ થાય છે.

અહીંના ગ્રંથોની વિગતો માટે

આપને પુસ્તક ધંસવી સન ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા કાયદા પ્રમાણે સરકારમાં
નોંધાવ્યું છે, અને તે ઉપરનો સંધલો હક બનાવનારે પોતાને
સ્વાધીન રાખ્યો છે.

જાહેર ગ્રંથાલય

આપને જણાવવાનું છે કે આ ગ્રંથાલયમાં

વિવિધ પ્રકારના ગ્રંથો સંગ્રહિત છે.

૩૫૫

આપને જણાવવાનું છે કે આ ગ્રંથાલયમાં

વિવિધ પ્રકારના ગ્રંથો સંગ્રહિત છે.

દીખાયો.

—૦૦૭૦૦—

ઈસવી ૧૮૧૮ ના સાલમાં ઈઆને આજ ૬૨ વરસની વાત ઉપર મરહુમ દસ્તુરજી ફરામજી સોહોરાખજી મેહેરજી રાણાનો કીધેલો ખોરદેહ અવસ્તાનો ગુજરાતી તરજુમો છપાઈને ખાહાર પડ્યો હતો; ત્યાર પછી તેજ વરસમાં મરહુમ દસ્તુરજી એદલજી દોરાખજી સંજાણાએ ખોરદેહ અવસ્તાનો એક ખીજે ગુજરાતી તરજુમો છપાવી પ્રગટ કીધો હતો. તે વખતથી તે આજસુધી ખીજાઓએ ખીજા આજે છેલ્લા તરજુમા ઉપરથી ઉતારો કરીને, તેમાં કાંઈખી ભણવા ભેગ ફેરફાર કીધા વગર છપાવ્યો હતો. પણ ત્યારપછી યુરોપીઅન વિદ્વાનોની અથાક મેહેનતની નવી નવી શોધોથી, તથા ‘ફાઈલાલોજી’ના નવા એલમથી આપણા આજે કદીમ ધરમ ઉપર પુસ્કળ અજવાળું પડ્યુંછે, અને તે અજવાળાંની મદદથી ઘણીએક નવી ખાખદો તથા ખુખીઓ જે અગાઉ નહી જણાવેલી હતી તે, એ ધરમના ખુદ અસલ લખાણમાંથી માલુમ પડી આવીછે. એ અસલ લખાણ જેને ‘અવસ્તા’ કરીને કહેછે તેના કટલાએક ચોકસ ભાગોનો ‘ફાઈલાલોજી’ને કાયદે કીધેલો તરજુમો છપાઈને ખાહાર *પડ્યોછે. પણ ‘ખોરદેહ અવસ્તા’ જે આપણા જરતોસ્તીઓમાં દરરોજ ભણવાનો ચાલ છે તેનો, હાલની નવી શોધોને અનુસરતો તથા સહી તરજુમો, તેની અસલ શુદ્ધ એખારત સાથે ખાહાર પડે તો સાઈ, એવી આપણા કટલાએક જરતોસ્તીઓએ પોતાની ખાહેશ જણાવી હતી; એ ઉપરથી એ કામ માંથે લેવાને મેં દરસ્ત ધાર્યું.

આજે ‘ખોરદેહ અવસ્તા ખા માએની’ની ચોપડીમાં તમામ અવસ્તાનો ભાગ પ્રોફેસર વેસ્ટર્ગાર્ડના “જંદ તેક્સતસ” (Zend Texts) ઉપરથી લીધોછે. એ તમામ ભણવાનો ભાગ જંદ અક્ષરમાં આપવાનો મારો વિચાર હતો, પણ આપણા જરતોસ્તીઓનો ઘણો મ્હોટો ભાગ એ અક્ષરોના વાંચણથી તદન અનજાણા હોવાને લીધે, એ વિચાર

* શેઠ ખં. ૩૦ કાંમાજીવાળો ફરહંગસાથનો તમામ વંદીદાદના તરજુમાનો રીસાલો (ખનાવનાર, એ. કા. એ. કાંગા). દશ યજ્ઞ ખા માએની (ખનાવનાર, દસ્તુરજી એ. સો. મેહેરજી રાણાના તથા એ. મી. શા. વાછા). આવાં યજ્ઞ ખા માએની (ખનાવનાર, એ. ટે. દી. અકલેશ્વરીઆ).

છોડી દઈને શુદ્ધ ગુજરાતીમાં તેના ઉચ્ચાર આપવા પડ્યા. એપ્રમાણે બરાબર શુદ્ધ ગુજરાતી અક્ષરમાં અવસ્તાનું વાંચણ આપતાં મને કેટલાએક ચોકસ તદ્દન નવી જાતના ગુજરાતી ‘ટાઈપ’ બનાવવા પડ્યા:— જેમકે ધ્રુ, જ્ઞ, જ્ઞ, ખ, જ્ઞ, જ્ઞ, ત્, ઇત્યાદિ. પણ અગરજો હવેપછી આપણા જરતોસ્તીઓમાં અસલ જંદ અક્ષરમાં અવસ્તા ભણવાનો ચાલ પડશે તો, આએ ચોપડીની ખીજ આવૃત્તિમાં જંદ અક્ષરમાં તમામ અવસ્તા તથા પાજંદ ભાગ આપવામાં આવશે.

દરેક અવસ્તા તથા પાજંદ ફકરાની નીચે તેનો ખોલેખોલ ગુજરાતી તરજુમો આપ્યોછે, પણ સેહેલાઈથી જણાઈ આવે એટલામાટે ખેહુના ‘ટાઈપ’ જુદા લીધાછે. વળી દરેક અવસ્તા તથા પાજંદ ખોલનો ગુજરાતીમાં શું અર્થ થાયછે તે તરત જણાઈ આવે એટલામાટે, અવસ્તા તથા પાજંદ તેમજ ગુજરાતી ખોલોને મથાળે આંકડા મુકવામાં આવ્યાછે; પણ ગુજરાતી એખારતને માટે કેટલીએક વખતે આપણી તરફથી જ્યારે ખોલો લેવા પડ્યાછે ત્યારે, તે અસલ એખારતમાં નથી એવું જણાવવાસાં તે ખોલોને () એપ્રમાણે વધાયામાં મુક્યાછે. એપ્રમાણે દરેક ખોલને મથાળે આંકડા મુકીને વળી ગુજરાતી ૮૫ પ્રમાણે સલસલાખંદ તરજુમો કરવો એ જરા મુશ્કેલ કામ છે, તથા દરેક અવસ્તા ખોલનો ગુજરાતીમાં અર્થ લાવતાં કોઈ કોઈ વખતે ગુજરાતી એખારત રસીલી આવી શકી નથી. દરેક ફકરાનો આંકડા મુકીને ખોલેખોલ તરજુમો આપ્યા પછી, તેની નીચે જોઈતે ઠંકાણે ખોલાસો એવું મથાલું કરીને, વધાયામાં અગત્યના તથા મુશ્કેલ ફકરાઓની પુરતી શરેહ તથા નોટ આપીછે.

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે શુદ્ધ અવસ્તા તથા તેના ગુજરાતી તરજુમા ઉપરાંત નીચે જણાવેલી અગત્યની તથા જાણવા જોગ બાબદોનો ખોલાસો કીધોછે:—૧ હું,—ભણતી વખતે કીએ ઠંકાણે જરા અચકવું, તથા મતલબ પુરી થયાથી કીએ ઠંકાણે તદ્દન અટકવું, એ જણાવવા માટે જુદા જુદા ચિન્હો, જેમકે સ્વરૂપ વિરામ, પૂર્ણ વિરામ, ઇત્યાદિ નિશાનીઓ મુકીછે. ઘણી વખતે આપણા લોકો ભણતી વખતે એક વાક્યના છેલ્લા ખોલને ખીજ વાક્યની સાથે ભેલી નાખેછે; વળી કેટલીએક વખતે તો એક લાંબા ખોલને બે ખોલ હોએ તેમ જુદા પાડેછે. એ ભૂલ અટકાવવાનેમાટે ઉપર જણાવેલી જુદી જુદી નિશાનીઓ વાપરવામાં આવી છે. ૨ જું,—આપણા જરતોસ્તીઓનો મહોટો ભાગ જે કાંઈ ભણેછે તે બધાંને ‘અવસ્તા’ને

નામે ઓળખે છે. પણ અસલ અવસ્તા કીઆ, પાજંદનો ભાગ કીઆ, તથા પાજંદના કરતાંની છેક પાછલા વખતમાં બેડાએલા કલમો કીઆ— એ બધું આએ ચોપડીમાં ખોલાસાવાર જણાવી હું છે. ૩ મું,—યથો સિવાય ખોરદેહ અવસ્તાના જુદા જુદા ફકરાઓ મહોટા અવસ્તા કે જે ઈજ્જતને, વીરપરદ તથા વંદીદાદ એઓમાંથી કીઆ હકાણેથી લઈને ગોઠવેલા છે તે ખાએ ઈશારો જણાવ્યો છે. ૪ થું,—પાજંદ ફકરાઓની સાથે તેવીજ મતલબના ખુદ અવસ્તાના ફકરાઓનો ઈશારો તથા તેની સમજ પણ આપવામાં આવી છે. ૫ મું,—જો એક બાબદ એક હકાણે અધુરી રીતે આવેલી હોએ, અને તેજ બાબદને લગતો વધુ ખોલાસો જો ઈજ્જતને, વીરપરદ તથા વંદીદાદ મધેથી મળી આવતો હોએ તો, તેવે હકાણે ખતી શકી હોઈ તેમ, તે બાબદનો પુરતો ખોલાસો આપવાની કોશિશ કીધી છે. ૬ હું,—હોમ, જીવાંમ, ખરસમ, જોર, ચીનવતપુલ, ઇત્યાદિ જરતોસ્તી ધરમને લગતા ખોલોની સમજ આપવામાં આવી છે. ૭ મું,—યથા અહ્લ વઈશ્યો તથા અષેમ્ વોહૂની ખુબેરગી તથા ખુખી ખાએ અવસ્તામાં જુદે જુદે હકાણે જે લખાણો આવેલાં છે તેનો ખોલાસો કીધો છે. ૮ મું,—કેટલેક હકાણે, જેમકે આતશ નીઆએશમાં આતશની બાબદમાં પેહેલવી શરેહની પણ મદદ લેવામાં આવી છે. ૯ મું—પતેત પરોમાની જે પાજંદ ભાષામાં લખાએલી છે તેનો તરજુમો આપતાં, જોઈતે હકાણે તેને મલતા ખુદ અવસ્તાના ફકરાઓનો ઈશારો તથા તેની સમજ, તથા કેટલાએક કરદાઓમાં પેહેલવી તરજુમો કરનારાઓએ જે વધુ ખોલાસો આપ્યો છે તેની દાખલ કરવામાં આવ્યો છે. ૧૦ મું,—ભણતી વખતે કેટલેક હકાણે જે ક્રિયાની જરૂર છે તેનો ખોલાસો કીધો છે. ૧૧ મું,—ગાહામખારોની અસલ અવસ્તા પ્રમાણેની ફસલો તથા તેઓની સમજ આપી છે. ૧૨ મું,—દીનનો કલમો જે હાલ પાજંદમાં ભણવામાં આવે છે તેને બદલે, તેનેજ લગતું ઘણું દરજ્જે ચઢતું ખુદ અવસ્તામાંથી મળી આવતું લખાણ, તેના તરજુમા તથા શરેહ સાથે આપવામાં આવ્યું છે. એ અવસ્તામાં દીનનો કલમો તે ઈજ્જતનેનો ૧૨ મો હા સમજવો. આપણા ખાલકોને સુદરો કુસ્તી પેહેરાવીને જરતોસ્તી દીનમાં દાખલ કરે છે, તે વેળા તે નિર્દોષ ખાલક પાસે પતેત પરોમાની ભણાવે છે, તેને બદલે આએ મજકુર અવસ્તા ભાષામાં લખાએલો દીનનો કલમો (તેનો અર્થ ખરાખર સમજાવ્યા પછી) ભણાવામાં આવે તો બેહેતર, કે તેથી સુદરો પેહેરાવાની મતલબ પુરેપુરી રીતે પાર પડી શકે છે. જે ગુનાહ પેલાં ખીચારાં નિર્દોષ

બચાવે કદી કીધો નહી હોયે એટલુંજ નહી, પણ જે મ્હોટા મ્હોટા ગુનાહોના નામો તેણે સાંભળ્યાંજી નહી હોયે, તેવા ગુનાહોનો તેની પાસે પતેત ભણાવીને એકરાર કરાવવો એ તદન બેજા તથા કંઠગુ દીસેછે. મુદરો કુસ્તી પેહેસ્યાપછી એક ખરા જરતોસ્તી તરીકે તે બાલકે કેવી ચાલ ચલાવવી, તથા પોતે જે દીન પાલેછે તેની મૂળ નેમ શું છે, તે બાબેનું એ મજકુર હામાં ટુકમાં લખાણ આવેલુંછે.

આએ દીખાવો સમાપ્ત કરતી વખતે આએ ઠકાણે આપણા માનવંતા શેહેરી તથા સર્વને જાણીતા ‘ઓરીએનતલ સ્કાલર,’ તથા મારા પોતાના વિદ્વાન ધર્મોપદેશક શેઠ ખરશેદજી રશતમજી કાંમાજી, જેવણની ધરમ સંબંધી ફેલવણીથી મને અતિશય ક્ષાએદો હાંસલ થયોછે તેવણનો મ્હોટાં માનસહિત હું ઉપકાર માનુછું. આએ ખોરદેહ અવસ્તાનો તરજીમો કરતી વખતે મને ઘણાએક બોલો, વાક્યો તથા ફકરાઓ મુદલ સમજ નહી પડતા હતા. એ તમામ મુશ્કેલીઓ દૂર કરવાને માટે ઘણા દાહાડાસુધી મને એ શેઠની અતિ ઉપયોગી મદદ લેવી પડી હતી, જે એ લાયકીવાળા ગૃહસ્થે જેમ મને મારાં આગલાં કામોને મ્હોટી ખુશીસાથે ઉત્તેજન આપ્યું હતું, તેજ પ્રમાણે આએ કામમાંજી પોતાનો અમુલ્ય વખત રોકીને મને જોઈતી મદદ આપવાની મેહેરબાની કીધી હતી. વળી એ ચોપડી આપણા લોકોમાં વધારે ઉપયોગી થઈ પડે એવી મતલબથી ફટલીએક સારી સુચના પણ કીધી હતી. ટુકાંમાં મારે જણાવવું જોઈએ કે, જેવી દિલસોજીથી તથા પરોપકારપણાથી આએ સજ્જન ગૃહસ્થે એ કામમાં મને પોતાની અતિઉપયોગી મદદ આપી હતી, તે મદદથી જો હું બેનસીબ રહ્યો હોતો તો, આએ પુસ્તક હાલની હાલતમાં આવી શકતે નહી.

આએ કામ બનતી કોરોશ, સંભાલ તથા ચોકસાઈથી બજાવવામાં આવ્યુંછે. કોઈ કોઈ ઠકાણે જ્યાંહાં તરજીમો મને પોતાને ખાતરી ભરેલો લાગો નથી ત્યાંહાં તે બાબે નોટમાં ઈશારો જણાવ્યોછે. એ સિવાય ખીજ કાંઈ કસુર અથવા ખાંમી એ ચોપડીમાં નજર પડે તો આશા રાખવામાં આવેછે કે, સમજી તથા કદરદાંન વાંચનારાઓ તે મેહેરબાનીની રાહે દરગુજર કરશે. આ પુસ્તક તૈયાર કરવામાં જે ચોપડીઓની મેં મદદ લીધી હતી, તેઓના ગ્રંથકારોનો હું ઉપકાર માનુછું. એ ચોપડીઓની ટીપ આગળ આપીછે,

કાવશજી એદલજી કાંગા,

PREFACE.

More than 60 years ago a translation of the Khordeh Avesta was for the first time published by the late Dustoor Framji Sorabji Meherji Ráná. A few months later on another translation of the same was issued by the late Dustoor Edalji Dorabji Sanjáná. These translations did not materially differ from each other; but for all practical purposes, the latter, up till now, has been most in use—it having passed in the meantime through several editions with but few important alterations. Thanks, however, to the rapid, but immensely satisfactory, progress made in comparative philology during the last half century by the indefatigable *savants* of Europe, considerable light has been thrown, not only on the ancient Zoroastrian religion, but on the interpretation of many a difficult passage in the Zend Avesta. Facts unknown before and excellences quite buried in obscurity have, by its aid, been brought to the surface; while some portion of the Zend Avesta, so ambiguous before, has been correctly interpreted and translated into Gujerati.* These made the want of a translation of the Khordeh Avesta, according to the most correct rules of grammar and philology, keenly felt; and I therefore undertook to supply it, at the suggestion of many educated and intelligent Zoroastrians.

The whole of the translation is based on Professor Westergaard's excellent Zend text. This it was at first intended to publish in Zend characters, but being aware of the inability of a great portion of my coreligionists to peruse it in Zend, I deemed it expedient to abandon the original intention, and make the Work

* (1) Vendidad translated into Gujerati with explanatory notes, and a complete philological and grammatical glossary of all the words contained in the texts by Kavasji Edalji Kanga (K. R. Cama's Prize Essay). (2) Ten yashts, translated by Dustoor Eruchji Sorabji Meherji Ráná and Ervad Muncherji Shapoorji Váchhá. (3) Abân Yasht, translated by Ervad Tehmulji Dinshaw Akleshvariá.

more convenient and accessible by transliterating the original text into correct Gujarati. In so doing, I have had to undergo the trouble and expense of getting cast some letters, the corresponding ones for which were not to be found in the Gujarati alphabet, such as ળ, ળ, ળ, ળ, ળ, ળ, ળ, &c.

The text is divided into a number of convenient paragraphs, and each paragraph has, subjoined to it, its translation; and to prevent confusion types in black pica have been throughout employed for the *text* and ordinary pica for the *translation*. In the translation the two-fold end is observed of making it useful both to Zend students and to general readers. It is kept, as much as practicable, close to the text, each word of which is distinguished by a number, corresponding with that placed over its translation immediately below. Words not occurring in the original, but necessary to complete the sense of the translation, are placed in parentheses. In many cases the substance of one or more paragraphs is summarised by way of explanation and placed below the literal translation.

Besides the correct text and its translation referred to above, the following important points are attended to:— (1) Careful attention is paid to punctuation, for want of which gross mistakes often arise. (2) Zend text is, in order to avoid confusion, separated and pointed out distinctly from the Pâzend text, and the text composed at a later period. (3) Special care is taken to point out the passages taken from the Yaçna, Vispered and Vendidad. (4) Pâzend passages are, as far as practicable, compared with their corresponding Zend passages. (5) Subjects cursorily treated in the Khordeh Avesta, but discussed at great length elsewhere, are here amplified with fuller information from other sources. (6) Technical terms of Zoroastrian ceremonials and ethics, such as *hôm*, *jeevâm*, *barsam*, *zôr*, *chinvat* bridge, &c. are fully explained. (7) Passages treating of the excellence and efficacy of the prayers *Yathâ* and *Ashem* are culled and fully explained. (8) Pehlvi translation is sometimes indented upon, as in the case of *Atash Nyâesh*. (9) References to parallel Zend passages, as in the case of the translation of *Patet Pashe-mâni* which is wholly in Pâzend, are given with their meanings

and explanations; and in several places, where it was found necessary, additional information from Pehlvi commentators is given in foot notes. (10) Certain ceremonials, required to be observed in several places during prayers, are explained. (11) Requisite information is given about the *Gâhâmbârs* and their proper seasons, on the authority of the Avesta. (12) The Pâzend Confession of Faith, which is generally recited at the end of the prayers, is substituted by a far better one, and that too found in Zend, which, I trust, will be appreciated by my coreligionists. This Confession of Faith constitutes the twelfth Hâ of Yaçna.

In conclusion, I offer my deep and most grateful thanks to Mr. Khurshedjee Rustomjee Cama, our respected citizen and well-known oriental scholar, and my own learned preceptor. With that kindness and good nature which are so characteristic of him, and which have invariably won him the esteem and affection of his private pupils, he has most cordially rendered me, in the preparation of this Work, as in that of my previous ones, very valuable assistance. My obligations are due to him also for his many sensible and practical suggestions for the improvement of this Work.

Lastly, I trust to the indulgence of the reader to overlook any inaccuracies or defects which may have crept in the translation, notwithstanding all the care and attention conscientiously bestowed on it. A list of the several oriental works which proved useful to me during the progress of the Work is given elsewhere.

KAVASJI EDALJI KANGA.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a personal note. The text is written in a fluid, connected style typical of 18th or 19th-century handwriting. It appears to be a single paragraph of text.

Handwritten text in a cursive script, continuing the letter or note. The text is written in a fluid, connected style typical of 18th or 19th-century handwriting. It appears to be a single paragraph of text.

Handwritten text in a cursive script, continuing the letter or note. The text is written in a fluid, connected style typical of 18th or 19th-century handwriting. It appears to be a single paragraph of text.

Handwritten text in a cursive script, likely a signature or a closing phrase. The text is written in a fluid, connected style typical of 18th or 19th-century handwriting.

Handwritten text in a cursive script, likely a signature or a closing phrase. The text is written in a fluid, connected style typical of 18th or 19th-century handwriting.

આએ ચોપડીમાં આવેલા અવસ્તા તથા પાજંદનો ભાગ
વાંચવા બાબેનો બોલાસો.

જે વ્યનજનની નીચે જીનો કાપો મેળવામાં આવ્યો હોએ તેને ખોડો ઇઆને તેની પછી ‘અ’ મુક્યા વગર વાંચવો:—જેમકે અપેમ, નર્શ, ઉર્વાનેમ, પોઉરતાસ, ઇત્યાદિ બોલો. અપેમ બોલને *ashem વાંચવો, નહીં કે ashema; નર્શ બોલને narsh વાંચવો, નહીં કે narsha; ઉર્વાનેમ=urvānem; પોઉરતાસ=póurutác; તફ્નુ=taphnu. પણ જે વ્યનજનની નીચે જીનો કાપો નથી મુક્યો તેને અ સુધાં વાંચવો:—જેમકે મન=mana; અહુરમઝદ=ahuramazda; અષવ=ashava; હોમોમ=haoma; વીસ્પચ=viçpacha, ઇત્યાદિ.

જ ની નીચે એક જીનું મીડું મુકીને જ એ પ્રમાણે આપેલોછે તેનો ઉચ્ચાર અંગ્રેજી z ના જેવો, અથવા ફારસી ; ના જેવો કરવો:—જેમકે જરથુશ્ત્ર=zarathustra; મઝદધાત=mazdadháta; જઓતા=za-otá, ઇત્યાદિ. જ ની નીચે જીના ત્રણ મીડાં મુકીને જ એ પ્રમાણે જે અક્ષર આપવામાં આવ્યોછે તેનો ઉચ્ચાર અંગ્રેજીમાં azure બોલમાં z નો ઉચ્ચાર થાયછે તે પ્રમાણે જ નો ઉચ્ચાર કરવો:—જેમકે દુઝવર્ત=duzh-varsta; દુઝૂખત=duzhúkhata, ઇત્યાદિ. ખની નીચે એક મીડું કાહાડીને ખ એ પ્રમાણે અક્ષર આપેલોછે તેનો ઉચ્ચાર ફારસી ‘ખએ’ ના જેવો કરવો; નીચે મીડાં વગરના ખ ને સંસ્કૃત ख ના જેવો ઉચ્ચાર કરવો. ત ની નીચે એક મીડું મુકીને ત એ પ્રમાણેના વ્યનજનનો ઉચ્ચાર ત ના જેવો તદન કઠોર નહીં કરવો, પણ જરા મૃદુ અથવા નરમ કરવો, ઇઆને ત અને દ ની વચ્ચે ઉચ્ચાર કરવો. ધૂ ની નીચે એક મીડું મુકીને ધૂ એ પ્રમાણે જે અક્ષર આપેલોછે તેનો ઉચ્ચાર સંસ્કૃત ड ના જેવો, અથવા to bring, to sing, ઇત્યાદિ બોલોમાં ng નો ઉચ્ચાર થાયછે તે પ્રમાણે કરવો:—જેમકે મનંઘ્રહા=manang-há; વંઘ્રહેઉશ=vang-héus, ઇત્યાદિ. એ અથવા ત્રણ બોલોની વચ્ચે કાપો મુકેલો હોએ તો તે બોલોને સમાસ ગણીને સાથે વાંચવા:—જેમકે વોઉર-ચપાને, અઉર્વત્-અસ્પેમ; માંથ્રેમ-સ્પેન્તેમ-ખએષજયો, હૂ-ફાખ્મો-દાઈતીમ, ઇત્યાદિ.

* a નો ઉચ્ચાર ‘અ’ કરવો; á નો ઉચ્ચાર ‘આ’ કરવો.

આચ્છે પુસ્તક તૈયાર કરવામાં નીચે જણાવેલાં
ગ્રંથોની મદદ લીધી હતી.

- ૧ પ્રોફેસર વેસ્ટર્ગાર્ડનું જંદ અવસ્તાનું પુસ્તક.
 - ૨ ઢાકટર સ્પીગલ—બ્લોકનો અવસ્તાનો અંગ્રેજી તરજુમો.
 - ૩ પ્રોફેસર યૂસ્તિની જંદ-જરમન દીક્ષનરી.
 - ૪ ઢાકટર હાઉગના જરતોશતી ધરમ બાબે રીસાલાની ચોપડી.
 - ૫ પ્રોફેસર હાર્લેનો અવસ્તાનો તરજુમો (ફ્રેંચ ભાષામાં).
 - ૬ શેઠ ખરશેદજી રૂશતમજી કાંમાજીનો જરતોશતી અભીઆસ,
આંક ૧—૧૧
 - ૭ શેઠ ખરશેદજી રૂશતમજી કાંમાજીનું જરતોશત નામું.
 - ૮ પ્રોફેસર બેન્કીની સંસ્કૃત દીક્ષનરી.
 - ૯ હસ્તુરજી એરચજી સોહોરાબજી મેહેરજી રાણાના હાતની લ-
ખેલી પેહેલવી તથા ફારસી તરજુમા સાથની ખોરદેહુ અવસ્તા.
 - ૧૦ એરવદ ટેહેમુલજી દીનશાહજી અકલેશ્વરીઆની આવાં યષ્ટ
બા માએની.
 - ૧૧ એરવદ ખરશેદજી મીનાયેહેરજી કટેલીનો લખેલો દોઆ નામ
સેતાએશનેનો રીસાલો.
 - ૧૨ પ્રોફેસર રીચર્ડસનની અરબી તથા ફારસી દીક્ષનરી.
-

સાંકલીઉં.

	સંકે.
અષ્ટમ વોહુ.....	૧
અહુનવર (યથા અહુ વર્ધસ્યો).	૨
-નીરંગ આખેજર લેવાની.	૪
કેમ ના મજદા.	૫
હોરમજદ ખોદાએ.	૮
જસ મે અવંધ્રહે મજદ.....	૧૦
ખાજ જમવાની.....	૧૨
ખાજ પીશાખ તથા હાજત જતી વખતે પઢવાની.	૧૩
પાંચો ગોહ જુદી જુદી પઢવાની.	૧૫
સરોશ ખાજ	૧૭
અત્સાઈ રએશ્ય.....	૨૧
હજંધ્રેમ.	૨૨
જસ મે અવંધ્રહે મજદ.....	૨૩
કરકેહ મોજદ.	૨૪
હોશખાંમ	૨૪
ખોરશેદ નીઆએશ.	૩૦
મેહેર નીઆએશ.	૪૯
વીરપ હુમત.	૫૭
દોઆ નામ સેતાએશને.	૫૮
નમસ્કાર ચાર દિશાનો.	૬૩
માહ ખોખતાર નીઆએશ.....	૬૪
અરદી સૂર નીઆએશ.	૭૧
આતશ નીઆએશ.	૭૯
હાવન ગોહ.	૯૪
રપિથવન ગોહ.	૧૦૦
ઉજીરન ગોહ	૧૦૪
અધવિસૂત્રેમ ગોહ.	૧૦૭
ઉશહેન ગોહ.	૧૧૩

પતેત પશેમાની.	૧૧૬
નમસ્કાર ચેરાગનો.	૧૪૨
નમસ્કાર મુકતાદનો.	૧૪૩
નમસ્કાર દોખમાનો.	૧૪૩
નમસ્કાર પરવતનો.	૧૪૪
નમસ્કાર પાણીનો.	૧૪૫
નમસ્કાર ઓરવરનો.	૧૪૫
બાજ અષ્ટમ્ વોહ્ ૧૨૦૦ પઢવાની.	૧૪૬
બાજ યથા અહ્ વધસ્થો ૧૨૦૦ પઢવાની.	૧૪૮
રોજ તથા માહનાં નામ.	૧૫૨
પાંચ ગાઠા ગાહામખારને લગતો ખોલાસો.	૧૫૩
વરસના છ ગાહામખારને લગતો ખોલાસો.	૧૫૪
બારે મહીનાનાં જશનોની ખીના	૧૫૫
સાત હમકારાનાં નામ	૧૫૮
જેને અવસ્તા ભણતાં નહી આવડતા હોય તેને યથા અષ્ટમ્ ભણ- વાની ફરજ.	૧૫૯
હોરમજદ યજ્ઞ.	૧૫૯
હોરમજદ યજ્ઞની નીરંગ.	૧૭૮
અરદીખેહેસ્ત યજ્ઞ.	૧૭૯
અરદીખેહેસ્ત યજ્ઞની નીરંગ.	૧૮૨
સરોશ યજ્ઞ હાદોખત.	૧૮૩
સરોશ યજ્ઞ હાદોખતની નીરંગ.	૨૦૮
સરોશ યજ્ઞ વડી.	૨૦૯
સરોશ યજ્ઞ વડીની નીરંગ.	૨૨૨
હોમ યજ્ઞ.	૨૨૩
હોમ યજ્ઞની નીરંગ.	૨૨૮
વનન્ત યજ્ઞ.	૨૨૯
વનન્ત યજ્ઞની નીરંગ.	૨૩૪
ખેહેરાંમ યજ્ઞ.	૨૩૫
દોઆ તંદરૌસ્તી.	૨૭૨
દીનનો કલમો.	૨૭૪
દીનનો કલમો (અવસ્તામાં).	૨૭૫

અષેમ્ વોહૂ *

અષેમ્^૧ વોહૂ^૨ વહિશ્તેમ્^૩ અસ્તી^૪ ઉશ્તા^૫ અસ્તી^૬ ઉશ્તા^૭
અહ્માઈ^૮ હાત્^૯ અપાઈ^{૧૦} વહિશ્તાઈ^{૧૧} અષેમ્^{૧૨}

અશોઈ^૧ (એ) સઉથી સરસ^૨ નેઆમતર^૩ છે^૪ (તથા) સુખ^૫ છે^૬;
સુખ^૭ તે (શખ્સ)ને^૮ (છે) કે જે^૯ સઉથી સરસ^{૧૦} અશોઈને વાસ્તે^{૧૧}
(ઈઆને સઉથી સરસ અશોઈની ખાખદમાં) અશો^{૧૨} (છે).

ખોલાસો:—(“અશોઈ”ની મતલબ રાસ્તી, સચ્ચાઈ, પરહેજગારી
સમજવી. અશોઈને આપણા પાક અવસ્તામાં જાખજા વખાણેલી છે.
એનેમાટે “સ્તઓમિ અષેમ્” (ઈયાને રાસ્તી-સચ્ચાઈને હું વખાણું
છું) એ પ્રમાણે ખોલો આવેલા છે. તનની તથા મન-દિલની પવિત્રાઈ
આએ દુનિયાંની એક ઉત્તમ દોલત તથા સુખ છે. દિલની પવિત્રાઈની મત-
લબ રાસ્તી સમજવી. એ સુખ તે શખ્સને હાંસેલ થાએછે કે જે સચ્ચાઈની
ખાખદમાં સઉથી ચઢતો હોએછે. માણસ જાતે આએ દુનિયામાં જન્મ
પામ્યાં પછી સઉથી પેહેલી ચીજ જે એખત્યાર કરવી જોઈએ તે તનની
તથા મનની પાકીજગી છે (જુઓ ઈજસ્નેના ૪૮ મો હા, ૫ મો ફકરો;
વંદીદાદની ૫ મી પરગરદ, ૨૧ મો ફકરો.) જુદે જુદે વખતે ખરાં દિલથી

* અષેમ્ વોહૂ, યથા અહૂ વઈશ્યો તથા યેંઘ્રહે હાતાંમ્—એ નામની
ત્રણ બંદગીઓ પેગમખર અશો જરતોસ્તની આગમચની છે એવું ધારવામાં
આવેછે. એ નામીચી બંદગીઓને ઈજસ્નેના ૬૧ મા હામાં નામ દેઈને
ઘણા માનસાથે યાદ કીધીછે. ઈજસ્નેના ૧૯ મા હામાં યથા અહૂ
વઈશ્યોની શરેહ આપી છે, ૨૦ મા હામાં અષેમ્ વોહૂની અને ૨૧ મા
હામાં યેંઘ્રહે હાતાંમ્ની શરેહ આપી છે. એ ત્રણ બંદગીઓ, તેમાં મૂખ્ય
કરીને ‘યથા’ તથા ‘અષેમ્’ તો આપણા પાક અવસ્તામાં જાખજા
ભણવામાં આવેછે. જેઓને ખીજા અવસ્તા નહી આવડતા હોએ તે-
ઓને સવાખનો હિસ્સો હાંસેલ કરવાને ‘યથા’ તથા ‘અષેમ્’ ભણુ-
વાને ફરમાવેલું છે.

અષેમ વોહૂ ભણ્યાથી તે ભણનારને કેટલું સવાખ હાંસેલ થાએછે તે ખાખેનું કેટલુંએક લખાણ આપણને ખુદ અવસ્તામાં લખેલાં હાદોખત નુસ્કમાંથી મળી આવેછે. તેમાં એવું જણાવેલું છે કે જે શખસ હંધમાંથી જાગૃત થઈને ખીછાના ઉપરથી ઉઠી વખતે, મનમાંથી તમામ ખરાખ વિચારો કાહાડી નાખીને એક “અષેમ વોહૂ” ખરાખર સમજીને ભણે તો, તે વખતે ભણેલી એક “અષેમ વોહૂ” ખીજી વખતે દશ હજાર “અષેમ વોહૂ” ભણે તેની ખરાખર સમજવી. એની મતલખ એ કે સવારના પોહોરમાં હંધમાંથી ઉઠતાંનેવાર સચ્ચાઈ-રાસ્તીને એખત્યાર કરવી, અને તેને વલગી રેહીને પોતાનું કામકાજ તથા ધંધોરોજગાર કરવો. એક ગમથી “અષેમ વોહૂ” ભણે અને ખીજી ગમથી જીકું ખોલે તથા ઠગાઈ કરે તો તે કાંઈ કાંમનું નહી, પણ ભણીને તે પ્રમાણે ચાલવું જોઈએ. વળી એજ મજકુર નુસ્કમાં ખીજું એવું જણાવેલું છે કે જે માણસ મરતી વખતે પોતાના મનમાંથી તમામ ખરાખ વિચારોને દૂર કરીને પોતાના ખરાં અંતઃકરણથી એક “અષેમ વોહૂ” ભણે તો તે એક “અષેમ વોહૂ”ની કીમત તમામ ખનીરથ કેશવર કે જે ૭ કેશ્વરોમાં સહી મહોટો તથા સોહામણો છે તેની ખરાખર સમજવી.)

અહુનવર * (યથા અહૂ વધરયો.)

યથા^૧ અહૂ^૨ વધરયો^૩ અથા^૪ રતુશ^૫ અપાત્^૬ ચીત્^૭ હયા^૮
 વંધ્રહેઉશ^૯ દજદા^{૧૦} મનંધ્રહો^{૧૧} ખ્યઓથનનાંમ^{૧૨} અંધ્રહેઉશ^{૧૩} મજદાઈ^{૧૪}
 ક્ષથેમયા^{૧૫} અહુરાઈ^{૧૬} આ^{૧૭}યિમ^{૧૮} દ્રેગુખ્યો^{૧૯} દદત્^{૨૦} વાસ્તારેમ^{૨૧}

* અહુનવરને માટે ઈજસ્નેના ૧૯ મા હામાં એવું જણાવેલું છે કે દાદાર હોરમજદે આસમાન તથા દુનિયાં પેદા કીધી તેની અગમચ તે ખનાવી હતી. વળી એમજકુર હામાં ખીજું એવું જણાવેલું છે કે અહુનવરને ખરાખર સમજીને તથા ખીજું કાંઈ વચમાં ખોલ્યા વગર તથા કોઈખી પદ મુકી દીધા વગર ગાયનની ઢપમાં જે શખસ ભણે તેને ૧૦૦ ગાઠ ગાઈને ભણાના જેટલું સવાખ લાગે. અવસ્તાની એ ઘણીજ કદીમ

“ ને પ્રમાણે^૧ આએ દુનિયાંને લગતો કારોબાર ચલાવનાર સરદાર^૨ (ઈઆને પાદશાહ) પોતાની મરજી મુજબ ચાલનાર^૩ (છે) તે પ્રમાણે^૪ દીનને લગતો કારોબાર ચલાવનાર સરદાર^૫ (ઈઆને દસ્તુરાંન દસ્તુર) રાસ્તી^૬ ઇત્યાદિની^૭ મારફતે^૮ (પોતાની મરજી મુજબ ચાલનાર) (છે); બહમનની^{૯-૧૧} બક્ષેશ^{૧૦} આ દુનિયાંના^{૧૩} હોરમજ્જદનેમાટેના^{૧૪} કામો કરનારાઓની^{૧૨} (છે); * ને શાખસ^{૧૬} ગરીબોને માટે^{૧૬} બંધે લગાડનાર^{૨૧} (અથવા પરવરશી કરનાર) મેલવી આપેછે^{૨૦} (તે ગોયા) હોરમજ્જદને^{૧૬} (પોતાનો) પાદશાહ^{૧૫} (ગણેછે). ”

ખોલાસો:— (“ આએ દુનિયાંને લાગતો કારોબાર ચલાવનાર પાદશાહ અને મીનોઈ દુનિયાંને લગતો કારોબાર ચલાવનાર ઈઆને સચ્ચાઈની મારફતે બેહેસ્તનો મારગ દેખાડનાર વડો ધરમગુરૂ—એ બેહુ એક સરખા દરજ્જાના તથા માનને લાયકના છે. જેઓ આએ દુનિયામાં દાદાર હોરમજ્જદને ખુશી કરવાના કામો કરેછે તેઓને બેહેસ્તની બક્ષેશ

તથા ઉત્તમ બંદગીને ગાવાને અથવા ગાયનની રીતે ભણવાને ફરમાવેલું છે. એને માટે ને ક્રિયાપદ આવેછે તે “ સ્લાવય ” (સંસ્કૃત શ્રાવય) ઈઆને “ ગાવું ” કરીને આવેછે. એ બંદગી કવિતારૂપમાં ત્રણ પદ અથવા બેતની બનેલી છે. પહેલું પદ ‘ હયા ’ આગલ પુરૂ થાયેછે, બીજું પદ ‘ મજ્જદાઈ ’ આગળ, અને ત્રીજું પદ ‘ વાસ્તારેમ ’ આગળ પુરૂ થાયેછે. વળી એ આખી હોનવરમાં ને ૨૧ ખોલો આવેલા છે તે ઉપરથી આપણા અસલ જંદ અવસ્તામાં લખાએલાં ૨૧ નુસ્કોના નામ પડેલાં છે. જેનો ઘણો મોટો ભાગ તારાજ થઈ ગયો. વળી એ નુસ્કોમાં શું શું બાબદો આવેલી હતી તે બાબતેનું લખાણ આપણને પહેલવી તથા ફારશી કેતાબો ઉપરથી મળી આવેછે. ‘ દીનકરદ ’ નામની પહેલવી કેતાબના ૮ મા તથા ૯ મા ભાગમાં એ નુસ્કો વિશે લખાનથી હેવાલ આપેલો છે. ધરમને લગતી તમામ બાબદો ઉપરાંત એ મજ્જકુર ૨૧ નુસ્કોમાં શીલસુરી, તખાબત, નીતિ, જ્યોતિષશાસ્ત્ર તથા બધી જાતની વિદ્યા હુનરોને લગતી બાબદો આવેલી હતી. એ કવિતારૂપી બંદગી (અહુનવર) ની ખુબી બાબે જુઓ આએજ ચોપડીમાં સારોશ હાદોખત, ૪-૬ ફકરાઓની માએની. વધારે ખોલાસો માટે જુઓ સરોશ બાબમાં “ અહુનેમ્ વઈરીમ્ તનૂમ્ પાઈતિ ” ની માએની નીચે આપેલો ખોલાસો.

* અસલમાં એ ખોલ બીજી વિભક્તિમાં છે.

મળેછે.” જે શખ્સ આખરવાળા ગરીબોની દયા ખાઈને તેઓને ધંધે લગાડેછે અથવા તેઓની પરવરશી કરેછે તે શખ્સ દાદાર હોરમજદને તમામ ખલકતનો પાદશાહ તરીકે ગણેછે.)

નીરંગ આખેજર લેવાની.

શેકસ્તેહ^૧ શેકસ્તેહ^૨ શેતાંન^૩, અહેરેમન^૪ ગજસ્તેહ^૫ કારો કેર-
દાર^૬, નરસહ^૭ ગજસ્તેહ^૮ કારો કેરદાર^૯, સીઆસે^{૧૦} અમશાસ્પંદ^{૧૧}
દાદાર અહુરમજદ^{૧૨} પીરોજગર^{૧૩} પાક^{૧૪}, અપઓને અપેમ વોહૂ ૧

(જે નીરંગ ત્રણવાર ભણીને સરોશ ખાજ ભણે, અને તેની પાંચ હોનવર ભણતાં આખેજર દરેક હોનવરે જમના હાતને, ડાખા હાતને, મોહોડાંને, જમના પગને તથા ડાખા પગને ચોપડે. પછી સરોશખાજ પુરી કરીને પાદીઆખ કુસ્તી કરે.)

શેતાંન^૩ શિકસ્ત પામેલો^૧ (તથા) તુટેલો^૨ (થાઓ)! હારેમન^૪ (પોતે) (તથા તેના) કામ અને ફેલ^૬ લેઆનત ભરેલાં^૫ (છે). (તે) લેઆનત ભરેલાં^૮ કામ અને ફેલ^૯ (મને) નહી પોહોંચે. ૩૩)^{૧૦} અમશાસ્પંદ^{૧૧} (તથા) દાદાર હોરમજદ^{૧૨} ફતેહમંદ^{૧૩} (અને) પાક^{૧૪} (છે).

ખોલાસો:—(આએ નીરંગ ઘણાજ પાછલા વખતમાં જોડાએલી હોય એવું દીસેછે, કારણકે એની એખારત ફારશી છે. વળી આએ ઠકાણે અમશાસ્પંદોની સંખ્યા ૩૩ ગણીછે તે અજબ જેવું છે. કદાચ એ નીરંગ લખનારની મતલબ ૩૩ અમશાસ્પંદ તે ૩૩ ફરેશ્તા હોએ. આપણા ધરમની કદીમ કેતાબો પ્રમાણે તો અમશાસ્પંદ ૪ છે, અને હોરમજદને સાથે ગણતાં સાત થાએછે. દીનકરદમાં આવેલી પેહેલવી નામ સેતાએશનેમાં ખોલી રીતે જણાવેછે કે દાદાર હોરમજદે ૪ અમશાસ્પંદો પેદા કીધા. હોરમજદ યજ્ઞમાં આવેલા “નિપાયોઈશ્ મધીમ” નામના કરદામાં દાદાર હોરમજદ પેગમખર જરતોશ્ત સાહેબને કેહેછે કે ખહમનથી અમરદાદ સુધીના ૪ અમશાસ્પંદો મેં પેદા કીધા. વળી હોર-

મજ્જદ યજ્ઞના તથા અરદીએહેસ્ત યજ્ઞના શરૂઆતના ભાગમાં અમશા-
સ્પંદો વિશે બોલતાં “હમો અમશાસ્પંદો” એ પ્રમાણે દાદાર હોરમજ્જદ
પોતે કહેછે. હપ્તન યજ્ઞના ૧૩ મા ફકરામાં “સાત અમશાસ્પંદો” એ
પ્રમાણે લખાણ આવેલું છે.)

કેમ્ ના મજ્જદા.*

કેમ્^૧ ના^૨ મજ્જદા^૩ મવર્ધતે^૪ પાયૂમ્^૫ દદાત્^૬, હિત્^૭ મા^૮ દ્રેગ્-
વાઓ^૯ દીદરેષતા^{૧૦} અએનંધ્રહે,^{૧૧} અન્યેમ્^{૧૨} યવહાત્^{૧૩} આથસ્યા^{૧૪}
મનંધ્રહસ્યા,^{૧૫} યયાઓ^{૧૬} વ્યઓથનાઈશ્^{૧૭} અપેમ્^{૧૮} થઓશતા^{૧૯} અ-
હુરા^{૨૦} તામ્^{૨૧} મોઈ^{૨૨} દાંસ્તવાંમ્^{૨૩} દએનયાઈ^{૨૪} ક્લાવઓયા.^{૨૫}

કે^{૨૬} વેરેથ્રેમ્^{૨૭} જાથવા^{૨૮} યોઈ^{૨૯} સેનગ્હા^{૩૦} યોઈ^{૩૧} હેન્તી,^{૩૨}
ચિથ્રા^{૩૩} મોઈ^{૩૪} દાંમ્^{૩૫} †અહૂ^{૩૬} ખિશ્^{૩૭} રતૂમ્^{૩૮} ચીજ્જદી,^{૩૯} અત્^{૪૦}

* આખી ‘કેમ્ ના મજ્જદા’ ની બંદગી ચાર જુદે જુદે ઠેકાણેના અ-
વસ્થા લઈને બનાવેલી છે, તે આએ રીતે:—૧,—શરૂઆતથી તે ‘ક્લાવઓયા’
સુધીનો ભાગ ‘કાંમ્ નેમોઈ જામ્’ નામના ઈજ્જનેના ૪૬ મા હાના
૭ મા ફકરામાંથી લીધોછે. ૨,—‘કે વેરેથ્રેમ્ જાથવા’ થી તે ‘વધી કહ્માઈ-
ચીત્’ સુધીનો ભાગ ‘તત્ યવા પેરેસા’ નામના ઈજ્જનેના ૪૪ મા હાના
૧૬ મા ફકરામાંથી લીધોછે. ૩,—‘પાત-નો દિખ્યન્તત્’થી તે ‘અસ્ત-
વર્ધતીશ્ અપહે’ સુધીનો ભાગ વંદીદાદની ૮ મી પરગરદના ૨૧ મા
ફકરામાંથી લીધોછે. ૪,—‘નેમસ્યા યા આર્મઈતિશ્ ઈજ્જયા’ એ
બોલો ‘અત્ મા યવા’ નામના ઈજ્જનેના ૪૯ મા હાના ૧૦ મા ફક-
રામાંથી લીધોછે.

† પ્રોફેસર વેસ્ટરગારડે એ બોલોને ‘અહૂખિશ્’ કરીને એકજ
બોલ ગણેલો છે; ડાક્ટર સ્પીગલે ‘અહૂમખીશ્’ કરીને લખેલોછે. પણ
હું એને ‘અહૂ ખિશ્’ કરીને બે જુદા બોલ હોય તેમ વાંચવાને દરસ્ત
ધાર્યું. કારણ કે આપણને દીવચન જોઈએછે; અને ‘અહૂ’ એ અંધ્રહુ
(જુદગી અથવા દુનિયાં)ની પેહેલી તથા ખીજી દીવચન થઈ શકેછે.

હોઈ^{૪૧} વોહૂ^{૪૨} સ્વઓષો^{૪૩} જન્તૂ^{૪૪} મનંધ્રહા,^{૪૫} મજદા^{૪૬} અભાઈ^{૪૭}
યહ્માઈ^{૪૮} વષી^{૪૯} કહ્માઈચીત્^{૫૦}.

જ્યારે^૭ દરવંદ^૮ મને^૯ કીનો લેવાને^{૧૧} હિમ્મત કરે^{૧૦} (ત્યારે), અએ
મજદ^૩ ! મને તથા માહારાએને માટે^૪ કીઓ^૧ નર^૨ પાસખાની^૫ આપશે^૬?
આતશનો^{૧૪} તથા મનનો^{૧૫} (ઈઆને ધરખારને લગતાં સુખનો તથા મ-
નના શાંતપણાનો) (અંઆવ) તું^{૧૩} સિવાય^{૧૨} (ખિજો કોણ આપશે) ? જે-
ઓના^{૧૬} કામોથી^{૧૭} (ઈઆને ધરખારને લગતાં સુખ તથા મનના શાંત-
પણાના કામોથી), અએ અહુર^{૨૦} ! પવિત્રાઈ^{૧૮} વધેછે.^{૧૯} (મારી) દીનને
માટે^{૨૪} તે^{૨૧} જ્ઞાન^{૨૩} (ઈઆને તું સિવાય ખિજો કોઈ પાસખાની કરનાર
નથી એ વિચાર) (અએ હોરમજદ !) મારામાં^{૨૨} તું ફેલાવ.^{૨૫}

(અવસ્તાના) કલામ^{૩૦} કેજે^{૩૧} (ભણ્યાથી આકૃતની વખતે) પાસખાની
કરનારા^{૨૯} છે^{૩૨} (તે) કલામની (ખરકત)થી^{૩૦} કીઓ શખ્સ^{૨૬} દુશ્મનને^{૨૭} માર-
નાર^{૨૮} (છે)? બેહુ^{૩૭} જીંદગીને માટે^{૩૬} (ઈઆને આએ તથા ખીજી જીંદગીમાં
મને કાએદો હાંસેલ થાએ તેને માટે), (ઓ હોરમજદ !) (તું) મને^{૩૪} જાહેર
રીતે^{૩૩} એક ઉહાલો^{૩૫} સરદાર^{૩૮} (ઈઆને નેકીનો મારગ ખતલાવનાર)
*દેખાડ.^{૩૯} જે^{૪૮} કોઈને^{૫૦} તું ચાહેછે^{૪૯} (ઈઆને જેની ઉપર તું મેહેરખાન

* જે વેરકેમ જાણ્યાથી તે ‘રતૂમ ચીજદી’ સુધીના બોલો જરા
મુશ્કેલ છે. એ વાક્ય ગાઠમાંથી આએ ઠકાણે લીધોછે. જુદા જુદા યૂરો-
પિયન વિદ્વાનોએ એનો અર્થ જુદી જુદી રીતે કીધોછે. ડાક્ટર હાઉગ,
ડાક્ટર સ્પીગલ તથા પ્રોફેસર હારલે એઓએ એ વાક્યનો નીચે મુજબ
તરજુમો કીધોછે:—

ડાક્ટર હાઉગનો તરજુમો:—(દાદારહોરમજદને પુછેછે) “હાડ-
મંદ તથા મીનોઈ (ઈઆને આએ દુનિયાની તથા પેલી દુનિયાની) એ
બેહુ જીંદગીના તરીકાને માટે જે કાએદાઓ મુકરર કીધેલાછે તે કાએ-
દાઓથી વાકેફ થવામાટે મને શક્તિવાન કરવાસાડ જુદી જુદી શિકલના
દૂષ રાખનારા (અથવા શીતુરી) દેવદરજેને કોણે મારી નાખ્યા ?”

ડાક્ટર સ્પીગલનો તરજુમો:—(ઓ હોરમજદ!) તારા કૌવતમંદ
કલામ(ની ખરકત)થી (દુશ્મનોને) ક્તેહમંદીથી મારનાર કોણુછે ? જેઓ
છે (તેઓ તો બદકાર છે). બેહુ દુનિયાંની ખલકતને માટે એક ઉહાલો
સરદાર મને દેખાડ.

પ્રોફેસર હારલેનો તરજુમો:—(દાદારહોરમજદને પુછેછે) “તારા

છે) તેને માટે^{૪૦} (અથવા તેની તરફ), અએ હોરમજદ!^{૪૧} ભલાં^{૪૨} મનસાથે^{૪૩} (અથવા પહમનની મારફતે) સરોશ^{૪૪} (ઈજદ) જાએ.^{૪૫}

ખોલાસો:—(એ હોરમજદ! જ્યારે દરવંદો ઈઆને ખરાબ માણસો મને તથા મારા લાગતાં વલગતાએને દુઃખ દેવાને માટે આવે ત્યારે તેઓથી હમારું રક્ષણ કરનાર કોણ છે? હમારા ધરખારને લગતાં સુખનો તથા મનને શાંતપણાનો આપનાર તું સિવાય બિજો કોણ છે? ઈઆને અએ દુનિયાંનું તન તથા મનને લગતું સુખ આપનાર, એ હોરમજદ! તુંજ છે, તારા સિવાય બિજો કોઈ નથી. તન તથા મન સારી હાલતમાં હોવાથી અરોઈનો વધારો થાએછે. તું સિવાય બિજો કોઈખી પાસખાની આપી શકતો નથી—એ વિચાર, એ હોરમજદ! તું મારા મનમાં દાખલ કર કે તેથી કરીને કોઈખી કામ કરવામાં મને હિમ્મત આવે.)

પાત^૧—નો^૨ લિખ્યન્તત્^૩ પઈરિ^૪ મજદાઓસય^૫ આરૂમઈતિશય^૬ સ્પેન્ત.^૭ નસે^૮ દએવો—દુક્ષ^૯ નસે^{૧૦} દએવો—ચિથ્રે^{૧૧} નસે^{૧૨} દએવો—ક્રૂ કરૂશતે^{૧૩} નસે^{૧૪} દએવો—ક્રૂદાઈતે,^{૧૫} અપ^{૧૬} દુક્ષ^{૧૭} નસે^{૧૮} અપ^{૧૯} દુક્ષ^{૨૦} દાર^{૨૧} અપ^{૨૨} દુક્ષ^{૨૩} વીનસે^{૨૪} અપાખ્ધ^{૨૫} અપ—નસ્યેહિ^{૨૬} મા^{૨૭} મેરેન્યઈનીશ^{૨૮} ગએથાઓ^{૨૯} અસ્તવઈતીશ^{૩૦} અપહે.^{૩૧}

નેમસ્યા^{૩૨} યા^{૩૩} આરૂમઈતિશ^{૩૪} ઈજાયા.^{૩૫} અપેમ વોહૂ ૧

અએ હોરમજદ^૫ તથા સપંદારમદ^૬! અદેખા^{૩૪} (અથવા દુઃખ દેનારા^{૩૪}) હમુને^૨ તમો ખંચાવો.^૧ અએ દેવને લગતા દરજ^૯! (હઈથી) તું દરે થા;^૮ અએ દેવની સુરતના^{૧૧} (અથવા દેવની તોખમના^{૧૧})! (હઈથી) તું દરે થા;^{૧૦} અએ દેવની વાવેલી^{૧૩} (ખરાખી)! (હઈથી) તું દરે થા;^{૧૨} અએ દેવની રસમ ઉપર ચાલનારી^{૧૫} (કાંઈખી ચીજ)! (હઈથી) તું દરે થા;^{૧૪} અએ દરજ^{૧૭}! (હઈથી) (તું) દૂર^{૧૬} દરે થા;^{૧૮} અએ દરજ^{૨૦}! (હઈથી) (તું) દૂર^{૧૯} દોડીજ;^{૨૧} અએ દરજ^{૨૩}! (હઈથી) (તું) દૂર^{૨૨} વધારે દરે થા^{૨૪} (અથવા નાશ પામેલો થા), (તથા) ઉત્તર તરફ^{૨૫} તું દરે થઈ જ^{૨૬} (કે તેથી કરીને) અરોઈના^{૨૮} હાડમંદ^{૩૦} મુલુકો^{૨૯} મારખાવાને લાયક^{૨૯} નહી^{૨૭} (થાએ). ભલા વિચાર^{૩૪} તથા આખાદીને^{૩૫} નમાજ^{૩૨} (હોજો)!

કાએદાપ્રમાણે ચાલીને તારી દીનતા દુશ્મનોની ઉપર ક્રૂતેહ મેળવનાર કોણ થશે? એકસ રીતે મને ડહાપણ (અથવા ડહાપણની રીતીઓ) શીખવ. દુનિયાંના લોકોને માટે તેઓનો સરદાર તું દેખાડ.”

હોરમજદ ખોદાએ.*

અહુરમજદ^૧ ખોદાએ^૨ અહિરેમન^૩ અવાદશાંન્^૪ દૂર અવાજ-
દાશતાર^૫ જદ^૬ શેકસ્તેહ^૭ બાદ^૮ અહિરેમન^૯ દેવાંન્^{૧૦} દરજાંન્^{૧૧} જાદૂ-
આંન્^{૧૨} દરવંદાંન્^{૧૩} કીકાંન્^{૧૪} કરકાંન્^{૧૫} સાસ્તારાંન્^{૧૬} ગુનેહગારાંન્^{૧૭}
આશમોગાંન્^{૧૮} દરવંદાંન્^{૧૯} દુશ્મનાંન્^{૨૦} ફીઆંન્^{૨૧} જદ^{૨૨} શેકસ્તેહ^{૨૩}
બાદ^{૨૪} દુશ પાદશાહાંન્^{૨૫} અવાદશાંન્^{૨૬} બાદ^{૨૭} દુશ્મનાંન્^{૨૮} સતોહ^{૨૯}
બાદ^{૩૦} દુશ્મનાંન્^{૩૧} અવાદશાંન્^{૩૨} બાદ^{૩૩} અહુરમજદ ખોદાએ^{૩૪} અજ
હુમા ગુનાહ^{૩૫} પતેત્ પરોમાનુમ^{૩૬} અજ^{૩૭} હરવસ્તીન્^{૩૮} દુશ્મત^{૩૯}
દુજ્જૂખત^{૪૦} દુજ્જવરુશત^{૪૧} મેમ^{૪૨} ય ગેતી^{૪૩} મનીદ^{૪૪} પુશ્મ ગોકત^{૪૫}
પુશ્મ કરુદ^{૪૬} પુશ્મ જસ્ત^{૪૭} પુશ્મ ખૂન્ ખૂદ એસ્તેહ^{૪૮} અજ આંન્
ગુનાહ^{૪૯} મનશ્તી^{૫૦} ગવશ્તી^{૫૧} કુનશ્તી^{૫૨} તની^{૫૩} રવાંની^{૫૪} ગેતી^{૫૫}
મીનોઆંની^{૫૬} એએ^{૫૭} અવાખશ †પરોમાન્^{૫૮} ય સે ગવશ્તી^{૫૯}
ય પતેત્ હોમ^{૬૦} ક્ષનએઅ^{૬૧} અહુરહે મજદાએ^{૬૨} તરોઈદીતે^{૬૩} અં-
ધુરહે મઈન્યેઉશ^{૬૪} હઈથ્યાવરુશતાંમ^{૬૫} હ્યત્ વસ્ના^{૬૬} ક્ષેપોતેમેમ^{૬૭}
અષેમવોહૂ ૧, યથા અહૂ વઈસ્યો ૨, અષેમ વોહૂ ૧.

* એ બંદગી શરૂઆતથી તે “ ય સે ગવશ્તી ય પતેત્ હોમ ” સુધી પાજંદમાં છે. ‘ક્ષનએઅ અહુરહે મજદાએ’થી તે ‘ક્ષેપોતેમેમ’ સુધી અવસ્તાનો ભાગ છે.

† કોઈ બાબદનો ધિક્કાર ખતલાવતી વખતે, અથવા કોઈ અની-તિભરેલાં કામથી ખોદા દૂર રાખે એવી મતલબના વિચાર જાહેર કરતી વખતે, અથવા કોઈ નાલાયક તથા નરસ કામ થઈ ગયું હોય તેને-માટે તોખાહ કરતી વખતે આપણા કેટલાએક જરૂરોશ્તીઓમાં ‘અવા-ખશ પરોમાન’ શબ્દો બોલવાનો ચાલ છે. એનો અર્થ ‘હું તોખાહ કરી પાછો ફરું, હું પરોમાન થઈને દૂર રેહું’ થાય છે. એ બોલો ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે પાજંદ છે.

દાદાર હોરમજ્જદ^૧ (તમામ ખલકતનો) સાહેબ^૨ (છે), તથા) બદ
અને *નાપેકાર^૪ હારેમનને^૩ દૂર અને પાછો હટાવનાર^૫ (છે). (તે હારે-
મન) મારેલો^૬ (અને) તુટેલો^૭ હોજો.^૮ હારેમન,^૯ દેવો,^{૧૦} દરજો,^{૧૧}
બદુગરો,^{૧૨} દરવંદો,^{૧૩} કીકો^{૧૪} (ધંઆને જોતી આંખે આંધલા રહેનારા),
કરપો^{૧૫} (ધંઆને સાંભલતે કાંને ખેહરા રહેનારા), જુલમગારો,^{૧૬} ગુને-
હગારો,^{૧૭} આશ્મોગો^{૧૮} (ધંઆને અશોધ તથા રાસ્તીનો નાશ કરનારા તથા
જીવું સમજાવનારા), દરવંદો,^{૧૯} દુશ્મનો,^{૨૦} પરીઓ^{૨૧}—(એ બધા) મારેલા^{૨૨}
(અને) તુટેલા^{૨૩} હોજો.^{૨૪} ખરાબ પાદશાહો^{૨૫} દૂર તથા નાબુદ^{૨૬} હોજો.^{૨૭}
દુશ્મનો^{૨૮} આજેજ થએલા^{૨૯} હોજો,^{૩૦} દુશ્મનો^{૩૧} દૂર અને નાબુદ^{૩૨} હોજો.^{૩૩}
ઓ દાદાર હોરમજ્જદ સાહેબ!^{૩૪} તમામ ગુનાહોથી^{૩૫} પતેત કરીને હું પશો-
માન થાઉં છું.^{૩૬} તમામ^{૩૭} ખરાબ વિચારો^{૩૮} કે જે (આએ) દુનિયામાં^{૩૯}
હું^{૪૦} મારા મનમાં લાવ્યો હોઉ, ^{૪૧}ખરાબ સખુનો^{૪૦} કે જે હું ખાલ્યો હોઉ,^{૪૫}
ખરાબ કામો^{૪૧} કે જે મેં કીધાં હોએ^{૪૬} (તથા) જે મારીથી ઉત્તન થયાં
હોય,^{૪૭} (તથા) જે (ગુનાહના કામો)ની રાક્ષાત મારીથી થઈ
હોય,^{૪૮} તે (તમામ ઉપર જણાવેલાં ગુનાહ કે જે) વિચારને લગતા,^{૫૦}
સખુનને લગતા,^{૫૧} કામને લગતા,^{૫૨} (મારા પોતાના) તનને લગતા,^{૫૩}
(મારા પોતાના) રવાનને લગતા,^{૫૪} આએ દુનિયાંને લગતા,^{૫૫} પેલી દુનિ-
યાંને લગતાં^{૫૬}—એ બધી જાતના ગુનાહોથી,^{૫૫} ઓ હોરમજ્જદ!^{૫૭} હું પશો-
માન થઈને દૂર રેહું છું,^{૫૮} (અને) ત્રણ સખુનોથી^{૫૯} (ધંઆને મનસ્વી,
ગવસ્વી તથા કુનસ્વીથી) પતેત કરીને હું પશોમાન થાઉં છું.^{૬૦}

ખોલાસો:—(દાદાર હોરમજ્જદ તમામ ખલકતનો તથા હસ્તીનો
પેદા કરનાર તથા તેની ઉપર પાદશાહી કરનાર સાહેબ છે; તેની ખરોખરીઓ
કોઈ નથી. બદકાર હારેમન તથા તેની રાહ ચાલનારા તમામ દેવો,
દરજો, બદુગરો, જુલમગારો, ઇત્યાદિ તુટેલા, મારેલા અને શિકસ્ત પા-
મેલા હોજો. ઓ પાક પરવરદેગાર! જે જે ગુનાહો મારીથી થયા હોય,
જે પાપી વિચારો હું મારા મનમાં લાવ્યો હોઉ, તથા જે બદ સખુનો હું
ખાલ્યો હોઉ, તથા જે દુષ્ટ કામો મેં કીધા હોય અથવા મારીથી અનજાણ
પણથી થઈ ગયાં હોય—એ બધી જાતના ગુનાહોને માટે હું મારાં ખરાં
અંતઃકરણથી પતેત કરીને પશોમાન થાઉં છું.)

* “અવાદશાંન”નો અર્થ “ખરાબ પાદશાહ”ની થઈ શકે.

દાદાર હોરમજદની^{૬૨} ખુશુદી^{૬૧} (થાએ) ! હારેમનનો^{૬૪} તિરસ્કાર^{૬૩}
 *(થાએ)! રાસ્તીના કામ કરનારાએની^{૬૫} જે^{૬૬} ખાહેશ^{૬૭} (છે તે બિજી
 સધલી ખાહેશોથી) ઘણીજયઠી^{૬૮} (છે).

જસ મે અવંધ્રહે મજદ.[†]

જસ^૧ મે^૨ અવંધ્રહે^૩ મજદ.^૪ મજદયસ્નો^૫ અહીં^૬ મજદયસ્નો^૭
 જરથુરિત્રશ^૮ કવરાને^૯ આસ્તૂતસયા^{૧૦} કવરેતસયા.^{૧૧} આસ્તુયે^{૧૨} હુમ-
 તેમ^{૧૩} મનો^{૧૪} આસ્તુયે^{૧૫} હૂખતેમ^{૧૬} વયો^{૧૭} આસ્તુયે^{૧૮} હૂરશતેમ^{૧૯}
 બયએધનેમ.^{૨૦} આસ્તુયે^{૨૧} દએનાંમ^{૨૨} વંધ્રઉહીમ^{૨૩} માજદયસ્નીમ^{૨૪}
 કસપાયએએધાંમ^{૨૫} નિધા-સ્નઈથિષેમ^{૨૬} ખએત્વદયાંમ^{૨૭} અપઓ-
 નીમ.^{૨૮} યા^{૨૯} હાઈતિનાંમયા^{૩૦} ખૂબેઈનિતનાંમયા^{૩૧} મજિશતાયા^{૩૨}
 વહિશતાયા^{૩૩} સએશતાયા^{૩૪} યા^{૩૫} આહૂઈરિશ^{૩૬} જરથુરિત્રશ.^{૩૭}
 અહુરાઈ મજદાઈ^{૩૮} વીસ્પા^{૩૯} વોહૂ^{૪૦} ચિનધી.^{૪૧} અએષા^{૪૨} અસ્તી^{૪૩}
 દએનયાએ^{૪૪} માજદયસ્નોઈશ^{૪૫} આસ્તૂઈતિશ.^{૪૬} અષેમ વોહૂ ૧

* આએ ઠેકાણે હોરમજદની મુકાબેલ હારેમનને મુકેલો છે; એ
 વિચાર અવસ્તાના પાછલા વખતનો સમજવો. અવસ્તાના છેક કદીમ
 વખતમાં ઈઆને જે વખતે ગાઠા લખાયા તે વખતમાં હોરમજદને કુલ
 આલમ તથા તમામ ચીજોનો પેદા કરનાર તથા તેઓનો અંત લાવનાર
 ગણેલો છે. તેનો હરીફ કોઈ નથી, પણ તેની સરદારી હેઠલ તથા તેના
 હોકમથી સપેનામીનો અને અંગરેમીનો (ઈઆને હારેમન) આએ દુની-
 યાંને લગતું કેટલુંક કામ કરેછે. એ બાબે પુરતા ખોલાસા માટે જુઓ
 શેઠ ખ. ૩. કાંમાજીનું ખનાવેલું “ જરતોસ્ત નામું” સફે ૧૦૬—૧૨૦.

† એ આખી બંદગી જરતોસ્તી દીનના કલમાનો થોડોક ભાગ છે.
 “ જસ મે અવંધ્રહે મજદ” એ ખોલો સિવાએ બાકીનો બધો ભાગ ઈ-
 જશનેના ૧૨ મા હાના ૮-૯ મા ફકરામાંથી લીધોછે. ખરેખર જેતાં જર-
 તોસ્તી દીનનો પૂરેપૂરો કલમો ઈજશનેનો આખો ૧૨ મો હા છે. એ
 બાબે વધારે ખોલાસામાટે જુઓ એજ ચોપડીમાં આપેલો “દીનનો
 કલમો” (અવસ્તામાં).

ઓ દાદાર હોરમજ્જદ !^૪ (તું) મારી^૨ મદદનેમાટે^૩ પાંહેંચ.^૧

(હું) માજ્જદયસ્તી^૫ છેઉ;^૬ માજ્જદયસ્તી^૭ જરતોસ્તી તરીકે^૮ (માજ્જદ-યસ્તી દીનની) વખાણ કરનારો^{૧૦} તથા (તેની ઉપર) એકીન લાવનાર તરીકે^{૧૧} (થવાને) હું પસંદ કરૂં છું;^૯ નેક વિચારેલા^{૧૩} વિચારને^{૧૪} હું વખાણું છું,^{૧૨} નેક બોલેલા^{૧૬} સખુનને^{૧૭} હું વખાણું છું^{૧૫} (તથા) નેક કીધેલાં^{૧૮} કામને^{૨૦} હું વખાણું છું.^{૧૮}

ભલી^{૨૩} માજ્જદયસ્તી^{૨૪} દીન^{૨૨} (કેજે) જઘડો મટાડનારી,^{૨૫} હથિયાર છોડવનારી,^{૨૬} પોતાવતપણું આપનારી^{૨૭} (તથા) રાસ્ત^{૨૮} (છે તેને) હું વખાણું છું.^{૨૧} હાલમાં જેટલી (દીનો)માજુદ છે^{૩૦} તથા જેટલી હવેપછી થશે તેઓમાં^{૩૧} સઉથી મહોટી,^{૩૨} સઉથી સરસ^{૩૩} તથા સઉથી શ્રેષ્ઠ^{૩૪} જે^{૨૯} (દીન) (છે) તે^{૩૫} હોરમજ્જદી^{૩૬} જરતોસ્તી^{૩૭} (છે). તમામ^{૩૮} નેઆમત^{૪૦} હોરમજ્જદની તરફથી^{૩૯} (છે એમ) હું કબૂલ કરૂં છું.^{૪૧} આએ^{૪૨} (ઇઆને ઉપર કેહી તે)માજ્જદયસ્તી^{૪૫} દીનની^{૪૪} વખાણું^{૪૬} છે.^{૪૩}

બોલાસો:—(ઉપલા ફકરાઉપરથી માજ્જદયસ્તી દીનની કેટલીએક ખુબીઓ માલુમ પડેછે. એસિવાએ એ પાક તથા ભલી દીનની ખીજ સારી સિક્તો આપણને વંદીદાદ, ઇજસ્ને તથા વીસ્પરદમાંથી ખી મલી આવેછે. વંદીદાદની ત્રીજી પરગરદમાં જણાવ્યા પ્રમાણે માજ્જદયસ્તી દીનની ખુબી એ છે કે તે ગોલામગીરી કરવાના, જીવું બોલવાના, જાદુ ચલાવવાના, સરચાઈ તોડવાના, નસાને જાલવી રાખવાના, માફ નહી થઈ શકે એવાં ગુનાહના કામો કરવાના, કરજ કરવાના તથા એવીજ કીસમના ખીજાં કામો કરવાના ગુનાહમાંથી માણસને પરહેજ રહેવાને શિખવેછે. જેપ્રમાણે દક્ષિણતરફથી સખત કુકતો પવન વાતાવરણને તદન સાફ કરી નાખેછે, તેપ્રમાણે માજ્જદયસ્તી દીન અરો માણસના તમામ ખરાબ વિચાર, ખરાબ વચન તથા ખરાબ કામોને તેના દિલમાંથી બહાર કાઢાડી નાખેછે. વળી ઇજસ્નેના ૧૨ મા હામાં તથા વીસ્પરદના ૭ મા હામાં જણાવેછે કે એ દીન દેવ, જાદુ, ખુતપરસ્તી તથા ખોટા વેહેમોને નાશ કરનારી, રાસ્તી શિખવનારી, દુનિયાંની વૃદ્ધિ, આબાદી તથા ફાએદો કરનારી છે. વળી વંદીદાદની પાંચમી પરગરદમાં એક એવો સવાલ પુછેલોછે કે જરતોસ્તી દીન ખીજી તમામ દીનો કરતાં મહોટાઈ, ખુબી તથા શોભાની બાબદોમાં કેટલી વધારે ચઢતી, વધારે સારી તથા વધારે સો-

હામણી છે? એના જવાબમાં એવું જણાવ્યામાં આવ્યું છે કે જે મિસાલે “વોઉર-કષ” નામનો દરિયો ખીજ બધા દરિયા કરતાં વધારે મોટો છે, તથા જે પ્રમાણે એક મોટું ઝાડ ખીજ નાઢલાં ઝાડોને પોતાના છાએઆમાં ઢાંકી નાખે છે, તથા જે પ્રમાણે આસ્માન તમામ જમીનને આસપાસ ઘેરી લે છે, તે પ્રમાણે જરતોસ્તી દીન પોતાની મોટાઈ તથા ખુખીની બાબદમાં ખીજ તમામ દીનોને ઢાંકી નાખે છે.)

બાજ જમવાની.*

બનામે યજ્ઞદે^૧ બક્ષાયદેહે^૨ બક્ષાયેશગરે^૩ મેહેરબાન^૪ અહુર-
મજ્ઞદ^૫ ખોદાએ.^૬ ઈથા^૭ આત્ યજ્ઞમર્ધદે^૮ અહુરેમ્ મજ્ઞદાંમ^{૧૦} ચે^{૧૧}
ગાંમયા^{૧૨} અપેમયા^{૧૩} દાત્^{૧૪} અપસયા^{૧૫} દાત્^{૧૬} ઉર્વિરાઓસયા^{૧૭}
વંધુહીશ^{૧૮} રઓયાઓસયા^{૧૯} દાત્^{૨૦} યૂમીમયા^{૨૧} વીસ્પાયા^{૨૨} વોહૂ.^{૨૩}
અપેમ વોહૂ ૩

(~~જે~~ એટલું પઢી ખાનું જમીને તથા નેઆમતના શુકરાના ગુજરી હાથ મોહોડું સાફ કરી રેહા પછી નીચે મુજબ બાજ મુકવી).

અપેમ વોહૂ ૪, યથા અહૂ વર્ધસ્યો ૨, અપેમ વોહૂ ૧, અહાર્થ
રઓશય—હજંધ્રેમ—જસ મે અવંધ્રહે મજ્ઞદ—કેરૂ મોજ્ઞદ.

ખોદાતાલાના નામ(ની મદદ)થી^૧ (હું આએ ભણવાનું શરૂ કરું છું)
(કે જે) નેઆમતનો બખશનાર,^૨ ગુનાહ માફ કરનાર,^૩ ધ્યાર રાખ-
નાર^૪ (તથા) (તમામ બલકતનો) સાહેબ^૫ હોરમજ્ઞદ^૬ (છે). (દાદાર) હોર-
મજ્ઞદ^{૧૦} જેણે^{૧૧} જનવર^{૧૨} તથા †અનાજ^{૧૩} પેદા કરીધો,^{૧૪} તથા (જેણે)

* એ બાજનો શરૂઆતથી તે ‘અહુરમજ્ઞદ ખોદાએ’ સુધીનો ભાગ પાજંદમાં છે, અને ‘ઈથા આત્ યજ્ઞમર્ધદે’થી તે છેડે સુધીનો ભાગ ઈજ-
શનેના ૩૭ મા હાના પેહેલા ફકરામાંથી લીધો છે.

† “અપેમ”નો અસલ અર્થ ફારસી “આરદ્”ને મલતો “આટો,
લોટ” થાય છે. એવે અર્થે એ બોલ વંદીદાદની પાંચમી પરગરદમાં મુલેલું
છોકરું જનનારી ઓરતની બાબદમાં આવેલો છે:—જેમકે “અઓમય

ખાજ પીશાખ તથા હાજત જતી વખતે પઢવાની ખા માએતી. ૧૩

પાણી^{૧૫} અને સારાં^{૧૮} ઓરવરો^{૧૭} પેદા કીધાં,^{૧૬} તથા (જેણે) (આસ્મા-
નની) રોશાણીઓ^{૧૯} તથા જમીન^{૨૧} તથા (એસિવાય) (ખીજી) તમામ^{૨૨} ને-
આમતો^{૨૩} પેદા કીધી^{૨૦} (તેને) (હમે) એપ્રમાણે^{૧૭} આએ જગોએ^{૧૮} યાદ
કરીએ છીએ.^૯

ખાજ પીશાખ તથા હાજત જતી વખતે પઢવાની.

(જે પીશાખ તથા હાજતની જગોથી ત્રણ કદમ દૂર હોય
રેહીને પઢે).

*ગુનેહ^૧ શેકસ્તેહ^૨ સદ્ હજાર ખાર.^૩ યથા અહૂ વર્ધસ્યો ૧
સો હજાર (ઈઆને એકલાખ) મરતએ^૩ ગુનાહ^૧ તુટેલો^૨ (થાઓ)!
જે (પીશાખ તથા હાજત કરી, સાફ કરી તથા નાકું ખાંધી ત્રણ
કદમ પાછો ચાલીને નીચે પ્રમાણે ખાજ મુકે).

† હુમતનાંમ^૧ હૂખતનાંમ^૨ હૂરશતનાંમ^૩ યદ્યા^૪ અન્યદ્યા^૫
વેરેજ્યત્રનાંમ્યા^૬ વાવેરેજ્યત્રનાંમ્યા^૭ મહી^૮ અઈખી-જરેતારો^૯ નએ-
નએસ્તારો^{૧૦} યથના^{૧૧} વોહુનાંમ^{૧૨} મહી.^{૧૩} (૨ વાર પઢે).

જેમ^{૧૧} (હમે) સારાં (માણસો)ની^{૧૨} (વખાણ કરનારા તથા તેઉપર
વિચાર કરનારા) છેય^{૧૩} (તેમ હમે) આએ દુનિયાંનેમાટે^૪ તથા પેલી
દુનિયાંનેમાટે^૫ નેક વિચાર,^૧ નેક સખુન^૨ (તથા) નેક કામ^૩ કરનારા-
ઓની^૬ (તથા) (નેક કામ) કરી ગએલાઓની^૭ વખાણ કરનારા^૯ (તથા
તેવિશે) વિચાર કરનારા^{૧૦} છેય.^૯

અષેમ્ અન્-આપેમ્” ઈઆને પાણીવગરનો જવનો આટો. વળી
“અષ”નો અર્થ “અશોઈ, રાસ્તી, પાકીજગી” ખી થાએછે.

* દારાખ હોરમજદીઆરવાળી ફારસી રવાએતમાં ‘ગુનેહ શેકસ્તેહ
સદ્ હજાર ખાર’-જે પાછલથી ઉમેરેલા ફારસી ખોલો છે તે ભણવાને
લખીઉં નથી; પણ એક ‘યથા અહૂ વર્ધસ્યો’ ભણીને પીશાખ ઈઆ
હાજતે જવાને કહેલુંછે.

† ‘અહુરેમ્ મજદામ્’ નામના ઈજશનેના ૩૫ મા હાના ૨ જા
ફકરામાંથી આખી ‘હુમતનાંમ’નો ભાગ લીધેલોછે.

૧૪ ખાજ પીશાખ તથા હાજત જતી વખતે પઢવાની ખા માએની.

* હુક્ષત્રોતેમાઈ^૧ ખા^૨ અત્^૩ ક્ષત્રેમ્^૪ અભત્^૫ હ્યત્^૬ અઈખી-
દદેમહિયા^૭ ચીખમહિયા^૮ હ્વાન્મહિયા^૯ હ્યત્^{૧૦} મજ્જદાઈ અહુરાઈ^{૧૧}
અપાઈયા^{૧૨} વહિસ્તાઈ^{૧૩} (૩ વાર પઢે), યથા અહૂ વઈસ્યો ૪

પાદશાહી^૪ સઉથી સરસ પાદશાહ (ઈઆને હોરમજ્જદ)ને^૧ ખચીત^૨
(હોજો). હોરમજ્જદ^{૧૧} કે જે^{૧૦} (પોતે) સઉથી સરસ^{૧૩} †અશોઈજ (છે તે)ની
તરફ^{૧૨} હમો મન લગાડીએ છીએ,^૭ (અથવા તેની સેવામાં રાકાઈએ
છીએ^૭) તથા (તેને) હમો કબૂલ રાખીએ છીએ^૮ તથા તેને હમો પોતાનો
કરીને ગણીએ છીએ.^૯

‡અહુનેમ્ વઈરીમ્^૧ યજ્ઞમઈદે^૨ અપેમ્ વહિસ્તેમ્^૩ સચેસ્તેમ્^૪
અમેપેમ્ સ્પેન્તેમ્^૫ યજ્ઞમઈદે^૬ ચેંધ્રહે^૭ હાતાંમ્ આઅત્^૮ ચેસ્ને^{૧૦}
પઈતી^{૧૧} વંધ્રહો^{૧૨} મજ્જદાઓ અહુરો^{૧૩} વએથા^{૧૪} અપાત્^{૧૫} હયા^{૧૬}
યાઓંધ્રહાંમયા^{૧૭} તાંસયા^{૧૮} તાઓસયા^{૧૯} યજ્ઞમઈદે^{૨૦} અપેમ્ વોહૂ ૧

હોનવરને^૧ હમો વખાણીએ છીએ;^૨ અપ વહિસ્ત^૩ (ઈઆને અરદી-
એહેસ્ત) (જે) સઉથી સોહામણો^૪ અમશાસ્પંદ^૫ (તેને) હમો વખાણીએ
છીએ.^૬ હસ્તી ભોગવનારાઓમધેથી^૮ જે કોઈ^૭ (પોતાની) અશોઈને^{૧૫}
લીધે^{૧૬} આરાધણા કરવામાં^{૧૦} વધારે ભલો^{૧૨} (છે તેનો) જાણનાર^{૧૪}
(અથવા શિખવનાર) હોરમજ્જદ^{૧૩} (પોતેછે),-તેઓમાંના^{૧૭} નર^{૧૮} તથા
નારીઓને^{૧૯} હમો વખાણીએ છીએ.^{૨૦}

* ‘અહુરેમ્ મજ્જદાંમ્’ નામના ઇજસ્નેના ૩૫ મા હોના ૫ મા-
ફકરામાંથી આખી ‘હુક્ષત્રોતેમાઈ’નો ભાગ લીધેલો છે.

† દાદાર હોરમજ્જદના સેક્ષતી નામો અનેક છે, તેમાંનું એક નામ
‘અશોઈ’ પણ છે. એવીજ મતલબનું લખાણ આપણને હોરમજ્જદ યજ્ઞ-
માંથી મળી આવે છે. એ મજ્જકુર યજ્ઞમાં દાદાર હોરમજ્જદ આપણને પો-
તાના જુદા જુદા નામોથી ઓળખાણ આપે છે. એ નામો આસરે
૬૫ છે. વળી હાલમાં પાજંદ ભાષામાં દાદાર હોરમજ્જદના ૧૦૧ નામો
આપણી પાસે મોજુદ છે, કે જે નામો ઇજસ્ને કરતી વખતે યોજ્જદાઐગર
મોખેદ યાદ કરે છે.

‡ આખી ‘અહુનેમ્ વઈરીમ્’નો ભાગ ઇજસ્નેના ૨૭ મા હોના
૧૫ મા ફકરામાંથી લીધો છે.

પાંચો ગેહ જુદી જુદી પઢવાની.*

(હાવન ગેહમાં.)

હાવનેએ^૧ અપએને^૨ અપહે^૩ રથે^૪ યસ્નાઈય^૫ વહ્નાઈય^૬
ક્ષનએઆઈય^૭ ક્ષસસ્તયએય.^૮ સાર્વધ્રહેએ^૯ વીસ્વાઈય^{૧૦} અપએને^૨
અપહે^૩ રથે^૪ યસ્નાઈય^૫ વહ્નાઈય^૬ ક્ષનએઆઈય^૭ ક્ષસસ્તયએય.^૮

અશો^૨ (અને) ખાલેસીનાં^૩ વખત^૪ હાવન^૧ કે જેમાં નફા હાંસેલ
કરવાનું અથવા ધંધા-રોજગારનું^૬ (અને) મોહોલ્લાના વડાનું^{૧૦}. (કામ
ચાલેછે-તે) વખતમાં^૪ (ફલાના મીનોની) આરાધણા કરવાને,^૫ તેની
ખુખીઓ ગાવાને,^૬ તેને ખુશ્નુદ કરવાને^૭ તથા તેની વખાણ કરવાને^૮
(જોતી ઈઆને ક્રિયા કરનાર મારી આગળ “યથા અહ્ વધસ્યો” ઈઆને
“યથા અહ્ વધસ્યો”ના કલામોની ખુખીઓ જાહેર કરે*).

(રપિથ્વન ગેહમાં.†)

રપિથ્વનાઈ^૧ અપએને^૨ અપહે^૩ રથે^૪ યસ્નાઈય^૫ વહ્નાઈય^૬
ક્ષનએઆઈય^૭ ક્ષસસ્તયએય.^૮ ક્ષાદત્-કપવે^૯ જન્તુમાઈય^{૧૦} અપએને^૨
અપહે^૩ રથે^૪ યસ્નાઈય^૫ વહ્નાઈય^૬ ક્ષનએઆઈય^૭ ક્ષસસ્તયએય.^૮

* જાણવું જે આંવાં મહીનાના હોરમજ્જદ રોજથી તે વહેસ્તોઈસ્ત
ગાઠાસુધી રપિથ્વન ગેહ ગણવામાં આવતી નથી, પણ તેને બદલે ખીજી હાવન
હોએછે. બાકીના સાત મહીના ઈઆને ફરવરદીન મહીનાના હોરમજ્જદ
રોજથી તે મેહેર મહીનાના અનરાંન રોજસુધી પાંચ ગેહ ગણવામાં
આવેછે. એમ કરવાનું કારણ એ કે એ મજ્જકુર પાંચ મહીના (અસલ
ખરી ગણત્રી પ્રમાણે) શિયાળાના હોવાથી દિવસના વખતના કલાકો
ઉનાળાના દિવસના વખતના કલાકો કરતાં ઓછા હોએછે. ખીજું એ
જે શિયાળાની ઋતુ હોવાથી ખપોરનો વખત છતાં ગરમી ઘણી થોડી હો-
વાને લીધેખી ગરમીના વખતની ગેહ (રપિથ્વન) કાહાડી નાખવામાં
આવી. એ શિયાળાના દાહાડા વિશે આપણી ફારસી રવાયતોમાં અલં-
કારરીતે એવું લખેછે કે તે દાહાડાઓમાં ગરમી જમીનની નીચે દટા-
એલી હોએછે.

† “યથા અહ્ વધસ્યો જએતા ક્ષા મે મૂતે”-એ બોલોસાથે સંબંધ લેવો.

ખાલેસ^૨ (અને) પવિત્રાઈના^૩ વખત^૪ રપિટવન^૧ કે જે વખતે પશુ-
ઓને આરામ આપવાનું^૬ અને ગામને લગતા વડા અથવા હાકેમનું^{૧૦}
(કામ ચાલેછે-તે) વખતમાં^૪ (ફલાના મીનોની) આરાધણા કરવાને,^૫ તેની
ખુખીઓ ગાવાને,^૬ તેને ખુશનુદ કરવાને^૭ તથા તેની વખાણ કરવાને^૮
(જેતી ઇઆને ક્રિયા કરનાર મારી આગળ “યથા અહ્ વધસ્યો” ઇઆને
‘યથા અહ્ વધસ્યો’ના કલામોની ખુખીઓ જાહેર કરે.*)

(ઉજ્જરન ગેહમાં.)

ઉજ્જયેઈરિનાઈ^૧ અપઓને^૨ અપહે^૩ રથવે^૪ યસ્નાઈય^૫ વહ્માઈય^૬
ક્ષનઓથ્રાઈય^૭ ફસસ્તયએય.^૮ ફાદત્-વીરાઈ^૯ દપ્પયુમાઈય^{૧૦} અપઓને^૧
અપહે^૩ રથવે^૪ યસ્નાઈય^૫ વહ્માઈય^૬ ક્ષનઓથ્રાઈય^૭ ફસસ્તયએય.^૮

પવિત્ર^૧ (અને) ખાલેસીના^૩ વખત^૪ ઉજ્જરન^૧ કે જેમાં માણસોને
કામથી પરવારી આરામ લેવાનું^૬ અને શેહેરના વડા અથવા પાદશાહનું^{૧૦}
(કામ ચાલેછે-તે) વખતમાં^૪ (ફલાના મીનોની) આરાધણા કરવાને,^૫ તેની
ખુખીઓ ગાવાને,^૬ તેને ખુશનુદ કરવાને^૭ તથા તેની વખાણ કરવાને^૮
(જેતી ઇઆને ક્રિયા કરનાર મારી આગળ “ યથા અહ્ વધસ્યો ”
ઇઆને ‘યથા અહ્ વધસ્યો’ના કલામોની ખુખીઓ જાહેર કરે*).

(અઈવિસુથ્રેમ ગેહમાં.)

અઈવિસુથ્રેમાઈ^૧ અઈવિગયાઈ^૨ અપઓને^૩ અપહે^૪ રથવે^૫
યસ્નાઈય^૬ વહ્માઈય^૭ ક્ષનઓથ્રાઈય^૮ ફસસ્તયએય.^૯ ફાદત્-વીસ્પાંમ
હુજયાઈતેએ^{૧૦} જરથુશ્ત્રોતેમાઈય^{૧૧} અપઓને^{૧૨} અપહે^{૧૩} રથવે^{૧૪}
યસ્નાઈય^{૧૫} વહ્માઈય^{૧૬} ક્ષનઓથ્રાઈય^{૧૭} ફસસ્તયએય.^{૧૮}

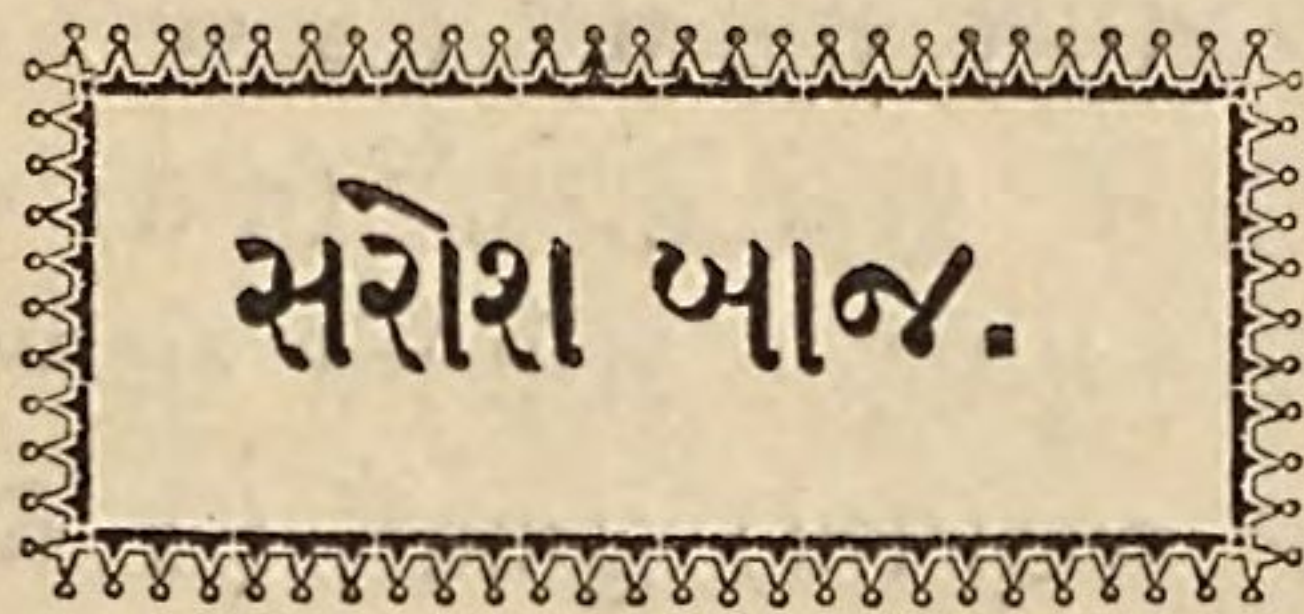
જુંદગીઉપર પાસખાની રાખનાર^૨ અશો^૩ (અને) ખાલેસીના^૪ વ-
ખત^૫ અઈવિસુથ્રેમ^૧ કે જે વખતે તમામ જીવજંતુઓને ફરાખી-આ-
રામ આપવાનું^{૧૦} તથા વડા ધરમગુરૂના અધિકારને લગતું^{૧૧} (કામ
ચાલેછે-તે) વખતમાં^૫ (ફલાના મીનોની) આરાધણા કરવાને,^૬ તેની
ખુખીઓ ગાવાને,^૭ તેને ખુશનુદ કરવાને,^૮ તથા તેની વખાણ કરવાને^૯
(જેતી ઇઆને ક્રિયા કરનાર મારી આગળ “ યથા અહ્ વધસ્યો ”
ઇઆને ‘યથા અહ્ વધસ્યો’ના કલામોની ખુખીઓ જાહેર કરે*).

* ‘યથા અહ્ વધસ્યો જઓતા ફા મે મૂતે’-એ ખોલોસાથે સંબંધ લેવો.

(ઉશહેન ગેહમાં.)

ઉપહિનાઈ^૧ અપઓને^૨ અપહે^૩ રથવે^૪ યસ્નાઈય^૫ વહ્માઈય^૬
ક્ષનઓથાઈય^૭ ક્ષસસ્તયએય.^૮ બેરેજયાઈ^૯ ન્માન્યાઈય^{૧૦} અપઓને^૨
અપહે^૩ રથવે^૪ યસ્નાઈય^૫ વહ્માઈય^૬ ક્ષનઓથાઈય^૭ ક્ષસસ્તયએય.^૮

ખાલેસ^૨ (અને) પવિત્રાઈના^૩ વખત^૪ ઉશહેન^૧ કે જે વખતે મુરાદ
ચાહવાનું^૬ તથા ધરધણીના અધિકારને લગતું^{૧૦} (કામ ચાલેછે-તે) વખત-
માં^૪ (ફલાના મીનોની) આરાધણા કરવાને,^૫ તેની ખુખીઓ ગાવાને,^૬ તેને
ખુશનુદ કરવાને^૭ તથા તેની વખાણ કરવાને^૮ (જેતી ઈચ્છાને ક્રિયા કરનાર
મારી આગળ “યથા અહૂ વઈસ્યો”ના કલામેની ખુખીઓ જાહેર કરે*).

ક્ષનઓથા^૧ અહુરહે મજદાઓ.^૨ અપેમ વોહૂ ૧

પનામે^૧ યજદાંન^૨ અહુરમજદ^૩ યોદાએ^૪ અવજૂની^૫ ગોરજે^૬
ખોરેહ^૭ અવજાયાહ^૮ સરોશ^૯ અશો^{૧૦} તગી^{૧૧} તન્ કર્માન્^{૧૨} શેકકૃત-
જીન્^{૧૩} જીન્ અવજાર^{૧૪} સાલારે દામાને અહુરમજદ^{૧૫} બેરસાહ.^{૧૬}
અજ હુમા ગુનાહ^{૧૭} પતેત્ પશેમાનુમ^{૧૮} અજ^{૧૯} હર્વસ્તીન્^{૨૦} કુ-
શ્મત^{૨૧} કુજૂપ્ત^{૨૨} કુજૂવરશ્ત^{૨૩} મેમ^{૨૪} પ ગેતી^{૨૫} મનીહ^{૨૬} પુશ્મ ગોકૃત^{૨૭}
પુશ્મ કરૂહ^{૨૮} પુશ્મ જસ્ત^{૨૯} પુશ્મ ખૂન્ ખૂહ એસ્તેહ,^{૩૦} અજ આંન્
ગુનાહ^{૩૧} મનશની^{૩૨} ગવશની^{૩૩} કુનશની^{૩૪} તની^{૩૫} રવાની^{૩૬} ગેતી^{૩૭} મીના-
આંની,^{૩૮} ઓખે^{૩૯} અવાખશ પશેમાન્^{૪૦} પ સે ગવશની^{૪૧} પ પતેત્
†હોમ.^{૪૨} યથા અહૂ વઈસ્યો પ, અપેમ વોહૂ ૩

* “યથા અહૂ વઈસ્યો જાએતા ક્ષા મે મૂતે”-એ ખોલોસાથે સંબંધ લેવો.

† “પ નામે યજદાંન”થી તે “પ પતેત્ હોમ” સુધીના ભાગ પાજંદ-
માં છે. એજ પ્રમાણે દરેક નીઆએશ તથા યજ્ઞની શરૂઆતનો ભાગ
“પ નામે યજદાંન”થી તે “પ પતેત્ હોમ” સુધીના ભાગ પાજંદ સમજવો.

(દાદાર) હોરમજદની^૨ ખુશ્નુદી^૧ (થાએ) !

(દાદાર) હોરમજદ^૩ (જે) ખોદાર^૨ (તથા તમામ ખલકતનો) સા-
હેખ^૪ (તથા) વૃદ્ધિ કરનાર^૫ (છે તે)ના નામ(ની મદદ)થી^૧ (હું આએ ભણ-
વાનું શરૂ કરું). (તે દાદાર હોરમજદનો) પ્રતાપ^૬ (તથા) ખોરેહ^૭ જીઆદે
થાએ !^૮ સરોશ^૯ (ઈજદ) (કે જે) અશો,^{૧૦} જોરાવર,^{૧૧} માંત્રના તન-
વાળો^{૧૨} (ઈઆને જેનું તનજ માંત્રવાની), (દેવો તથા ખરાખ માણસોને
મારવાને માટે) એજમતી હથિયાર રાખનાર^{૧૩} (તથા) કૃતેહમંદ હથિયાર
રાખનાર^{૧૪} (તથા) હોરમજદની પેદાએશનો સરદાર^{૧૫} (છે તે મારી
મદદ) પોહોચો !^{૧૬} તમામ ગુનાહોથી^{૧૭} પતેત કરીને હું પરોમાન થાઉં.^{૧૮}
તમામ^{૨૦} ખરાખ વિચારો^{૨૧} (કે જે) આએ દુનિયામાં^{૨૫} હું^{૨૪} મારા મ-
નમાં લાવ્યો હોઉ,^{૨૬} ખરાખ સખુનો^{૨૨} (કે જે) હું બોલ્યો હોઉ,^{૨૭} ખ-
રાખ કામો^{૨૩} (કે જે) મેં કીધાં હોએ,^{૨૮} (તથા) જે મારીથી ઉત્પન્ન થયાં
હોએ,^{૨૯} (તથા) જે (ગુનાહના કામો)ની શરૂઆત મારીથી થઈ હો-
એ^{૩૦}-તે (તમામ ઉપર જણાવેલાં) ગુનાહ^{૩૧} (કે જે) વિચારને લગતા,^{૩૨}
સખુનને લગતા,^{૩૩} કામને લગતા,^{૩૪} (મારા પોતાના) તનને લગતા,^{૩૫}
(મારા પોતાના) રવાનને લગતા,^{૩૬} આએ દુનિયાંને લગતા,^{૩૭} પેલી દુ-
નિયાંને લગતા,^{૩૮}-એ (ખધી જાતના) ગુનાહોથી,^{૩૧} આ હોરમજદ !^{૩૯} હું
પરોમાન થઈને દૂર રેહું,^{૪૦} (અને) ત્રણ સખુનોથી^{૪૧} (ઈઆને
મનસ્તી, ગવસ્તી તથા કુનસ્તીથી) પતેત કરીને હું પરોમાન થાઉં.^{૪૨}

કુવરાને^{૪૩} મજદયસ્નો^{૪૪} જરથુશ્તિશ^{૪૫} વીદએવો^{૪૬} અહુરહે
* હકએષો^{૪૭} (જે ગેહ હોએ તે પટે) કસસ્તયએય. સઓપહે^{૪૮}
અપ્યેહે^{૪૯} તખમહે^{૫૦} તનુ-માંત્રહે^{૫૧} દરપિ-દ્રઓશ^{૫૨} આહૂઈસ્યેહે,^{૫૩}
ક્ષનઓથ્ર^{૫૪} યસ્નાઈય^{૫૫} વહ્માઈય^{૫૬} ક્ષનઓથ્રાઈય^{૫૭} કસસ્તયએય^{૫૮}
યથા અહૂ વઈસ્યો^{૫૯} જઓતા^{૬૦} કા મે^{૬૧} ઋતે^{૬૨} અથા રતુશ
અપાત્તયિત હય^{૬૩} કા અપવ^{૬૪} વીદવાઓ^{૬૫} ઋઓતૂ.^{૬૬}

* ‘કુવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્તિશ વીદએવો અહુરહે હકએષો’-
આએ એક ઘણાજ ટુકો જરતોસ્તી દીનનો કલમો છે. ભણનાર રાખસ
કેવી રીતની દીન પાલેછે તે બાબેનો આએ એક જાતનો એકરાર છે.

(હું) હોરમજદની પરસ્તેશ કરનાર,^{૪૪} હજરત જરતોસ્તે જાહેર કી-
ધેલી દીનપ્રમાણે ચાલનાર,^{૪૫} *દેવ(ના તરીકા)થી દૂર રહેનાર,^{૪૬} (અને)
હોરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર તરીકે^{૪૭} એકરાર કર્યું.^{૪૮}

(દાદાર હોરમજદને) ખુશાલ કરવાનેમાટે^{૪૯} (ફલાંતી ગેહમાં) અરો^{૫૦}
સરોશ^{૫૧} (ધજદ) (કે જે) જોરાવર,^{૫૨} માંત્રના તનવાળો^{૫૩} (ધઆને જેનું
તનજ માંત્રવાની), (દેવોને મારવાનેમાટે) ભયંકર હથિયાર રાખનાર^{૫૪} (તથા)
હોરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર^{૫૫} (એવો જે સરોશ ધજદ તેની)
આરાધના કરવાને,^{૫૬} (તેની) ખુખીઓ ગાવાને,^{૫૭} (તેને) ખુશ્નુદ કરવાને^{૫૮}
(તથા તેની) વખાણ કરવાને^{૫૯} જોતી^{૬૦} (ધઆને ક્રિયા કરનાર) મારી
આગળ^{૬૧} 'યથા અહ્ વધસ્યો'^{૬૨} (ધઆને 'યથા અહ્ વધસ્યો'ના કલામોની
ખુખીઓ) †જાહેર કરે.^{૬૩} (રાસ્પી) (જે) અરો^{૬૪} (તથા) વિદ્વાન^{૬૫} (થયો)

* દેવ જેને અવસ્તામાં 'દઝેવ' કરીને કેહેછે તેના ચાર જુદા જુદા
અર્થ થાયછે, અથવા ખિજ ખોલોમાં ખોલીએ તો અવસ્તાઉપરથી ચાર
પ્રકારના દેવ આપણને મળી આવેછે:-૧,-માણસની સુરતના દેવો;
૨,-દરદ લાવનારા દેવો; ૩,-નીતિ ખરાબ કરનારા દેવો; ૪,-આખાદી
ઘટાડનારા દેવો. ખોલાસો:-૧,-જે માણસો દરદનો વધારો કરીને
ધઆતો આખાદીનો ઘટાડો કરીને ધઆતો નીતિનો ખગાડો કરીને નાશ
કરેછે તેઓને માણસની સુરતના દેવ કેહેલાછે:-જેમકે જોહાક, ગીલાંન
તથા માજનદરાંનના ખદકાર લોકો, ઇતિયાદી. ૨,-જે સખખો ધઆ
વસ્તુઓથી દરદ તથા કવખતના મોતનો વધારો થતો હતો તેનેખી દેવ
કેહેવામાં આવેલાછે:-જેમકે વંદીદાદની ૭ મી પરગરદમાં કખરસ્થાનમાં
રહેનારા કેટલાએક દેવોની ખીના આવેલીછે. આએ ઠકાણે દેવોનો
અર્થ કખરસ્થાનમાંથી. નિકળતી રોગ ઉત્પન્ન કરતી ખરાબ હવા સમજવી.
૩,-જે અસર આપણા દિલમાં થયાથી આપણને ખદીની રાહ ચાલ-
વાને સુજ પડે તેનેખી દેવ એવું નામ આપેલું છે:-જેમકે ગીખત, ઠગાઈ,
આશ્મોગી (ધયાને રાસ્તીનો નાશ), ખદનજર, અપવિત્રાઈ, ઇત્યાદિ. ૪,-જે
સખખોથી આખાદીનો વધારો થવામાં ખલલ થાયે તેનેખી દેવને નામે
ઓલખેલા છે:-જેમકે "અપઓષ" નામનો દેવ વરસાદને આવવાથી
અટકાવેછે, ધઆને જે સખખોને લીધે વરસાદનું આવવું બંદ થાયેછે
તેને "અપઓષ" કેહેલોછે. હદથી જુઆદે થંડીને દેવની રાહની ગણેલી
છે. એ ખાએ વધારે ખેલાસામાટે જુઓ શેઠ ખ. ૩. કાંમાજીનું ખનાવેલું
"જરતોસ્ત નામુ," સફા ૧૬૫—૧૬૬.

† 'ક્રી...મૂતે'નો અર્થ 'મહોટે સાદે ખોલે' કરીને ખી થાયેછે.

(તે) ‘અથા રતુશ્ અપાત્તચિત્ હચ’^{૬૩} (એ કલામોની ખુખીઓ) જાહેર કરે.^{૬૬}

ખોલાસો:—(યથા અહ્ વર્ધસ્યો જ્યોતાથી તે વીધ્વાઓ અજ્યોતૂ સુધીના ખોલો જે દર નીઆએશ તથા યજ્ઞમાં ‘કુવરાને મજ્જદ્યસ્નો’ની પછી ભણવામાં આવેછે તે ઇજ્જનેમાંથી લીધેલાછે. ‘યથા અહ્ વર્ધસ્યો જ્યોતા ક્ષા મે મૂતે’ એપ્રમાણે રાસપી ઇઆને જોતીની સાંભિનો રાખસ જોતીને કહેછે, તે એ કે ‘યથા અહ્ વર્ધસ્યો’ તથા જરતોસ્તી ધરમની ખુખીઓ જોતી મને સમજાવે. રાસપી તારપછી, ‘યથા અહ્ વર્ધસ્યો’ તથા જરતોસ્તી ધરમની ખુખીઓ સમજીને વાકેક થયાપછી જોતી તેને કહેછે કે, જે રાસપી જરતોસ્તી ધરમની ખુખીઓ સમજીને અશો તથા વિદ્વાન થયો તે હવે તે ખુખીઓને અમલમાં લાવે તથા ખીજઓને સમજાવે.)

સઓષેમ^{૬૬} અપીમ^{૬૭} હુરઓધેમ^{૬૮} વેરેશ્રાજનેમ^{૬૯} ક્ષાદત્-
ગએથેમ^{૭૦} અપવનેમ^{૭૧} અપહે^{૭૨} રતૂમ^{૭૩} યજ્ઞમર્ધદે.^{૭૪} અહુનેમ
વર્ધરીમ^{૭૫} તનૂમ^{૭૬} પાર્ધતિ;^{૭૭} અહુનેમ વર્ધરીમ^{૭૮} તનૂમ^{૭૯} પાર્ધતિ;^{૮૦}
અહુનેમ વર્ધરીમ^{૮૧} તનૂમ^{૮૨} પાર્ધતિ.^{૮૩} યથા અહ્ વર્ધસ્યો ૧

ખુખસુરત,^{૬૮} કૃતેહમંદ,^{૬૯} દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર,^{૭૦} પવિત્ર^{૭૧} તથા અશો^{૬૭} સરોશ^{૬૬} (ઇજ્જદ) (જે) અશોધનો^{૭૨} સરદાર^{૭૩} (તેને) હમો વ-ખાણીએ છીએ.^{૭૪} હોનવર^{૭૫} તનને^{૭૬} અંચાવેછે;^{૭૭} હોનવર^{૭૮} તનને^{૭૯} અંચાવેછે^{૮૦} હોનવર^{૮૧} તનને^{૮૨} અંચાવેછે.^{૮૩}

ખોલાસો:—(હોનવરની મતલબ આખી “યથા અહ્ વર્ધસ્યો”ના કલામ સમજવા. કોઈખી મુશ્કેલી અથવા આકૃતની વખતે દાદાર હોરમ-જદને યાદ કરીને હોનવરના કલામ ઉપર પુરતો એતેકાદ રાખીને તે દરસ્ત રીતે ગાઈને ભણ્યાથી આપણામાં હિમ્મત આવેછે, તથા કેટલેક દરજ્જે તે આવતી બલને દૃઢ કરવાને આપણ શક્તિવાન થઈએ છીએ. વળી એ હોનવરની એજમતી ખુખીવિશે વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદના શરૂઆતના ભાગમાંથી તથા સરોશ હાદોખતના પેહેલા કરદામાંથી આપણને કેટલાએક ખોલાસો મલી આવેછે. વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદમાં ખોલીરીતે જણાવેછે કે જ્યારે હારેમનની સરદારી હેઠળ તમામ દેવ દરજ્જે અશો જરતોસ્તને મારી નાખવાને વાસ્તે આવ્યા, ત્યારે તે રાસ્ત પેગમખરે

તેઓને શેકસ્ત કરવાને જે ઉપાયો કામે લગાડ્યા, તેમાં સઉથી પહેલો ઉપાય એ હતો કે તે હોનવરના શૂર આપનારા કલાંમ ખુલંદ આવાને ગાઈને ભણ્યો. વળી આને આપણ કાંઈખી કામ કરવાની શરૂઆતમાં અથવા મુશ્કેલીની વખતે “અથા તારી મદદ” કરીને બોલીએ છીએ—તે “અથા” અસલ “યથા”છે—અને “યથા”—એ “યથા અહૂ વઈશ્યો”નો પહેલો બોલછે.)

કેમ ના મજદા (આખી ભણીજવી); યથા અહૂ વઈશ્યો ર; યસ્નેમય^૪ વહેમય^૫ અઓજસ્ય^૬ જવરેય^૭ આક્રીનામિ^૮ સઓપહે^૯ અબ્યેહે^{૧૦} તખમહે^{૧૧} તનુ-માંથ્રહે^{૧૨} દરપિ-દ્રઓશ^{૧૩} આહૂઈશ્યેહે^{૧૪} અપેમ વોહૂ ૧

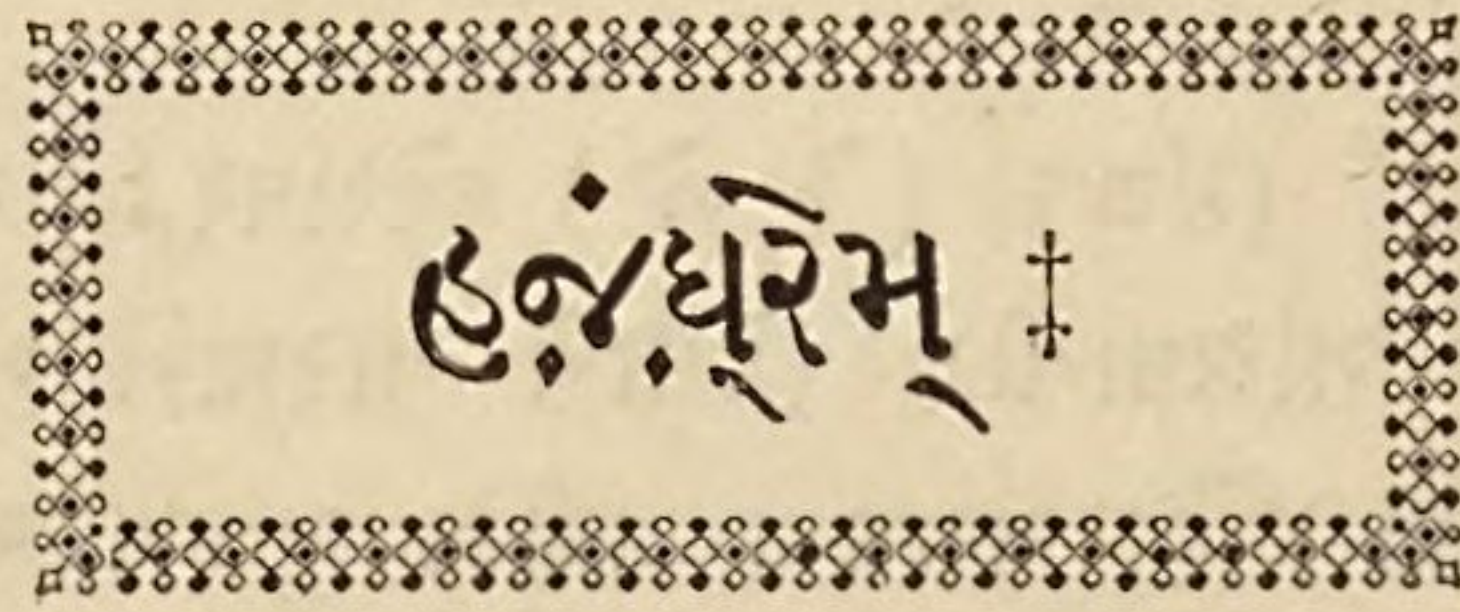
અશો^{૧૦} સરોશ^{૧૧} (ઈજદ) (કે જે) જોરાવર,^{૧૨} માંથ્રના તનવાળો^{૧૩} (ઈઆને જેનું તનજ માંથ્રવાની), (દેવોને મારવાને માટે) ભયંકર હથિયાર રાખનાર^{૧૪} (તથા) હોરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર^{૧૫} (એવો જે સરોશ ઈજદ તે)ની આરાધણા,^{૧૬} કીર્તિ,^{૧૭} ચાલાકી^{૧૮} તથા કૌવતને^{૧૯} હું વખાણું છું.^{૨૦}

અહ્માઈ રઝેશ્ય*

અહ્માઈ^૧ રઝેશ્ય^૨ ખરેનસ્ય^૩ અહ્માઈ^૪ તન્વો^૫ દ્વતાતેમ^૬ અહ્માઈ^૭ તન્વો^૮ વજદરે^૯ અહ્માઈ^{૧૦} તન્વો^{૧૧} વેરેથેમ^{૧૨} અહ્માઈ^{૧૩} ઈશ્તીમ^{૧૪} પઓઉરશ—ખાથ્રાંમ^{૧૫} અહ્માઈ^{૧૬} આસ્નાંમચિત્^{૧૭} ક્રજન્તીમ^{૧૮} અહ્માઈ^{૧૯} દરેધાંમ^{૨૦} દરેધો-જીતીમ^{૨૧} અહ્માઈ^{૨૨} વહિશ્તેમ અહૂમ^{૨૩} અપઓનાંમ^{૨૪} રઝોચંધ્રહેમ^{૨૫} વીસ્પો-ખાથ્રેમ^{૨૬} અથ^{૨૭} જમ્યાત્^{૨૮} યથ^{૨૯} આક્રીનામિ^{૩૦} અપેમ વોહૂ ૧

* એ દુઆનો શરૂઆતથી તે ‘વીસ્પો ખાથ્રેમ’ સુધીનો ભાગ ઈજસ્નેના ૬૮ મા હાના ૧૧ મા ફકરામાંથી લીધેલો છે; અને ‘અથ જમ્યાત્ યથ આક્રીનામિ’—એ બોલો ‘આક્રીન પેગમખર જરતોસ્ત’માંથી લીધા છે.

* (જે શાખસ અશો સરોશ ઇજદને સઉથી સરસ †જેરસાથે, (તથા) ઘણીજ ઉત્તમ જેરસાથે (તથા) બલા લોકોની ગાળેલી જેરસાથે ઇજે) તેને^૧ જલકાત^૨ તથા નુર^૩ (હોજો), તેને^૪ તનની^૫ મજબુતી^૬ (ઇઆને તંદરોસ્તી) (હોજો), તેને^૭ તનનું^૮ સુખ^૯ (હોજો), તેને^{૧૦} તનની^{૧૧} ક્ષતેહ^{૧૨} (હોજો), તેને^{૧૩} પુરતાં સુખવાળી^{૧૪} દોલત^{૧૫} (હોજો), તેને^{૧૬} જાતી અક્કલના^{૧૭} ફરજંદ^{૧૮} (હોજો), તેને^{૧૯} લાંબામાં^{૨૦} લાંબી જીંદગી^{૨૧} (હોજો), (તથા) તેને^{૨૨} અશો (લોકો)નું^{૨૩} રોશાણુ^{૨૪} (તથા) તમામ સુખવાળું^{૨૫} બેહેશ્ત^{૨૬} (હોજો). જેમ^{૨૭} હું દુઆ માગુછું^{૨૮} તેમ^{૨૯} થાઓ !^{૩૦} (ઇઆને મારી દુઆ આમીન થાઓ !)

હજંધ્રેમ્^૧ બએપજનાંમ્^૨ બએવરે^૩ બએપજનાંમ્^૪ † હજંધ્રેમ્^૫ બએપજનાંમ્^૬ બએવરે^૭ બએપજનાંમ્^૮ † હજંધ્રેમ્^૯ બએપજનાંમ્^{૧૦} બએવરે^{૧૧} બએપજનાંમ્^{૧૨} અષેમ્ વોહૂ ૧

તંદરોસ્તીમાંની^૧ હજાર^૨ (ઘણી) (તંદરોસ્તી), (તથા) તંદરોસ્તીમાંની^૪ દશ હજાર^૩ (ઘણી) (તંદરોસ્તી) (હોજો) ! તંદરોસ્તીમાંની^૬ હજાર^૫ (ઘણી) (તંદરોસ્તી), (તથા) તંદરોસ્તીમાંની^૮ દશ હજાર^૭ (ઘણી) (તંદરોસ્તી) (હોજો) ! તંદરોસ્તીમાંની^{૧૦} હજાર^૯ (ઘણી) (તંદરોસ્તી), (તથા) તંદરોસ્તીમાંની^{૧૨} દશ હજાર^{૧૧} (ઘણી) (તંદરોસ્તી) (હોજો) !

* એના ખોલાસા બાબે જુઓ ખોરશેદ નીઆએશને છેડે આવેલો ‘અહુરાનીશ્ અહુરહે’ના ફકરામાં આપેલી નોટ.

† “જેર” જેને અવસ્તામાં “જઓઝ” કહેછે તેનો અર્થ “ક્રિયાનુ સાધણ, અર્પણ, કાંઈખી નજર અથવા ભેટ, કાંઈખી ચીજ ક્રિયાની રૂયે આપવાની તે” જેમકે દુધ, પાણી, ખોરાક, મેવો ઇત્યાદિ.

‡ આખી ‘હજંધ્રેમ્’ ઇજદનેનાદત્તમા હાનારપમા ફકરામાંથી લીધીછે.

જસ મે અવંધ્રહે મજ્જદ†

જસ^૧ મે^૨ અવંધ્રહે^૩ મજ્જદ,^૪ જસ^૫ મે^૬ અવંધ્રહે^૭ મજ્જદ,^૮ જસ^૯ મે^{૧૦} અવંધ્રહે^{૧૧} મજ્જદ,^{૧૨} અમહે^{૧૩} હુતાસ્તહે^{૧૪} હુરઓધહે^{૧૫} વેરે-
શ્રદ્ધાહે^{૧૬} અહુરધાતહે^{૧૭} વનઘન્યાઓસય ઉપરતાતો,^{૧૮} રામનો^{૧૯}
ખાસ્ત્રહે^{૨૦} વયઓશ^{૨૧} ઉપરો-કધસ્યેહે^{૨૨} તરધાતો^{૨૩} અન્યાઘશ^{૨૪}
દામાંન્^{૨૫} અએતત્^{૨૬} તે^{૨૭} વયો^{૨૮} યત્^{૨૯} તે^{૩૦} અસ્તિ^{૩૧} સ્યેન્તો-
મઘન્યઓમ્^{૩૨} શ્વાપહે^{૩૩} ખધાતહે^{૩૪} જરવાનહે^{૩૫} અકરનહે^{૩૬} જર-
વાનહે^{૩૭} દરેધો-ખધાતહે,^{૩૮} અપેમ્ વોહૂ ૧

ઓ દાદાર હોરમજ્જદ^૪! મારી^૨ મદદનેમાટે^૩ તું પોહોંચ.^૧ ઓ દાદાર
હોરમજ્જદ!^૬ મારી^૬ મદદનેમાટે^૭ તું પોહોંચ.^૫ ઓ દાદાર હોરમજ્જદ^{૧૨}!
મારી^{૧૦} મદદનેમાટે^{૧૧} તું પોહોંચ.^૯ નેક ખનાવેલા^{૧૪} (તથા) ખુખસુરત^{૧૫}
'અમ' (ધંઆને હિમ્મત આપનારા ફરેસ્તા)ની,^{૧૩} હોરમજ્જદના પેદા
કીધેલા^{૧૭} બેહેરામ ધજ્જદની,^{૧૬} "વનન્તી-ઉપરતાત્" (ધંઆને સઉથી સરસ
ફતેહ આપનાર ફરેસ્તા)ની,^{૧૮} ખોરાકમાં લેહેજત આપનાર^{૨૦} મીનો
રામની,^{૧૯} ઉપર કામ કરનાર^{૨૨} "વાએ" (ધજ્જદ)^{૨૧} (કે જે) પિજી^{૨૪}
પેદાએશો કરતાં^{૨૫} સરસ પેદા કીધેલો (છે તે)ની^{૨૩}-(એ ખધાઓની) (ઓ
હોરમજ્જદ! તું મને મદદ પોહોંચાડ). ઓ 'વાએ' ધજ્જદ!^{૨૮} તારો^{૨૯} (પવન)
જે^{૨૬} સપેનામીનોની પેદાએશને લગતો^{૩૨} છે^{૩૧} તેની (મને મદદ પોહોં-
ચાડ). ખુદરતના કાએદાપ્રમાણે ચાલનાર^{૩૪} આકાશની,^{૩૩} હદવગરના^{૩૬}
જમાનાની,^{૩૫} (તથા) લાંબા મુકરર કીધેલા^{૩૮} જમાનાની^{૩૭}-(એ ખધાઓની
મદદ, ઓ હોરમજ્જદ! તું મને પોહોંચાડ).

† 'જસ મે અવંધ્રહે મજ્જદ'નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે ત્રણ જુદે જુદે ફે-
કાણેના લીધેલા અવસ્તાની બનેલીછે:—'જસ મે અવંધ્રહે મજ્જદ'—એવાકય
હોરમજ્જદ યજ્ઞના ૩૩ મા ફકરામાંથી લીધોછે. 'અમહે હુતાસ્તહે'થી તે
'ઉપરતાતો' સુધીનો ભાગ નાઢલા સીરોજની બેહેરામ ધજ્જદની ખશ્નુમન-
માંથી લીધોછે. 'રામનો ખાસ્ત્રહે'થી તે છેડે સુધીનો ભાગ નાઢલા
સીરોજની મીનો રામની ખશ્નુમનમાંથી લીધોછે.

કેરેહ મોજ્દ*

કેરેહ મોજ્દ^૧ ગુનાહ ગુજરેશનેરા^૨ કુનમ^૩ અશાહી^૪ રવાન કુ-
શારમરા^૫ હમ કેરેહ^૬ હમા વેહાને^૭ હકત કેશવર જમીન^૮ જમીન-
યેહના^૯ રૂદ-દરાના^{૧૦} ખોરશીદ-ખાલા^{૧૧} ખુન્દેહાદ^{૧૨} ઘેરસાદ^{૧૩}
અશો^{૧૪} બેદ^{૧૫} દેરજી^{૧૬} અથ^{૧૭} જમ્યાત^{૧૮} યથ^{૧૯} આફ્રીનામિ^{૨૦}!
અપેમ વોહૂ ૧

“ પાપના નિવારણનેમાટે સવાખના કામોનો ખદલો^૧ હું મેલવું,^૩
(અને) રવાનના ધ્યારનેમાટે^૫ હકત કેશવર જમીન ઉપર^૮ (વસનારા)
સઘલા સવાખકારોને^૯ (તથા) તમામ ભલાએને,^૭ જમીનની પોહાળાઈ
જેટલી,^૬ નદીની લંખાઈ જેટલી^{૧૦} (તથા) ખોરશેદની ખુલંદી જેટલી^{૧૧}
અશોઈ^{૧૪} પુરતીરીતે^{૧૨} પાંહોંચો^{૧૩}!” અશો (માણસ)નું^{૧૪} લાંખા વખતસુધી
જીવવું^{૧૬} હોજો^{૧૫}! (ઈઆને રાસ્ત માણસ લાંખા વખતસુધી સુખસાથે
જીંદગી ભોગવજો!) જેમ^{૧૯} હું દુઆ માંગુ છું^{૨૦} તેમ^{૧૭} થાઓ^{૧૮}!
(ઈઆને મારી દુઆ આમીન થાઓ !)

હોશબામ.

✽ (એ બંદગી બામદાદને વખતે ભાણવામાં આવેછે.)

અથ^૧ ઈમાં^૨ વચો^૩ દ્રેનજયોઈશ^૪ ચોઈ^૫ અંધુહેન^૬ વારેથ્રધ્નયો-
તેમચ^૭ બએષજયોતેમચ^૮ પન્ચ^૯ અહુન વઈશ્ય^{૧૦} ફસાવયોઈશ^{૧૧}
યથા અહૂ વઈશ્યો પઃ^{૧૨} અહુનેમ વઈરીમ^{૧૩} તનૂમ^{૧૪} †પાઈતિ,^{૧૫}

* એ બંદગી શરૂઆતથી તે “અશો બેદ દેરજી” સુધી પાંજંદમાં છે.
‘અથ જમ્યાત યથ આફ્રીનામિ’—એ બોલો અવસ્તામાં છે, અને આગળ
જણાવ્યાપ્રમાણે ‘આફ્રીન પેગમખર જરતોસ્ત’માંથી લીધાછે.

† “અથ ઈમાં વચો”થી તે હઈ સુધીનો ભાગ વંદીદાદની ૧૧ મી
પરગરદના ૩ જ ફકરામાંથી લીધાછે.

અહુનેમ વધરીમ^{૧૫} તનૂમ^{૧૬} પાઈતિ,^{૧૭} અહુનેમ વધરીમ^{૧૮} તનૂમ^{૧૯}
પાઈતિ.^{૨૦} યથા અહૂ વધર્યો ૧; ~~મજદા~~ કેમ ના મજદા (તમામ પઢે).
અપેમ વોહૂ ૧, યથા અહૂ વધર્યો ૨૧, અપેમ વોહૂ ૧૨

એપ્રમાણે^૧ આએ^૨ વચનો^૩ (ઈઆને નીચે જાણાવેલા અવસ્તાના
કલામો) કે જે^૪ ધણાંજ ક્તેહમંદ^૫ તથા ધણાંજ તંદરોસ્તી આપનારા^૬
છે^૭ (તે) તુંને ભણવાં જોઈએ.^૮ પાંચ^૯ હોનવર^{૧૦} તુંને ગાવી જોઈએ^{૧૧}
(ઈઆને ગાઈને ભણવી જોઈએ). હોનવર^{૧૨} તનને^{૧૩} બંચાવેછે,^{૧૪}
હોનવર^{૧૫} તનને^{૧૬} બંચાવેછે,^{૧૭} હોનવર^{૧૮} તનને^{૧૯} *બંચાવેછે.^{૨૦}

નેમસે-તે^{૨૧} હુશબામી,^{૨૨} નેમસે-તે^{૨૩} હુશબામી,^{૨૪} નેમસે-તે^{૨૫} હુ-
શબામી,^{૨૬} અએતત્^{૨૭} દિમ્^{૨૮} વીસ્પનાંમ^{૨૯} મજિરતેમ^{૩૦} દજદાઈ^{૩૧}
અહૂમચ^{૩૨} રતૂમચ^{૩૩} ચિમ્^{૩૪} અહુરેમ મજદાંમ,^{૩૫} સ્નથાઈ^{૩૬} અંધ્રરહે
મઈન્યેઉશ^{૩૭} દ્રવતો,^{૩૮} સ્નથાઈ^{૩૯} અએમહે^{૪૦} ખવી-દ્રઓશ,^{૪૧}
સ્નથાઈ^{૪૨} માજઈન્યનાંમ^{૪૩} દએવનાંમ,^{૪૪} સ્નથાઈ^{૪૫} વીસ્પનાંમ^{૪૬} દએ-
વનાંમ^{૪૭} વરેન્યનાંમચ^{૪૮} દ્રવતાંમ,^{૪૯} (બાજમાં પઢે†) શેકસ્તેહ^{૫૦} ધના-
મેન્યો^{૫૧} ખર અહેરેમન^{૫૨} લેઆંનત^{૫૩} સદ્ હુજાર ખાર,^{૫૪} (પ્રગટ પઢે)
કદથાઈ^{૫૫} અહુરહે મજદાઓ^{૫૬} રએવતો^{૫૭} ખરેનંધ્રહુતો,^{૫૮} કદથાઈ^{૫૯}
અમેપનાંમ સ્યેન્ટનાંમ,^{૬૦} કદથાઈ^{૬૧} તિશચેહે^{૬૨} સ્તારો^{૬૩} રએવતો^{૬૪}
ખરેનંધ્રહુતો,^{૬૫} કદથાઈ^{૬૬} નર્સ^{૬૭} અપઓનો,^{૬૮} કદથાઈ^{૬૯} વીસ્પ-
નાંમ^{૭૦} સ્યેન્ટહે મઈન્યેઉશ^{૭૧} દામનાંમ^{૭૨} †અપઓનાંમ,^{૭૩} યથા
અહૂ વધર્યો ૨

અએ બામદાદ!^{૨૨} તુંને નમાજ^{૨૧} (હોજો), અએ બામદાદ!^{૨૪} તુંને
નમાજ^{૨૩} (હોજો), અએ બામદાદ!^{૨૬} તુંને નમાજ^{૨૫} (હોજો). દુષ્ટ^{૩૮}

* એની સમજને માટે જુઓ સરોશબાજ, સફે ૨૦-૨૧ મે આપેલો
ખોલાસો.

† એ આપો બાજમાં ભણવાનો ભાગ પાજંદમાં છે; એજપ્રમાણે
દરેક બાજમાં ભણવાનો ભાગ સમજવો.

‡ “ અએતત્ દિમ્ વીસ્પનાંમ ”થી તે “ દામનાંમ અપઓનાંમ ”
સુધીનો ભાગ ઈજસ્નેના ૨૭ મા હાના પેહેલા તથા ખીજા કકરામાંથી
આએ ઠકાણે લીધો છે.

હારેમનની^{૩૭} (સાંમને) હથિયાર ઉચકવાનેવાસ્તે,^{૩૮} ભયંકર હથિયારવાળા^{૪૧} એશમ (દેવ)ની^{૪૦} (સાંમને) હથિયાર ઉચકવાને વાસ્તે,^{૩૯} માજનદરાનના^{૪૩} દેવોની^{૪૪} (સાંમને) હથિયાર ઉચકવાનેમાટે,^{૪૨} (તથા) તમામ^{૪૬} દેવોની^{૪૭} (સાંમને) તથા *ગીલાન (દેશ)ના^{૪૮} દરવંદોની^{૪૯} (સાંમને) હથિયાર ઉચકવાનેમાટે^{૪૬} બધાએના કરતાં^{૪૯} સહિથી ચઢતો^{૩૦} તે “અહુ”^{૩૨} (ધણી) તથા “રતુ”^{૩૩} (સરદાર) કે જે^{૩૪} હોરમજદ^{૩૫} તેને^{૨૯} આપવાનેમાટે^{૩૧} (ઇઆને અર્પણ કરવાનેમાટે) આએ^{૨૭} (બધું છે).

ધનામીનો^{૫૧} તુટેલો^{૫૦} (થળે), હારેમન ઉપર^{૫૨} સો હજાર (ઇઆને એક લાખ) ધણી^{૫૪} લેઆનત^{૫૩} (હોળે)!

ખજનો રાખનાર^{૫૭} (તથા) ચલકાત ભરેલા^{૫૮} હોરમજદની^{૫૬} વૃદ્ધિ કરવાનેમાટે,^{૫૫} અમશાસ્પંદોની^{૬૦} વૃદ્ધિ કરવાનેમાટે,^{૫૯} ખજનો રાખનાર^{૬૪} (તથા) ચલકાત ભરેલા^{૬૫} †તેસ્તર^{૬૨} સેતારાની^{૬૩} વૃદ્ધિ કરવાનેમાટે,^{૬૧} અશો^{૬૮} નરની^{૬૭} વૃદ્ધિ કરવાનેમાટે,^{૬૬} (તથા) સપેનામીનોની^{૭૧} તમામ^{૭૦} અશો^{૭૩} પેદાએશોની^{૭૨} વૃદ્ધિ કરવાનેમાટે^{૬૯} (આએ બધું છે).

ખોલાસો:- (‘અએતત્ દિમ્’ થી તે ‘દામનાંમ્ અષએનાંમ્’ સુધીનો ફકરો ઇજ્જનેના ૨૭ મા હામાંથી આએ ઠકાણે લીધેલો છે. “આએ બધું આપવાનું અથવા અર્પણ કરવાનું” તે શું તેનો ખાતરી ભરેલો ખોલાસો તે ઠકાણેથી આપી શકાએ છે, તે એ કે ઇજ્જનેના ૧ લા હાથી તે ૨૬ મા હાની આખેરીસુધી જે આરાધણા તથા ક્રિયાની ભેટો આપવામાં આવી તેની મૂળ નેમ દાદાર હોરમજદને, અમશાસ્પંદોને તથા ખીજા ઇજ્જદોને ખુશ્નુદ કરવાને તથા તેઓની કીર્તિ ગાવાનેમાટે અને હારેમનની તથા દેવ દરજ્જેની શોકસ્તગીને માટે છે.)

વંધ્રહુચ^{૭૪} વંધ્રહુચાએસચ^{૭૫} આફ્રીનામિ^{૭૬} વીસ્પયાએ^{૭૭} અષએનો^{૭૮} સ્તોઈશ^{૭૯} હુઈથ્યાઈચ^{૮૦} બવાઈથ્યાઈચ^{૮૧} બૂબ્યાઈથ્યાઈચ,^{૮૨}

* ‘વરેન્ય’ ખોલને પેહેલવી ‘વરનીક’ (ઇઆને કીનાખોર, કપટી) સાથે સરખાવીએ તો ‘વરેન્યનાંમ્ચ દ્રવતાંમ’નો અર્થ ‘કીનાખોર દરવંદોની’ થઈ શકે.

† ‘તેસ્તર’ એ પૂર્વ દિશાએ Canis Major નામના નક્ષત્રમાં આવેલા એક મહોટા તથા ઘણા ચલકતા સેતારાનું નામ છે. એ સેતારાને અંગ્રેજી ‘Sirius’ અથવા ‘Dogstar’ સાથે સરખાવામાં આવે છે.

અપીમ^૩ રાસેન્તીમ^૪ દરેધો-વારેથમનેમ^૫ મિપાચિમ^૬ હવો^૭ અર્ધ-
વિપાચિમ^૮ મિપાચિમ^૯ આક્રસંધુહીતીમ^{૧૦} બરેન્તીમ^{૧૧} વીરુપા-
ઓ^{૧૨} અમેપજાઓ^{૧૩} અપાંમચ^{૧૪} ગવાંમચ^{૧૫} ઉર્વિરનાંમચ^{૧૬} તઉર્વિયે-
ઈન્તીમ^{૧૭} વીરુપાઓ^{૧૮} તબએપાઓ^{૧૯} દએવનાંમ^{૨૦} મપ્યાનાંમચ^{૨૧} અ-
રેપ્યન્તાંમ^{૨૨} અહ્માઈચ^{૨૩} ન્માનાઈ^{૨૪} અહ્માઈચ^{૨૫} ન્માનહે^{૨૬} ન્માનો-પતેએ^{૨૭}

અશો (હોરમજદ)ની^{૨૮} તમામ^{૨૯} પેદાએશના^{૩૦} ભલા માણસો^{૩૧} તથા
ભલી બાઈડીઓ^{૩૨} જેઓ થઈ ગયાં^{૩૩} તથા હમણા છે^{૩૪} તથા હવે પછી
થશે તેઓની^{૩૫} હું વખાણ કરૂં છું.^{૩૬} અપિશ્ (વંધુહી)^{૩૭} (ઈઆને અશી-
શવંધ નામનો ફરેશ્તો) (કે જે) (મદદે) પોંહોંચનાર,^{૩૮} લાંબા વખતસુધી
બંચાવ કરનાર,^{૩૯} હમેશા પુઠે ચાલનાર,^{૪૦} પોતે^{૪૧} વલગીને સાથે ચાલ-
નાર,^{૪૨} હમેશા પુઠે ચાલનાર,^{૪૩} શિખવનાર,^{૪૪} પાણીઓના^{૪૫} તથા ગાએ
ઠોરના^{૪૬} તથા ઓરવરોના^{૪૭} (ઈઆને એઓને માટે) તમામ^{૪૮} એલાજ^{૪૯}
લાવનાર^{૫૦} તથા દેવો^{૫૧} તથા (ખરાબ) માણસો^{૫૨} (જેઓ) આએ^{૫૩} ઘે-
રને^{૫૪} તથા આએ^{૫૫} ઘેરના^{૫૬} ઘરધણીને^{૫૭} દુઃખ દેનારા (છે તેઓ)ની^{૫૮} ત-
મામ^{૫૯} ખરાબીઓને^{૬૦} તોડનાર^{૬૧}—(એવી સિક્કતવાળો જે અપિશ્ વંધુહી
ઈઆને અશીશવંધ નામનો ફરેશ્તો તેની) હું વખાણ કરૂં છું.^{૬૨}

વંધુહીશચ^{૬૩} અધાઓ^{૬૪} વંધુહીશચ^{૬૫} અપયો^{૬૬} હુપઉર્વાઓ^{૬૭}
વહેહીશ^{૬૮} અપરાઓ^{૬૯} રાસેન્તીશ^{૭૦} દરેધો-વારેથમનો,^{૭૧} યથા^{૭૨} ના^{૭૩}
મજિશ્તાઓસચ^{૭૪} વહિશ્તાઓસચ^{૭૫} સ્તએશ્તાઓસચ^{૭૬} અપયો^{૭૭}
એરેન્વન્તે,^{૭૮} અમેપનાંમ ર્યેન્તનાંમ^{૭૯} યસ્નાઈચ^{૮૦} વહ્માઈચ^{૮૧} ક્ષન-
ઓથ્રાઈચ^{૮૨} ક્રસસ્તયએચ^{૮૩} ક્રદથાઈ^{૮૪} અહે^{૮૫} ન્માનહે^{૮૬} ક્રદથાઈ^{૮૭}
વીરુપયાઓ^{૮૮} અપઓનો^{૮૯} સ્તોઈશ^{૯૦} હમિસ્તેએ^{૯૧} વીરુપયાઓ^{૯૨}
દ્રવતો^{૯૩} સ્તોઈશ^{૯૪} સ્તવસ્^{૯૫} અપા^{૯૬} ચે^{૯૭} હુદાઓ^{૯૮} ચોઈ^{૯૯} *હેન્તી,^{૧૦૦}

* “વંધુહીચ વંધુહીયાઓસચ”થી તે ‘વીરુપયાઓ દ્રવતો સ્તોઈશ’
સુધીનો ભાગ ઈજસ્નેના પર મા હાના પેહેલા ૪ ફકરામાંથી આએ
ઠેકાણે લીધેલો છે. ‘સ્તવસ્ અપા ચે હુદાઓ ચોઈ હેન્તી’—એ ગાઠાના બોલો
‘અત્ ક્રવક્ષ્યા’ નામના ઈજસ્નેના ૪૫ મા હાના ૬ ઠા ફકરામાંથી લીધા છે.

સારી^૮ બક્ષેશો^૯ તથા સારી^{૧૦} અરોધઓ^{૧૧} (ઇઆને અરોધના કામો) (કે જે) સારીપેઠે આગળથી^{૧૨} વધારે સારાં^{૧૩} (છે) (અને) પાછ-લથી^{૧૪} (મદદે) પોહોંચનારા^{૧૫} (તથા) લાંબો વખતસુધી બંચાવ કરનારા^{૧૬} (છે તેઓને) (હું વખાણુંછું), કે તેથી કરીને^{૧૭} (તે) સહથી મ્હોટી^{૧૮} તથા સહથી સરસ^{૨૦} તથા સહથી સોહામણી^{૨૧} અરોધ^{૨૨} હમુને^{૨૩} પોં-હોંચે^{૨૪} (ઇઆને તે અરોધ હમો મેળવીએ.)

ખોલાસો:—(શું કરવા મેળવીએ તેવિશે નીચે જણાવેછે.)

અમશાસ્પંદેની^{૨૪} ઇજશને કરવાને માટે,^{૨૫} (તેઓની) આરાધણા કરવાને માટે,^{૨૬} (તેઓને) ખુશનુદ કરવાને માટે^{૨૭} અને (તેઓની) કીર્તિ ગાવાને માટે,^{૨૮} (તથા) આએ^{૩૦} ઘેરની^{૩૧} આબાદીનેમાટે^{૨૯} (તથા) અરો (હોરમજદ)ની^{૩૪} તમામ^{૩૩} પેદાએશની^{૩૫} આબાદીનેમાટે^{૩૨} (તથા) દરવંદની^{૩૮} તમામ^{૩૭} પેદાએશની^{૩૬} સાંભે થવાને માટે^{૩૬} (હમુને તે અરોધ મળે).

જે^{૪૨} (શખસ) સારી બક્ષેશ આપનારો^{૪૩} (છે), (તથા) જોએ^{૪૪} (સારી બક્ષેશ આપનારા) છે^{૪૫} (તેઓ) અરોધની^{૪૧} તારીફ કરનારા^{૪૦} (છે).

વસસૂચ^૧ તૂરે અહુર મજદ^૩ ઉશ્તાય^૪ ક્ષએશ^૫ હવનાંમ^૬ દામનાંમ^૭ વસો^૮ આયો^૯ વસો^{૧૦} ઉર્વરાઓ^{૧૧} વસો^{૧૨} વીસ્પ^{૧૩} વોહૂ^{૧૪} અપચિથ્ર;^{૧૫} ક્ષયમ્નેમ^{૧૬} અપવનેમ^{૧૭} દાયત^{૧૮} અક્ષયમ્નેમ^{૧૯} દ્રવન્તેમ^{૨૦} વસો-ક્ષથો^{૨૧} ખ્યાત^{૨૨} અપવ,^{૨૩} અવસો-ક્ષથો^{૨૪} ખ્યાત^{૨૫} દ્રવાઓ,^{૨૬} ગતો^{૨૭} હુમિસ્તો^{૨૮} નિજ્જાએરેતો^{૨૯} હુય^{૩૦} સ્યેન્તહે મઈન્યે-ઉશ^{૩૧} દામખયો^{૩૨} વરતો^{૩૩} અવસો-ક્ષથો.^{૩૪}

ઓ હોરમજદ!^૩ તું તારી પોતાની^૬ પેદાએશો ઉપર^૭ તારી મરજી પ્રમાણે^૧ તથા સુખથી^૪ રાજ ચલાવ;^૫ (તારી) મરજીપ્રમાણે^૮ પાણી ઉપર,^૯ (તારી) મરજીપ્રમાણે^{૧૦} ઓરવરો ઉપર,^{૧૧} તથા (તારી) મરજી પ્રમાણે^{૧૨} અરોધના તોખમની^{૧૫} તમામ^{૧૩} નેઆમતો ઉપર^{૧૪} (તું રાજ ચલાવ). અરો (માણસ)ને^{૧૭} રાજ કરનારો^{૧૬} તું કરવ,^{૧૮} દરવંદ (ઇઆને પાપી માણસ)ને^{૨૦} નહી રાજ કરનારો^{૧૯} (કર).

અરો^{૨૩} (માણસ) પોતાની મરજીપ્રમાણે રાજ કરનારો^{૨૧} થાએ;^{૨૨} દરવંદ^{૨૬} (ઇઆને પાપી માણસ) પોતાની મરજીપ્રમાણે નહી રાજ કરનારો^{૨૪}

થાએ.^{૨૫} સપેનામીનોની^{૩૧} પેદાએશો^{૩૨}માંથી^{૩૦} દુશ્મન^{૨૯} હાંકી કાઢાડેલો,^{૨૭} ખાહાર નિકળી ગએલો,^{૨૬} આડે મારગે ગએલો^{૩૩} (તથા) પોતાની મરજી પ્રમાણે નહી રાજ કરનારો^{૩૪} (થાએ) !

હુકય^{૩૫} અજેમ^{૩૬} ચિત્ત^{૩૭} યો^{૩૮} જરથુશ્ત્રો^{૩૯} ક્રતેમાં^{૪૦} ન્માન-નાંમય^{૪૧} વીસાંમય^{૪૨} જન્તુનાંમય^{૪૩} દખ્યુનાંમય,^{૪૪} અંધ્રહાઓ^{૪૫} દએ-નયાઓ^{૪૬} અનુમતયએય^{૪૭} અનુખતયએય^{૪૮} અનુવરતયએય^{૪૯} યા^{૫૦} આહૂઈરિશ^{૫૧} *જરથુશ્ત્રિશ.^{૫૨}

†યથ^{૫૩} નો^{૫૪} આઓંધ્રહાંમ^{૫૫} પાતો^{૫૬} મનાઓ^{૫૭} વહિશતો^{૫૮} ઉર્વાંનો,^{૫૯} આશ્રવઈતીશ^{૬૦} તન્વો^{૬૧} હુન્તો^{૬૨} વહિશતો^{૬૩} અંધ્રહાઉશ;^{૬૪} આકાઓસયોઈત્^{૬૫} આહૂઈરે મજદ^{૬૬} જસેન્તાંમ.^{૬૭} અપ^{૬૮} વહિશત^{૬૯} અપ^{૭૦} સએશત^{૭૧} દરેસામ^{૭૨} થવા^{૭૩} પઈરિ^{૭૪} થવા^{૭૫} જમ્યામ^{૭૬} હુ-મેમ^{૭૭} થવા^{૭૮} હુખમ.^{૭૯} અપેમ વોહૂ ૧; અપ વહિશત અપ સએશત દરેસામ થવા પઈરિ થવા જમ્યામ હુમેમ થવા હુખમ. અપેમ વોહૂ ૧; અપ વહિશત અપ સએશત દરેસામ થવા પઈરિ થવા જમ્યામ હુમેમ થવા હુખમ. અપેમ વોહૂ ૧

અહ્માઈરએશય-હુજંધ્રેમ-જસ મે અવંધ્રહા મજદ-કરેહ મોજદ.

આએ^{૪૫} દીન^{૪૬} કે જે^{૫૦} હોરમજદી^{૫૧} જરતોસ્તી^{૫૨} (છે) (તેના) મતપ્રમાણે^{૪૭} તથા (તેના) વચનપ્રમાણે^{૪૮} તથા (તેમાં તારીફ કીધેલાં) કાંમોપ્રમાણે^{૪૯} ઘેરોના,^{૪૧} મોહોલ્લાઓના,^{૪૨} કસખાઓના^{૪૩} તથા દેશોના^{૪૪} આગેવાનોને^{૪૦} હું^{૩૬} કહે^{૩૮} જરતોસ્ત^{૩૯} (છેઉ તે) તથા ‡ખિજઓ^{૩૭} ચલાવશું,^{૩૫} કે જેથી કરીને^{૫૩} હમારા^{૫૪} મન^{૫૭} ખુશીભરેલાં^{૫૬} (તથા) (હમારા)

* ‘વસસ્ય તૂ અહુર મજદ’થી તે હઈસુધીનો ભાગ ઈજશનેના ૮ મા હાના ૫-૬-૭ મા ફકરાઓમાંથી લીધોછે.

† હઈથી તે છેડેસુધી (‘હમેમ થવા હુખમ’)નો ભાગ ઈજશનેના ૬૦ મા હાના ૧૧-૧૨ મા ફકરામાંથી લીધોછે.

‡ ‘અજેમચિત્ત’ (ઈઆને હું ઈત્યાદિ, હું તથા ખીજઓ)માં હજરત જરતોસ્ત પોતાની સાથે પોતાના કામેલ શાગેરદોનેખી ગણવા માગતા હોએ એવું દીસેછે. ‘હુકય અજેમ’ ઈઆને “હું ચલાવશું;” ચિત્તનો અર્થ “ઈત્યાદિ, વગેરે, ખીજઓ” થાએછે.

જીવ^{૫૯} સઉથી સરસ^{૫૯} (થાએ), તથા (હમારા) તન^{૬૧} નુરમંદ^{૬૦} હોવાથી^{૬૨} સઉથી સરસ^{૬૩} દુનિયાંને લાયક^{૬૪} (ધ્યાને બેહેશ્તને લાયક) (થાએ).

ઓ હોરમજદ ! (ઉપર જણાવેલું હમુને) જાહેરરીતે *પાંહાંએ.

સઉથી સરસ^{૬૫} અશોધએ કરીને,^{૬૬} (તથા) સઉથી શોભેતી^{૭૧} †અશોધએ કરીને,^{૭૦} (ઓ હોરમજદ !) તુંને^{૭૩} હમો જોધએ,^{૭૨} (તથા) તારી^{૭૫} આસપાસ^{૭૪} જોધએ^{૭૬} (તથા) (તારી) હમેશની^{૭૭} દોસ્તીને^{૭૮} પાંહાંએ.^{૭૬}

ખોરશેદ નીઆએશ.

(~~ખોર~~ એ નીઆએશ દરરોજ દીસના વખતમાં ધ્યાને હાવન, રપિચવન તથા ઉજીરન-એ ત્રણ ગેહમાંજ ભણવાને ફારસી રવાએતોમાં ફરમાવેલુંછે.)

ફતઓથ^૧ અહુરહે મજદાઓ.^૨ અષેમ્ વોહૂ ૧

‡પ નામે^૩ યજદાંન્.^૪ †સતાએમ્^૫ જખાએમ્^૬ દાદાર અહુર-મજદ^૭ રયોમંદ^૮ ખોરેહ્ મંદ^૯ હુરવેસ્પ આગાહ્^{૧૦} કેરદેગાર^{૧૧} ખોદા-

* “આકાઓસયોઈત્” થી તે “જસેન્તાંમ્” સુધીના આખો અર્થ મને ખાતરી ભરેલો લાગતો નથી, દરેક બોલ સેહેલો છે.

† અશોધના ખોલાસા બાબે જુઓ ‘અષેમ્ વોહૂ’ના તરજુમે તથા તેની શરેહ, સફે ૧-૨.

‡ “પ નામે યજદાંન્” થી તે “પ સે ગવશ્તી પ પતેત્ હોમ્” સુધીના ભાગ પાજંદમાં છે.

§ “સતાએમ્ જખાએમ્” થી તે “આદેલ્ પાદશાહી બેજવાલ્ ખાશાદ્” સુધીના ભાગ પાછલથી ઉમેરાએલો દીસેછે, સખખ કે દરેક નીઆએશ તથા યજ્ઞની શરૂઆતમાં “પ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની ખોરજે ખોરેહ્ અવજૂયાદ્” એ પ્રમાણે આવેછે, પણ આએ ઠેકાણે દાદાર હોરમજદની કેટલીએક સિક્તો ઉમેરીને પછી “અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની” ઇત્યાદિ બોલો આવેલાછે. વળી ખીજુ એ જ “સતાએમ્

વંદાંન્ બોદાવંદ^{૧૨} પાદશાહ^{૧૩} બર^{૧૪} હુમે^{૧૫} પાદશાહાંન્,^{૧૬} નેગેહદાર^{૧૭}
બાલેકે^{૧૮} મખ્લુક^{૧૯} અલ્રેજક^{૨૦} રોજી દેહુંદેહ,^{૨૦} કાદેર^{૨૧} એા કવી^{૨૨}
એા કદીમ^{૨૩} બક્ષાયંદેહ^{૨૪} બક્ષાએશગર^{૨૫} મેહરબાન્,^{૨૬} તવાંના^{૨૭}
એા દાના^{૨૮} એા દાદાર^{૨૯} એા પાક પરવરદેગાર,^{૩૦} આદેલ્ પાદ-
શાહી^{૩૧} બેજવાલ^{૩૨} બારાદ^{૩૩} અહુરમજદ^{૩૪} બોદાએ^{૩૫} અવજૂની^{૩૬}
ગારજે^{૩૭} જોરેહ^{૩૮} અવજૂયાદ^{૩૯} જોરશેઠ^{૪૦} અમર્ગ^{૪૧} રયોમંદ^{૪૨}
અઉર્વેદ-અસ્પ^{૪૩} બેરસાદ^{૪૪}

(દાદાર) હોરમજદની^૨ ખુશુદી^૧ (થાએ) ! યજ્ઞદાંનના^૪ નામ(ની
મદદ)થી^૩ (હું આએ ભણવાનું શરૂ કરું). દાદાર હોરમજદ^૭ (જે) ખજનો
રાખનાર^૮ (તથા) અલકાતવાળો^૬, સર્વ સારી,^{૧૦} તમામ કામોને સંપૂર્ણ
કરનાર,^{૧૧} સાહેબોનો સાહેબ,^{૧૨} બધા^{૧૫} પાદશાહોની^{૧૬} ઉપરનો^{૧૪} પાદ-
શાહ,^{૧૩} પાસબાની કરનાર,^{૧૭} (તમામ) પેદા કીધેલી ચીજોનો^{૧૯} કિરતાર,^{૧૮}
રજક રોજીનો આપનાર,^{૨૦} કુદરતવાળો,^{૨૧} તથા જોરાવર,^{૨૨} તથા શરૂઆત
તથા છેડા વગરનો,^{૨૩} નેઆમતનો અપ્પશનાર,^{૨૪} ગુનાહ માફ કરનાર,^{૨૫}
ધ્યાર રાખનાર,^{૨૬} શક્તિવાળો,^{૨૭} તથા અક્કલમંદ,^{૨૮} પેદા કરનાર^{૨૯} તથા
(તમામ પેદાએશને) પાક પરવરેશ આપનાર^{૩૦} (છે તેને) હું વખાણું^{૩૫}
(તથા) યાદ કરું. ^૬ (તે સાહેબની) અદલ પાદશાહી^{૩૧} કાએમ^{૩૨} રહેજો^{૩૩} !
દાદાર હોરમજદ^{૩૪} (જે તમામ ખલકતનો) સાહેબ^{૩૫} તથા વૃદ્ધિ કરનાર^{૩૬}
(છે) (તેનો) પ્રતાપ^{૩૭} (તથા) જોરેહ^{૩૮} જુઆદે થાએ^{૩૯} ! અમર,^{૪૧} અલ-
કાતવાળો^{૪૨} (તથા) તેજ ઘોડા રાખનાર^{૪૩} જોરશેઠ^{૪૦} (ઇજદ) (મારી
મદદે) પોંહેંચો.^{૪૪}

અજ્ઞ હમા ગુનાહ^{૪૫} પતેત પરમાનુમ^{૪૬} અજ્ઞ^{૪૭} હુર્વસ્તીન્^{૪૮}
દુશ્મત^{૪૯} દુજૂખત^{૫૦} દુજવરૂશત^{૫૧} મેમ^{૫૨} પ ગેતી^{૫૩} મનીદ^{૫૪} હુશ્મ
ગોફત^{૫૫} હુશ્મ કરૂદ^{૫૬} હુશ્મ જસ્ત^{૫૭} હુશ્મ ખૂન્ ખૂદ એસ્તેદ,^{૫૮}
અજ્ઞ આંન્ ગુનાહ^{૫૯} મનશની^{૬૦} ગવશની^{૬૧} કુનશની^{૬૨} તની^{૬૩} રવાંની^{૬૪}

જખાએમ્”થી તે “આદેલ્ પાદશાહી બેજવાલ બારાદ” સુધીના ભાગમાં
અરબી ભાષામાંથી નિકળેલા કેટલાએક ફારસી બોલો આવેલા છે, જેમકે
બાલેકે મખ્લુક, અલ્રેજક, કાદેર ઇત્યાદી, કે જે બીજા અવસ્તાના
પાજંદ દીબાચામાં આવતા નથી.

જેતી^{૬૫} મીનાઆંની,^{૬૬} આએ^{૬૭} અવાખશ પશેમાન^{૬૮} પ સે ગવશની^{૬૯}
પ પતેત હોમ.^{૭૦}

તમામ ગુનાહોથી^{૪૫} પતેત કરીને હું પશેમાન થાઉધું.^{૪૬} તમામ^{૪૮}
ખરાબ વિચારો^{૪૯} (કે જે) આએ દુનિયામાં^{૫૩} હું^{૫૨} મારા મનમાં લાવ્યો
હોઉ,^{૫૪} ખરાબ સખુનો^{૫૦} (કે જે) હું ખાલ્યો હોઉ,^{૫૫} ખરાબ કામો^{૫૧} (કે જે)
મેં કીધાં હોએ,^{૫૬} (તથા) જે મારીથી ઉત્પન્ન થયાં હોએ,^{૫૭} (તથા) જે
(ગુનાહના કામો)ની શરૂઆત મારીથી થઈ હોએ^{૫૮}—તે (તમામ ઉપર જણા-
વેલા) ગુનાહ^{૫૯} (કે જે) વિચારને લગતા,^{૬૦} સખુનને લગતા,^{૬૧} કામને
લગતા,^{૬૨} (મારા પોતાના) તનને લગતા,^{૬૩} (મારા પોતાના) રવાનને લ-
ગતા,^{૬૪} આએ દુનિયાને લગતા,^{૬૫} પેલી દુનિયાને લગતા,^{૬૬}—એ (બધી
જાતના) ગુનાહોથી,^{૫૬} આ હોરમજદ^{૬૭}! હું પશેમાન થઈને દૂર રેહુધું,^{૬૮}
(અને) ત્રણ સખુનોથી^{૬૯} (ઈઆને મનસ્તી, ગવસ્તી તથા કુનસ્તીથી)
પતેત કરીને હું પશેમાન થાઉધું.^{૭૦}

(૬૭) સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું) નેમસે—તે^૧ અહુર મજદ,^૨
નેમસે—તે અહુર મજદ, નેમસે—તે અહુર મજદ, શ્રીશચિત્^૩ પરો^૪
અન્યાઈશ^૫ દામાં.^૬ નેમો^૭ વે^૮ અમેષા સ્યેન્તા^૯ વીસ્યે^{૧૦} હુરે-હુજ-
ઓપ.^{૧૧} અએતત્^{૧૨} જહાત્^{૧૩} અહુરેમ મજદાંમ,^{૧૪} અએતત્^{૧૫} અમેષે
સ્યેન્તે,^{૧૬} અએતત્^{૧૭} અપઓનાંમ^{૧૮} ક્વષીશ,^{૧૯} અએતત્^{૨૦} વયાંમ^{૨૧}
દરેઘો—ખધાઈતીમ,^{૨૨} ક્ષનઓથ્ર^{૨૩} અહુરહે મજદાઓ,^{૨૪} તરોઈદીતે^{૨૫}
અંધ્રરહે મઈન્યેઉશ,^{૨૬} હુઈથ્યાવરશતાંમ^{૨૭} દ્યત્^{૨૮} વસ્ના^{૨૯} ક્ષપોતેમેમ.^{૩૦}
સ્તઓમિ^{૩૧} અમેમ વોહૂ^{૩૨} ૧

આ હોરમજદ^૨! (તારી) બીજી^૫ પેદાએશોની^૬ આગમચ^૪ ત્રણ મ-
રતએ^૩ તુંને નમાજ^૧ (હોજો)! (ઈઆને આ દાદાર હોરમજદ! તારી ઉત્તમ
પેદાકીધેલી ચીજોને હું નમું તેની આગમચ સઉથી પેહેલાં ત્રણ મરતએ
હું તુંને નમુંહું.) આએ અમશાસ્પંદો^૬! તમુને^૮ નમાજ^૭ (હોજો)! (તમો
કે જે) બધા^{૧૦} પોરશોદ ઈજદની સાથે એકજ મરજી રાખનારા^{૧૧} (ઈઆને
એક દિલથી સાથે કામ કરનારા) (છેઓ). આએ^{૧૨} (નમસ્કાર જે હું કરીહું
તે) (દાદાર) હોરમજદને^{૧૪} પોહોંચો^{૧૩}! આએ^{૧૫} (નમસ્કાર) અમશાસ્પં-
દાને^{૧૬} પોહોંચો^{૧૩}! આએ^{૧૭} (નમસ્કાર) અશો (લોકો) ના^{૧૮} કરોહરોને^{૧૯}

પોહોંચો^{૧૩}! આએ^{૨૦} (નમસ્કાર) લાંખી મુદતના પેદા કીધેલા^{૨૨} રામ ઈજ-
દને^{૨૧} પોહોંચો!^{૧૩} (દાદાર) હોરમજદની^{૨૪} ખુશ્નુદી^{૨૨} (થાઓ)! હોરમનનો^{૨૬}
તિરસ્કાર^{૨૫} (*થાઓ)! રાસ્તીના કામ કરનારાઓની^{૨૭} જે^{૨૮} આહેશ^{૨૯}
(છે તે ખીજી સઘલી આહેશો કરતાં) ઘણીજ ચઢતી^{૩૦} (છે). “અપેમ
વોહુ” (ઈઆને ભલી અશોઈ)ને^{૩૨} હું વખાણું છું.^{૩૧}

ક્રસ્તુયે^૧ હુમતોઈઝસ્યા^૨ હૂખતોઈઝસ્યા^૩ હૂરશતોઈઝસ્યા-
સ્યા^૪ માંથ્વોઈઝસ્યા^૫ વખેદ્વોઈઝસ્યા^૬ વરશત્વોઈઝસ્યા.^૭
અઈખિગઈસ્યા દઈથે^૮ વીસ્યા^૯ હુમતાયા^{૧૦} હૂખતાયા^{૧૧} હૂરશતાયા.^{૧૨}
પઈતિ-રિચ્યા દઈથે^{૧૩} વીસ્યા^{૧૪} ફુશ્મતાયા^{૧૫} ફુજૂખતાયા^{૧૬} ફુજૂવર-
શતાયા.^{૧૭} ક્રા વે^{૧૮} રાહી^{૧૯} અમેષા સ્યેન્તા^{૨૦} યસ્નેમ્યા^{૨૧} વહ્નેમ્યા^{૨૨} ક્રા
મનંઘ્રહા^{૨૩} ક્રા વચંઘ્રહા^{૨૪} ક્રા યચ્ચોથના^{૨૫} ક્રા અંઘ્રહાઓયા^{૨૬} ક્રા
તન્વસ્યીત^{૨૭} ખપ્યાઓ^{૨૮} ઉશતનેમ.^{૨૯} સ્તઓમિ^{૩૦} †અપેમ.^{૩૧}
અપેમ વોહુ ૧

(તમામ) નેક વમાસન,^૨ નેક વાણી,^૩ તથા નેક કરણીને^૪ (મારી)
મનસ્તી^૫ ગવસ્તી^૬ તથા કુનસ્તીથી^૭ હું વખાણું છું.^૧ સઘલા^૮ ભલા
વિચારો^{૧૦} ભલા સખુનો^{૧૧} તથા ભલા કામોને^{૧૨} હું એખત્યાર કહું.^૯
સઘલા^{૧૪} ખુરા વિચારો^{૧૫} ખુરા સખુનો^{૧૬} તથા ખુરાં કામોને^{૧૭} હું છોડી
દેઉ છું.^{૧૩} ઓ અમશાસ્પંદો^{૨૦}! ઈજસ્ને^{૨૧} તથા નીઆએશ^{૨૨} (તથા) મારા
પોતાના^{૨૮} બદનના^{૨૭} જનને^{૨૯} મનસ્તી,^{૨૩} ગવસ્તી^{૨૪} તથા કુનસ્તીથી^{૨૫}
(તથા મારાં) અંતઃકરણથી^{૨૬} તમને^{૧૮} હું અર્પણ કહું.^{૧૯} (હું) અશો-
ઈને^{૩૧} વખાણું છું.^{૩૦}

(~~સર~~ સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું) નેમો^૧ અહુરાઈ મજદાઈ,^૨
નેમો અહુરાઈ મજદાઈ, નેમો અહુરાઈ મજદાઈ; નેમો^૩ અમેષ-

* એના ખોલાસા બાબે જુઓ ‘હોરમજદ ખોદાએ’ના તરજુમામાં
સદે ૧૦ મે આપેલી નોટ.

† “ક્રસ્તુયે”ના આખા કરદાને “પતેત અવસ્તાની” કરીને ખી
કહેછે. એ કરદો ‘આયો હઈથીમ્’ નામના ઈજસ્નેના ૧૧ મા હાના
૧૭-૧૮ મા ફકરાઓમાંથી લીધેલો છે.

એઈબ્યો સ્યેન્તએઈબ્યો,^૪ નમો^૫ મિથ્રાઈ^૬ વોઉર-ગઓયઓઈતેએ,^૭
 નમો^૮ હુરે-ક્ષએતાઈ^૯ અઉર્વત્-અસ્પાઈ,^{૧૦} નમો^{૧૧} આબ્યો^{૧૨} દોઈ-
 થ્રાબ્યો^{૧૩} યા^{૧૪} અહુરહે મજ્દાઓ,^{૧૫} નમો^{૧૬} ગેઉશ,^{૧૭} નમો^{૧૮}
 ગયેહે,^{૧૯} નમો^{૨૦} જરથુશ્ત્રહે^{૨૧} સ્પિતામહે^{૨૨} અપઓનો^{૨૩} ફ્રવષેએ,^{૨૪}
 નમેમ્^{૨૫} વીસ્પયાઓ^{૨૬} અપઓનો^{૨૭} સ્તોઈશ^{૨૮} હુઈથ્યાઈથ્ય^{૨૯} બવાં-
 ઈથ્યાઈથ્ય^{૩૦} *બૂબ્યાંઈથ્યાઈથ્ય.^{૩૧}

(દાદાર) હોરમજ્દને^૨ નમાજ^૧ (હોજો)! અમશાસ્પંદોને^૪ નમાજ^૩
 (હોજો)! બોહોલાં ખેતરવાળા^૭ મેહેર ઈજ્દને^૬ નમાજ^૫ (હોજો)! †તેજ
 ઘોડાવાળા^{૧૦} ખોરશેદ (ઈજ્દ)ને^૯ નમાજ^૮ (હોજો)! આએ^{૧૨} આંખો^{૧૩}
 કે જે^{૧૪} ‡હોરમજ્દની^{૧૫} (તેને) નમાજ^{૧૧} (હોજો)! (સઉથી પેહેલી પેદા
 કીધેલી) ગાય-બલદના^{૧૭} ફ્રોહરને^{૧૬} નમાજ^{૧૫} (હોજો)! ગયોમરદના^{૧૮}
 ફ્રોહરને^{૧૭} નમાજ^{૧૮} (હોજો)! (તથા) અશો^{૨૩} સપેતમાન^{૨૨} જરતોશ-
 તના^{૨૧} ફ્રોહરને^{૨૦} નમાજ^{૨૦} (હોજો)! અશો (હોરમજ્દ)ની^{૨૭} તમામ^{૨૬}
 પેદાએશ^{૨૮} (કે જે) હમણા છે,^{૨૯} જે થઈ ગઈ^{૩૦} તથા હવેપછી થશે^{૩૧}
 (તેને) નમાજ^{૨૫} (હોજો)!

(જે હાવન ગેહ હોએ તો નીચેપ્રમાણે ત્રણવાર પઢે).

વોહૂ^{૩૨} ઉક્થા^{૩૩} મનંઘ્રહા^{૩૨} ક્ષત્રા^{૩૪} અપાઆ^{૩૫} ડૌશિતા-તનૂમ.^{૩૬}
 અષેમ વોહૂ ૩

* ‘નમો અહુરાઈ મજ્દાઈ’થી તે હઈસુધીનો ભાગ ઈજ્દને ૬૮ મા
 હાના ૨૨ માહા ફકરામાંથી લીધાછે.

† ખોરશેદને તેજ ઘોડાવાળો કહેલોછે. માહાતાબની ચાલસાથે સર-
 ખાવતાં એની ચાલ આપણી નજરે વધારે જહડપવાળી જણાયેછે.
 વળી દખ્ખેસ્તાન નામની ફારસી કેતાબમાં આફતાબની શિકલ તેજ ઘોડા
 ઉપર અને માહાતાબની શિકલ બલદઉપર આપીછે.

‡ હોરમજ્દની આંખો તે ખોરશેદ તથા માહાતાબ વિશે ઈશારો
 હોએ એવું લાગેછે.

§ હાવન ગેહમાં ભણવાના આએ બોલો ‘યથા આઈશ’ નામના
 ઈજ્દનેના ૩૩ મા હાના ૧૦ મા ફકરામાંથી લીધાછે.

બહમન,^{૩૨} શહેરેવર^{૩૪} અને અરદીએહેસ્તની મારફતે^{૩૫} (હું) (મારા) તંદરોસ્ત તનને^{૩૬} *જોરાવર કંડે.^{૩૩}

(~~જો~~ જો રપિચવન અથવા બીજી હાવન ગેહ હોએ તો નીચે પ્રમાણે ત્રણવાર પઢે).

ઈમા^{૩૭} રઆઆઆ^{૩૮} બરેજિશ્તેમ^{૩૯} †બરેજેમનાંમ.^{૪૦} અપેમ વોહૂ ૩

બુલંદ (રોશણીઆ)માંની^{૪૦} આએ^{૩૭} ઘણીજ બુલંદ^{૩૯} રોશણી^{૩૮} (કે જેને ખોરશોદ કહેછે તેને હમા, આએ હોરમજદ ! તારેમાટે સઉથી સોહામણું શરીર ગણીએ છીએ).

(~~જો~~ જો ઓજરન ગેહ હોએ તો નીચે પ્રમાણે ત્રણવાર પઢે).

યહ્મી^{૪૧} સ્પેન્તા^{૪૨} ઇવા^{૪૩} મધન્યૂ^{૪૨} ઉર્વએસે^{૪૪} ‡જસો.^{૪૫} અપેમ વોહૂ ૩

જે^{૪૧} આપેરીમાં^{૪૪} સપેનામીનો^{૪૨} તારી પાસે^{૪૩} હુઆવશે.^{૪૫}

હુરે-ક્ષએતેમ^૧ અમેપેમ^૨ રએમ^૩ અઉર્વત્-અસ્પેમ^૪ યજ્ઞ-મધદે.^૫ મિથેમ^૬ વોઉર-ગઆયઓઈતીમ^૭ યજ્ઞમધદે^૮ અર્-વચંધ-હેમ^૯ વ્યાખનેમ^{૧૦} હજંધૂર-ગઆપેમ^{૧૧} હુતાશ્તેમ^{૧૨} બએવરે-અમ-નમ^{૧૩} બેરેજન્ટેમ^{૧૪} યેરેથુ-વએધયનેમ^{૧૫} સૂરેમ^{૧૬} અખફનેમ^{૧૭}

* ‘ઉસ્તા તનૂમ’ને સમાસ લીધાને બદલે જો છુટા લઈને ‘ઉસ્તા’નો અર્થ ‘સુખ’ લઈએ તો એનો અર્થ નીચે મુજબ બી થઈ શકે:-બહમન, શહેરેવર અને અરદીએહેસ્તની મારફતે (મારા) તનને સુખથી હું મજબુત કરું. ‘ઉક્ષ્યા’ ક્રિયાપદને ‘વજ્ઞ’ (=વજ્=મજબુત કરવું) ધાતુઉપરથી લીધેલો છે. ‘વજ્ઞ’ ધાતુને સન્નંત ક્રિયાપદ (a desiderative verb) ની નીશાનીનો ‘ષ્’ લાગીને ‘અ’ નિકલી ગયાથી ‘ઉક્ષ્’ થયું.

† રપિચવન ગેહમાં ભણવાના આએ બોલો ‘અહ્યા ઇવા આઓ’ નામના ઇજસ્નેના ૩૬ મા હાના ૬ ઠા ફકરામાંથી લીધાછે.

‡ ઉજરન ગેહમાં ભણવાના આએ બોલો ઇજસ્નેના ૪૩ મા હાના ૬ ઠા ફકરામાંથી લીધાછે.

હુ એ તરજુમે મને ખાતરી ભરેલો લાગતો નથી; એમાં સુધારો થવો જોઈએ.

જઘાઉર્વાઓધુહમ.^{૧૮} મિથ્રેમ^{૧૯} વીરપનાંમ^{૨૦} દષ્ટયુનાંમ^{૨૧} દંધુહુ-પર્ધ-
તીમ^{૨૨} યજ્ઞમર્ધદે,^{૨૩} યિમ^{૨૪} ક્ષદથત^{૨૫} અહુરે મજ્ઞદાઓ^{૨૬} ખરેનંધુહુ-
સ્તેમેમ^{૨૭} મર્ધન્યવનાંમ^{૨૮} યજ્ઞતનાંમ^{૨૯} તત^{૩૦} નો^{૩૧} જમ્યાત^{૩૨} અવં-
ધુહુ^{૩૩} મિથ્ર^{૩૪} અહુર^{૩૫} ઘેરેજન્ત.^{૩૬} હુરે-ક્ષએતેમ^{૩૭} અમેષેમ^{૩૮} રએમ^{૩૯}
અઉર્વત-અસ્યેમ^{૪૦} યજ્ઞમર્ધદે.^{૪૧}

અમર,^૨ નુરવાળા^૩ (તથા) તેજ ઘોડાવાળા^૪ ખોરશેદને^૧ હમો યાદ
કરીએ છીએ^૫ (અથવા વખાણીએ છીએ^૫), ખોહોલાં ખેતરવાળો^૭ *મેહેર
ધજ્ઞદ^૬ (કે જે) સાચા વચન ખોલનાર,^૬ અનજુમનમાં ખેસનાર,^{૧૦} હ-
જર †કાનવાળો,^{૧૧} સારા ઘાટનો,^{૧૨} દશ હજર †આંખવાળો,^{૧૩} ખુલંદ,^{૧૪}
ખોહોળા ખુરજ ઉપર ઉભો રેહીને ચોકસી કરનાર,^{૧૫} શૂરો,^{૧૬} હંધ
વગરનો^{૧૭} (તથા) જગૃત^{૧૮} (તેને) હમો વખાણીએ છીએ.^૬ તમામ^{૨૦}
દેશોનો^{૨૧} દેશપતિ^{૨૨} (જે) મેહેર ધજ્ઞદ^{૧૬} (તેને) હમો વખાણીએ છીએ,^{૨૩}
જેને^{૨૪} (દાદાર) હોરમજ્ઞદે^{૨૬} મીનો^{૨૮} ધજ્ઞદોમાં^{૨૯} ધણોજ નુરમંદ^{૨૭} પેદા
કીધો.^{૨૫} ખુલંદ^{૩૬} મેહેરધજ્ઞદ^{૩૪} (તથા) હોરમજ્ઞદ^{૩૫} હમારી^{૩૧} મદદને માટે^{૩૩}
આવે.^{૩૨} અમર,^{૩૮} નુરવાળા^{૩૯}. (તથા) તેજ †ઘોડાવાળા^{૪૦} ખોરશેદને^{૩૭}
હમો વખાણીએ છીએ.^{૪૧}

તિશ્ત્રીમ^{૪૨} દ્રવો-અખમનેમ^{૪૩} યજ્ઞમર્ધદે,^{૪૪} તિશ્ત્રીમ દ્રવો-
અખમનેમ યજ્ઞમર્ધદે, તિશ્ત્રીમ દ્રવો-અખમનેમ યજ્ઞમર્ધદે; તિશ્ત્રીમ^{૪૫}
યજ્ઞમર્ધદે,^{૪૬} તિશ્ત્ર્યેન્યો^{૪૭} યજ્ઞમર્ધદે,^{૪૮} તિશ્ત્ર્યો^{૪૯} રએવાઓ^{૫૦}
ખરેનંધુહુઓ^{૫૧} યજ્ઞમર્ધદે,^{૫૨} વનન્તેમ^{૫૩} સ્તારેમ^{૫૪} મજ્ઞદધાતેમ^{૫૫}

* ‘મેહેર’ના ખોલાસા બાબે જુઓ મેહેર નીઆએશની શરૂઆતમાં
આપેલી નોટ.

† મેહેર ધજ્ઞદની સિક્તમાં “હજર કાનવાળો તથા દશ હજર આંખ-
વાળો” કરીને આવેછે, તેની મતલબ એમ નહીં સમજવી કે તેને ખરે-
ખર હજર કાન તથા દશ હજર આંખ હતી; પણ તેની સાંભળવાની શક્તિ
હજર કાન જેટલી તીક્ષ્ણ અને તેની જોવાની શક્તિ દશ હજર આંખ
જેટલી તેજ હતી.

‡ અલંકાર રૂપમાં લખાણ કીધેલુંછે; ખરેખર કાંઈ ઘોડા જોડેલા
નથી, પણ માહાતાપની ચાલ કરતાં આક્રતાપની ચાલ આપણી નજરે
વધારે જહડપવાળી જણાએછે.

યજ્ઞમર્ધદે,^{૫૬} તિશ્ત્રીમ^{૫૭} સ્તારેમ^{૫૮} રએવન્તેમ^{૫૯} ખરેનંધ્રહન્તેમ^{૬૦}
 યજ્ઞમર્ધદે,^{૬૧} ઇવાપેમ^{૬૨} ખધાતેમ^{૬૩} યજ્ઞમર્ધદે,^{૬૪} જરવાનેમ^{૬૫} અકર-
 નેમ^{૬૬} યજ્ઞમર્ધદે,^{૬૭} જરવાનેમ^{૬૮} દરેઘો-ખધાતેમ^{૬૯} યજ્ઞમર્ધદે,^{૭૦} વા-
 તેમ^{૭૧} સ્યેન્તેમ^{૭૨} હુધાઓંધ્રહેમ^{૭૩} યજ્ઞમર્ધદે,^{૭૪} રજિશતાંમ^{૭૫} ચિ-
 સ્તાંમ^{૭૬} મજ્ઞદધાતાંમ^{૭૭} અપઓનીમ^{૭૮} યજ્ઞમર્ધદે,^{૭૯} દએનાંમ^{૮૦} વંધ્ર-
 ઉહીમ^{૮૧} માજ્ઞદયસ્નીમ^{૮૨} યજ્ઞમર્ધદે,^{૮૩} પથાંમ^{૮૪} ખાસ્તાઈતીમ^{૮૫} ય-
 જ્ઞમર્ધદે,^{૮૬} જરેનુમન્તેમ^{૮૭} સૂરેમ^{૮૮} યજ્ઞમર્ધદે,^{૮૯} સઓકન્તેમ^{૯૦} ગઈ-
 રીમ^{૯૧} મજ્ઞદધાતેમ^{૯૨} યજ્ઞમર્ધદે.^{૯૩}

તંદરોસ્ત આંખવાળા^{૪૩} તેસ્તર (ઈજ્ઞદ)ને^{૪૨} હમો વખાણીએ છીએ,^{૪૪}
 *તેસ્તર (સેતારા)ને^{૪૫} હમો વખાણીએ છીએ.^{૪૬} †તેસ્તરને લગતાઓને^{૪૭}
 હમો વખાણીએ છીએ.^{૪૮} ચલકતા^{૫૦} (અને) ખોરેહવાળા^{૫૧} તેસ્તરને^{૪૯}
 હમો વખાણીએ છીએ.^{૫૨} હોરમજ્ઞદના પેદા કીધેલા^{૫૫} વનન્ત^{૫૩} સેતારાને^{૫૪}
 હમો વખાણીએ છીએ.^{૫૬} ચલકતા^{૫૬} (અને) ખોરેહવાળા^{૬૦} તેસ્તર^{૫૭} સે-
 તારાને^{૫૮} હમો વખાણીએ છીએ.^{૬૧} પોતાના ઠરવેલા મારગ પ્રમાણે ચા-
 લનારા^{૬૩} આસ્માનને^{૬૨} હમો વખાણીએ છીએ.^{૬૪} બેકીનાર^{૬૬} વખતને^{૬૫}
 હમો વખાણીએ છીએ.^{૬૭} લાંબી મુદત સુધી ઠરવેલા^{૬૯} વખતને^{૬૮} હમો
 વખાણીએ છીએ.^{૭૦} વૃદ્ધિ કરનાર^{૭૨} (તથા) સારી પેદાએશના^{૭૩} પવનને^{૭૧}
 (અથવા ગોવાદ ઈજ્ઞદને^{૭૧}) હમો વખાણીએ છીએ.^{૭૪} હોરમજ્ઞદના પેદા
 કીધેલાં,^{૭૭} અરો^{૭૮} (તથા) સઉથી ખરાં^{૭૫} હાપણને^{૭૬} હમો વખાણીએ
 છીએ.^{૭૯} ભલી^{૮૧} માજ્ઞદયસ્ની^{૮૨} દીનને^{૮૦} હમો વખાણીએ છીએ.^{૮૩} રસ્તા-
 ઓમાંનો^{૮૪} (જે) પસંદ કરવા જોગ^{૮૫} (રસ્તો તેને) હમો વખાણીએ છીએ;^{૮૬}

* ‘તેસ્તર’ એ પૂર્વ દિશાએ ‘Canis Major’ નામના નક્ષત્રમાં આવેલા એક મહોટા તથા ઘણા ચલકતા સેતારાનું નામ છે. એ સેતારાને અંગ્રેજી ‘Sirius’ અથવા ‘Dogstar’ સાથે સરખાવામાં આવે છે.

† ‘તેસ્તર (સેતારા)નેલગતા’ની મતલબ તેસ્તરની સાથના ખીજ સેતારા, ઇઆને જે નક્ષત્રમાં તેસ્તર (Sirius) આવેલો છે તેજ નક્ષત્રના ખીજ બધા સેતારા સમજવા. એ નક્ષત્રને ‘Canis Major’ કરીને કહે છે.

ભયંકર^{૯૭} *હથિયારને^{૯૮} હમો વખાણીએ છીએ;^{૯૯} હોરમજદના પેદા કી-
ધેલા^{૯૨} સઓકન્ત^{૯૦} (નામના) પાહાડને^{૯૧} હમો વખાણીએ છીએ.^{૯૩}

વીરપેમચ^{૯૪} અપવનેમ^{૯૫} મઈન્યઓમ^{૯૬} યજ્ઞતેમ^{૯૭} યજ્ઞમઈદે,^{૯૮}
વીરપેમચ^{૯૯} અપવનેમ^{૧૦૦} ગએથીમ^{૧૦૧} યજ્ઞતેમ^{૧૦૨} યજ્ઞમઈદે,^{૧૦૩} હઓમ^{૧૦૪}
ઉર્વાનિમ^{૧૦૫} યજ્ઞમઈદે,^{૧૦૬} હવાંમ^{૧૦૭} ક્રવષીમ^{૧૦૮} યજ્ઞમઈદે,^{૧૦૯} અપઓનાંમ^{૧૧૦}
વંધુહીશ^{૧૧૧} સૂરાઓ^{૧૧૨} રપેન્તાઓ^{૧૧૩} ક્રવષયો^{૧૧૪} યજ્ઞમઈદે,^{૧૧૫} હરે-
ક્ષએતેમ^{૧૧૬} અમેપેમ^{૧૧૭} રએમ^{૧૧૮} અઉર્વત્-અરપેમ^{૧૧૯} યજ્ઞમઈદે,^{૧૨૦} અ-
પેમ વોહૂ ૩

દરેક^{૯૪} અશો^{૯૫} મીનો^{૯૬} ઇજદને^{૯૭} હમો વખાણીએ છીએ;^{૯૮} તથા
દરેક^{૯૯} અશો^{૧૦૦} ગેતી^{૧૦૧} ઇજદને^{૧૦૨} હમો વખાણીએ છીએ.^{૧૦૩} પોતાના^{૧૦૪}
†રવાંનને^{૧૦૫} હમો વખાણીએ છીએ.^{૧૦૬} પોતાના^{૧૦૭} ફરોહરને^{૧૦૮} હમો વખાણીએ
છીએ.^{૧૦૯} અશો (લોહી)ના^{૧૧૦} ભલા,^{૧૧૧} જોરાવર^{૧૧૨} (તથા) વૃદ્ધિ કરનારા^{૧૧૩}
ફરોહરને^{૧૧૪} હમો વખાણીએ છીએ.^{૧૧૫} અમર,^{૧૧૬} નુરમંદ^{૧૧૭} (તથા) તેજ
ધોડાવાળા^{૧૧૮} ખોરશેદને^{૧૧૯} હમો વખાણીએ છીએ.^{૧૨૦}

* ‘સૂર’ ખોલને સંસ્કૃત શૂલ સાથે સરખાવીને એનો અર્થ ‘હથિયાર’ કીધો છે. ધાસ્યામેળે આએ ઠકાણે મેહર ઇજદ અથવા સરોશ ઇજદના હથિયાર બાએ ઇશારો કીધેલો લાગે છે. એની સામેતીમાં આપણને ખીજે ઠકાણેથી ખુદ અવસ્તાનું લખાણ મલી આવે છે. મેહર યજ્ઞના ૯૬ મા ફકરામાં જણાવે છે કે જુઠા તથા પાપી માણસોને મારવાને માટે મેહર ઇજદ પોતાના હાતમાં ભાહારી ગુરજ રાખે છે. વળી મ્હોટી સરોશ યજ્ઞના ૧૨ મા ફરદામાં તથા વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદના ૧૫ મા ફકરામાં જણાવે છે કે સરોશ ઇજદ દેવોના માથામાં મારવાને માટે પોતાના હાતમાં એક ભયંકર હથિયાર રાખે છે. ‘જરેનુમન્તેમ’નો અસલ અર્થ ‘ગુસ્સાભરેલું’ તે ઉપરથી મુરાદી અર્થ ‘ભયંકર’ કીધો છે.

† ‘ફરોહર’ અને ‘રવાન’-એ એ તદન જુદીજ ચીજ છે, અને જેમ આપણા જરતોસ્તીઓમાંનો મ્હોટો ભાગ ધારે છે તેમ એક ચીજ નથી-તે આએ ફકરા ઉપરથી તેમજ ફરવરદીન યજ્ઞના ૧૪૯ મા ફકરા ઉપરથી તથા ઇજ્જનેના ૨૬ મા તથા ૫૫ મા હા ઉપરથી ખોદ્ધી રીતે જણાવે છે. ‘ફરોહર’ ઇઆને રવાનને નેકી તથા બેહેશ્તનો મારગ ખતલાવનારી એક રહાની ચીજ. ફરોહર વિશે અવસ્તામાં એવું જણાવેલું છે કે તે તમામ જીવતાં-ઓના, જુજરી ગએલાંઓના તથા હવે પછી જે જન્મ પામવાનાં છે તે

કવરાને^૧ મજદયસ્ને^૨ જરથુશિત્તશ^૩ વીદએવો^૪ અહુરહે^૫ લક-
એવો^૬ (જે ગેહ હોએ તે પઢે) કસસ્તયએય.

હુરે-ક્ષએતહે^૭ અમેપહે^૮ રએવહે^૯ અઉર્વત્-અસ્પહે^{૧૦} ક્ષન-
ઓથ્રી^{૧૧} યસ્નાઈય^{૧૨} વહ્માઈય^{૧૩} ક્ષનઓથ્રાઈય^{૧૪} કસસ્તયએય,^{૧૫} યથા
અહૂ વઈસ્યો^{૧૬} જઓતા^{૧૭} ક્ષા મે^{૧૮} સૂતે^{૧૯} અથા રતુશ અપાત્તચિત્
હય^{૨૦} ક્ષા અપવ^{૨૧} વીધવાઓ^{૨૨} અઓતૂ.^{૨૩}

(હું) હોરમજદની પરસ્તેશ કરનાર,^૨ જરતોસ્તે જાહેર કીધેલી દીન
પ્રમાણે ચાલનાર,^૩ દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર^૪ (અને) હોરમજદના^૫
તરીકા મુજબ ચાલનાર તરીકે^૬ એઢરાર કંઈછું.^૭

(દાદાર હોરમજદને) ખુશાલ કરવાને માટે^{૧૧} (ફલાની ગેહમાં) અ-
મર,^૮ નુરમંદ^૯ (અને) તેજ ઘોડાવાળા^{૧૦} ખોરશેદની^૭ આરાધણા કરવાને,^{૧૨}
(તેની) ખુખીઓ ગાવાને,^{૧૩} (તેને) ખુશનુદ કરવાને^{૧૪} તથા (તેની) વખાણ
કરવાને^{૧૫} જોતી^{૧૭} (ઈઆને ક્રિયા કરનાર) મારી આગળ^{૧૮} “યથા અહૂ
વઈસ્યો^{૧૬}” (ઈઆને ‘યથા અહૂ વઈસ્યો’ના કલામોની ખુખીઓ) જાહેર
કરે;^{૧૯} (રાસ્તી) (જે) અશો^{૨૧} (અને) વિદ્વાન^{૨૨} (થયો) (તે) ‘અથા રતુશ
અપાત્તચિત્ હય^{૨૦} (એ કલામોની ખુખીઓ) *જાહેર કરે.^{૨૩}

†હુરે-ક્ષએતેમ^૧ અમેપેમ^૨ રએમ^૩ અઉર્વત્-અસ્પેમ^૪ યજ-

બધાઓના જુદાં જુદાં છે. (એની સાએતીમાં જુઓ ઈજસ્નેનો ૨૪ મો હા,
૫ મો ફકરો.) વળી ‘ફરોહર’નો ખીજો અર્થ (અંગ્રેજી Prototype ને
મલતો) કોઈખી ચીજનો ‘અસલ નમુનો, મૂળરૂપ, અસલ મૂળ-ખી’ થાએછે:-
જેમકે ઝાડપાણનું ફરોહર ઈઆને તેનું અસલ મૂળ-ખી. માણસના શ-
રીરમાં એક રૂહાની ચીજ જે આએ દુનિયામાં પોતાના કીધેલાં સારાં ઈઆ
નઠારાં કરતુકને માટે આવતી દુનિયામાં જવાબદાર છે તેનું નામ ‘રવાન.’
રવાનને પેલી દુનિયામાં તેના કીધેલાં કામ પ્રમાણે બેહેસ્ત ઈઆ
દોજખ મલેછે. એના ખોલાસા બાબે જુઓ વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદ,
ફકરા ૨૭-૩૨.

* એના ખોલાસા બાબે જુઓ સરેશ બાજ, સફે ૨૦ મો.

† હઈથી તે છેક ‘યસ્નેમય’ સુધીનો ભાગ ખોરશેદ યજ્ઞમાંથી લીધોછે.
ખરેખર જોતાં એ ભાગ આખી ખોરશેદ યજ્ઞ છે. એ ઉપરથી જણાએછે
કે ખોરશેદ નીઆએશમાં આખી ખોરશેદ યજ્ઞ તથા આગળ ખોલાસાવાર
જણાવ્યા પ્રમાણે ઈજસ્નેના જુદા જુદા ફકરા આવેલાછે.

મધદે.^૫ આઅત્ત યત્^૬ હુરે^૭ રઓદ્ધિન^૮ તાપયેઈતિ^૯ આઅત્ત યત્^{૧૦}
હુરે-રઓયો^{૧૧} તાપયેઈતિ^{૧૨} હિરતેન્તિ^{૧૩} મધન્યવાઓંધુહો^{૧૪} યજ્ઞ-
તાઓંધુહો^{૧૫} સતેમય^{૧૬} હજંધ્રેમય^{૧૭} તત્^{૧૮} ખરેનો^{૧૯} હાંમ-ખાર-
યેઈન્તિ^{૨૦} તત્^{૨૧} ખરેનો^{૨૨} નિપારયેઈન્તિ^{૨૩} તત્^{૨૪} ખરેનો^{૨૫} બક્ષેન્તિ^{૨૬}
જાંમ^{૨૭} પઈતિ^{૨૮} અહુરધાતાંમ^{૨૯} ક્રાધતિય^{૩૦} અપહુ^{૩૧} ગએથાઓ^{૩૨}
ક્રાધતિય^{૩૩} અપહુ^{૩૪} તનુયે^{૩૫} ક્રાધતિય^{૩૬} હુરે^{૩૭} યત્^{૩૮} અમેષેમ^{૩૯}
રઓમ^{૪૦} અઉર્વત્-અસ્પેમ^{૪૧}

અમર,^૨ નુરમંદ^૩ (તથા) તેજ ઘોડાવાળા^૪ પોરશેદને^૧ હમો વખા-
ણીએ છીએ.^૫ જ્યારે^૬ પોરશેદ^૭ રોશણી (આપવા)નેમાટે^૮ તપેછે,^૯
જ્યારે^{૧૦} પોરશેદની રોશણી^{૧૧} પ્રકાશેછે,^{૧૨} (ત્યારે) સેંકડો^{૧૬} તથા હ-
જારો^{૧૭} મીનો^{૧૪} ઇજદો^{૧૫} ઉભા રહેછે.^{૧૨} (તે ઇજદો)^{૧૮} તે રોશણીને^{૧૯}
એકઠી કરેછે^{૨૦} (તથા) તે^{૨૧} રોશણીને^{૨૨} નીચે મોકલેછે,^{૨૩} (અને ત્યાર
પછી) હોરમજદની^{૨૬} જમીન^{૨૭} ઉપર^{૨૮} વેહેચી નાખેછે^{૨૯} (અથવા પાંચ
રીદેછે^{૨૬}). અમર,^{૩૬} નુરમંદ^{૪૦} (તથા) તેજ ઘોડાવાળો^{૪૧} પોરશેદ^{૩૭} વૃદ્ધિ
કરેછે.^{૩૦} (કાણની? તેવિશે નીચે જણાવેછે.) અશોઈની^{૩૧} જેહાંનને^{૩૨}
વધારેછે,^{૩૩} (તથા) અશોઈના^{૩૪} *તનને^{૩૫} વધારેછે.^{૩૬}

ખોલાસો:—(આકૃતાબ તથા માહતાબની રોશણીને નીચે જમીન
ઉપર પોંહોંચતી કરવાને હવાની તથા હવાના જેવી પણ તેના કરતાં ઘણી
ઝીણી તથા ખારીક પ્રવાહી ચીજ જેને ‘ઈથર’ (ether) કહેછે તેની જ-
ર છે. એ હવા તથા ‘ઈથર’ (ether) વગર પોરશેદ તથા ચંદ્રમાંની
રોશણી આએ પૃથ્વી ઉપર પડી શકે નહી. ‘મિત્ર’ ઇઆને મેહેર તે રો-
શણી સમજવી; ‘રામ ખાસ્તર’ તે ‘ઈથર’ (ether) સમજવી, અને ‘વયુ
ઉપરો-કઈસ્ય’ તે ઉપર કામ કરતો વાયુ ઇઆને આસ્માન તથા જમીનની
વચ્ચે પંથરાએલી હવા સમજવી. જેપ્રમાણે રોશણી, હવા તથા ‘ઈથર’ને
અતલગનો સંબંધ છે તેજ પ્રમાણે આપણને અલંકાર રીતે ઇજદોના
રૂપમાં તેવેજ અર્થે અવસ્તામાંથી લખાણ મળી આવેછે, તે એ રીતે કે
‘મિત્ર’ ઇઆને મેહેર ઇજદની ખસ્નુમનમાં મેહેરની સાથે ‘રામખાસ્તર’
આવેછે. વળી રામ ઇજદની ખસ્નુમનમાં ‘રામખાસ્તર’ની સાથે ‘વયુ

* અસલ અવસ્તામાં એખોલ ચોથી એકવચનમાં (તનુયે) આવેલોછે.

ઉપરો-કંઈસ્ય' આવેછે. અવસ્તાના અલંકાર રૂપના લખાણ પ્રમાણે ખો-
રશેદ ઇજદ તથા માહ ઇજદની રોશણી જમીન ઉપર પોહોંચતી કરવાને
'રામખાસ્તર' તથા 'વયુ ઉપરો-કંઈસ્ય' તથા ખીજા ઇજદો ઉભા રહેછે;
એ ફરેસ્તાઓની મદદ વગર ખુદરતી રોશણી પૃથ્વી ઉપર પડતી નથી.)

આઅત્ યત્^૧ હુરે^૨ ઉજુક્કયેઈતિ,^૩ ખવત્^૪ જાંમ્^૫ અહુરધા-
તાંમ્^૬ યઓજ્જદાથેમ્,^૭ આપેમ્^૮ તચિન્તાંમ્^૯ યઓજ્જદાથેમ્,^{૧૦} આ-
પેમ્^{૧૧} ખાંન્યાંમ્^{૧૨} યઓજ્જદાથેમ્,^{૧૩} આપેમ્^{૧૪} જરયનાંમ્^{૧૫} યઓજ્જ-
દાથેમ્,^{૧૬} આપેમ્^{૧૭} અર્મએશતાંમ્^{૧૮} યઓજ્જદાથેમ્,^{૧૯} ખવત્^{૨૦} દાંમ્^{૨૧}
અપવ^{૨૨} યઓજ્જદાથેમ્^{૨૩} યાઓ^{૨૪} હેન્તિ^{૨૫} સ્પેન્તહે મઈન્યેઉશ.^{૨૬}

જ્યારે^૧ ખોરશેદ^૨ ઉગેછે^૩ (ત્યારે તે) હોરમજદની પેદા કીધેલી^૬
જમીનને^૫ પાકીજગી આપવાનો સખખ^૭ થાએછે,^૪ વેહેતાં^૯ પાણીને^૮
પાકીજગી આપવાનો સખખ^{૧૦} (થાએછે), ઝરાના^{૧૨} પાણીને^{૧૧} પાકી-
જગી આપવાનો સખખ^{૧૩} (થાએછે), દરિયાના^{૧૫} પાણીને^{૧૪} પાકીજગી
આપવાનો સખખ^{૧૬} (થાએછે), થમ^{૧૮} પાણીને^{૧૭} પાકીજગી આપવાનો
સખખ^{૧૯} (થાએછે), (તથા) અશો^{૨૨} પેદાએશ^{૨૧} કે જે^{૨૪} સપેનામીનોતી^{૨૬}
છે^{૨૫} (તેને) પાકીજગી આપવાનો સખખ^{૨૩} થાએછે.^{૨૦}

ચેધિ^૧ જી^૨ હુરે^૩ નાઈત્^૪ ઉજુક્કયેઈતિ,^૫ અધ^૬ દએવ^૭ વી-
સ્પાઓ^૮ મરેન્યિન્તિ^૯ યાઓ^{૧૦} હેન્તિ^{૧૧} હુપ્તો-કર્ષિવોહુ,^{૧૨} નવ^{૧૩}
ચિશ^{૧૪} મઈન્યવ^{૧૫} યજત^{૧૬} અંધ્રહુ^{૧૭} અસ્તવઈતિ^{૧૮} પઈતિ-દ્રાંમ્^{૧૯}
નાઈત્^{૨૦} પઈતિશતાંમ્^{૨૧} વીધેન્તિ.^{૨૨}

કારણ કે^૨ અગરજો^૧ ખોરશેદ^૩ નહીં^૪ ઉગેતો^૫ અહિયાં^૬ *હક્ટે

* અવસ્તાના લખાણ પ્રમાણે આખી પૃથ્વી સાત ખંડ જેને કેશ્વર
કેહેછે તેમાં વેહેચાએલીછે, તેઓના નામ:—૧-અરેઝહિ (પશ્ચિમ દિ-
શાએ); ૨-સવહિ (પૂર્વ દિશાએ); ૩-ફદધકુષુ (નૈરત કોણમાં); ૪-વીદ-
ધકુષુ (અગ્નિ કોણમાં); ૫-વોઉર-ખરેસ્તિ (વાયવ્ય દિશાએ); ૬-વોઉર-
જરેસ્તિ (ઈશાન દિશાએ); ૭-ખનિરથ (ઉપલાં છ કેશ્વરોની વચ્ચે). વળી
એ છેલ્લાં 'ખનિરથ' નામના કેશ્વરને ખીજાં બધાં કેશ્વરો કરતાં ઘણું
મહોદું તથા ચલકતું-રોભેતું કેહેલું છે. આજના વખતમાં ખી આપણ
આખી પૃથ્વીને 'હક્ટે કેશ્વર જમીન' કહીએ છીએ.

કેશ્વરમાં^{૧૨} જે^{૧૦} તમામ^૬ (ચીજો તથા જનદારો) છે^{૧૧} (તેઓને) દેવો^૭ મારી નાખે^૬ (અથવા *નાશ કરે^૬). (અને પછી) (આએ) હાડમંદ^{૧૮} દુનિયાંમાં^{૧૭} કાઢખી^{૧૪} મીનો^{૧૫} ઇજદ^{૧૬} બંચાવ^{૧૯} (અથવા) થર પડવાનું^{૨૧} મેલવે^{૨૨} નહી. ^{૨૦}

ચો^૧ યજ્ઞધતે^૨ હુરે^૩ યત્^૪ અમેષેમ^૫ રએમ^૬ અર્વિત્-અસ્યેમ^૭ વ
પર્ધતિશતાતેએ^૮ તેમંધ્રહાંમ^૯ પર્ધતિશતાતેએ^{૧૦} તેમસ્યિથનાંમ^{૧૧} દએ-
વનાંમ^{૧૨} પર્ધતિશતાતેએ^{૧૩} તાયુનાંમય^{૧૪} હુજ્જસ્નાંમય^{૧૫} પર્ધતિશતા-
તેએ^{૧૬} યાતુનાંમય^{૧૭} પર્ધરિકનાંમય^{૧૮} પર્ધતિશતાતેએ^{૧૯} ઇથેજંધ્રહા^{૨૦}
મર્ષઓનહે^{૨૧} યજ્ઞધતે^{૨૨} અહુરેમ^{૨૩} મજ્જદાંમ^{૨૪} યજ્ઞધતે^{૨૫} અમેષે
સ્યેન્તે^{૨૬} યજ્ઞધતે^{૨૭} હુઓમ^{૨૮} ઉર્વાનેમ^{૨૯} ક્ષનાવયેધતિ^{૩૦} વીસ્યે^{૩૧}
મર્ધન્યવય^{૩૨} યજ્ઞત^{૩૩} ગએથ્યાધ્ય^{૩૪} ચો^{૩૫} યજ્ઞધતે^{૩૬} હુરે^{૩૭} યત્^{૩૮} વ
અમેષેમ^{૩૯} રએમ^{૪૦} અર્વિત્-અસ્યેમ^{૪૧}.

અંધારાની^૬ સાંભે થવાને,^૬ અંધારાની તોખમના^{૧૧} (અથવા શિક્ષ-
લના) દેવોની^{૧૨} સાંભે થવાને,^{૧૦} ચોરો^{૧૪} તથા લુટારાઓની^{૧૫} સાંભે થ-
વાને,^{૧૩} જાદુગરો^{૧૭} તથા પરીઓની^{૧૮} સાંભે થવાને^{૧૬} (તથા) મોતકારક^{૨૦}
નાશની^{૨૧} સાંભે થવાને^{૧૯} જે શખ્સ^૧ અમર,^૫ નુરમંદ^૬ (તથા) તેજ ઘોડા-
વાળા^૭ ખોરશેદને^૩ ઇજેછે^૨ (અથવા વખાણેછે^૨) (તે ગોયા) હોરમજ્જદને^{૨૩}
ઇજેછે,^{૨૨} અમશાસ્પંદને^{૨૫} ઇજેછે^{૨૪} (તથા) પોતાના^{૨૭} રવાનને^{૨૯} ઇજેછે.^{૨૬}
જે શખ્સ^{૩૪} અમર,^{૩૮} નુરમંદ^{૩૯} (તથા) તેજ ઘોડાવાળા^{૪૦} ખોરશેદને^{૩૬} ઇજે-
છે^{૩૫} (તે ગોયા) તમામ^{૩૦} મીનો^{૩૧} તથા ગેતીના^{૩૩} ઇજદને^{૩૨} ખુશાલ કરેછે.^{૨૯}

યજ્ઞધ^૧ મિથ્રેમ^૨ વોઉર-ગઓયઓધતીમ^૩ હુજંધ્ર-ગઓષેમ^૪
બએવરે-અખમનેમ^૫ યજ્ઞધ^૬ વજરેમ^૭ હુનિવિખતેમ^૮ કમેરેધે^૯ પર્ધતિ^{૧૦}
દએવનાંમ^{૧૧} મિથ્રહે^{૧૨} વોઉર-ગઓયઓધતોધશ,^{૧૩} યજ્ઞધ^{૧૪} હુએ-
દ્રેમય^{૧૫} યત્^{૧૬} અસ્તિ^{૧૭} હુએદ્રેનાંમ^{૧૮} વહિશતેમ^{૧૯} અન્તરે^{૨૦} માઓ-
ધ્રહેમય^{૨૧} હુરેય.^{૨૨}

* આએ દુનિયાંની તમામ જનદાર ચીજો ખોરશેદની રોશણીથી પોતાની હયાતી ભોગવેછે. એ રોશણી વગર માણસ, જાનવર, પક્ષી, ઝાડપાણુ ઇત્યાદિ જીવી શકે નહી. આએ ઠંકાણે 'દેવો'નો અર્થ આગળ સરોશ બાજમાં સફે ૧૯ મે જણાવ્યું તેમ "ખરાબ હવા, રોગ ઉત્પન્ન કરનારી બદબો, આબાદીમાં ખલલ કરનારા સખઓ" સમજવો.

બોહોલાં ખેતરવાળા,^૩ હજાર કાનવાળા^૪ (તથા) દશ હજાર આંખવાળા^૫ મેહર ઇજદને^૨ હું વખાણું;^૧ દેવોના^{૧૧} માંથાની^૬ સાંભે^{૧૦} (મારવાનો) બોહોલાં ખેતરવાળા^{૧૩} મેહર ઇજદના^{૧૨} સારી પેઠે ભાહારી કીધેલા^૮ *ગુરૂને^૭ હું વખાણુંછું.^૬ દોસ્તીઓમાંની^{૧૮} સઉથી સરસ^{૧૯} દોસ્તી^{૧૫} કે જે^{૧૬} માહતાબ^{૧૧} અને આફતાબની^{૧૨} વચ્ચે^{૨૦} (છે તેને) હું વખાણું.^{૧૪}

અહિ^૧ રય^૨ ખરેનંધ્રહય^૩ તેમ^૪ યજ્ઞધી^૫ સુરન્વત^૬ યસ્ન^૭ હુરે-
ક્ષએતેમ^૮ અમેષેમ^૯ રએમ^{૧૦} અઉર્વિત્-અસ્પેમ^{૧૧} જઓથ્રાખયો^{૧૨}
હુરે-ક્ષએતેમ^{૧૩} અમેષેમ^{૧૪} રએમ^{૧૫} અઉર્વિત્-અસ્પેમ^{૧૬} યજ્ઞમધદે.^{૧૭}

તેના^૧ તેજ^૨ અને પ્રતાપને લીધે^૩ તે^૪ અમર,^૬ નુરમંદ^{૧૦} (તથા) તેજ ઘોડાવાળા^{૧૧} પોરશેદ ઇજદને^૮ સંભલાએ તેવી^૯ (અથવા પ્રખ્યાત^૬) ઇજદને વટે^૭ હું ઇજ્જું.^૫ અમર,^{૧૪} નુરમંદ^{૧૫} (તથા) તેજ ઘોડાવાળા^{૧૬} પોરશેદ ઇજદને^{૧૮} ક્રિયાની ભેટોથી^{૧૨} હમો ઇજ્જએ છીએ.^{૧૭}

હુઓમ^૧ ચો^૨ ગવ^૩ ખરેસ્મન^૪ હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ^૫ માંથ્રય^૬ વચય^૭ બ્યઓથનય^૮ જઓથ્રાખયસય^૯ અર્બુખધએઈખયસય^{૧૦} વા-
ધજિખયો.^{૧૧}

હોમ^૧ કે જે^૨ જીવામ^૩ (તથા) ખરસમ સાથનો^૪ (છે), (તથા જે હોમ) મન,^૬ વચન^૭ અને કરણી સાથની^૮ જખાનની દાનેશવટે,^૫ (તથા

* દેવોને મારવાને માટે જેમ મેહર ઇજદ હાતમાં ભાહારી ગુરૂ રાખેછે, તેમ અશો સરોશ ઇજદને વાસ્તે કેહેછે કે તેખી દેવોના માથાં ભાંજવાને સારૂ હાતમાં હથિયાર રાખેછે. (જુઓ વંદીદાદની ૧૯ મી પર-ગરદ, કકરો ૧૫ મો.) વળી મેહરનો અર્થ 'રોશણી, રોશણીનું મૂળ-તત્વ' ખી થાયેછે (જુઓ મેહર નીઆએશની શરૂઆતમાં આપેલી નોટ.) એ અર્થ કબુલ રાખતાં 'દેવોનાં માંથાની સાંભે મારવાનો મેહર ઇજદના ભાહારી ગુરૂની મતલબ અલંકાર રીતે રોગ તથા મરકી ઉત્પન્ન કરનારી ખરાબ હવાને નાબુદ કરનાર સુરજના તીક્ષ્ણ કીરણ સમજવાં. આએ ઠકાણે 'દેવ'નો અર્થ આગળ સરોજ ખાજમાં સફે ૧૯ મે જણાવ્યા મુજબ 'ખરાબ હવા' લેવાઈ શકાયે. આખી રાત પોરશેદની ગેર હાજરીથી જે ખરાબ હવા એકઠી થએલી હોએ તે, સુરજ ઉગ્યા પછી તેની તેજ રોશણીથી નાબુદ થઈ જાયેછે.

જે હોમ) ક્રિયાની જોરને માટે^૯ રાસ્ત ખોલેલા^{૧૦} સખુનોથી^{૧૧} (તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે તે વટે) (ખોરશોદ ઈજદને હું આરાધુછું.)

ખોલાસો:—(હોમ તથા ખરસમની ક્રિયા જે હાલ આપણા પાક ધરમમાં જાએજ છે તે, પેગમખર અશો જરતોસ્તની આગમચના છેક કદીમ જમાનાથી હતી, એવું આપણને ખુદ અવસ્તાના લખાણ ઉપરથી માલુમ પડેછે. ઈજદનેના ૯ મા હા (હાવનીમ)માં જણાવેછે કે જમશોદ પાદશાહના બાપ વીવંગાને, ફરેદુનના બાપ આથવ્યાને, ફરશાસ્પના બાપ અસરતે તથા હજરત જરતોસ્તના બાપ પોરોશસ્પે હોમની ક્રિયા કીધી હતી. હોમ સલી (સંસ્કૃત સોમ) એ એક જાતના ઝાડની ડાંખલી છે. એ ડાંખલીએ ઈરાનથી આવેછે કે જ્યાંહાં તે પુષ્કળ જથ્થામાં ઉગેછે. કાએદા પ્રમાણે તાજ તથા લીલી હોમ સલી ક્રિયાના કામમાં વાપરવી જોઈએ, કે હાવનીમમાં કુટ્યાથી તેમાંથી રસ નીકળી શકે. એ હોમ સલીને હાલમાં વપરાતાં કેટલાએક ‘તાનીક’ (Tonic)ની માફક કૌવત તથા તંદરોસ્તી આપનાર ક્રિયાનું સમજવું. એની ખુખીએને લગતું બયાન આપણને ઈજદનેના ૯ મા તથા ૧૦ મા હામાંથી મળી આવેછે. એ હોમ સલીને કુટી તેનો રસ કાહાડી પીવાની રીત તથા તેને લગતી ક્રિયા શોધી કાહાડનાર શખ્સ હજરત જરતોસ્તની આગમચ ધણાજ પ્રાચીન કાળમાં થઈ ગએલો હોમ નામનો પેગમખર હતો.

હોમની માફક ખરસમ ખી એક ચોક્કસ જાતના ઝાડની ડાંખલી છે. એ ઝાડ ઈરાનમાં ઉગેછે. દરેક ડાંખલીને “તાએ” કરીને કેહેછે. ક્રિયાના કામમાં હાલમાં અસલ ખરસમને બદલે પિત્તલ અથવા રૂપાના તાર વાપરેછે. એ તારની સંખ્યા હમેશાં એકજ સરખી નથી વપરાતી, પણ જુદી જુદી ક્રિયામાં તેની સંખ્યા જુદી જુદી હોએછે. ખરસમની ક્રિયા કાણે શોધી કાહાડી તે વિશે ચોક્કસ જણાયું નથી, પણ તેની ક્રિયા ખી હોમની ક્રિયાની માફક ધણાજ કદીમ વખતની છે એવું રામ યજ્ઞ ઉપરથી જણાએછે. એ મજકુર યજ્ઞના ખીજા કરદામાં જણાવેછે પેશદાદ ખાનદાંનના હોશંગ પાદશાહે અલખુરજ પાહાડની ઉપર ખરસમથી રામ ઈજદને આરાધ્યો. મહોટી સરોશ યજ્ઞના પેહેલા કરદામાં જણાવેછે કે હોરમજદની તમામ પેદાએશોમાં ખરસમથી દાદાર હોરમજદને જેણે સઉથી પેહેલાં આરાધ્યો તે અશો સરોશ ઈજદ હતો.

કુટલીએક ચોકસ તરતીખથી તથા અવસ્તાના ચોકસ કલામે ભણતાં ભણતાં ઈજ્જને ગાહમાં ચોજદાએગર મોએદ પાવ કીધેલાં કરસીઆમાં બકરીનું દુધ દોહેછે તે દુધને “જીવામ” કરીને કેહેછે.)

* ચેંધૂહો^{૧૨} હાતાંમ^{૧૩} આઅત્^{૧૪} ચેસ્ને^{૧૫} પધતી^{૧૬} વંધૂહો^{૧૭} મ-
જદાઓ અહુરો^{૧૮} વએથા^{૧૯} અપાત્^{૨૦} હુચા^{૨૧} ચાઓંધૂહાંમચા^{૨૨}
તાંસચા^{૨૩} તાઓસચા^{૨૪} યજ્ઞમઈદે.^{૨૫}

હસ્તી ભોગવનારાઓ મધેથી^{૧૩} જે કોઈ,^{૧૨} આરાધણા કરવામાં^{૧૫}
વધારે ભલો^{૧૭} (છે) તેનો^{૧૨} જાણનાર^{૧૬} (અથવા શિખવનાર) અશોઈને^{૨૦}
લીધે^{૨૧} હોરમજદ^{૧૮} (પોતે છે)—તેઓમાંના^{૨૨} નર^{૨૩} તથા નારીઓને^{૨૪}
હમો વખાણીએ છીએ.^{૨૫}

(બાજમાં પઢે) † અહુરમજદ^૧ ખોદાએ^૨! અવજૂનીએ^૩ મર-
દુમ,^૪ મરદુમ^૫ સદગાંન્^૬ હુમા^૭ સદગાંન્^૮ હુમખાયસ્તે વેહાંન્^૯
ઓએમ^{૧૦} બેહેદીન્^{૧૧} માંજદયસ્નાંન્^{૧૨} આગહી^{૧૩} આસ્તવાની^{૧૪}
નેકી^{૧૫} રસાનદ^{૧૬}! અએદૂન્^{૧૭} બાદ.^{૧૮}

(પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વઈસ્યો ૨

ઓ (તમામ ખલકતના) સાહેબ^૨ (દાદાર) હોરમજદ^૧! માણસ^૪
અને માણસ^૫ જાતની^૬ (તથા ખીજી) સધલી^૭ જાત(ની પેદાએશ)ની^૮ વૃદ્ધિ
કરનાર^૯! સધલા ભલી દીનના શરીકોની વૃદ્ધિ કરનાર^{૧૦} (સાહેબ) ! હું^{૧૦}
માજદયસ્નોમાંના^{૧૨} બેહેદીનને^{૧૧} (દીનની) આગાહી,^{૧૩} દીન ઉપર

* આએ ‘ચેંધૂહો હાતાંમ’ના ફકરાના ખોલાસા બાબે જુઓ સફો ૧ લો.
† એ આપો બાજમાં ભણવાનો ભાગ પાજંદમાં છે. એજ પ્રમાણે
દરેક બાજમાં ભણવાનો ભાગ સમજવો. બાજમાં ભણવાનો સખખ એ કે
અવસ્તાની ભાષાથી પાજંદ ભાષા જુદી હોવાને લીધે અવસ્તાનો ભાગ ત-
દન પુરો થયા વગર તે ખોલી રીતે ઈઆને પ્રગટ ભણાઈ શકાએ નહી.
પાજંદ ફકરો ભણ્યા પછી હજુર અવસ્તાનો થોડોક ભાગ ભણવાનો બાકી
છે તેથી એમ કરવું પડેછે. જે જે પાજંદ ફકરા અવસ્તાની આગમચ તથા
તેને છેક છેડે આવેછે તે બાજમાં ભણાતા નથી, દાખલા તરીકે દરેક
નીઆએશ તથા યજ્ઞની શરૂઆતનો ‘પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ’
ઈત્યાદિ ભાગ, તથા છેડેનો ‘રોજ નેક નામ’ ઈત્યાદિ ભાગ.

ઉસ્તેવાર રહેવું^{૧૪} (અને) નેકા^{૧૫} પાંહોંચાડો^{૧૬}! એ પ્રમાણે^{૧૭} થાઓ^{૧૮}!
(ઇયાને જે દુઆ મેં માગી તે મને આમીન થાઓ !)

યસ્નેમય^૧ વહ્નેમય^૨ અઓજસ્ય^૩ જવરેચ^૪ આફ્રીનામિ^૫
હુરે-દાએતહે^૬ અમેપહે^૭ રએવહે^૮ અઉર્વત્-અસ્પહે^૯ અપેમ વોહૂ ૩

અમર,^{૧૦} નુરમંદ^{૧૧} (તથા) તેજ ઘોડાવાળા^{૧૨} ખોરશેદની^{૧૩} આરાધના,^{૧૪}
કીર્તિ,^{૧૫} ચાલાકી^{૧૬} અને કૌવતને^{૧૭} હું વખાણુંછું.^{૧૮}

અહુરાનીશ^૧ અહુરહે^૨ વહિશતાબ્યો^૩ જઓથાબ્યો^૪ સએ-
શતાબ્યો^૫ જઓથાબ્યો^૬ દહો-પર્ધરિંધ્રહુરશતાબ્યો^૭ જઓથાબ્યો^૮
અપેમ વોહૂ ૧

અહ્માઈ^૯ રએશ્ય^{૧૦} ખરેનસ્ય,^{૧૧} અહ્માઈ^{૧૨} તન્વો^{૧૩} ફવતાતેમ,^{૧૪}
અહ્માઈ^{૧૫} તન્વો^{૧૬} વજદરે,^{૧૭} અહ્માઈ^{૧૮} તન્વો^{૧૯} વેરેથેમ,^{૨૦} અહ્માઈ^{૨૧}
ઈશ્તીમ,^{૨૨} પઓઉરશ-ખાથાંમ,^{૨૩} અહ્માઈ^{૨૪} આસ્નાંમચિત્^{૨૫} ફજ-
ન્તીમ,^{૨૬} અહ્માઈ^{૨૭} દરેધાંમ,^{૨૮} દરેધો-જીતીમ,^{૨૯} અહ્માઈ^{૩૦} વહિશતેમ
અહૂમ,^{૩૧} અપઓનાંમ,^{૩૨} રઓચંધ્રહેમ,^{૩૩} વીસ્થો-ખાથેમ,^{૩૪} અથ^{૩૫}
જમ્યાત્^{૩૬} યથ^{૩૭} આફ્રીનામિ,^{૩૮} અપેમ વોહૂ ૧

~~જ~~ હજંધ્રેમ-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેરેહે મોજદ.*

(જે શબ્દ) હોરમજદનાર^૧ (તથા) હોરમજદને લગતા^૨ (તું અમર,
નુરમંદ તથા તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદ ઇજદને) સઉથી સરસ^૩ ક્રિયાની
જોર સાથે^૪ (તથા) ઘણીજ ઉત્તમ^૫ ક્રિયાની જોર સાથે^૬ (તથા) ભલા લો-
કાની ગાળેલી^૭ ક્રિયાની જોર સાથે^૮ (ઇજે), તેને^૯ જલકાત^{૧૦} તથા નુર^{૧૧}
(હોજે), તેને^{૧૨} તનની^{૧૩} મજબુતી^{૧૪} (ઇઆને તંદરોસ્તી) (હોજે), તેને^{૧૫}
તનનું^{૧૬} સુખ^{૧૭} (હોજે), તેને^{૧૮} તનની^{૧૯} ફતેહ^{૨૦} (હોજે), તેને^{૨૧} પુરતાં
સુખવાળી^{૨૨} દાલત^{૨૩} (હોજે), તેને^{૨૪} જાતી અક્કલના^{૨૫} ફરજંદ^{૨૬} (હોજે),

* એ ફકરાઓના અવસ્તા તથા તરજુમા બાબે જુઓ સરોશખાજ,
સફે ૨૨-૨૪

+ ‘જોર’ જેને અવસ્તામાં ‘જઓથ’ કહેછે તેનો અર્થ “ક્રિયાનું
સાધણ, અર્પણ, કાંઈખી નજર અથવા ભેટ, કાંઈખી ચીજ ક્રિયાની રૂયે
આપવાની તે,” જેમકે દુધ, પાણી, ખોરાક, મેવો, ઇત્યાદિ.

તેને^{૨૭} લાંબામાં^{૨૮} લાંબી જીંદગી^{૨૯} (હોજો), (તથા) તેને^{૩૦} અરો (લોકો)નું^{૩૧} રોશણ^{૩૨} (તથા) તમામ સુખવાળું^{૩૩} બેહેસ્ત^{૩૪} (હોજો)! જેમ^{૩૫} હું દુઆ માંગુ છું^{૩૬} તેમ^{૩૭} થાઓ^{૩૮}! (ઈઆને મારી દુઆ આમીન થાઓ !).

ખોલાસો:—(આએ “અહુરાનીશ” તથા એની પછીનો “અહ્માઈ રએશ્ચ” — એ બેહુ ફકરાઓ ઈજશનેના ૬૮ મા હાના ૧૦-૧૧ મા ફકરામાંથી લઈને આએ ઠંકાણે ટાંક્યા છે. એ મજકુર હામાં પાણીને લગતી કેટલીએક ખીનાં આવેલી છે. તે ઠંકાણે “અહુરાનીશ”ની આગમચ નીચે પ્રમાણેના બંદ બેસતા ખોલો આવેલા છે:—“યો વો આપો વંધુઉહીશ્ ચજાઈતે અહુરાનીશ્ અહુરહે” ઇત્યાદિ... “અહ્માઈ રએશ્ચ ખરેનસચ,” ઇત્યાદિ... ઈઆને (ભણનાર ધણી પાણીને કેહેછે) “જે રાખસ તમો હોરમજદના તથા હોરમજદને લગતાં પાણીએને સઉથી ઉત્તમ ક્રિયાની જોર સાથે ઇજે તેને જલકાત તથા નુર હોજો, તેને તંદરોસ્તી હોજો,” ઇત્યાદિ. વળી એજ પ્રમાણે જે જે ઠંકાણે “અહ્માઈ રએશ્ચ” ભણવામાં આવે ત્યાંહાં તેની આગમચ નીચે જણાવ્યા મુજબના અવસ્તાના કલામો ખી ભણવામાં આવે તો તે “અહ્માઈ રએશ્ચ” ભણવાની મતલબ પુરેપુરી સરેછે.

અવસ્તા:—“યો ઇવાંમ્ (જે આએ ઠંકાણે જે ફરેસ્તા અથવા ઈજદની યજ્ઞ, નીઆએશ, ઇત્યાદિ ભણતા હોઈએ તે ફરેસ્તા અથવા ઈજદનું નામ ખીજી વિભક્તિમાં મુકવું) ચજાઈતે અહુરાનીમ્ અહુરહે વહિસ્તાબ્યો જઓઆબ્યો સએસ્તાબ્યો જઓઆબ્યો દહો—પઈરિંધૂહસ્તાબ્યો જઓઆબ્યો, અહ્માઈ રએશ્ચ ખરેનસચ,” ઇત્યાદિ. જેમકે પોરશેદ નીઆએશમાં “અહ્માઈ રએશ્ચ”ની આગમચ નીચે મુજબ અવસ્તા ભણવા:—“યો ઇવાંમ્ હૂરે-ક્ષએતેમ્ અમેષેમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પેમ્ ચજાઈતે અહુરાનીમ્ અહુરહે વહિસ્તાબ્યો જઓઆબ્યો સએસ્તાબ્યો જઓઆબ્યો દહો—પઈરિંધૂહસ્તાબ્યો જઓઆબ્યો, અહ્માઈ રએશ્ચ ખરેનસચ,” ઇત્યાદિ. (એના તરજુમા બાબે જુઓ સફા ૪૬-૪૭).

વળી ખીજી એ જે “અહુરાનીશ્ અહુરહે” ના ફકરાને છેડે “અહ્માઈ રએશ્ચ” ભણવાની આગમચ વચ્ચે એક અષેમ્ વોહૂ ભણવાની કાંઈજ અગત નથી, સખખ કે એ બેહુ ફકરા એક ખીજા સાથે સંબંધ રાખેછે અને તે બેહુ મલીને એક પુરી મતલબ નિકળેછે.)

*શેજ નેક નાંમ શેજ પાક નાંમ શેજ મુખારક (ફલાંન),^૧ માહે મુખારક (ફલાંન),^૨ ગાહે (ફલાંન)^૩ નમાજ દાદારે^૪ ગેહાંન્ દામાંન્,^૫ ફનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ^૬ તરોઈદીતે^૭ અંધુરહે મઈન્યેઉશ,^૮ હુઈયાવરશતાંમ^૯ હ્યત્^{૧૦} વસ્ના^{૧૧} ક્રપોતેમેમ,^{૧૨} સ્તઓમિ^{૧૩} અ-
પેમ;^{૧૪} અપેમ વોહૂ ૧

ફલાંના નેક, પાક તથા મુખારક નામવાળા શેજે,^૧ ફલાંના મુખારક મહીનામાં^૨ (તથા) ફલાંની ગેહેમાં^૩ દુનિયાંની^૪ (તમામ) પેદાએશને^૫ પેદા કરનારને^૬ નમાજ^૭ (હોજો)! (દાદાર) હોરમજદને^૮ ખુશાલ કરવાનેમા-
ટેની^૯ (તથા) ધનામીનોનો^{૧૦} તિરસ્કાર કરવાને માટેની^{૧૧} રાસ્તીના કામો કરનારાઓની^{૧૨} જે^{૧૩} મુરાદ^{૧૪} (છે તે) અતિ ઉત્તમ^{૧૫} (છે). રાસ્તીને^{૧૬} હું વખાણું છું.^{૧૭}

†ગોરજે^૧ ખોરેહ^૨ અવજાયાહ^૩ ખોરશેદ^૪ અમર્ગ^૫ રઓ-
મંદ^૬ અઉર્વિદ-અસ્પ^૭ ખેરસાદ^૮ અમાવંદ^૯ પીશેજગર^{૧૦} અમાવંદી^{૧૧}
પીશેજગરી,^{૧૨} દાદ^{૧૩} દીન્^{૧૪} બેહ^{૧૫} માજદયસ્તાંન્^{૧૬} આગાહી^{૧૭} ર-
વાઈ^{૧૮} ગોઆફરંગાંની^{૧૯} બાદ^{૨૦} હકૂતે કેશ્વર જમીન્;^{૨૧} અએદૂન્^{૨૨}
બાદ,^{૨૩} મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્,
મન્ આનો આવાયદ શુદન્, અપઓને અપેમ વોહૂ ૧

અમર,^૫ નુરમંદ^૬ (તથા) તેજ ઘોડાવાળા^૭ ખોરશેદ ઈજદનું^૮ તેજ^૯
(અને) પ્રતાપ^{૧૦} જીઆદે થાઓ!^{૧૧} (તે) હિમ્મતવાન^{૧૨} (તથા) ફતેહમંદ^{૧૩}
(ખોરશેદ ઈજદ) (મારી) હિમ્મત^{૧૪} (તથા) ફતેહને માટે^{૧૫} (મદદ) પોંહોંઓ!^{૧૬}
ભલી^{૧૭} માજદયસ્તી^{૧૮} દીનનું^{૧૯} રાસ્તપણું,^{૨૦} (તેની) વાકેશી,^{૨૧} (તેનો) ફે-
લાવો^{૨૨} (તથા) (તેની) મશહુરી^{૨૩} (અથવા કીર્તિ^{૨૪}) હકૂતે કેશ્વર જમીન
ઉપર^{૨૫} થાઓ!^{૨૬} એ પ્રમાણે^{૨૭} થાઓ!^{૨૮} (ઈઆને જેમ મેં ચાહું તેમ
થાઓ!) એજ પ્રમાણે મને ખી (તે ભલી દીનની વાકેશી તથા મશહુરી) મળે!

* ‘શેજ (ફલાંન) માહ (ફલાંન) ગેહ (ફલાંન) નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્,—એ બોલો પાજંદમાં છે.

† દરેક નીઆએશ તથા યજ્ઞમાં શેજ નેક નામમાં “ગોરજે ખોરેહ અવજાયાહ” થીતે “દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્તી દાદે જરથુસ્તી” સુધીના ભાગ પાજંદમાં છે.

મજ્જી (દક્ષીન દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે^૧ ગેહાંન^૨ દીન^૩
માજ્જદયસ્ની^૪ દાદે^૫ જરથુશ્તી.^૬ નમસે-તે^૭ અપાઉમ્ સેવિશતે^૮
અરદ્ધિ સૂર^{૧૦} અનાહિતે.^{૧૧} અપઓને અપેમ્ વોહૂ ૧

નમો^{૧૨} ઉર્વઈરે^{૧૩} વંધૂઉહિ^{૧૪} મજ્જદધાતે^{૧૫} અપઓને અપેમ્ વોહૂ ૧

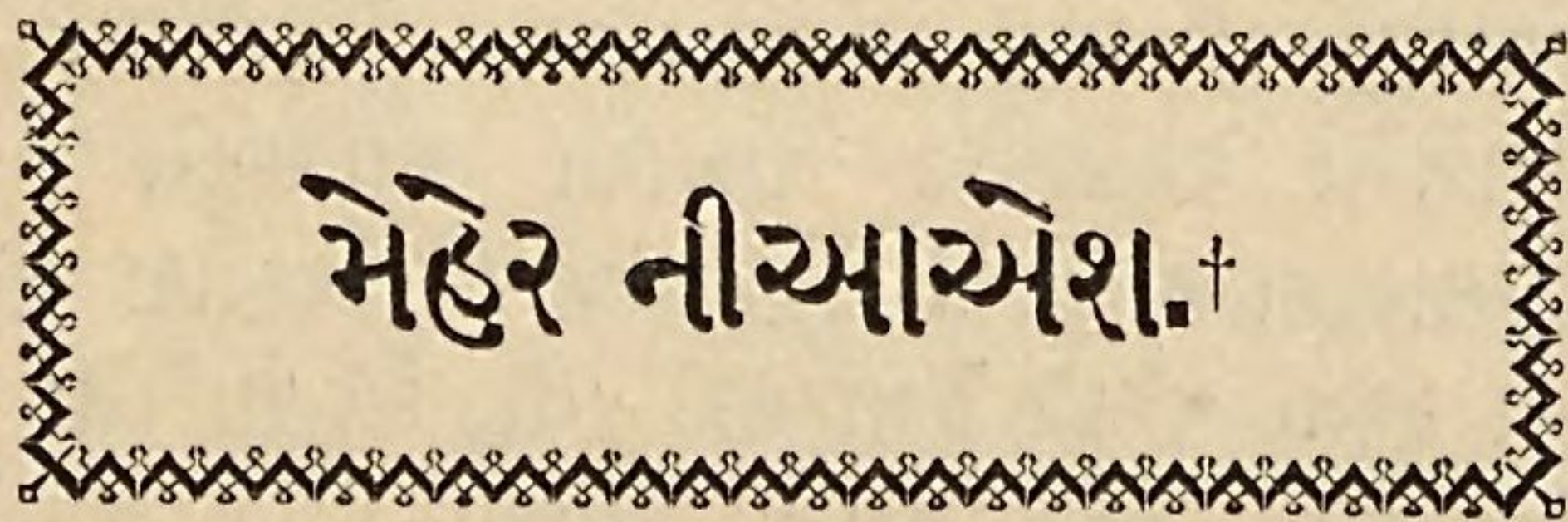
માજ્જદયસ્ની^૪ દીન^૩ (તથા) હજરત જરતોસ્તે^૬ (જાહેર કીધેલો) તરીકા^૫
(એ) દુનિયાંને^૨ પેદા કરનાર^૧ (હોરમજ્જદ તરફથી મળેલો છે). અએ પવિત્ર,^૮
ધણીજ કાએદેમંદ^૬ (અને) નિર્મલ^{૧૧} અર્દિસૂર^{૧૦}! તુંને નમાજ^૭ (હોજો) !

અએ ખુખીવાળાં,^{૧૪} હોરમજ્જદે પેદા કીધેલાં^{૧૫} આરવર^{૧૩}! (તુંને)
નમાજ^{૧૨} (હોજો) !

હુરે-દાએતેમ્^૧ અમેપેમ્^૨ રએમ્^૩ અઉર્વિત્-અસ્પેમ્^૪ યજ્જમ-
ઈદે.^૫ અપેમ્ વોહૂ ૧

* ખોરશેદ^૬ અમર્ગ^૭ રયોમંદ^૮ અઉર્વિદ્-અસ્પ^૯ બેરસાદ.^{૧૦} અપેમ્
વોહૂ ૧

અમર,^૨ નુરમંદ^૩ (તથા) તેજ ઘોડાવાળા^૪ ખોરશેદને (ઈજ્જદ)ને^૧
હમો વખાણીએ છીએ.^૫ અમર,^૭ નુરમંદ^૮ (તથા) તેજ ઘોડાવાળો^૬
ખોરશેદ^૬ (ઈજ્જદ) (મારી મદદે) પોંહોંચો^{૧૦}!

મેહેર નીઆએશ.†

મજ્જી (એ નીઆએશ દરરોજ દીસના વખતમાં ઈઆને હાવન,
રપિથવન તથા ઉજીરન-એ ત્રણ ગેહમાંજ ભણવાને ફારસી રવાએતોમાં
ફરમાવેલું છે.)

* એ આપો વાક્ય “બેરસાદ” સુધી પાજંદમાં છે.

† ‘મેહેર’ જેને અવસ્તામાં ‘મિઝ્ર’ કહે છે તેના નીચે મુજબ જુદા જુદા
અર્થ થાએ છે:—રોશણી, રોશણીનું મૂળ અથવા તત્વ, ખોરશેદ ઉગવાની
આગમચ ખોરશેદના આવવાનો દેખાવ, સહવારનું ઝઝકલું; કાલકરાર, વ-

*૫ નામે^૧ યજ્ઞદાન્^૨ અહુરમજ્ઞદ^૩ ખોદાએ^૪ અવજ્ઞની^૫
 ગોરજે^૬ ખોરેહ^૭ અવજ્ઞયાદ^૮ મેહેર^૯ ફરાગયોદ^{૧૦} દાવરે રાસ્ત^{૧૧}
 ઘેરસાદ^{૧૨} અજ્ઞ હુમા ગુનાહ^{૧૩} પતેત્ પશેમાનુમ^{૧૪} અજ્ઞ^{૧૫} હર્વ-
 સ્તીન્^{૧૬} દુશ્મત^{૧૭} દુજ્ઞપ્ત^{૧૮} દુજ્ઞવરુશ્ત^{૧૯} મેમ^{૨૦} પ ગેતી^{૨૧} મનીદ્^{૨૨}
 પુશ્મ ગોકૃત^{૨૩} પુશ્મ કદ્^{૨૪} પુશ્મ જસ્ત^{૨૫} પુશ્મ ખૂન્ ખૂદ એસ્તેદ^{૨૬}
 અજ્ઞ આન્ ગુનાહ^{૨૭} મનશની^{૨૮} ગવશની^{૨૯} કુનશની^{૩૦} તની^{૩૧} રવાની^{૩૨}
 ગેતી^{૩૩} મીનાઆની^{૩૪} આએ^{૩૫} અવાખ્શ પશેમાન્^{૩૬} પ સે ગવશની^{૩૭}
 પ પતેત્ હોમ^{૩૮}

(દાદાર) હોરમજ્ઞદ^૩ (જે) ખોદા^૨ (તથા તમામ ખલકતનો) સાહેબ^૪
 (તથા) વૃદ્ધિ કરનાર (છે તે)ના^૫ નામ(ની મદદ)થી^૬ (હુ આએ ભણવાનું
 શરૂ કરું). (તે દાદાર હોરમજ્ઞદનો) પ્રતાપ^૭ (તથા) ખોરેહ^૮ જીઆદ
 થાએ^૯! ખોહોલાં ખેતરવાળો^{૧૦} મેહેર ઈજ્ઞદ^{૧૧} (જે) વાજખી ઠંઠનસાફ કર-
 નાર^{૧૨} (છે તે મારી મદદ) પોહોંચો^{૧૩}! તમામ ગુનાહોથી^{૧૪} પતેત કરીને
 હુ પશેમાન થાઉં. ^{૧૫} તમામ^{૧૬} ખરાબ વિચારો^{૧૭} (કે જે) આએ દુનિ-

ચન, કપાલો, સરચાઈ, રાસ્તી, દોસ્તી, ખ્યાર; રોશણી તથા રાસ્તી ઉપ-
 રનો મવજ્ઞોલ ફરેસ્તો; રાસ્ત તથા સદગુણી માણસને મદદ કરનારો તથા
 જુઠા તથા પાપી માણસને શિક્ષા કરનાર ફરેસ્તો; ગુજરેલાંઓનાં રવાનોનો
 ચિન્વત પુલ આગળ ઈનસાફ કરનાર દાવર. મેહેર ઈજ્ઞદના કામો તથા
 તેની સિક્કો ખાખેનો કેટલોએક ખોલાસો આપણને મેહેર યજ્ઞમાંથી
 મળી આવેછે. આગળા વખતમાં મેહેર ઈજ્ઞદની પરસ્તેશ ખીજ ફરેસ્તાઓ
 અથવા ઈજ્ઞદના કરતાં વધારે ફેલાએલી હતી, એ ખાખેનો કાંઈક એશારો
 મેહેર નીઆએશ તથા મેહેર યજ્ઞના પાછલા ભાગ ઉપરથી જણાએછે.
 વધુ ખોલાસા મારે જુઓ શેઠ ખ. રૂ. કાંમાજીનું ખનાવેલું 'મેહેરની
 પરસ્તેશ ઉપર ભાષાણ'એવે નામનું અંગ્રેજી ચોપાન્યું.

* “૫ નામે યજ્ઞદાન્”થી તે “૫ પતેત્ હોમ” સુધીનો ભાગ
 પાજંદમાં છે.

† મેહેર ઈજ્ઞદને વાજખી ઈનસાફ કરનાર કહેલોછે તેનું કારણ એ
 કે માણસ ગુજરી ગયા પછી તેનું રવાન ચેહારમની ખામદાદે ચિન્વત પુલ
 તરફ જાએછે, જ્યાંહાં મેહેર ઈજ્ઞદ, સરોશ ઈજ્ઞદ તથા રશને ઈજ્ઞદ—તે મ-
 રનારના આએ દુનિયામાં કીધેલાં તમામ કામોનો તોલ કરીને તેને લા-
 ચકની જગા (ખેહેસ્ત, હમેસ્ત ગેહાન ઈઆ દોજખ) આપેછે.

યાંમાં^{૨૧} હું મારા મનમાં લાવ્યો હોઉ,^{૨૨} ખરાબ સખુનો^{૨૩} (કે જે) હું
જોવ્યો હોઉ,^{૨૪} ખરાબ કામો^{૨૫} (કે જે) મં ક્રીધાં હોએ,^{૨૬} (તથા) જે મા-
રીથી ઉત્પન્ન થયાં હોએ,^{૨૭} (તથા) જે (ગુનાહના કામો)ની શરૂઆત મા-
રીથી થઈ હોએ^{૨૮}—તે (તમામ ઉપર જણાવેલાં) ગુનાહ^{૨૯} (કે જે) વિચારને
લગતા,^{૩૦} સખુનને લગતા,^{૩૧} કામને લગતા,^{૩૨} (મારા પોતાના) તનને લ-
ગતા,^{૩૩} (મારા પોતાના) રવાનને લગતા,^{૩૪} આએ દુનિયાંને લગતા,^{૩૫}
પેલી દુનિયાંને લગતા^{૩૬}—એ (બધી જાતના) ગુનાહોથી,^{૩૭} એ હોરમજ્જદ^{૩૮}!
હું પશોમાન થઈને દૂર રેહું છું,^{૩૯} (અને) ત્રણ સખુનોથી^{૪૦} (ઈઆને મન-
સ્તી, ગવસ્તી તથા કુનસ્તીથી) પતેત કરીને હું પશોમાન થાઉં છું.^{૪૧}

ૐ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું.) નેમસે—તે અહુર મજ્જદ,
નેમસે—તે અહુર મજ્જદ, નેમસે—તે અહુર મજ્જદ, શ્રીશચિત્ પરો
અન્યાઈશ દામાંન્. નેમો વે અમેષા સ્યેન્તા વીસ્યે હુરે-હુ-
જઓષ. અએતત્ જહાત્ અહુરેમ્ મજ્જદાંમ્, અએતત્ અમેષે
સ્યેન્તે, અએતત્ અપઓનાંમ્ ક્વપીશ્, અએતત્ વયાંમ્ દરેધો-
ખધાઈતીમ્. ક્ષનઓશ્ચ અહુરહે મજ્જદાઓ તરોઈદીતે અંધ્રરહે મઈ-
ન્યેઉશ્. હુઈથ્યાવરશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના *ક્ષોતેમેમ્. અપેમ્ વોહૂ ૧

ૐ ક્ષસ્તુયે હુમતોઈઝ્યસ્યા (જવત) સ્તઓમિ અપેમ્. અપેમ્
વોહૂ ૧ (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૩૩ મો).

ૐ નેમો અહુરાઈ મજ્જદાઈ, નેમો અમેષએઈઝ્યો સ્યેન્ત-
એઈઝ્યો (જવત) યહ્મી સ્યેન્તા થ્વા મઈન્યૂ ઉર્વએસે જસો. અપેમ્
વોહૂ ૩ (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ સફા ૩૩-૩૪).

ૐ મિથ્રેમ્ વોઉર-ગઓયઓઈતીમ્ યજ્ઞમઈદે અર્શ-વચંધ્ર-
હેમ્ વ્યાખનેમ્ (જવત) અપઓનાંમ્ વંધ્રઉહીશ્ સૂરાઓ સ્યેન્તાઓ
ક્વપયો યજ્ઞમઈદે. મિથ્રેમ્ વોઉર-ગઓયઓઈતીમ્ યજ્ઞમઈદે.
અપેમ્ વોહૂ ૩ (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૩૪-૩૫).

* એ ક્ષકરાના તરજુમા પાએ જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૩૨-૩૩

કવરાને મજદયસ્નો જરથુસ્ત્રિશ વીદએવો અહુરહે લકએવો
(જે ગેહ હોએ તે પઠે) કસસ્તયએચ. (જુઓ સરોશ બાજ, સફા ૧૮-૧૯)

મિથ્રહે^૧ વોઉર-ગઓયઓઈતોઈશ^૨ હજંધરો-ગઓપહે^૩ બ-
એવરે-ચખનો^૪ અઓખતો-નામનો^૫ યજતહે^૬ રામનસ્ય ખાસ્તહે,^૭
ક્ષનઓથ્ર^૮ યસ્નાઈચિ^૯ વહ્માઈચિ^{૧૦} ક્ષનઓથ્રાઈચિ^{૧૧} કસસ્તયએચ,^{૧૨}
યથા અહૂ વઈસ્યો^{૧૩} જઓતા^{૧૪} કા મે^{૧૫} સૂતે^{૧૬} અથા રતુશ અપાત્ત-
ચિત્ત હચ^{૧૭} કા અપવ^{૧૮} વીધવાઓ^{૧૯} અઓત્ત.^{૨૦}

(દાદાર હોરમજદને) ખુશાલ કરવાને માટે^૧ (ફલાની ગેહમાં) બોહોલાં
એતરવાળા,^૨ હજર કાનવાળા,^૩ દશ હજર આંખવાળા^૪ (તથા) વખાણા-
એલા નામવાળા^૫ મેહેર^૬ ઈજદની^૭ તથા 'રામખાસ્તર' (ઈઆને મીનો-
રામ)ની^૮ આરાધણા કરવાને,^૯ (તેઓની) ખુખીઓ ગાવાને,^{૧૦} (તેઓને)
ખુશુદ કરવાને^{૧૧} (અને) (તેઓની) વખાણ કરવાને^{૧૨} જોતી^{૧૩} (ઈઆને
ક્રિયા કરનાર) મારી આગળ^{૧૪} 'યથા અહૂ વઈસ્યો'^{૧૫} (ઈઆને 'યથા
અહૂ વઈસ્યો'ના કલામોની ખુખીઓ) જાહેર કરે;^{૧૬} (રાસ્પી) (જે) અશો^{૧૭}
(અને) વિદ્વાન^{૧૮} (થયો) (તે) 'અથા રતુશ અપાત્તચિત્ત હચ'^{૧૯} (એ કલા-
મોની ખુખીઓ) *જાહેર કરે.^{૨૦}

મિથ્રેમ^૧ વોઉર-ગઓયઓઈતીમ^૨ યજમઈદે,^૩ અર્શ-વચંધ-
હેમ^૪ વ્યાખનેમ^૫ હજંધર-ગઓપેમ^૬ હુતાશતેમ^૭ બએવરે-ચખનેમ^૮
બેરેજનતેમ^૯ પેરેથુ-વએધયનેમ^{૧૦} સૂરેમ^{૧૧} અખફનેમ^{૧૨} ઠજધાઉર્વા-
ઓંધ્રહેમ.^{૧૩}

બોહોલાં એતરવાળો^૧ મેહેર ઈજદ^૨ (ક જે) સાચા વચન બોલ-
નાર,^૩ અનજુમનમાં બેસનાર,^૪ હજર કાનવાળો,^૫ સારા ધારનો,^૬ દશ
હજર આંખવાળો,^૭ ખુલંદ,^૮ બોહોળા ખુરજ ઉપર ઉભો રેહીને ચોકસી
કરનાર,^{૧૦} શૂરો,^{૧૧} ઉધ વગરનો^{૧૨} (તથા) જાગૃત^{૧૩} (તેને) હમો વખા-
ણીએ છીએ.^૩

* એના બોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ, સફા ૨૦ મો.

† 'મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓઈતીમ યજમઈદે' થી તે હઈ સુધીના
ભાગ મેહેર યજના ૭ મા ફકરામાંથી લીધો છે.

મિથેમ^{૧૪} અધવિ-દપ્પૂમ^{૧૫} યજ્ઞમધદે^{૧૬} મિથેમ^{૧૭} અન્તરે-
દપ્પૂમ^{૧૮} યજ્ઞમધદે^{૧૯} મિથેમ^{૨૦} આ-દપ્પૂમ^{૨૧} યજ્ઞમધદે^{૨૨} મિથેમ^{૨૩}
ઉપધરિ-દપ્પૂમ^{૨૪} યજ્ઞમધદે^{૨૫} મિથેમ^{૨૬} અધધરિ-દપ્પૂમ^{૨૭} યજ્ઞ-
મધદે^{૨૮} મિથેમ^{૨૯} પધરિ-દપ્પૂમ^{૩૦} યજ્ઞમધદે^{૩૧} મિથેમ^{૩૨} અધપિ-
દપ્પૂમ^{૩૩} યજ્ઞમધદે^{૩૪}

આસપાસના દેશને લગતા^{૧૫} મેહેર ઇજ્ઞદને^{૧૪} હમો વખાણીએ
છીએ;^{૧૬} અંદરના દેશને લગતા^{૧૮} મેહેર ઇજ્ઞદને^{૧૭} હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૯}
પાસેના દેશને લગતા^{૨૧} (અથવા આએ દેશને લગતા^{૨૧}) મેહેર ઇજ્ઞદને^{૨૦}
હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૨} ઉપરના દેશને લગતા^{૨૪} મેહેર ઇજ્ઞદને^{૨૩} હમો
વખાણીએ છીએ;^{૨૫} નીચેના દેશને લગતા^{૨૭} મેહેર ઇજ્ઞદને^{૨૬} હમો વખા-
ણીએ છીએ;^{૨૮} આસપાસના દેશને લગતા^{૩૦} મેહેર ઇજ્ઞદને^{૨૯} હમો વખા-
ણીએ છીએ;^{૩૧} પછવાડેના દેશને લગતા^{૩૩} મેહેર ઇજ્ઞદને^{૩૨} હમો વખા-
ણીએ છીએ.^{૩૪}

ખોલાસો:—(એની મતલબ એક મેહેર ઇજ્ઞદ જેની હકુમત તથા
સરદારી આએ ઇઆને ઇરાન દેશમાં તથા તેની આસપાસ ખીજાં દેશોમાં
ખી ચાલેછે તેને હમો વખાણીએ છીએ. જે ‘મેહેર’ના અર્થ આએ
નીઆએશની શરૂઆતમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ‘રોશણી’ લઈએ તો, એ ફકરાની
મતલબ ખોરશેદની રોશણી જે તમામ દેશોમાં પંથરાએલીછે તેને હમો
વખાણીએ છીએ.)

મિથ્ર^{૩૫} અહુર^{૩૬} ઘેરેજન્ત^{૩૭} અધથ્યેજંધ્રહુ^{૩૮} અપવન^{૩૯} યજ્ઞ-
મધદે,^{૪૦} સ્ત્રેઉશય^{૪૧} માઓંધ્રહેમય^{૪૨} હુરેય^{૪૩} ઉર્વરાહુ^{૪૪} પધતિ^{૪૫} બ-
રેસ્મન્યાહુ,^{૪૬} મિથેમ^{૪૮} વીસ્પનાંમ^{૪૯} દપ્પુનાંમ^{૫૦} દંધ્રહુ-પધતીમ^{૫૧}
*યજ્ઞમધદે.^{૫૨}

મેહેર ઇજ્ઞદ^{૩૫} (તથા) અહુર^{૩૬} (ઇઆને હોરમજ્ઞદ) (જેઓ) ખુલંદ^{૩૭}
(અથવા મહોટા દરજ્જાના^{૩૭}), અમર,^{૩૮} (તથા) અશો (છે તેઓ) ને^{૩૯}
હમો વખાણીએ છીએ.^{૪૦} સેતારાઓને^{૪૧} તથા માહાતાબને^{૪૨} તથા

* ‘મિથેમ અધવિ-દપ્પૂમ યજ્ઞમધદે’થી તે હઈસુધીનો ભાગ મેહેર
યજ્ઞના ૧૪૪-૧૪૫ મા ફકરામાંથી લીધોછે.

ખોરશેદને^{૪૩} તથા તમામ^{૪૬} દેશોનો^{૫૦} હાકમ^{૫૧} (જે) મેહેર ઇજદ^{૪૮}
(એ બધાએને) ખરસમને લગતાં^{૪૭} ઓરવરોની^{૪૫} સનમુખ^{૪૬} (ઇઆને
જે જગાએ પુકળ ખરસમના ઝાડો ઉગતાં હોએ ત્યાંહાં) હમો વખા-
ણીએ છીએ.^{૫૨}

આહે^{૫૩} રય^{૫૪} ખરેનંધુહય^{૫૫} તેમ^{૫૬} યજ્ઞઈ^{૫૭} સુરન્વત^{૫૮} યસ્ત^{૫૯}
મિથેમ^{૬૦} વોઉર-ગઓયઓઈતીમ^{૬૧} જઓથાખયો^{૬૨} મિથેમ^{૬૩} વો-
ઉર-ગઓયઓઈતીમ^{૬૪} યજ્ઞમઈદે^{૬૫} રામ-પયનેમ^{૬૬} હુપયનેમ^{૬૭} અઈ-
સ્થાખયો^{૬૮} દંધુહુખયો.^{૬૯}

તેના^{૫૩} તેજ^{૫૪} અને પ્રતાપને લીધે^{૫૫} તે^{૫૬} બોહોલાં ખેતરવાળા^{૬૧}
મેહેર ઇજદને^{૬૦} સંભલાએ તેવી^{૫૮} (અથવા પ્રખ્યાત^{૫૮}) ઇજસ્તને વટે^{૫૯} હું
ઇજું.^{૫૭} બોહોલાં ખેતરવાળો^{૬૪} મેહેરઇજદ^{૬૩} જે ઇરાન^{૬૮} દેશોનેમાટે^{૬૯}
રામસ્તીની બેઠક રાખનારો^{૬૬} (તથા) સારી બેઠક રાખનારો^{૬૭} (છે તેને)
(હમો) ક્રિયાઓની ભેટોથી^{૬૨} ઇજએ છીએ.^{૬૫}

આય નો^૧ જમ્યાત્^૨ અવંધુહે,^૩ આય નો^૪ જમ્યાત્^૫ રવંધુહે,^૬
આય નો^૭ જમ્યાત્^૮ રકુંનંધુહે,^૯ આય નો^{૧૦} જમ્યાત્^{૧૧} મર્જદિકાઈ,^{૧૨}
આય નો^{૧૩} જમ્યાત્^{૧૪} બએષજયાઈ,^{૧૫} આય નો^{૧૬} જમ્યાત્^{૧૭} વેરેથ-
ધન્યાઈ,^{૧૮} આય નો^{૧૯} જમ્યાત્^{૨૦} હવંધુહાઈ,^{૨૧} આય નો^{૨૨} જમ્યાત્^{૨૩}
અપવસ્તાઈ,^{૨૪} ઉધો^{૨૫} અઈવિ-થૂરો^{૨૬} યસન્યો^{૨૭} વહુમ્યો^{૨૮} અન્-
અઈવિ-દુખતો^{૨૯} વીસ્યેમ^{૩૦} આ અંધુહુહે^{૩૧} અસ્તવઈતે^{૩૨} મિથો^{૩૩}
યો^{૩૪} વોઉર^{૩૫}-ગઓયઓઈતિશ.^{૩૬}

જોરાવર,^{૨૫} ગાલેખ,^{૨૬} ઇજસ્તીને લાયક,^{૨૭} આરાધનાને લાયક^{૨૮}
(તથા) તમામ^{૩૦} હાડમંદ^{૩૨} દુનિયાંમાં^{૩૧} નહી ઠગાએલો^{૨૯} મેહેર ઇજદ^{૩૩}
જે^{૩૪} બોહોલાં^{૩૫} ખેતરવાળો^{૩૬} (તે) હમારી^૧ મદદનેમાટે^૩ આવે!^૨ (ઇઆને
આવે તો સાફ !) હમારી^૪ ફરાખીને માટે^૫ આવે,^૬ તથા હમારી^૭ ખુશા-
લીને માટે^૮ આવે,^૯ તથા હમારી^{૧૦} દયાનેમાટે^{૧૨} *આવે,^{૧૧} તથા હમારી^{૧૩}
તંદરોસ્તીને માટે^{૧૫} આવે,^{૧૪} તથા હમારી^{૧૬} ફતેહને માટે^{૧૮} આવે,^{૧૭} તથા

* હમારા ગુનાહ-પાપને માફી બખશવાનેમાટે આવે (પ્રોફેસર હારલે.)

હમારા^{૧૯} કુટુંબની વૃદ્ધિનેમાટે^{૨૧} આવે,^{૨૦} તથા હમારી^{૨૨} પવિત્રાઈનેમાટે^{૨૪} (ઈઆને હમુને પવિત્ર બનાવવાનેમાટે) આવે^{૨૩} (ઈઆને આવે તો સાંઈ) !

તેમ^{૩૭} અમવન્તેમ^{૩૮} યજ્ઞતેમ^{૩૯} સૂરેમ^{૪૦} દામોહુ^{૪૧} સેવિશતેમ^{૪૨} મિથેમ^{૪૩} યજ્ઞઈ^{૪૪} જઓઆખયો,^{૪૫} તેમ^{૪૬} પઈરિ-જસાઈ^{૪૭} વન્તય^{૪૮} નેમંધુહય;^{૪૯} તેમ^{૫૦} યજ્ઞઈ^{૫૧} સુરન્વત^{૫૨} યસ્ન^{૫૩} મિથેમ^{૫૪} વોઉર-ગઓયઓઈતીમ^{૫૫} જઓઆખયો^{૫૬} મિથેમ^{૫૭} વોઉર-ગઓયઓ-ઈતીમ^{૫૮} *યજ્ઞમઈદે.^{૫૯}

તે^{૩૭} હિમ્મતવાળો^{૩૮} (તથા) સૂરો^{૪૦} મેહેરઈજ્ઞદ^{૪૩} (જે) (બધી) પેદા-એશોમાં^{૪૧} ધણોજ કાએદો કરનાર^{૪૨} (તેને) (હું) ક્રિયાઓની ભેટોથી^{૪૫} ઈજ્ઞું;^{૪૪} પ્યાર^{૪૬} તથા નમાજથી^{૪૯} (હું) તેની^{૪૮} આસપાસ (ઈઆને નજદીક) જાઉં;^{૪૭} સંભલાએ તેવી^{૫૨} (અથવા પ્રખ્યાત^{૫૨}) ઈજ્ઞસ્તીએ કરીને^{૫૩} બાહોલાં ખેતરવાળા^{૫૫} મેહેર ઈજ્ઞદને^{૫૪} હું ઈજ્ઞું;^{૫૧} બાહોલાં ખેતરવાળા^{૫૬} મેહેર ઈજ્ઞદને^{૫૭} ક્રિયાની ભેટોથી^{૫૮} હમો ઈજ્ઞએ છીએ.^{૫૯}

હુઓમ યો ગવ બરેસ્મન (જાવત) તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમઈદે. (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૩-૪૫)

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્ઞદ જોદાએ ! અવજૂનીએ મરુદુમ (જાવત) અએદૂન્ બાદ (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઈર્યો ૨ (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૫-૪૬).

યસ્નેમય^૧ વહ્નેમય^૨ અઓજસ્ય^૩ જવરેય^૪ આફ્રીનામિ^૫ મિથ્રહે^૬ વોઉર-ગઓયઓઈતોઈશ^૭ હજંધરો-ગઓપહે^૮ બએવરે-યખનો^૯ અઓખ્તો-નામનો^{૧૦} યજ્ઞતહે^{૧૧} રામનસ્ય ખાસ્તહે.^{૧૨} અપેમ વોહૂ ૧

અહ્માઈ રએશ્ય-હજંધરેમ-જસ મે અવંધહે મજ્ઞદ-કેરેહે મોજ્ઞદ.

* ‘ અહે રય ખૂરેનંધ્રહય’થી તે હઈ સુધીનો ભાગ મેહેર યજ્ઞના ૪-૬ ફકરાઓમાંથી લીધોછે.

બાહોલાં ખેતરવાળા,^૭ હજાર કાનવાળા,^૮ દશ હજાર આંખવાળા^૯
(તથા) વખાણાએલા નામવાળા^{૧૦} મેહેર^૬ ઇજદની^{૧૧} તથા ‘રામપ્રાસ્તર’
(ઇઆને મીનો રામ)ની^{૧૨} આરાધણા^૧ કીર્તિ,^૨ ચાલાકી^૩ તથા કૌવતને^૪
હું વખાણું.^૫

~~મહેર~~ રોજ નેક નાંમ રોજ પાક નાંમ રોજ મુખારક (ફલાંન),
માહે મુખારક (ફલાંન), ઇત્યાદિ. (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૮ મો).

ગોરુજે^૧ ખોરેહ^૨ અવજાયાદ^૩ મેહેર^૪ ફરાગયોદ^૫ દાવરે^૬ રાસ્ત^૭
ખેરસાદ^૮ અમાવંદ^૯ પીરોજગર^{૧૦} અમાવંદી^{૧૧} પીરોજગરી,^{૧૨}
ઇત્યાદિ. (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૮ મો).

બાહોળાં ખેતરવાળો^૫ મેહેરઇજદ^૬ (જે) વાજખી^૭ ઇનસાફ કર-
નાર (છે તે)નું^૮ તેજ^૯ (તથા) પ્રતાપ^{૧૦} જુઆદે થાઓ^{૧૧}! (તે) હિમ્મતવાંન^{૧૨}
(તથા) ફતેહમંદ^{૧૩} (મેહેર ઇજદ) (મારી) હિમ્મત^{૧૪} (તથા) ફતેહનેમાટે^{૧૫}
(મદદે) પોહોંચો^{૧૬} !

~~મહેર~~ (દક્ષીણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગોહાંન
દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અપાઉમ સેવિશ્તે અરદ્દિ
સૂર અનાહિતે. અપઓને અપેમ વોહૂ ૧

નેમો ઉર્વઈરે વંધૂઉહિ મજદયાતે અપઓને અપેમ વોહૂ ૧
(એના તરજુમા બાબે જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૮ મો).

મિથ્રેમ^૧ વોઉર-ગઓયઓઈતીમ^૨ યજમઈદે.^૩ અપેમ વોહૂ ૧
*મેહેર^૪ ફરાગયોદ^૫ દાવરે^૬ રાસ્ત^૭ ખેરસાદ^૮ અપેમ વોહૂ ૧

બાહોલાં ખેતરવાળા^૨ મેહેર ઇજદને^૧ હમો વખાણીએ છીએ.^૩

બાહોલાં ખેતરવાળો^૫ મેહેર ઇજદ^૬ (જે) વાજખી^૭ ઇનસાફ કરનાર^૮
(છે તે) (મારી મદદે) પોહોંચો^૯!

* એ આખો વાક્ય “ખેરસાદ” સુધી પાજંદમાં છે.

વીસ્વ હુમત.*

વીસ્વ^૧ હુમત^૨ વીસ્વ^૩ હૂખત^૪ વીસ્વ^૫ હૂરશત^૬ બઓધો-વરશત^૭
 વીસ્વ^૮ હુશમત^૯ વીસ્વ^{૧૦} હુજૂખત^{૧૧} વીસ્વ^{૧૨} હુજૂવરશત^{૧૩} નોઈત^{૧૪}
 બઓધો-વરશત^{૧૫} વીસ્વ^{૧૬} હુમત^{૧૭} વીસ્વ^{૧૮} હૂખત^{૧૯} વીસ્વ^{૨૦} હૂરશત^{૨૧}
 વહિશતેમ અંધહુઈમ^{૨૨} અશએત^{૨૩} વીસ્વ^{૨૪} હુશમત^{૨૫} વીસ્વ^{૨૬} હુજૂખત^{૨૭}
 વીસ્વ^{૨૮} હુજૂવરશત^{૨૯} અચિશતેમ અંધહુઈમ^{૩૦} અશએત^{૩૧} વીસ્વનાંમય^{૩૨}
 હુમતનાંમ^{૩૩} હૂખતનાંમ^{૩૪} હૂરશતનાંમ^{૩૫} વહિશત અંધહુઈમ^{૩૬} આઅત^{૩૭}
 હુય^{૩૮} ચિથેમ^{૩૯} અષએતે.^{૪૦} અષેમ વોહૂ ૧ (~~૧૪~~ ત્રણ વાર પઢે).

તમામ^૧ નેક વિચારો,^૨ તમામ^૩ નેક સખુનો^૪ (તથા) તમામ^૫ નેક
 કામો^૬ (કે જે) જાણી ખુજીને કીધેલાં^૭ (હોએ)-(તે) તમામ^૮ નેક
 વિચારો,^૯ તમામ^{૧૦} નેક સખુનો^{૧૧} (તથા) તમામ^{૧૨} નેક કામો^{૧૩} (તે કર-
 નારને) બેહેસ્ત તરફ^{૨૨} લઈ જાએછે.^{૨૩} તમામ^{૨૪} ખરાખ વિચારો,^{૨૫} તમામ^{૨૬}
 ખરાખ સખુનો^{૨૭} (તથા) તમામ^{૨૮} ખરાખ કામો^{૨૯} (કે જે) જાણી ખુજીને
 કીધેલાં^{૩૪} (હોતાં) નથી^{૩૫} (તે) (ખરેખર જોતાં ખરાખ નથી). (જાણી-
 ખુજીને કીધેલાં) તમામ^{૩૬} ખરાખ વિચારો,^{૩૭} તમામ^{૩૮} ખરાખ સખુ-
 નો^{૩૯} (તથા) તમામ^{૪૦} ખરાખ કામો^{૪૧} (તે કરનારને) દોજખ તરફ^{૪૨}
 લઈ જાએછે.^{૪૩} તમામ^{૪૪} નેક વિચારોનું,^{૪૫} નેક સખુનોનું^{૪૬} (તથા) નેક
 કામોનું^{૪૭} (સેવટ) બેહેસ્ત^{૪૮} †(હોએછે). એ પ્રમાણે^{૪૯} અશો (માણસ)ને^{૫૦}
 જાહેર^{૫૧}(છે).

* જો કે એ બંદગી માત્ર હાવન ગેહમાંજ ભણવામાં આવેછે, પણ
 કોઈખી ગેહમાં ભણે તો કોઈ અડચણ જેવું નથી.

† સઉથી સરસ ત્રણ ચીજ (કે જે) સારો વિચારેલો વિચાર, સાંઝે
 કહેલું વચન, (તથા) સાંઝે કીધેલું કામ (એનીથી) તમે (કદીપણ) દૂર ના
 થતા (ઈઆને તે તમે એખત્યાર કરજો). સઉથી ખરાખ ત્રણ ચીજ (કે જે)
 ખરાખ વિચારેલો વિચાર, ખરાખ કહેલું વચન, (તથા) ખરાખ કીધેલું
 કામ (એનીથી) તમે દૂર થજો (ઈઆને તે તમે એખત્યાર ના કરતા).
 (જુઓ વંદીદાદ, પરગરદ ૧૮ મી, ફકરો ૧૭ મો તથા ૨૫ મો).

ખોલાસો:—(એની મતલબ એ કે જે શખ્સ નેક તથા પરોપકારી કાંમે પોતાની પુરતી સમજથી તથા જાણીપુજીને કરેછે, તેને તેવાં કામોનો બદલો પેલી દુનિયામાં ખુલંદ બેહેસ્તમાં મળેછે. એક નેક, સદગુણી તથા દીનદાર માણસનું સેવક નેક હોએછે. એવા શખ્સને પોતાની હયાતીમાં તેમજ મરણની વખતે મ્હોટો સંતોષ એજ હોએછે કે, તેણે પોતાની જીંદગી દુનિયાંની આખાદી કરવામાં, પોતાના જાત ભાઈઓનું ભલું કરવામાં તથા ગરીબ તથા લાચાર માણસોની દાદ આહવામાં ગુજરી. ખીજા હાત ઉપર, જે શખ્સ પાપી તથા નીતિનો ભંગ કરનારાં કામે, ખરાબ છે એવું જાણવા છતાં, જાણી જોઈને કરેછે તેને તે નઠારાં કામોને માટે દોજખમાં શિક્ષા ખમવી પડેછે. પણ જો કોઈ શખ્સથી કાંઈ નઠાં કામ અનજાણપણેથી થઈ ગયું હોએ તેને માટે ખરેખરાં જોતાં તે ધણી ગુનેહગાર ઠરતો નથી. કાંઈખી કામ (સાંઝે ઈઆ નઠાં) કરવામાં તે કરનારની અસલ નેમ તથા ધારણા જોવી જોઈએ. એક નઠાં કામ અનજાણપણેથી થઈ ગયું હોએ તે જેમ ખરાબ નથી, તેમ એક સાંઝે કામ વગર ધારણાથી થઈ ગયું હોએ તેમાં ખુબી જેવું ખી કાંઈ નથી.)

દોઆ નામ સેતાએશને.*

ક્ષનઓથ^૧ અહુરહે મજદાઓ.^૨ અષેમ વોહૂ ૧

બ નામે^૩ યજ્ઞદે^૪ બક્ષાયેન્દેહુ^૫ બક્ષાયેશગરે^૬ મેહુરખાન.^૭ નામ સેતાએશને^૮ અહુરમજદ^૯ હુમાબૂદ^{૧૦} ઓ હુમાહસ્ત^{૧૧} ઓ હુમાબેદ^{૧૨} નામે^{૧૩} યજ્ઞદે^{૧૪} સપેના-મીના.^{૧૫} અંદરચ^{૧૬} મીનાઆંન^{૧૭} મીના.^{૧૮} અજશ^{૧૯} ખુદશ^{૨૦} યક નામ^{૨૧} અહુરમજદચ.^{૨૨} ખોદાએ^{૨૩} મેહુસ્ત^{૨૪} ઓ તવાનાં^{૨૫} ઓ દાના^{૨૬} ઓ દાદાર^{૨૭} ઓ પર્વરતાર^{૨૮} ઓ પાના^{૨૯} ઓ ખાવર^{૩૦} ઓ કેરુરેહુગર^{૩૧} ઓ અવક્ષીદાર^{૩૨} અવીજેહુ^{૩૩} વેહુ-દાદસ્તાની^{૩૪} હુમા-જોર.^{૩૫}

* એ નામ સેતાએશનેની આખી બંદગી પાજંદમાં છે. એ દોઆ અસલ પેહેલવી ભાષામાં આપણને દીનકરદમાંથી મલી આવેછે.

(દાદાર) હોરમજ્જદની^૨ ખુસ્નુદી^૧ (થાએ)! ખોદાતાલા^૪ (જે) નેઆમ-
તનો બખ્શનાર,^૫ ગુનાહ માફ કરનાર^૬ (તથા) માયાલુ^૭ (છે તે)ના નામ(ની
મદદ)થી^૩ (હું આએ બંધી શરૂ કરુંછું). હોરમજ્જદ^૬ (કેજે) હમેશાં હતો,^{૧૦}
હમેશાં છે^{૧૧} (તથા) હમેશ સુધી રહેશે^{૧૨} તેના નામની વખાણ^૮ (હું કરુંછું).
(જેનું) નામ^{૧૩} ગેખી વૃદ્ધિ કરનાર^{૧૪} ખોદા^{૧૪} (કરીને) (છે); (તથા જે)
ગેખીએ^{૧૭} માં^{૧૬} ગેખી^{૧૮} (ઈઆને ધણોજ અનદીઠ-કોઈને નજરે નહી
દેખાએ તેવો) (છે). તેનું^{૧૯} પોતાનું^{૨૦} એક (ખાસ) નામ^{૨૧} હોરમજ્જદ^{૨૨}
(કરીને) (છે). તે સાહેબ^{૨૩} સહથી ખુજેરગ,^{૨૪} શક્તિવાન,^{૨૫} દાનાઈવાળો,^{૨૬}
પેદા કરનાર,^{૨૭} પોષણ કરનાર,^{૨૮} પાસખાની કરનાર,^{૨૯} ખરદાસ્ત કરનાર,^{૩૦}
સવાબકાર,^{૩૧} ગુનાહની માફી બખ્શનાર,^{૩૨} ખાલેસ^{૩૩} (તથા) વાજખી ઈનસાફ
કરનાર^{૩૪} (તથા) સર્વ શક્તિવાન^{૩૫} (છે).

સેપાસ^૧ એએ ખુજેર્ગ^૨ હસ્તીઆંન,^૩ કે^૪ આફરીદ^૫ *અવનીદ^૬
એ પ એશ^૭ અંગામખતી^૮ જોર^૯ દાનાઈ,^{૧૦} અવરતર^{૧૧} શેશ^{૧૨} અમે-
શાસ્પંદાંન^{૧૩} અવદ^{૧૪} વેશ^{૧૫} યજ્ઞદાંન^{૧૬} રોશાન^{૧૭} બેહેશ્ત^{૧૮} ગરો-
થમાન^{૧૯} એ ગર્દ આસ્માન^{૨૦} એ ખુર^{૨૧} તાવા^{૨૨} એ માહ^{૨૩}
બામી^{૨૪} એ સતર^{૨૫} વશ-તોખમ^{૨૬} બાદ^{૨૭} અંદર-વાએ^{૨૮} એ આવ^{૨૯}
એ આતશ^{૩૦} એ જમીન^{૩૧} એ એર્વર^{૩૨} એ ગોસ્પંદ^{૩૩} એ અયો-
ખરાસ્ત^{૩૪} †એ મરુદુમ^{૩૫}

હયાતી ભોગવનારાઓમાં^૩ તે ખુજેરગ (સાહેબ)નો^૨ (હું) આભાર^૧

* દીનકરદમાં આવેલી પહેલવી નામ સેતાએશ્નેમાં એ બોલ
નથી. કદમીએને ભણવાની નામ સેતાએશ્નેમાં એને બદલે 'વ દાદ'
(અને આપું) લખેલું મલેછે. એ 'અવનીદ' બોલને 'અ'='આ' ઈઆને
તરફ, અને ધાતુ 'વન' (સંસ્કૃત વન્ ઈઆને મારવું, નાશ કરવો) ઉપરથી
નિકળેલો ગણીને હોરમજ્જદને લગાડીએ તો એનો 'નાશ કરનાર છે,
અંત લાવનાર છે' થઈ શકે.

† આએ ફકરામાં 'રોશાન બેહેશ્ત ગરોથમાન'ની પછી દરેક બોલે
'એ' આવેછે, તેનો અર્થ ફારસી તથા પહેલવી 'વ'ને મલતો 'અને'
થાએછે. ગુજરાતી ભાષાની રૂઢી પ્રમાણે તરજુમામાં દરેક બોલની પછી
'અને' મુક્યો નથી, પણ છેલ્લા બોલની આગમચ મુક્યોછે.

(માનુંછું), કે જે (તમામ પેદાએશનો) *પેદા કરનાર છે^૫ (તથા તેનો) અંત લાવનાર છે;^૬ (તથા) જેણે^૭ પોતાની^૮ જાતી^૯ શક્તિ^{૧૦} તથા દાના-ધર્મી^{૧૦} વધારે ચઢતે દરજ્જાના^{૧૧} છ^{૧૨} અમશાસ્પંદો,^{૧૩} ધણાએક^{૧૪} બુ-જોરગ^{૧૪} ઇજદો,^{૧૬} રોશણ^{૧૭} બેહેસ્ત,^{૧૮} ગરોઝમાન,^{૧૯} ગ્રહમંડલનું કરવું,^{૨૦} રોશણી આપનારો^{૨૨} સુરજ,^{૨૧} નુરબરેલો^{૨૪} માહાતાબ,^{૨૩} ધણી જાતના^{૨૬} સેતારા,^{૨૫} પવન,^{૨૭} હવા,^{૨૮} પાણી,^{૨૯} આતશ,^{૩૦} જમીન,^{૩૧} ઝાડપણ,^{૩૨} પશુ,^{૩૩} ધાતુ^{૩૪} (તથા) માણસો^{૩૫} પેદા કરીધાં.^૫

યજ્ઞશને^૧ ઓ નીઆએશને^૨ અજ્ઞ ઓએ ખોદાએ કેરૂંદેગર,^૩ કે^૪ મેહ^૫ કદ્દ^૬ અજ્ઞ^૭ હરૂ^૮ ગેતીહા^૯ દેહેશનાન^{૧૦} મરુદુમ^{૧૧} પ ગવાએશ,^{૧૨} માદાન^{૧૩} દાદ^{૧૪} ઓ શહેરીઆરેશ^{૧૫} અંગામ^{૧૬} રાએની-દારેશ^{૧૭} દામાન^{૧૮} પ રખમ^{૧૯} અંગેજશને^{૨૦} પરહેજ^{૨૧} દેવાન.^{૨૨}

તે સવાબકાર સાહેબની^૩ (હું) આરાધણા^૧ તથા બંદગી^૨ (કરુંછું), કે જેણે^૭ દુનિયાંની^૯ તમામ^૮ પેદાએશોમાં^{૭-૧૦} માણસ જાતને^{૧૧} વિચાર શક્તિથી^{૧૨} (ઇઆને વિચાર શક્તિ આપીને) હંમે દરજ્જાનું^૫ બનાવ્યું;^૬ (તથા) †દેવો (ઇઆને ખરાબ હવસો)ની^{૨૨} સાથે લડાઈ કરવા,^{૧૯} (તેઓની) સાંભે થવા,^{૨૦} (તથા) (તેઓથી) દૂર રહેવા સાડ^{૨૧} (તથા) દુનિયાંના લોકાને^{૧૮} (ખોદાઈ મારગની રહેનુમાઈ કરી) ચલાવવા સાડ^{૧૭} અક્કલ^{૧૩} (બખશીને) વખતની^{૧૬} પાદશાહી^{૧૫} આપીછે.^{૧૪}

નમાજ^૧ ઓએ વીસ્પ-આગાહ^૨ અશ^૩ ખાવર,^૪ કેશ^૫ ફરેસ્તીદ^૬ પ^૭ જરૂતોશત^૮ સયેતમાન^૯ અશો^{૧૦} ફરોહર^{૧૧} અશતશ^{૧૨} ઓએ દામાન^{૧૩} દીન-દાનેશને^{૧૪} વરોએશને^{૧૫} આસ્ને-એરદી^{૧૬} ગોશો-સરતેહ-એરદી.^{૧૭} દાનાએશ^{૧૮} ઓ રાએનીદારેશ^{૧૯} વીસ્પ^{૨૦} હસ્તાંન^{૨૧} ઓ બૂદાંન^{૨૨} ઓ બેદાંન^{૨૩} ફરહંગાન^{૨૪} ફરહંગ^{૨૫} માંથ્રે^{૨૫} સ્પેન્ત,^{૨૬} કુ^{૨૭} બેદ^{૨૮} રવાન^{૨૯} હુ-પુલ^{૩૦} બોખ્તારેશ^{૩૧} અજ્ઞ દોજખ^{૩૨} વદારદાર^{૩૩} ઓએ^{૩૪} આંને^{૩૫} પેહેલુમ^{૩૬} અખાંન^{૩૭} અશોઆન^{૩૮} રોશાન^{૩૯} હંદ^{૪૦} હુ-બોએ^{૪૧} હુમા-નેકશ.^{૪૨}

* અસલમાં એખારતમાં એ બોલ ક્રિયાપદ ભૂતકાલના રૂપમાં છે.

† ‘દેવ’ બોલના બોલાસા બાબે જુઓ સફે ૧૯ મે આપેલી નોટ.

તે તમામ આગાહીવાળા^૨ (તથા) તે^૩ ખરદાસ્ત કરનાર સાહેબને^૪ (હું) સર નમાવી સેજદો^૧ (કરૂં), કે જેણે^૫ પવિત્ર^{૧૦} ફરોહરવાળા^{૧૧} સપે-
તમાન^૬ જરતોસ્તની^૭ મારફતે^૮ દુનિયાના લોકોને^{૧૩} (પોતાની તરફ) દોસ્તી
કરાવવા સાડ^{૧૨} ઈમાન લાવવા લાયક^{૧૫} દીનનો એલમ,^{૧૪} (કે જે) જાતી
અક્કલ^{૧૬} (તથા) કાને સાંભલેલી (ઈઆને શિખેલી) અક્કલથી^{૧૭} (મેળવી
શકાએછે) (તે) મોકલ્યો.^૬ તમામ^{૨૦} માણસો જેઓ હમણા છે,^{૨૧} અ-
ગાઉ થઈ ગયાં^{૨૨} તથા હવે પછી થશે તે (સઘલાં) એની^{૨૩} વાકેફગારી^{૧૯}
તથા રેહેનુમાઈને સાડ^{૧૬} ઉત્તમમાં ઉત્તમ વિદ્યા^{૨૪} (જે) વૃદ્ધિ કરનાર^{૨૬}
માંત્ર વાણી^{૨૫} (તે) મોકલી;^૬ કે જે^{૨૭} (માંત્ર વાણી) રવાનને^{૨૬} આસાનીથી
ચિન્વત *પુલ ગુજાર કરાવનાર,^{૩૦} દોજખથી^{૩૨} છુટકારો આપનાર^{૩૧} (તથા)
અરો લોકોના^{૩૮} રોશણીવાળા^{૩૬} ખુશખોદાર^{૪૧} (અને) તમામ ખુખીવાળાં^{૪૨}
તે^{૩૫} ઉત્તમ^{૩૬} મકાનમાં^{૩૭} (ઈઆને બેહેસ્તમાં) રસ્તો આપનાર^{૩૩} છે.^{૨૮}

૫^૧ કર્મને તો^૨ આવરૂ,^૩ ૫^૪ કર્મને તો^૫ આવરૂ,^૬ ૫^૭ કર્મને
તો^૮ આવરૂ,^૯ પદીરમૂ^{૧૦} ઓ મીનમૂ^{૧૧} ઓ ગાયમૂ^{૧૨} ઓ વર્જમૂ^{૧૩}
દીનૂ^{૧૪} અવીજોહૂ,^{૧૫} આસ્તુઆંન હોમૂ^{૧૬} ૫ હરૂ કેરૂરેહૂ,^{૧૭} અવાખરૂ^{૧૮}
અજૂ^{૧૯} વીસ્પ^{૨૦} બજોહૂ,^{૨૧} અવીજોહૂ દારૂ હોમૂ^{૨૨} ખુદશ^{૨૩} આસ્તી-
દેહ-કુનરને,^{૨૪} પરહેજરને^{૨૫} ઓ પાકૂ^{૨૬} શેશ^{૨૭} જોરાને^{૨૮} જાનૂ^{૨૯} મનરને^{૩૦}
ગવરને^{૩૧} કુનરને^{૩૨} ઓ વીરૂ^{૩૩} ઓ હોશ^{૩૪} ઓ ખેરદૂ.^{૩૫}

ઓ ખરદાસ્ત કરનાર સાહેબ^{૩૬}! ઓ કસુર દરગુજર કરનાર સાહેબ^{૩૭}!
ઓ ગુનાહ માફ કરનાર સાહેબ^{૩૮}! તારા હોકમરે પ્રમાણે,^{૩૯} તારા ફરમાન^{૪૦}
મુજબ,^{૪૧} (તથા) તારી આજ્ઞાને^{૪૨} અનુકુલ થઈને^{૪૩} (તારી મોકલેલી) ખા-
લેસ^{૪૪} (જરતોસ્તી) દીનને^{૪૫} હું કપુલ કરૂં,^{૪૬} મનમાં રાખું^{૪૭} (ઈઆને
હર વખત યાદ કરીઆ કરૂં), કેહું^{૪૮} (ઈઆને જાહેર કરીને ખીજા-
ઓને શિખવું) તથા એખત્યાર કરૂં.^{૪૯} દરેક સવાખનું કામ કરવાને^{૫૦}
હું ઉસ્તેવાર રેહું,^{૫૧} (તથા) તમામ^{૫૨} ગુનાહના કામો^{૫૩}થી^{૫૪} પસ્તાવો કરી
પાછો ફરૂં.^{૫૫} મારી પોતાની^{૫૬} જાતી કરનીને^{૫૭} હું પાક રાખું,^{૫૮} (તથા)
(મારા) જાનની^{૫૯} છરૂ^{૬૦} શક્તિઓ^{૬૧} (કે જે) વિચાર શક્તિ,^{૬૨} બોલવાની

* એના બોલાસા બાબે જુઓ પતેત પરોમાની, કરદો ૧૨ મો,
“પુલ પાદ ફરાહ” બોલતી માએની હેઠલ આપેલી નોટ.

શક્તિ,^{૩૧} કામ કરવાની શક્તિ,^{૩૨} તથા તર્ક (અથવા સાંનં નરસું સમજવાની) શક્તિ,^{૩૩} બુદ્ધિ^{૩૪} તથા અક્ષલ^{૩૫} (એએને) (ખરાબ હવસોથી) દૂર રાખી^{૩૫} (હું) પવિત્ર^{૩૬} (રાખુછું).

પ કામે તો^૧ કેરૂંદેહગરૂ^૨ તવાનમ્ કદ્દિ^૩ આંને તો પરસ્તશને^૪ પ^૫ બેહ-મનશને^૬ બેહ-ગવશને^૭ બેહ-વર્જશને,^૮ વશાએમ્^૯ રાહે^{૧૦} રોશાન^{૧૧} કે^{૧૨} એમ્ નરસાદ^{૧૩} ગેરાન^{૧૪} પજદ^{૧૫} દોજખ્^{૧૬} વદીરમ્^{૧૭} પ ચેરાંદર્ગ^{૧૮} રસમ્^{૧૯} આંને બેહેસ્ત^{૨૦} પુરૂ-બોએ^{૨૧} હુરવેસ્પ-ચેસી-દેહ^{૨૨} હુમા-ખારેશ^{૨૩}

ઓ સવાખકાર સાહેબ^૨! તારી ઈચ્છા પ્રમાણે^૧ નેક વિચાર,^૬ નેક સખુન^૭ (તથા) નેક કામો^૮ તારી બંદગી^૪ હું કરી શકું,^૩ (અને મારા પોતાના રવાનને માટે) રોશાણ^{૧૧} મારગ^{૧૦} (ઈઆને બેહેસ્ત મેળવવાનો રસ્તો) હું ખોલો કરું,^૯ કે જેથી^{૧૨} (મારા મરણની પછી) દોજખનો^{૧૬} ભાહારી^{૧૪} અજખ^{૧૫} મારા (રવાન) ઉપર નહી પોહોંચે.^{૧૩} ચિન્વત્ પુલના મારગ ઉપરથી^{૧૮} હું પસાર થઈ જાઉં,^{૧૭} (અને) ખુશબોથી ભરપુર,^{૨૧} તમામ સીનગારવાળા^{૨૨} (તથા) તમામ સુખાકારીવાળા^{૨૩} બેહેસ્તમાં^{૨૦} હું પોહોંચુ.^{૧૯}

સેતાએશને^૧ ઓએ અવક્ષીદારૂ^૨ બોદાએ,^૩ કું કામેહ કેરૂંદેહ^૪ પાદાએશને કુનંદ^૬ કર્માન્-રાએનીદારાન્,^૭ અવદુમ્ બુજેદ^૮ દરૂ-વંદાનૂય^{૧૦} અજ દોજખ^{૧૧} ઓ^{૧૨} અવીજેહા^{૧૩} વીનારેદ^{૧૪} વીસ્પ,^{૧૫}

ગુનાહ માફ કરનાર^૨ તે સાહેબની^૩ (હું) વખાણ^૧ (કરૂંછું), કે જે^૪ (સાહેબ) સવાખની ઈચ્છાથી^૫ (ઈઆને સવાખનો બદલો તે સાહેબ આપશે એવી આશાથી) (તેના) કરમાન પ્રમાણે ચાલનારાએને^૭ સવાખનો બદલો આપેછે;^૬ (તથા) સેવટે^૮ (ઈઆને કેઆમતના વખત પછી) ગુનેહગારોને^{૧૦} દોજખથી^{૧૧} છુટકારો આપશે,^૯ તથા^{૧૨} તમામ (*ખલક)ને^{૧૫} ખાલેસીથી^{૧૩} આરાસ્તે કરશે.^{૧૪}

~~સેતાએશને~~ સેતાએશને^૧ દાદારૂ અહુરમજદ^૨ હુરવેસ્પ-આગાહ^૩ તવાના^૪

* પહેલવી નામ સેતાએશનેમાં “ખલક, પેદાએશ” નો બોલ (દાંમ) આવેલો છે.

ઓ તવંગર^૫ હુકત અમેશાસ્પંદ^૬ બેહરામ યજ્ઞ^૭ પીરોજગર^૮ દુશ્મન-
જદાર^૯ અમહે^{૧૦} હુતાશતહે^{૧૧} *બેરસાદ^{૧૨} અપેમ વોહૂ ૧ (ત્રણ
વાર પઢે).

તમામ આગાહીવાળા^૩ (તથા) સર્વ શક્તિવાન^૪ દાદાર હોરમજદની^૨
તથા જોરેમંદ^૫ સાત અમશાસ્પંદોની^૬ (તથા) કુતેહમંદ^૭ (તથા) દુશ્મનને
મારનાર^૮ બેહરામ ઇજ્ઞદની^૯ (તથા) નેક બનાવેલા^{૧૦} “અમ” (ઇઆને
હિમ્મત આપનારા ફરેસ્તા) ની^{૧૦} (હું) વખાણ^{૧૧} (કરું). (એ બધા મારી
મદદે) પોહોંચો^{૧૨}!

નમસ્કાર ચાર દિશાનો†

નેમો^૧ આઓંધ્રહાંમ^૨ અસંધ્રહાંમચ^૩ પોઈથ્રિનાંમચ^૪ ગઓય-
ઓઈતિનાંમચ^૫ મએથનનાંમચ^૬ અવો-પ્રરેનનાંમચ^૭ અપાંમચ^૮ જેમાં-
મચ^૯ ઉર્વરનાંમચ^{૧૦} અંધ્રહાઓસચ^{૧૧} જેમો^{૧૨} અવંધ્રહેચ^{૧૩} અપ્નો^{૧૪}
વાતહેચ^{૧૫} અપઓનો^{૧૬} સ્તારાંમ^{૧૭} માઓંધ્રહો^{૧૮} હૂરો^{૧૯} અનધ્રનાંમ^{૨૦}
રઓચંધ્રહાંમ^{૨૧} પ્રધાતનાંમ^{૨૨} વીસ્પનાંમચ^{૨૩} સ્પેન્તહે મઈન્યેઉશ^{૨૪}
દામનાંમ^{૨૫} અપઓનાંમ^{૨૬} અપઓનિનાંમચ^{૨૭} અપહે^{૨૮} રથવાંમ^{૨૯}
અપેમ વોહૂ ૧ (એકેક વાર ચાર દિશા તરફ ફરીને પઢે).

અહાઈરએશચ-હજંધ્રેમ-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કરેહ મોજદ.

નમાજ^૧ (હોજો) આએ^૨ જગાઓને,^૩ શેહેરોને,^૪ ખેતરની જગા-
ઓને,^૫ રહેવાના મકાનોને,^૬ પાણીના હભારાઓને^૭ (અથવા પાણી પી-
વાની જગાઓને^૮), પાણીઓને,^૯ જમીનોને,^{૧૦} ચોરવરોને,^{૧૧} આએ^{૧૨}

* પેહેલવી નામ સેતાએશનેમાં “સેતાએશને દાદાર અહુરમજદ”થી
“બેરસાદ” સુધી આપો ફકરો આવેલો નથી; પાછલથી ઉમેરેલો દીસેછે.

† એ આપો નમસ્કાર ઇજ્ઞનેના પેહેલા હાના ૧૬ મા ફકરામાંથી
લીધોછે. ‘નિવએધયેમિ હંકારયેમિ’ બોલોને બદલે આએ ઠકાણે ‘નેમો’
બોલ મુકેલોછે.

પૃથિવને,^{૧૨} તે^{૧૩} આસ્માનને,^{૧૪} પવિત્ર^{૧૬} પવનને,^{૧૫} સેતારાઓને,^{૧૭} મા-
હતાબને,^{૧૮} ખોરશેદને,^{૧૯} બેહદ^{૨૦} ખુદરતી^{૨૨} રાશણીઓને,^{૨૧} સપેના મી-
નોની^{૨૪} તમામ^{૨૩} પેદાએશને^{૨૫} (તથા) અશોઈના^{૨૮} સરદારો^{૨૬} (જે)
અશો નર^{૨૬} તથા અશો નારી^{૨૭} (એ બધાંઓને નમાજ હોજો !)

માહ બોખ્તાર નીઆએશ.*

(એ નીઆએશ જો બની શકે તો દરરોજ ભણવી; નહીં તો દર મહીનામાં ચાંદરાત, પુનમ અને અમાસ-એ ત્રણ દાહાડા તો ખસુસ ભણવાને ફારસી રવાએતોમાં તાકીદ કીધેલી છે.)

પ નામે^૧ યજ્ઞદાંન^૨ અહુરમજ્ઞદ^૩ ખોદાએ^૪ અવજ્ઞૂની^૫ ગોરજે^૬
ખોરેહ^૭ અવજ્ઞયાદ^૮ માહ^૯ બોખ્તાર^{૧૦} માહયજ્ઞદ^{૧૧} બેરસાદ^{૧૨}

અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્ અજ્ઞ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
દુજ્ઞૂપ્ત દુજ્ઞવરુશ મેમ્ પ ગેતી મનીદ્ પુશ્મ ગોક્ત્ પુશ્મ કદ્
પુશ્મ જસ્ત્ પુશ્મ ખૂન્ ખૂદ્ એસ્તેદ્, અજ્ઞ આંન્ ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશની તની રવાની ગેતી મીનોઆની, એએ અવાખશ
પશેમાન્ પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ્.

(દાદાર) હોરમજ્ઞદ^૩ (જે) ખોદાર (તથા તમામ ખલકતનો) સાહેબ^૪
(તથા) વૃદ્ધિ કરનાર (છે તે)ના^૫ નામ(ની મદદ)થી^૬ (હું આએ ભણવાનું
શરૂ કરું છું). (તે દાદાર હોરમજ્ઞદનો) પ્રતાપ^૭ (તથા) ખોરેહ^૮ જીઆદે
થાઓ^૯! સફાઈ આપનાર^{૧૦} (અથવા છુટકારો કરનાર^{૧૦}) માહ^૯ ધજ્ઞદ^{૧૧}
(મારી મદદ) પોહોંઓ^{૧૨}!

* માહ બોખ્તાર નીઆએશને છેડે 'યસ્નેમય'ની પછી 'દસ્ત અમેમ્'નો
જે ફકરો આવે છે તે સિવાએ, એ આખી નીઆએશ માહ યજ્ઞમાંથી લીધેલી
છે. એ ઉપરથી જણાએ છે કે આખી માહ યજ્ઞ તથા 'દસ્ત અમેમ્'નો
ભાગ મહીને માહ બોખ્તાર નીઆએશ બનેલી છે.

૨૨ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું) નમો^૧ અહુરાઈ મજદાઈ^૨ નમો અહુરાઈ મજદાઈ, નમો અહુરાઈ મજદાઈ, નમો^૩ અમેષ-એઈઝયો સ્યેન્તએઈઝયો,^૪ નમો^૫ માઓંધ્રહાઈ^૬ ગઓચિથ્રાઈ,^૭ નમો^૮ પઈતિ-દીતાઈ^૯ નમો^{૧૦} પઈતિ-દીતે;^{૧૧} નમો અહુરાઈ મજદાઈ, નમો અમેષએઈઝયો સ્યેન્તએઈઝયો, નમો માઓંધ્રહાઈ ગઓચિથ્રાઈ, નમો પઈતિ-દીતાઈ નમો પઈતિ-દીતે; નમો અહુરાઈ મજદાઈ, નમો અમેષએઈઝયો સ્યેન્તએઈઝયો, નમો માઓંધ્રહાઈ ગઓચિથ્રાઈ, નમો પઈતિ-દીતાઈ નમો પઈતિ-દીતે.

દ્વનઓથ્ર^{૧૨} અહુરહે મજદાઓ,^{૧૩} તરોઈદીતે^{૧૪} અંધ્રરહે મઈન્યે-ઉશ;^{૧૫} હૃઈથ્યાવરૂશતાંમ^{૧૬} હ્યત્^{૧૭} વસ્ના^{૧૮} કૃષોતેમેમ.^{૧૯} સ્તઓમિ^{૨૦} અપેમ વોહૂ^{૨૧} ૩

(દાદાર) હોરમજદને^૨ નમાજ^૧ (હોજો), અમશાસ્પંદોને^૪ નમાજ^૩ (હોજો), ગાએ-ગોસ્પંદોનું તોખમ રાખનાર^૭ (અથવા ગાએ-બલદતી શિકલના) માહાતાખને^૬ નમાજ^૫ (હોજો); (માહાતાખના) દેખાએલા (અથવા પ્રકાશેલા) ભાગને^૯ નમાજ^૮ (હોજો), (તથા) દેખાતા (અથવા પ્રકાશતા) ભાગને^{૧૧} નમાજ^{૧૦} (હોજો), (ઈઆને માહાતાખનો જે ભાગ અંધારામાં છે તથા જે ભાગ પ્રકાશતો દેખાએછે એ બેહુને નમાજ હોજો).

(દાદાર) હોરમજદની^{૧૩} ખુશુદી^{૧૨} (થાઓ) ! હારેમનનો^{૧૫} તિર-સ્કાર^{૧૪} (થાઓ) ! રાસ્તીના કામ કરનારાઓની^{૧૬} જે^{૧૭} ખાહેશ^{૧૮} (છે તે બીજી સઘલી ખાહેશો કરતાં) ઘણીજ ચઢતી^{૧૯} (છે). અપેમ વોહૂ (ઈઆને ભલી અશોઈ-રાસ્તી)ને^{૨૧} હું વખાણું.^{૨૦}

કૃવરાને મજદયસ્નો જરથુશિત્રશ વીદએવો અહુરહે લકએષો* (જે ગેહ હોએ તે પઢે) કૃસસ્તયએચ, માઓંધ્રહાહે^૧ ગઓચિથ્રહે^૨ ગેઉશ્ય^૩ અએવો-દાતયાઓ^૪ ગેઉશ્ય^૫ પોઉરૂ^૬-સરેધયાઓ,^૭ દ્વન-ઓથ્ર^૮ યસ્નાઈચ^૯ વહ્માઈચ^{૧૦} દ્વનઓથ્રાઈચ^{૧૧} કૃસસ્તયએચ,^{૧૨} યથા

* એના તરજુમા તથા ખોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ, સફે ૧૮-૧૯.

અહુ વધસ્યો^{૧૩} જઓતા^{૧૪} ક્રા મે^{૧૫} મૂતે^{૧૬} અથા રતુશ અપાત્તચિત્ત
હય^{૧૭} ક્રા અપવ^{૧૮} વીધવાઓ^{૧૯} મઓતૂ.^{૨૦}

(દાદાર હોરમજદને) ખુશાલ કરવાનેમાટે (ફલાની ગેહમાં) ગાએ-
ગોસ્પંદોનું તોખમ રાખનાર^૨ (અથવા ગાએ-બલદની શિકલનાર^૨) માહ-
તાખની,^૧ તથા એખલા પેદા કીધેલા^૪ ગોધાની,^૩ તથા પુઝળ^૬ જાતના^૭
ગોધાની^૬ આરાધણા કરવાને,^૬ (તેઓની) ખુખીઓ ગાવાને,^{૧૦} (તેઓને)
ખુશનુદ કરવાને^{૧૧} તથા (તેઓની) વખાણ કરવાને,^{૧૨} જોતી^{૧૪} (ઈઆને
ક્રિયા કરનાર) મારી આગળ^{૧૫} યથા અહુ વધસ્યો^{૧૩} (ઈઆને ' યથા
અહુ વધસ્યો 'ના કલામેની ખુખીઓ) જાહેર કરે;^{૧૬} (રાસ્પી) (જે)
અશો^{૧૮} (અને) વિદ્વાન^{૧૯} (થયો) (તે) અથા રતુશ અપાત્તચિત્ત હય^{૧૭}
(એ કલામેની ખુખીઓ) *જાહેર કરે.^{૨૦}

નેમો^૧ અહુરાઈ મજદાઈ,^૨ નેમો^૩ અમેષએઈયો સ્યેન્તએઈયો,^૪
નેમો^૫ માઓંધ્રહાઈ ગઓચિથ્રાઈ^૭ નેમો^૬ યઈતિ-દીતાઈ^૮ નેમો^{૧૦}
યઈતિ-દીતે.^{૧૧}

(દાદાર) હોરમજદને^૨ નમાજ^૧ (હોજો)! અમશાસ્પંદોને^૪ નમાજ^૩
(હોજો)! ગાએ-ગોસ્પંદોનું તોખમ રાખનાર^૭ (અથવા ગાએ-બલદના
શિંગડાંની સુરતનાં^૭) માહતાખને^૬ નમાજ^૫ (હોજો)! (માહતાખના)
દેખાએલા (અથવા પ્રકાશેલા) ભાગને^૬ નમાજ^૮ (હોજો)! (તથા) દે-
ખાતા (અથવા પ્રકાશતા) ભાગને^{૧૧} નમાજ^{૧૦} (હોજો)! (ઈઆને મા-
હતાખનો જે ભાગ અંધારામાં છે તથા જે ભાગ પ્રકાશતો દેખાએછે
એ બેહુને નમાજ હોજો!)

કત્^{૧૨} માઓ^{૧૩} ઉક્ષયેઈતિ,^{૧૪} કત્^{૧૫} માઓ^{૧૬} નેરેકૂસઈતિ,^{૧૭}
પન્થ-દસ^{૧૮} માઓ^{૧૯} ઉક્ષયેઈતિ,^{૨૦} પન્થ-દસ^{૨૧} માઓ^{૨૨} નેરેકૂસઈતિ.^{૨૩}
યાઓ^{૨૪} હે^{૨૫} ઉક્ષયાંસ્તાતો,^{૨૬} તાઓ^{૨૭} નેરેકૂસયાંસ્તાતો,^{૨૮} તાઓ^{૨૯}
નેરેકૂસયાંસ્તાતો^{૩૦} યાઓ^{૩૧} હે^{૩૨} ઉક્ષયાંસ્તાતસ^{૩૩}ચિત્ત.^{૩૪}

કુ^{૩૫} યા^{૩૬} માઓ^{૩૭} ઉક્ષયેઈતિ^{૩૮} નેરેકૂસઈતિ^{૩૯} ધવત્.^{૪૦}

માહતાબ^{૧૩} કેટલા (દાહાડા)^{૧૨} વધેછે^{૧૪}? માહતાબ^{૧૬} કેટલા (દાહાડા)^{૧૫} ધટેછે^{૧૭}? ૧૫ (દાહાડા)^{૧૮} માહતાબ^{૧૯} વધેછે,^{૨૦} ૧૫ (દાહાડા)^{૨૧} માહતાબ^{૨૨} ધટેછે.^{૨૩} તે (માહતાબ)ના^{૨૪} જેટલા (દાહાડા)^{૨૪} વધારાના^{૨૬} તેટલાજ (દાહાડા)^{૨૭} ધટારાના^{૨૮} (છે); (તથા) જેટલા (દાહાડા)^{૨૯} તેના^{૩૨} ધટારાના^{૩૦} તેટલાજ (દાહાડા)^{૩૧} વધારાના^{૩૩} (છે), ઇત્યાદિ^{૩૪} (ઈઆને એ પ્રમાણે ચાલ્યા કરેછે).

બોલાસો:— (જેટલા દાહાડા માહતાબ વધેછે તેટલાજ દાહાડા તે ધટેછે.)

(ભણુનાર શબ્દસ દાદાર હોરમજદને કેહેછે):— તારા^{૪૦} (સિવાય) (બીજો) કાણુ^{૩૫} (છે) જેનાથી^{૩૬} માહતાબ^{૩૭} વધેછે^{૩૮} (તથા) ધટેછે^{૩૯}? (જવાબ:—કોઈ નહીં.)

માએાંધ્રહેમ^૧ ગએાચિથ્રેમ^૨ અપવનેમ^૩ અપહે^૪ રતૂમ^૫ યજ્ઞ-મઈદે.^૬ તત્^૭ માએાંધ્રહેમ^૮ પઈતિ-વએનેમ^૯ તત્^{૧૦} માએાંધ્રહેમ^{૧૧} પ-ઈતિ-વીસેમ,^{૧૨} રએાદનેમ^{૧૩} માએાંધ્રહેમ^{૧૪} અઈવિ-વએનેમ^{૧૫} રએા-દનેમ^{૧૬} માએાંધ્રહેમ^{૧૭} અઈવિ-વીસેમ,^{૧૮} હિરતેન્તિ^{૧૯} અમેપાએા સ્યેન્ત^{૨૦} ખરેનો^{૨૧} દારયેઈન્તિ,^{૨૨} હિરતેન્તિ^{૨૩} અમેપાએા સ્યેન્ત^{૨૪} ખરેનો^{૨૫} બક્ષેન્તિ^{૨૬} જાંમ^{૨૭} પઈતિ^{૨૮} અહુરધાતાંમ.^{૨૯}

ગાએ-ગોસ્પંદોનું તોખમ રાખનાર^૨ (અથવા ગાએ-બલદની શિકલનો^૨) માહતાબ^૧ (જે) અશો^૩ (તથા) અશોઈનો^૪ સરદાર^૫ (તેને) હમો વખાણીએ છીએ.^૬

(જ્યારે) (તે) *અંધારીના^૭ આંદને^૮ હું જેઉછું^૯ (તથા) (તે) અંધારીના^{૧૦} આંદને^{૧૧} કબૂલ કરૂછું,^{૧૨} (જ્યારે) (તે) રોશણુ^{૧૩} આંદને^{૧૪} હું જેઉછું^{૧૫} (તથા) (તે) રોશણુ^{૧૬} આંદને^{૧૭} કબૂલ કરૂછું,^{૧૮} (ત્યારે) અમશાસ્પંદો^{૨૦} ઉભા રેહેછે^{૧૯} (અને) (તેના) ખોરેહને^{૨૧} ટકાવી રાખેછે;^{૨૨} અમશાસ્પંદો^{૨૪}

* કદાચ એ “તત્” બોલ “તેમંધ્રહેન્તેમ” બોલ જેનો અર્થ ‘અંધારાને લગતું’ કરીને થાએછે તેનો અપભ્રંશ હોએ; જે “તત્” બોલને સર્વનામ લઈને “માએાંધ્રહેમ”ને લગાડીએચ તો તેમ થઈ શકતું નથી, કારણ કે “તત્” નપુંસકલિંગમાં છે અને ‘માએાંધ્રહેમ’ પુલિંગમાં છે.

હભા રહેછે^{૨૩} (અને) હોરમજદની પેદા કીધેલી^{૨૬} જમીન^{૨૭} ઉપર^{૨૮} (તેના) ખોરેહને^{૨૫} *પાંથરી નાખેછે.^{૨૬}

આઅત્ત યત્^૧ માઓંધ્રહુહે^૨ રઓદ્ધિન^૩ તાપયેઈતિ,^૪ મિશિત^૫ ઉર્વરનાંમ્^૬ જઈરિ-ગઓનનાંમ્^૭ જરમએમ્^૮ પઈતિ^૯ જેમાત્^{૧૦} ઉજ્જુ-ક્ષયેઈતિ.^{૧૧} અન્તરે-માઓંધ્રહુઓસ્ય^{૧૨} યેરેના-માઓંધ્રહુઓસ્ય^{૧૩} વીષમથાઓસ્ય.^{૧૪} અન્તરે-માઓંધ્રહુમ્^{૧૫} અપવનેમ્^{૧૬} અપહે^{૧૭} રતૂમ્^{૧૮} યજ્ઞમઈદે,^{૧૯} યેરેના-માઓંધ્રહુમ્^{૨૦} અપવનેમ્^{૨૧} અપહે^{૨૨} રતૂમ્^{૨૩} યજ્ઞમઈદે,^{૨૪} વીષમથેમ્^{૨૫} અપવનેમ્^{૨૬} અપહે^{૨૭} રતૂમ્^{૨૮} યજ્ઞમઈદે.^{૨૯}

જ્યારે^૧ માહાતાપની^૨ રોશણી^૩ પ્રકાશેછે^૪ (ત્યારે) લીલારંગના^૫ ઝાડોનાં^૬ પીલાં^૭ જમીન^૮ ઉપર^૯ દવની મારફતે^{૧૦} ફુટેછે^{૧૧} (અથવા પા-હાર નિકળેછે^{૧૨}). અમાસની પછીના દાહાડાઓને^{૧૩} તથા રાત(ના અંધારા)ને નાખુદ કરનાર^{૧૪} †પુનમની પછીના દાહાડાઓને^{૧૫} હમો વખાણીએ છીએ.^{૧૬} અમાસનો ચાંદ^{૧૭} (જે) અશો^{૧૮} (તથા) અશોઈનો^{૧૯} સરદાર^{૨૦} (તેને) હમો વખાણીએ છીએ.^{૨૧} પુનમનો ચાંદ^{૨૨} (જે) અશો^{૨૩} (તથા) અશોઈનો^{૨૪} સરદાર^{૨૫} (તેને) હમો વખાણીએ છીએ.^{૨૬} રાત(ના અંધારા)ને નાખુદ કરનાર^{૨૭} (ઈઆને તમામ રાત રોશણી આપનાર) (પુનમનો ચાંદ) (જે) અશો^{૨૮} (તથા) અશોઈનો^{૨૯} સરદાર^{૩૦} (તેને) હમો વખાણીએ છીએ.^{૩૧}

યજ્ઞઈ^૧ માઓંધ્રહુમ્^૨ ગઓચિથ્રેમ્^૩ બધેમ્^૪ રએવન્તેમ્^૫ ખરે-નંધ્રહુન્તેમ્^૬ અકૂનંધ્રહુન્તેમ્^૭ તકૂનંધ્રહુન્તેમ્^૮ વરેચંધ્રહુન્તેમ્^૯ ક્ષતાવન્તેમ્^{૧૦} ઈશિતવન્તેમ્^{૧૧} યઓદ્ધિતવન્તેમ્^{૧૨} સઓકવન્તેમ્^{૧૩} જઈરિમ્યાવન્તેમ્^{૧૪} વોહવાવન્તેમ્^{૧૫} બધેમ્^{૧૬} બએપણમ્.^{૧૭}

ગાએ-ગોરપંદોનું તોખમ રાખનાર^૩ (અથવા ગાએ-ગોધાની શિક-

* એના ખોલાસા પાખે જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૦-૪૧.

† પુનમના ચાંદને 'વીષત્તથ' ઈઆને રાતના અંધારાને નાખુદ કરનાર કહેલોછે, તેનું કારણ એકે પુનમને દાહાડે આખી રાત મુદલ અંધારા હોતુ નથી, સખખ કે એકે ગમથી સુરજ અસ્ત પામેછે તેટલામાં ખીજ ગમથી માહાતાપ ઉગેછે. વળી 'વીષત્તથ' ખોલ નીચે મુજબ ખીજ રીતે ખી સમજવી શકાએછે:—વી=દ્વિ, દ્વ=બે; હત્તથ=અથવાડીઆંને લગતું; વી+હત્તથ=વીષત્તથ=બે અથવાડીઆંને લગતું, ઈઆને પખવાડીઆંનું.

લનો^૩) માહ ઇજદ^૨ (જે) બખશેશ કરનાર^૪ (અથવા નસીબ આપનાર^૪), ચલકાતવાળો,^૫ ખોરેહવાળો,^૬ પાણીવાળો,^૭ ગરમીવાળો,^૮ રોશાણીવાળો,^૯ મદદ કરનાર,^{૧૦} દોલત (અથવા સંપત્તિ) બખશનાર,^{૧૧} જોરાવર,^{૧૨} કાએદા ભરેલો,^{૧૩} લીલોતરી આપનાર,^{૧૪} સારી ચીજો આપનાર^{૧૫} (તથા) તંદ-રોસ્તી આપનાર^{૧૭} *બધ' (છે તે)ને^{૧૬} હું વખાણું^૧ (અથવા યાદ કરું^૧).

અહે^૧ રય^૨ ખરેનંદુહય^૩ તેમ^૪ યજ્ઞધ^૫ સુરન્વત^૬ યસ્ન^૭ માઓં-ધ્રુહેમ^૮ ગઓચિથ્રેમ^૯ જઓથાખયો^{૧૦} માઓંધ્રુહેમ^{૧૧} ગઓચિથ્રેમ^{૧૨} અપવનેમ^{૧૩} અપહે^{૧૪} રતૂમ^{૧૫} યજ્ઞમધદે.^{૧૬}

તેના^૧ તેજ^૨ તથા પ્રતાપને લીધે^૩ તે^૪ ગાએ-ગોસ્પંદોનું તોખમ રાખનાર^૬ (અથવા ગાએ-ગોધાની શિકલના^૬) માહ ઇજદને^૮ સંભલાએ તેવી^૯ (અથવા પ્રખ્યાત^૯) ઇજ્જને વટે^{૧૦} હું ઇજુ.^૫ ગાએ-ગોસ્પંદોનું તોખમ રાખનાર^{૧૨} અરો^{૧૩} માહાતાખ^{૧૧} (જે) અરોધનો^{૧૪} સરદાર (છે તે)ને^{૧૫} હમો ઇજુએ છીએ.^{૧૬}

હુઓમ યો ગવ ખરેસ્મન (ભવત) તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞ-મધદે. (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૩-૪૫).

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દદ જોદાએ ! અવજૂનીએ મરુદુમ (ભવત) અએદૂન બાદ (પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વધર્યો ૨ (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૫-૪૬).

યસ્નેમય^૧ વહ્નેમય^૨ અઓજસ્ય^૩ જવરેય^૪ આફીનામિ^૫ માઓંધ્રુહે^૬ ગઓચિથ્રહે^૭ ગઉશ્ય^૮ અએવો-દાતયાઓ^૯ ગઉશ્ય^{૧૦} યોઉરૂ^{૧૧}-સરેધયાઓ.^{૧૨} અપેમ વોહુ ૩

ગાએ-ગોસ્પંદોનું તોખમ રાખનાર^૭ (અથવા ગાએ-ગોધાની શિકલના^૭) માહાતાખની,^૮ તથા એખલા પેદા કીધેલા^૯ ગોધાની,^૮ તથા પુસ્કળ^{૧૧} જાતના^{૧૨} ગોધાની^{૧૦} આરાધણા,^૧ કીર્તિ,^૨ ચાલાકી^૩ તથા કૌવતને^૪ હું વખાણું.^૫

દસ્ત^૧ અમેમ^૨ વેરેથ્રેમય^૩ દસ્ત^૪ ગઉશ^૫ ખાથો-નહીમ,^૬

* 'બધ' (સંસ્કૃત ભગ)નો અર્થ 'ઈશ્વરી શક્તિ' થાય છે.

દસ્ત^૧ નરાંમ^૨ પઉર્વતાતેમ^૩ સ્તાહ્યનાંમ^૪ વ્યાખનનાંમ^૫ વનતાંમ^૬
અવનેમ્નનાંમ^૭ હથ-વનતાંમ^૮ હમેરેથે^૯ હથ-વનતાંમ^{૧૦} દુશ-
મધન્યૂશ^{૧૧} સ્તેરપતાંમ^{૧૨} ચિથ્ર^{૧૩}-અવંધ્રહાંમ^{૧૪}.

(અએ પુર ખોરેહવાળા તથા તંદરોસ્તી આપનારા ઇજદો !) (તમે)
(મને) હિમ્મત^૧ તથા ક્રતેહ^૨. આપો,^૩ ગાએ દોરની^૪ જીઆદતી^૫ આપો;^૬
મજબુત,^૭ અનજુમનમાં એસનારા,^૮ (ખરાબ પેદાએશને) મારનારા,^૯
નહી માર ખાએ તેવા,^{૧૦} હરીફાને^{૧૧} એકદમ મારનારા,^{૧૨} દુસ્મનોને^{૧૩}
એકદમ મારનારા,^{૧૪} હમેશાં ખુશી આપનારા,^{૧૫} (તથા) જાહેર રીતે^{૧૬} મ-
દદ કરનારા^{૧૭} માણસોનો જયથો^{૧૮} (અથવા ટોહું) (મને) આપો.^{૧૯}

યજ્ઞત^{૨૧} યોઉરૂ-ખરેનંધ્રહ^{૨૨} યજ્ઞત^{૨૩} યોઉરૂ-ખએષજ^{૨૪} ચિથ્ર^{૨૫}
વો^{૨૬} ખુયારેશ^{૨૭} મસાંનાઓ,^{૨૮} ચિથ્ર^{૨૯} વો^{૩૦} જવનો-સવો.^{૩૧} ચિથ્રેમ^{૩૨}
બોઈત^{૩૩} યૂજેમચિત^{૩૪} ખરેનો^{૩૫} યજ્ઞેમ્નાઈ^{૩૬} આપો^{૩૭} દાયત.^{૩૮} અ-
વેમ વોહૂ ૧

અભાઈ રએરચ-હજંધ્રેમ-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેરેહ મોજદ.

અએ પુર ખોરેહવાળા^{૨૨} ઇજદો^{૨૧}! અએ પુર તંદરોસ્તી આપનારા^{૨૪}
ઇજદો^{૨૩}! તમારેથી^{૨૬} મહોટાઈ^{૨૮} જાહેર^{૨૫} થજો^{૨૭}! ક્રિયાના કાએદા^{૩૧} (ઇ-
આને બંદગી કીધાથી હાંસલ થતા કાએદા^{૩૧}) તમારેથી^{૩૦} જાહેર^{૨૬} થજો^{૨૭}!

(અએ ઇજદો !) *પાણીઓને^{૩૭} ઇજનારનેમાટે^{૩૬} (ઇઆને પાણીની
ખુખી સમજનારને માટે) જાહેર રીતે^{૩૨} (અને) ખચિત^{૩૩} તમે^{૩૪} ખોરેહ^{૩૫}
આપો.^{૩૮}

રોજ નેક નામ રોજ પાક નામ રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુ-
ખારક (ફલાંન), ઇત્યાદિ. (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ સફે ૪૮ મો).

ગોરજે^૧ ખોરેહ^૨ અવજાયાદ^૩ માહ^૪ બોખતાર^૫ માહ યજ્ઞદ^૬
બેરસાદ^૭ અમાવંદ^૮ પીરોજગર^૯ અમાવંદી^{૧૦} પીરોજગરી.^{૧૧}

દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાંન્ આગહી રવાઈ ગોઆફરંગાંની

* ‘આપો’ બોલને ખીજી અનેક વચનમાં લીધાને બદલે જો આઠમી
અનેક વચનમાં લઈએ તો એ વાક્યનો અર્થ નીચે મુજબ થઈ શકે:—અએ
પાણીઓ ! ઇજનારનેમાટે જાહેર રીતે (અને) ખચિત તમે ખોરેહ આપો.

બાહુ હુકતે કેશવર જમીન; અએદૂન બાહુ મન આનો આવાયદ શુદન મન આનો આવાયદ શુદન મન આનો આવાયદ શુદન અપએને અપેમ વોહુ ૧ (એના તરજુમા બાએ જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ સફે ૪૮).

સફાઈ આપનાર^૫ (અથવા છુટકારો કરનાર^૫) માહ^૪ ધજદનું^૬ તેજ^૧ (તથા) પ્રતાપ^૨ જુઆદે થાએ^૩! (તે) હિમ્મતવાન^૮ (તથા) ક્રતેહમંદ^૯ (માહ ધજદ) (મારી) હિમ્મત^{૧૦} (તથા) ક્રતેહનેમાટે^{૧૧} (મદદે) પોહોંચો^{૧૨}!

❧ (દક્ષીણ તરફ માહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસની દાદે જરથુશ્તી નેમસે-તે અપાઉમ સેવિરતે અરદ્દિ સૂર અનાહિતે. અપએને અપેમ વોહુ ૧

નેમો ઉર્વધરે વંધુઉહિ મજદધાતે અપએને અપેમ વોહુ ૧ (એના તરજુમા બાએ જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફે ૪૯).

માએંધ્રહેમ^૧ ગએચિથ્રેમ^૨ અપવનેમ^૩ અપહે^૪ રતૂમ^૫ યજ-મધદે^૬ અપેમ વોહુ ૧

*માહ^૭ બોખ્તાર^૮ માહ યજદ^૯ બેરસાદ^{૧૦} અપેમ વોહુ ૧

માહ ધજદ^૧ (જે) અશો^૨,^૩ ગાએ-ગોરપંદોનું તોખમ રાખનાર^૪ (તથા) અશોધનો^૫ સરદાર (છે તે)ને^૬ હમો વખાણીએ છીએ^૭. સફાઈ આપનાર^૮ (અથવા છુટકારો કરનાર^૯) માહ^{૧૦} ધજદ^{૧૧} (મારી મદદે) પોહોંચો^{૧૨}!

અર્દી સૂર નીઆએશ.†

પ નામે^૧ યજદાંન^૨ અહુરમજદ^૩ ખોદાએ^૪ અવજૂની^૫ ગો-રજે^૬ ખોરેહ^૭ અવજાયાદ^૮ આવાં^૯ અર્દી સૂર^{૧૦} બાંનુ^{૧૧} બેરસાદ^{૧૨}

* એ આખો વાક્ય “બેરસાદ” સુધી પાજંદમાં છે.

† એ નીઆએશનો મહોટો ભાગ, (શરૂઆતથી તે ‘જન્તેઉશ્ચ દંધ્રહેઉશ્ચ’ સુધી) આવાં યજના પેહેલા છ ફકરાઓમાંથી લીધેલો છે.

અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્ અજ્ઞ હુર્વસ્તીન્ દુશ્મત
દુજ્ઞપ્ત દુજ્ઞવરૂત મેમ્ પ ગેતી મનીદ્ ગુરમ્ ગોક્ત્ ગુરમ્ કદ્
ગુરમ્ જસ્ત્ ગુરમ્ બૂન્ બૂદ્ એસ્તેદ્, અજ્ઞ આંન્ ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશની તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, એએ અવાખ્શ
પશેમાન્ પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ્.*

(દાદાર) હોરમજદ^૩ (જે) ખોદાર^૨ (તથા તમામ ખલકતનો) સાહેબ^૪
(તથા) વૃદ્ધિ કરનાર (છે તે)ના^૫ નામ(ની મદદ)થી^૬ (હું આએ ભણવાનું
શરૂ કરું). (તે દાદાર હોરમજદનો) પ્રતાપ^૬ (તથા) ખોરેહ^૫ જીઆદે
થાએ^૬! આવાં^૬ અરઘી સૂર^{૧૦} બાંનુ^{૧૧} (મારી મદદે) પોહોંચો^{૧૨}!

ક્ષનઓથ^૧ અહુરહે મજદદાઓ,^૨ તરોઈદીતે^૩ અંધુરહે મઈન્યે-
ઉશ;^૪ હુઈયાવરૂતાંમ્^૫ હ્યત્ વસ્ના^૬ ક્ષેતેમેમ્,^૭ સ્તઓમિ^૮
અષેમ્ વોહૂ^{૧૦} ૩

દાદાર હોરમજદની^૨ ખુસ્નુદી^૧ (થાએ) ! હારેમનનો^૪ તિરસ્કાર^૩
†(થાએ) ! રાસ્તીના કામ કરનારાઓની^૫ જે ખાહેશ^૭ (છે તે ખીજ
સઘલી ખાહેશોથી) ઘણીજ ચઢતી^૬ (છે). અષેમ્ વોહૂ (ઈઆને ભલી
અરોઈ-રાસ્તી)ને^{૧૦} હું વખાણું.^૬

ક્ષવરાને મજદદયસ્નો જરથુશિત્રશ વીદએવો અહુરહે લ્કએષો†
(જે ગેહ હોએ તે પઢે) ક્ષસસ્તયએય.

અપાંમ્^૧ વંધુઉહિનાંમ્^૨ મજદદધાતનાંમ્^૩ અરેદુયાઓ^૪ આપો^૫
અનાહિતયાઓ^૬ અપઓન્યાઓ^૭ વીરુપનાંમય^૮ અપાંમ્^૯ મજદદધા-
તનાંમ્^{૧૦} વીરુપનાંમય^{૧૧} ઉર્વરનાંમ્^{૧૨} મજદદધાતનાંમ્^{૧૩} ક્ષનઓથ^{૧૪}
યસ્નાઈય^{૧૫} વહ્માઈય^{૧૬} ક્ષનઓથાઈય^{૧૭} ક્ષસસ્તયએય,^{૧૮} યથા અહૂ
વઈશ્યો^{૧૯} જઓતા^{૨૦} ક્ષા મે^{૨૧} ઋતે^{૨૨} અથા રતુશ અપાતચિત્ હય^{૨૩}
ક્ષા અપવ^{૨૪} વીદયાઓ^{૨૫} ઋઓતૂ^{૨૬} યથા અહૂ વઈશ્યો ૧૦

* એ ક્ષકરાના તરજુમાને માટે જુઓ સરોશ બાજ, સફે ૧૭-૧૮.

† એના ખોલાસા બાએ જુઓ સફે ૧૦ મે આપેલી પેહેલી નોટ.

‡ એના તરજુમા તથા ખોલાસા બાએ જુઓ સરોશ બાજ, સફે ૧૮-૧૯.

(દાદાર હોરમજદને) ખુશાલ કરવાનેમાટે^{૧૪} (ફલાની ગેહમાં) હોરમ-
જદના પેદા કીધેલાં^૩ ભલાં^૨ પાણીઓની,^૧ નિર્મલ^૬ (તથા) અરો^૭ અર્-
ધીસૂરના^૪ પાણીની^૫ (તથા) હોરમજદના પેદા કીધેલાં^{૧૦} તમામ^૮ પાણી-
ઓની^૯ (તથા) હોરમજદના પેદા કીધેલાં^{૧૩} તમામ^{૧૧} ઓરવરોની^{૧૩}
આરાધણા કરવાને,^{૧૫} (તેઓની) ખુખીઓ ગાવાને,^{૧૬} (તેઓને) ખુસ્નુદ
કરવાને^{૧૭} તથા (તેઓની) વખાણ કરવાને,^{૧૮} જોતી^{૨૦} (ઇઆને ક્રિયા
કરનાર) મારી આગળ^{૨૧} યથા અહ્લ વધસ્યો^{૧૯} (ઇઆને ‘ યથા અહ્લ
વધસ્યો ’ના કલામોની ખુખીઓ) જાહેર કરે.^{૨૨} (રાસ્પી) (જે) અરો^{૨૪}
(તથા) વિદ્વાન^{૨૫} (થયો) (તે) ‘ અથા રતુશ્ અપાત્તચિત્ત હ્ય^{૨૩}’ (એ કલા-
માંની ખુખીઓ) *જાહેર કરે.^{૨૬}

અઓત્^૧ અહુરો મજદાઓ^૨ સ્પિતમાઈ^૩ જરથુશ્ત્રાઈ^૪ યજ્ઞ-
એશ^૫ મે^૬ હીમ^૭ સ્પિતમ^૮ જરથુશ્ત્ર^૯ યામ^{૧૦} †અર્ધીમ સૂરાંમ^{૧૧}
અનાહિતાંમ^{૧૨} પેરેથૂ-ક્રાકાંમ^{૧૩} અએષજ્યાંમ^{૧૪} વીદએવાંમ^{૧૫} અ-
હુરો-લકએષાંમ^{૧૬} ચેસન્યાંમ^{૧૭} અંધઉહે^{૧૮} અસ્તવધતે^{૧૯} વહ્મ્યાંમ^{૨૦}
અંધઉહે^{૨૧} અસ્તવધતે.^{૨૨} આધુ-ક્રાધનાંમ^{૨૩} અપઓનીમ^{૨૪} વાંથવો-
ક્રાધનાંમ^{૨૫} અપઓનીમ^{૨૬} ગએથો-ક્રાધનાંમ^{૨૭} અપઓનીમ^{૨૮} ક્ષએ-
તો-ક્રાધનાંમ^{૨૯} અપઓનીમ^{૩૦} દંધ્રહુ-ક્રાધનાંમ^{૩૧} અપઓનીમ^{૩૨}

(દાદાર) હોરમજદે^૨ †સપેતમાન^૩ જરતોસ્તને^૪ કહ્યું^૧ કે, અએ સ-
પેતમાન^૮ જરતોસ્ત^૬! આએ^૭ મારી^૯ અર્ધી સૂર^{૧૧} (નામની નદી) જે^{૧૦}
નિર્મલ,^{૧૨} જાહોલી વેહેતી,^{૧૩} તંદરોસ્તી આપનારી,^{૧૪} ડેવથી જુદી^{૧૫} (ઇ-

* એના ખોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ, સફે ૧૮-૨૦.

† હઈથી તે ૭૬ મા સફાની ૧૮-૨૦ મી લીટીમાં ‘હા ક્ષત્રિનાંમ પએમ’
કરીને ખોલો આવેછે ત્યાહાં સુધીનો ભાગ ઇજસ્નેના ૬૫ મા હાના
પેહેલા પાંચ ફકરામાં બી આવેછે.

‡ “સ્પિતમ” એ જરતોસ્ત પેગમખરના એક નામાંકિત વડાવાનું
નામ હતું. એ ખાનદાન પાદશાહી ઓલાદનું હતું. એ ઉપરથી હજરત
જરતોસ્તને સ્પિતમના ખાનદાનનો અથવા સપેતમાન જરતોસ્ત એવે નામે
ઓલખેલોછે. એ બાબે પુરતા ખોલાસા માટે જુઓ શેઠ ખ. ૩. કાંમાજીનું
ખનાવેલું “જરતોસ્ત નામું,” સફે ૨૮-૩૦

§ એના ખોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ, સફે ૧૮ મે આપેલી નોટ.

આને ગલીચી તથા રોગને દૂર કરનારી), હોરમજ્જદના તરીકા મુજબ ચા-
લનાર,^{૧૬} (ઈઆને દુનિયાંને પવિત્ર રાખવાની ખોદાની જે મુરાદ છે તે ખર
લાવનારી), હાડમંદ^{૧૬} દુનિયાંના લોકોનેમાટે^{૧૮} ઇજવા લાયક,^{૧૭} હાડમંદ^{૨૨}
દુનિયાંના લોકોનેમાટે^{૨૧} આરાધણાને લાયક,^{૨૦} જીંદગીને વધારનારી^{૨૩}
અરો,^{૨૪} ટોલાંને વધારનારી^{૨૫} અરો,^{૨૬} દુનિયાંને આપાદ કરનારી^{૨૭}
અરો,^{૨૮} માલ મિલકતને વધારનારી^{૨૯} અરો^{૩૦} (તથા) દેશોને આપાદ
કરનારી^{૩૧} અરો^{૩૨} (એવી સિક્તવાળી જે અર્ધી સૂર છે તેને) તું વખાણુ.^૪

ખોલાસો:— ‘અર્ધી સૂર’ એ અસલી ઇરાનના ચોકસ ભાગમાંથી
વેહેતી નદીનું નામ છે. એ નદી તે વખતમાં જણાએલી સઘલી નદીએ
કરતાં ઘણીજ લાંબી તથા પોહોળી હતી. એના નીર્મલ પાણીના કેટલાએક
ઉત્તમ ગુણો કે જે તંદરોસ્તીના ખાખમાં ઘણા સારા હતા તેનું કાંઈક લખાણ
આપણને એજ નીઆએશમાંથી મલી આવેછે. “એ નદીની વખાણ
આખા ઇરાનમાં ઘણા જુના વખતથી થતી એટલુંજ નહી, પણ યુરોપના
ચોકસ ભાગોમાં તથા ખીજે ઘણે ઠેકાણે ફેલાવો પામી હતી. અને પા-
છલા વખતમાં એ નદીને તથા તે ઉપરના મવજોલ ફરેસ્તાને ‘અનાહિતા’ને
નામે સઘલાએ ઓળખતા હતા. પણ વંદીદાદની ૭ મી પરગરદમાં જણાવ્યા
પ્રમાણે એનું અસલ નામ ‘અર્ધી’ છે. એ નદીનું થોડું ઘણું ખ્યાન
જે પેહેલવી પુસ્તકોમાં ખી જોવામાં આવેછે, તે ઘણુ ખરૂં અર્ધી સૂર
(અથવા આવાં) યજ્ઞ ઉપરથીજ લીધેલુંછે. દાદેસ્તાને દીની નામની પેહેલવી
કેતાખમાં લખવા પ્રમાણે એ અર્ધી સૂર નદી જે ઠેકાણે ‘હર્વસ્પ-તોખ્મી’
નામનું દરખ્ત આવેલું છે, તથા જ્યાંહાં સઘલી જાતના અને દવા દારૂના
તરેહવાર ઝાડો આવેલાંછે, તે ઠેકાણે રહીને ઉપલાં સઘલાં ઝાડોના મૂળ
તથા નીચે પડેલી ડાલી ઇત્યાદિસાથે આમેજ થઈને, તેનું પાણી ખીજી સઘલી
જગાએ પોહોંચેછે. તેને લીધેજ એ નદીનું પાણી નીરોગી તથા તંદરોસ્તી
ખખશનારૂં, અને ખીજાં સઘલાં પાણીએથી ચહડતું ગણવામાં *આવ્યુંછે.”
હાલમાં આપણા લોકો સાધારણ રીતે સઘલી નદીએને તથા દરિયાના
પાણીને ‘અર્ધી સૂર’ અથવા ‘આવાં અર્ધી સૂર’ને નામે ઓળખેછે.)

યા^૧ વીસ્પનાંમ^૨ અરુખનાંમ^૩ ક્ષુદ્રાઓ^૪ યઓજ્જદધાર્ધતિ.^૫ યા^૬
વીસ્પનાંમ^૭ હાઈરિપિનાંમ^૮ જાંથાઈ^૯ ગરેવાંન^{૧૦} યઓજ્જદધાર્ધતિ.^{૧૧} યા^{૧૨}

* એરવદ ટે૦ દી૦ અકલેશરીઆવાળી અર્ધી સૂર યજ્ઞ બા માએની.

વીરપાઓ^{૧૩} હાઈરિષીશ^{૧૪} હુજામિતો^{૧૫} દધાઈતિ.^{૧૬} યા^{૧૭} વીરપનાંમ^{૧૮}
હાઈરિષિનાંમ^{૧૯} દાઈતીમ^{૨૦} રથવીમ^{૨૧} પએમ^{૨૨} અવ-બરઈતિ.^{૨૩}

જે^૧ (અર્ધી સૂર) સધલા^૨ મરદાની^૩ મનીને^૪ સ્વચ્છ કરેછે;^૫ જે^૬
(અર્ધી સૂર) તમામ^૭ જનનારી માતાઓના^૮ જન્મ આપવાને માટેના^૯
ગર્ભસ્થાનને^{૧૦} પવિત્ર કરેછે;^{૧૧} જે^{૧૨} (અર્ધી સૂર) તમામ^{૧૩} જનનારીઓને^{૧૪}
સેહેલાઈથી જન્મ આપવાનું^{૧૫} બખશેછે;^{૧૬} (તથા) જે^{૧૭} (અર્ધી સૂર)
તમામ^{૧૮} જનનારીઓને^{૧૯} લાયક^{૨૦} (તથા) વખતસરનું^{૨૧} દુધ^{૨૨} આપેછે.^{૨૩}

ખોલાસો:—(ઉપલા ફકરામાં અર્ધી સૂર નદીના પાણીની કેટલીએક
ખુખીઓ જણાવેલીછે. એની મૂળ મતલબ એ કે, એ નદીના પાણીમાં
લોહીને સાફ કરવાનો, ‘તાનીક’ (Tonic) તરીકે તમામ બદનને કૌવત
આપવાનો તથા ખાધેલા ખોરાકને સેહેલાઈથી હજમ કરી નાખવાનો ગુણ
હતો. એ પ્રમાણે હોવાથી ખુદરતી રીતે મરદાની મની મજબુત થતી હતી,
તથા ઓરતોને સેહેલાઈથી હમેલ રહેતા હતા તથા બચ્ચાંને જન્મ આપ-
વામાં ઘણી મુશ્કેલી નડતી નહી હતી. મજબુત તંદરોસ્તી મેળવવાને માટે
‘આખોહવા’ ઈઆને હજમીઅત તથા નિર્મળ પાણી તથા સ્વચ્છ હવાની
અતિશય જરૂર છે.)

મસિતાંમ^૧ દૂરાત^૨ ફસૂતાંમ^૩ યા^૪ અસ્તિ^૫ અવવઈતિ^૬ મસો^૭
યથ^૮ વીરપાઓ^૯ ઈમાઓ^{૧૦} આપો^{૧૧} યાઓ^{૧૨} જેમા^{૧૩} પઈતિ^{૧૪} કૃત-
અન્તિ,^{૧૫} યા^{૧૬} અમવઈતિ^{૧૭} કૃતઅઈતિ^{૧૮} હુકઈસ્યાત^{૧૯} હુઅ^{૨૦} બરે-
જંધૂહત^{૨૧} અવિ^{૨૨} જરયો^{૨૩} વોઉડ-કષેમ.^{૨૪}

(તે અર્ધી સૂરની) મહોટી^૧ વખાણ^૨ દૂર(ના દેશો) સુધી^૩ (ફેલા-
એલીછે). આએ જમીન^૪ ઉપર^૫ જે^૬ તમામ^૭ નદીઓ^૮ વહેછે^૯
તેઓના જેટલી^{૧૦} તે^{૧૧} (એખલીજ) મહોટી^{૧૨} છે.^{૧૩} જે^{૧૪} મહોટી^{૧૫} (નદી) હુ-
કઈસ્ય^{૧૬} (નામના) પાહાડ^{૧૭}માંથી^{૧૮} (નિકળીને) *વોઉડ-કષ^{૧૯} (નામના)
દરિયા^{૨૦} તરફ^{૨૧} વહેછે.^{૨૨}

* ‘વોઉડ-કષ’ જેનો અસલ અર્થ ‘પોહોળા કિનારાવાળો’ (દરિયો)
થાએછે, તે ઈરાનની દક્ષીણ દિશાએ આવેલા દરિયાને કહેતા હતા. પેહે-
લવીમાં એને ‘ફરાખ્ કન્ત’ ને નામે આપ્યોછે. એ દરિયાને હાલના
‘Caspian Sea’ સાથે સરખાવામાં આવ્યોછે.

યઓજેન્તિ^૧ વીર્યે^૨ કરનો^૩ જરયા^૪ વોઉર-કપયા^૫ આ^૬ વીર્યો^૭
મધ્યો^૮ યઓજઈતિ^૯ યત હીશ અવિ^{૧૦} કૃતયઈતિ^{૧૧} યત હીશ
અવિ^{૧૨} કૃજગઈતિ^{૧૩} અર્ધી સૂર^{૧૪} અનાહિત^{૧૫} ચેંધ્રુ^{૧૬} હજંધ્રેમ^{૧૭}
વઈસ્યનાંમ^{૧૮} હજંધ્રેમ^{૧૯} અપધ્જ્જરનાંમ^{૨૦} કસ્યિત્ય^{૨૧} અએષાંમ^{૨૨}
વઈસ્યનાંમ^{૨૩} કસ્યિત્ય^{૨૪} અએષાંમ^{૨૫} અપધ્જ્જરનાંમ^{૨૬} અથવરેસતેમ^{૨૭}
અયરે-ખરનાંમ^{૨૮} હસ્પાઈ^{૨૯} નઈરે^{૩૦} ખરેન્નાઈ^{૩૧}

(તે પાહાડમાંથી વેહેતાં પાણી) તમામ^૨ ક્રીનારાએને^૩ વોઉર-કપ^૫
(નામના) દરિયા^૪ સાથે^૬ જોડેછે;^૧ (અને) તમામ^૭ વચલા ભાગને^૮ (ખી)
ઘેરીલેછે.^૯ જે જે ભાગ તરફ^{૧૦} નિર્મલ^{૧૫} અર્ધી સૂર^{૧૪} (નદી) વેહેછે^{૧૩} તે
ભાગને^{૧૦} તે આપાદ કરેછે.^{૧૧} જેમાંથી^{૧૬} (ઈઆને અર્ધી સૂરમાંથી) નદી-
ઓમાંની^{૧૮} હજરો^{૧૭} (નદી) (તથા) નાળાંઓમાંના^{૨૦} હજરો^{૧૯} (નાળાં)
(નિકળેછે). તે^{૨૨} નદીઓમાંની^{૨૩} કાઈખી^{૨૧} (નદી) (અથવા) તે^{૨૫} નાળાંઓ-
માંનું^{૨૬} કાઈખી^{૨૪} (નાળું) (પસાર કરવા સાર) એક તેજ ઘોડાવાળા,^{૨૬} સવારી
કરનાર^{૩૧} મરદને^{૩૦} ચાલીશ^{૨૭} દાહાડાની સવારી^{૨૮} (જોઈએ).

અંધ્રુહાઓસ્ય^૧ મે^૨ અએવંધ્રુહાઓ^૩ આપો^૪ અપધ્જ્જરો^૫
વીજસાઈતિ^૬ વીર્યાઈશ^૭ અવિ^૮ કર્ણવાંન્^૯ યાઈશ^{૧૦} હમ^{૧૧} અંધ્રુહા-
ઓસ્ય^{૧૨} મે^{૧૩} અએવંધ્રુહાઓ^{૧૪} આપો^{૧૫} હમથ^{૧૬} અવ-ખરઈતિ^{૧૭} હાં-
મિનેમ્ય^{૧૮} જયનેમ્ય^{૧૯} હા^{૨૦} મે^{૨૧} આપો^{૨૨} યઓજદધાઈતિ^{૨૩} હા^{૨૦}
અરૂનાંમ^{૨૪} કુદ્રાઓ^{૨૫} હા^{૨૦} ક્ષત્રિનાંમ^{૨૬} ગરેવાંન્^{૨૭} હા^{૨૦} ક્ષત્રિ-
નાંમ^{૨૮} પએમ^{૨૯} યાંમ^{૩૦} અજેમ^{૩૧} ચો^{૩૨} અહુરો મજદાઓ^{૩૩} હુજવ-
રેન^{૩૪} ઉજખઈરે^{૩૫} કૃદયાઈ^{૩૬} ન્માનહેય^{૩૭} વીસસ્ય^{૩૮} જન્તેઉશ્ય^{૩૯}
દંધ્રુહુઉશ્ય^{૪૦}

(દાદાર હોરમજદ કેહેછે):—આએ^૧ મારી^૨ એક^૩ નદીનું^૪ (એક એક)
નાળું^૫ તમામ^૭ હક્ટે^{૧૧} *કેશ્વર^૬ (જમીન) તરફ^૮ એમેર પોંહોંયેછે;^૯
આએ^{૧૨} મારી^{૧૩} એક^{૧૪} નદીનું^{૧૫} (પાણી) ઉનાળામાં^{૧૮} તેમજ શિયાળામાં^{૧૯}

* ‘હક્ટે કેશ્વર’ ખોલના ખોલાસા બાબે જુઓ ખોરશેદ નીઆ-
એશ, સફે ૪૧ મે આપેલી નોટ.

એક સરખી રીતે^{૧૬} પુર પડેછે.^{૧૭} તે^{૨૦} મારી^{૨૧} નદીનું પાણી^{૨૨} મરદાની^{૨૪} મનીને,^{૨૫} બાંનુઓના^{૨૬} ગર્ભસ્થાનને^{૨૭} (તથા) માતાઓના^{૨૮} દુધને^{૨૯} પવિત્ર કરેછે.^{૩૩} જે (અર્ધી સૂર નામની નદી)ને^{૩૦} હું^{૩૧} જે^{૩૨} હોરમજદ^{૩૩} (તેણે) ઘેરની,^{૩૭} મોહોલાની,^{૩૮} કસબાની^{૩૯} તથા દેશની^{૪૦} આપાદીનેમાટે^{૩૬} સારાં કૌવતે કરીને^{૩૪} પેદા કીધી.^{૩૫}

યા^૧ અહ્માત્^૨ સ્તઓત યસ્ન્ય^૩ સ્નાવયેનિ^૪ અહુનેમય વધરીમ^૫ સ્નાવયેનિ^૬ અષેમય વહિશ્તેમ^૭ હુસ્વાનિ^૮ અપસ્ય^૯ વંધુહીશ^{૧૦} યઓજ્ઞદથાનિ;^{૧૧} હુથ્ર^{૧૨} અન^{૧૩} ગાથ્ય^{૧૪} વય^{૧૫} ગરો-ન્માને^{૧૬} અહુ-રહે મજદાઓ^{૧૭} જસત્^{૧૮} યઓર્ધસ્યો.^{૧૯} દથત્^{૨૦} અહ્માત્^{૨૧} તત્ અવત્^{૨૨} આયપ્તેમ.^{૨૩}

(ભણનાર બોલેછે):—જે (અર્ધી સૂર)ને માટે^{૧-૨} (અથવા તેની સનમુખ) સારી રીતે રાગ કાલાડીને^૩ સ્તઓત *યસ્ન્ય^૩ તથા હોનવર^૫ હું ગાઉ,^૪ તથા અષ વહિશ્ત^૭ (ઈઆને અષેમ વોહુ) હું ગાઉ,^૬ તથા ભલાં^{૧૦} પાણીઓને^૮ હું પાક કરું.^{૧૧} આએ^{૧૩} (ઈઆને ઉપર જણાવેલા) ગાઠાને લગતા^{૧૪} કલા-મો^{૧૫} (ભણ્યા)થી^{૧૨} (તે ભણનાર શબ્દ) પેહેલવેહેલાં^{૧૬} (દાદાર) હોરમ-જદના^{૧૭} ગરોન્માન (એહેસ્ત)માં^{૧૬} પોહોંચે.^{૧૮} તેને લીધે^{૨૧} (ઈઆને તે કલામ ભણવાને લીધે) (દાદાર હોરમજદે) (તે ભણનારને) આએ^{૨૨} ક્ષા-એદા^{૨૩} આપ્યો.^{૨૦}

બોલાસો:—(યથા, અષેમ તથા ‘સ્તઓત યસ્ન્ય’ના પાક કલામો સમજીને સ્પષ્ટ રીતે ગાયનની ઢપમાં ભણ્યાથી તથા તેપ્રમાણે ચાલ્યાથી શું ક્ષાએદા થાએછે તેનો ઈશારો આએ કરી ઉપરથી આપણને જણાએછે.)

અહે^૧ રય^૨ ખરેનંધ્રય^૩ તાંમ^૪ યજ્ઞર્ધ^૫ સુરન્વત^૬ યસ્ન,^૭ તાંમ^૮ યજ્ઞર્ધ^૯ હુયશ્ત^{૧૦} યસ્ન,^{૧૧} અન^{૧૨} ખુયાઓ^{૧૩} જવનો-સાસ્ત^{૧૪} અન^{૧૫} ખુયાઓ^{૧૬} હુયશ્તતર.^{૧૭} અર્ધીમ સૂરાંમ^{૧૮} અનાહિતાંમ^{૧૯} અપઓ-

* ‘સ્તઓત યસ્ન્ય’—એ આપણી પાક દીનના ૨૧ નુસ્કોમાંના એક નુસ્કનું જંદ નામ છે. પેહેલવીમાં એને ‘સતુદ્ યશ્ત’ કહેછે. ઈજ-સ્નેના ૭૧ માં હામાં એની વખાણ કીધેલી છે. ‘સ્તઓત યસ્ન્ય’નો બોલે બોલ અર્થ ‘ઈજસ્ને લાયકની વખાણ’ એવો થાએછે.

નીમ્;^{૨૦} જ્યોત્સનાયો^{૨૧} અર્દીમ સૂરાંમ્^{૨૨} અનાહિતાંમ્^{૨૩} અપવનેમ્^{૨૪}
અપહૃ^{૨૫} રતૂમ્^{૨૬} યજ્ઞમર્ધદે.^{૨૭}

તે (અર્દી સૂર)ના^૧ તેજ^૨ તથા પ્રતાપને લીધે^૩ તેણીને^૪ પ્રખ્યાત^૫
ધ્વજસ્ને વટે^૬ હું વખાણું;^૭ (તથા) તેણીને^૮ સારી રીતે ધજેલી^{૧૦} ધ્વજસ્નેથી^{૧૧}
હું ધજું;^{૧૨} એથી^{૧૩} (ધ્યાને મારી નેક દિલથી કીધેલી આરાધણાથી),
(અએ નિર્મલ અર્દી સૂર ! તું) (આએ મારા) બોલાવવા તરફ ચહવાએલી^{૧૪}
થજે,^{૧૫} (ધ્યાને આએ મારી આરાધણાથી તું મારી ઉપર મોહોબત ભ-
રેલી થજે,) (તથા) આએ (મારી આરાધણા)થી^{૧૬} (તું) વધારે આરાધણા
પામેલી^{૧૭} (ધ્યાને પ્રસન્ન) થજે.^{૧૮} નિર્મલ^{૧૯} (તથા) અશો^{૨૦} અર્દી
સૂરને^{૨૧} (હું વખાણું). નિર્મલ^{૨૨} (તથા) અશો^{૨૩} અર્દી સૂર^{૨૪} (કે જે) અ-
શોધનો^{૨૫} સરદાર^{૨૬} (છે તેને) ક્રિયાની ભેટોથી^{૨૭} હમો યાદ કરીએ છીએ^{૨૮}
(અથવા વખાણીએ છીએ^{૨૯}).

હુઓમ યો ગવ બરેસ્મન (જવત) તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞ-
મર્ધદે (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૩-૪૫).

(બાજમાં પઠે) અહુરમજ્દદ ખોદાએ ! અવજ્ઞનીએ મરુદુમ
(જવત) અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઠે) યથા અહુ વર્ધશ્યો ર
(જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૫-૪૬).

યસ્નેમ્ય^૧ વસ્ત્રેમ્ય^૨ અઓજસ્ય^૩ જવરેચ^૪ આક્રીનામિ^૫ અ
પાંમ્^૬ વંધુઉહિનાંમ્^૭ મજ્દદધાતનાંમ્^૮ અરેદુયાઓ^૯ આપો^{૧૦} અના-
હિતયાઓ^{૧૧} અપઓન્યાઓ^{૧૨} વીસ્પનાંમ્ય^{૧૩} અપાંમ્^{૧૪} મજ્દદધાત-
નાંમ્^{૧૫} વીસ્પનાંમ્ય^{૧૬} ઉર્વરનાંમ્^{૧૭} મજ્દદધાતનાંમ્^{૧૮} અષેમ્ વોહુ ૧
અભાઈ રએશ્ય-હજંધ્રેમ્-જસ મે અવંધુહિ મજ્દદ-કેરુરેહુ મોજ્દદ.

હોરમજ્દદના પેદા કીધેલાં^૧ ભલાં^૨ પાણીઓની,^૩ નિર્મલ^૪ (તથા)
અશો^૫ અર્દી સૂરના^૬ પાણીની^૭ (તથા) હોરમજ્દદના પેદા કીધેલાં^૮ ત-
મામ^૯ પાણીઓની^{૧૦} (અને) હોરમજ્દદના પેદા કીધેલાં^{૧૧} તમામ^{૧૨} ઓ-
રવરોની^{૧૩} આરાધણા,^{૧૪} કીર્તિ,^{૧૫} ચાલાકી^{૧૬} તથા કૌવતને^{૧૭} હું વખાણું.^{૧૮}

રોજ નેક નામ રોજ પાક નામ રોજ મુખારક (ફલાંન), માહિ
મુખારક (ફલાંન), ઇત્યાદિ. (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૮ મો).

ગોરુજે^૧ જોરેહ^૨ અવજાયાહ^૩ આવાં^૪ અરુદી સૂર^૫ બાંનુ^૬ બેર-
સાહ^૭ અમાવંદ^૮ પીરોજગર^૯ અમાવંદી^{૧૦} પીરોજગરી.^{૧૧}

દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાંન આગહી રવાઈ ગોઆફરંગાંની
બાહ હકતે કેશવર જમીન; અએદૂન બાહ. મન આનો આવાયદ
શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન;
અપઓને અપેમ વોહુ ૧ (જુઓ પોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૮ મો).

આવાં^૪ અરુદી સૂર^૫ બાંનુનું^૬ તેજ^૧ (તથા) પ્રતાપ^૨ જુઆદે થાઓ^૩!
(તે) હિમ્મતવાન^૪ (તથા) ક્તેહમંદ^૫ (આવાં અરુદી સૂર બાંનુ) (મારી)
હિમ્મત^{૧૦} (તથા) ક્તેહનેમાટે^{૧૧} (મદદે) પોંહોંચો^{૧૨}!

✽ (દક્ષીણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગેહાંન દીને
માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અપાઉમ સેવિશતે અરુદી સૂર
અનાહિતે અપઓને અપેમ વોહુ ૧

નેમો ઉર્વઈરે વંધુઉહિ મજદધાતે અપઓને અપેમ વોહુ ૧
(જુઓ પોરશેદ નીઆએશ સફા ૪૯ મો).

અરુદીમ સૂરાંમ^૧ અનાહિતાંમ^૨ અપવનેમ^૩ અપહે^૪ રતૂમ^૫
યજમઈદે.^૬ અપેમ વોહુ ૧

*આવાં અરુદી સૂર^૭ બાંનુ^૮ બેરસાહ.^૯ અપેમ વોહુ ૧

નિર્મલ^૧ (તથા) અશો^૨ અરુદીસૂર^૩ (જે) અશોઈનો^૪ સરદાર (છે તે)ને^૫
હમો વખાણીએ છીએ.^૬ આવાં અરુદી સૂર^૭ બાંનુ^૮ (મારી મદદે) પોંહોંચો^૯!

આતશ નીઆએશ.

✽ (એ નીઆએશ જો બની શકે તો દરરોજ ભણવી; નહીં તો
દર મહીનામાં હોરમજદ, અરદીબેહેસ્ત, આદર, સરોશ અને બેહેરામ-
એ પાંચ દાહાડા તો ખસુસ ભણવાને ફારસી રવાએતોમાં તાકીદ કીધેલી છે.)

* એ આપો વાક્ય “બેરસાહ” સુધી પાંજરમાં છે.

દનઓથ^૧ અહુરહે મજદાઓ.^૨

~~પ્રજ્ઞ~~ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું.) નેમસે^૩-તે^૪ આતશ^૫ મજદાઓ અહુરહે^૬ હુધાઓ^૭ મજિશત^૮ યજ્ઞત.^૯ અપેમ વોહૂ ૧

(દાદાર) હોરમજદની^૨ ખુશુદી^૧ (થાઓ) !

અએ સાં આપનારા^૭ (અથવા કાએદો કરનારા^૭) હોરમજદના^૬ આતશ,^૫ સઉથી ચઢતા^૮ ઇજદ^૬! તુંને^૪ નમાજ^૩ (હોજો) !

૫ નામે^૧ યજ્ઞદાંન્^૨ અહુરમજદ^૩ ખોદાએ^૪ અવજૂની^૫ ગોરુજે^૬ ખોરેહ^૭ અવજાયાદ.^૮

(~~પ્રજ્ઞ~~ જો આતશ બેહરામની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ^૬ બેહરામ^{૧૦} આદરૂ^{૧૧} ફરા.^{૧૨}

દાદાર હોરમજદ^૩ (જે) ખોદા^૨ (તથા તમામ ખલકતનો) સાહેબ^૪ (અને) વૃદ્ધિ કરનાર (છે તે)ના^૫ નામ(ની મદદ)થી^૬ (હું આએ ભણવાનું શરૂ કરુંછું.)

ખુજેરગ^{૧૨} આતશ બેહરામના^{૧૦} આતશનો^{૧૧} પ્રતાપ^૬ (તથા) ખોરેહ^૭ જીઆદે થાઓ!^૮

(~~પ્રજ્ઞ~~ જો આદરાંનની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ^{૧૩} આદરાંન્^{૧૪} આદરૂ^{૧૫} ફરા.^{૧૬}

ખુજેરગ^{૧૬} આતશ^{૧૩} આદરાંનના^{૧૪} આતશનો^{૧૫} પ્રતાપ^૬ (તથા) ખોરેહ^૭ જીઆદે થાઓ!^૮

(~~પ્રજ્ઞ~~ જો ઘેરમાં આતશની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ^{૧૭} દાદ ગાહ^{૧૮} આદરૂ^{૧૯} ફરા.^{૨૦}

ખુજેરગ^{૨૦} આતશ^{૧૭} દાદગાહના^{૧૮} આતશનો^{૧૯} પ્રતાપ^૬ (તથા) ખોરેહ^૭ જીઆદે થાઓ!^૮

અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
દુજૂપ્ત દુજૂવરશત મેમ્ પ ગેતી મનીદ્ પુશ્મ ગોક્ત પુશ્મ કદ્દ
પુશ્મ જસ્ત પુશ્મ ખૂન્ ખૂદ્ એસ્તેદ્, અજ આંન્ ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશની તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, આએ અવાખશ
પશેમાન્ પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ.

*ઉસ્ મોઈ^૧ ઉજરેખ્વા^૨ અહુરા^૩ આર્મઈતી^૪ તેવીષીમ,^૫ દસ્વા,^૬
સ્પેનિશતા^૭ મઈન્યૂ^૮ મજદા^૯ વંધ્રહુયા^{૧૦} જવો-આદા,^{૧૧} અપા^{૧૨}
હુજે^{૧૩} એમવત્^{૧૪} વોહૂ મનંધ્રહો^{૧૫} રેસરતૂમ.^{૧૬}

રેદ્રાઈ^{૧૭} વોહિર-અપાને^{૧૮} દોઈષી^{૧૯} મોઈ^{૨૦} યા^{૨૧} વેરર અ-
ખિકા^{૨૩} તા^{૨૪} ક્ષત્રહ્યા^{૨૫} અહુરા^{૨૬} યા^{૨૭} વંધ્રહુઈશ^{૨૮} અપિશ^{૨૯} મનં-
ધ્રહો,^{૩૦} ક્રો^{૩૧} સ્પેન્ટા આર્મઈતે^{૩૨} અપા^{૩૩} દએનાઓ^{૩૪} ક્ષદ્દક્ષયા.^{૩૫}

અત્^{૩૬} રાતાંમ^{૩૭} જરથુશ્ત્રો^{૩૮} તન્વસયીત્^{૩૯} ખાખ્યાઓ^{૪૦} ઉશ્ત-
નેમ્^{૪૧} દદાઈતી,^{૪૨} પઉર્વતાતેમ્^{૪૩} મનંધ્રહુસ્યા^{૪૪} વંધ્રહુઈશ^{૪૫} મજદા^{૪૬}
બયઓથનહ્યા^{૪૭} અપા^{૪૮} યાયા^{૪૯} ઉખધખ્યાયા^{૫૦} સઓષેમ્^{૫૧} ક્ષત્રેમ્યા.^{૫૨}

ઓ હોરમજદ^૩! “આર્મઈતિ” ની મારફતે^૪ મને^૧ પવિત્ર કરે^૨
(તથા) કૌવત^૫ આપ.^૬ અએ ભલાઈમાં^{૧૦} અરજ (કીધા)થી ખખશેશ
કરનાર,^{૧૧} ધણોજ વૃદ્ધિકરનાર^{૧૦} મીનો^૮ હોરમજદ^૬! “અપ” (ઈઆને
અરદીએહેસ્ત)ની મારફતે^{૧૨} હિમ્મતવાળું^{૧૪} જોર^{૧૩} (તથા) બહમનની
મારફતે^{૧૫} ગાએ-ઢોર ઉપર સરદારી^{૧૬} (મને આપ.)

ઓ હોરમજદ! (મારી) ખુશાલીને માટે (તથા મને) સારી રીતે
શિખવવાને માટે શેહેરેવરની તથા બહમનની અશોઈ (તું) મને ચોકસ
રીતે +દેખાડ. ઓ સ્પેન્ટ આર્મઈતિ^{૩૨}! અશોઈની મારફતે^{૩૩} (તું)
(મને) દીન^{૩૪} શિખવ.^{૩૫}

* ‘ઉસ્ મોઈ ઉજરેખ્વા’થી તે ‘સઓષેમ્ ક્ષત્રેમ્યા’ સુધીનો ભાગ
‘યથા આઈશ’ નામના ઈજસ્નેના ૩૩ મા હાના ૧૨-૧૪ મા ફકરાઓ-
માંથી લીધોછે.

+ ‘રેદ્રાઈ વોહિર-અપાને’થી તે ‘અપિશ મનંધ્રહો’ સુધીનો આએ
તરજુમો મને શક ભરેલો લાગેછે, એમાં સુધારો થવો જોઈએછે.

જરતોસ્ત^{૩૮} પોતાના^{૪૦} તનના^{૩૯} જાનને^{૪૧} ફેદા^{૩૭} કરેછે;^{૪૨} (તેટલા માટે) આ હોરમજદ^{૪૬}! (તેને તું) ભલાં^{૪૫} મનની^{૪૪} સરસાઈ^{૪૩} (અથવા વડાપણું^{૪૩}) (તથા) કામની^{૪૭} તથા વચનની^{૫૦} પવિત્રાઈ^{૪૮} (તથા) તાબેદારી^{૫૧} તથા પાદશાહી^{૫૨} (આપ).

ક્ષનઓથ^{૫૩} અહુરહે મજદાઓ.^{૫૪}

~~જે~~ (સર નમાંવતાં નમાંવતાં ભણવું.) નમસે^{૫૫}-તે^{૫૬} આતશી^{૫૭} મજદાઓ અહુરહે^{૫૮} હુધાઓ^{૫૯} મજિશત^{૬૦} યજત.^{૬૧} અષેમ વોહૂ ૩ (દાદાર) હોરમજદની^{૫૪} ખુસ્નુદી^{૫૩} (થાઓ)! અએ સાં આપ-નારા^{૫૯} (અથવા કાએદો કરનારા^{૫૯}) હોરમજદના^{૫૮} આતશ,^{૫૭} ચઉથી ચઢતા^{૬૦} ઈજદ^{૬૧}! તુંને^{૫૬} નમાજ^{૫૫} (હોજો) !

કવરાને મજદયસ્નો જરથુશિત્રશ વીદએવો અહુરહે લકએષો (જે ગેહ હોએ તે પઢે) કસસ્તયએચ. (જુઓ સરોશ બાજ, સફે ૧૮-૧૯).

આથો^૧ અહુરહે મજદાઓ^૨ પુથ્ર^૩ તવ^૪ આતશી^૫ પુથ્ર^૬ અહુરહે મજદાઓ.^૭ આથો^૮ અહુરહે મજદાઓ^૯ પુથ્ર^{૧૦} ખરેનંધ્રહો^{૧૧} સવંધ્રહો^{૧૨} મજદધાતહે,^{૧૩} અઈશ્યનાંમ^{૧૪} ખરેનો^{૧૫} મજદધાતનાંમ^{૧૬} કાવયેહેચ^{૧૭} ખરેનંધ્રહો^{૧૮} મજદધાતહે,^{૧૯} આથો^{૨૦} અહુરહે મજદાઓ^{૨૧} પુથ્ર.^{૨૨} કવોઈશ^{૨૩} હુઓસવંધ્રહો^{૨૪} વરોઈશ^{૨૫} હુઓસવંધ્રહો^{૨૬} અસ્નવન્તહે^{૨૭} ગરોઈશ^{૨૮} મજદધાતહે^{૨૯} ચએચસ્તહે^{૩૦} વરોઈશ^{૩૧} મજદધાતહે,^{૩૨} કાવયેહેચ^{૩૩}. ખરેનંધ્રહો^{૩૪} મજદધાતહે,^{૩૫} આથો^{૩૬} અહુરહે મજદાઓ^{૩૭} પુથ્ર.^{૩૮} રએવન્તહે^{૩૯} ગરોઈશ^{૪૦} મજદધાતહે,^{૪૧} કાવયેહેચ^{૪૨} ખરેનંધ્રહો^{૪૩} મજદધાતહે,^{૪૪} આથો^{૪૫} અહુરહે મજદાઓ^{૪૬} પુથ્ર.^{૪૭} આતશી^{૪૮} રએવન્ત^{૪૯} રથએશતાર^{૫૦} યજત^{૫૧} પોઉર-ખરેનંધ્રહો^{૫૨} યજત^{૫૩} પોઉર-બએષજ.^{૫૪} આથો^{૫૫} અહુરહે મજદાઓ^{૫૬} પુથ્ર,^{૫૭} મત્^{૫૮} વીસ્પએઈબયો^{૫૯} આતેરેબયો^{૬૦} ક્ષથો-નરેધ્રો^{૬૧} નઈશ્યો-સંધ્રહો^{૬૨} યજતહે,^{૬૩} ક્ષનઓથ^{૬૪} યસ્નાઈચ^{૬૫} વહ્માઈચ^{૬૬} ક્ષનઓથાઈચ^{૬૭} કસસ્ત-યએચ,^{૬૮} યથા અહૂ વઈશ્યો^{૬૯} જઓતા^{૭૦} કા મે^{૭૧} મૂતે^{૭૨} અથા રતુશ અપાતચિત્ત હય^{૭૩} કા અપવ^{૭૪} વીધવાઓ^{૭૫} અઓતૂ.^{૭૬}

(દાદાર હોરમજદને) ખુશાલ કરવાનેમાટે^૬ (ફલાની ગેહમાં) હોરમ-જદની તરફનો^૭ (બધી ચીજોને) પાક કરનાર^૮ આતશની,^૯ હોરમજદની તરફના^{૧૦} (બધી ચીજોને) *પાક કરનાર^{૧૧} અએ આતશ^{૧૨} †તારી,^{૧૩} હોરમ-જદની તરફનો^{૧૪} (બધી ચીજોને) પાક કરનાર^{૧૫} (આદર ‡ફરોહબા નામના) આતશની,^{૧૬} હોરમજદના પેદા કીધેલાં^{૧૭} ખોરેહની^{૧૮} (તથા) ચલકાતની,^{૧૯} હોરમજદના પેદા કીધેલાં^{૨૦} ઈરાની^{૨૧} ખોરેહની,^{૨૨} હોરમજદના પેદા કી-ધેલાં^{૨૩} કેઆની^{૨૪} ખોરેહની,^{૨૫} હોરમજદની તરફનો^{૨૬} (બધી ચીજોને) પાક કરનાર^{૨૭} (આદર §ગુશસ્પ નામના) આતશની,^{૨૮} કેઆની (તોખ-મ)ના^{૨૯} કેખસર (પાદશાહ)ની,^{૩૦} (તથા) (આદર ¶ખાદગાંન શેહેરમાં આવેલા) કેખસર (પાદશાહ)ના^{૩૧} સમુદ્રની^{૩૨} (ઈઆને જે સમુદ્ર આગળ ઉભો રહીને કેખસર પાદશાહે બંધી કીધી તે સમુદ્રની), હોરમજદના

* “પુત્ર” (સંસ્કૃત પુત્ર) બોલનો સાધારણ અર્થ “દીકરો, પુત્ર” કરીને થાએછે, પણ સંસ્કૃત ધાતુ પૂ (=સાક કરવું, પવિત્ર કરવું) ઉપરથી એ બોલનો અર્થ આએ નીઆએશમાં બધે ઠકાણે “સાક-પવિત્ર કરવાનું સાધન,” તે ઉપરથી “પાક કરનાર” લેવાને દરસ્ત ધાર્યુંછે.

† આએ ફકરામાં આવેલી છઠી વિભક્તિવાળા બોલોનો સંબંધ એજ ફકરાને છેડે “યસ્નાઈચ વહ્નાઈચ ફનઓઆઈચ ફસસ્તયએચ યથા અહૂ વઈસ્યો જઓતા ફા મે મૂતે” ઇત્યાદિ બોલો સાથે લેવો.

‡ પેહેલવી શરેહમાં. એ આતશ વિશે એવું કહેવામાં આવેલુંછે કે તે મોખેદો, દસ્તુરો તથા પરહેજગારો ઉપર મવક્કોલ છે. એને ‘આદર ફરાહ’ને નામે બી ઓળખેછે. ખુનદેહેશ નામની પેહેલવી કેતા-બમાં એવું જણાવેલુંછે કે, એ આતશને પેહેલવેહેલાં ‘ઓક્સસ’ (The river Oxus) નદીના કીનારા ઉપરના ‘ખારજમ’ નામના શેહેરમાં આવેલા ‘ગદ્મન-હોમન્દ’ નામના પાહાડ ઉપર તખ્ત નશીન કીધો હતો. જમશેદ પાદશાહના મરણ પછી એ આતશને જુહાકના હા-તમાં જવાથી બંચાવ્યો હતો. ગુસ્તાસ્પ પાદશાહના વખતમાં તેને ‘ખાર-જમ’માંથી ઉચકીને કાબુલસ્થાનમાં આવેલા ‘રોશન’ નામના પાહાડ ઉપર લઈ જવામાં આવ્યો હતો, કે જ્યાંહાં એ મજકુર આતશ ખુનદેહેશના વખત સુધી મોજુદ હતો.

§ પેહેલવી શરેહમાં. એ આતશને કેખસર પાદશાહે “એહમન દેજ” જીતીઆ પછી તખ્ત નશીન કીધો હતો. એ આતશ પેહેલવાનો તથા સીપાઈઓ ઉપર મવક્કોલ છે. એવીજલીના આતશને નામેબી ઓળખાએછે.

¶ પેહેલવી શરેહમાં.

પેદા કીધેલા^{૨૯} “અસ્તવન્ત”^{૨૯} (નામના) *પાહાડની,^{૨૯} હોરમજદના પેદા કીધેલા^{૩૨} “અએચસ્ત”^{૩૦} (નામના) †સમુદ્રની,^{૩૧} હોરમજદના પેદા કીધેલા^{૩૫} કુઆની^{૩૩} ખોરેહની,^{૩૪} હોરમજદની તરફના^{૩૭} (બધી ચીજોને) પાક કરનાર^{૩૮} (આદર ‡પુરજીન નામના) આતશની,^{૩૯} હોરમજદના પેદા કીધેલા^{૪૧} “ફરએવન્ત”^{૩૯} (નામના) પાહાડની,^{૪૦} હોરમજદના પેદા કીધેલા^{૪૪} કુઆની^{૪૨} ખોરેહની,^{૪૩} હોરમજદની તરફના^{૪૬} (બધી ચીજોને) પાક કરનાર^{૪૭} આતશની,^{૪૫} અએ વૃદ્ધિ કરનાર,^{૪૬} (દેવોની સાંભે) †લડ નાર,^{૫૦} પુર ખોરેહવાળા,^{૫૨} પુર તંદરોસ્તી આપનાર^{૫૪} આદર^{૪૮} ઇજદ^{૫૧}! હોરમજદની તરફના^{૫૬} (બધી ચીજોને) પાક કરનાર^{૫૭} આતશની^{૫૫}—(તેની) સાથે^{૫૮} તમામ^{૫૯} આતશોની,^{૬૦} પાદશાહી નાભ (અથવા મૂળ) રાખનાર^{૬૧}

* એ પાહાડ ઉપર કુખસર પાદશાહે તખ્ત નશીન કીધેલા “આદર ગુશસ્પ” નામના આતશનું મુકામ હતું.

† ‘અએચસ્ત’ને આપણા કટલાએક દસ્તુરો ગોફાનું નામ સમજેલા છે, પણ એ એક સમુદ્ર-દરિયાનું નામ છે, ગોફાનું નહીં. એ ખીના આવાં યજ્ઞના ૪૯ મા ફકરા, ગોશ યજ્ઞના ૧૮ મા ફકરા, તથા અશીશંગ યજ્ઞના ૩૮ મા ફકરા ઉપરથી ખોલી રીતે જણાઈ આવેછે. અવસ્તા ‘વઈરિ’ (દરિયો) તથા ‘વર’ (ગોફા) એ બેહુ ખોલોને માટે પેહેલવીમાં એક સરખો ખોલ ‘વર’ કરીને આવેછે તેથી એ ભૂલ થએલી દીસેછે. “નાસેખ્-ઉત્-તવારીખમાં લખવા પ્રમાણે કુખસર પાદશાહ આએ ફાતી દુનિયાંથી ગુજરી ગયો ત્યાંહાં સુધી ‘નિહાવન’ નામના પાહાડ ઉપર ગોશો નશીન થઈ યજ્ઞદાંતી બંદગીમાં મશગુલ રહ્યો હતો.”

‡ પેહેલવી શરેહમાં. એ આતશ વાસ્તીઆશ ઇઆને ખેદુતો ઉપર મવક્રોલ છે, તથા “આદર ખુરજીન મેહેર, આદર મેહેર ખુરજીન”ને નામે ખી ઓળખાએછે. પેહેલવી ખુનદેહશ તથા ફારસી રવાએતોમાં એને વિશે એવું જણાવેલું છે કે, એ આતશ હજરત અશો જરતોસ્ત ગુસ્તાસ્પ પાદશાહની દરગાહમાં લાવ્યો હતો, અને તેની ખુખી એ હતી કે કાઠી, સુખડ, ખુશખોઈ વગર હમેશાં રોશણ રહેતો હતો, અને કોઈખી ચીજથી ખુજઈ નહીં જતો હતો.

§ એ પાહાડ ઉપર “આદર ખુરજીન” નામના આતશની જગા મુકરર કીધેલી હતી.

¶ આતશ એ દેવો, ગલીચી, નાપાકી, ઇત્યાદિની સાંભે થનારું એક હથિયાર છે. એવું લખાણ ફારસી રવાએતો સિવાય આપણને ખુદ અવસ્તામાંથી ખી મળેછે; જુઓ વંદીદાદની ૮ મી પરગરદનો ૮૦ મો ફકરો.

* નેસ્યોસંગ^{૬૨} ઇજ્જદ^{૬૩}—(એ † બધાએની) આરાધણા કરવાને,^{૬૪} (તેઓની) ખુખીઓ ગાવાને,^{૬૫} (તેઓને) ખુશનુદ કરવાને^{૬૭} તથા (તેઓની) વખાણ કરવાને^{૬૮} જોતી^{૭૦} (ઇઆને ક્રિયા કરનાર) મારી આગળ^{૭૧} યથા અહ્ વધસ્યો^{૬૬} (ઇઆને ‘યથા અહ્ વધસ્યો’ના કલામોની ખુખીઓ) જાહેર કરે.^{૭૨} (રાસપી) (જે) અશો^{૭૪} (તથા) વિદ્વાન^{૭૫} (થયો) (તે) “અથા રતુશ્ અષાત્ ચિત્તહય”^{૭૩} (એ કલામોની ખુખીઓ) † જાહેર કરે.^{૭૬}

‡ યસ્નેમચ^૧ વહ્નેમચ^૨ હુષેરેતીમચ^૩ ઉશત-એરેતીમચ^૪ વન્ત-એરેતીમચ^૫ આક્રીનામિ^૬ તવ^૭ આતર્ષિ^૮ પુશ્વ^૯ અહુરહે મજ્દાઓ.^{૧૦} ચેસન્ચો^{૧૧} અહિ^{૧૨} વહ્મચો,^{૧૩} ચેસન્ચો^{૧૪} ખુયાઓ^{૧૫} વહ્મચો^{૧૬} ન્માનાહુ^{૧૭} મખ્યાકનાંમ.^{૧૮} ઉશત^{૧૯} ખુયાત્^{૨૦} અહ્માઈ^{૨૧} નઈરે^{૨૨} યસે^{૨૩}—થવા^{૨૪} બાધ^{૨૫} ક્ષાયજાઈતિ,^{૨૬} અએસ્મો-જસ્તો^{૨૭} બરેસ્મો-જસ્તો^{૨૮} ગઓ-જસ્તો^{૨૯} હાવનો-જસ્તો.^{૩૦}

હોરમજ્જદની તરફના^{૧૦} (સધલી ચીજોને) ઓ પાક કરનાર^૬ આતશ! તારી^૭ ઇજ્જસ્નેને,^૧ આરાધણાને,^૨ સારી ભેટને,^૩ તંદરોસ્તી આપનારી ભેટને,^૪ દોસ્તી ભરેલી ભેટને^૫ હું વખાણું છું.^૬ (ઓ આતશ!) (તું) ઇજ્જવા લાયક^{૧૧} (તથા) આરાધણાને લાયક^{૧૩} છે;^{૧૨} માણસોના^{૧૮} ઘેરોમાં^{૧૭} (તું) ઇજ્જવા લાયક^{૧૪} (તથા) આરાધણાને લાયક^{૧૬} થજો^{૧૫} જો^{૨૩} (માણસ) હાતમાં એસમ લઈને,^{૨૭} હાતમાં બરસમ લઈને,^{૨૮} હાતમાં જીવામ લઈને,^{૨૯} (તથા) હાતમાં હાવનીમ લઈને^{૩૦} તુંને^{૨૪} હમ્મેશાં^{૨૫} ઇજ્જે,^{૨૬} તે^{૨૧} માણસને^{૨૨} મ્હોટાઈ^{૨૬} (અથવા સુખાકારી^{૧૬}) હોજો^{૨૦}!

* ‘નેસ્યોસંગ’—એ એક આતશનું તથા ફરેસ્તાનું નામ છે. એ આતશ પાદશાહોના નાભમાં બખરાવામાં આવે છે, જેથી તેઓ દુનિયાંને આપાદ કરવાનાં કામોમાં પોતાની હકુમત સારી રીતે ચલાવી શકે. ફરેસ્તા તરીકે એનું કામ દાદાર હોરમજ્જદના પેગામો પોંહોંચાડવાનું છે.

† આએ ફકરાની શરૂઆતથી તે હઈ સુધી છઠ્ઠી વિભક્તિમાં જે બોલો આવેલા છે તે બધાએનો સંબંધ આએ ઠેકાણે આવે છે.

‡ એના બોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ, સફે ૧૮-૨૦

§ હઈથી તે એ નીઆએશને છેડે ‘અષહે એરેજ યઓજ્જદાતાંમ’ કરીને બોલો આવે છે ત્યાંહાં સુધીનો ભાગ ‘યસ્નેમચ’ નામના ઇજ્જસ્નેના ૬૨ મા હામાંથી લીધો છે.

દાઈત્યો^૧ અએસ્મે^૨ બુયાઓ,^૩ દાઈત્યો^૪ બઓઈધિ^૫ બુયાઓ,^૬
દાઈત્યો^૭ પિથિવ^૮ બુયાઓ,^૯ દાઈત્યો^{૧૦} ઉપસયને^{૧૧} બુયાઓ,^{૧૨} ચેરે-
નાયુશ^{૧૩} હરેથે^{૧૪} બુયાઓ,^{૧૫} દહ્માયુશ^{૧૬} હરેથે^{૧૭} બુયાઓ,^{૧૮} આતર્શ^{૧૯}
પુથ્ર^{૨૦} અહુરહે મજદાઓ.^{૨૧}

(હોરમજદની તરફના સધલી ચીજોને ઓ પાક કરનાર આતશ !)
એસમમાં^૨ (તું) લાયક^૧ થા,^૩ બોએમાં^૫ (તું) લાયક^૪ થા,^૬ ચરખીમાં^૮
(તું) લાયક^૭ થા,^૯ (તથા) લોખાંન ? (અથવા લાકડાંના ગાંઠ)માં^{૧૧} (તું)
લાયક^{૧૦} થા.^{૧૨} હોરમજદની તરફના^{૨૧} (સધલી ચીજોને) ઓ પાક કરનાર^{૨૦}
આતશ^{૧૯} ! ખોરાકમાં^{૧૪} લાંબો વખત સુધી ભરેલો^{૧૩} તું થા,^{૧૫} ખોરાકમાં^{૧૭}
લાંબો વખત સુધી ભરેલો^{૧૬} તું થા.^{૧૮}

સઓએ^૧ બુયે^૨ અહમ્ય^૩ ન્માને,^૪ મત્-સઓએ^૫ બુયે^૬ અહમ્ય^૭
ન્માને,^૮ રઓઅહિ^૯ બુયે^{૧૦} અહમ્ય^{૧૧} ન્માને,^{૧૨} વક્ષયે^{૧૩} બુયે^{૧૪} અ-
હમ્ય^{૧૫} ન્માને,^{૧૬} દરેથેમચિત્^{૧૭} અઈયિ^{૧૮} જરવાનેમ^{૧૯} ઉપ^{૨૦} સૂરાંમ^{૨૧}
ક્રષો-કેરેઈતીમ,^{૨૨} હધ^{૨૩} સૂરયાઓ^{૨૪} વંદ્રહુયાઓ^{૨૫} ક્રષો-કેરેતોઈત્.^{૨૬}

(ઓ આતશ !) લાંબો^{૧૭} વખત^{૧૬} સુધી,^{૧૮} શૂર આપનાર^{૨૧} રસ્તા-
ખેજ^{૨૨} (ના વખત) સુધી,^{૨૦} * તથા^{૨૩} હિમ્મત આપનાર^{૨૪} ભલા^{૨૫} † ક્રિઆ-
મત (ના વખત) સુધી^{૨૬} આએ^૩ ઘેરમાં^૪ (તું) બલતામાં^૧ થજે^૨ (ઈઆને
બલતો રહેજે), આએ^૭ ઘેરમાં^૮ (તું) હમેશાં બલતો^૫ રહેજે,^૬ આએ^{૧૧}
ઘેરમાં^{૧૨} (તું) ચલકાતમાં^{૧૦} રહેજે,^{૧૦} (તથા) આએ^{૧૫} ઘેરમાં^{૧૬} (તું) વધા-
રામાં^{૧૩} રહેજે.^{૧૪}

* ‘હધ’નો અસલ અર્થ (સંસ્કૃત સહ ને મળતો) ‘ સાથે, સહિત, સુદ્ધાં ’ થાએછે:—જેમકે ‘ હધ-અએસ્મ ’ ઈઆને એસમ-બાળવાના લાકડાં સાથનું; ‘ હધ-બઓઈધિ ’ ઈઆને ખુશબો સાથનું, ઈત્યાદિ; પણ ગુજરાતી એખારતનેમાટે આએ ઠકાણે એનો અર્થ ‘ તથા ’ કરવો પડ્યોછે.

† “ હધ સૂરયાઓ વંદ્રહુયાઓ ક્રષો-કેરેતોઈત્ ” એ બોલો ધા-સ્યામેલે ‘ ઉપ સૂરાંમ ક્રષો-કેરેઈતીમ ’ની શરેહના છે, જે કે બેહુની વિભક્તિમાં ફેર છે. પેહેલવી તરજુમો કરનારાએ બી તેમજ ગણિલુંછે. ડાકટર સ્પીગલ તથા પ્રોફેસર હારલે-એઓએ બી એવીજ રીતે તરજુમો કીધોછે.

દાયાઓ^૧ મે^૨ આતશ^૩ પુથ્ર^૪ અહુરહે મજદાઓ^૫ આસુ^૬
આથ્રેમ^૭ આસુ^૮ શ્રાઈતીમ^૯ આસુ^{૧૦} જીતીમ^{૧૧} પોઉર^{૧૨} આથ્રેમ^{૧૩}
પોઉર^{૧૪} શ્રાઈતીમ^{૧૫} પોઉર^{૧૬} જીતીમ^{૧૭} મસ્તીમ^{૧૮} સ્પાનો^{૧૯} ક્ષવત્રેમ^{૨૦}
હિજવાંમ^{૨૧} ઉરને^{૨૨} ઉરિક^{૨૩} અતૂમ^{૨૪} પરચએત^{૨૫} મસિત^{૨૬}
મજાઓન્તેમ^{૨૭} અપઈરિ-આથ્રેમ^{૨૮} નઈસ્યાંમ^{૨૯} પરચએત^{૩૦} હાંમ-
વરેતીમ^{૩૧}

(ભણનાર શખ્સ બોલેછે) હોરમજદની તરફના^૫ (સધલી ચીજોને)
ઓ પાક કરનાર^૪ આતશ^૩! (તું) મને^૨ (નીચે જણાવેલી ચીજો) આપ.^૧

બોલાસો:—(ભણનાર શખ્સ આતશની મારફતે કેઈ કેઈ ચીજો
માંગેછે, અથવા પોતાની કેઈ કેઈ હાજતો પુરી પાડવાની આહેશ રાખેછે,
તે વિશે નીચેના ફકરાઓમાં જણાવેછે):—

જલદીથી^૬ (અથવા વગર ઢીલ કરવે^૬) સુખ^૭ (અથવા આસાની^૭),
જલદીથી^૮ પોષણ,^૮ જલદીથી^{૧૦} (લાંબી) જીંદગી,^{૧૧} પુરતું^{૧૨} સુખ,^{૧૩} પુરતું^{૧૪}
પોષણ,^{૧૫} પુરતી^{૧૬} જીંદગી,^{૧૭} મહોટાઈ,^{૧૮} ડહાપણ^{૧૯} (અથવા આખાદી^{૧૯}),
તેજ^{૨૦} (અથવા સ્પષ્ટ^{૨૦}) જખાન,^{૨૧} (તથા) (મારાં) રવાનને માટે^{૨૨} હુશિ-
યારી^{૨૩} (તથા) અક્કલ,^{૨૪} (કે જે અક્કલ) (તે માળ્યા) પછી^{૨૫} પ્રમાણમાં^{૨૬}
વધતી^{૨૭} (થાએ) (અને) ઘટનારી નહીં^{૨૮} (થાએ), (અને) ત્યાર પછી^{૩૦}
મરદાંનગીનું^{૨૯} કૌવત^{૩૧} (એ બધું, ઓ હોરમજદના આતશ ! તું મને આપ).

એરેધવો-જંગાંમ^૧ અખફૂન્યાંમ^૨ શિવુમ^૩ અરનાંમચ^૪ ક્ષફ-
નાંમચ,^૫ આસિતો-ગાતૂમ^૬ જધાઉરૂમ^૭ તુથુપાંમ^૮ આરનાંમ^૯ ફજ-
નીમ^{૧૦} કર્ષો-રાજાંમ^{૧૧} વ્યાખનાંમ,^{૧૨} હાંમ-રઓધાંમ^{૧૩} હ્વાપાંમ^{૧૪}
આંજો-ખૂજેમ^{૧૫} હ્વીરાંમ^{૧૬} યા^{૧૭} મે^{૧૮} ક્રાધયાત^{૧૯} ન્માનેમચ^{૨૦} વી-
સેમચ^{૨૧} જન્તૂમચ^{૨૨} દપ્પૂમચ^{૨૩} દંધુહુ-સસ્તીમચ.^{૨૪}

ખડે પગે ઉભું રહેવાની શક્તિ,^૧ દાહાડાના^૪ તથા રાતના^૫ એક તૃતી-
યાંશ ભાગ^૩ (સિવાય) (ખાકીના વખતમાં) *જગૂતી,^૨ પોતાના કામ ઉપર

* એ ઉપરથી જણાએછે કે ખીમારી અથવા જીવને બેચેની હોએ
તે સિવાય, આખા દાહાડામાં ૮ કલાકથી વધારે વખત હંધમાં કાહાડવો નહી.

ઉસ્તેવારી,^૬ ખખરદારી,^૭ (તથા) ફરજંદ^{૧૦} (કે જે) પોષણ કરનાર,^૮ જાતી અફલવાળું,^૯ કેશ્વરની ઉપર રાજ ચલાવનાર,^{૧૧} અનનુમનમાં બેસનાર,^{૧૨} વધનાર^{૧૩} (અથવા ઉછળતું^{૧૩}), સારી ઈજાજતવાળું,^{૧૪} સંકટમાંથી છુટકારો આપનાર,^{૧૫} પેહેલવાનના જેવું જોરેમંદ^{૧૬} (એવું ફરજંદ, અએ હોરમજ્જ-દના આતશ ! તું મને આપ), કે જે^{૧૭} (ફરજંદ) મારાં^{૧૮} ઘેરને,^{૨૦} તથા ખાનદાનને^{૨૧} તથા કસબાને^{૨૨} તથા દેશને^{૨૩} તથા દેશના ધરમને^{૨૪} આખાદ કરે.^{૧૯}

દાયાઓ^૧ મે^૨ આતશ^૩ પુથ્ર^૪ અહુરહે મજ્જદાઓ^૫ યા^૬ મે^૭ અંધુહત્^૮ અફસાઓંધુહાઓ^૯ નૂરેમય^{૧૦} યવએચ-તાઈતે,^{૧૧} વહિ-રતેમ્ અહૂમ્^{૧૨} અપઓનાંમ્^{૧૩} રઓઅંધુહેમ્^{૧૪} વીસ્પો-ખાથેમ્,^{૧૫} જજે પુયે^{૧૬} વંધુહાઉચ^{૧૭} મીજ્જદે^{૧૮} વંધુહાઉચ^{૧૯} સવહિ^{૨૦} ઉરનએચ^{૨૧} દરેધે^{૨૨} હવંધુહે,^{૨૩}

હોરમજ્જદની તરફના^૫ (સધલી ચીજોને) ઓ પાક કરનાર^૪ આતશ^૩ ! (તે ચીજ) (તું) મને^૨ આપ^૧ કે જે^૬ મારે માટે^૭ હમાણા^{૧૦} તથા હમેશ સુધી^{૧૧} (ઈઆને મારી જીંદગીના છેડા સુધી) અશો (લોકો)ની^{૧૩} રોશણી-વાળી^{૧૪} (તથા) તમામ આસાનીવાળી^{૧૫} સહિયા સરસ દુનિયાં (ઈઆને બેહેસ્ત) વિશે^{૧૨} શિખવનાર^૯ હોએ. (અને તે બેહેસ્ત) ભલા^{૧૭} બદલામાં,^{૧૮} ભલી^{૧૯} બંદગી(ના અવેજ)માં^{૨૦} તથા (મારાં) રવાનને માટે^{૨૧} લાંબા વખતની^{૨૨} પવિત્રાઈ(ના અવેજ)માં^{૨૩} હું મેળવું.^{૧૬}

ખોલાસો:—(ઓ હોરમજ્જદના આતશ ! તું મને એવી ખુદ્દિ આપ તથા એવો મારગ ખતાવ, કે જેથી હું નેકીના કામો કરું, દાદાર હોરમજ્જદની બંદગી કરું તથા મારા રવાનને નીતિ તરફ ચલાઉ, જેથી કરીને મારા ગુજરવા પછી, તે મારાં સારાં કામોના અવેજમાં મને ખુલંદ બેહેસ્તની જગા મળે.)

વીસ્પએઈઝયો^૧ સસ્તીમ્^૨ ખર્ધતિ^૩ આતશ^૪ મજ્જદાઓ અહુ-રહે^૫ યએઈઝયો^૬ અએમ્^૭ હમપચાઈતે^૮ ક્ષાફ્નીમય^૯ સૂઈરીમય,^{૧૦} વીસ્પએઈઝયો હુચ^{૧૧} ઈજયેઈતિ^{૧૨} હુબેરેતીમય^{૧૩} ઉશત-બેરેતીમય^{૧૪} વન્ત-બેરેતીમય^{૧૫} સ્થિતમ.^{૧૬}

ઓ સપેતમાન^{૧૬} (જરતોસ્ત) ! જેઓનેમાટે^{૧૭} તે^{૧૮} (આતશ) રા-
તનું^{૧૯} તથા બપોરનું (ખાનુ ?)^{૨૦} પકાવેછે^{૨૧} તે બધાઓનેમાટે^{૨૨} (તે) હો-
રમજદનો^{૨૩} આતશ^{૨૪} શિખામણ^{૨૫} લઈ જાયછે^{૨૬} (ઇઆને તેઓને સારી
સમજ આપેછે), (તથા) (તે) બધાઓ પાસેથી^{૨૭} સારી ભેટ^{૨૮} તથા
તંદરોસ્તી આપનારી ભેટ^{૨૯} તથા દોસ્તી ભરેલી ભેટ^{૩૦} ઇચ્છેછે.^{૩૧}

વીસ્યનાંમ^{૩૨} પર-ચરેન્તાંમ^{૩૩} આતશ^{૩૪} જસ્ત^{૩૫} આદિધય.^{૩૬} ચીમ^{૩૭}
હુખ^{૩૮} હુષે^{૩૯} બરધતી^{૪૦} ક્યરેથવાઓ^{૪૧} અર્મએષાઈધે.^{૪૨} આતરેમ^{૪૩}
સ્પેન્તેમ^{૪૪} યજમઈદે^{૪૫} તખમેમ^{૪૬} હુન્તેમ^{૪૭} રથએશ્તારેમ.^{૪૮}

તમામ^{૪૯} આવનારાઓના^{૫૦} હાત તરફ^{૫૧} આતશ^{૫૨} નજર કરેછે,^{૫૩} (અને
કેહેછે કે) ચાલતો^{૫૪} દોસ્ત^{૫૫} બેઠેલા^{૫૬} *દોસ્તનેમાટે^{૫૭} શું^{૫૮} લાવેછે^{૫૯}?
વૃદ્ધિ કરનાર,^{૬૦} જોરાવર,^{૬૧} રોશણ^{૬૨} (અથવા હયાતીવાળા^{૬૩}) (તથા)
શૂરા^{૬૪} આતશને^{૬૫} હમો યાદ કરીએ છીએ^{૬૬} (અથવા વખાણીએ
છીએ^{૬૭}).

આઅત્^{૬૮} ચેજિર-શે^{૬૯} અએમ^{૭૦} બરધતિ^{૭૧} અએસ્મેમ^{૭૨} વા^{૭૩}
અપય^{૭૪} બરેતેમ^{૭૫} બરેસ્મ^{૭૬} વા^{૭૭} અપય^{૭૮} કસ્તરેતેમ^{૭૯} ઉર્વરાંમ^{૮૦}
વા^{૮૧} હુધાનએપતાંમ^{૮૨} આ હે^{૮૩} પસ્ચએત^{૮૪} ફીનઈતિ^{૮૫} આતશ^{૮૬}
મજદાઓ અહુરહે^{૮૭} ફ્રનૂતો^{૮૮} અતિબશ્તો^{૮૯} હુખધંધુહેમ.^{૯૦}

પણ^{૯૧} અગરજોરે^{૯૨} કોઈ રાખસ^{૯૩} તે (આતશ) નેમાટે^{૯૪} એસમ^{૯૫}
અથવા^{૯૬} અશોઈથી^{૯૭} કાપેલી^{૯૮} બરસમ^{૯૯} અથવા^{૧૦૦} અશોઈથી^{૧૦૧} પાંથરેલું
હુધાનએપત^{૧૦૨} (નામનું ખુશખોદાર) ઓરવર^{૧૦૩} લઈ જાયછે^{૧૦૪} તો (તે)
હોરમજદનો^{૧૦૫} આતશ^{૧૦૬} (જે) ખુસ્નુદ થએલો,^{૧૦૭} †આદરમાન પામેલો^{૧૦૮}
(તથા) મદદ કરનારો^{૧૦૯} (છે તે) તે (ભેટ આપનાર રાખસ)ને^{૧૧૦} (નીચે
મુજબ) દુઆ કરેછે^{૧૧૧} :—

* ચાલતો દોસ્ત તે આતશની નજદીક જનાર રાખસ સમજવો,
અને બેઠેલો દોસ્ત તે આતશ કે જે પોતે ચાલી શકતો નથી. આતશ
પોતાને બેઠેલો દોસ્ત કરીને કેહેછે.

† ‘અતિબશ્તો’નો અર્થ ‘દુઃખી નહી થએલો, અપમાન નહી પામેલો,
અનગમતો નહી થએલો, વેર ઉપજાવે તેવો નહી થએલો’ખી થાયછે.

ઉપ થવા^૧ હક્ષોર્ધત્^૨ ગેઉશ્^૩ વાંચવ^૪ ઉપ વીરનાંમ^૫ પોઉરતાસ^૬
 ઉપ થવા^૭ વેરેજવત્ય^૮ મનો^૯ વેરેજવતિય^{૧૦} હક્ષોર્ધત્^{૧૧} અંધઉહ^{૧૨}
 ઉર્વાક્ષ^{૧૩} અંધઉહ^{૧૪} ગય^{૧૫} નિધએશ^{૧૬} તાઓ^{૧૭} ક્ષપનો^{૧૮} યાઓ^{૧૯}
 જવાહિ^{૨૦}

ધમત્^{૨૧} આશ્રો^{૨૨} આક્રિવનેમ^{૨૩} ચો^{૨૪} અહ્માધ^{૨૫} અએ-
 સ્મેમ્^{૨૬} ખરધતિ^{૨૭} હિક્કશ્^{૨૮} રઓચસ-પર્ધરિશતીમ્^{૨૯} અપહે^{૩૦} ઘેરેજ^{૩૧}
 યઓજ્જદાતાંમ્^{૩૨}

“તારે ત્યાંહાં^૧ (ઈઆને તારા કખીલામાં) ગાએ ઢોરનું^૩ ટોલું^૪
 જીઆદે થજો^૨ (ઈઆને તારાં ગાએ ઢોરનો વધારો થજો)! (તારે ત્યાંહાં)
 માણસોનો^૫ જથ્થો^૬ જીઆદે થજો^૨ (ઈઆને માણસોની વૃદ્ધિ થજો) !
 તુંને^૭ કામ કરતું^૮ મન^૯ (થજો) (ઈઆને તારું મન વિચાર કરનારું થજો;
 તું હુશિયાર તથા વિચારવંત થજો)! (તારો) જીવ^{૧૨} (અથવા તારી
 જીંદગી) કામ કરતી^{૧૦} થજો^{૧૧} (ઈઆને તું સારાં કામ કરતો રહેજો) !
 જોટલી^{૧૬} રાત^{૧૮} તું જીવતો રહે^{૨૦} તેટલી^{૧૭} (રાત) ખુશાલીભરેલી^{૧૩}
 જીંદગીના^{૧૪} જીવસાથે^{૧૫} તું (તારી) જીંદગી ગુજારજો^{૧૬} ! ”

જે કોઈ^{૨૪} તે (આતશ)ને માટે^{૨૫} સુક્કી,^{૨૮} રોશણીમાં પરીક્ષા
 કીધેલી^{૨૯} (તથા) પાક કીધેલી^{૩૨} (ઈઆને સાફ કીધેલી) *કાઠી^{૨૬} અ-
 શોધની^{૩૦} આશીર્વાદથી^{૩૧} લઈ જાએછે^{૨૭} (તેનેમાટે) આતશની^{૨૨} આએ^{૨૧}
 (ઈઆને ઉપર કહેલી) આક્રીન^{૨૩} (અથવા દુઆ) (છે).

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ જોદાએ ! અવજૂનીએ મરદુમ
 (જાવત) અએદૂન બાદ (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વર્ધયો ર

(જીઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સક્રા ૪૫-૪૬).

* ‘રોશણીમાં પરીક્ષા કીધેલી કાઠી’ની મતલબ એ કે જોઈ તપાસીને
 પસંદ કીધેલી કાઠી, કે તેની અંદર જીના જાણવરો તથા નજીસ ચીજો નહી
 ભરાએલી હોએ. આતશ ઉપર જે કાઠી, સુખડ અથવા કોઈની ખુશખો
 મુકવી તે તદન સુક્કી તથા સાફ કીધેલી હોવી જોઈએ. કોઈની જાતનું લીલું
 તથા નજીસ બળતણ હરગેજ આતશ ઉપર મુકવું નહી. એ બાએની સખ્ત
 તાકીદ આપણા ધરમને લગતી પાછલી કેતાઓ તથા કારસી રેવાએતોમાં
 બી ફરમાવેલીછે.

યસનેમય^૧ વહ્નેમય^૨ અઓજસ્ય^૩ જવરેય^૪ આક્રીનામિ^૫
 આથો^૬ અહુરહે મજદાઓ^૭ પુથ્ર^૮ તવ^૯ આતર્શી^{૧૦} પુથ્રી^{૧૧} અહુરહે
 મજદાઓ.^{૧૨} આથો^{૧૩} અહુરહે મજદાઓ^{૧૪} પુથ્રી^{૧૫} ખરેનંધ્રહો^{૧૬}
 સવંધ્રહો^{૧૭} મજદધાતહે,^{૧૮} અઈશ્યનાંમ^{૧૯} ખરેનો^{૨૦} મજદધાતનાંમ^{૨૧}
 કાવયેહેય^{૨૨} ખરેનંધ્રહો^{૨૩} મજદધાતહે,^{૨૪} આથો^{૨૫} અહુરહે મજદાઓ^{૨૬}
 પુથ્રી.^{૨૭} કવોઈશી^{૨૮} હુઓસવંધ્રહો^{૨૯} વરોઈશી^{૩૦} હુઓસવંધ્રહો,^{૩૧}
 અસ્નવન્તહે^{૩૨} ગરોઈશી^{૩૩} મજદધાતહે^{૩૪} ચએચસ્તહે^{૩૫} વરોઈશી^{૩૬} મજદ-
 ધાતહે,^{૩૭} કાવયેહેય^{૩૮} ખરેનંધ્રહો^{૩૯} મજદધાતહે.^{૪૦} આથો^{૪૧} અહુરહે
 મજદાઓ^{૪૨} પુથ્રી.^{૪૩} રએવન્તહે^{૪૪} ગરોઈશી^{૪૫} મજદધાતહે,^{૪૬} કાવયેહેય^{૪૭}
 ખરેનંધ્રહો^{૪૮} મજદધાતહે,^{૪૯} આથો^{૫૦} અહુરહે મજદાઓ^{૫૧} પુથ્રી.^{૫૨}
 આતર્શી^{૫૩} સ્યેન્ત^{૫૪} રથએશતાર^{૫૫} યજત^{૫૬} યોહિર-ખરેનંધ્રહો^{૫૭}
 યજત^{૫૮} યોહિર-ખએપજ.^{૫૯} આથો^{૬૦} અહુરહે મજદાઓ^{૬૧} પુથ્રી,^{૬૨}
 મત્^{૬૩} વીસ્પએઈયો^{૬૪} આતેરેયો^{૬૫} ક્ષથો-નરેદ્રો^{૬૬} નઈસ્યો-સંધ્રહો^{૬૭}
 યજતહે.^{૬૮} અષેમ વોહૂ ૩

હોરમજદની તરફનો^૭ (બધી ચીજોને) પાક કરનાર^૬ આતશની,^૬ હો-
 રમજદની તરફના^{૧૨} (બધી ચીજોને) અએ પાક કરનાર^{૧૧} આતશી^{૧૦}!
 તારી,^૬ હોરમજદની તરફનો^{૧૪} (બધી ચીજોને) પાક કરનાર^{૧૫} (આદર
 ફરોહબા નામના) આતશની,^{૧૩} હોરમજદના પેદા કીધેલાં^{૧૮} ખોરેહની^{૧૬}
 (તથા) ચલકાતની,^{૧૭} હોરમજદના પેદા કીધેલાં^{૨૧} ધરાની^{૧૯} ખોરેહની,^{૨૦}
 હોરમજદના પેદા કીધેલાં^{૨૪} કુઆની^{૨૨} ખોરેહની,^{૨૩} હોરમજદની તરફનો^{૨૬}
 (બધી ચીજોને) પાક કરનાર^{૨૭} (આદર ગુશસ્પ નામના) આતશની,^{૨૫}
 કુઆની (તોખમ)ના^{૨૮} કુખસર (પાદશાહ)ની,^{૨૯} (તથા) (આદર બાદગોન
 શહેરમાં આવેલા) કુખસર (પાદશાહ)ના^{૩૧} સમુદ્રની^{૩૦} (ધઆને જે
 સમુદ્ર આગળ ઉભો રેહીને કુખસર પાદશાહે બંધી કીધી તે સમુદ્રની),
 હોરમજદના પેદા કીધેલાં^{૩૪} “અસ્નવન્ત”^{૩૨} (નામના) પાહાડની,^{૩૩} હોર-
 મજદના પેદા કીધેલાં^{૩૭} “ચએચસ્ત”^{૩૫} (નામના) સમુદ્રની,^{૩૬} હોરમજ-
 દના પેદા કીધેલાં^{૪૦} કુઆની^{૩૮} ખોરેહની,^{૩૯} હોરમજદની તરફના^{૪૨} (બધી
 ચીજોને) પાક કરનાર^{૪૩} (આદર ખુરજીન નામના) આતશની,^{૪૧} હોરમજ-

દના પેદા કીધેલા^{૪૬} “ રએવન્ત ”^{૪૪} (નામના) પાહાડની,^{૪૫} હોરમજદના
પેદા કીધેલાં^{૪૬} કુઆની^{૪૭} ખોરેહની,^{૪૮} હોરમજદની તરફના^{૪૯} (બધી
ચીજોને) પાક કરનાર^{૫૦} આતશની,^{૫૦} અએ વૃદ્ધિ કરનાર,^{૫૧} (દેવોની
સાંભે) લડનાર,^{૫૨} પુર ખોરેહવાળા,^{૫૩} પુર તંદરોસ્તી આપનારા^{૫૪} આદર^{૫૫}
ઈજદ^{૫૬}! હોરમજદની તરફના^{૫૭} (બધી ચીજોને) પાક કરનાર^{૫૮} આત-
શની^{૫૯}—(તેની) સાથે^{૬૦} તમામ^{૬૧} આતશોની,^{૬૨} પાદશાહી નાભ (અથવા
મૂળ) રાખનાર^{૬૩} *નેસ્થોસંગ^{૬૪} ઈજદ^{૬૫} (એ બધાએની) આરાધણા,^{૬૬}
કીર્તિ,^{૬૭} ચાલાકી^{૬૮} તથા કૌવતને^{૬૯} હું વખાણું છું.

અત્^{૭૦} તોઈ^{૭૧} આતરેમ્^{૭૨} અહુર^{૭૩} અઓળેંધ્રહુન્તેમ્^{૭૪} અપા^{૭૫}
ઉસેમહી^{૭૬} અસીરતેમ્^{૭૭} એમવન્તેમ્^{૭૮} સ્તોઈ-રપેન્તેમ્^{૭૯} ચિથ્રા-અવંધ્ર-
હેમ્^{૮૦} અત્^{૮૧} મજદા^{૮૨} દઈખિખ્યન્તે^{૮૩} જસ્તા-ઈશતાઈશ^{૮૪} દેરેશતા^{૮૫}
+અએનંધ્રહેમ્^{૮૬} અષેમ્ વોહુ ૧

અહાઈ રએશ્ય-હજંધ્રેમ્-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેરેહુ મોજદ.

ઓ હોરમજદ^{૮૭}! (હમો) તારા^{૮૮} જોરાવર,^{૮૯} સઉથી તેજવાળા,^{૯૦} હિ-
મ્મત આપનારા,^{૯૧} હમેશાં ખુશી કરનાર,^{૯૨} જાહેર રીતે મદદ કરનારા^{૯૩}
આતશને^{૯૪} “ અષ ” (ઈઆને અરદીએહેસ્ત અમશાસપંદ)ની મારફતે^{૯૫}
ઈછીએ છીએ.^{૯૬} ઓ હોરમજદ^{૯૭}! (આતશ) (પોતાના) કૌવતે કરીને^{૯૮} દૂષ
રાખનાર^{૯૯} (તથા) કીનો રાખનાર માણસને^{૧૦૦} મજબુત પકડનારો^{૧૦૧} (છે).

રોજ નેક નામ રોજ પાક નામ રોજ મુખ્યારક (ફલાંન), માહે મુ-
ખ્યારક (ફલાંન), ઈત્યાદિ. (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ સફે ૪૮ મો).

ગોરજે^{૧૦૨} ખોરેહ^{૧૦૩} અવજાયાદ.^{૧૦૪}

જે (જો આતશ બેહેરામની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો
નીચે મુજબ પઢવું).

આતશ^{૧૦૫} બેહેરામ્^{૧૦૬} આદર^{૧૦૭} કરા.^{૧૦૮}

* એ ફકરાના પુરતા ખોલાસા બાબે જુઓ સફે ૮૩-૮૫ મે
આપેલી ખોલાસા સાથની નોટ.

+ ‘ અત્ તોઈ આતરેમ્ ’થી તે ‘ અએનંધ્રહેમ્ ’ સુધીના આખો ફકરો
‘યા બ્યઓથના’ નામના ઈજદનેના ૩૪ મા હોના ૪ થા ફકરામાંથી લીધો છે.

બુનેરગ^૭ આતશ^૪ બેહરામના^૫ આતશનો^૬ પ્રતાપ^૧ (તથા) ખોરેહ^૨ જીઆદે થાઓ^૩ !

જી (જો આદરાંનની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીચે મુજબ પઢવું).

આતશ^૪ આદરાંન^૫ આદર^૬ કરા.^૭

બુનેરગ^૭ આતશ^૪ આદરાંનના^૫ આતશનો^૬ પ્રતાપ^૧ (તથા) ખોરેહ^૨ જીઆદે થાઓ^૩ !

જી (જો ઘેરમાં આતશની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીચે મુજબ પઢવું).

આતશ^૪ દાદગાહ^૫ આદર^૬ કરા.^૭

બુનેરગ^૭ આતશ^૪ દાદગાહના^૫ આતશનો^૬ પ્રતાપ^૧ (તથા) ખોરેહ^૨ જીઆદે થાઓ^૩ !

આદરાંન^૫ શાહ^૬ પીરોજગર^{૧૦} આદર ગુશસ્પ^{૧૧} આદર ખોરદાદ^{૧૨} આદર બુરજીન મેહેર^{૧૩} અવરે^{૧૪} આદરાંન^{૧૫} આ આતશાંન^{૧૬} કે પ દાદગાહ^{૧૭} નેશાસ્ત્ર એસ્તેદ^{૧૮} ગોરજે^{૧૯} ખોરેહ^{૨૦} અવજાયાદ^{૨૧} મીનોકરકો^{૨૨} અમાવંદ^{૨૩} પીરોજગર^{૨૪} અમાવંદી^{૨૫} પીરોજગરી^{૨૬} દાદ^{૨૭} દીન^{૨૮} બેહ^{૨૯} માજદયસ્નાંન^{૩૦} આગહી^{૩૧} રવાઈ^{૩૨} ગોઆ-ફરંગાંની^{૩૩} બાદ^{૩૪} હકૂતે કેશવર જમીન^{૩૫} અએદૂન^{૩૬} બાદ^{૩૭} મન આનો આવાયદ શુદન મન આનો આવાયદ શુદન મન આનો આવાયદ શુદન અષએને અષેમ વોહૂ ૧

ફતેહમંદ^{૧૦} આદરાંન સાહેબ^૬ આદર ગુશસ્પ^{૧૧} આદર ખોરદાદ^{૧૨} આદર બુરજીન મેહેર^{૧૩} (તથા) બીજા^{૧૪} આદરાંન^{૧૫} તથા આતશો^{૧૬} કે જોએને દાદગાહ (ઈઆને તેઓની લાયક જગા)માં^{૧૭} બેસાડેલાછે^{૧૮} (ઈઆને તખ્ત નશીન કીધેલા છે) (તે બધા આતશોનો) પ્રતાપ^૧ (તથા) ખોરેહ^૨ જીઆદે થાઓ^૩ ! મીનો *કરકો (નામના આતશ)નો^{૨૨} પ્રતાપ^{૧૬} (તથા) ખોરેહ^{૨૦} જીઆદે થાઓ^{૨૧} !

* એ આતશ વિશે એવું જણાવ્યામાં આવ્યું છે કે તે દાદર હોરમ-જદની નજદીક હમેશાં રોશણ છે.

હિમ્મતવાન^{૨૩} (તથા) કૃતેહમંદ^{૨૪} (આતશ) (મારી) હિમ્મત^{૨૫}
 (તથા) કૃતેહનેમાટે^{૨૬} (મદદે) (પોંહોંચો) ! ભલી^{૨૭} માજદયસ્તી^{૩૦} દીનનું^{૨૮}
 રાસ્તપણું,^{૨૯} (તેની) વાકેશી,^{૩૧} (તેનો) ફેલાવો^{૩૨} (તથા) (તેની) મશહુરી^{૩૩}
 (અથવા કીર્તિ) હકૂતે કેશ્વર જમીન ઉપર^{૩૪} થાઓ^{૩૪} ! એ પ્રમાણે^{૩૬}
 થાઓ^{૩૭} ! (ઈઆને જેમ મેં ચાહું તેમ થાઓ !) એજ પ્રમાણે મને ખી
 (તે ભલી માજદયસ્તી દીનની વાકેશી તથા મશહુરી) મળે !

ૐ (દક્ષીન દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઠે) દાદારે ગેહાન્ દીને
 માજદયસ્તી દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અપાઉમ્ સેવિશ્તે અરદ્ધિ સૂર
 અનાહિતે. અપઓને અપેમ્ વોહૂ ૧

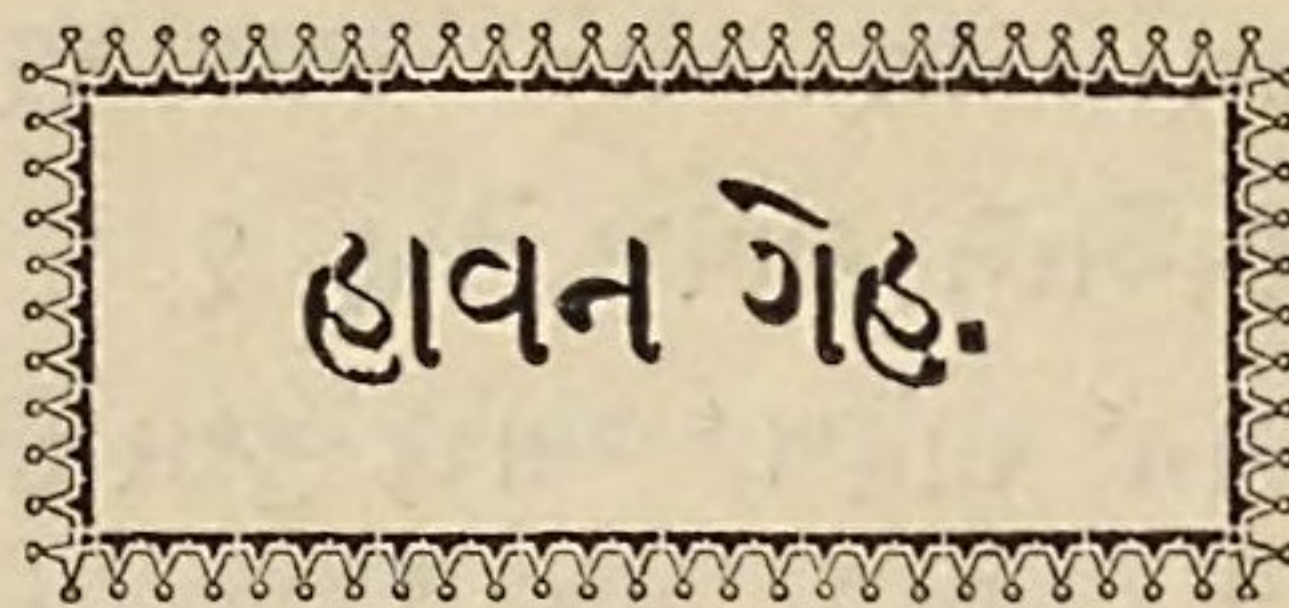
નમો ઉર્વધરે વંધુઉહિ મજદયાતે અપઓને અપેમ્ વોહૂ ૧
 (એના તરજુમા ખાખે જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફે ૪૯).

ક્ષનઓથ્ર^૧ અહુરહે મજદાઓ.^૨

ૐ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું.) નેમસે^૩-તે^૪ આતર્ષ^૫
 મજદાઓ અહુરહે^૬ હુધાઓ^૭ મજિશ્ત^૮ યજ્ઞત.^૯ અપેમ્ વોહૂ ૧

(દાદાર) હોરમજદની^૨ ખુસ્તુદી^૧ (થાઓ) !

અએ સાં આપનારા^૭ (અથવા કાએદો કરનારા) હોરમજદના^૬
 આતશ,^૫ સઉથી ચઢતા^૮ ઈજદ^૯ ! તુંને^૪ નમાજ^૩ (હોજો) !

ૐ (એજ ગેહ ખીજી હાવનના વખતમાં ખી, ઈઆને આવાં મહી-
 નાના હોરમજદ રોજથી તે ફરવરદીન મહીનાના હોરમજદ રોજ સુધી
 ભણવી. વધારે ખોલાસામાટે જુઓ સફે ૧૫ મે આપેલી નોટ.)

ક્ષનઓથ્ર^૧ અહુરહે મજદાઓ.^૨ અપેમ્ વોહૂ ૩ ફવરાને^૩
 મજદયસ્તો^૪ જરથુશ્તિશ^૫ વીદએવો^૬ અહુરહે હકએષો.^૭ હાવનેએ^૮
 અપઓને^૯ અપહે^{૧૦} રથવે^{૧૧} યસ્નાઈય^{૧૨} વહ્માઈય^{૧૩} ક્ષનઓથ્રાઈય^{૧૪}

ક્રસસ્તયએચ.^{૧૫} સાવંધ્રહિએ^{૧૬} વીસ્યાઈચ^{૧૭} અપએને^{૧૮} અપહે^{૧૯}
 રથવે^{૨૦} યસ્નાઈચ^{૨૧} વહ્નાઈચ^{૨૨} ક્ષનઓથ્રાઈ^{૨૩} ક્રસસ્તયએચ.^{૨૪} મિથ્રહે^{૨૫}
 વોઉરૂ-ગઓયઓઈતોઈશ^{૨૬} હજંધ્રેરો-ગઓપહે^{૨૭} બએવરે-ચમનો^{૨૮}
 અઓખતો-નામનો^{૨૯} યજ્ઞતહે^{૩૦} રામનો ખાસ્ત્રહે,^{૩૧} ક્ષનઓથ્ર^{૩૨}
 યસ્નાઈચ^{૩૩} વહ્નાઈચ^{૩૪} ક્ષનઓથ્રાઈચ^{૩૫} *ક્રસસ્તયએચ,^{૩૬} યથા અહૂ
 વઈસ્યો^{૩૭} જઓતા^{૩૮} ક્રા મે^{૩૯} મૂતે^{૪૦} અથા રતુશ અપાતચિત્ હચ^{૪૧}
 ક્રા અપવ^{૪૨} વીધવાઓ^{૪૩} અઓતૂ.^{૪૪}

(દાદાર) હોરમજ્ઞદની^૨ પુસ્તુદી^૧ (થાઓ) ! (હું) હોરમજ્ઞદની પર-
 સ્તેશ કરનાર,^૪ હજરત જરતોસ્તે જાહેર કીધેલી દીન પ્રમાણે ચાલનાર,^૫
 દેવ(ના તરીકા)થી દૂર રહેનાર,^૬ (અને) હોરમજ્ઞદના તરીકા મુજબ ચા-
 લનાર તરીકે^૭ †એકરાર કરૂં છું.^૩ અશો^૮ (અને) ખાલેસીનાં^{૧૦} વખત^{૧૧}
 “હાવન”^૮ કે જેમાં “સાવંધ્રહિ” (ઈઆને નક્ષે હાંસેલ કરવાનું અથવા
 ધંધા-રોજગાર)નું^{૧૬} અને “વીસ્ય” (ઈઆને મોહોધાના વડા)નું કામ
 ચાલેછે તે^{૧૭} વખતમાં^{૧૧} (દાદાર હોરમજ્ઞદને) પુશાલ કરવાને માટે^{૩૨}
 બોહોલાં ખેતરવાળા,^{૨૬} હજાર કાનવાળા,^{૨૭} દશ હજાર આંખવાળા^{૨૮} (તથા)
 વખણાએલા નામવાળા^{૨૯} મેહેર^{૨૫} ઈજ્ઞદની^{૩૦} (તથા) રામખાસ્તર (ઈ-
 આને મીનો રામ)ની^{૩૧} આરાધણા કરવાને,^{૩૩} (તેઓની). પુખીઓ ગાવાને,^{૩૪}
 (તેઓને) પુસ્તુદ કરવાને^{૩૫} તથા (તેઓની) વખણ કરવાને^{૩૬} જોતી^{૩૬}
 (ઈઆને ક્રિયા કરનાર) મારી આગળ^{૩૯} યથા અહૂ વઈસ્યો^{૩૭} (ઈઆને
 ‘યથા અહૂ વઈસ્યો’ના કલામોની પુખીઓ) જાહેર કરે.^{૪૦} (રાસ્પી) (જે)
 અશો^{૪૨} (અને) વિદ્વાન^{૪૩} (થયો) (તે) ‘અથા રતુશ અપાતચિત્ હચ^{૪૧}
 (એ કલામોની પુખીઓ) ‡જાહેર કરે.^{૪૪}

* આએ ફકરામાં ‘યસ્નાઈચ વહ્નાઈચ ક્ષનઓથ્રાઈચ ક્રસસ્તયએચ’-
 એ બોલો એકથી વધારે વખત આવેલાછે, પણ ગુજરાતી ભાષાની રૂઢી
 પ્રમાણે એનો અર્થ એકજ વખત લેવો પડેછે. એજ પ્રમાણે દરેક ગેહની
 શરૂઆતમાં સમજવું.

† એના ખોલાસા બાબે જુઓ સફે ૧૮ મે આપેલી નોટ.

‡ એના ખોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ, સફે ૧૮-૨૦.

*અહુરેમ્ મજદાંમ્^૧ અપવનેમ્^૨ અપહે^૩ રતૂમ્^૪ યજ્ઞમધદે,^૫
જરથુશ્ત્રેમ્^૬ અપવનેમ્^૭ અપહે^૮ રતૂમ્^૯ યજ્ઞમધદે,^{૧૦} જરથુશ્ત્રહે^{૧૧}
અપઓના^{૧૨} ક્વપીમ્^{૧૩} યજ્ઞમધદે,^{૧૪} અમેષે સ્યેન્તે^{૧૫} અપઓનાંમ્^{૧૬}
યજ્ઞમધદે,^{૧૭} અપઓનાંમ્^{૧૮} વંધુહીશ^{૧૯} સૂરાઓ^{૨૦} સ્યેન્તાઓ^{૨૧} ક્વ-
પયો^{૨૨} યજ્ઞમધદે^{૨૩} અસ્ત્વતો^{૨૪} મનપ્રયાચ;^{૨૫} અપનોતેમેમ્^{૨૬} રથવાંમ્^{૨૭}
યજ્ઞમધદે,^{૨૮} યએતુશ્તેમેમ્^{૨૯} યજ્ઞતનાંમ્^{૩૦} હંધુહનુશ્તેમેમ્^{૩૧} અપહે^{૩૨}
રથવાંમ્^{૩૩} અધવિનસાંસ્તેમેમ્^{૩૪} જધમૂશ્તેમાંમ્^{૩૫} અપઓના^{૩૬} અપહે^{૩૭}
રથો^{૩૮} રતુક્તિતીમ્^{૩૯} યજ્ઞમધદે.^{૪૦}

અશોધના^૩ સરદાર^૪ અશો^૨ હોરમજદને^૧ હમો વખાણીએ છીએ.^૫
(અથવા યાદ કરીએ છીએ^૫), અશોધના^૮ સરદાર^૯ અશો^૭ †જરતોસ્તને^૬
હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૦} અશો^{૧૨} જરતોસ્તના^{૧૧} ફરોહરને^{૧૩} હમો વખા-
ણીએ છીએ;^{૧૪} ‡અશો^{૧૬} અમશાસ્પંદાને^{૧૫} હમો વખાણીએ છીએ.^{૧૭} હાડ-
મંદ (દુનિયાં)ના^{૨૪} તથા મીનોઈ (દુનિયાં)ના^{૨૫} અશો (લોકો)ના^{૧૮} ભલાં,^{૧૯}
શૂરા^{૨૦} (તથા) વૃદ્ધિ કરનારા^{૨૧} ફરોહરોને^{૨૨} હમો ઇજાએ છીએ;^{૨૩} સર-
દારોમાંનો^{૨૭} સઉથી સરસ તેને^{૨૬} હમો વખાણીએ છીએ.^{૨૮} ઇજદોમાંનો^{૩૦}
ઘણોજ મદદ કરનાર^{૨૯} (તથા) અશોધના^{૩૨} સરદારોમાંનો^{૩૩} ઘણોજ
લાયક^{૩૧} (તથા) ઘણોજ પોંહોંચનાર^{૩૪} (તથા) અશોધના^{૩૫} અશો^{૩૬}
સરદારની^{૩૮} ઘણોજ મદદ પોંહોંચનારી^{૩૫} વખતસરની બંદગીને^{૩૯} હમો
વખાણીએ છીએ.^{૪૦}

હાવનીમ્^૧ અપવનેમ્^૨ અપહે^૩ રતૂમ્^૪ યજ્ઞમધદે.^૫ હૃઉર્વિતાતેમ્^૬
અપવનેમ્^૭ અપહે^૮ રતૂમ્^૯ યજ્ઞમધદે,^{૧૦} અમેરેતાતેમ્^{૧૧} અપવનેમ્^{૧૨}
અપહે^{૧૩} રતૂમ્^{૧૪} યજ્ઞમધદે,^{૧૫} આહુઈરીમ્^{૧૬} ફરનેમ્^{૧૭} અપવનેમ્^{૧૮}

* હઈથી તે 'રતુક્તિતીમ્ યજ્ઞમધદે' સુધીનો ભાગ ઇજશ્નેના ૭૧ મા
હાના ૨-૩ જા ફકરામાંથી લીધોછે.

† આએ ફકરા ઉપરથી અશો જરતોસ્તનો ચઢતો દરજ્જો જણાઈ
આવેછે. વળી ઇજશ્નેના ૧૬ મા હામાં તો એ રાસ્ત પેગમખરને આએ
દુનિયાંનો ઇજદ કરીને કહેલોછે. એ બાબે વધારે ખોલાસામાટે જુઓ
શેઠ ખ. ૩૦ કાંમાજીનું બનાવેલું જરતોસ્ત નામું, સફે ૨૬૪-૨૭૩

‡ અસલ એખારતમાં 'અશો' બોલ છઠ્ઠી અનેકવચનમાં છે.

અપહે^{૧૯} રતૂમ^{૨૦} યજ્ઞમર્ધદે,^{૨૧} આહૂર્ધરીમ^{૨૨} લકએવેમ^{૨૩} અપવનેમ^{૨૪}
અપહે^{૨૫} રતૂમ^{૨૬} યજ્ઞમર્ધદે,^{૨૭} યસ્નેમ^{૨૮} સૂરેમ^{૨૯} હમંધ્રહાધતીમ^{૩૦}
અપવનેમ^{૩૧} અપહે^{૩૨} રતૂમ^{૩૩} યજ્ઞમર્ધદે.^{૩૪}

અશોધના^૩ સરદાર^૪ અશો^૫ “હાવનિ”ને^૧ હમો વખાણીએ છીએ;^૫
અશોધના^૬ સરદાર^૭ અશો^૮ “હર્વિતાત્” (ધમ્માને ખોરદાદ)ને^૬ હમો વ-
ખાણીએ છીએ;^{૧૦} અશોધના^{૧૩} સરદાર^{૧૪} અશો^{૧૨} “અમેરેતાત્” (ધ-
મ્માને અમરદાદ)ને^{૧૨} હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૫} અશોધના^{૧૬} સરદાર^{૨૦}
પવિત્ર^{૧૮} હોરમજદી^{૧૯} સવાલને^{૧૭} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૧} (ધમ્માને દા-
દાર હોરમજદને પેગમખર અશો જરતોસ્ત સાથે જે સવાલ જવાબ થયા
તેને હમો વખાણીએ છીએ); અશોધના^{૨૫} સરદાર^{૨૬} પવિત્ર^{૨૪} હોરમજદી^{૨૨}
તરીકા (અથવા દીન)ને^{૨૩} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૭} અશોધના^{૩૨} સરદાર^{૩૩}
એજમતી^{૨૩} (તથા) પવિત્ર^{૩૧} હમંગાધતિ^{૩૦} યસ્નેને^{૨૮} હમો વખાણીએ
છીએ,^{૩૪} (ધમ્માને મ્હોટી હમન *યજ્ઞ જેમાં સાત અમશાસપંદોની ખીના
આવેલી છે તેને હમો વખાણીએ છીએ).

સાવંધ્રહિએમ^૧ વીસીમચ^૨ અપવનેમ^૩ અપહે^૪ રતૂમ^૫ યજ્ઞમ-
ર્ધદે,^૬ અર્ધસ્યમનેમ^૭ ઈષીમ^૮ અપવનેમ^૯ અપહે^{૧૦} રતૂમ^{૧૧} યજ્ઞમ-
ર્ધદે,^{૧૨} અમવન્તેમ^{૧૩} વેરેથ્રાજનેમ^{૧૪} વિભ્યએપંધ્રહેમ^{૧૫} વીસ્ય^{૧૬} લ્પ-
એપાઓ^{૧૭} તર્હિવ્યન્તેમ^{૧૮} વીસ્ય^{૧૯} લ્પએપાઓ^{૨૦} તિતાર્યન્તેમ,^{૨૧}
ચો^{૨૨} ઉપમો^{૨૩} ચો^{૨૪} મધેમો^{૨૫} ચો^{૨૬} ક્રતેમો^{૨૭} જઓજુઓયે^{૨૮} તરો^{૨૯}
માંથ્રેમ^{૩૦} પન્ચ^{૩૧} ગાથાઓ.^{૩૨}

અશોધના^૪ સરદાર^૫ અશો^૩ “સાવંધ્રહિ^૧” તથા “વીસ્ય”ને^૨
હમો વખાણીએ છીએ;^૬ અશોધના^{૧૦} સરદાર^{૧૧} અશો^૯ (તથા)
પસંદ પડતી “અર્ધસ્યમન્” (નામની બંદગી)ને^૭ હમો વખાણીએ છીએ,^{૧૨}
(કે જે બંદગી) હિમ્મત આપનારી,^{૧૩} ક્રતેહ આપનારી,^{૧૪} દ્વેષ (અથવા

* મ્હોટી હમનયજ્ઞ ૩૫ થી તે ૪૨ સુધી ઈજસ્નેના ૮ હાની બનેલી છે.

+ ‘અર્ધસ્યમન્’ નામની બંદગી તે ઈજસ્નેનો ‘આ અર્ધસ્યેમા
ઈહ્યો’ નામનો ૫૪ મો હા સમજવો. વધારે ખોલાસા માટે જુઓ અરદી-
બેહેસ્ત યજ્ઞના શરૂઆતના ભાગમાં આપેલી નોટ.

દુશ્મની)થી દૂર^{૧૫} (તથા) તમામ^{૧૬} દુશ્મનીને^{૧૭} તોડનાર^{૧૮} (તથા) તમામ^{૧૯} દુશ્મનીને^{૨૦} ટાળનાર^{૨૧} (છે). જે^{૨૨} (ઈચ્છાને ‘અઈશ્વર્યમન્’ નામની બંદગી) મદદને માટે જોલાવવા સાફ^{૨૩} પાંચ^{૨૪} ગાઠવાળા^{૨૫} માંત્ર^{૨૬} (વાની)માં^{૨૭} સઉથી પેહેલો,^{૨૮} વચમાંનો^{૨૯} (તથા) સઉથી છેડેનો^{૩૦} (ભાગ) (છે), (ઈચ્છાને ‘અઈશ્વર્યમન્’ નામની બંદગી પાંચ ગાઠવાળા માંત્ર વાનીમાં સઉથી સરસ છે).

મિથ્રેમ્^૧ વોઉરૂ-ગચ્ચોયચ્ચોઈતીમ્^૨ યજ્ઞમઈદે,^૩ રામચ ખા-સ્ત્રેમ્^૪ યજ્ઞમઈદે,^૫ વીરચેહ્^૬ રથ્વો^૭ યસ્નાઈચ્^૮ વહ્નાઈચ્^૯ વીસીમચ્^{૧૦} અપવનેમ્^{૧૧} અપહે^{૧૨} રતૂમ્^{૧૩} યજ્ઞમઈદે,^{૧૪} મિથ્રેમ્^{૧૫} વોઉરૂ-ગચ્ચો-યચ્ચોઈતીમ્^{૧૬} હજંધૂર-ગચ્ચોષેમ્^{૧૭} બચ્ચેવરે-ચમનેમ્^{૧૮} અચ્ચોષ-તો-નામનેમ્^{૧૯} યજ્ઞતેમ્^{૨૦} યજ્ઞમઈદે,^{૨૧} રામ ખાસ્તારેમ્^{૨૨} યજ્ઞમઈદે.^{૨૩}

જોહોલાં ખેતરવાળા^૨ મેહેર ઈજદને^૧ હમો ઈજ્જચે છીચ્ચે;^૩ “વીરચ”^૬ (ઈચ્છાને જોહોલાને લગતા) સરદારની^૭ આરાધણા કરવાનેમાટે^૮ તથા (તેની) ખુખીચ્ચો ગાવાનેમાટે^૯ “રામ ખાસ્તર” (ઈચ્છાને મીનો રામ)ને^{૧૦} હમો ઈજ્જચે છીચ્ચે^{૧૧}; અરોઈના^{૧૨} સરદાર^{૧૩} અરો^{૧૪} “વીરચ”ને^{૧૫} હમો ઈજ્જચે છીચ્ચે.^{૧૬} જોહોલાં ખેતરવાળો^{૧૭} મેહેર ઈજદ^{૧૮} (જે) હજાર કાનવાળો,^{૧૯} દશ હજાર *આંખવાળો,^{૨૦} (તથા) વખાણાચ્ચેલાં નામવાળો^{૨૧} ઈજદ (છે તે)ને^{૨૨} હમો ઈજ્જચે છીચ્ચે^{૨૩} (અથવા વખાણીચ્ચે છીચ્ચે); “રામ ખાસ્તર” (ઈચ્છાને મીનો રામ)ને^{૨૪} હમો ઈજ્જચે છીચ્ચે.^{૨૫}

† થવાંમ્^૧ આતરેમ્^૨ અહુરહે મજ્જદાચ્ચો^૩ પુથ્રેમ્^૪ અપવનેમ્^૫ અપહે^૬ રતૂમ્^૭ યજ્ઞમઈદે,^૮ હૃધ-જચ્ચોથ્રેમ્^૯ હૃધ-અઈવ્યાચ્ચોંધ્રહુનેમ્^{૧૦} ઈમત્^{૧૧} બરેસ્મ^{૧૨} અપચ^{૧૩} ક્રસ્તરેતેમ્^{૧૪} અપવનેમ્^{૧૫} અપહે^{૧૬} રતૂમ્^{૧૭} યજ્ઞમઈદે,^{૧૮} અપાંમ્^{૧૯} નસારેમ્^{૨૦} યજ્ઞમઈદે,^{૨૧} નઈરીમ્ સંધ્રહેમ્^{૨૨} યજ્ઞમઈદે,^{૨૩} તખમેમ્^{૨૪} દામોઈશ ઉપમનેમ્^{૨૫} યજ્ઞતેમ્^{૨૬} યજ્ઞમઈદે,^{૨૭} ઈરિસ્તાનાંમ્^{૨૮} ઉરવાંનો^{૨૯} યજ્ઞમઈદે^{૩૦} યાચ્ચો^{૩૧} અપચ્ચોનાંમ્^{૩૨} ક્રવપયો.^{૩૩}

* એના જોલાસા બાબે જુઓ સફે ૩૬ મે આપેલી બીજી નોટ.

† હઈથી તે છેક છેડે સુધીનો ભાગ ઈજ્જસ્નેના ૭૧ મા હાના ૨૩-૨૪ મા ફકરામાંથી લીધોછે.

અશોધનો^૬ સરદાર^૭ તું^૧ હોરમજદની તરફનો^૩ (સધલી ચીજોને) અશો^૫ પાક કરનાર^૪ (જે) આતશ^૨ (તેને) હમો વખાણીએ છીએ;^૬ આએ^{૧૧} બરસમ^{૧૨} (કે જે) જોર સાથની^૬ (તથા) અર્ધબાએન્ધન્ સાથની^{૧૦} (છે) (તથા) અશોધથી^{૧૨} પાંથરેલી^{૧૪} (તથા) અશો^{૧૫} (અને) અશોધનો^{૧૬} સરદાર (છે તે)ને^{૧૭} હમો વખાણીએ છીએ.^{૧૮} પાણીએના^{૧૯} નાભને^{૨૦} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૧} *નેસ્ચોસંગ (નામના આતશ)ને^{૨૨} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૩} જોરાવર^{૨૪} “દામોઈશ ઉપમન”^{૨૫} (નામના) ઈજદને^{૨૬} હમો યાદ કરીએ છીએ^{૨૭} (અથવા વખાણીએ છીએ). અશો (લોકો)ના^{૩૨} ફરોહરોવાળાં^{૩૩} ગુજરી ગએલાંએના^{૨૮} ફરવાનોને^{૨૯} હમો યાદ કરીએ છીએ^{૩૦} (અથવા વખાણીએ છીએ).

રતૂમ^૧ બેરેજન્ટેમ^૨ યજમઈદે^૩ ચિમ^૪ અહુરેમ મજદાંમ^૫ ચો^૬ અપહે^૭ અપનાતેમો^૮ ચો^૯ અપહે^{૧૦} જધમૂરતેમો;^{૧૧} વીસ્પ^{૧૨} સવાએ^{૧૩} જરથુસ્ત્ર^{૧૪} યજમઈદે,^{૧૫} વીસ્પય^{૧૬} હુરૂશત^{૧૭} બયએથન^{૧૮} યજમઈદે^{૧૯} વરૂશતય^{૨૦} વરેબયમ્નય^{૨૧}.

ચેંધ્રહે^{૨૨} હાતાંમ^{૨૩} આઅત^{૨૪} ચેસ્ને^{૨૫} પઈતી^{૨૬} વંધ્રહે^{૨૭} મજદા-એ અહુરે^{૨૮} વએથા^{૨૯} અપાત^{૩૦} હયા^{૩૧} યાએંધ્રહાંમયા^{૩૨} તાંસયા^{૩૩} તાએાસયા^{૩૪} યજમઈદે.^{૩૫} યથા અહૂ વઈશ્યો ૨

બુલંદ^૨ સરદાર^૧ જે^૪ હોરમજદ^૫ (તેને) હમો યાદ કરીએ છીએ,^૩ જે^૬ (હોરમજદ) અશોધમાં^૭ સઉથી ચઢતો^૮ (તથા) જે^૯ અશોધમાં^{૧૦} ઘણાજ મદદ કરનારો^{૧૧} (છે); જરતોસ્તના^{૧૪} તમામ^{૧૨} કલામો (અથવા બંદ-ગીએ)ને^{૧૩} હમો વખાણીએ છીએ^{૧૫} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૧૫});

* ‘નેસ્ચોસંગ’-એ ફરેસ્તાનું બી નામ છે. એને હોરમજદનો કાસદ કહેલો છે. (જુઓ વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદનો ૩૪ મો ફકરો). વધારે ખોલાસા માટે જુઓ સફે ૮૫ મે આપેલી નોટ.

† ‘દામોઈશ ઉપમન’ના બોલે બોલ અર્થ ‘હાપણુનો ચિતાર-૩૫-ઉપમા, હાપણુની નીશાની’ થાએ છે. તે ઉપરથી એની ઉપરનો મવક્કોલ ફરેસ્તો અથવા ઈજદ.

‡ ફરોહર તથા રવાન એ બોલોના ખોલાસા બાબે જુઓ સફે ૩૮-૩૯ મે આપેલી નોટ.

તથા તમામ^{૧૬} સારાં કીધેલાં^{૧૭} કામો^{૧૮} જે કરવામાં આવ્યાં છે,^{૨૦} તથા હવે પછી કરવામાં આવશે^{૨૧} (ઇઆને જે સારાં કામો આજ સુધી થઈ ચુક્યાં છે તથા હવે પછી થશે) (તેઓને) હમો વખાણીએ છીએ^{૧૯} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૧૯}).

હસ્તી ભોગવનારાઓ મધેથી^{૨૩} જે કોઈ આરાધણા કરવામાં^{૨૫} વધારે ભલો^{૨૭} (છે) તેનો^{૨૨} જાણનાર^{૨૬} (અથવા શિખવનાર) હોરમ-જદ^{૨૮} (ચોતે છે) તેઓમાંના^{૩૨} નર તથા નારીઓને^{૩૪} હમો વખાણીએ છીએ.^{૩૫}

યસ્તેમય^૧ વહ્નેમય^૨ અઓજસ્ય^૩ જવરેય^૪ આફીનામિ^૫ મિથ્રહે^૬ વોઉર-ગઓયઓઈતોઈશ^૭ હજંધરો-ગઓપહે^૮ બએ-વરે-ચમનો^૯ અઓખતો-નામનો^{૧૦} યજતહે^{૧૧} રામનસ્ય ખાસ્તહે.^{૧૨} અપેમ વોહૂ ૧

અહ્માઈ રએશ્ય-હજંધરેમ-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેરેહૂ મોજદ.

બોહોલાં ખેતરવાળા,^૭ હજાર કાનવાળા,^૮ દશ હજાર આંખવાળા^૯ (તથા) વખાણાએલા નામવાળા^{૧૦} મેહેર^૬ ઇજદની^{૧૧} તથા ‘રામ ખાસ્તર’ (ઇઆને મીનો રામ)ની^{૧૨} આરાધણા,^૧ કીર્તિ,^૨ ચાલાકી^૩ તથા કૌવતને^૪ હું વખાણું છું.^૫

રપિથવન ગેહ.

ક્ષનઓથ^૧ અહુરહે મજદાઓ.^૨ અપેમ વોહૂ ૩ કવરાને^૩ મજદ-દયસ્નો^૪ જરયુશિલશ^૫ વીદએવો^૬ અહુરહે લકએપો.^૭ રપિથિવનાઈ^૮ અપઓને^૯ અપહે^{૧૦} રથવે^{૧૧} યસ્નાઈય^{૧૨} વહ્માઈય^{૧૩} ક્ષનઓથાઈય^{૧૪} ક્ષસસ્તયએય,^{૧૫} ક્ષાદત-કપવે^{૧૬} જન્તુમાઈય^{૧૭} અપઓને^{૧૮} અપહે^{૧૯} રથવે^{૨૦} યસ્નાઈય^{૨૧} વહ્માઈય^{૨૨} ક્ષનઓથાઈય^{૨૩} ક્ષસસ્તયએય,^{૨૪} અપહે વહિશતહે^{૨૫} આથસ્ય^{૨૬} અહુરહે મજદાઓ.^{૨૭} ક્ષનઓથ^{૨૮} યસ્નાઈય^{૨૯} વહ્માઈય^{૩૦} ક્ષનઓથાઈય^{૩૧} ક્ષસસ્તયએય,^{૩૨} યથા અહૂ વઈસ્યો^{૩૩}

જઓતા^{૩૪} ફા મે^{૩૫} મૂતે^{૩૬} અથા રતુશ અપાત્તિત્ હય^{૩૭} ફા
અપવ^{૩૮} વીધવાઓ^{૩૯} મૂઓતૂ^{૪૦}

(દાદાર) હોરમજદની^૧ ખુસ્નુદી^૨ (થાઓ) ! (હું) હોરમજદની પર-
સ્તેશ કરનાર,^૩ હજરત જરતોસ્તે જાહેર કાઢેલી દીન પ્રમાણે ચાલનાર,^૪
દેવ(ના તરીકા)થી દૂર રહેનાર,^૫ (અને) હોરમજદના તરીકા મુજબ ચા-
લનાર તરીકે^૬ એકરાર કર્યું.^૭ ખાલેસ^૮ (અને) પવિત્રાઈના^૯ વખત^{૧૦}
રપિથવન^{૧૧} કે જે વખતે પશુઓને આરામ આપવાનું^{૧૨} અને ગામને લ-
ગતા વડા અથવા હાકેમનું^{૧૩} (કામ ચાલેછે તે) વખતમાં, (દાદાર હોરમજ-
દને) ખુશાલ કરવાનેમાટે^{૧૪} “અપ વહિસ્તની^{૧૫}” (ઈઆને અરદીએહેસ્તની)
તથા હોરમજદના^{૧૬} આતશની^{૧૭} આરાધણા કરવાને,^{૧૮} (તેઓની) ખુ-
ખીઓ ગાવાને,^{૧૯} (તેઓને) ખુસ્નુદ કરવાને^{૨૦} તથા (તેઓની) વખાણ
કરવાને,^{૨૧} જોતી^{૨૨} (ઈઆને ક્રિયા કરનાર) મારી આગળ^{૨૩} થયા અહૂ
વઈસ્યો^{૨૪} (ઈઆને ‘થયા અહૂ વઈસ્યો’ના કલામોની ખુખીઓ) જાહેર
કરે.^{૨૫} (રાસી) (જે) અશો^{૨૬} (તથા) વિદાન^{૨૭} (થયો) (તે) ‘અથા રતુશ
અપાત્તિત્ હય^{૨૮}’ (એ કલામોની ખુખીઓ) *જાહેર કરે.^{૨૯}

અહુરેમ મજદાંમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઈદે
(જવત) અપઓનો અપહે રથ્વો રતુક્રિતીમ યજમઈદે.

(જુઓ હાવન ગેહ, સફા ૯૬ મો).

રપિથિવનેમ^૧ અપવનેમ^૨ અપહે^૩ રતૂમ^૪ યજમઈદે.^૫ અહુનવઈ-
તીમ^૬ ગાથાંમ^૭ અપઓનીમ^૮ અપહે^૯ રતૂમ^{૧૦} યજમઈદે,^{૧૧} ઉશતવઈ-
તીમ^{૧૨} ગાથાંમ^{૧૩} અપઓનીમ^{૧૪} અપહે^{૧૫} રતૂમ^{૧૬} યજમઈદે,^{૧૭} સ્યેન્તા-
મઈન્યૂમ^{૧૮} ગાથાંમ^{૧૯} અપઓનીમ^{૨૦} અપહે^{૨૧} રતૂમ^{૨૨} યજમઈદે,^{૨૩} વોહુ-
ક્ષાંમ^{૨૪} ગાથાંમ^{૨૫} અપઓનીમ^{૨૬} અપહે^{૨૭} રતૂમ^{૨૮} યજમઈદે,^{૨૯}
વહિશ્તોઈશ્તીમ^{૩૦} ગાથાંમ^{૩૧} અપઓનીમ^{૩૨} અપહે^{૩૩} રતૂમ^{૩૪} યજમઈદે.^{૩૫}

અશોઈના^૩ સરદાર^૪ અશો^૫ રપિથવનને^૬ હમો વખાણીએ છીએ^૭
(અથવા યાદ કરીએ છીએ^૮), અશોઈના^૯ સરદાર^{૧૦} અશો^{૧૧} હોનવત્^{૧૨} ગા-
ઠાને^{૧૩} હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૪} અશોઈના^{૧૫} સરદાર^{૧૬} અશો^{૧૭} ઓસ્ત-

* એના ખોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ, સફા ૨૦ મો.

વત્^{૧૨} ગાઠાને^{૧૩} હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૭} અશોધના^{૨૧} સરદાર^{૨૨} અશો^{૨૦}
 સ્પેન્તા-મધન્યુ^{૧૮} ગાઠાને^{૧૯} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૩} અશોધના^{૨૭} સરદાર^{૨૮}
 અશો^{૨૬} વોહુ-ક્ષત્રા^{૨૪} ગાઠાને^{૨૫} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૯} અશોધના^{૩૩}
 સરદાર^{૩૪} અશો^{૩૨} વહેસ્તોધસ્ત^{૩૦} ગાઠાને^{૩૧} હમો વખાણીએ છીએ.^{૩૫}

ક્રાદત્-કૃષાઉમ્^૧ જન્તુમેમય^૨ અપવનેમ^૩ અપહે^૪ રતૂમ્^૫ યજ્ઞ-
 મધદે,^૬ કૃષૂમેમય^૭ માંથ્રેમ્^૮ યજ્ઞમધદે,^૯ અરુપુષ્ધેમય^{૧૦} વાયેમ્^{૧૧}
 યજ્ઞમધદે,^{૧૨} વય^{૧૩} અરુપુષ્ધ^{૧૪} યજ્ઞમધદે,^{૧૫} વારેથ્રધીશ^{૧૬} દએવો-ધીત^{૧૭}
 યજ્ઞમધદે,^{૧૮} અપસ્ય^{૧૯} જેમસ્ય^{૨૦} યજ્ઞમધદે^{૨૧} ઉર્વિરાઓસ્ય.^{૨૨} મધ-
 ન્યવય^{૨૩} યજ્ઞત^{૨૪} યજ્ઞમધદે,^{૨૫} યોધ^{૨૬} વંધ્રહુજદાઓ^{૨૭} અપવનો,^{૨૮}
 અમેષેસ્ય સ્પેન્તે^{૨૯} અષાઉનાંમ્^{૩૦} યજ્ઞમધદે.^{૩૧}

અશોધના^૪ સરદાર^૫ અશો^૩ “ક્રાદત્-કૃષુ^{૧૧}” તથા “જન્તુમ”ને^૨ હમો
 વખાણીએ છીએ;^૬ કૃષુષ^૭-માંથ્ર^૮ (અથવા આપાદી આપનારા^૭ માંથ્રને^૮)
 હમો વખાણીએ છીએ;^૯ સામ્યા બોલેલા^{૧૦} વચનને^{૧૧} હમો વખાણીએ
 છીએ^{૧૨} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૧૨}), સામ્યા બોલેલા^{૧૪} વચનોને^{૧૩} હમો
 વખાણીએ છીએ;^{૧૫} દેવને તોડનારા^{૧૭} કૃતેહમંદ (વચનો અથવા
 કલામો)ને^{૧૬} હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૮} પાણી^{૧૯} તથા જમીન^{૨૦} તથા ઓર-
 વરોને^{૨૨} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૧} મીનો^{૨૩} ઇજદો^{૨૪} જ્યો^{૨૬} અશો^{૨૮}
 તથા વધારે ભણી (ચીજો) આપનારા (છે તેઓ)ને^{૨૭} હમો ઇજએ છીએ^{૨૫}
 (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૨૫}); *અશો^{૩૦} અમશાસ્પંદોને^{૨૯} હમો ઇજએ
 છીએ^{૩૧} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૩૧}).

અપઓનાંમ્^૧ વંધ્રહુહીશ^૨ સૂરાઓ^૩ સ્પેન્તાઓ^૪ કૃવષયો^૫
 યજ્ઞમધદે,^૬ અરેબ્નૂશય^૭ અપહે^૮ યત્^૯ વહિશતહે,^{૧૦} મજિશત^{૧૧} માંથ્ર^{૧૨}
 મજિશત^{૧૩} વેરેજય^{૧૪} મજિશત^{૧૫} ઉર્વિધથ્ય^{૧૬} મજિશત^{૧૭} હુધથ્યા-
 વેરેજય^{૧૮} મજિશત^{૧૯} વીન્દધથ્ય^{૨૦} દએનયાઓ^{૨૧} માજદયસ્નોધશ^{૨૨}
 યજ્ઞમધદે.^{૨૩}

અશો (લોકો)ના^૧ ભણાં,^૨ એજમતી^૩ (તથા) વૃદ્ધિ કરનારાં^૪ કૃતો-

* અસલ એખારતમાં એ બોલ છઠ્ઠી અનેકવચનમાં છે.

હરોને^૫ હમો યાદ કરીએ છીએ;^૬ અપ^૮ વહિસ્તની^{૧૦} મૂખ્ય બાબદો,^૭ (તથા) માજદયસ્તી^{૨૨} દીનના^{૨૧} સઉથી ચઢતા^{૧૧} માંત્ર^{૧૨} (કે જે) અસર કરવામાં^{૧૪} સઉથી ચઢતા,^{૧૩} (કાંઈખી) કામ બળવવામાં^{૧૬} સઉથી ચઢતા,^{૧૫} સચ્ચાઈ ભરેલાં કામ કરવામાં^{૧૮} સઉથી ચઢતા^{૧૭} (તથા) (કાંઈખી મતલબ) સંપાદન કરવામાં^{૨૦} સઉથી ચઢતા^{૧૯} (એવા જે માંત્ર છે તેને) હમો વખાણીએ છીએ^{૨૩} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૨૩}).

અવત્^૧ વ્યાખનેમચ^૨ હંજમનેમચ^૩ યજ્ઞમઈદે,^૪ યત્^૫ અસ્તિ^૬ અમેષનાંમ રપેન્તનાંમ^૭ બરેખનવો^૮ અવંધ્રહે^૯ અખનો^{૧૦} ધિમતેમ^{૧૧} જન્તુમહે^{૧૨} રથ્વો,^{૧૩} યસ્નાઈચ^{૧૪} વહ્નાઈચ^{૧૫} જન્તુમેમચ^{૧૬} અપવનેમ^{૧૭} અપહે^{૧૮} રતૂમ^{૧૯} યજ્ઞમઈદે,^{૨૦} અપેમ વહિસ્તેમ^{૨૧} આતરેમચ^{૨૨} અહુરહે^{૨૩} મજદાઓ^{૨૪} પુથ્રેમ^{૨૫} યજ્ઞમઈદે.^{૨૬}

“જન્તુમ^{૧૨}” (ઈઆને કસખાને લગતા) સરદારની^{૧૩} આરાધણા કરવાનેમાટે^{૧૪} તથા (તેની) ખુખીઓ ગાવાનેમાટે^{૧૫} અમશાસ્પંદોની^{૧૭} આએ^૧ મીજલસ^૨ તથા અનજુમન^૩ કે જે^૫ આએ^૬ આસ્માનની^{૧૦} હંચાઈએ^૮ બનાવેલી (છે તે)ને^{૧૧} હમો યાદ કરીએ છીએ.^૪ અશોઈના^{૧૬} સરદાર^{૧૬} અશો^{૧૭} “જન્તુમ”ને^{૧૬} (ઈઆને કસખા અથવા ગામના સરદારને) હમો વખાણીએ છીએ.^{૨૦} અપ વહિસ્તને^{૨૧} (ઈઆને અરદીએહેસ્તને) તથા હોરમજદની તરફથી^{૨૪} (સધલી ચીજોને) પાક કરનાર^{૨૫} આતશને^{૨૨} હમો વખાણીએ છીએ.^{૨૬}

~~જન્તુમ~~ ધવાંમ આતરેમ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમઈદે (જવત) તાંસચા તાઓસચા યજ્ઞમઈદે. યથા અહૂ વઈશ્યો ર (જુઓ હાવન ગેહ સફા ૯૯-૧૦૦)

યસ્નેમચ^૧ વહ્નેમચ^૨ અઓજસચ^૩ જવરેચ^૪ આફ્રીનામિ^૫ અપહે વહિસ્તહે^૬ આથ્રસચ^૭ અહુરહે મજદાઓ.^૮ અપેમ વોહૂ ૧ અહ્નાઈ રએશચ-હજંધ્રેમ-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કરૂરેહ મોજદ.

અપ વહિસ્તની^૬ (ઈઆને અરદીએહેસ્તની) તથા હોરમજદના^૮ આતશની^૭ આરાધણા,^૧ કીર્તિ,^૨ ચાલાકી,^૩ તથા કૌવતને^૪ હું વખાણું.^૫

ઉજ્જરન ગેહ.

ક્ષનઓથ^૧ અહુરહે મજદાઓ.^૨ અપેમ વોહૂ ૩ કવરાને^૩
મજદયસ્નો^૪ જરથુશિરશ^૫ વીદએવો^૬ અહુરહે લકએષો.^૭ ઉજયેઈરિ-
નાઈ^૮ અપઓને^૯ અપહે^{૧૦} રથે^{૧૧} યસ્નાઈય^{૧૨} વહ્માઈય^{૧૩} ક્ષનઓથા-
ઈય^{૧૪} ક્ષસસ્તયએય,^{૧૫} ક્ષાદત્-વીરાઈ^{૧૬} દપ્પયુમાઈય^{૧૭} અપઓને^{૧૮}
અપહે^{૧૯} રથે^{૨૦} યસ્નાઈય^{૨૧} વહ્માઈય^{૨૨} ક્ષનઓથાઈય^{૨૩} ક્ષસસ્તયએય.^{૨૪}
એરેજતો^{૨૫} અહુરહે^{૨૬} નરેદ્રો^{૨૭} અપાંમ^{૨૮} અપસ્ય^{૨૯} મજદધા-
તયાઓ,^{૩૦} ક્ષનઓથ^{૩૧} યસ્નાઈય^{૩૨} વહ્માઈય^{૩૩} ક્ષનઓથાઈય^{૩૪} ક્ષસ-
સ્તયએય,^{૩૫} યથા અહૂ વઈસ્યો^{૩૬} જઓતા^{૩૭} ક્ષા મે^{૩૮} સૂતે^{૩૯} અથા રતુશ
અપાત્તચિત્ હય^{૪૦} ક્ષા અપવ^{૪૧} વીધવાઓ^{૪૨} અઓતૂ.^{૪૩}

(દાદાર) હોરમજદની^૧ ખુશુદી^૨ (થાઓ) ! (હું) હોરમજદની પર-
સ્તેશ કરનાર,^૪ હજરત જરતોસ્તે જાહેર કીધેલી દીન પ્રમાણે ચાલનાર,^૫
દેવ(ના તરીકા)થી દૂર રહેનાર,^૬ (અને) હોરમજદના તરીકા મુજબ ચા-
લનાર તરીકે^૭ એકરાર કરું છું.^૩ પવિત્ર^૮ (અને) ખાલેસીના^{૧૦} વખત^{૧૧}
ઉજ્જરન^૬ કે જેમાં માણસોને કામથી પરવારી આરામ લેવાનું^{૧૬} અને શે-
હેરેના વડા અથવા પાદશાહનું^{૧૭} (કામ ચાલે છે તે) વખતમાં,^{૧૧} (દાદાર
હોરમજદને) ખુશાલ કરવાને માટે^{૩૧} પાણીઓનો^{૨૮} નાભ^{૨૭} (જે) ખુલંદ^{૨૫}
સરદાર તેની,^{૨૬} તથા હોરમજદના પેદા કીધેલાં^{૩૦} પાણીની^{૨૯} આરાધણા કર-
વાને,^{૩૨} (તેઓની) ખુખીઓ ગાવાને,^{૩૩} (તેઓને) ખુશુદ કરવાને^{૩૪} તથા
(તેઓની) વખાણ કરવાને^{૩૬} જોતી^{૩૭} (ઈઆને ક્રિયા કરનાર) મારી
આગળ^{૩૮} યથા અહૂ વઈસ્યો^{૩૬} (ઈઆને ‘યથા અહૂ વઈસ્યો’ના કલા-
મોની ખુખીઓ) જાહેર કરે.^{૩૯} (રાસી) (જે) અશો^{૪૧} (તથા) વિદ્વાન^{૪૨}
(થયો) (તે) અથા રતુશ અપાત્તચિત્ હય^{૪૦} (એ કલામોની ખુખીઓ)
*જાહેર કરે.^{૪૩}

* એના ખોલાસા બાબે જુઓ સરૌશ બાજ, સફા ૨૦મો.

અહુરેમ મજદાંમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઈદે
(જાવત) અપઓનો અપહે રથો રતુક્રિતીમ યજમઈદે.
(જુઓ હાવન ગેહ, સફે ૯૬ મો.)

ઉજયેઈરિનેમ^૧ અપવનેમ^૨ અપહે^૩ રતૂમ^૪ યજમઈદે,^૫ જઓ-
તારેમ^૬ અપવનેમ^૭ અપહે^૮ રતૂમ^૯ યજમઈદે,^{૧૦} હાવનાનેમ^{૧૧} અપ-
વનેમ^{૧૨} અપહે^{૧૩} રતૂમ^{૧૪} યજમઈદે,^{૧૫} આતરેવક્ષેમ^{૧૬} અપવનેમ^{૧૭}
અપહે^{૧૮} રતૂમ^{૧૯} યજમઈદે,^{૨૦} કૂબરેતારેમ^{૨૧} અપવનેમ^{૨૨} અપહે^{૨૩} રતૂમ^{૨૪}
યજમઈદે,^{૨૫} આપેરેતેમ^{૨૬} અપવનેમ^{૨૭} અપહે^{૨૮} રતૂમ^{૨૯} યજમઈદે,^{૩૦}
આસ્નતારેમ^{૩૧} અપવનેમ^{૩૨} અપહે^{૩૩} રતૂમ^{૩૪} યજમઈદે,^{૩૫} રથિવશ્ક-
રેમ^{૩૬} અપવનેમ^{૩૭} અપહે^{૩૮} રતૂમ^{૩૯} યજમઈદે,^{૪૦} સઓપાવરેજેમ^{૪૧}
અપવનેમ^{૪૨} અપહે^{૪૩} રતૂમ^{૪૪} યજમઈદે.^{૪૫}

અશોઈના^૩ સરદાર^૪ અશો^૨ “ઉજ્જરન”ને^૧ હમો વખાણીએ
છીએ^૫ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૫); અશોઈના^૬ સરદાર^૭ અશો^૯ જો-
તીને^૬ હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૦} અશોઈના^{૧૩} સરદાર^{૧૪} અશો^{૧૨} હાવ-
નાને^{૧૨} હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૫} અશોઈના^{૧૮} સરદાર^{૧૯} અશો^{૧૭}
આતરવક્ષિને^{૧૬} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૦} અશોઈના^{૨૩} સરદાર^{૨૪} અશો^{૨૨}
કૂબરેતરને^{૨૧} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૫} અશોઈના^{૨૮} સરદાર^{૨૯} અશો^{૨૭}
આપેરેતને^{૨૬} હમો વખાણીએ છીએ;^{૩૦} અશોઈના^{૩૩} સરદાર^{૩૪} અશો^{૩૨}
આસ્નાતરને^{૩૧} હમો વખાણીએ છીએ;^{૩૫} અશોઈના^{૩૮} સરદાર^{૩૯} અશો^{૩૭}
રથિવશ્કરને^{૩૬} હમો વખાણીએ છીએ;^{૪૦} અશોઈના^{૪૩} સરદાર^{૪૪} અશો^{૪૨}
સઓપાવરેજેને^{૪૧} હમો વખાણીએ છીએ.^{૪૫}

ખોલાસો:—(ઉપલા ફકરામાં મોખેદી કરનાર હેરખદના જુદા જુદા
પંથોને માન સાથે યાદ કરીધાછે. વળી એ નામો ઉપરથી એ દરેક પંથવાળા
મોખેદનું શું કામ હોએછે તે વિશે કાંઈક એશારો મળી આવેછે:— “જ-
ઓતા” ઇઆને જોતી અથવા ક્રિયા કરનાર; “હાવનાન” ઇઆને હોમને
લગતી ક્રિયા કરનાર; “આતરવક્ષ” ઇઆને આતરવક્ષિ-જેનું કામ આત-
શને રોશણ રાખવાનું હોએછે; “કૂબરેતર” ઇઆને ક્રિયાના આલાતો તથા
તેને લગતી ખીજ ચીજો લઈજનાર-લાવનાર; “આપેરેત” (=આપ્+પેરેતર્)
ઇઆને નાહાન નહવારવાને માટે અથવા ક્રિયાના કામોનેમાટે એખુ.

પાણી લાવનાર-લઈ જનાર; “આસ્નાતર” ઇઆને નાહાન નહવારનાર; “રટિવસ્કર” ઇઆને તમામ ક્રિયાના આલાતો તથા ચીજોને તેઓની ઘટલી જગાએ ગોઠવનાર, રાસી; “સ્રઓપાવરેજ” ઇઆને દોષ શ્રવન ગુર અથવા તાબેદારી અમલમાં લાવનાર અધિકારી.)

ક્રાદત્-વીરેમ્^૧ દપ્પયુમેમ્ય^૨ અપવનેમ્^૩ અપહે^૪ રતૂમ્^૫ યજ્ઞ-મઈદે,^૬ રત્તેઉશય^૭ માઓંધ્રહમ્ય^૮ હુરેય^૯ રઓઆઓ^{૧૦} યજ્ઞમઈદે,^{૧૧} અનદ્ર^{૧૨} રઓઆઓ^{૧૩} યજ્ઞમઈદે,^{૧૪} અક્રસંધ્રહાંમ્ય^{૧૫} ખાથેમ્^{૧૬} યજ્ઞમઈદે,^{૧૭} યા^{૧૮} નર્શ^{૧૯} સાદ્રા^{૨૦} દ્રેગ્વતો.^{૨૧}

અરોઈના^૪ સરદાર^૫ અરો^૩ “ક્રાદત્-વીર^૧” તથા “દપ્પયુમ”ને^૨ હમો વખાણીએ છીએ;^૬ સેતારા^૭ તથા માહાતાબ્^૮ તથા ખોરશેદ^૯ તથા રોશણીએને^{૧૦} હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૧} હદવગરની^{૧૨} રોશણીએને^{૧૩} હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૪} શિખામણોના^{૧૫} ચલકાતને^{૧૬} હમો વખાણીએ છીએ,^{૧૭} કે જે^{૧૮} પાપી^{૧૯} માણસનો^{૨૦} (ગોયા) નાશ^{૨૧} (છે).

હુઈથ્યાવરેજેમ્^{૨૨} અપવનેમ્^{૨૩} અપહે^{૨૪} રતૂમ્^{૨૫} યજ્ઞમઈદે,^{૨૬} અપરેમ્ય^{૨૭} લકએપેમ્^{૨૮} યજ્ઞમઈદે,^{૨૯} હુઈથ્યાવરેજેમ્^{૩૦} અપવનેમ્^{૩૧} અપઓનો^{૩૨} સ્તીમ્^{૩૩} યજ્ઞમઈદે,^{૩૪} પઈતિ અરિન^{૩૫} પઈતિ ક્ષદ્ને^{૩૬} યસો-ખેરેતાબ્યો^{૩૭} જઓથ્રાબ્યો^{૩૮} દપ્પયુમહે^{૩૯} રથ્વો^{૪૦} યસ્નાઈય^{૪૧} વહ્માઈય;^{૪૨} દપ્પયુમેમ્ય^{૪૩} અપવનેમ્^{૪૪} અપહે^{૪૫} રતૂમ્^{૪૬} યજ્ઞમઈદે,^{૪૭} ખેરેજન્તેમ્^{૪૮} અહુરેમ્^{૪૯} ક્ષત્રીમ્^{૫૦} ક્ષએતેમ્^{૫૧} અયાંમ્^{૫૨} નપાતેમ્^{૫૩} અઉર્વત્-અરપેમ્^{૫૪} યજ્ઞમઈદે,^{૫૫} અપેમ્ય^{૫૬} મજ્જદધાતાંમ્^{૫૭} અપ-ઓનીમ્^{૫૮} યજ્ઞમઈદે.^{૫૯}

અરોઈનો^{૨૪} સરદાર^{૨૫} (જે) અરો^{૨૩} સારચું કામ કરનાર^{૨૨} (તેને) હમો વખાણીએ છીએ^{૨૬} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૨૬}); પાછલી^{૨૭} *દીનને^{૨૮} હમો વખાણીએ છીએ.^{૨૯} દેશના^{૩૦} રતુ (ઇઆને સરદાર)ની^{૪૦} આરાધણા કરવાનેમાટે^{૪૧} તથા (તેની) ખુખીઓ ગાવાનેમાટે^{૪૨} ઇજ્જસ્નેનેમાટે લઈ

* એની મતલબ હજરત જરતોસ્તની આગમન થઈ ગએલા પોર્યો-દકેશીઓની દીનની મુકાબેલ હોરમજ્જદી જરતોસ્તી દીનને લાગુ પાડવાની હોએ.

ગએલી^{૩૭} જોર (ધએને ભેટો)થી^{૩૮} રાત^{૩૯} દાહાડો^{૪૦} અશો^{૪૧} (તથા)
સાચું કામ કરનારને^{૪૦} (તથા) અશો (હોરમજદ)ની^{૪૨} પેદાએશને^{૪૩}
હમો વખાણીએ છીએ.^{૪૪} અશોધનો^{૪૫} સરદાર^{૪૬} (જે) અશો^{૪૭} દેશને લગતો
(વડો) તેને^{૪૮} હમો યાદ કરીએ છીએ^{૪૯} (અથવા વખાણીએ છીએ^{૪૯});
તેજ ઘોડાની ચાલનો^{૫૦} પાણીનો^{૫૧} નાભ^{૫૨} (જે) પાદશાહી કરનાર,^{૫૦}
નુરમંદ^{૫૧} (તથા) ખુલંદ^{૫૨} ધણી (છે તે)ને^{૫૩} હમો વખાણીએ છીએ;^{૫૪}
હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં^{૫૫} સ્વચ્છ^{૫૬} પાણીને^{૫૭} હમો વખાણીએ છીએ.^{૫૮}

૨૪ થવાંમ આતરેમ અડુરહે મજદાઓ પુત્રેમ અપવનેમ
અપહે રતૂમ યજમઈદે (જવત) તાંસ્યા તાઓસ્યા યજમઈદે. યથા
અહૂ વઈસ્યો ૨ (જુઓ હાવન ગેહ, સફા ૯૮-૧૦૦)

યસ્નેમય^૧ વહ્નેમય^૨ અઓજસ્ય^૩ જવરેય^૪ આફીનામિ^૫ બેરે-
જતો^૬ અડુરહે^૭ નરેદ્રો^૮ અયાંમ^૯ અપસ્ય^{૧૦} મજદદાતયાઓ.^{૧૧}
અપેમ વોહૂ ૧

અહ્માઈ રએશ્ય-હજંધ્રેમ-જસ મે અવંધહે મજદ-કેરેહ મોજદ.

પાણીઓનો^૧ નાભ^૨ (જે) ખુલંદ^૩ સરદાર તેની^૪ તથા હોરમજદના
પેદા કીધેલાં^૫ પાણીની^૬ આરાધણા,^૭ કીર્તિ,^૮ ચાલાકી^૯ તથા કૌવતને^{૧૦}
હું વખાણું.

અર્ધવિસૂત્રેમ ગેહ.

દ્વનઓથ^૧ અડુરહે મજદાઓ.^૨ અપેમ વોહૂ ૩ કવરાને^૩
મજદયસ્નો^૪ જરથુશ્તિશ^૫ વીદએવો^૬ અડુરહે લકએપો.^૭ અર્ધવિ-
સૂત્રેમાઈ^૮ અર્ધબિગયાઈ^૯ અપઓને^{૧૦} અપહે^{૧૧} રથવે^{૧૨} યસ્નાઈય^{૧૩}
વહ્માઈય^{૧૪} દ્વનઓથાઈય^{૧૫} કસસ્તયએય,^{૧૬} કાદત-વીસ્પાંમ-હુજયાઈ-
તેએ^{૧૭} જરથુશ્તોતેમાઈય^{૧૮} અપઓને^{૧૯} અપહે^{૨૦} રથવે^{૨૧} યસ્નાઈય^{૨૨}
વહ્માઈય^{૨૩} દ્વનઓથાઈય^{૨૪} કસસ્તયએય,^{૨૫} અપઓનાંમ^{૨૬} કવપિ-
નાંમ^{૨૭} ઘેનાંનાંમય^{૨૮} વીરો-વાંથવનાંમ^{૨૯} યાઈસ્યયાઓસ્ય^{૩૦} હુપિ-

તોઈશ^{૩૧} અમહેચ^{૩૨} હુતાશતહે^{૩૩} હુરઓધહે^{૩૪} વેરેશ્વરહેચ^{૩૫} અહુર-
ધાતહે^{૩૬} વનઈન્ત્યાઓસચ ઉપરતાતો^{૩૭} ક્ષનઓથ્ર^{૩૮} યસ્નાઈચ^{૩૯}
વહ્નાઈચ^{૪૦} ક્ષનઓથ્રાઈચ^{૪૧} ક્ષસસ્તયએચ^{૪૨} યથા અહુ વઈસ્યો^{૪૩}
જઓતા^{૪૪} ક્ષા મે^{૪૫} સૂતે^{૪૬} અથા રતુશ અપાતચિત્ હચ^{૪૭} ક્ષા અપવ^{૪૮}
વીધવાઓ^{૪૯} અઓત્^{૫૦}

(દાદાર) હોરમજ્જદની^૨ ખુસ્નુદી^૧ (થાઓ) ! (હું) હોરમજ્જદની પર-
સ્તેશ કરનાર,^૪ હજરત જરતોસ્તે જાહેર કીધેલી દીન પ્રમાણે ચાલનાર,^૫
દેવ(ના તરીકા)થી દૂર રહેનાર,^૬ (અને) હોરમજ્જદના તરીકા મુજબ ચા-
લનાર તરીકે^૭ એકરાર કરુંછું.^૩ જીંદગી ઉપર પાસખાની રાખનાર^૮ અશો^{૧૦}
(અને) ખાલેસીના^{૧૧} વખત^{૧૨} અધવિસૂત્રેમ^૮ કે જે વખતે તમામ જીવ
જંતુઓને ફરાખી-આરામ આપવાનું^{૧૭} તથા વડા ધરમગુરૂના અધિકારને
લગતું^{૧૮} (કામ ચાલેછે તે) વખતમાં,^{૧૨} (દાદાર હોરમજ્જદને) ખુશાલ
કરવાનેમાટે^{૩૮} અશો (લોકો)ના^{૨૬} તથા પેહેલવાંનેના ટોલાંવાળી^{૨૮}
ઓરતોના^{૨૯} ફરોહરોની,^{૨૭} તથા ક્ષસલના^{૩૦} વખત સરના આવવાની^{૩૧}
તથા સારી બનાવેલી^{૩૩} અને ખુબસુરત^{૩૪} “અમ” (ઈઆને હિમ્મત
આપનારા ફરેસ્તા)ની,^{૩૨} તથા હોરમજ્જદના પેદા કીધેલા^{૩૬} બેહેરામ ઈજ્જદ
(ઈઆને ક્રતેહ આપનાર ફરેસ્તા)ની,^{૩૫} તથા “વનન્તી ઉપરતાત્”ની^{૩૭}
(ઈઆને સઉથી સરસ ક્રતેહ આપનાર ફરેસ્તા)ની—(એ બધાઓની)
આરાધણા કરવાને,^{૩૯} (તેઓની) ખુખીઓ ગાવાને,^{૪૦} (તેઓને) ખુસ્નુદ
કરવાને^{૪૧} તથા (તેઓની) વખાણ કરવાને^{૪૨} જોતી^{૪૪} (ઈઆને ક્રિયા કર-
નાર) મારી આગળ^{૪૫} યથા અહુ વઈસ્યો^{૪૩} (ઈઆને ‘યથા અહુ
વઈસ્યો’ના કલામોની ખુખીઓ) જાહેર કરે.^{૪૬} (રાસ્પી) (જે) અશો^{૪૮}
(તથા) વિદ્વાન^{૪૯} (થયો) (તે) ‘અથા રતુશ અપાતચિત્ હચ^{૪૭}’ (એ કલા-
મોની ખુખીઓ) *જાહેર કરે.^{૫૦}

~~પ્રજ્ઞ~~ અહુરેમ્ મજ્જદાંમ્ અપવનેમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઈદે
(જાવત) અપઓનો અપહે રથવો રતુક્રિતીમ્ યજ્ઞમઈદે.

(જુઓ હાવન ગેહ, સફે ૯૬ મો.)

* એના ખોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ, સફે ૨૦ મો.

અર્ધવિસૂત્રેમ^૧ અપવનેમ^૩ અપહે^૪ રતૂમ^૫ યજ્ઞમર્ધદે,^૬ અર્ધબિગા-
ર્ધમ^૭ અપવનેમ^૩ અપહે^૪ રતૂમ^૫ યજ્ઞમર્ધદે,^૬ થવાંમ^૭ આતરેમ^૮ અ-
હુરહે મજ્ઞદાઓ^૯ પુત્રેમ^{૧૦} અપવનેમ^{૧૧} અપહે^{૧૨} રતૂમ^{૧૩} યજ્ઞમર્ધદે,^{૧૪}
અસ્મન^{૧૫} હાવન^{૧૬} અપહે^{૧૭} રતવો^{૧૮} યજ્ઞમર્ધદે,^{૧૯} અયંધ્રહુએન^{૨૦}
હાવન^{૨૧} અપહે^{૨૨} રતવો^{૨૩} યજ્ઞમર્ધદે,^{૨૪} હૃધ-જઓથ્રેમ^{૨૫} હૃધ-અર્ધ-
વ્યાઓંધ્રહુનેમ^{૨૬} ઈમત્^{૨૭} બરેસ્મ^{૨૮} અપય^{૨૯} ક્ષસ્તરેતેમ^{૩૦} અપવનેમ^{૩૧}
અપહે^{૩૨} રતૂમ^{૩૩} યજ્ઞમર્ધદે,^{૩૪} આપ-ઉર્વિર્ધરે^{૩૫} યજ્ઞમર્ધદે,^{૩૬} અઓઉર્વ-
તાંમ^{૩૭} ઉરુને^{૩૮} અપવનેમ^{૩૯} અપહે^{૪૦} રતૂમ^{૪૧} યજ્ઞમર્ધદે.^{૪૨}

અશોધના^૪ સરદાર^૫ અશો^૩ “અર્ધવિસૂત્રેમ”ને^૧ હમો વખાણીએ
છીએ^૬ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૬); અશોધના^૪ સરદાર^૫ (તથા) જાંદગી
ઉપર પાસખાની રાખનાર^૨ અશો^૩ (અર્ધવિસૂત્રેમને) હમો વખાણીએ છીએ^૬;
અશોધના^{૧૨} સરદાર^{૧૩} હોરમજ્ઞદની તરફના^૯ (સઘલી ચીજોને) પાક કર-
નાર^{૧૦} અશો^{૧૧} આતશ^૮ તુંને^૭ હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૪} પત્થરની^{૧૫} હા-
વનીમ^{૧૬} (જે) અશોધની^{૧૭} ઉપયોગી *ચીજો^{૧૮} (છે તેઓને) હમો વખા-
ણીએ છીએ;^{૧૯} લોહોડાંની^{૨૦} હાવનીમ^{૨૧} જે અશોધની^{૧૭} ઉપયોગી ચીજો^{૧૮}
(છે તેઓને) હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૪} જોર સાથની^{૨૫} (તથા) અર્ધવ્યા-
ઓન્ધન્ સાથની^{૨૬} (તથા) અશોધએ^{૨૮} પાંથરેલી^{૩૦} આએ^{૨૭} બરસમ^{૨૮} (જે)
અશોધની^{૩૨} ઉપયોગી ચીજો^{૩૩} (છે તેને) હમો વખાણીએ છીએ;^{૩૪} પાણી
તથા ઓરવરને^{૩૫} હમો વખાણીએ છીએ;^{૩૬} રવાનનેમાટેની^{૩૮} અશો^{૩૯}
પૂર્ણતા^{૩૭} (જે) અશોધનો^{૪૦} સરદાર^{૪૧} (તેને) હમો વખાણીએ છીએ.^{૪૨}

ક્રાદત-વીર્યાંમ-હુજ્યાઈતીમ^૧ અપવનેમ^૨ અપહે^૩ રતૂમ^૪ યજ્ઞ-
મર્ધદે,^૫ જરથુશ્ત્રેમ^૬ અપવનેમ^૭ અપહે^૮ રતૂમ^૯ યજ્ઞમર્ધદે,^{૧૦} માંથ્રેમ^{૧૧}
સ્પેન્તેમ^{૧૨} અપવનેમ^{૧૩} અપહે^{૧૪} રતૂમ^{૧૫} યજ્ઞમર્ધદે,^{૧૬} ગેઉશ^{૧૭} ઉર્વા-
નેમ^{૧૮} અપવનેમ^{૧૯} અપહે^{૨૦} રતૂમ^{૨૧} યજ્ઞમર્ધદે,^{૨૨} જરથુશ્ત્રોતેમેમય^{૨૩}

* “રતુ” બોલ જ્યારે કોઈ નિર્જીવ વસ્તુને લાગે ત્યારે તેનો અર્થ
“ઉપયોગી-કામમાં આવે તેવી-લાયક ચીજ” એ પ્રમાણે લેવો. ખીજે
ઠકાણે એનો અર્થ (ફારસી ‘રદ્’ને મળતો) ‘સરદાર’ થાય છે. વળી
‘વખત, કતુ’ને માટે ખી એજ બોલ આવે છે.

અપવનેમ્^{૨૪} અપહૃ^{૨૫} રતૂમ્^{૨૬} યજ્ઞમર્ધદે,^{૨૭} જરથુશ્તેમ્^{૨૮} અપવનેમ્^{૨૯}
અપહૃ^{૩૦} રતૂમ્^{૩૧} યજ્ઞમર્ધદે,^{૩૨}

અશોધના^૩ સરદાર^૪ અશો^૨ “ક્રાદત્-વીસ્પામ્-હુજ્યાધતિ”ને^૧ હમો
વખાણીએ છીએ^૫ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૫); અશોધના^૬ સરદાર^૬
અશો^૭ જરતોસ્તને^૬ હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૦} અશોધના^{૧૪} સરદાર^{૧૫}
અશો^{૧૩} વૃદ્ધિ કરનાર^{૧૨} માંત્રને^{૧૧} હમો યાદ કરીએ છીએ^{૧૬} (અથવા વ-
ખાણીએ છીએ^{૧૬}); અશોધના^{૨૦} સરદાર^{૨૧} ખલકતના^{૧૭} અશો^{૧૯} જોહરને^{૧૮}
હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૨} અશોધના^{૨૫} સરદાર^{૨૬} અશો^{૨૪} દસ્તુરાન દસ્તુરને^{૨૩}
(અથવા પેગમખર જરતોસ્તના હોકમ પ્રમાણે ધણોજ ચાલનારને^{૨૩}) હમો
વખાણીએ છીએ;^{૨૭} અશોધના^{૩૦} સરદાર^{૩૧} અશો^{૨૯} જરતોસ્તને^{૨૮} હમો
વખાણીએ છીએ^{૩૨} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૩૨}).

આશ્રવનેમ્^૧ અપવનેમ્^૨ અપહૃ^૩ રતૂમ્^૪ યજ્ઞમર્ધદે,^૫ રથએશ્તા-
રેમ્^૬ અપવનેમ્^૭ અપહૃ^૮ રતૂમ્^૯ યજ્ઞમર્ધદે,^{૧૦} વાસ્ત્રીમ્^{૧૧} કૂપુચન્તેમ્^{૧૨}
અપવનેમ્^{૧૩} અપહૃ^{૧૪} રતૂમ્^{૧૫} યજ્ઞમર્ધદે,^{૧૬} ન્માનહૃ^{૧૭} ન્માનો-પર્ધ-
તીમ્^{૧૮} અપવનેમ્^{૧૯} અપહૃ^{૨૦} રતૂમ્^{૨૧} યજ્ઞમર્ધદે,^{૨૨} વીસો^{૨૩} વીસપર્ધ-
તીમ્^{૨૪} અપવનેમ્^{૨૫} અપહૃ^{૨૬} રતૂમ્^{૨૭} યજ્ઞમર્ધદે,^{૨૮} જન્તેઉશ્^{૨૯} જન્તુ-
પર્ધતીમ્^{૩૦} અપવનેમ્^{૩૧} અપહૃ^{૩૨} રતૂમ્^{૩૩} યજ્ઞમર્ધદે,^{૩૪} દંધ્રહૃઉશ્^{૩૫} દંધ્રહુ-
પર્ધતીમ્^{૩૬} અપવનેમ્^{૩૭} અપહૃ^{૩૮} રતૂમ્^{૩૯} યજ્ઞમર્ધદે.^{૪૦}

અશોધના^૩ સરદાર^૪ અશો આશ્રવન (દસ્તુર-મોએદ)ને^૧ હમો
વખાણીએ છીએ;^૫ અશોધના^૬ સરદાર^૬ અશો^૭ રથેસ્તાર (પાદશાહ-પેહે-
લવાન)ને^૬ હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૦} અશોધના^{૧૪} સરદાર^{૧૫} અશો^{૧૬} વૃદ્ધિ
કરનાર^{૧૨} ખેદુતને^{૧૧} હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૬} અશોધના^{૨૦} સરદાર^{૨૧}
અશો^{૧૯} ઘેરના^{૧૭} ધરધણીને^{૧૮} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૨} અશોધના^{૨૬} સ-
રદાર^{૨૭} અશો^{૨૫} માહોલાના^{૨૩} ધણીને^{૨૪} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૮} અશો-
ધના^{૩૨} સરદાર^{૩૩} અશો^{૩૧} કસખાના^{૨૯} ધણીને^{૩૦} હમો વખાણીએ છીએ;^{૩૪}
અશોધના^{૩૮} સરદાર^{૩૯} અશો^{૩૭} દેશના^{૩૫} ધણીને^{૩૬} હમો વખાણીએ છીએ.^{૪૦}

યવાનેમ્^૧ હુમનંધ્રહૃમ્^૨ હુવચંધ્રહૃમ્^૩ હુબ્યઓથનેમ્^૪ હુદએનેમ્^૫
અપવનેમ્^૬ અપહૃ^૭ રતૂમ્^૮ યજ્ઞમર્ધદે,^૯ યવાનેમ્^{૧૦} ઉબધો-વચંધ્રહૃમ્^{૧૧}

અપવનેમ^{૧૨} અપહૃ^{૧૩} રતૂમ^{૧૪} યજ્ઞમર્ધદે,^{૧૫} ખએવદથેમ^{૧૬} અપવ-
નેમ^{૧૭} અપહૃ^{૧૮} રતૂમ^{૧૯} યજ્ઞમર્ધદે,^{૨૦} દંધાહાઉર્વએસેમ^{૨૧} અપવનેમ^{૨૨}
અપહૃ^{૨૩} રતૂમ^{૨૪} યજ્ઞમર્ધદે,^{૨૫} હુમાઈમ^{૨૬} પર્ધરિજથનેમ^{૨૭} અપવનેમ^{૨૮}
અપહૃ^{૨૯} રતૂમ^{૩૦} યજ્ઞમર્ધદે,^{૩૧} ન્માનહૃ^{૩૨} ન્માનો-પથનીમ^{૩૩} અપવનેમ^{૩૪}
અપહૃ^{૩૫} રતૂમ^{૩૬} યજ્ઞમર્ધદે.^{૩૭}

સારા વિચારવાળો,^૨ સારા સખુન બોલનાર,^૩ સારું કામ કરનાર,^૪
તથા સારી દીન રાખનાર^૫ અશો^૬ જીવાન માણસ^૭ (જે) અશોઈનો^૮
સરદાર^૯ (તેને) હમો વખાણીએ છીએ;^૬ સખુન બોલનાર^{૧૧} (ઈઆને બં-
દગી કરનાર) જીવાન માણસ^{૧૦} (જે) અશોઈનો^{૧૩} સરદાર^{૧૪} (તેને) હમો
વખાણીએ છીએ;^{૧૫} અશોઈનો^{૧૮} સરદાર^{૧૯} અશો^{૧૭} દેશહિતકારી પુર-
ષને^{૧૬} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૦} અશોઈનો^{૨૩} સરદાર^{૨૪} મુલુકથી આવેલા^{૨૧}
અશો (માણસ)ને^{૨૨} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૫} અશોઈનો^{૨૬} સરદાર^{૩૦}
સારા હાપણવાળા^{૨૬} બાહાર ફરનાર^{૨૭} અશો (માણસ)ને^{૨૮} હમો વખા-
ણીએ છીએ;^{૩૧} ઘેરની^{૩૨} અશો^{૩૪} ધરધણિયાની^{૩૩} (જે) અશોઈનો^{૩૫} સર-
દાર^{૩૬} (તેને) હમો વખાણીએ છીએ.^{૩૭}

નાઈરિકાંમય^૧ અપઓનીમ^૨ યજ્ઞમર્ધદે,^૩ ક્રાયો-હુમતાંમ^૪ ક્રા-
યો-હુખતાંમ^૫ ક્રાયો-હુરુશતાંમ^૬ હુશ-હાંમ-સાસ્તાંમ^૭ રતુક્ષત્રાંમ^૮
અપઓનીમ,^૯ યાંમ^{૧૦} આર્મઈતીમ સ્પેન્તાંમ^{૧૧} યાઓસય^{૧૨} તે^{૧૩}
ઘેનાઓ^{૧૪} અહુર મજદ.^{૧૫} નરેમય^{૧૬} અપવનેમ^{૧૭} યજ્ઞમર્ધદે,^{૧૮} ક્રાયો-
હુમતેમ^{૧૯} ક્રાયો-હુખતેમ^{૨૦} ક્રાયો-હુરુશતેમ^{૨૧} વિસ્તો-ક્રઓઈરિસ્તીમ^{૨૨}
એવિસ્તો-કયધેમ,^{૨૩} યેંધહૃ^{૨૪} બ્યઓથનાઈશ^{૨૫} ગએથાઓ^{૨૬} અપ^{૨૭}
ક્રાદેન્તે,^{૨૮} જરથુશ્ત્રોતેમહૃ^{૨૯} રથવો^{૩૦} યસ્નાઈય^{૩૧} વહ્માઈય^{૩૨} જરથુશ્ત્રો-
તેમેમય^{૩૩} અપવનેમ^{૩૪} અપહૃ^{૩૫} રતૂમ^{૩૬} યજ્ઞમર્ધદે.^{૩૭}

અશો^૨ નારી^૧ (જે) વધારે સારી મનસ્તીવાળી,^૪ વધારે સારી
ગવસ્તીવાળી,^૫ વધારે સારી કુનસ્તીવાળી,^૬ પુરતી રીતે (તથા) સારી
રીતે શિખેલી,^૭ પોતાના ખાવંદને તાબેદાર^૮ (તથા) સાચું બોલનારી^૯
(તથા) જે^{૧૦} (નારી) સપંદારમદ (અમશાસપંદ)ના જેવી,^{૧૧} તથા અએ

હોરમજદ^{૧૫}! તારા^{૧૩} જે^{૧૨} (ખીજા) નારી શિકલના *ફરેસ્તાના જેવી^{૧૩}
(ઈઆને તેવા ગુણુ ધરાવનારી) (એવી નારીને) હમો વખાણીએ છીએ^૩
(અથવા યાદ કરીએ છીએ^૩). અરો^{૧૭} નર^{૧૬} (જે) વધારે સારી મનસ્તી-
વાળો,^{૧૬} વધારે સારી ગવસ્તીવાળો,^{૨૦} વધારે સારી કુનસ્તીવાળો,^{૨૧} ધરમ
સમજનારો^{૨૨} (તથા) ગુનાહ નહી જાણનારો^{૨૩} (એવો જે નર) (તેને) હમો
વખાણીએ છીએ;^{૧૮} જેના^{૨૪} કામોથી કરીને^{૨૫} સઉથી વડા ધરમગુરૂની^{૨૬}
આરાધણા કરવાને માટે^{૩૧} તથા (તેની) ખુખીઆ ગાવાને માટે^{૩૨} જેહાંન^{૨૬}
અરોઈથી^{૨૭} આપાદ થાએછે.^{૨૮} અરોઈનો^{૩૫} સરદાર^{૩૬} (જે) અરો^{૩૪}
સઉથી વડો ધરમ ગુરૂ^{૩૩} (ઈઆને દસ્તુરાન દસ્તુર) (તેને) હમો વખા-
ણીએ છીએ.^{૩૭}

અપઓનાંમ^{૩૮} વંધઉહીશ^{૩૯} સૂરાઓ^{૪૦} રપેન્તાઓ^{૪૧} ફવપયો^{૪૨}
યજમઈદે,^{૪૩} ઘેનાઓસય^{૪૪} વીરો-વાંથવાઓ^{૪૫} યજમઈદે,^{૪૬} યાઈસ્થાં-
મય^{૪૭} હુષિતીમ^{૪૮} યજમઈદે,^{૪૯} અમેમય^{૫૦} હુતરતેમ^{૫૧} હુરઓધેમ^{૫૨}
યજમઈદે,^{૫૩} વેરેથ્થેમય^{૫૪} અહુરધાતેમ^{૫૫} યજમઈદે,^{૫૬} વનઈન્તીમય
ઉપરતાતેમ^{૫૭} યજમઈદે.^{૫૮}

અરો (લોકો)ના^{૩૮} ભલાં,^{૩૯} શૂરાં^{૪૦} (તથા) વૃદ્ધિ કરનારાં^{૪૧} ફરોહરો-
ને^{૪૨} હમો યાદ કરીએ છીએ;^{૪૩} તથા પેહેલવાંતોના ટોલાંવાળી^{૪૫} આરતોને^{૪૪}
હમો વખાણીએ છીએ;^{૪૬} તથા ફસલના^{૪૭} વખત સર આવવાને^{૪૮} હમો
યાદ કરીએ છીએ;^{૪૯} તથા સારી ખનાવેલી^{૫૧} અને ખુખસુરત^{૫૨} “અમ”
(ઈઆને હિમ્મત આપનારા ફરેસ્તા)ને^{૫૦} હમો વખાણીએ છીએ;^{૫૩}
તથા હોરમજદના પેદા કીધેલા^{૫૫} બેહિરામ ઈજદ (ઈઆને ક્રતેહ આપનાર
ફરેસ્તા)ને^{૫૪} હમો વખાણીએ છીએ;^{૫૬} તથા “વનન્તી ઉપરતાત્”ને^{૫૭}
(ઈઆને સઉથી સરસ ક્રતેહ આપનાર ફરેસ્તાને) હમો વખાણીએ છીએ.^{૫૮}

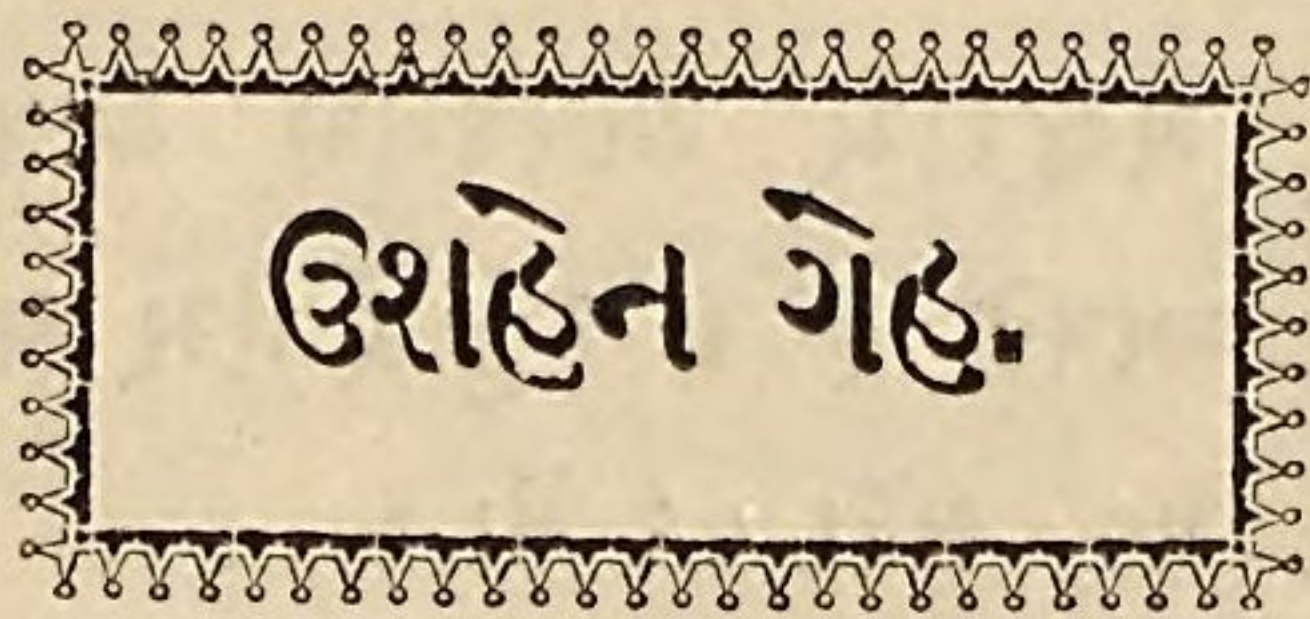
શ્વાંમ આતરેમ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રેમ અપવનેમ
અપહે રતૂમ યજમઈદે (જાવત) તાંસ્યા તાઓસ્યા યજમઈદે. યથા
અહૂ વઈસ્યો ર (જુઓ હાવન ગેહ સફા ૯૮-૧૦૦).

* જરતોસ્તી ધરમમાં નર તથા નારી એ પ્રમાણે બે જાતના ફરેસ્તા
કહેલાછે. નારી ફરેસ્તાઓમાં સપંદારમદ, આવાં, દીન, અરશીસ્વંગ તથા
આસ્તાદ છે.

યસ્નેમય^૧ વહ્નેમય^૨ અઓજસ્ય^૩ જવરેય^૪ આક્રીનામિ^૫ અ-
પઓનાંમ^૬ કવપિનાંમ^૭ ઘેનાંનાંમય^૮ વીરો-વાંથવનાંમ^૯ યાઈસ્યાઓ-
સ્ય^{૧૦} હુપિતોઈશ^{૧૧} અમહેય^{૧૨} હુતાશતહે^{૧૩} હુરઓધહે^{૧૪} વેરેથ્રધ-
હેય^{૧૫} અહુરધાતહે^{૧૬} વનઈનત્યાઓસ્ય ઉપરતાતો.^{૧૭} અપેમ વોહૂ ૧

અહ્માઈ રઓશ્ય-હજંધ્રેમ-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેરેહ મોજદ.

અશો (લોકો)નાં^૬ તથા પેહેલવાંનોના ટોલાંવાળી^૯ ઓરતોનાં^૮ ફરો-
હરોની^૭ તથા ફસલનાં^{૧૦} વખત સર આવવાની^{૧૧} તથા સારા બનાવેલા^{૧૩}
અને ખુબસુરત^{૧૪} “અમ” (ઈઆને હિમ્મત આપનારા ફરેસ્તા)ની^{૧૨}
તથા હોરમજદના પેદા કીધેલા^{૧૬} એહેરામ ઈજદ (ઈઆને ફતેહ આપનાર
ફરેસ્તા)ની^{૧૫} તથા “વનન્તી ઉપરતાત”ની^{૧૭} (ઈઆને સઉથી સરસ ફતેહ
આપનાર ફરેસ્તાની)-(એ બધાઓની) આરાધણા,^૧ કીર્તિ,^૨ ચાલાકી
તથા કૌવતને^૪ હું વખાણું.^૫

ફનઓથ^૧ અહુરહે મજદાઓ.^૨ અપેમ વોહૂ ૩ કવરાને^૩
મજદયસ્નો^૪ જરથુશ્તિશ^૫ વીદઓવો^૬ અહુરહે લકઓપો.^૭ ઉપહિનાઈ^૮
અપઓને^૯ અપહે^{૧૦} રથે^{૧૧} યસ્નાઈય^{૧૨} વહ્માઈય^{૧૩} ફનઓથાઈય^{૧૪}
ફસસ્તયઓય,^{૧૫} ઓરેજયાઈ^{૧૬} ન્માન્યાઈય^{૧૭} અપઓને^{૧૮} અપહે^{૧૯}
રથે^{૨૦} યસ્નાઈય^{૨૧} વહ્માઈય^{૨૨} ફનઓથાઈય^{૨૩} ફસસ્તયઓય,^{૨૪}
સઓપહે^{૨૫} અપેહે^{૨૬} અપિવતો^{૨૭} વેરેથ્રાજનો^{૨૮} ફાદત્-ગઓથહે^{૨૯}
રબનઓશ^{૩૦} રજિશતહે^{૩૧} અરશતાતસ્ય^{૩૨} ફાદત્-ગઓથયાઓ^{૩૩} વરેદત્-
ગઓથયાઓ,^{૩૪} ફનઓથ^{૩૫} યસ્નાઈય^{૩૬} વહ્માઈય^{૩૭} ફનઓથાઈય^{૩૮}
ફસસ્તયઓય,^{૩૯} યથા અહૂ વઈસ્યો^{૪૦} જઓતા^{૪૧} ફા મે^{૪૨} મૂતે^{૪૩}
અથા રતુશ અપાતચિત્ હુય^{૪૪} ફા અપવ^{૪૫} વીધવાઓ^{૪૬} મઓતૂ.^{૪૭}

(દાદાર) હોરમજદની^૨ ખુશ્નુદી^૧ (થાઓ) ! (હું) હોરમજદની પરસ્તેશ

કરનાર,^૪ હજરત જરતોસ્તે જાહેર કીધેલી દીન પ્રમાણે ચાલનાર,^૫ દેવ(ના તરીકા)થી દૂર રહેનાર^૬ અને હોરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર તરીકે^૭ એકરાર કરેછું.^૩ ખાલેસ^૮ (અને) પવિત્રાઈના^૯ વખત^{૧૧} ઉશહેન^૮ કે જે વખતે મુરાદ ચાહવાનું^{૧૬} તથા ધરધણીના અધિકારને લગતું^{૧૭} (કામ ચાલેછે તે) વખતમાં,^{૨૦} (દાદાર હોરમજદને) ખુશાલ કરવાનેમાટે^{૩૫} પાક,^{૨૬} અશોઈવાળા,^{૨૭} ક્તેહમંદ^{૨૮} તથા દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^{૨૯} સરોશ (ઈજદ)ની,^{૨૧} સઉથી સામ્યા^{૩૧} રસ્તે (ઈજદ)ની^{૩૦} તથા દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^{૩૩} અને દુનિયાંની આપાદી કરનાર^{૩૪} આસ્તાદ^{૩૨} (ઈજદ)-(એ બધાઓની) આરાધણા કરવાને,^{૩૬} (તેઓની) ખુખીઓ ગાવાને,^{૩૭} (તેઓને) ખુશનુદ કરવાને^{૩૮} તથા (તેઓની) વખાણ કરવાને^{૩૯} જોતી^{૪૧} (ઈઆને ક્રિયા કરનાર) મારી આગળ^{૪૨} યથા અહૂ વર્ધસ્યો^{૪૦} (ઈઆને 'યથા અહૂ વર્ધસ્યો'ના કલામોની ખુખીઓ) જાહેર કરે.^{૪૩} (રાસી) (જે) અશો^{૪૫} (તથા) વિદ્વાન^{૪૬} (થયો) (તે) 'અથા રતુશ અષાત્તચિત્ હય'^{૪૪} (એ કલામોની ખુખીઓ) *જાહેર કરે.^{૪૭}

~~જે~~ અહુરેમ મજદાંમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઈદે (જાવત) અપઓનો અપહે રથો રતુક્રિતીમ યજમઈદે.

(જુઓ હાવન ગેહ, સફે ૯૬ મો.)

ઉપહિનેમ^૧ અપવનેમ^૨ અપહે^૩ રતૂમ^૪ યજમઈદે,^૫ ઉષાંમ^૬ સ્ત્રીરાંમ^૭ યજમઈદે,^૮ ઉષાઓંધ્રહેમ^૯ યજમઈદે,^{૧૦} ક્ષોઈથનીમ^{૧૧} રએવત્-અસ્પાંમ^{૧૨} ક્રમેન્-નરાંમ^{૧૩} ક્રમેન્-નરો-વીરાંમ^{૧૪} યા^{૧૫} ખાથ્રવર્ધતિ^{૧૬} ન્માનવર્ધતિ^{૧૭} ઉષાઓંધ્રહેમ^{૧૮} યજમઈદે,^{૧૯} રેવીમ^{૨૦} રેન્જત્-અસ્પાંમ^{૨૧} યા^{૨૨} સનત્^{૨૩} અવિ^{૨૪} હુક્ટો-કરૂવર્ધરીમ^{૨૫} જાંમ,^{૨૬} અવાંમ^{૨૭} ઉષાંમ^{૨૮} યજમઈદે,^{૨૯} અહુરેમ મજદાંમ^{૩૦} અપવનેમ^{૩૧} અપહે^{૩૨} રતૂમ^{૩૩} યજમઈદે,^{૩૪} વોહુ મનો^{૩૫} યજમઈદે,^{૩૬} અપેમ વહિરતેમ^{૩૭} યજમઈદે,^{૩૮} ક્ષથેમ વર્ધરીમ^{૩૯} યજમઈદે,^{૪૦} સ્પેન્તાંમ વંધ્રહીમ આર્મઈતીમ^{૪૧} યજમઈદે.^{૪૨}

અશોઈના^૩ સરદાર^૪ અશો^૨ ઉશહેન ગેહને^૧ હમો વખાણીએ છીએ,^૫

* એના ખોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ, સફે ૨૦ મો.

સોહામણી^૭ બામદાદને^૬ હમો વખાણીએ છીએ;^૬ નુરમંદ,^{૧૧} ચલકતા
*ઘોડાવાળી,^{૧૨} માણસોને †પસંદ પડતી^{૧૩} તથા નર પેહેલવાંનોને પસંદ
પડતી^{૧૪} સહવારની રોશણીને^૬ હમો વખાણીએ છીએ,^{૧૦} કુ જે^{૧૫} (રોશણી)
આસાનીવાળી^{૧૬} તથા ધરખારવાળી^{૧૭} (છે); તેજ^{૨૦} (તથા) ચપલ
ઘોડાવાળી^{૨૧} સહવારની રોશણી^{૧૮} જે^{૨૨} હકતે કુશ્વર^{૨૫} જમીન^{૨૬} ઉપર^{૨૪}
પંથરાએલીછે^{૨૩} (તેને) હમો વખાણીએ છીએ.^{૧૬} આએ^{૨૭} બામદાદને^{૨૮}
હમો વખાણીએ છીએ.^{૨૯} અશોઈના^{૩૨} સરદાર^{૩૩} અશો^{૩૧} હોરમજદને^{૩૦}
હમો ઇજાએ છીએ^{૩૪} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૩૪}); બહમન (અમ-
શાસપંદ)ને^{૩૫} હમો ઇજાએ છીએ;^{૩૬} અરદીએહેસ્ત (અમશાસપંદ)ને^{૩૭}
હમો ઇજાએ છીએ;^{૩૮} શેહેરેવર (અમશાસપંદ)ને^{૩૯} હમો ઇજાએ છીએ;^{૪૦}
ભલા^{૪૧} અસફનદારમદ (અમશાસપંદ)ને^{૪૨} હમો ઇજાએ છીએ.^{૪૨}

બેરેજમ^૧ અપવનેમ^૨ અપહે^૩ રતૂમ^૪ યજમઈદે,^૫ બેરેજ^૬ વંધ્ર-
હેઉશ^૭ અપહે^૮ બેરેજ^૯ દએનયાઓ^{૧૦} વંધ્રહુયાઓ^{૧૧} માજદયસ્નો-
ઈશ^{૧૨} ન્માન્યેહે^{૧૩} રથ્વો^{૧૪} યસ્નાઈય^{૧૫} વહ્માઈય,^{૧૬} ન્માનીમય^{૧૭}
અપવનેમ^{૧૮} અપહે^{૧૯} રતૂમ^{૨૦} યજમઈદે;^{૨૧} સઓપેમ^{૨૨} અપીમ^{૨૩}
હુરઓધેમ^{૨૪} વેરેથ્રાજનેમ^{૨૫} ક્રાદત્-ગએથેમ^{૨૬} અપવનેમ^{૨૭} અપહે^{૨૮}
રતૂમ^{૨૯} યજમઈદે,^{૩૦} રખૂમ^{૩૧} રજિશ્તેમ^{૩૨} યજમઈદે,^{૩૩} અરૂશતાતેમ^{૩૪}
ક્રાદત્-ગએથાંમ^{૩૫} વરેદત્-ગએથાંમ^{૩૬} યજમઈદે.^{૩૭}

ભલી^૭ અશોઈની^૮ આશીર્વાદથી^૬ (તથા) ભલી^{૧૧} માજદયસ્ની^{૧૨} દીનની^{૧૦}
આશીર્વાદથી^૬ “ ન્માન્ય^{૧૩} રતુ”ની^{૧૪} (ઇઆને ઘેરના વડા સરદારની)
આરાધણા કરવાનેમાટે^{૧૫} તથા (તેની) ખુખીઓ ગાવાનેમાટે^{૧૬} અશોઈના^૩
સરદાર^૪ અશો^૨ “ બેરેજય”ને^૧ હમો વખાણીએ છીએ.^૫ અશોઈના^{૧૬}
સરદાર^{૨૦} અશો^{૧૮} “ ન્માન્ય”ને^{૧૭} (ઇઆને ઘેરના વડા સરદારને) હમો વખા-
ણીએ છીએ.^{૨૧} અશોઈના^{૨૯} સરદાર^{૨૬} અશો^{૨૩} સરોશ^{૨૨} (ઇજદ) (જે) સારા

* જેમ ખોરશોદને અલંકાર રીતે તેજ ઘોડાવાળો (અઉર્વત્-અસ્પ) કહેલોછે તેમ આએ ઠકાણે સહવારની રોશણીને ચલકતા ઘોડાવાળી કહીછે.

† દાક્ટર સ્પીગલે તથા પ્રોફેસર યૂસ્લિએ ‘ક્રમેન્’નો અર્થ ‘વિચારતી’ કીધોછે. પ્રોફેસર હારલેએ ‘મેહેરખાની કરતી, મદદ કરતી’ કીધોછે.

દેખાવનો,^{૨૪} કૃતેહમંદ,^{૨૫} દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^{૨૬} (તથા) પવિત્ર^{૨૭} (છે) (તેને) હમો ઇજીએ છીએ^{૩૦} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૩૦}); સઉથી સાર્યા^{૩૨} રસ્ને (ઇજદ)ને^{૩૧} હમો ઇજીએ છીએ^{૩૩} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૩૩}); દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^{૩૫} (તથા) દુનિયાંની આબાદી કરનાર^{૩૬} આસ્તાદ (ઇજદ)ને^{૩૪} હમો ઇજીએ છીએ^{૩૭} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૩૭}).

૪૪ થવાંમ આતરેમ આહુરહે મજદાઓ પુથ્રેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમઈદે (જાવત) તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમઈદે. યથા આહૂ વઈસ્યો ૨ (જુઓ હાવન ગેહ, સફેા ૯૮-૧૦૦).

યસ્નેમય^૧ વહ્નેમય^૨ અઓજસ્ય^૩ જવરેય^૪ આક્રીનામિ^૫ સ-ઓપહે^૬ અપ્યેહે^૭ અપિવતો^૮ વેરેથ્રાજનો^૯ ક્રાદત્-ગએથહે^{૧૦} રબન-ઓશ^{૧૧} રજિશતહે^{૧૨} અરશતાતસ્ય^{૧૩} ક્રાદત્-ગએથયાઓ^{૧૪} વરેદત્-ગએથયાઓ.^{૧૫} અપેમ વોહૂ ૧

અહ્માઈ રએશ્ય-હજંધ્રેમ-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેરૂરેહ મોજદ.

પાક,^૧ અશોઈવાળા,^૨ કૃતેહમંદ^૩ (તથા) દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^{૧૦} સરોશ (ઇજદ)ની,^૬ સઉથી સાર્યા^{૧૨} રસ્ને (ઇજદ)ની^{૧૧} તથા દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^{૧૪} (તથા) દુનિયાંની આબાદી કરનાર^{૧૫} આસ્તાદ^{૧૩} (ઇજદ)— (એ બધાઓની) આરાધણા,^૧ કીર્તિ,^૨ ચાલાકી^૩ તથા કૌવતને^૪ હું વખાણુંધું.^૫

પતેત પશોમાની.*

યથા આહૂ વઈસ્યો ૧ યથા આહૂ વઈસ્યો^૧ પંજ^૨ અજહ હમા ગુનાહ^૩ પતેત પશોમાનુમ^૪ અજહ^૫ હર્વસ્તીન્^૬ દુશ્મત^૭ દુજ્ઞૂપ્ત^૮ દુજ્ઞવરશત^૯ મેમ^{૧૦} પ ગેતી^{૧૧} મનીદ્^{૧૨} પીશે^{૧૩} શુમા^{૧૪} વેહાન્^{૧૫}

* આએ આખી પતેત પશોમાની પાજંદ ભાષામાં છે. એમાંની કેટલીએક બાબદો અવસ્તાના લખાણમાંથી અને કેટલીએક બાબદો પેહેલવી કેતાબોમાંથી લીધેલી છે.

મનશની^{૧૬} ગવશની^{૧૭} કુનશની^{૧૮} તની^{૧૯} રવાની^{૨૦} ગેતી^{૨૧} મીનાઆંની,^{૨૨}
ઓએ^{૨૩} અવાખશ પશોમાન^{૨૪} પ સે ગવશની^{૨૫} પ પતેત હોમ.^{૨૬} યથા
અહૂ વધસ્યો પ, અષેમ વોહૂ ૩

(પોતાના ગુનાહને માટે તોજેશ કરનાર શખ્સ બોલેછે):-અએ
ભલા !^{૧૫} (ઇઆને દીનદાર દસ્તુરો !) તમારી^{૧૪} *હજુરમાં^{૧૩} યથા અહૂ
વધસ્યો^૧ પાંચ^૨ (ભણીને) તમામ ગુનાહથી^૩ પતેત કરીને હું પશોમાન
થાઉધું.^૪ તમામ^૬ ખરાબ વિચારો,^૭ ખરાબ સખુનો^૮ (તથા) ખરાબ
કામો^૯ કે જે (આએ) દુનિયામાં^{૧૧} હું^{૧૦} મારા મનમાં લાવ્યો હોઉ^{૧૨}
તેથી^૫ (તથા) (ખીજ) વિચારને લગતા,^{૧૬} સખુનને લગતા,^{૧૭} કામને
લગતા,^{૧૮} (મારા પોતાના) તનને લગતા,^{૧૯} (મારા પોતાના) રવાનને
લગતા,^{૨૦} આએ દુનિયાને લગતા,^{૨૧} પેલી દુનિયાને લગતા^{૨૨}—એ બધી
જાતના ગુનાહથી,^૩ ઓ હોરમજદ!^{૨૩} હું પશોમાન થઈને દૂર રેહુંધું;^{૨૪}
(અને) ત્રણ સખુનોથી^{૨૫} (ઇઆને મનશની, ગવશની તથા કુનશનીથી)
પતેત કરીને હું પશોમાન થાઉધું.^{૨૬}

કવરાને મજદયસ્નો જરથુશિત્રશ વીદએવો અહુરહે તકએવો
(જે ગેહ હોએ તે પઢે) કસસ્તયએચ, સઓપહે અબ્યેહે તખમહે
તનુ-માંથહે દરપિ-દઓશ આહૂઈસ્યેહે, ક્ષનઓથ્ર યસ્નાઈચ
વહ્માઈચ ક્ષનઓથ્રાઈચ કસસ્તયએચ, યથા અહૂ વધસ્યો જઓતા
ક્રા મે અત્રે અથા રતુશ અપાત્રચિત્ર હચ ક્રા અપવ વીધવાઓ
†અઓતૂ, યથા અહૂ વધસ્યો ૧

* એ ઉપરથી જણાએછે કે ગુનાહ કરનાર શખ્સ પોતાના ગુનાહનો
એકરાર તથા તેની ઘટતી તોજેશ ભલી માજદયસ્ની દીનથી પુરતી રીતે
વાકેફગાર દસ્તુરોની હજુરમાં કરેછે. એ પતેત જોડાએઆ પછીના ઘણા
પાછલા વખતમાં લખાએલી ફારસી રવાએતોમાંથી ખી એવીજ મતલબનું
લખાણ મળી આવેછે, તે એકે ગુનેહગાર શખ્સે પોતાના ગુનાહનો
એકરાર તથા તોજેશ તે જમાનાના કાબેલ તથા દીન આગાહ દસ્તુરની
હજુરમાં કરવો.

† એના તરજુમા તથા ખોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ, સફે ૧૮-૨૦

(કરદો ૧ લો) ફરાજ સતાએમ^૧ હરવેસ્પ^૨ હુમત^૩ હૂખત^૪ હુ-
રશત^૫ પ^૬ મનશને^૭ ગવરને^૮ કુનશને^૯ અવાજ સતાએમ^{૧૦} હરવેસ્પ^{૧૧}
ફરમત^{૧૨} ફજૂખત^{૧૩} ફજવરશત^{૧૪} અજ^{૧૫} મનશને^{૧૬} ગવરને^{૧૭} કુનશને^{૧૮}
અવરગીરશની દેહોમ^{૧૯} હરવેસ્પ^{૨૦} હુમત^{૨૧} હૂખત^{૨૨} હુરશત^{૨૩} પ^{૨૪}
મનશને^{૨૫} ગવરને^{૨૬} કુનશને^{૨૭} ફુ^{૨૮} ફેરફે^{૨૯} કુનમ^{૩૦} બેહલશની દેહોમ^{૩૧}
હરવેસ્પ^{૩૨} ફરમત^{૩૩} ફજૂખત^{૩૪} ફજવરશત^{૩૫} અજ^{૩૬} મનશને^{૩૭} ગવરને^{૩૮}
કુનશને^{૩૯} ફુ^{૪૦} ગુનાહ^{૪૧} નકુનમ^{૪૨}

તમામ^૨ નેક વિચારને,^૩ નેક સખુનને^૪ (અને) નેક કામને^૫
(મારી) મનશની,^૭ ગવશની^૮ (તથા) કુનશનીએ^૯ કરીને^૬ હું વખાણું છું.^૧
તમામ^{૧૧} બદ વિચારને,^{૧૨} બદ સખુનને^{૧૩} (અને) બદ કામને^{૧૪} (મારી)
મનશની,^{૧૬} ગવશની^{૧૭} (તથા) કુનશનીએ^{૧૮} કરીને^{૧૫} હું ધિક્કારું છું.^{૧૦} ત-
મામ^{૨૦} નેક વિચારને,^{૨૧} નેક સખુનને^{૨૨} (અને) નેક કામને^{૨૩} (મારી)
મનશની,^{૨૫} ગવશની^{૨૬} (તથા) કુનશનીએ^{૨૭} કરીને^{૨૪} મજબુત પકડું છું.^{૧૬}
(ઇઆને હું એખત્યાર કંઈ છું) કે તેથી કરીને^{૨૮} (હું) સવાખ^{૨૯} કંઈ.^{૩૦} તમામ^{૩૨}
બદ વિચારને^{૩૩} બદ સખુનને^{૩૪} (અને) બદ કામને^{૩૫} (મારી) મનશની,^{૩૭}
ગવશની^{૩૮} (તથા) કુનશનીએ^{૩૯} કરીને^{૩૬} હું છોડી દેઉં છું.^{૩૧} કે તેથી
કરીને^{૪૦} (હું) ગુનાહ^{૪૧} નહીં કંઈ.^{૪૨}

ફરાજ^{૪૩} એએ શુમા^{૪૪} રાફ હોમ^{૪૫} કે^{૪૬} અમશાસ્પંદ^{૪૭} હેદ^{૪૮}
યજશને^{૪૯} એ^{૫૦} નીઆએશને,^{૫૧} ફરાજ^{૪૩} પ^{૫૨} મનશને^{૫૩} ફરાજ^{૪૩} પ^{૫૪}
ગવરને^{૫૫} ફરાજ^{૪૩} પ^{૫૬} કુનશને,^{૫૭} ફરાજ^{૪૩} પ^{૫૮} એહ^{૫૯} ફરાજ^{૪૩}
પ^{૬૦} તન^{૬૧} ફરાજ^{૪૩} પ^{૬૨} આંતેચ^{૬૩} ઈન^{૬૪} એશ^{૬૫} જાન^{૬૬} તન^{૬૭} એ^{૬૮}
જાન^{૬૯} નામ^{૭૦} રવાન^{૭૧} બુન^{૭૨} બર^{૭૩} ખાસ્ત^{૭૪} ઈમ હસ્ત^{૭૫} પ^{૭૬} એ-
શીએ^{૭૭} યજદાન^{૭૮} દાર હોમ^{૭૯} પ^{૮૦} એશીએ^{૮૧} યજદાન^{૮૨} દાશતન^{૮૩}
અએ બહોદ^{૮૪} ફુ^{૮૫} અગર^{૮૬} તશ^{૮૭} અજાં રસદ^{૮૮} કે ઈન તન^{૮૯} રવા-
નરા^{૯૦} એઆવાયદ દાદન^{૯૧} બેદેહમ^{૯૨}

તમે^{૪૪} જેઓ^{૪૬} અમશાસ્પંદો^{૪૭} છેઓ^{૪૮} (તેઓને) (મારી) મન-
શની^{૫૩} થી,^{૫૨} ગવશની^{૫૫} થી,^{૫૪} કુનશની^{૫૭} થી,^{૫૬} (મારાં પોતાના) અંતઃકર-
ણ^{૫૯} થી,^{૫૮} (મારા) તન^{૬૧} થી^{૬૦} (તથા) આએ^{૬૪} કે જે^{૬૩} મારો પોતાનો^{૬૫}

જન^{૬૬} તેથીકરીને^{૬૨} (તથા) તન^{૬૭} અને^{૬૮} જન^{૬૯} (જેનું) નામ^{૭૦} રવાન^{૭૧}
(છે તે)થીકરીને^{૬૨} (એા અમશાસપંદો!) (હું) તમુને^{૭૪} ઈજ્જને^{૭૬}
તથા^{૭૦} નીઆએશ^{૫૧} આપુધુ^{૭૫} (ઈઆને ઈજ્જને તથા નીઆએશ
કરધું). અંદરનો^{૭૨} (તથા) બાહારનો^{૭૩} ખજનો^{૭૪} કે જે મારી પાસે
છે^{૭૫} (તે) યજ્ઞદાંતી^{૭૮} ખેશી (ઈઆને દોસ્તી)ને^{૭૭} લીધે^{૭૬} હું રાખુધું.^{૭૯}
યજ્ઞદાંતી^{૮૨} ખેશી^{૮૧}થી^{૮૦} રાખવું^{૮૩} તે એ છે^{૮૪} કે^{૮૫} (અથવા ઈઆને કે)
અગર^{૮૬} જે કોઈ ચીજ^{૮૭} એવી બને^{૮૮} (કે જેથી) આએ (મારા) ત-
નને^{૮૯} (મારાં) રવાનને માટે^{૯૦} આપવું પડે^{૯૧} (તો) હું આપું^{૯૨} (ઈઆને
જે મારાં રવાનના કાએદાને માટે મારાં તનને ફેદા કરવાની અગત પડે
તો તેમ હું કરું).

સતાએમ^{૯૩} અપહી^{૯૪} પેહલુમ^{૯૫} નગુનમ^{૯૬} દેવાન^{૯૭} પ ની-
કીએ દાદાર અહુરમજ્દ^{૯૮} સેપાસદાર હોમ^{૯૯} પ પેતીઆર^{૧૦૦} અનાઈ^{૧૦૧}
અજ્ઞ^{૧૦૨} ધનામીનો^{૧૦૩} અવર મદ^{૧૦૪} ઉમેદે રસ્તાખીજરા^{૧૦૫} પદશ^{૧૦૬} ખોરસંદ^{૧૦૭}
હુમદાસ્તાંન^{૧૦૮} હોમ^{૧૦૯} દીને અહુરમજ્દ^{૧૧૦} દાદે જરતોસ્ત^{૧૧૧} રસ્તાએ કરા-
રૂન^{૧૧૨} કદ પોરયોદકેશાંન^{૧૧૩} પ દસ્તુર^{૧૧૪} દાર હોમ^{૧૧૫} આં જાદેહરા^{૧૧૬}
અજ્ઞ ગુનાહ^{૧૧૭} પ પતેત હોમ^{૧૧૮} પ પતેત હોમ^{૧૧૯} અજ્ઞ ગુનાહ^{૧૨૦}

સઉથી સરસ^{૧૨૧} અશોઈને^{૧૨૨} હું વખાણુંધું^{૧૨૩} (તથા) દેવાને^{૧૨૪}
આજેજ કરધું^{૧૨૫} (અથવા દૂર કરધું^{૧૨૬}). દાદાર હોરમજ્દની નેકીથી^{૧૨૭}
હું શુકરાંના કરનાર છેઉ^{૧૨૮} (ઈઆને દાદાર હોરમજ્દની તરફથી મારી
ઉપર જે ખુખીઓ હર વખત પોહોંચે છે તેને માટે હું તે કીરતારનો અતિ
આભારી છેઉં). ધના મીનો^{૧૨૯} (ઈઆને હારેમન) તરફથી^{૧૩૦} (મારી ઉપર)
જે ધાત^{૧૩૧} (અને) હલાકી^{૧૩૨} આવી પોહોંચે^{૧૩૩} તેઉપર^{૧૩૪} *રસ્તાખેજ (થવા)ની
ઉમેદનેમાટે^{૧૩૫} રાજી^{૧૩૬} (અને) એકમત^{૧૩૭} છેઉ.^{૧૩૮}

ખોલાસો:—(ઉપલા છેલ્લા વાક્ય બાએ પેહલવી શરેહમાં એવું જ-
ણાવે છે કે કેઆમતને દાહાડે હારેમન તથા તેની સાથના તમામ દેવ
દરજેનો દોર બંદ થશે, અને તેઓ કોઈખી જાતની હલાકી પોહોંચાડી
શકશે નહીં.)

* “ રસ્તાખેજ ”ના પુરતા ખોલાસા બાએ જુઓ શેઠ ખ. ૩.
કાંમાજીનો બનાવેલો “ જરતોસ્તી અબીઆસ,” સફા ૨૮૮-૩૦૨

હોરમજદી દીન,^{૧૦} જરતોસ્તી કાએદા,^{૧૧} નેક રાસ્તી^{૧૨} (તથા)
*પોસ્થોદકેશોના (નેક) કામો^{૧૩} હોકમ મુજબ^{૧૪} હું રાખું.^{૧૫}

ખોલાસો:—(હોરમજદી દીન, અશો જરતોસ્તના તમામ કરમાનો, તથા તે પેગમખરની આગમચના વખતના યજ્ઞદાંપરસ્તો જેઓને પોસ્થોદકેશ કરીને કેહેતા હતા તેઓના નેક કામો પ્રમાણે હું મારી જીંદગી ગુજાડું.)

તે રસ્તાનેમાટે^{૧૬} (ઈઆને ઉપર જણાવેલાં કરમાનોથી જો હું ઉલ્લેખી ચાલ્યો હોઉં તો) (તે) ગુનાહોથી^{૧૭} હું પતેત કરી પસ્તાવો કરૂં,^{૧૮} (તથા) (તે) ગુનાહોથી^{૨૦} હું પતેત કરી †પરોમાન થાઉં.^{૧૯}

(કરદો ૨ જો) કું^૧ મરુદુમાન^૨ ઓ ખુન^૩ શાયદ ખુદન^૪ યાઓ મન^૫ ઓ ખુન^૬ ખુદ એસ્તેદ^૭ પેશ^૮ ઓએ ચેહર અંદા^૯ પસ્^{૧૦} ઓએ ચેહર પેશ^{૧૧} યદશાન અંદર^{૧૨} જસ્ત એસ્તેદ^{૧૩} અજ્જ સે સ્ત્રિઓપો-ચરનામ ગુનાહ^{૧૪} અજ્જ આં નીતૂમ ગુનાહ^{૧૫} અંદા હજારાન હજાર મર્ગર-જાન^{૧૬} અંદ અંદ ગેઓશ^{૧૭} હસ્ત શાયદ ખુદન^{૧૮} પ નામે ચેશત^{૧૯} હરવેસ્પ^{૨૦} દુશ્મત^{૨૧} દુજૂખત^{૨૨} દુજૂવરુશત^{૨૩} મેમ^{૨૪} પરાએ કસાંનરા^{૨૫} યાવ^{૨૬} કસાંન^{૨૭} પરાએ મનરા^{૨૮} યાવ^{૨૯} ગુનાહકારી^{૩૦} પ મનરા^{૩૧} કસો ગુનાહ^{૩૨} ઓ ખુન ખુદ એસ્તેદ^{૩૩} અજ્જ^{૩૪} આં ગુનાહ^{૩૫} મનશની^{૩૬} ગવશની^{૩૭} કુનશની^{૩૮} તની^{૩૯} રવાંની^{૪૦} ગેતી^{૪૧} મીનોઆની^{૪૨} ઓએ^{૪૩} અવાખશ પરોમાન^{૪૪} પ સે ગવશની^{૪૫} પ પતેત હોમ^{૪૬} પ પતેત હોમ^{૪૭} અજ્જ ગુનાહ^{૪૮}.

જે^૧ (ગુનાહ) માણસોથી^૨ રાહઆતથી^૩ (ઈઆને જનમથી) થઈ શકેછે,^૪ તેવોજ (ગુનાહ) રાહઆતથી^૫ (જો) મારીથી^૬ થયો હોએ,^૭

* હજરત જરતોસ્તની આગમચની દીન પાલનારાઓને ‘ પોસ્થોદકેશ ’ કેહેતા હતા. તેઓ યજ્ઞદાંપરસ્ત હતા. ઈજરનેના પેહેલા હામાં તથા ફરવરદીન યજ્ઞમાં પોસ્થોદકેશોના ફરોહરોને માન સાથે યાદ કરીધાંછે.

† આએ આખા પેહેલા કરદાની મતલબ, બલકે કેટલોએક ભાગ ખોલે ખોલ “ ફસ્તુયે ” જે “ પતેત અવસ્તાની ” ને નામે ઓળખાએછે તેને મળતી આવેછે. જુઓ “ ફસ્તુયે ” નો તરજુમો સફે ૩૩ મે.

(તથા) (જો ગુનાહ) પેહેલાં (ઇઆને શરૂઆતમાં) થોડો (અને)
 પછી^{૧૦} (ઇઆને સેવટે) વધારે^{૧૧}—(જેમ) ખીજાઓમાં^{૧૨} (ઇઆને ખીજા-
 ઓથી) ઉત્પન્ન થયો હોએ^{૧૩} તેમ મારીથી^{૧૪} થયો હોએ^{૧૩} (ઇઆને)
 ત્રણ “ સ્ત્રોતો—ચરન ” (ઇઆને ત્રણ ચાખુકની શિક્ષાને લાયક)ના
 ગુનાહથી,^{૧૪} (ખલક) તેથી (ખી) સઉથી ઓછા ગુનાહથી^{૧૫} તે હજારો
 હજાર મરગરજન ગુનાહ સુધી,^{૧૬} (અને) એટલા અંદાજથી ખી વધારે^{૧૭}
 (ગુનાહ) (જો) કદાચ (મારીથી) થયો હોએ^{૧૮}—ઇઆને^{૧૯} (અથવા નામ
 ખ નામ^{૧૯}) તમામ^{૨૦} બદ વિચાર,^{૨૧} બદ સખુન,^{૨૨} (તથા) બદ કામો^{૨૩} મે^{૨૪}
 ખીજાઓનેમાટે^{૨૫} (ક્રીધાં હોએ), અથવા^{૨૬} ખીજાઓએ^{૨૭} મારેમાટે^{૨૮}
 (ક્રીધાંહોએ), અથવા^{૨૯} કાંઈ ગુનેહગાર શખસથી^{૩૦} મારેખાતર^{૩૧} કાંઈ ના-
 થલો ગુનાહ^{૩૨} (ખી) શરૂઆતથી થયો હોએ તો^{૩૩}—તે (ઉપર જણાવેલા
 તમામ) ગુનાહ^{૩૪} (કે જો) વિચારને લગતા,^{૩૫} સખુનને લગતા,^{૩૬} કા-
 મને લગતા,^{૩૭} (મારા પોતાના) તનને લગતા,^{૩૮} (મારા પોતાના) રવા-
 નને લગતા,^{૩૯} આએ દુનિયાંને લગતા,^{૪૦} પેલી દુનિયાંને લગતા^{૪૧}—એ
 (બધી જાતના) ગુનાહો^{૪૨}થી,^{૪૩} ઓ હોરમજદ!^{૪૪} હું પશોમાન થઈને દૂર
 રેહું છું,^{૪૫} (અને) ત્રણ સખુનોથી^{૪૬} (ઇઆને મનસ્તી, ગવસ્તી તથા કુન-
 સ્તીથી) હું પતેત કરી પસ્તાવો કરું છું;^{૪૭} (તે તમામ ઉપર જણાવેલા)
 ગુનાહથી^{૪૮} હું પતેત કરી પશોમાન થાઉં છું.^{૪૯}

(કરદો ૩ જો) ઇન્^૧ અંદ^૨ આખો^૩ પાયે^૪ ગુનાહ^૫ નામ;^૬ યુન્^૭
 હુન્દરખત,^૮ મેદીઓસાસ્ત,^૯ અંદરજકર્મીન્,^{૧૦} ઓએદીઓજદ,^{૧૧}
 કાએદીઓજદ,^{૧૨} આગેરેમ ગુનાહ,^{૧૩} અવાવરેશત ગુનાહ,^{૧૪} અરે-
 દુશ ગુનાહ,^{૧૫} ખોરહે ગુનાહ,^{૧૬} ખાજાએ ગુનાહ,^{૧૭} યાતુ ગુ-
 નાહ,^{૧૮} તન્વલ્ગાન્ ગુનાહ,^{૧૯} મર્ગરજાન્ ગુનાહ,^{૨૦} અવસોશ ગેરાન્
 ગુનાહ,^{૨૧} જેહેમર્દ ગુનાહ,^{૨૨} દરતાન્મર્દ ગુનાહ,^{૨૩} કુન્મર્દ ગુનાહ,^{૨૪}
 અવારન્ મર્દશની,^{૨૫} શોએથ ગુનાહ સેરની,^{૨૬} ગુનાહે રવાની,^{૨૭}
 ગુનાહ હમીમાલાન્,^{૨૮} ગુનાહીઓ પુલશહોદ,^{૨૯} વખશે વખશાન્
 વખશે ગુનાહ,^{૩૦} ગુનાહ અજ ગુનાહ,^{૩૧} અવરે આખો ગુનાહ^{૩૨} કુ
 મરુદુમ^{૩૩} ઓ યુન્ શાયદ બુદન્,^{૩૪} ગજસ્તેહ,^{૩૫} ધનામીનો^{૩૬} દરવંદ^{૩૭}
 પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ^{૩૮} કરાજ કરનીદ.^{૩૯}

વધારે ખરાખ^૩ પાયા (અથવા મૂળ)ના^૪ ગુનાહ^૫ આએ^૧ છે.^૨
(તેઓના) નામ^૬ (નીચે જણાવેલાં છે):—

જેમકે^૭ કોઈને ગેર ધનસાધીથી નુકસાન કરવું તથા તેને સારાં
કામમાં ખલલ કરવી,^૮—કોઈને ખરાખ શિખામણ આપવી તથા જીવું
ખોલવાને કહેવું તથા ખોટો મારગ દેખાડવો,^૯—કોઈ શખ્સ મરતી વેળા
અથવા મુસાફરી જતી વખતે પોતાના ફરજંદને અથવા ખીજાઓને વ-
સીઅત કરી જાએ અને તે પ્રમાણે નહીં ચાલવું, ખલકે તેથી ઉલટી રીતે
કરવું,^{૧૦}—માણસો અથવા જાણુવરોને ચોરીને વેચવાં, તથા સારા કપડાં
અને સોજી લેહેજતદાર ખાવાની ચીજને હાતે કરીને ખરાખ કરવી,^{૧૧}—
શક્તિવાન હોવા છતાં ગરીબ લાચારોની પરવરેશ નહીં કરવી, પણ સાંભું
તેઓને દુઃખ દેવું તથા પોતાના હાત હેઠલના જાણુવરોને ભુખાં રાખવાં
અને તેઓને ધજા કરવી,^{૧૨}—કોઈને મારવાને માટે હાતમાં હથિયાર પકડવાનો
ગુનાહ,^{૧૩}—કોઈને જખમ કરવાની મતલબથી હાતમાં હથિયાર પકડીને તે
હથિયાર સાંભા ધણીના માંથાઉપર ફેરવવાનો ગુનાહ,^{૧૪}—ત્રણ દાહાડા પછી
૩૪ આવે એવો કોઈ માણસને જખમ કરવાનો ગુનાહ,^{૧૫}—ચાર દાહા-
ડા પછી ૩૪ આવે એવો કોઈ માણસને જખમ કરવાનો ગુનાહ,^{૧૬}—
હાતઉપર જખમ કરવાનો ગુનાહ,^{૧૭}—પગઉપર જખમ કરવાનો ગુનાહ,^{૧૮}—
પગે લંગડો થાએ અને કામ કરવાથી અટકે એવી રીતે કોઈના પગને
જખમ કરવાનો ગુનાહ,^{૧૯}—મોતની શિક્ષાને લાયકનો *ગુનાહ,^{૨૦}—કોઈની

* એ ગુનાહ ખાએ પેહેલવીમાં લાંબી શરેહ આપીછે. કીઆ કીઆ
ગુનાહો એ સહી મ્હોટી શિક્ષાની હદમાં આવી શકે તેની નીચે મુજબ
એક ટીપ આપીછે:—દાદાર હોરમજદને એક કરીને નહીં ગણવો; પેગમખર
અશો જરતોસ્ત તથા તેની ભલી દીનને ખરહક નહીં ગણવી; માખાપ તથા
ઉસ્તાદના ફરમાન મુજબ નહીં ચાલવું, પણ સાંભું તેઓને દુઃખ દેવું;
જદુઈ શિખવી; અશોઈના કામોમાં ખલલ કરવી; નસાને પાણી તથા
આતશમાં નાખવો તથા તેને જમીનમાં દાટવો; આતશ ખેહેરામ સાહે-
ખને થંડા કરવા; કોઈ શખ્સની દોલત તથા માલમતા વકીલ તરીકે ફકત
રાખવા આપેલી હોએ તેને તે શખ્સના મરણ ખાદ તેના ફરજંદ અથવા
વારસોને આપવાને બદલે ખાઈ જવો; પારકી ઓરત સાથે અનીતિ ભરેલી
ચાલ ચલાવવી; દરવંદ (ધંઆને દુષ્ટ માણસ)ની દીન કબૂલ કરવી; અશો
તથા પરેજગાર માણસને તથા દસ્તુરને તથા સરદારને વાંકેમાં લાવવા સાંઠે
તેઓની સાંભે ખોટી ગવાહી આપવી; ગર્ભ તોડી પાડવો; દારૂ દવામાં
ભેળીને નસો તથા હેરનસો ખાવો તથા ખવારવો; દસ્તુર અથવા મોખેદ
થઈને આશ્મોગીનું કામ કરવું.

હથી જીઆદા મજક મશ્કરી કરવાનો ગુનાહ,^{૨૧}—વેશ્યા સાથે બદ ફેલી કરવાનો ગુનાહ,^{૨૨}—દસ્તાનવાળી ઓરત સાથે સંબંધ કરવાનો ગુનાહ^{૨૩}—ગોલામ ખારગી કરવાનો ગુનાહ,^{૨૪}—ઓરત સાથે બે કાએદે સંગત કરવાનો ગુનાહ,^{૨૫}—પોતાના હાતે પોતાની મની બગાડવાનો ગુનાહ,^{૨૬}—જીદદીન ઓરત સાથે સોહોબત કરવાનો ગુનાહ,^{૨૭}—પારકાની ઓરત સાથે નજદીકી કરવાનો તથા પારકા શખ્સનો માલ ચોરવાનો ગુનાહ,^{૨૮}—જરતોસ્તી ધરમની જરૂરીઆતની *કરજો નહી બજાવ્યાથી મરી ગયા પછી ચિન્વતપુલ પસાર કરવો મુશ્કેલ પડે એવાં ગુનાહના કામો,^{૨૯}—વધતો અને જીઆદે વધતો ગુનાહ^{૩૦} (ઈઆને એક વખત ગુનાહ કીધાપછી તેનેમાટે પતેત કીધા વગર બીજી વખતે તેજ ગુનાહ કરવો),—એક ગુનાહથી ઉત્પન્ન થતો બીજો ગુનાહ,^{૩૧}—(તથા) બીજા વધારે ખરાબ ગુનાહ,^{૩૨} કે જે માણસોથી^{૩૩} શરૂઆત (ઈઆને જનમ)થી થઈ શકેછે^{૩૪} (તથા જે ગુનાહ) લેઆનતના ભરેલા^{૩૫} (તથા) બદ^{૩૬} હારેમને^{૩૬} દાદાર હોરમજદની પેદાએશની †સાંભે^{૩૭} (ઈઆને તે પેદાએશને ખરાબ કરવાનેમાટે) પેદા કીધા.^{૩૮}

અહુરમજ્દદ બોદાએ^{૪૦} ગુનાહ^{૪૧} અંદર દીન^{૪૨} પેદા બેકદ^{૪૩} ગોહાને યોચ્યોદકેશાન^{૪૪} ગુનાહ દારતેહ એસ્તેદ^{૪૫} મનરની^{૪૬} યેશે^{૪૭} દાદાર અહુરમજ્દદ^{૪૮} મીનોઆન^{૪૯} ગેતીઆન^{૫૦} મહેસ્ત,^{૫૧} યેશે^{૫૨} અમશાસ્પંદાન,^{૫૩} યેશે^{૫૪} મેહર^{૫૫} સરેશ^{૫૬} રશને,^{૫૭} યેશે^{૫૮} આતશ^{૫૯} ખરસમ^{૬૦} હોમ,^{૬૧} યેશે^{૬૨} દીન^{૬૩} રવાન ખેશ,^{૬૪} યેશે^{૬૫} રદ^{૬૬} દસ્તુરે^{૬૭} દીની,^{૬૮} યેશે^{૬૯} ઓએ ગવેહ^{૭૦} મદ એસ્તેદ,^{૭૧} અજ^{૭૨} આન ગુનાહ^{૭૩} મનરની^{૭૪} ગવરની^{૭૫} કુનરની^{૭૬} તની^{૭૭} રવાની^{૭૮} ગેતી^{૭૯} મીનોઆની,^{૮૦} ઓએ^{૮૧} અવાખશ પશોમાન^{૮૨} ય સે ગવરની^{૮૩} ય પતેત હોમ^{૮૪} ય પતેત હોમ^{૮૫} અજ ગુનાહ.^{૮૬}

* પહેલવી શરેહમાં એ બાબે પાંચ મુખ્ય કરજો જણાવેલીછે, તેઓના નામ:—(૧) વરસના ૬ ગોલામખાર કરવા, અથવા તો પોતાની ગુજસ મુજબ તેમાં ભાગ લેવો; (૨) કરવરદીઆન ઇજાવવું; (૩) રપિચવનની ક્રિયામાં ભાગ લેવો; (૪) પોતાના માખાપ તથા ખેશીઓનો રોજગાર કરવો (ઈઆને જે મહીને તથા દાહાડે તેઓ ગુજરી ગયાં હોએ તે દાહાડે તેઓની નૈયતે ઇજાશને, બાજ, દરન, આકરંગાન કરાવવું); (૫) દરરોજ બંધગી કરવી.

† એના ખોલાસા બાબે જીઓ સફે ૧૦ મે આપેલી પહેલી નોટ.

(એ સધલા ઉપર જણાવેલા) ગુનાહોને^{૪૧} (તમામ ખલકતના) સાહેબ હોરમજદે^{૪૦} દીનમાં^{૪૨} જાહેર કીધાછે,^{૪૩} (તથા) પોસ્યોદકેશોમાંના ભલા-એએ^{૪૪} (ઈઆને ભલા પોસ્યોદકેશોએ) (ખી તેએને) ગુનાહ તરીકે ગણેલાછે.^{૪૫} (મારી નેક) મનસ્તીથી^{૪૬} દાદાર હોરમજદે^{૪૮} (જે) મીના જેહાંનમાં^{૪૯} (તથા) આએ દુનિયાંમાં^{૫૦} સઉથી મ્હોટો^{૫૧} (છે) (તેની) નજદીક^{૫૨} (ઈઆને તેની હજુરમાં), અમશાસપંદેની^{૫૩} નજદીક,^{૫૨} મેહેર,^{૫૫} સરોશ^{૫૬} (તથા) રસ્ને (ઈજદ)ની^{૫૭} નજદીક,^{૫૪} આતશ,^{૫૬} ખરસમ^{૬૦} (તથા) હોમની^{૬૧} નજદીક,^{૫૮} દીન^{૬૩} (તથા) મારા પોતાના રવાનની^{૬૪} નજદીક,^{૬૨} દીનના^{૬૬} સરદાર (તથા) દસ્તુરની^{૬૭} નજદીક,^{૬૫} (તથા) કોઈ ભલો (ઈઆને દીનદાર) *શખસ^{૭૦} (જે) આવેલો હોએ^{૭૧} (તેની) નજદીક^{૬૯} તે (ઉપર જણાવેલા તમામ) ગુનાહ^{૭૩} (કે જે) વિચારને લગતા,^{૭૪} સખુનને લગતા,^{૭૫} કામને લગતા,^{૭૬} (મારા પોતાના) તનને લગતા,^{૭૭} (મારા પોતાના) રવાનને લગતા,^{૭૮} આએ દુનિયાંને લગતા,^{૭૯} પેલી દુનિયાંને લગતા^{૮૦}—એ (બધી જાતના) ગુનાહો^{૭૩થી},^{૭૨} આ હોરમજદે^{૮૧}! હું પશોમાન થઈને દૂર રેહુંછું,^{૮૨} (અને) ત્રણ સખુનોથી^{૮૩} (ઈઆને મનસ્તી, ગવસ્તી તથા કુનસ્તીથી) હું પતેત કરી પસ્તાવો કરુંછું;^{૮૪} (તે તમામ ઉપર જણાવેલા) ગુનાહથી^{૮૬} હું પતેત કરી પશોમાન થાઉંછું.^{૮૫}

(કરદો ૪ થો) અંદર^૧ પેદર^૨ માદર^૩ આહર^૪ બેરાદર^૫ જનર^૬ કરજદર^૭ શાએ^૮ સાલાર^૯ બેશ^{૧૦} નજદીક,^{૧૧} હુમગેહાંનીઆંન^{૧૨} હુમખાસ્તગાંન^{૧૩} હુમસાએગાંન^{૧૪} હુમરોહરીઆંન^{૧૫} ૫ ઈર્માનીઆં^{૧૬} જસ્ત ૫ હર અદાદીઅ,^{૧૭} ચુન^{૧૮} મન^{૧૯} અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેહ હોમ,^{૨૦} અજર^{૨૧} આંન ગુનાહ^{૨૨} મનસ્તી^{૨૩} ગવસ્તી^{૨૪} કુનસ્તી^{૨૫} તની^{૨૬} રવાની^{૨૭} ગતી^{૨૮} મીનાઆંની,^{૨૯} આએ^{૩૦} અવાખશ પશોમાન^{૩૧} ૫ સે ગવસ્તી^{૩૨} ૫ પતેત હોમ^{૩૩} ૫ પતેત હોમ^{૩૪} અજ ગુનાહ.^{૩૫}

(મારા પોતાના) બાપ,^૨ માએ,^૩ બેહેન,^૪ ભાઈ^૫ તરફ^૧ (અથવા

* એની મતલબ એવી દીસેછે કે દીનના સરદાર અથવા દસ્તુરની ગેર હાજરીએ કોઈ ભલા તથા દીન આગાહ માણસની હજુરમાં ખી ગુનાહની તોજેશ થઈ શકે.

સાથે), (મારી પોતાની) ઓરત^૬ (અથવા) *ખાબંદ^૬ સાથે,^૧ (મારા પોતાના) ફરજંદ^૭ (તથા) સરદાર^૮ (ઈઆને દીનના વડા) સાથે,^૧ સગાંવાહલાં^{૧૦} (તથા) નજદીકનાઓ^{૧૧} તરફ^૧ (અથવા સાથે), એકજ જગાઉપર રહેનારાઓ સાથે,^{૧૨} ભાગીઆઓ^{૧૩} (સાથે), પડોશીઓ^{૧૪} (સાથે), હમશેહરીઓ^{૧૫} (સાથે), (મારા) ફરમાન બરદારો^{૧૬} (ઈઆને હાત હેઠળના માણસો)—(એ બધાઓ સાથે) કાઈ બી (રીતની) બેદાદીથી^{૧૭} (ઈઆને ઉપર જણાવેલા શખ્સો સાથે કાઈ બી રીતે ગેરવાજબી રીતે ચાલ્યાથી અથવા તેઓ ઉપર સેતમ ગુજાર્યાથી) જો^{૧૮} હું^{૧૯} ગુનેહગાર થયો હોઉં તો^{૨૦}—તે (સધલા) ગુનાહ^{૨૨} (કે જે) વિચારને લગતા,^{૨૩} સખુનને લગતા,^{૨૪} કામને લગતા,^{૨૫} (મારા પોતાના) તનને લગતા,^{૨૬} (મારા પોતાના) રવાનને લગતા,^{૨૭} આએ દુનિયાંને લગતા,^{૨૮} પેલી દુનિયાંને લગતા^{૨૯}—એ (બધી જાતના) ગુનાહોથી,^{૨૨} ઓ હોરમજદ^{૩૦}! હું પશેમાન થઈને દૂર રહું છું,^{૩૧} (અને) ત્રણ સખુનોથી^{૩૨} (ઈઆને મનસ્વી, ગવસ્વી તથા કુનસ્વીથી) હું પતેત કરી પસ્તાવો કરું છું;^{૩૩} (તે તમામ ઉપર જણાવેલા) ગુનાહથી^{૩૫} હું પતેત કરી પશેમાન થાઉં છું.^{૩૪}

(કરદો પ મો) હેહર^૧ નસા^૨ ઓરશની^૩ હેહર^૪ નસા^૫ જોએશની,^૬ હેહર^૭ નસા^૮ ઓએ^૯ આવ^{૧૦} ઓ^{૧૧} આતશ^{૧૨} બોદન,^{૧૩} યા^{૧૪} આવ^{૧૫} ઓ^{૧૬} આતશ^{૧૭} હેહર^{૧૮} નસા^{૧૯} બોદન,^{૨૦} અવસ્તા^{૨૧} પચ મનશની^{૨૨} નગોક્તન,^{૨૩} મોએ^{૨૪} નાખુન^{૨૫} દંદાંન ફરેશ^{૨૬} દસ્તે શાવીન,^{૨૭} ઓ^{૨૮} અવરે^{૨૯} હુરયે^{૩૦} પદર હેહર નસા^{૩૧} ચુન^{૩૨} મન^{૩૩} અંદર^{૩૪} ગુનેહગાર^{૩૫} બુદ એસ્તેદ હોમ,^{૩૬} અજ^{૩૭} આંન ગુનાહ^{૩૮} મનશની^{૩૯} ગવશની^{૪૦} કુનશની^{૪૧} તની^{૪૨} રવાની^{૪૩} ગતી^{૪૪} મીનાઆંની,^{૪૫} ઓએ^{૪૬} અવાખશ પશેમાન^{૪૭} પ સે ગવશની^{૪૮} પ પતેત હોમ^{૪૯} પ પતેત હોમ^{૫૦} અજ ગુનાહ.^{૫૧}

સુકા નસાને^૧ (તથા) લીલા †નસાને^૨ ખાવું^૩ (અથવા ખાવાનું

* પતેત ભણનાર મરદ અથવા ઓરત હોએ તે પ્રમાણે સમજવું.

† જીવતા માણસના બદનમાંથી ઉતારેલા ખાલ તથા નખને “હેહર” અથવા સુકો નસો કરીને કહેછે. અવસ્તામાં એને ‘હિખ્ર’ કહેછે. મુરદાંનાં આખા બદનને અથવા તેના કાઈબી સાંધાને “ નસો ” અથવા

કામ), સુકા નસા^૪ (તથા) લીલા નસાની^૫ સાથે આલુદે થવું,^૬ સુકા નસાને^૭ તથા લીલા નસાને^૮ પાણી^{૧૦} તથા^{૧૧} આતશ^{૧૨}માં^૯ લઈ જવું,^{૧૩} અથવા તો^{૧૪} પાણી^{૧૫} તથા^{૧૬} આતશને^{૧૭} સુકા નસા^{૧૮} (તથા) લીલા નસા^{૧૯} (ની નજદીક) લઈ જવું,^{૨૦} (પાક) અવસ્તાને^{૨૧} મનસ્તી સાથે^{૨૨} (ઇઆને સાફ અને ખરાં દિલથી) નહી ભણવા,^{૨૩} બાલ,^{૨૪} નખ,^{૨૫} દાંત કોતરણી^{૨૬} (એ ત્રણ ચીજ નહી *પરેજવી ઇઆને કાએદાસર નહી દા-ટવી), રાતના (વસીદા) હાત^{૨૭} (નીરંગ તથા પાણીથી સાફ કીધા વગર હરેક ચીજને *લગાડવા), તથા^{૨૮} જે કાંઈ^{૩૦} ખીજુ^{૨૯} સુકા નસા તથા લીલા નસા તરીકે^{૩૧} (ગણાતું હોએ તેની) સાથે^{૩૪} (આલુદે થઈને) જે^{૩૨} હું^{૩૩} ગુનેહગાર^{૩૫} થયો હોઉ તો^{૩૬}—તે (તમામ) ગુનાહ^{૩૮} (કે જે) વિચારને લગતા,^{૩૯} સખુનને લગતા^{૪૦} કામને લગતા,^{૪૧} (મારા પોતાના) તનને લગતા,^{૪૨} (મારા પોતાના) રવાનને લગતા,^{૪૩} આએ દુનિયાંને લગતા,^{૪૪} પેલી દુનિયાંને લગતા,^{૪૫}—એ (બધી જાતના) ગુનાહો^{૩૮}થી,^{૩૭} એ હોરમજદ^{૪૬}! હું પરોમાન થઈને દૂર રેહું છું,^{૪૭} (અને) ત્રણ સખુ-નોથી^{૪૮} (ઇઆને મનસ્તી, ગવસ્તી તથા કુનસ્તીથી) હું પતેત કરી પસ્તાવો કરું છું;^{૪૯} (તે તમામ ઉપર જણાવેલા) ગુનાહથી^{૫૧} હું પતેત કરી પરોમાન થાઉં છું.^{૫૦}

“લીલો નસો” કહેછે. “ નસો ” બોલનો અસલ અર્થ “ મુરદાર કોહોતી ચીજ.” ધાતુ નસ્ (સંસ્કૃત નશ્ ઇઆને નાશ પામવું) ઉપરથી એ શબ્દ નિકળેલો છે.

* પેહેલવી શરેહમાં.

† આએ પાંચમાં કરદામાં આવેલી બાબદ આપણને ખુદ અવસ્તામાંથી બી મળી આવેછે. વંદીદાદમાં નસો ખાવાને તથા તેને પાણી અથવા આ-તશમાં નાખવાને સખત મનાઈ કીધેલી છે. એવું કામ કરનાર શખ્સને તેની જીંદગીના છેડાસુધી અપવિત્ર ગણેલો છે. પાણી તથા આતશમાં હર-ગેજ નસો નાખવો નહી એટલુંજ નહી, પણ જે પાણી અથવા આતશમાં તે પડેલો આપણી નજરે પડે તો તરત તેને બાહાર કાઢાડવો (જુઓ વંદી-દાદની ૬ ઠી પરગરદ, ફકરા ૨૬-૨૯; ૭ મી પરગરદ, ફકરા ૨૩-૨૭; ૮ મી પરગરદ, ફકરા ૭૩-૮૨). બાલ તથા નખ બદન ઉપરથી ઉતાસ્યા પછી તેઓને પરાગંદેહ નહી કરવાં, પણ એક હેલાએદી જગાએ ખાડો ખોદીને દાટવાં (જુઓ વંદીદાદની ૧૭ મી પરગરદ.)

(કરદો ૬ ઠા) કુ કાંમે દાદાર અહુરમજ્દદ બુદ્ધ^૧ ઓએમ આ-
વાયસ્ત મનીદન^૨ ઓએમ નમનીદ^૩ ઓએમ આવાયસ્ત ગોકૃતન^૪
ઓએમ નગોકૃત^૫ ઓએમ આવાયસ્ત કદ્દન^૬ ઓએમ નકદ્દ^૭
અજ્ઞ^૮ આંન ગુનાહ^૯ મનશની^{૧૦} ગવશની^{૧૧} કુનશની^{૧૨} તની^{૧૩} રવાની^{૧૪}
ગેતી^{૧૫} મીનાઆંની,^{૧૬} ઓએ^{૧૭} અવાખશ પશોમાન^{૧૮} ય સે ગવશની^{૧૯}
ય પતેત હોમ^{૨૦} ય પતેત હોમ^{૨૧} અજ્ઞ ગુનાહ^{૨૨}.

જે કાંઈ દાદાર હોરમજ્દદની ખાહેશ હતી^૧ તે મુજબ મને વમાસવું
જોઈતું હતું^૨ તે મેં (જો) નહી વમાસ્યું હોએ,^૩ જે મને જોલવું જોઈતું
હતું^૪ તે હું (જો) નહી જોલ્યો હોઉ,^૫ જે મને કરવું જોઈતું હતું^૬ તે મેં
(જો) નહી કીધું હોએ તો^૭—તે (તમામ) ગુનાહ^૮ (કે જે) વિચારને
લગતા,^{૧૦} સખુનને લગતા,^{૧૧} કામને લગતા,^{૧૨} (મારા પોતાના) તનને
લગતા,^{૧૩} (મારા પોતાના) રવાનને લગતા,^{૧૪} આએ દુનિયાંને લગતા,^{૧૫}
પેલી દુનિયાંને લગતા^{૧૬}— એ (બધી જાતના) ગુનાહો^{૧૭} આ હોરમ-
જ્દદ^{૧૮}! હું પશોમાન થઈને દૂર રેહું છું,^{૧૯} (અને) ત્રણ સખુનોની^{૨૦}
(ઈઆને મનશની, ગવશની તથા કુનશનીથી) હું પતેત કરી પસ્તાવો
કરું છું;^{૨૧} (તે તમામ) ગુનાહથી^{૨૨} હું પતેત કરી પશોમાન થાઉં છું.^{૨૩}

(કરદો ૭ મો) કુ કાંમે અહેરેમન બુદ્ધ^૧ ઓએમ ન આવાયસ્ત
મનીદન^૨ ઓએમ મનીદ^૩ ઓએમ ન આવાયસ્ત ગોકૃતન^૪ ઓએમ
ગોકૃત^૫ ઓએમ ન આવાયસ્ત કદ્દન^૬ ઓએમ કદ્દ^૭ અજ્ઞ^૮
આંન ગુનાહ^૯ મનશની^{૧૦} ગવશની^{૧૧} કુનશની^{૧૨} તની^{૧૩} રવાની^{૧૪} ગેતી^{૧૫}
મીનાઆંની,^{૧૬} ઓએ^{૧૭} અવાખશ પશોમાન^{૧૮} ય સે ગવશની^{૧૯} ય પતેત
હોમ^{૨૦} ય પતેત હોમ^{૨૧} અજ્ઞ ગુનાહ^{૨૨}.

જે કાંઈ હારેમનની ખાહેશ હતી^૧ તે મુજબ મને વમાસવું નહી
જોઈતું હતું^૨ તે મેં (જો) વમાસ્યું હોએ,^૩ જે મને નહી જોલવું જોઈતું
હતું^૪ તે હું (જો) જોલ્યો હોઉ,^૫ જે મને નહી કરવું જોઈતું હતું^૬ તે મેં
(જો) કીધું હોએ તો^૭—તે (તમામ) ગુનાહ^૮ (કે જે) વિચારને લગતા,^{૧૦}
સખુનને લગતા,^{૧૧} કામને લગતા,^{૧૨} (મારા પોતાના) તનને લગતા,^{૧૩}
(મારા પોતાના) રવાનને લગતા,^{૧૪} આએ દુનિયાંને લગતા,^{૧૫} પેલી

દુનિયાંને લગતા,^{૧૬}—એ (બધી જાતના) ગુનાહોથી,^{૧૮} એ હોરમજદ^{૧૭} !
હું પરોમાન થઈને દૂર રેહું છું,^{૧૮} (અને) ત્રણ સપ્તનોથી^{૧૯} (ઇઆને
મનસ્તી, ગવસ્તી તથા કુનસ્તીથી) હું પતેત કરી પસ્તાવો કરું છું;^{૨૦}
(તે તમામ) ગુનાહથી^{૨૨} હું પતેત કરી પરોમાન થાઉં છું.^{૨૧}

(કરદો ૮ મો) અબ્દ^૧ હુમોઈન^૨ હર આઈન^૩ ગુનાહ^૪ હર આ-
ઈન^૫ મર્ગરજાન^૬ હર આઈન^૭ ફરોહ માન્દ^૮ હર આઈન^૯ માનીદ^{૧૦}
હર આઈન ગુનાહ અબ્દ ગુનાહ^{૧૧} એએમ^{૧૨} અંદર^{૧૩} અહુરમજદ^{૧૪}
મરુદુમ મરુદુમ સદગાંન^{૧૬} જસ્ત^{૧૭} પ પતેત હોમ.^{૧૮}

તમામ પ્રકારનો^૨ (તથા) દરેક જાતનો^૩ ગુનાહ,^૪ દરેક જાતનો^૫
મરગરજાન^૬ (ઇઆને મોતની શિક્ષાને લાયકનો ગુનાહ), દરેક જા-
તનો^૭ સામેત થએલો^૮ (ગુનાહ), દરેક જાતનો^૯ રેહી ગએલો^{૧૦} (ઇઆને
તોજેશ નહી થએલો) (ગુનાહ), (તથા) દરેક જાતનો (એક) ગુનાહથી
(ઉત્પન્ન થતો) (ખીજો) ગુનાહ^{૧૧} કે જે મારીથી^{૧૨} (દાદાર) હોરમજદ,^{૧૪}
(તથા) માણસો^{૧૫} (અને) માણસોની (જુદી જુદી) જાત^{૧૬} સાથે^{૧૩} થયો
હોએ તો^{૧૭} (તે તમામ ગુનાહ)થી^{૧૮} હું પતેત કરી પરોમાન થાઉં છું.^{૧૯}

અબ્દ^{૧૬} હુમોઈન^{૨૦} હર આઈન^{૨૧} ગુનાહ^{૨૨} હર આઈન^{૨૩} મર્ગ-
રજાન^{૨૪} હર આઈન^{૨૫} ફરોહ માન્દ^{૨૬} હર આઈન^{૨૭} માનીદ^{૨૮} હર
આઈન ગુનાહ અબ્દ ગુનાહ^{૨૯} એએમ^{૩૦} અંદર^{૩૧} બહુમન^{૩૨} ગાએ
ગોસ્પંદ^{૩૩} ગોસ્પંદ સદગાંન^{૩૪} જસ્ત^{૩૫} પ પતેત હોમ.^{૩૬}

તમામ પ્રકારનો^{૨૦} (તથા) દરેક જાતનો^{૨૧} ગુનાહ,^{૨૨} દરેક જાતનો^{૨૩}
મરગરજાન^{૨૪} (ઇઆને મોતની શિક્ષાને લાયકનો ગુનાહ), દરેક જા-
તનો^{૨૫} સામેત થએલો^{૨૬} (ગુનાહ), દરેક જાતનો^{૨૭} રેહી ગએલો^{૨૮} (ઇઆને
તોજેશ નહી થએલો) (ગુનાહ), (તથા) દરેક જાતનો (એક) ગુનાહથી
(ઉત્પન્ન થતો) (ખીજો) ગુનાહ^{૨૯} કે જે મારીથી^{૩૦} બહુમન (અમશાસ્પંદ),^{૩૨}
(તથા) ગાએ ગોસ્પંદ^{૩૩} (અને) ગોસ્પંદોની (જુદી જુદી) જાત^{૩૪} *સાથે^{૩૧}
થયો હોએ તો^{૩૫} (તે તમામ ગુનાહ)થી^{૩૬} હું પતેત કરી પરોમાન થાઉં છું.^{૩૬}

* ગાએ ગોસ્પંદોસાથે થએલા ગુનાહની મતલબ એ કે તેઓની સાથે
ઘાતકીપણું ચલાવ્યું હોએ, તથા જ્યારે તેઓ આપરા હસ્તકમાં હતાં
ત્યારે તેઓની ધટલી પરવરેશ તથા જોઈતી જાતન નહી કીધી હોએ.

અજ્ઞ^{૩૭} હુમોઈન^{૩૮} હર આઈન^{૩૯} ગુનાહ^{૪૦} હર આઈન^{૪૧} મર્ગ-
રૂઝાન^{૪૨} હર આઈન^{૪૩} ફરોદ માન્દ^{૪૪} હર આઈન^{૪૫} માનીદ^{૪૬} હર
આઈન ગુનાહ અજ્ઞ ગુનાહ^{૪૭} ઓએમ^{૪૮} અંદર^{૪૯} અરદીએહેસ્ત^{૫૦}
આતશ^{૫૧} આતશ સદગાંન^{૫૨} જસ્ત^{૫૩} પ પતેત હોમ.^{૫૪}

તમામ પ્રકારનો^{૩૮} (તથા) દરેક જાતનો^{૩૯} ગુનાહ,^{૪૦} દરેક જાતનો^{૪૧}
મરગરજન^{૪૨} (ઇઆને મોતની શિક્ષાને લાયકનો ગુનાહ), દરેક જાતનો^{૪૩}
સાએત થએલો^{૪૪} (ગુનાહ), દરેક જાતનો^{૪૫} રેહી ગએલો^{૪૬} (ઇઆને
તોજેશ નહી થએલો) (ગુનાહ), (તથા) દરેક જાતનો (એક)
ગુનાહથી (ઉત્પન્ન થતો) (ખીજો) ગુનાહ^{૪૭} કે જે મારીથી^{૪૮} અરદીએહેસ્ત
(અમશાસપંદ),^{૫૦} (તથા) આતશ^{૫૧} (અને) (જુદી જુદી) જાતના
આતશની^{૫૨} *સાથે^{૪૯} થયો હોએ તો^{૫૩} (તે તમામ ગુનાહ)થી^{૩૭} હું પતેત
કરી પશેમાન થાઉં.^{૫૪}

અજ્ઞ^{૫૫} હુમોઈન^{૫૬} હર આઈન^{૫૭} ગુનાહ^{૫૮} હર આઈન^{૫૯} મ-
ર્ગરૂઝાન^{૬૦} હર આઈન^{૬૧} ફરોદ માન્દ^{૬૨} હર આઈન^{૬૩} માનીદ^{૬૪} હર
આઈન ગુનાહ અજ્ઞ ગુનાહ^{૬૫} ઓએમ^{૬૬} અંદર^{૬૭} શેહેરેવર^{૬૮} અ-
યોખશસ્ત^{૬૯} અયોખશસ્ત સદગાંન^{૭૦} જસ્ત^{૭૧} પ પતેત હોમ.^{૭૨}

તમામ પ્રકારનો^{૫૬} (તથા) દરેક જાતનો^{૫૭} ગુનાહ,^{૫૮} દરેક જા-
તનો^{૫૯} મરગરજન,^{૬૦} (ઇઆને મોતની શિક્ષાને લાયકનો ગુનાહ),

* આતશ સાથે થએલા ગુનાહની મતલબ એ કે તેની ઉપર એ-
સમ, સુખડ, બોએ મુકીને જતન તથા સંભાલથી તેને શેશાણ નહી રા-
ખ્યો હોએ પણ બુજવી દીધો હોએ, અથવા તેને ગલીચ તથા નજસ
જગાએ મુક્યો હોએ, અથવા તેની અંદર નસાવાળી મુરદાર ચીજ નાખી
હોએ. એ બાએની સખ્ત મનાઈ આપણા પાક અવસ્તામાં ફરમાવેલીછે.
વળી આએ ઠેકાણે જાતજાતના આતશ કહેલાછે, તેની મતલબ જુદા જુદા
ધંધાદારીઓના આતશ બાએ ઇશારો હોએ એવું દીસેછે; જેમકે લુહા-
રનો આતશ, કુંભારનો આતશ, કારખાનાનો આતશ, ભઠિયારાનો આ-
તશ, ઇત્યાદિ. એ બાએનું લખાણ આપણને વંદીદાદની ૮ મી પરગરદ-
માંથી મળેછે.

દરેક જાતનો^૧ સામેત થએલો^૨ (ગુનાહ), દરેક જાતનો^૩ રેહી ગ-
એલો^૪ (ઇઆને તોજેશ નહી થએલો) (ગુનાહ), (તથા) દરેક જાતનો
(એક) ગુનાહથી (ઉત્પન્ન થતો) (ખીજો) ગુનાહ^૫ કે જે મારીથી^૬ શેહે-
રેવર (અમશાસ્પંદ)^૭ (તથા) ધાતુ^૮ (અને) (જુદી જુદી) જાતની
ધાતુઓ^૯ સાથે^{૧૦} *થયો હોએ તો^{૧૧} (તે તમામ ગુનાહ) થી^{૧૨} હું પતેત
કરી પશોમાન થાઉછું.^{૧૩}

અજ^{૧૪} હોમોઈન^{૧૫} હર આઈન^{૧૬} ગુનાહ^{૧૭} હર આઈન^{૧૮} મર્ગ-
રજાન^{૧૯} હર આઈન^{૨૦} ફરોહ માન્દ^{૨૧} હર આઈન^{૨૨} માનીદ^{૨૩} હર
આઈન ગુનાહ અજ ગુનાહ^{૨૪} એએમ^{૨૫} અંદર^{૨૬} સપંદારમદ^{૨૭} જ-
મીન^{૨૮} જમીન સદગાન^{૨૯} જસ્ત^{૩૦} પ પતેત હોમ.^{૩૧}

તમામ પ્રકારનો^{૩૨} (તથા) દરેક જાતનો^{૩૩} ગુનાહ,^{૩૪} દરેક જાતનો^{૩૫}
મરગરજન^{૩૬} (ઇઆને મોતની શિક્ષાને લાયકનો ગુનાહ), દરેક જા-
તનો^{૩૭} સામેત થએલો^{૩૮} (ગુનાહ), દરેક જાતનો^{૩૯} રેહી ગએલો^{૪૦} (ઇઆને
તોજેશ નહી થએલો) (ગુનાહ), (તથા) દરેક જાતનો (એક) ગુનાહથી
(ઉત્પન્ન થતો) (ખીજો) ગુનાહ^{૪૧} કે જે મારીથી^{૪૨} સપંદારમદ (અમશાસ્પંદ),^{૪૩}

* ધાતુઓ સાથે થએલા ગુનાહની મતલબ એ કે ધાતુની ચીજો તથા
વાસણોને સોજાં નહી રાખ્યાં હોએ, પણ મેલાં તથા કાટ ચહડેલાં રેહેવા દીધાં
હોએ. નજીસ તથા કાટવાળાં વાસણમાં મુકેલો ખોરાક ખાધામાં આવ્યાથી
તંદરોસ્તીનો ખીગાડો થાયછે, તેમાં ત્રાંખાનો કાટ તો એક જાતનું જેહેર
છે, તેવાં વાસણમાં ખાવાથી ઘણી સંભાલ રાખવી. જરતોસ્તી દીનના
કરમાનોને જે આપણુ ખારીક નજરથી જોઈએ છીએ તો, તેની મૂળ નેમ
એ કે દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરવી તથા તેને આબાદ રાખવી, દરદ તથા રોગ
ઉત્પન્ન કરનાર સખઓને દૂર કરવા અને તંદરોસ્તીનું રક્ષણ કરવું. તંદ-
રોસ્તીને સારી હાલતમાં રાખવી, તથા તે ખીગડે તેની સાંભે ઘટતા
ઉપાયો આગમચથી કામે લગાડવા, તથા ખીગડ્યાપછી તેને સુધારવાનેમાટે
જોઈતા ઇલાજો લેવા—એ આપણી કરજોમાંની એક સહિયી અગતની કરજ
છે. એ કરજ અદા નહી કીધાથી આપણુ દાદાર હોરમજદની નજરમાં
એક રીતે ગુનેહગાર થઈએ છીએ.

(તથા) જમીન^{૯૭} (અને) (જુદી જુદી) જાતની જમીન^{૯૮} સાથે^{૯૯} *થયો હોએ તો^{૯૯} (તે તમામ ગુનાહ)થી^{૧૦૦} હું પતેત કરી પરોમાન થાઉં છું.^{૧૦૦}

અજ^{૯૧} હોમોઈન^{૯૨} હર આઈન^{૯૩} ગુનાહ^{૯૪} હર આઈન^{૯૫} મર્ગ-
રજાન^{૯૬} હર આઈન^{૯૭} ફરોદ માન્દ^{૯૮} હર આઈન^{૯૯} માનીદ^{૧૦૦} હર
આઈન ગુનાહ અજ ગુનાહ^{૧૦૧} એએમ^{૧૦૨} અંદર^{૧૦૩} ખોરદાદ^{૧૦૪} આવ^{૧૦૫}
આવ સદગાન^{૧૦૬} જસ્ત^{૧૦૭} પ પતેત હોમ.^{૧૦૮}

તમામ પ્રકારનો^{૧૦૯} (તથા) દરેક જાતનો^{૧૧૦} ગુનાહ,^{૧૧૧} દરેક જાતનો^{૧૧૨}
મરગરજાન^{૧૧૩} (ધંઆને મોતની શિક્ષાને લાયકનો ગુનાહ), દરેક જાતનો^{૧૧૪}
સાથેત થએલો^{૧૧૫} (ગુનાહ), દરેક જાતનો^{૧૧૬} રેહી ગએલો^{૧૧૭} (ધંઆને
તોજેશ નહી થએલો) (ગુનાહ), (તથા) દરેક જાતનો (એક) ગુનાહથી
(ઉત્પન્ન થતો) (ખીજો) ગુનાહ^{૧૧૮} કે જે મારીથી^{૧૧૯} ખોરદાદ (અમશાસપંદ),^{૧૨૦}
(તથા) પાણી^{૧૨૧} (અને) (જુદી જુદી) જાતના પાણી^{૧૨૨} સાથે^{૧૨૩} †થયો હોએ
તો^{૧૨૪} (તે તમામ ગુનાહ)થી^{૧૨૫} હું પતેત કરી પરોમાન થાઉં છું.^{૧૨૬}

અજ^{૧૨૭} હોમોઈન^{૧૨૮} હર આઈન^{૧૨૯} ગુનાહ^{૧૩૦} હર આઈન^{૧૩૧} મર્ગ-
રજાન^{૧૩૨} હર આઈન^{૧૩૩} ફરોદ માન્દ^{૧૩૪} હર આઈન^{૧૩૫} માનીદ^{૧૩૬} હર

* જમીન સાથે થએલા ગુનાહની મતલબ એ કે જમીનને સુધારીને તેની ઉપર ખેતી નહી કીધી હોએ, પણ તેને વેરાન તથા ઉજડ રાખી મુકી હોએ. પોતાની રેહેવાની જગાને સુક્રી તથા સોજી રાખવાને બદલે તેને ભીની તથા ગલીચ રાખવી કે જેથી તંદરોસ્તીમાં ખીગાડો થાએ. નુકસાનકારક જાણુવરો તથા ખરફસતરોના રેહેવાના દર પુરી નહી નાખ્યાં હોએ. ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે જમીનને બેદરકારથી રાખ્યાથી તે જમીન (અલંકાર રીતે ખોલ્યે તો) પોતે નાખુશ થાએછે તથા તેના ધણીને કદુઆ દેછે.

† પાણીસાથે થએલા ગુનાહની મતલબ એ કે નસાને અથવા નસાવાળી ચીજને પાણીમાં નાખીને પાણી ખરાબ કરવું, અથવા પાણીમાં પડેલા નસાને બાહાર નહી કાઢાડવો, અથવા કાઢી રીતે પાણીને એવી ખરાબ રીતે રાખવું કે તે પીધાથી અથવા વપરાસમાં આવવાથી તંદરોસ્તીનો ખીગાડો થાએ. આએ ઠકાણે જુદી જુદી જાતના પાણી કહેલાંછે તેની મતલબ ઝરાનું પાણી, નદીનું પાણી, કુવાનું પાણી, ઈત્યાદિ સમજવું.

આઈન ગુનાહ અજ ગુનાહ^{૧૯} ઓએમ^{૨૦} અંદર^{૨૧} અમરદાદ^{૨૨} ઓ-
વર^{૨૩} ઓવર સદગાંન^{૨૪} જસ્ત^{૨૫} પ પતેત હોમ^{૨૬}

તમામ પ્રકારનો^{૧૦} (તથા) દરેક જાતનો^{૧૧} ગુનાહ,^{૧૨} દરેક જા-
તનો^{૧૩} મરગરજન^{૧૪} (ઇઆને મોતની શિક્ષાને લાયકનો ગુનાહ),
દરેક જાતનો^{૧૫} સામેત થએલો^{૧૬} (ગુનાહ), દરેક જાતનો^{૧૭} રેહી ગ-
એલો^{૧૮} (ઇઆને તોજેશ નહી થએલો) (ગુનાહ), (તથા) દરેક જા-
તનો (એક) ગુનાહથી (ઉત્પન્ન થતો) (ખીજો) ગુનાહ^{૧૯} કે જે મારીથી^{૨૦}
અમરદાદ (અમશાસપંદ)^{૨૨} (તથા) ઝાડપાન^{૨૩} (અને) (જુદી જુદી)
જાતના ઝાડપાન^{૨૪} સાથે^{૨૧} *થયો હોએ તો^{૨૫} (તે તમામ ગુનાહ)થી^{૨૬}
હું પતેત કરી પરોમાન થાઉછું.^{૨૬}

અજ^{૨૭} હોમોઈન^{૨૮} હર આઈન^{૨૯} ગુનાહ^{૩૦} હર આઈન^{૩૧} મર્ગ-
રજન^{૩૨} હર આઈન^{૩૩} ફરોદ માન્દ^{૩૪} હર આઈન^{૩૫} માનીદ^{૩૬} હર
આઈન ગુનાહ અજ ગુનાહ^{૩૭} ઓએમ^{૩૮} અંદર^{૩૯} દામે અહુરમજદ^{૪૦}
જસ્ત^{૪૧} યુન^{૪૨} સતર^{૪૩} માહ^{૪૪} ઓ^{૪૫} ઓરોદ^{૪૬} આતશ^{૪૭} સોહર^{૪૮}
સોજા^{૪૯} સગ^{૫૦} વએ^{૫૧} જોસ્પંદ^{૫૨} પંજ આઈન^{૫૩} ઓ^{૫૪} અવરે^{૫૫} ગ-
વહે^{૫૬} દેહેશનાંન^{૫૭} ઈન^{૫૮} અહુરમજદ એશ^{૫૯} યુન^{૬૦} અંદર્જ^{૬૧} જમીન^{૬૨}
ઓ^{૬૩} આસ્માન^{૬૪} યુન^{૬૫} મન^{૬૬} અંદર^{૬૭} ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ
હોમ^{૬૮} અજ^{૬૯} આંન ગુનાહ^{૭૦} મનશની^{૭૧} ગવશની^{૭૨} કુનશની^{૭૩}
તની^{૭૪} રવાની^{૭૫} ગેતી^{૭૬} મીનાઆંની,^{૭૭} ઓએ^{૭૮} અવાખશ પરોમાન^{૭૯}
પ સે ગવશની^{૮૦} પ પતેત હોમ^{૮૧} પ પતેત હોમ^{૮૨} અજ ગુનાહ.^{૮૩}

તમામ પ્રકારનો^{૨૮} (તથા) દરેક જાતનો^{૨૯} ગુનાહ^{૩૦}, દરેક જાતનો^{૩૧}
મરગરજન^{૩૨} (ઇઆને મોતની શિક્ષાને લાયકનો ગુનાહ), દરેક જા-
તનો^{૩૩} સામેત થએલો^{૩૪} (ગુનાહ), દરેક જાતનો^{૩૫} રેહી ગએલો^{૩૬}
(ઇઆને તોજેશ નહી થએલો) (ગુનાહ), (તથા) દરેક જાતનો (એક)

* ઝાડપાન સાથે થએલા ગુનાહની મતલબ એ કે ઝાડપાનને
એદરકારથી કાપી નાખ્યાં હોએ, અથવા તેઓની ઉપર જોઈતી સંભાલ તથા
મેહેનત લઈને ઉધાસ્યાં નહી હોએ, કે જેથી તેઓ મરી જાએ અને
ફલ-ફલ આપતાં અટકે.

ગુનાહથી (ઉત્પન્ન થતો) (ખીજો) ગુનાહ^{૩૭} કે જે મારીથી^{૩૮} હોરમજદની પેદાએશ^{૩૯} સાથે^{૪૦} થયો હોએ, ^{૪૧} જેમકે^{૪૨} સેતારા, ^{૪૩} માહાતાબ, ^{૪૪} તથા^{૪૫} આફતાબ^{૪૬} સાથે^{૩૯} (તથા) રાતા^{૪૮} (અને) બળતા^{૪૯} આતશ^{૪૭} સાથે^{૩૯} (તથા) કુતરા, ^{૫૦} પક્ષિ, ^{૫૧} અને પાંચ જાતના ^{૫૩} ગોસ્પંદ^{૫૨} સાથે^{૩૯} તથા ^{૫૪} (એ સિવાય) જમીન^{૬૨} અને^{૬૩} આસ્માનની^{૬૪} વચ્ચે^{૬૧} ખીજી^{૫૫} સારી^{૫૬} પેદા-એશ^{૫૭} કે જે^{૫૮} હોરમજદની પોતાની^{૫૯} (છે તેની) સાથે^{૬૭} (ખરાબ ચાલ ચલાવ્યાથી) જે^{૬૫} હું^{૬૬} ગુનેહગાર થયો હોઉતો^{૬૮}—તે (તમામ) ગુનાહ^{૭૦} (કે જે) વિચારને લગતા, ^{૭૧} સખુનને લગતા, ^{૭૨} કામને લગતા, ^{૭૩} (મારા પોતાના) તનને લગતા, ^{૭૪} (મારા પોતાના) રવાનને લગતા, ^{૭૫} આએ દુનિયાંને લગતા, ^{૭૬} પેલી દુનિયાંને લગતા^{૭૭}—એ (બધી જાતના) ગુનાહો^{૭૦} થી, ^{૮૬} આ હોરમજદ !^{૮૭} હું પશોમાન થઈને દૂર રેહું છું, ^{૮૮} (અને) ત્રણ સખુનોથી^{૯૦} (ઈઆને મનસ્તી, ગવસ્તી તથા કુનસ્તીથી) હું પતેત કરી પસ્તાવો કરું છું; ^{૯૧} (તે તમામ ઉપર જણાવેલા) ગુનાહથી^{૯૩} હું પતેત કરી પશોમાન થાઉં છું. ^{૯૨}

(કરદો ૯ મો) સતર રોકશની^૧ ખએતુદથ વસોવશની^૨ દુદએ વેહાંન્ વસોવશની^૩ ગાહમખાર^૪ ફર્વરદીઆંન્^૫ હોમ દરન્ હોશ ફરીદ^૭ યજદાંન્ નહાદ^૬ આ^{૧૦} પદીરકૂત^{૧૧} રપિથવેન્ ફરદુમ^{૧૨} રોજે વદરદેગાંન્^{૧૩} ચુન્^{૧૪} મન્ આવાયસ્ત યસ્તન્^{૧૫} આએમ નયસ્ત^{૧૬} અજ^{૧૭} આંન્ ગુનાહ^{૧૮} મનશની^{૧૯} ગવશની^{૨૦} કુનશની^{૨૧} તની^{૨૨} રવાની^{૨૩} ગતી^{૨૪} મીનાઆંની, ^{૨૫} આએ^{૨૬} અવાખશ પશોમાન્^{૨૭} ય સે ગવશની^{૨૮} ય પતેત હોમ^{૨૯} ય પતેત હોમ^{૩૦} અજ ગુનાહ^{૩૧}

(કાઈનો) પાલક તોડવો, ^૧ માહોમાહેની સગાઈમાં ખલલ કરવી, ^૨ ભલાંઓના કુટુંબમાં ફેસાદ કરાવવો, ^૩—(તથા) ગાહમખાર, ^૪ મુકતાદના દાહાડા, ^૫ હોમ (ઈજદ)ના દરન, ^૬ ઈજદ અમશાસ્પંદોને મારે^૮ ફરવેલી^૯ ઈજવાની (અથવા અર્પણ કરવાની) ચીજો^{૧૦} (જે મેં) કબૂલ રાખેલી તે,—પેહેલી *રપિથવન, ^{૧૨} (અતલગના) ગુજરેલાંઓનો રોજગાર^{૧૩}—(એ

* ઈઆને રપિથવનનો પેહેલો દાહાડો કે જે ફરવરદીન મહીનો અને હોરમજદ રોજે પડે છે તે. પણ રપિથવન ઈજવાનો દાહાડો આપણા લોકોએ ફરવરદીન મહીનો અને અરદીએહેસ્ત રોજ રાખેલો છે,

તમામ) નેપ્રમાણે^{૧૪} મને ઈજવું જોઈતું હતું^{૧૫} તેપ્રમાણે (જો) મેં નહીં
ઈજવું હોએતો^{૧૬}—તે (તમામ) ગુનાહ^{૧૮} (કે જે) વિચારને લગતા,^{૧૯}
સખુનને લગતા,^{૨૦} કામને લગતા,^{૨૧} (મારા પોતાના) તનને લગતા,^{૨૨}
(મારા પોતાના) રવાનને લગતા,^{૨૩} આએ દુનિયાંને લગતા,^{૨૪} પેલી
દુનિયાંને લગતા,^{૨૫}—એ (એ બધી જાતના) ગુનાહો^{૧૮}થી,^{૧૭} આ હોરમ-
જદ^{૨૬}! હું પશેમાન થઈને દૂર રેહુંછું;^{૨૭} (અને) ત્રણ સખુનોથી^{૨૮}
(ઈઆને મનસ્વી, ગવસ્વી તથા કુનસ્વીથી) હું પતેત કરી પસ્તાવો
કરુંછું;^{૨૯} (તે તમામ ઉપર જણાવેલા) ગુનાહથી^{૩૧} હું પતેત કરી પશે-
માન થાઉંછું.^{૩૦}

(કરદો ૧૦ મો) અવરૂમનશની,^૧ તરૂમનશની,^૨ આજૂરી,^૩ પંદી,^૪
ખશમધની,^૫ અર્શધની,^૬ વદ્યશમી,^૭ સૂર્યશમી,^૮ વદનગીરશની,^૯
ખોદિક્નગીરશની,^{૧૦} નગીરાઈ,^{૧૧} પંદી,^{૧૨} ખુદશાહી,^{૧૩} અસગેહની,^{૧૪}
સખોજગારી,^{૧૫} વરૂની,^{૧૬} ગુમાની,^{૧૭} આશમોઈ,^{૧૮} જોરગવાહી,^{૧૯} દ-
રોગ્દાવરી,^{૨૦} આજદીસ્ત પરસ્તી,^{૨૧} કાશાદ દવારશની,^{૨૨} અરૂહેન્
દવારશની,^{૨૩} અએમુક્ દવારશની,^{૨૪} દરાંએઆં જોએશની,^{૨૫} દરાંએઆં
ખોરશની,^{૨૬} દુજદી,^{૨૭} ગદહી,^{૨૮} જહી,^{૨૯} જાદુઈ,^{૩૦} જાદુપરસ્તી,^{૩૧}
રોસ્પી,^{૩૨} રોસ્પી બારગી,^{૩૩} ગવહે પએતી,^{૩૪} ગવહે વનીદી,^{૩૫} રીન્-
મોઈ,^{૩૬} આ^{૩૭} અવરે^{૩૮} હુર આઈન્^{૩૯} ગુનાહ^{૪૦} આ પ ઇન્ પતેતી^{૪૧}
હોશમોઈ^{૪૨} આંન્ ન હોશમોઈ^{૪૩} આંન્ દાંનેસ્ત^{૪૪} આંન્ ન દાંનેસ્ત^{૪૫}
આંન્ અંગઈ^{૪૬} આંન્ ન અંગઈ^{૪૭} સઓશાદા વેરેજયા^{૪૮} પેરો રદ્દ
દસ્તુરે દીની^{૪૯} આવાયસ્ત ગરજીદન્^{૫૦} આએમ્ ન ગરજીદ્,^{૫૧} અજ^{૫૨}
આંન્ ગુનાહ^{૫૩} મનશની^{૫૪} ગવશની^{૫૫} કુનશની^{૫૬} તની^{૫૭} રવાની^{૫૮}
ગેતી^{૫૯} મીનાઆંની,^{૬૦} આએ^{૬૧} અવાખશ પશેમાન્^{૬૨} પ સે ગવશની^{૬૩}
પ પતેત હોમ્^{૬૪} પ પતેત હોમ્^{૬૫} અજ ગુનાહ.^{૬૬}

કારણ કે તેની ખશનુમન અરદીએહેસ્ત રોજના જેવી છે. ‘રપિથવન’નો
અર્થ “ ગરમી, ગરમીની કતુ; દાહાડાનુ મધ્ય, ખપોર, દક્ષીણ દિશા ”
થાએછે. રપિથવનના જશનની મતલબ એ કે ગરમીની કતુ શરૂ થઈ
તેની નેયતે કીધેલું જશન.

અભિમાન,^૧ મગરૂરી,^૨ મુવેલાંએની નાલેસી કરવી,^૩ લોભ લાલચ,^૪ હૃદયી જીઆદે ગોસ્સે થવું,^૫ કોઈની અદેખાઈ કરવી,^૬ કોઈની ઉપર બદ નજર કરવી,^૭ ખેશરમ નજરથી જોવું,^૮ ખરાબ નૈયતથી કોઈની ઉપર નજર કરવી,^૯ હલકી નજર *કરવી,^{૧૦} ખુદપરસ્તી,^{૧૧} પોતાની હાલતથી અ-સંતોષી †રેહેવું,^{૧૨} પોતાનીજ મરજીપ્રમાણે ‡ચાલવું,^{૧૩} સુસ્તી,^{૧૪} ચુગલી? અથવા કોઈને આખરૂ નહીં આપવી,^{૧૫} કીનો,^{૧૬} ડુંશક,^{૧૭} પવિત્રાઈ ¶તા-ડવી,^{૧૮} ખોટી સાખશી આપવી,^{૧૯} ખોટો ઈનસાફ કરવો,^{૨૦} ખુતપરસ્તી,^{૨૧} સદરા ઉપર કુસ્તી ખાંધ્યાવગર અહીતહી ફરવું,^{૨૨} નાગાં બદને ફરવું,^{૨૩} એક પગે જોડો અને એક પગ ઉઘાડો એવી રીતે ચાલવું,^{૨૪} જમતી વખતે ખાજ ધસ્યા પછી તે ખાજ તોડવી ઈઆને મોહોડેથી ચાલવું,^{૨૫} ખાજ ધસ્યાવગર ખાનું ખાવું,^{૨૬} ચોરી,^{૨૭} ઝીલુટકાટ,^{૨૮} છીનાલું,^{૨૯} જાદુ અથવા દેવોના ધંતરમંતર,^{૩૦} જાદુને પુજવું,^{૩૧} જનાકારી,^{૩૨} રંડીખાજી,^{૩૩} ગોલામ ખારગી §કરવી,^{૩૪} ગોલામ ખારગી §કરાવવી,^{૩૫} મુવેલાંની પુઠે

* પારકાની ચોરત અથવા પૈસા તથા માલમતા ઉપર ખરાબ નજર કરવી (પેહેલવી શરેહમાં).

† દિલ ખાળવું, ઈઆને ખીજની સારી હાલત જોઈને મનમાં ખ-ખાપો કરવો (પેહેલવી શરેહમાં).

‡ પોતાના ઉસ્તાદ, દસ્તુર તથા માએ ખાપના હોકમ પ્રમાણે નહીં ચાલવું (પેહેલવી શરેહમાં).

§ પોતાના બોલેલાં તથા કીધેલાં ઉપર શક લઈ જવો (પેહેલવી શરેહમાં).

¶ દાદાર હોરમજદ, પેગમખર અશો જરતોસ્ત તથા ભલી માજદ-યસ્તી દીન વિશે ખુરં ચાલવું તથા ખુરં ઈઅછવું, માણસોમાં એક ખીજ સાથે અનખનાવ ઉત્પન્ન કરવો, તથા અવસ્તાની માએની જાણી જોઈને ખોટી સમજાવવી (પેહેલવી શરેહમાં).

§ હમેલ તોડી પાડવો (પેહેલવી શરેહમાં).

§ ગોલામ ખારગીના કામને માટે આપણા અવસ્તામાં ઘણીજ સખત મનાઈ કીધેલીછે. એવું કામ કરનાર તથા કરાવનાર બેહુને ઘણાજ ખુરા ગણેલાછે, બલકે જીવતાં જીવત તેમજ મરી ગયા પછી ખી તેવા શખસોને દેવ કહેલાછે. તેઓના ગુનાહની કોઈખી રીતે પ્રાયશ્ચિત થઈ શકતી નથી (જુઓ વંદીદાદની પરગરદ ૧ લી, ફકરો ૧૨ મો; પર-ગરદ ૮ મી, ફકરો ૨૬-૨૭ તથા ૩૧-૩૨).

મ્હોટે સાદે ધણુજ રડવું તથા હૃદયી જીઆદા શોક રાખવો,^{૩૬} તથા^{૩૭}
 (એસિવાય) બીજો^{૩૮} હરેક રીતનો^{૩૯} ગુનાહ^{૪૦} કે જે આએ પતેતમાં^{૪૧}
 યાદ કરીને ગણ્યો^{૪૨} (તથા) જે નહી ગણ્યો,^{૪૩} જે (મારા) જાણવામાં
 આબ્યો^{૪૪} (તથા) જે (મારા) જાણવામાં નહી આબ્યો^{૪૫} જેનેવિશે (મેં)
 ખેઆલ કીધો^{૪૬} (તથા) જેનેવિશે (મેં) ખેઆલ નહી કીધો^{૪૭} (તથા)
 (જે મારા ગુનાહ) કરમાન ખરદારીની રાહે^{૪૮} દીનના સરદાર (તથા)
 દસ્તુરની હજુરમાં^{૪૯} (મને) દલગીરી સાથે જાહેર (એકરાર) કરવા જો-
 ઇએ^{૫૦} તે (જો) મેં દલગીરી સાથે જાહેર નહી કીધા હોએ તો,^{૫૧} -તે
 (તમામ) ગુનાહ^{૫૩} (કે જે) વિચારને લગતા,^{૫૪} સખુનને લગતા,^{૫૫} કા-
 મને લગતા,^{૫૬} (મારા પોતાના) તનને લગતા,^{૫૭} (મારા પોતાના) રવા-
 નને લગતા,^{૫૮} આએ દુનિયાંને લગતા,^{૫૯} પેલી દુનિયાંને લગતા,^{૬૦} એ
 (બધી જાતના) ગુનાહો^{૬૩}થી,^{૬૨} આ હોરમજ્જદ!^{૬૧} હું પશોમાન થઈને દૂર
 રેહું છું;^{૬૨} (અને) ત્રણ સખુનોથી^{૬૩} (ઈઆને મનસ્તી, ગવસ્તી તથા
 કુનસ્તીથી) હું પતેત કરી પસ્તાવો કંઈ છું;^{૬૪} (તે તમામ ઉપર જણાવેલા)
 ગુનાહથી^{૬૬} હું પતેત કરી પશોમાન થાઉં છું.^{૬૫}

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર^૧ કસાંન^૨ પતેતી^૩ પદીરકૂતેહ હોમ,^૪
 આએમ ન કરદેહ હોમ,^૫ ઈશાંન રવાંનરા^૬ દુશખારી^૭ મદ્દ^૮ યદ્દશાંન
 જાદેહરા^૯ હરે યક^{૧૦} જુદ જુદરા,^{૧૧} મનશની^{૧૨} ગવશની^{૧૩} કુનશની^{૧૪}
 તની^{૧૫} રવાની^{૧૬} ગેતી^{૧૭} મીનોઆની,^{૧૮} આએ^{૧૯} અવાખશ પશોમાન^{૨૦}
 પ સે ગવશની^{૨૧} પ પતેત હોમ^{૨૨} પ પતેત હોમ^{૨૩} અજ્જ^{૨૪} ગુનાહ.^{૨૫}

અગરજો^૧ બીજાએને માટે^૨ પતેત^૩ (કરવાને) મેં કબુલ કીધું હોએ,^૪
 (અને જો) તે મેં નહી કીધી હોએ^૫ તેથી તેઓના રવાનને^૬ (તથા) તે-
 ઓના ફરજંદાને^૭ ખેએની^૮ (અથવા સખતી^૯) પોહોંચી હોએ તો^{૧૦} તે દરેક
 જનને^{૧૦} (જો) જુદી જુદી (ખેએની પોહોંચી તે)ને માટે^{૧૧} (તે તમામ) ગુ-
 નાહ^{૧૫} (કે જે) વિચારને લગતા,^{૧૨} સખુનને લગતા,^{૧૩} કામને લગતા,^{૧૪}
 (મારા પોતાના) તનને લગતા,^{૧૫} (મારા પોતાના) રવાનને લગતા,^{૧૬}
 આએ દુનિયાંને લગતા,^{૧૭} પેલી દુનિયાંને લગતા,^{૧૮} — (એ બધી જાતના)
 ગુનાહો^{૨૫}થી,^{૨૪} આ હોરમજ્જદ!^{૨૬} હું પશોમાન થઈને દૂર રેહું છું;^{૨૭} (અને)
 ત્રણ સખુનોથી^{૨૧} (ઈઆને મનસ્તી, ગવસ્તી તથા કુનસ્તીથી) હું પતેત કરી
 પસ્તાવો કંઈ છું;^{૨૨} (તે તમામ) ગુનાહ^{૨૫}થી^{૨૪} હું પતેત કરી પશોમાન થાઉં છું.^{૨૩}

(કરદો ૧૨ મા) ૫^૧ આંન્^૨ દીન્^૩ દસ્તુર^૪ એસ્ત હોમ^૫ ધન્^૬
અહુરમજ્દ^૭ જરતોસ્ત^૮ આસ્ત^૯ જરતોસ્ત^{૧૦} એએ ગુસ્તાસ્પ^{૧૧} ૫
યેવંદ^{૧૨} આદરબાદ મારાસ્પંદાન્^{૧૩} મદ્^{૧૪} પદશ^{૧૫} પસાખત^{૧૬} કદ્દ
બોખત^{૧૭} અશાહી^{૧૮} વેહ^{૧૯} રવાને^{૨૦} દુશારમરા^{૨૧} આવાએશનીતર^{૨૨}
વેહેશની હોમ^{૨૩}

(હું) તે^૨ દીનના^૩ ફરમાન^૪ ઉપર^૧ ઉસ્તેવાર છેઉ,^૫ કે જે^૬ (દીન)
(દાદાર) હોરમજ્દ^૭ (અશો) જરતોસ્તને^૮ ચખાડી^૯ (ધંઆને શિખવી),
(અને અશો) જરતોસ્તે^{૧૦} ગુસ્તાસ્પ (પાદશાહ)ને^{૧૧} (શિખવી). (પેગમખર
જરતોસ્ત તથા ગુસ્તાસ્પ પાદશાહની) એલાદથી^{૧૨} આદરબાદ મારાસ્પંદ^{૧૩}
આવ્યો^{૧૪} (ધંઆને પેદા થયો). તેણે^{૧૫} (જરતોસ્તી દીનને) સમારી^{૧૬}
(તથા) પાક કીધી^{૧૭} (ધંઆને તેની અસલી ખાલેસ હાલતમાં લાવ્યો).

ખોલાસો:—(આદરબાદ મારાસ્પંદ નામનો એક કાબેલ દસ્તુર શા-
પુરશાહ હોરમજ્દના વખતમાં થઈ ગયો. એને વિશે પેહેલવી શરેહમાં
એવું જણાવેછે કે તેનો ખાપ પેગમખર જરતોસ્તની એલાદનો તથા તેની
માએ ગુસ્તાસ્પ પાદશાહના ખાનદાનની હતી. એ મજ્દકુર દસ્તુરે ભલી
માજ્દયસ્તી દીનની તેહેકીકી ખતલાવા સાં પોતાની છાતી ઉપર ૯ મન
પિગળાવેલું કાંસુ રેડીને લોકોના મનમાંથી એ સાચી દીન ખાએ જે ખોટો
શક તથા વસવસો હતો તે તેણે દૂર કીધો.)

(મારા પોતાના) રવાનની^{૨૦} ખુશાલીનેમાટે^{૨૧} ભલી^{૧૯} અશોધને^{૧૮}
વધારે લાયક રીતે^{૨૨} હું પસંદ કરૂં છું^{૨૩} (અથવા તેની ઉપર ખાહેશ રાખું).

ખોલાસો:—(મારા મરણબાદ મારા રવાનને છુટકારો મળે તથા તેને
ખુશાલી હાંસલ થાએ તેટલામાટે, પવિત્રાઈ તથા રાસ્તીને ખીજી ચીજો ક-
રતાં વધારે સારી ચીજ તરીકે એખત્યાર કરવાની ખાહેશ રાખું.)

૫ જીવંદીએ જાન્^{૨૪} આસ્તુઆંન્ હોમ^{૨૫} હુમત^{૨૬} ૫ મનશને,^{૨૭}
આસ્તુઆંન્ હોમ^{૨૮} હૂખત^{૨૯} ૫ ગવશને,^{૩૦} આસ્તુઆંન્ હોમ^{૩૧} હુરશત^{૩૨}
૫ ફુનશને,^{૩૩} આસ્તુઆંન્ હોમ^{૩૪} ૫^{૩૫} ગવહે^{૩૬} દીને માજ્દયસ્તાંન્,^{૩૭}
હુમા^{૩૮} કેરેહા^{૩૯} હુમદાસ્તાન્ હોમ^{૪૦} અજ્દ^{૪૧} હુમા^{૪૨} ગુનાહીઆ^{૪૩}
જુદાસ્તાન્ હોમ^{૪૪} ૫ નેકી^{૪૫} સેપાસદાર હોમ^{૪૬} અજ્દ અનાઈ^{૪૭}

ખોરસંદ હોમ.^{૪૮} પુલ પાદકરાહ^{૪૯} બંદ દરોશ^{૫૦} તોજરને,^{૫૧} તા-
વાંન^{૫૨} દીન^{૫૩} પાદકરાહ^{૫૪} સે રાખ^{૫૫} પંજાહ હકત સાલ^{૫૬} પદશ^{૫૭}
ખોરસંદ^{૫૮} હમદાસ્તાન^{૫૯} હોમ.^{૬૦}

(મારા) જાનની હયાતી સુધી^{૨૪} (ઈઆને જ્યાંહાં સુધી મારો જીવ
મારા બદનમાં હયાત છે ત્યાંહાંસુધી) (મારી) મનસ્નીથી^{૨૭} નેક વિચાર
ઉપર^{૨૬} હું ઉસ્તેવાર છેઉ,^{૨૫} (મારી) ગવસ્નીથી^{૩૦} નેક સખુન ઉપર^{૨૯} હું
ઉસ્તેવાર છેઉ,^{૨૮} (મારી) કુનસ્નીથી^{૩૩} નેક કામ ઉપર^{૩૨} હું ઉસ્તેવાર છેઉ,^{૩૧}
(તથા) ભલી^{૩૬} માજદયસ્ની દીન^{૩૭} ઉપર^{૩૫} હું ઉસ્તેવાર છેઉ.^{૩૪} તમામ^{૩૮} સ-
વાખો (અથવા સવાખના કામો) સાથે^{૩૯} હું એક મલતો છેઉ,^{૪૦} (તથા)
તમામ^{૪૨} ગુનાહો^{૪૩}થી^{૪૧} હું એક મલતો નથી.^{૪૪}

ખોલાસો:—(સધલાં સવાખના કામો, રાસ્તી, નીતિ, ઈત્યાદિ પસંદ
કરીને તેઓની સાથે હું એક મલતો થાઉં; તથા સધલાં બદ કામો,
જુઠાઈ, અનીતિ, ઈત્યાદિને ધિક્કારીને તેઓને હું કબુલ રાખતો નથી.)

(દાદાર હોરમજદની તરફથી પોંહોંચતી) નેકીથી^{૪૫} હું શુકરાના કંદેરું,^{૪૬}
(તથા) રંજથી^{૪૭} હું રાજી છેઉ.^{૪૮}

ખોલાસો:—(દાદાર હોરમજદની તરફથી મારી ઉપર જે ખુખી પોં-
હોંચે છે તથા મને આએ દુનિયાંનું સુખ તથા સારી નેઆમત મળે છે, તેને
માટે તે કીરતારનો હું અતિશય આભાર માણુ છું; તથા કાંઈખી દુઃખ
મારી ઉપર આવી પડે છે તેને માટે બખડીને નાખુશ થતો નથી, પણ મારાં
મનને નીરાંત તથા સંતોષી રાખુ છું.)

(ચિન્વત) પુલ* (આગળ)ની શિક્ષા,^{૪૯} સખત બેડી,^{૫૦} (તથા)
દીનના^{૫૩} (હોકમ મુજબની) તોજેશ^{૫૧} (તથા) ગુનાહનો બદલો^{૫૨} (ઈ-
આને દીનના ફરમાન મુજબ નહીં ચાલ્યાથી જે તોજેશ તથા શિક્ષા ખમવી
પડે છે તે), (મરી ગયા પછીની પેહેલી) ત્રણ રાતની^{૫૫} શિક્ષા^{૫૪} (કે

* આએ દુનિયાંમાં પોતાની તમામ જીંદગીમાં માણસો જે જે સારાં
તથા નરસાં કાંમો કરે છે, તેનો હીસાખ તેઓ મરી ગયા પછી ચેહારમની
બામદાદે ચિન્વત પુલ આગલ અશો સરોશ, મેહેર દાવર તથા રશને રાસ્ત
—એ ઈજદોની હજુરમાં લેવામાં આવે છે. એ પુલ ‘અકાત દાઈતી’ નામના
પાહાડની પાસે આવેલો છે એવું પેહેલવી તથા ફારસી કેતાબોમાં લખાણ
આવેલું છે.

જેમાંની દરેક રાત) ૫૭ વરસ^{૫૬} (જોડલી *લાંબી થશે)—એ (બધાં)ની ઉપર^{૫૭} (હું) રાજી^{૫૮} (તથા) એક મલતો^{૫૯} છેઉ.^{૬૦}

આએમ કરદેહ હોમ^{૬૧} ઈન્^{૬૨} પતેતી^{૬૩} ગુજર્ગ ઉમેદે કરદેહરા^{૬૪} ગેરાંન્ બીમે દુજખરા^{૬૫} અશાહી વેહ^{૬૬} રવાન્ દુશારમરા^{૬૭} ૫ ઈન્ મનરને^{૬૮} કરદેહ હોમ^{૬૯} કુ કાર કરદેહ^{૭૦} મન્^{૭૧} અંદા નૂ^{૭૨} કદ્^{૭૩} આંચે^{૭૪} નૂ^{૭૫} કુનમ^{૭૬} હુમા^{૭૭} એસ્તરને કરદેહરા^{૭૮} ગુજરરને ગુનાહરા^{૭૯} બોખત રવાંનરા^{૮૦} અગર^{૮૧} માંદેહ બહોદ^{૮૨} કુ ગુનાહ મન્^{૮૩} તોખત ન બહોદ^{૮૪} પાદકરાહ^{૮૫} સે રાખ^{૮૬} આંનહીઆ^{૮૭} પદશ^{૮૮} ખોરસંદ^{૮૯} હુમદાસ્તાન્ હોમ^{૯૦}

સવાબની મ્હોટી ઉમેદને માટે^{૬૪} (ઈઆને સવાબના કામો કીધાથી મને બેહેસ્ત મળે તેને માટે), (તથા) દોજખની અતિશય ધાસ્તીને માટે^{૬૫} (તથા) ભલી અશોઈ^{૬૬} (કે જે) (મારાં) રવાનની ખુશાલી (છે તે)ને માટે^{૬૭} (ઈઆને અશોઈના કામો કીધાથી મારો જીવ ખુશાલ થાએ તેને માટે) (મેં) આએ^{૬૮} પતેત^{૬૯} કીધીછે.^{૬૯} એવી નૈયતથી^{૭૦} (આએ પતેત) મેં કીધીછે.^{૭૧} જે સવાબનું કામ^{૭૨} મેં^{૭૩} હાલસુધી^{૭૪} કીધું^{૭૫} (તથા) જે કાંઈ^{૭૬} હમાણા^{૭૭} હું કર્યું^{૭૮} (તે), તમામ^{૭૯} સવાબને કાએમ રાખવાને માટે^{૮૦} (તથા) ગુનાહને સાફ કરી નાખવાને માટે^{૮૧} (તથા) મારાં રવાનના છુટકારાને માટે^{૮૨} (છે). અગરજો^{૮૩} (મારો ગુનાહ કાંઈ) રેહી ગયો હોએ,^{૮૪} (અને) તે ગુનાહથી મને^{૮૫} છુટકારો નહી થયો હોએ તો,^{૮૬} તે ગુનાહના અવેજમાં^{૮૭} (મારા મરણપછીની પેહેલી) ત્રણ રાતની^{૮૮} શિક્ષા ઉપર^{૮૯} (હું) રાજી^{૯૦} (તથા) એક મલતો છેઉ.^{૯૦}

હુમે કરમાએમ^{૬૧} અપેમ વોહૂ^{૬૨} વેગુદીરશની^{૬૩} પતેતી^{૬૪} પેશ અજ બેગુદીરશની,^{૬૫} પસ ગુદરદેહ મન્^{૬૬} મન્ જાદેહરા^{૬૭} અજ ગુનાહ^{૬૮} ૫ પતેત બહોદ,^{૬૯} સેદોશ^{૭૦} ગેતોફરીદ^{૭૧} કરમાયદ^{૭૨} કર-મુદાર^{૭૩} ખાહશની^{૭૪} હુમદાસ્તાન્ હોમ^{૭૫} અહુરમજદ પેશ^{૭૬} હોમ^{૭૭} અહુરમજદ દહમાની કુનમ,^{૭૮} અશાહી^{૭૯} સતાએમ.^{૮૦}

(મારા) મરણની વખતે^{૮૩} (મારે માટે) †અપેમ વોહૂ^{૮૨} (ભણ-

* પેહેલવી શરેહમાં.

† ‘અપેમ વોહૂ’ના અર્થ તથા પુરતા ખોલાસા બાબે જુઓ, સફેા ૧-૨

વાને) (તથા) મરણની આગમન^{૯૫} પતેત^{૯૪} (કરવાને) હું કરમાઉં છું;^{૯૧}
 (તથા) મારા ગુજરવા પછી^{૯૬} મારાં કરજંદો^{૯૭} (મારા) ગુનાહને માટે^{૯૮}
 પતેત કરે,^{૯૯} (તથા) (મારા નામના) *સરોશ^{૧૦૦} (ઈઆને ત્રણ દાહાડા
 સરોશની ઈજરને) (તથા) †ગેતીખરીદ^૧ (કરવાને) કરમાવે.^૨ (તે પતેત
 તથા સરોશ તથા ગેતીખરીદ કરવાને) કરમાવનાર^૩ (તથા તેની) ખાહેશ
 રાખનાર^૪ (તથા તેને) કબૂલ રાખનાર હું છેઉ^૫ (ઈઆને એ ત્રણ ક્રિ-
 યાઓ ઉપર મારો પુરો એતેકાદ છે, તથા તે મારા મરણપછી મારે નામે
 કરવાને હું કરમાઉં છું).

(હું) હોરમજદનો ખેશ^૬ (ઈઆને દાદાર હોરમજદની તરફનો)
 છેઉ,^૭ (તથા) હોરમજદને નેક ગણું છું;^૮ અરોઈને^૯ હું વખાણું છું.^{૧૦}

આએમ ગેરકતેહ હોમ^{૧૧} હરવેસ્પ^{૧૨} હુમત^{૧૩} હૂખત^{૧૪} હૂરશત^{૧૫}
 પ મનશની^{૧૬} ગવશની^{૧૭} કુનશની,^{૧૮} બેહલશની દેહોમ^{૧૯} હરવેસ્પ^{૨૦} કુ-

* જરતોસ્તી ધરમ પ્રમાણે માણસ ગુજસ્થાપછી ત્રણ દાહાડાસુધી તેનું રવાન જે જગાએ તેને સંજોગીને મુકેલું હોએ ત્યાંહાં રહેછે, અને એહારમની ખામદાદે તે ચિન્વત પુલતરફ જાએછે. એ ત્રણ દાહાડાસુધી તે રવાન અરોશ સરોશ ઈજદની પનાહ હેઠળ રહેછે, એટલા માટે સરોશની ખશનુમન સાથની ઈજરને તે ગુજરનારને માટે કરવાને કરમાવેલું છે. એ ત્રણ દાહાડાસુધી તે રવાનને પોતાની જીંદગીમાં કીધેલાં તમામ સારાં તથા નરસાં કામો આપોઆપ યાદ આવેછે, અને પેલી જેહાનમાં તેને કેવી જગા મળશે તેવિશે તે વિચાર કરેછે. અરોશ માણસના રવાનને એ વખતમાં પોતાની નેકીનો બદલો મેળવવાની ઉમેદમાં ઘણી ખુશાલી ઉપજેછે, અને પાપી માણસનું રવાન પોતાના કરતુકની સજા પામવાની ધાસ્તીથી ગભરાતમાં પડેછે. તારપછી એહારમની ખામદાદે તે રવાન ચિન્વત પુલતરફ જાએછે, જ્યાંહાં મેહર ઈજદ, સરોશ ઈજદ, તથા રશને રાસ્ત ઈજદ તે મરનારના આ દુનિયામાં કીધેલાં તમામ કામોનો તોલ કરીને તેને લાયકની જગા (બેહેસ્ત, હમેસ્તગેહાન, ઈઆ દોજખ) આપેછે.

† “ ગેતીખરીદ ”નો અસલ અર્થ “ આએ દુનિયાંને ખરીદ કરવી,” ઈઆને આએ દુનિયાંમાંથી સવાખના કામો મેળવવાં કે તેથી ગુજસ્થાપછી રવાનને તે જેહાનમાં સુખ તથા આરામ મળે. પણ સાધારણ રીતે લેતાં ગેતીખરીદનું કામ કરાવવું એટલે ૯ દાહાડાસુધી ગુજરેલાંના રવાનની નૈયતે ઈજરને કરાવવી. જંદેરવાનની માફક એ ક્રિયા જીવતાંઓને માટે બી થઈ શકેછે. એ પ્રમાણેનું લખાણ આપણને જરતોસ્તી ધરમની પાછલી કેતાબોમાંથી મળેછે.

શમત^{૨૧} દુજ્જૂખત^{૨૨} દુજ્જવરશત^{૨૩} અજ્જ મનશની^{૨૪} ગવશની^{૨૫} કુનશની.^{૨૬}
 આએમ ગેરકૂતેહ હોમ હરવેસ્ય હુમત હૂખત હુરશત પ મનશની
 ગવશની કુનશની. બેહેલશની દેહોમ હરવેસ્ય દુશમત દુજ્જૂખત દુજ્જ-
 વરશત અજ્જ મનશની ગવશની કુનશની. આએમ ગેરકૂતેહ હોમ
 હરવેસ્ય હુમત હૂખત હુરશત પ મનશની ગવશની કુનશની. બેહેલશની
 દેહોમ હરવેસ્ય દુશમત દુજ્જૂખત દુજ્જવરશત અજ્જ મનશની ગવશની
 કુનશની.

તમામ^{૧૨} નેક વિચારને,^{૧૩} નેક સપ્પુનને^{૧૪} (તથા) નેક કામને^{૧૫}
 (મારી) મનશની,^{૧૬} ગવશની^{૧૭} (તથા) કુનશનીથી^{૧૮} મેં પકડેલાંછે^{૧૯}
 (ઈચ્છાને એખત્યાર કીધેલાંછે). તમામ^{૨૦} બદ વિચાર,^{૨૧} બદ સપ્પુન,^{૨૨}
 (તથા) બદ કામને^{૨૩} (મારી) મનશની,^{૨૪} ગવશની^{૨૫} (તથા) કુનશનીથી^{૨૬} હું
 છોડી દેઉં છું.^{૧૯}

આએમ ગેરકૂતેહ હોમ^૧ હરવેસ્ય^૨ રાહે^૩ રાસ્તી^૪ કરાડન^૫
 બેહેલશની દેહોમ^૬ હરવેસ્ય^૭ રાહે^૮ અરાસ્તી^૯ અવાડન^{૧૦} ધના^{૧૧}
 શેકસ્ત^{૧૨} અહુરમજ્જદ^{૧૩} બેહ અવજ્જન^{૧૪} સ્તઓમિ^{૧૫} અપેમ.^{૧૬}
 અપેમ વોહૂ ૧

તમામ^૨ રાસ્તીનો^૪ (તથા) નેક^૫ મારગ^૩ મેં પકડ્યોછે;^૧ નારા-
 સ્તીનો^૬ (તથા) ખરાબ^{૧૦} મારગ^૮ હું છોડી દેઉં છું.^૯ ધનામીનો^{૧૧} (ઈચ્છાને
 હારેમન) તુટેલો^{૧૨} (હોજે), (દાદાર) હોરમજ્જદ^{૧૩} નેકીનો વધારો કરનાર^{૧૪}
 *(હોજે); અશોધને હું વખાણું છું.^{૧૫}

ક્રસ્તુયે હુમતોઈખ્યસ્યા હૂખતોઈખ્યસ્યા (જવત) સ્તઓમિ
 અપેમ. અપેમ વોહૂ ૧ (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફે ૩૩ મો.)

યથા અહૂ વઈશ્યો ૨૧, અપેમ વોહૂ ૧૨, યથા અહૂ વઈશ્યો ૨
 યસ્નેમય^૧ વહેમય^૨ અઓજસ્ય^૩ જવરેય^૪ આક્રીનામિ^૫
 સઓપહે^૬ અબ્યેહે^૭ તખમહે^૮ તનુ-માંથહે^૯ દરુષિ-દ્રઓપ^{૧૦} આહૂ-
 ઈશ્યેહે.^{૧૧} અપેમ વોહૂ ૧

અહ્માઈ રએશ્ય-હજંધરેમ જસ મે અવંધહે મજ્જદ-કેરૂરેહ મોજ્જદ.

* એના ખોલાસા બાબે જુઓ સફે ૧૦ મે આપેલી પેહેલી નોટ.

અરો^૭ સરોશ^૬ (ઈજદ) (કે જે) જોરાવર,^૬ માંત્રના તનવાળો^૬
(ઈઆને જેનું તનજ માંત્રવાની), (દેવોને મારવાને માટે) ભયંકર હથિયાર
રાખનાર^{૧૦} (તથા) હોરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર (એવો જે સ-
રોશ ઈજદ તે)ની^{૧૧} આરાધણા,^૧ કીર્તિ,^૨ ચાલાકી^૩ તથા કૌવતને^૪ હું વ-
ખાણું છું.^૫

નમસ્કાર ચેરાગનો*

પ નામે^૧ યજ્ઞદાંત^૨ અહુરમજદ^૩ ખોદાએ^૪ અવજૂની^૫ ગોરજે^૬
ખોરહે^૭ અવજૂયાદ^૮ આતશ^૯ દાદગાહ^{૧૦} આદર^{૧૧} ફરા.^{૧૨}

દાદાર હોરમજદ^૩ (જે) ખોદા^૨ (તથા તમામ ખલકતનો) સાહેબ^૪
(અને) વૃદ્ધિકરનાર (છે તે)ના^૫ નામ(ની મદદ)થી^૬ (હું આએ ભણવાનું
શરૂ કરું છું). ખુજેરગ^{૧૨} આતશ^૯ દાદગાહના^{૧૦} આતશનો^{૧૧} પ્રતાપ^૬
(તથા) ખોરહે^૭ જીઆદે થાઓ !^૮

અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પરોમાનુમ અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
દુજૂખત દુજૂવરશત મેમ્ પ ગેતી મનીદ્ પુશ્મ ગોક્ત પુશ્મ કદ્
પુશ્મ જસ્ત પુશ્મ ખૂન્ ખૂદ એસ્તેદ, અજ આંન્ ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશની તની રવાની ગેતી મીનાઆની, ઓએ અવાખશ
પરોમાન પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ્.†

❧ ક્ષનઓથ્ર^૧ અહુરહે મજદાઓ^૨ ! (સર નમાંવતાં નમાંવતાં
ભણવું) નેમસે-તે^૩ આતશ^૯ મજદાઓ અહુરહે^૫ હુધાઓ^૬ મજિશત^૭
યજ્ઞત.^૮ અપેમ્ વોહૂ ૧ (૩ વાર પઠે).

અહ્માઈ રએશય-હજંધ્રેમ-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેરૂરેહ મોજદ.

* આએ આખી નમસ્કાર આતશ નીઆએશના શરૂઆતના ભા-
ગમાંથી લીધેલી છે.

† ‘ અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પરોમાનુમ’થી તે હઈસુધીના ખોલોના
અર્થ ખાખે જુઓ હોરમજદ ખોદાએ, સફા ૮-૯.

(દાદાર) હોરમજદની^૨ ખુશુદી^૧ (થાએ) ! અએ સાં આપ-
નારાં^૬ (અથવા કાએદો કરનારાં^૬) હોરમજદના^૫ આતશ,^૪ સઉથી
ચઢતા^૭ ઈજદ^૮ ! તુંને નમાજ^૩ (હોજો) !

નમસ્કાર મુક્તાદનો.

અજ હુમા ગુનાહ^૧ પતેત પરોમાનુમ.^૨ અપઓનાંમ^૩
વંધુહીશ^૪ સૂરાઓ^૫ સ્પેન્તાઓ^૬ કૂવષયો^૭ *યજમઈદે.^૮ અપઓને
અષેમ વોહૂ ૧ (૩ વાર પઢે)

અહ્માઈ રએશય-હજંધરેમ-જસ મે અવંધહે મજદ-કેરૂરેહ મોજદ.
તમામ ગુનાહોથી^૧ પતેત કરીને હું પરોમાન થાઉછું.^૨ અરો (લો-
કો) ના^૩ ભલાં,^૪ જોરાવર^૫ (તથા) (દુનિયાંની) વૃદ્ધિ-આપાદી કરનારાં^૬
કરોહરોને^૭ હમો ઈજએ છીએ (અથવા યાદ કરીએ છીએ).

નમસ્કાર દોખમાનો.

અજ હુમા ગુનાહ^૧ પતેત પરોમાનુમ.^૨ †નેમસે-તે^૩ ઈધ^૪
ઈરિસ્તનાંમ^૫ ઉર્વાંનો^૬ યજમઈદે^૭ યાઓ અપઓનાંમ^૮ †કૂવષયો.^૯
અપઓને અષેમ વોહૂ ૧ (ત્રણ વાર પઢે.)

* ‘ અપઓનાંમ વંધુહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ કૂવષયો યજમઈદે ’-
એ બોલો ફરવરદીન યજ્ઞમાંથી લીધાછે. એ મજકુર યજ્ઞના ૩ જાથી તે
૨૪ મા કરદાસુધી દરેક કરદાની શરૂઆતે એ બોલો આવેછે.

† આએ ઠકાણે “નેમસે-તે” બોલોની અગત દીસતી નથી; અગ-
રજો એક ખારગી એ બોલો રહેવા દઈને “ઉર્વાંનો” અથવા “કૂવષયો” ને
લગાડીએ તો “નેમસે-તે” બદલે “નેમો વે” આવવું જોઈતું હતું,
સખખકે “નેમસે-તે”-એ બોલો એકવચનની સાથે આવેછે; અને
“નેમો વે” અનેકવચનની સાથે આવેછે.

‡ ‘ ઈધ ઈરિસ્તનાંમ ઉર્વાંનો યજમઈદે યાઓ અપઓનાંમ કૂવ-
ષયો ’-એ બોલો ઈજસ્નેના ૨૬ મા હાના ૭ મા ફકરામાંથી લીધાછે,

અભાઈ રએશ્ય-હજંધરેમ જસ મે અવંધહે મજદ-કેરેહ મોજદ.

તમામ ગુનાહોથી^૧ પતેત કરીને હું પરોમાન થાઉં.^૨ મુવેલાંનાં^૪ રવાનોને^૬ આએ ઠકાણે^૮ હમો ઈજમે છીએ^૭ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૭), કે જે^૯ (રવાનો) અરો (લોકો)નાં^૬ ફરોહરવાળાં^{૧૦} (છે).

નમસ્કાર પરવતનો.

અજ હમા ગુનાહ^૧ પતેત પરોમાનુમ.^૨ *વીસ્પાઓ^૩ ગર્યો^૪ અષ-ખાથાઓ^૫ પોઉર-ખાથાઓ^૬ મજદધાત^૭ અષવન^૮ અપહે^૯ રતવો^{૧૦} યજમઈદે.^{૧૧} અષેમ વોહૂ ૧ (ત્રણ વાર પઢે).

અભાઈ રએશ્ય-હજંધરેમ-જસ મે અવંધહે મજદ-કેરેહ મોજદ.

તમામ ગુનાહોથી^૧ પતેત કરીને હું પરોમાન થાઉં.^૨ (દાદાર) હોરમજદના પેદા કીધેલા^૩ તમામ^૪ પવિત્ર પાહાડો^૫ (કે જે) પુરતી રીતે આસાનીવાળા^૬ (તથા) પુર આસાનીવાળા^૭ (ઈઆને ખોરાક ઉત્પન્ન કરનારા) (તથા) (જેઓ) અરોઈની^૮ ઉપયોગી થીજો (છે તેઓ)ને^{૧૦} હમો વખાણીએ છીએ^{૧૧} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૧૧}).

* ‘વીસ્પાઓ ગર્યો અષ-ખાથાઓ પોઉર-ખાથાઓ મજદધાત અષવન અપહે રતવો’-એ બોલો ઈજસ્નેના ૨ જા હાના ૧૪ મા ફકરામાંથી લીધાછે.

+ “રતુશ” તથા “રતવો” એ બોલોના અસલ અર્થ “સરદાર” તથા “સરદારો” કરીને થાયછે, પણ જ્યારે એ બોલ દાદાર હોરમજદની નિર્જીવ પેદાએશનેમાટે આવેછે ત્યારે તેનો અર્થ “ઉપયોગી-અગતની ચીજ” વધારે લાગુ પડી શકેછે.

નમસ્કાર પાણીનો.

ૐ અજ હમા ગુનાહ^૧ પતેત્ પરોમાનુમ^૨ (સર નમાંવતાં નમાંવતાં ભણવું) નેમસે^૩-તે^૪ *અષાઉમ્^૫ સેવિશતે^૬ અરદ્દી સૂર^૭ અ-નાહિતે^૮ અષએને^૯ અષેમ્ વોહૂ ૧ (૩ વાર પઢે).

અહ્માઈ રએશય-હજંધ્રેમ્-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેર્રેહૂ મોજદ.
તમામ ગુનાહોથી^૧ પતેત કરીને હું પરોમાન થાઉછું.^૨ અએ પ-વિત્ર,^૬ ઘણોજ કાએદો કરનારી^૬ (તથા) નિર્મલ અરદ્દીસૂર!^૭ તુને^૮ નમાજ^૩ (હોજો)!

નમસ્કાર ઓરવરનો.

ૐ અજ હમા ગુનાહ^૧ પતેત્ પરોમાનુમ^૨ (સર નમાંવતાં નમાંવતાં ભણવું) નેમો^૩ ઉર્વર્યાઓ^૪ વંધ્રહુયાઓ^૫ મજદધાતયાઓ^૬ †અષએન્યાઓ^૭. અષેમ્ વોહૂ ૧ (૩ વાર પઢે).

અહ્માઈ રએશય-હજંધ્રેમ્-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેર્રેહૂ મોજદ.

* આએ ઠકાણે ‘અષાઉમ્’ બોલ નહી હોતે તો ચાલતે; એ બો-લતી અહિયાં અગત દીસતી નથી. ‘અષએને’ બોલ વિશેષણ સ્ત્રી-લિંગ આઠમી એકવચનમાં છે અને તે ‘અરદ્દીસૂર’નો ગુણ ખતલાવેછે. ‘અષાઉમ્’ બોલ પુલિંગ આઠમી એકવચનમાં છે. ખીજું, એ નમસ્કારના અવસ્તા બોલો આવાં યજ્ઞમાંથી લીધેલાછે.

† વળી વંદીદાદની ૧૯ માં પરગરદના ૧૮ માં ફકરામાંથી “ઓ-રવરની નમસ્કાર” એવીજ મતલબની, પણ વ્યાકરણની બાંધણી પ્રમાણે જોતાં ખીજી રીતે લખેલી આપણને મળી આવેછે, તે નીચે મુજબ છે:—
અવસ્તા:—નેમો^૧ ઉર્વર્યા^૨ વંધ્રહિ^૩ મજદધાતે^૪ અષએને^૫, અષેમ્ વોહૂ ૧

માએની:—અએ (દાદાર) હોરમજદના પેદા કીધેલાં^૪ ભલાં^૩ (તથા) અશો^૫ ઓરવર!^૨ (તુંને) નમાજ^૧ (હોજો)!

તમામ ગુનાહોથી^૧ પતેત કરીને હું પરોમાન થાઉં.^૨ (દાદાર)
હોરમજદના પેદા કીધેલાં,^૬ ભલાં^૫ (તથા) અશો^૭ ઓરવરને^૪ નમાજ^૩
(હોજો) !

બાજ અષ્ટમ વોહૂ ૧૨૦૦ પઢવાની*

જે (એ બાજ ફરવરદેગાંનના પેહેલા પાંચ દાહાડા ઈઆને રોજ
૨૬ મો માહ ૧૨ માથી તે રોજ ૩૦ મો માહ ૧૨ માસુધી ભણવી.)

પ નામે^૧ યજદાંન^૨ અહુરમજદ^૩ ખોદાએ^૪ અવજૂની^૫ ગોરજે^૬
ખોરેહ^૭ અવજતયાદ^૮ અરદાકર્વશ^૯ ખેરસાદ^{૧૦}

(દાદાર) હોરમજદ^૩ (જે) ખોદા^૨ (તથા તમામ ખલકતનો) સાહેબ^૪
(અને) વૃદ્ધિ કરનાર (છે તે) ના^૫ નામ (ની મદદ) થી^૬ (હું આએ ભણુ-
વાનું શરૂ કરું). (તે દાદાર હોરમજદનો) પ્રતાપ^૭ (તથા) ખોરેહ^૮
જુઆદે થાએ^૯! અશો ફરોહર^{૧૦} (આએ બંદગી તરફ) પોહોંચો^{૧૦}!

અજ હુમા ગુનાહ પતેત પરોમાનુમ અજ હુર્વસ્તીન દુરમત
દુજૂખત દુજવરશત મેમ પ ગેતી મનીદ્ પુરમ ગોફત પુરમ કદ્ પુરમ
જસ્ત પુરમ ખૂન ખૂદ એસ્તેદ, અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની
કુનશની તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, આએ અવાખશ પરોમાન
પ સે ગવશની પ પતેત હોમ, ક્ષનઆથ અહુરહે મજદાઓ તરોઈદીતે
અંધુરહે મધન્યેઉશ; હુઈયાવરશતાંમ હાત વરના કષોતેમેમ; સ્તઓમિ
†અષ્ટમ, અષ્ટમ વોહૂ ૩

ફવરાને^૧ મજદયસ્નો^૨ જરથુશિત્શ^૩ વીદએવો^૪ અહુરહે લક-
એષો^૫ (જે ગેહ હોએ તે પઢે) ફસસ્તયએય, અહુરહે મજદાઓ^૬

* આએ બાજની શરૂઆતની તથા છેડેની ખરનુમન અરદાફરવશના
આફરંગાનની ખરનુમનમાંથી લીધેલી છે.

† ‘અજ હુમા ગુનાહ પતેત પરોમાનુમ’થી તે હઈસુધીના ખોલોના
અર્થ બાએ જુઓ હોરમજદ ખોદાએ, સફા ૮-૧૦.

રએવતો^૧ ખરેનંધ્રહુતો^૨ અમેષનાંમ્ સ્યેન્તનાંમ્,^૩ અપઓનાંમ્^૪ ક્વ-
પિનાંમ્^૫ ઉધ્રનાંમ્^૬ અર્ધવિથૂર્નાંમ્^૭ પઓર્ધસ્યો-ત્કએષનાંમ્^૮
ક્વપિનાંમ્^૯ નપ્પાનજદિશ્તનાંમ્^{૧૦} ક્વપિનાંમ્,^{૧૧} ક્ષનઓથ્રી^{૧૨} ય-
સ્નાર્ધ્ય^{૧૩} વહ્નાર્ધ્ય^{૧૪} ક્ષનઓથ્રીર્ધ્ય^{૧૫} ક્ષસસ્તયએચ,^{૧૬} યથા અહૂ
વર્ધસ્યો^{૧૭} જઓતા^{૧૮} ક્ષા મે^{૧૯} ભૂતે^{૨૦} અથા રતુશ અપાત્ચિત્ હ્ય^{૨૧}
ક્ષા અપવ^{૨૨} વીધવાઓ^{૨૩} ભઓતૂ^{૨૪}

(હું) હોરમજદની પરસ્તેશ કરનાર,^૨ (હજરત) જરતોસ્તે જાહેર
કાઠેલી દીન પ્રમાણે ચાલનાર,^૩ દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર^૪ (તથા)
હોરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર તરીકે^૫ એકરાર કરું.^૬

(દાદાર હોરમજદને) ખુશાલ કરવાનેમાટે^૭ ખજનો રાખનાર^૮
(તથા) ખોરેહવાળા^૯ (દાદાર) હોરમજદની,^{૧૦} અમશાસ્પંદોની,^{૧૧}
અશો (લોકો)ના^{૧૨} જોરાવર^{૧૩} (તથા) ગાલેખ^{૧૪} ફરોહરોની,^{૧૫} (તથા)
પોસ્યોદકેશ (ધમ્માને અશો જરતોસ્તની આગમચના વખતના યજ્ઞ-
દાંપરસ્તો) ના^{૧૬} ફરોહરોની,^{૧૭} (તથા) નપ્પાનજદિશ્ત (ધમ્માને અશો
જરતોસ્તની દીન કબૂલ રાખનારાઓ) ના^{૧૮} ફરોહરોની^{૧૯}—(એ બધાઓની)
આરાધણા કરવાને,^{૨૦} (તેઓની) ખુખીઓ ગાવાને^{૨૧} (તેઓને) ખુશ્નુદ
કરવાને,^{૨૨} તથા (તેઓની) વખાણ કરવાને^{૨૩} જોતી^{૨૪} (ધમ્માને ક્રિયા
કરનાર) મારી આગળ^{૨૫} યથા અહૂ વર્ધસ્યો^{૨૬} (ધમ્માને “યથા અહૂ
વર્ધસ્યો” ના કલામોની ખુખીઓ) જાહેર કરે.^{૨૭} (રાસી) (જે) અશો^{૨૮}
(તથા) વિદ્વાન^{૨૯} (થયો) (તે) અથા રતુશ અપાત્ચિત્ હ્ય^{૩૦} (એ
કલામોની ખુખીઓ) *જાહેર કરે.^{૩૧}

અહુરેમ્ મજદાંમ્^{૩૨} રએવન્તેમ્^{૩૩} ખરેનંધ્રહુન્તેમ્^{૩૪} યજ્ઞમર્ધદે,^{૩૫}
અમેષા સ્યેન્તા^{૩૬} હુક્ષથ્રા^{૩૭} હુધાઓંધ્રહો^{૩૮} યજ્ઞમર્ધદે,^{૩૯} અપઓનાંમ્^{૪૦}
વંધ્રહીશ^{૪૧} સૂરાઓ^{૪૨} સ્યેન્તાઓ^{૪૩} ક્વપયો^{૪૪} યજ્ઞમર્ધદે.^{૪૫}

❧ (આએ ઠંકાણે અષ્ટમ વોલ્યુમ ૧૨૦૦ પઢી જવી.)

ખજનો રાખનાર^{૩૨} (તથા) ખોરેહવાળા^{૩૩} (દાદાર) હોરમજદને^{૩૪}
હમો વખાણીએ છીએ^{૩૫} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૩૬}); અમશાસ્પંદો^{૩૭}

* એના ખોલાસા બાબે જુઓ સરેશ બાજ, સફા ૨૦ મો.

૧૪૮ ખાજ યથા અહૂ વધર્યો ૧૨૦૦ પઢવાની ખા માએની.

(જેઓ) સારા પાદશાહ^{૩૬} (તથા) સારા ડહાપણવાળા (છે તેઓ) ને^{૩૭}
હમો વખાણીએ છીએ;^{૩૮} અશો (લોકો)ના^{૩૯} ભક્ષાં,^{૪૦} શૂરાં,^{૪૧} (દુનિયાંની)
વૃદ્ધિ કરનારાં^{૪૨} ફરોહરોને^{૪૩} હમો વખાણીએ છીએ.^{૪૪}

(ખાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ ! અવજૂનીએ મરૂદમ
(જાવત) અએદૂન ખાદ (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધર્યો ૨
(જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફેા ૪૫-૪૬)

યસ્નેમય^૧ વહ્નેમય^૨ અઓજસ્ય^૩ જવરેય^૪ આક્રીનામિ^૫ અ-
હુરહે મજદાઓ^૬ રએવતો^૭ ખરેનંધ્રહુતો^૮ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્^૯
અપઓનાંમ્^{૧૦} ફવષિનાંમ્^{૧૧} ઉદ્રનાંમ્^{૧૨} અઈવિથૂરનાંમ્^{૧૩} પઓઈર્યો-
લ્કએષનાંમ્^{૧૪} ફવષિનાંમ્^{૧૫} નખાનજદિશ્તનાંમ્^{૧૬} ફવષિનાંમ્^{૧૭}
અષેમ્ વોહૂ ૧

અહ્માઈ રએશ્ય-હજંધરેમ્-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેરૂરેહૂ મોજદ.

ખજનો રાખનાર^૧ (તથા) ખોરેહવાળા^૨ (દાદાર) હોરમજદની,^૩
અમશાસ્પંદોની,^૪ અશો (લોકો)ના^૫ જોરાવર^૬ (તથા) ગાલેખ ફરોહ-
રોની,^૭ પોસ્યોદકેશ (ઈઆને અશો જરતોસ્તની આગમચના વખતના
યજદાંપરસ્તો)ના^૮ ફરોહરોની,^૯ (તથા) નખાનજદિશ્ત (ઈઆને અશો
જરતોસ્તની દીન કબૂલ રાખનારાઓ)ના^{૧૦} ફરોહરોની^{૧૧}—(એ બધા-
ઓની) આરાધણા,^{૧૨} કીર્તિ,^{૧૩} ચાલાકી^{૧૪} તથા કૌવતને^{૧૫} હું વખાણું છું.^{૧૬}

ખાજ યથા અહૂ વધર્યો ૧૨૦૦ પઢવાની*

જે (એ ખાજ ગાઠા ગાઠામખારના પાંચ દાહાડા ભણવી.)

૫ નામે^૧ યજદાંન^૨ અહુરમજદ^૩ ખોદાએ^૪ અવજૂની^૫ ગોરજે^૬
ખોરેહ^૭ અવજાયાદ^૮ ગેહૂ ગાઠાખ્યો^૯ અહુનવદ્ ગેહૂ^{૧૦} આશતવદ્ ગેહૂ^{૧૧}

* એ ખાજની શરૂઆતની તથા છેડેની ખરનુમન ગાઠાના આક-
રંગાનની ખરનુમનમાંથી લીધેલી છે.

બાજ યથા અહ્ વર્ધસ્યો ૧૨૦૦ પઢવાની બા માએની. ૧૪૬

સ્પેન્તોમદ્ ગેહ્^{૧૨} વોહુ-ક્ષત્ર ગેહ્^{૧૩} વહિસ્તોર્ધસ્ત ગેહ્^{૧૪} ગેહ્ ગાઠા-
બ્યો^{૧૫} અદર્કિર્વશ^{૧૬} ખેરસાદ્^{૧૭}

(દાદાર) હોરમજદ^૩ ને ખોદાર^૨ (તથા) (તમામ ખલકતનો) સાહેબ^૪
(અને) વૃદ્ધિ કરનાર (છે તે)ના^૫ નામ(ની મદદ)થી^૧ (હું આએ ભણવાનું
શરૂ કરુંછું). (તે દાદાર હોરમજદનો) પ્રતાપ^૬ (તથા) ખોરેહ^૭ જુઆદે
થાઓ!^૮ ગાઠા ગાહામખારમાંથી^૯ (ઈઆને પાંચ ગાઠા ગાહામખારમાંના)
(ને) અહુનવદ ગાઠા,^{૧૦} ઓસ્તવદ ગાઠા,^{૧૧} સ્પેન્તોમદ ગાઠા,^{૧૨} વોહુક્ષત્ર
ગાઠા,^{૧૩} વહિસ્તોર્ધસ્ત ગાઠા,^{૧૪} (તથા) અશો ફરોહરો^{૧૬} (આએ બંદગી
તરફ) પોહિંચો!^{૧૭}

અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
દુજૂખત દુજૂવરશ્ત મેમ્ પ ગેતી મનીદ્ ગુશ્મ ગોકત્ ગુશ્મ કદ્ ગુશ્મ
જસ્ત ગુશ્મ બૂન બૂદ્ એસ્તેદ્, અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની
કુનશ્ની તની રવાંની ગેતી મીનાઆંની, ઓએ અવાખશ પશેમાન્ પ
સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. ફનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ તરોઈદીતે
અંધ્રરહે મઈન્યેઉશ; હઈથ્યાવરશ્તાંમ હ્યત્ વસ્ના ક્ષેપેતેમેમ્; સ્ત-
ઓમિ *અષેમ્. અષેમ્ વોહુ ૩

ફવરાને^૧ મજદયસ્નો^૨ જરથુશિત્રશ^૩ વીદએવો^૪ અહુરહે લક-
એષો^૫ (ને ગેહ હોએ તે પઢે) ફસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઓ^૬ રએ-
વતો^૭ ખરેનંધ્રહુતો^૮ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્,^૯ ગાઠાબ્યો^{૧૦} સ્પેન્તાબ્યો^{૧૧}
રતુક્ષત્રાબ્યો^{૧૨} અપઓનિબ્યો^{૧૩} અહુનવર્ધત્યાઓ ગાઠયાઓ^{૧૪} ઉશ્ત-
વર્ધત્યાઓ ગાઠયાઓ^{૧૫} સ્પેન્તા-મઈન્યેઉશ ગાઠયાઓ^{૧૬} વોહુ-ક્ષત્ર-
યાઓ ગાઠયાઓ^{૧૭} વહિસ્તોર્ધસ્તોર્ધશ ગાઠયાઓ,^{૧૮} અપઓનાંમ્^{૧૯}
ફવપિનાંમ્^{૨૦} ઉદ્રનાંમ્^{૨૧} અઈવિથૂરનાંમ્^{૨૨} પઓઈસ્યો-લકએષનાંમ્^{૨૩}
ફવપિનાંમ્^{૨૪} નબાનજદિશ્તનાંમ્^{૨૫} ફવપિનાંમ્,^{૨૬} ફનઓથ્ર^{૨૭} યસ્ના-
ઈચ્ચ^{૨૮} વહ્માઈચ્ચ^{૨૯} ફનઓથ્રાઈચ્ચ^{૩૦} ફસસ્તયએચ,^{૩૧} યથા અહુ વર્ધસ્યો^{૩૨}

* ‘અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ’થી તે હઈ સુધીના બોલોના
અર્થ બાબે જુઓ હોરમજદ ખોદાએ, સફા ૮-૧૦

૧૫૦ બાજ યથા અહ્ વર્ધસ્યો ૧૨૦૦ પઢવાની બા માએની.

જઓતા^{૩૩} ક્ષા મે^{૩૪} મૂતે^{૩૫} અથા રતુશ અપાત્ચિત્ હચ^{૩૬} ક્ષા અપવ^{૩૭}
વીધવાઓ^{૩૮} મઓતૂ^{૩૯}

(હું) હોરમજદની પરસ્તેશ કરનાર,^૨ (હજરત) જરતોસ્તે જાહેર કીધેલી
દીન પ્રમાણે ચાલનાર,^૩ દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર^૪ (તથા) હોરમજદના
તરીકા મુજબ ચાલનાર તરીકે^૫ એકરાર કરું.^૧

(દાદાર હોરમજદને) ખુશાલ કરવાને માટે^{૨૭} ખજનો રાખનાર^{૨૮}
(તથા) ખોરેહવાળા^{૨૯} (દાદાર) હોરમજદની,^{૩૦} અમશાસ્પંદેની,^{૩૧} વૃદ્ધિ કર-
નાર^{૩૨} ગાઠા^{૩૩} (જે) સચ્ચાઈના *સરદાર^{૩૪} (તથા) અશો^{૩૫} (છે તેઓમાંના)
અહુનવદ ગાઠાની,^{૩૬} ઓસ્તવદ ગાઠાની,^{૩૭} સ્પેન્તોમદ ગાઠાની,^{૩૮} વોહુક્ષત્ર
ગાઠાની,^{૩૯} વહેસ્તોઈસ્ત ગાઠાની,^{૪૦} (તથા) અશો (લોકો)ના^{૪૧} જોરાવર^{૪૨} (અને)
ગાલેખર^{૪૩} ફરોહરોની,^{૪૪} પોસ્થોદકેશ (ઈઆને અશો જરતોસ્તની આ-
ગમચના વખતના યજ્ઞદાંપરસ્તો)ના^{૪૫} ફરોહરોની,^{૪૬} (તથા) નખાનજદિસ્ત
(ઈઆને અશો જરતોસ્તની દીન કબૂલ રાખનારાઓ)ના^{૪૭} ફરોહરોની^{૪૮}
(એ બધાઓની) આરાધણા કરવાને,^{૪૯} (તેઓની) ખુખીઓ ગાવાને,^{૫૦}
(તેઓને) ખુસ્તુદ કરવાને,^{૫૧} તથા (તેઓની) વખાણ કરવાને^{૫૨} જોતી^{૫૩}
(ઈઆને ક્રિયા કરનાર) મારી આગળ,^{૫૪} યથા અહ્ વર્ધસ્યો^{૫૫} (ઈઆને
“યથા અહ્ વર્ધસ્યો”ના કલામોની ખુખીઓ) જાહેર કરે.^{૫૬} (રાસ્તી)
(જે) અશો^{૫૭} (તથા) વિદ્વાન^{૫૮} (થયો) (તે) અથા રતુશ અપાત્ચિત્
હચ^{૫૯} (એ કલામોની ખુખીઓ) જાહેર કરે.^{૬૦}

અહુરેમ્ મજદાંમ્^{૬૦} રએવન્તેમ્^{૬૧} ખરેનંધ્રહુન્તેમ્^{૬૨} યજ્ઞમઈદે,^{૬૩}
અમેષા સ્પેન્તા^{૬૪} હુક્ષત્રા^{૬૫} હુધાઓંધ્રહો^{૬૬} યજ્ઞમઈદે.^{૬૭} ગાઠાઓ
સ્પેન્તાઓ^{૬૮} રતુક્ષત્રાઓ^{૬૯} અપઓનીશ્^{૭૦} યજ્ઞમઈદે,^{૭૧} અહુનવર્ધ-
તીમ્ ગાઠાંમ્^{૭૨} અપઓનીમ્^{૭૩} અપહે^{૭૪} રતૂમ્^{૭૫} યજ્ઞમઈદે,^{૭૬} ઉશતવ-
ઈતીમ્ ગાઠાંમ્^{૭૭} અપઓનીમ્^{૭૮} અપહે^{૭૯} રતૂમ્^{૮૦} યજ્ઞમઈદે,^{૮૧} સ્પેન્તા-
મઈન્યૂમ્ ગાઠાંમ્^{૮૨} અપઓનીમ્^{૮૩} અપહે^{૮૪} રતૂમ્^{૮૫} યજ્ઞમઈદે,^{૮૬}
વોહુ-ક્ષત્રાંમ્ ગાઠાંમ્^{૮૭} અપઓનીમ્^{૮૮} અપહે^{૮૯} રતૂમ્^{૯૦} યજ્ઞમઈદે,^{૯૧}
વહિશતોઈશતીમ્ ગાઠાંમ્^{૯૨} અપઓનીમ્^{૯૩} અપહે^{૯૪} રતૂમ્^{૯૫} યજ્ઞમ-
ઈદે;^{૯૬} અપઓનાંમ્^{૯૭} વંધ્રહોઈશ્^{૯૮} સૂરાઓ^{૯૯} સ્પેન્તાઓ^{૧૦૦} ક્ષવપયો^{૧૦૧}

* વખતની ઉપર સરદારી ભોગવનારા (ડાકટર સીગલ).

યજ્ઞમર્ધદે.^{૮૦} અહુનેમ્ વર્ધરીમ્^{૮૧} તનૂમ્^{૮૨} પાઈતિ,^{૮૩} અહુનેમ્ વર્ધરીમ્^{૮૪}
તનૂમ્^{૮૫} પાઈતિ,^{૮૬} અહુનેમ્ વર્ધરીમ્^{૮૭} તનૂમ્^{૮૮} પાઈતિ.^{૮૯}

❧ (આએ ઠેકાણે યથા અહૂ વર્ધસ્યો ૧૨૦૦ પઢી જવી.)

ખજનો રાખનાર^{૪૧} (તથા) ખોરેહવાળા^{૪૨} (દાદાર) હોરમજદને^{૪૦}
હમો વખાણીએ છીએ^{૪૩} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૪૩}); અમશારપંદો^{૪૪}
(જેઓ) સારા પાદશાહ^{૪૫} (તથા) સારા હાપણવાળા (છે તેઓ)ને^{૪૬} હમો
વખાણીએ છીએ;^{૪૭} વૃદ્ધિ કરનાર^{૪૮} ગાઠા^{૪૯} (જે) સરચાઈના *સરદાર^{૪૯}
(તથા) અશો(છે તેઓ)ને^{૫૦} હમો વખાણીએ છીએ;^{૫૧} અશો^{૫૩} અહુનવદ
ગાઠા^{૫૨} (જે) અશોઈનો^{૫૪} સરદાર (તે)ને^{૫૫} હમો વખાણીએ છીએ;^{૫૬}
અશો^{૫૮} એસ્તવદ ગાઠા^{૫૭} (જે) અશોઈનો^{૫૯} સરદાર (તે)ને^{૬૦} હમો
વખાણીએ છીએ;^{૬૧} અશો^{૬૩} સ્પેન્તોમદ ગાઠા^{૬૨} (જે) અશોઈનો^{૬૪} સર-
દાર (તે)ને^{૬૫} હમો વખાણીએ છીએ;^{૬૬} અશો^{૬૭} વોહુક્ષઞ્ચ ગાઠા^{૬૮} (જે)
અશોઈનો^{૬૯} સરદાર (તે)ને^{૭૦} હમો વખાણીએ છીએ;^{૭૧} અશો^{૭૩}
વહેસ્તોઈસ્ત ગાઠા^{૭૦} (જે) અશોઈનો^{૭૨} સરદાર (તે)ને^{૭૩} હમો વખાણીએ
છીએ;^{૭૪} અશો (લોકો)ના^{૭૫} ભલાં,^{૭૬} શૂરાં,^{૭૭} (તથા) વૃદ્ધિ કરનાર^{૭૮}
ફરોહરોને^{૭૯} હમો યાદ કરીએ છીએ.^{૮૦} અહુનવર^{૮૧} તનને^{૮૨} બંચાવેછે;^{૮૩}
અહુનવર^{૮૪} તનને^{૮૫} બંચાવેછે;^{૮૬} અહુનવર^{૮૭} તનને^{૮૮} †બંચાવેછે.^{૮૯}

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ ! અવજૂનીએ મરૂદૂમ્ (ભવત)
અએદૂન્ બાદ્ (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વર્ધસ્યો ૨
(જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફો ૪૫-૪૬)

યસ્નેમય^૧ વહ્નેમય^૨ અઓજસય^૩ જવરેય^૪ આફ્રીનામિ^૫ અ-
હુરહે મજદાઓ^૬ રએવતો^૭ ખરેનંધ્રહુતો^૮ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્,^૯
ગાઠાખયો^{૧૦} સ્પેન્તાખયો^{૧૧} રતુક્ષત્રાખયો^{૧૨} અપઓનિખયો^{૧૩} અહુન-
વર્ધત્યાઓ ગાઠયાઓ^{૧૪} ઉશ્તવર્ધત્યાઓ ગાઠયાઓ^{૧૫} સ્પેન્તા-મર્ધન્યે-
ઉશ્ ગાઠયાઓ^{૧૬} વોહુ-ક્ષત્રયાઓ ગાઠયાઓ^{૧૭} વહિશ્તોઈશ્તોઈશ્
ગાઠયાઓ,^{૧૮} અપઓનાંમ્^{૧૯} ક્વવિનાંમ્^{૨૦} ઉદ્રનાંમ્^{૨૧} અઈવિથૂરનાંમ્^{૨૨}
પઓઈસ્યો-લકએષનાંમ્^{૨૩} ક્વવિનાંમ્^{૨૪} નખાનજદિશ્તનાંમ્^{૨૫} ક્વવ-
વિનાંમ્,^{૨૬} અપેમ્ વોહુ ૧

* વખતની ઉપર સરદારી ભોગવનારા (ડાક્ટર સ્પીગલ).

† એના ખોલાસા બાએ જુઓ સરોશ બાજ, સફો ૨૦-૨૧

ખજનો રાખનાર^૭ (તથા) ખોરેહવાળા^૮ હોરમજદની,^૯ અમશા-
સ્પંદોની,^{૧૦} વૃદ્ધિ કરનાર^{૧૧} ગાઠા^{૧૨} (જો) સમ્યાઈના *સરદાર^{૧૩} (તથા)
અશો (છે તેઓ) માંના^{૧૪} અહુનવદ ગાઠાની,^{૧૫} ઓસ્તવદ ગાઠાની,^{૧૬}
સ્પેન્તોમદ ગાઠાની,^{૧૭} વોહુક્ષત્ર ગાઠાની,^{૧૮} વહેસ્તોઈસ્ત ગાઠાની,^{૧૯}
(તથા) અશો (લોકો)ના^{૨૦} જોરાવર^{૨૧} (તથા) ગાલેખર^{૨૨} ફરોહરોની,^{૨૩}
પોસ્તોદકેશ (ઈઆને અશો જરતોસ્તની આગમચના વખતના યજ્ઞ-
દાંપરસ્તો)ના^{૨૪} ફરોહરોની,^{૨૫} નખાનજદિસ્ત (ઈઆને અશો જરતોસ્તની
દીન કબૂલ રાખનારાઓ)ના^{૨૬} ફરોહરોની^{૨૭}—(એ બધાઓની) આરાધણા,^{૨૮}
કીર્તિ,^{૨૯} ચાલાકી^{૩૦} તથા કોવતને^{૩૧} હું વખાણું છું.^{૩૨}

રોજ તથા માહનાં નામ.

(તીશે રોજનાં નામ.)

૧ દાદાર હોરમજદ.	૧૬ મેહર યજ્ઞદ.
૨ બેહુમન અમેશાસ્પંદ.	૧૭ સરોશ યજ્ઞદ.
૩ અરદીબેહિસ્ત અમેશાસ્પંદ.	૧૮ રશને રાસ્ત યજ્ઞદ.
૪ શેહરેવર અમેશાસ્પંદ.	૧૯ ફરોશખ ફરવરદીન.
૫ અસફ્રનદારમદ અમેશાસ્પંદ.	૨૦ બેહિરાંમ યજ્ઞદ.
૬ ખોરદાદ અમેશાસ્પંદ.	૨૧ મીના રાંમ.
૭ અમરદાદ અમેશાસ્પંદ.	૨૨ ગોવાદ યજ્ઞદ.
૮ દઝે પ આદર દાદાર.	૨૩ દઝે પ દીન દાદાર.
૯ આદર યજ્ઞદ.	૨૪ દીન યજ્ઞદ.
૧૦ આવાં અરદી સૂર બાંનુ.	૨૫ મીના અશીરાવંધ.
૧૧ ખોરશેદ યજ્ઞદ.	૨૬ આસ્તાદ યજ્ઞદ.
૧૨ મોહોર યજ્ઞદ.	૨૭ મીના આસ્માન.
૧૩ તીર યજ્ઞદ.	૨૮ જમીઆદ યજ્ઞદ.
૧૪ ગોશ યજ્ઞદ.	૨૯ મીના મારેસ્પંદ.
૧૫ દઝે પ મેહર દાદાર.	૩૦ મીના અનેરાંન.

* વખતની ઉપર સરદારી ભોગવનારા (ડાક્ટર સ્પીગલ.)

(આરે મહીનાનાં નામ.)

૧ કુરવરદીન.	૭ મેહર.
૨ અરદીખેહરેત.	૮ આવાં.
૩ ખોરદાદ.	૯ આદર.
૪ તીર.	૧૦ દએ.
૫ અમરદાદ.	૧૧ ખેહમન.
૬ રોહરેવર.	૧૨ અસકુનદારમદ.

પાંચ ગાઠા ગાહામખારને લગતો ખોલાસો.

(જાણવું જે નીચે જણાવેલા પાંચ ગાઠાના દાહાડા અસકુનદારમદ મહીનો પુરો થયા પછી આવેછે.)

૧ અહુનવદ.—૨ આશતવદ.—૩ સ્પેન્તોમદ.—૪ વોહુક્ષત્ર.—૫ વહેરતોઈરેત.

ખોલાસો:—(“ ઉપર જણાવેલા પાંચ ગાઠા ગાહામખારનાં નામો જરતોસ્તના ગાઠાના નામ ઉપરથી આપેલાંછે. હવે જારે વરસના ૩૬૦ દાહાડાઉપર પાંચ દાહાડાનો વધારો કીધો, તારે તે દાહાડાઓનાં નામ આપવાસાં જરતોસ્તીઓમાંની કોઈ પાંચ ઉમદા ચીજોનાં નામ શોધ્યાં ક્રુતે એ પાંચ દાહાડાઓ ઉપર લાગુ પાડી શકાએ, અને તેઓને જરતોસ્તના પાંચ ગાઠાનાં નામો સિવાય ખીજાં વધારે માન ભરેલાં પાંચ નામો જડ્યાં નહી, અને તે સખખથી એ પાંચ દાહાડાઓને જરતોસ્તના ખનાવેલા પાંચ ગાઠાનાં નામ આપવામાં આવ્યાં. એ દાહાડાખી પાંચ તથા જરતોસ્તના ગાઠાખી પાંચ, તેથી એ ગાઠાનાં નામ એ પાંચ દાહાડાને આખી દેવાથી સારો મેર આવી *જાએછે.” વળી એ પાંચ ગાઠા

* ‘જરતોસ્તી અભ્યાસ,’ આંક ૧૧ મો, સંક્ર ૨૦૦-૨૦૧

ગાહામખારને એકથી વધારે નામે ઓળખેલા છે:—૧-પંજે અંદરગાંન એ-
ટલે વચમાંના પાંચ દાહાડા, ઈઆને એક વરસના છેલ્લા મહીના અને
ખીજ વરસના પહેલા મહીનાની વચ્ચેના પાંચ દાહાડા. ૨-પંજે મેહ એ-
ટલે મ્હોટા પાંચ દાહાડા. જાણવું જે ફરવરદેગાનના દશ દાહાડામાંથી
પહેલા પાંચ દાહાડાને પંજે કેહ અને ખીજ પાંચ દાહાડાને ઈઆને
ગાહાના પાંચ દાહાડાને પંજે મેહ કરીને કેહેછે; પહેલા પાંચ દાહાડાના
કરતાં ખીજ પાંચ દાહાડાઓને ઘણા મ્હોટા ગણેલા છે. ૩-પંજે અ-
શોઆંન ઈઆને અશો લોકાના ફરોહરોના આગળે દુનિયામાં આવ-
વાના છેલ્લા પાંચ દાહાડા.)

વરસના છ ગાહામખારને લગતો ખોલાસો.

૧ મએદીઓજરેમ.— ૨ મએદીઓશહેમ.— ૩ પએતેશ-
હેમ.— ૪ અયાથેમ.— ૫ મએદીઆરેમ.— ૬ હુમસ્પથમએદએમ.

(ઉપર જણાવેલા ગાહામખારોનો ખોલાસો તથા તેઓની
ફસલો અવસ્થા પ્રમાણે નીચે મુજબ સમજવી.)

૧ મએદીઓજરેમ.—એ ગાહામખાર અરદીએહેશ્ત મહીનાના
ખોરશેદ રોજથી શરૂ થાયછે, અને દએ પ મેહેર રોજે આખેર થાયછે.
એ ખોલનો અર્થ “પુર લીલોતરી અથવા ભર વસંત ઋતુનો વખત” એવો
થાયછે. એ ગાહામખારના વખત ઉપર ઝાડપાનોમાં રસકસ વધારે હોયછે.

૨ મએદીઓશહેમ.—એ ગાહામખાર તીર મહીનાના ખોરશેદ
રોજથી શરૂ થાયછે અને દએ પ મેહેર રોજે આખેર થાયછે. એ ખો-
લનો અર્થ “પુર ગરમીનો વખત” કરીને થાયછે. એ ગાહામખારના
વખત ઉપર ખેતરો અનાજથી ભરપુર થઈ રહેલાં હોયછે.

૩ પએતેશહેમ.—એ ગાહામખાર શહેરવર મહીનાના આસ્તાદ
રોજથી શરૂ થાયછે અને અનરાન રોજે આખેર થાયછે. એ ખો-
લનો અર્થ “અનાજ તથા મેવો ઉતારવાનો વખત” થાયછે. ઉતરતી

ગરમીમાં જ્યારે અનાજ તથા ફલ પાક્યાં હોય્ને અને તે ઉતારવાનો હીંગામ પોંહોંચ્યો હોય્ને તે વખતને પચ્ચેતેશહેમ ગાહામખાર કહેછે.

૪ અયાથ્રેમ.—એ ગાહામખાર મેહેર મહીનાના આસ્તાદ રોજથી શરૂ થાય્ને અને અનેરાંન રોજે આખેર થાય્ને. એ ખોલનો ચોકસ અર્થ હજુરસુધી ઠસ્યો નથી. એની સિક્તમાં ઇજ્જનેના ૧ લા, ૨ જા તથા ૩ જા હામાં તેમજ વીસ્પરદના ૧ લા તથા ૨ જા કરદામાં, “ક્રુઓઉ-વચ્ચેસ્તેમ વરૂણિ—હસ્ત” એ પ્રમાણે ખોલો આવેલાછે. ડાકટર સ્પીગળે એ ખોલોનો અર્થ “વધારો કરનાર (તથા) કોવત આપનાર” કીધોછે. શેઠ ખરશેદજી રશતમજી કાંમાજીએ “(ગરમીનો) છેડો લાવનાર તથા ગોશન છોડવનાર” એ પ્રમાણે અર્થ કીધોછે. ઇઆને એ ગાહામખારના હીંગામ ઉપર ગરમીનું આખેર થવું તથા કટલાંએક ચોપગાં જનવરોમાં રોહિવતનું ઉત્પન્ન થવું થાય્ને.

૫ મએદીઆરેમ.—એ ગાહામખાર દએ મહીનાના મેહેર રોજથી શરૂ થાય્ને, અને અનેરાંન રોજે આખેર થાય્ને. એ ખોલનો અર્થ જેરોમ “પુર સરદી તથા વરસાદને લીધે ધંધો રોજગાર કમ ચાલ્યાથી માણસને આસાએશ મળવાનો વખત” થાય્ને.

૬ હુમસ્પથમએદએમ.—એ ગાહામખાર અસફનદારમદ મહીનો પુરો થયા પછી ગાહાના પાંચ દાહાડા જે આવેછે તેને કહેછે. એ ખોલનો અર્થ “સરદી તથા ગરમીનું સમતોલ થવું તથા દાહાડાનું રાત તથા દિવસના એ સરખા ભાગમાં વેહેચાઈ જવું, ઇઆને દિવસનું તથા રાતનું બરાબર ૧૨ કલાકની સરખી લંબાઈનું થવું” એવો થાય્ને.

બારે મહીનાના જશનોની ખીના.

માહ ૧ લો શરૂરોખ શરવરદીન.

રોજ ૧ લો દાદાર હોરમજદ—નઓરોજ.

રોજ ૩ જો અરદીએહેશત—રપિથવન ઇજવાનો દાહાડો.

રોજ ૬ થો ખોરદાદ—ખોરદાદ સાલનું *જશન.

રોજ ૧૮ મો ફરવરદીન—ફરવરદીઆનનું જશન.

માહ ૨ નો અરદીબેહૈશત અમેશાસ્પંદ.

રોજ ૩ નો અરદીબેહૈશત—અરદીબેહૈશત મહીનાનું જશન.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદથી તે રોજ ૧૫ મો દઝે ૫ મેહર સુધી,
મએદીઆજરેમ ગાહામખારના પાંચ દાહાડા.

માહ ૩ નો ખોરદાદ અમેશાસ્પંદ.

રોજ ૬ થો ખોરદાદ—ખોરદાદ મહીનાનું જશન.

માહ ૪ થો તેશતર તીર.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદથી તે રોજ ૧૫ મો દઝે ૫ મેહર સુધી,
મએદીઆશહેમ ગાહામખારના પાંચ દાહાડા.

રોજ ૧૩ મો તીર—તીર મહીનાનું જશન.

માહ ૫ મો અમરદાદ અમેશાસ્પંદ.

રોજ ૭ મો અમરદાદ—અમરદાદ મહીનાનું જશન.

* એ દાહાડાને આપણી દીનને લગતી પાછલી કેતાઓમાં ધણી મહોટો ગણેલોછે, સખખ કે એ દાહાડે કદીમ ધરાનની તવારીખના સંબંધમાં ધણા અગત્યના બનાવો બન્યા હતા, તેઓમાંના મુખ્ય ત્રીણે મુજબ છે:—૧—‘મખ્ય’ તથા ‘મખ્યાંન’ નામનું આએ દુનિયાનું સઉથી પેહેલું જોડું દાદાર હોરમજદે પેદા કીધું. ૨—ગયોમરદ નામનો અસલી ધરાનનો પેહેલો પાદશાહ જન્મ પામ્યો. ૩—પેશદાદ ખાનદાંનનો હોશંગ પાદશાહ પેદા થયો. ૪—ટેહેમુરસ જેને ‘દીવખંદ’ કહેતા હતા તેણે હારેમન તથા દેવોને જેર કીધા. ૫—ફરેદુને પોતાની પાદશાહી પોતાના ત્રણ દીકરાઓને વહેચી આપી. ૬—સામ નરીમાને એક જખરજસ્ત દેવને માસ્યો. ૭—કેખસર પાદશાહે અફરાસીઆખને માસ્યો. ૮—કેખસર પાદશાહ પોતાનું તખ્ત છોડીને ગોશોનશીન થયો. ૯—પેગમખર જરતોસ્ત સાહેબ જન્મ પામ્યા. ૧૦—હજરત જરતોસ્ત સાહેબને દાદાર હોરમજદની તરફથી દીનની આગાહી તથા પેગમખરી મળી. ૧૧—ગુસ્તાસપ પાદશાહે જરતોસ્તી દીન કબૂલ કીધી, ઇત્યાદિ.

માહ ૬ ઠો રોહિરેવર અમેશાસ્પંદ.

રોજ ૪ થો રોહિરેવર—રોહિરેવર મહીનાનું જશન.

રોજ ૨૬ મો આસ્તાદથી તે રોજ ૩૦ મો અતેરાંન સુધી,
પચ્ચેતેશહેમ ગાહામખારના પાંચ દાહાડા.

માહ ૭ મો મેહિર યજ્ઞદ.

રોજ ૧૬ મો મેહિર—મેહિર મહીનાનું જશન.

રોજ ૨૬ મો આસ્તાદથી તે રોજ ૩૦ મો અતેરાંન સુધી,
અયાથ્રેમ ગાહામખારના પાંચ દાહાડા.

માહ ૮ મો આવાં અરદ્વી સૂર બાંતુ.

રોજ ૧૦ મો આવાં—આવાં મહીનાનું જશન.

માહ ૯ મો આદર યજ્ઞદ.

રોજ ૯ મો આદર—આદર મહીનાનું જશન.

રોજ ૧૯ મો ફરવરદીન—ફરવરદીઆંનનું *જશન.

માહ ૧૦ મો દઝ્યે દાદાર.

રોજ ૧ લો દાદાર હોરમજ્ઞદ—દઝ્યે મહીનાનું પેહેલું જશન.

રોજ ૮ મો દઝ્યે ૫ આદર દાદાર—દઝ્યે મહીનાનું બીજું જશન.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદ—પેગમખર અરો જરતોસ્તનો †દીસો.

રોજ ૧૫ મો દઝ્યે ૫ મેહિર દાદાર—દઝ્યે મહીનાનું ત્રીજું જશન.

રોજ ૧૬ મો મેહિરથી તે રોજ ૨૦ મો પેહેરાંમ સુધી, મઝ્યે-
દીઆરેમ ગાહામખારના પાંચ દાહાડા.

રોજ ૨૩ મો દઝ્યે ૫ દીન દાદાર—દઝ્યે મહીનાનું ચોથું જશન.

* જો કોઈ રાખસ દરિયાની સફરમાં, ખુસ્કીની મુસાફરીમાં ઈઆ કોઈ ખીજ હાદેસાથી ગુજરી ગયો હોય, અને તેના મરણનો દાહાડો જણાવ્યેલો નહીં હોય તો, આયે જશન ઉપર તેના મરણનો દાહાડો ફરવવામાં આવેછે.

† હજરત અરો જરતોસ્તનો હક થવાનો દાહાડો.

માહ ૧૧ મો બેહમન અમેશાસ્પંદ.

રોજ ૨ જો બેહમન—બેહમન મહીનાનું જશન.

માહ ૧૨ મો અસફનદારમદ અમેશાસ્પંદ.

રોજ ૫ મો અસફનદારમદ—અસફનદારમદ મહીનાનું જશન.

રોજ ૬ ઠો ખોરદાદ—અવરદાદ સાલગાહનું જશન.

રોજ ૨૬ મો આસ્તાદથી ૧૦ દાહાડા મુક્તાદના.

રોજ ૨૯ મો મારેસ્પંદ—મીનો મારેસ્પંદનું *જશન.

સાત હ્રમકારાનાં નામ.

- ૧ હોરમજદ—દઝે ૫ આદર—દઝે ૫ મેહર—દઝે ૫ દીન.
- ૨ બેહમન—મોહોર—ગોશ—રાંમ.
- ૩ અરદીબેહસ્ત—આદર—સરોશ—બેહરાંમ.
- ૪ શેહરેવર—†પુર—મેહર—આસ્માંન—અનેરાંન.
- ૫ અસફનદારમદ—આવાં—દીન—‡અરદ—મારેસ્પંદ.
- ૬ ખોરદાદ—તીર—§અરદાફર્વશ—ગોવાદ.
- ૭ અમરદાદ—રશને—આસ્તાદ—જમીઆદ.

* એ દાહાડે પેગમખર અશો જરતોસ્તે ગુસ્તાસ્પ પાદશાહને મો-જેજ કરી દેખાડ્યા હતા.

† “ પુર ” તે “ ખોરશેદ ” સમજવો.

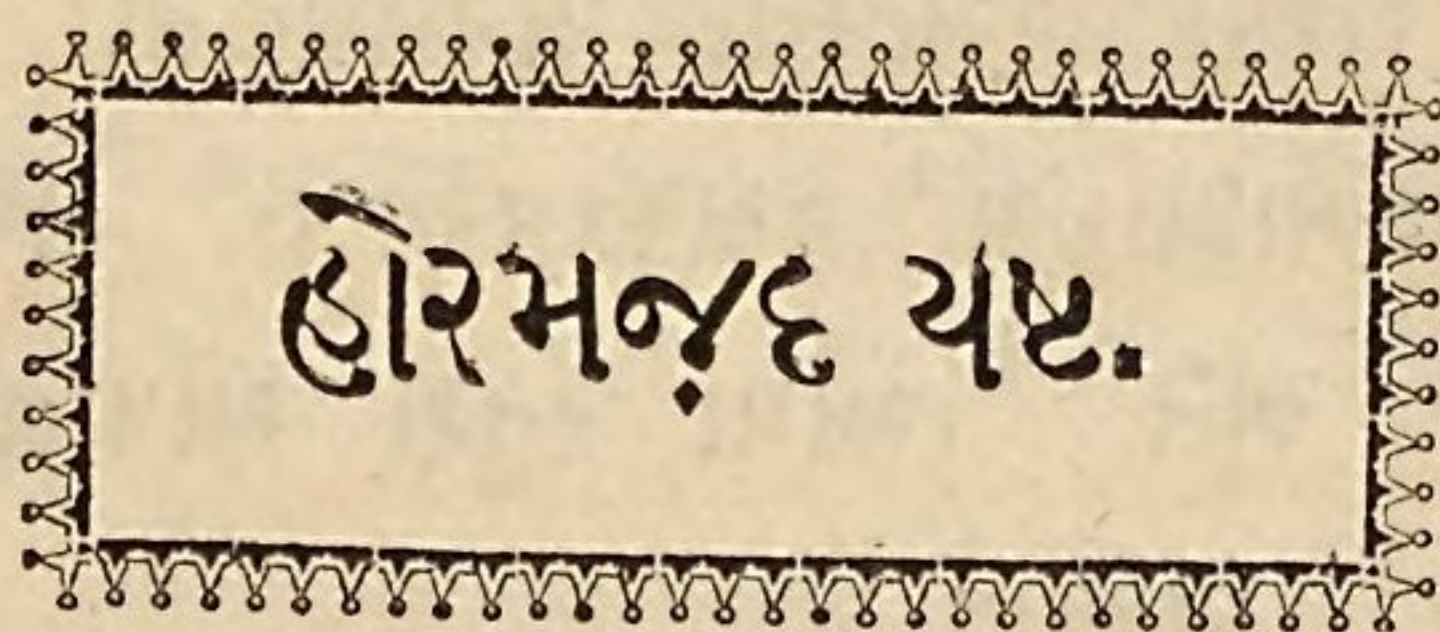
‡ “ અરદ ” તે “ અશીશવંધ ” સમજવો.

§ “ અરદાફર્વશ ” તે “ ફરવરદીન ” (અશો ફરોહરોનો દાહાડો) સમજવો.

જેને નીચે જણાવેલા અવસ્તા મોહોડેથી અથવા ચોપડીમાંથી
વાંચીને ભણતાં નહીં આવડતા હોએ તો, તેને માટે નીચે જણાવેલા
હોનવર ભણવાને ફારસી રવાએતોમાં ફરમાવેછે.

ખોરશોદ નીઆએશના યથા અહ્ન વર્ધસ્યો ૧૦૩ પઢે.
મેહેર નીઆએશના યથા અહ્ન વર્ધસ્યો ૬૫ પઢે.
માહમોખ્તાર નીઆએશના યથા અહ્ન વર્ધસ્યો ૬૫ પઢે.
અરદ્દીસૂર નીઆએશના યથા અહ્ન વર્ધસ્યો ૬૫ પઢે.
આતશ નીઆએશના યથા અહ્ન વર્ધસ્યો ૬૫ પઢે.
પાંચે ગેહમાંની દરેક ગેહના યથા અહ્ન વર્ધસ્યો ૬૫ પઢે.
પતેતના યથા અહ્ન વર્ધસ્યો ૧૨૧ તથા અષેમ વોહ્ન ૧૨ પઢે.
હોરમજ્જદ યજ્ઞના યથા અહ્ન વર્ધસ્યો ૧૦૩ તથા અષેમ વોહ્ન ૧૨ પઢે.
અરદ્દીએહેસ્ત યજ્ઞના યથા અહ્ન વર્ધસ્યો ૬૫ પઢે.
સરોશ યજ્ઞ હાદોખ્તના યથા અહ્ન વર્ધસ્યો ૭૫ પઢે.
સરોશ યજ્ઞ વડીના યથા અહ્ન વર્ધસ્યો ૧૦૩ પઢે.
આફરંમાનના યથા અહ્ન વર્ધસ્યો ૧૨૧ તથા અષેમ વોહ્ન ૧૨ પઢે.

ફનઓથ^૧ અહુરહે મજ્જદાઓ.^૨ અષેમ વોહ્ન ૧
પ નામે^૩ યજ્ઞદાંન્^૪ અહુરમજ્જદ^૫ ખોદાએ^૬ અવજ્જની^૭ ગોરજે^૮
ખોરેહ્^૯ અવજ્જયાહ્^{૧૦} દાદાર અહુરમજ્જદ^{૧૧} રયોમંદ^{૧૨} ખોરેહ્ મંદ^{૧૩}
મીનાઓન્ મીના^{૧૪} ઘેરેતુમ^{૧૫} ઘેરસાહ્.^{૧૬}

(દાદાર) હોરમજ્જદની^૨ ખુશ્નુદી^૧ (થાઓ) ! (દાદાર) હોરમજ્જદ^૫ (જે)
ખોદા^૬ (તથા તમામ ખલકતનો) સાહેબ^૬ (તથા) વૃદ્ધિ કરનાર (છે તે)ના^૭
નામ(ની મદદ)થી^૩ (હું આએ ભણવાનું શરૂ કરું છું). (તે દાદાર
હોરમજ્જદનો) પ્રતાપ^૪ (તથા) ખોરેહ્ જુઆદે થાઓ !^{૧૦} દાદાર હોર-

મજદ^{૧૧} (જે) ખજનો રાખનાર^{૧૨} (તથા) ચલકાતવાળો^{૧૩} (છે) (તથા જે) મીનોએનો મીનો^{૧૪} (ધ્યાને બધા મીનોએમાં સઉથી સરસ) (તથા) સઉથી ચઢતે દરજ્જેનો^{૧૫} (છે તે મારી મદદે) પોહોંચો !^{૧૬}

અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્ અજ્ઞ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્
દુજ્જૂપ્ત દુજ્જવરૂત મેમ્ પ ગેતી મનીહ્ પુશ્મ ગોક્ત્ પુશ્મ ક્દ્
પુશ્મ જસ્ત્ પુશ્મ ખૂન્ ખૂદ્ એસ્તેહ્ અજ્ઞ આંન્ ગુનાહ્ મનશની
ગવશની કુનશની તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, એએ અવાખશ
પશેમાન્ પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ્ ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજ્ઞ-
દાઓ, તરોઈદીતે અંધૂરહે મઈન્યેઉશ; હૃઈથ્યાવરૂતાંમ્ હ્યત્ વરના
ક્રપોતેમેમ્. સ્તઓમિ અપેમ્ વોહૂ ૧

(એના તરજુમા બાએ જુઓ હોરમજદ ખોદાએ, સફેા ૮-૧૦)

~~મજ્ઞ~~ ક્રસ્તુયે હુમતોઈખ્યસ્યા (જવત) સ્તઓમિ અપેમ્. અપેમ્
વોહૂ ૩ (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફેા ૩૩ મો.)

કવરાને મજ્ઞદયસ્નો જરથુરિત્વશ વીદએવો અહુરહે હકએષો
(જે જેહ હોએ તે પઢે) ક્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્ઞદાઓ^૧ રએવતો^૨ ખરેનંધ્રહુતો^૩ ક્ષનઓથ્ર^૪ યસ્ના-
ઈચ^૫ વહ્માઈચ^૬ ક્ષનઓથ્રાઈચ^૭ ક્રસસ્તયએચ,^૮ યથા અહૂ વઈસ્યો^૯
જઓતા^{૧૦} ક્રા મે^{૧૧} મૂતે^{૧૨} અથા રતુશ અપાત્ચિત્ હચ^{૧૩} ક્રા
અપવ^{૧૪} વીધવાઓ^{૧૫} સઓતૂ.^{૧૬}

(દાદાર હોરમજદને) ખુશાલ કરવાનેમાટે^૧ (ફલાની ગેહમાં) ખ-
જનો રાખનાર^૨ તથા ચલકાતવાળા^૩ હોરમજદની^૪ આરાધણા કરવાને,^૫
(તેની) ખુખીઓ ગાવાને,^૬ (તેને) ખુસ્તુદ કરવાને^૭ તથા (તેની) વખાણ
કરવાને^૮ જોતી^{૧૦} (ધ્યાને ક્રિયા કરનાર) મારી આગળ^{૧૧} યથા અહૂ
વઈસ્યો^૯ (ધ્યાને ‘યથા અહૂ વઈસ્યો’ના કલામેની ખુખીઓ) જાહેર
કરે;^{૧૨} (રાસ્પી) (જે) અશો^{૧૪} (અને) વિદ્વાન^{૧૫} (થયો) (તે) અથા રતુશ
અપાત્ચિત્ હચ^{૧૩} (એ કલામેની ખુખીઓ) *જાહેર કરે.^{૧૬}

* એના ખોલાસા બાએ જુઓ સરેશ બાજ, સફેા ૨૦ મો.

યેરેસત્^૧ જરથુશ્તો^૨ અહુરેમ મજદાંમ^૩ અહુર મજદ^૪ મધન્યો^૫
સ્પેનિશ્ત^૬ દાતરે^૭ ગએથનાંમ^૮ અસ્તવર્ધતિનાંમ^૯ અપાઉમ^{૧૦} મિ-
સ્વાનહે ગાત્વો^{૧૧} ખધાતહે^{૧૨} કત્^{૧૩} અસ્તિ^{૧૪} માંથહે સ્પેન્તહે^{૧૫}
અમવસ્તેમેમ^{૧૬} કત્^{૧૭} વેરેથવસ્તેમેમ^{૧૮} *કત્ ખરેનંધ્રહસ્તેમેમ^{૧૯}
કત્^{૨૦} યાસ્કેરેસ્તેમેમ^{૨૧} કત્^{૨૨} વારેથધન્યોતેમેમ^{૨૩} કત્^{૨૪} બએ-
પજ્યોતેમેમ^{૨૫} કત્^{૨૬} ભપએષો-તઉર્વયાંસ્તેમેમ^{૨૭} દએવનાંમ^{૨૮} મ-
ધ્યાનાંમય^{૨૯} કત્^{૩૦} વીસ્પહે^{૩૧} અંધ્રહેઉશ^{૩૨} અસ્તવતો^{૩૩} મન^{૩૪}
અસ્તિ^{૩૫} વીજદ્મિશ્તેમેમ^{૩૬} કત્^{૩૭} વીસ્પહે^{૩૮} અંધ્રહેઉશ^{૩૯} અસ્તવતો^{૪૦}
અંધ્રહવાંમ^{૪૧} અસ્તિ^{૪૨} વીમરેજિશ્તેમેમ^{૪૩}

(પેગમખર) જરતોસ્તેર (દાદાર) હોરમજદને^૩ પુછ્યું કે^૧ હાડમંદ^૬
જેહાંનના^૮ (તથા) ખુદરતી^{૧૨} †હમેસ્તગેહાનના^{૧૧} અએ ધણાજ વૃદ્ધિ
કરનાર^૫ મીનો,^૫ અશો^{૧૦} પેદાકરનાર^૭ હોરમજદ^૪! “માંથ સ્પેન્ત”ના^{૧૫}
ક્રીઓ^{૧૩} (ભાગ) સઉથી હિમ્મત આપનારો,^{૧૬} સઉથી કૃતેહ આપનારો,^{૧૯}
સઉથી ખોરેહમંદ^{૧૯} (તથા) સઉથી વધારે કામ કરનાર,^{૨૧} ધણાજ કૃતેહથી
મારનાર,^{૨૩} ધણાજ તંદરોસ્તી આપનાર^{૨૫} (તથા) દેવોની^{૨૮} તથા
(ખરાબ) માણસોની^{૨૯} ખરાબીને ધણાજ તોડનાર^{૨૭} છે^{૧૨}? (“માંથ
સ્પેન્ત”ના) ક્રીઓ^{૩૦} (ભાગ) તમામ^{૩૧} હાડમંદ^{૩૩} દુનિયાંમાં^{૩૨} મનને^{૩૪}
ધણાજ પોંહોંચનારો^{૩૬} (અથવા અસરકારક^{૩૬}), (તથા) તમામ^{૩૮} હાડમંદ^{૪૦}
દુનિયાંમાં^{૩૯} જીવને^{૪૧} ધણાજ પાક કરનારો^{૪૩} છે^{૧૪૨}

* આએ ફકરામાં કત્ બોલ દરેક વિશેષણની આગમચ આવેલોછે,
પણ ગુજરાતી ભાષાની રૂઢી પ્રમાણે એનો તરજુમો એકજ વખત કીધોછે.

† ‘ હમેસ્તગેહાન ’ એ બેહસ્ત તથા દોજખની વચ્ચેની જગાને
કહેછે. જે માણસોના સવાબ તથા પાપ એકસરખાં હોએછે તેઓનેમાટે
પેલી જેહાંનમાં ઠરવેલી જગાને ‘ હમેસ્તગેહાન ’ કહીને કહેછે. એ
બોલ જેને અવસ્તામાં ‘મિસ્વાન ગાતુ’ કહેછે તેનો અસલ અર્થ ‘મધ્યમ
કાએદાવાળી જગા’ કહીને થાએછે. આએ ઠંકાણે ‘મિસ્વાનહે ગાત્વો
ખધાતહે’ એ બોલો ધાસ્યા મળે પાછલથી ઉમેરાએલા દીસેછે. પ્રોફેસર
વેસ્ટરગારડે એ બોલો ચાલુ એખારતમાં આપ્યા નથી, પણ નોટમાં
આપેલાછે. ડાક્ટર સ્પીગલ તથા પ્રોફેસર હારલે-એઓએ એ બોલોને
તરજુમામાં લીધા નથી.

આઅત્^૧ અઓત્^૨ અહુરો મજદાઓ^૩ અહ્માકેમ્^૪ નાંમ^૫ સ્પિ-
તમ્^૬ જરથુશ્ત્ર^૭ યત્^૮ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્^૯ તત્^{૧૦} અસ્તિ^{૧૧} માં-
થ્રહે^{૧૨} સ્પેન્તહે^{૧૩} અમવસ્તેમેમ્^{૧૪} તત્^{૧૫} વેરેથ્રવસ્તેમેમ્^{૧૬} તત્^{૧૭}
અરેનંધ્રહસ્તેમેમ્^{૧૮} તત્^{૧૯} યાસ્કેરેસ્તેમેમ્^{૨૦} તત્^{૨૧} વારેથ્રધ્ન્યોતેમેમ્^{૨૨}
તત્^{૨૩} અમેષજ્યોતેમેમ્^{૨૪} તત્^{૨૫} લખએષો-તઉર્વયાંસ્તેમેમ્^{૨૬} દએવ-
નાંમ્^{૨૭} મળ્યાનાંમ્^{૨૮} તત્^{૨૯} વીસ્પહે^{૩૦} અંધ્રહેઉશ્^{૩૧} અસ્તવતો^{૩૨}
મન^{૩૩} અસ્તિ^{૩૪} વીજધિમશ્તેમ્^{૩૫} *તત્^{૩૬} વીસ્પહે^{૩૭} અંધ્રહેઉશ્^{૩૮}
અસ્તવતો^{૩૯} અંધ્રહવાંમ્^{૪૦} અસ્તિ^{૪૧} વીમરેજિશ્તેમ્^{૪૨}

ત્યારે^૧ (દાદાર) હોરમજદે^૩ જવાપ આપ્યો કે,^૨ અએ સપેતમાન^૬
જરતોસ્ત^૭! હમો^૪ અમશાસ્પંદોના^૯ નામ.^૫

ખોલાસો:—(ઉપલા વાક્ય પ્રમાણે દાદાર હોરમજદ પોતે પી અમ-
શાસ્પંદોમાં ગણાયા. એની વધારે સમજણને માટે જુઓ સદે ૪-૫ મે
આપેલો ખોલાસો.)

“માંઅ^{૧૨} સ્પેન્ત”ના^{૧૩} તે^{૧૦} (ભાગ) ધણોજ હિમ્મત આપનારો,^{૧૪}
ધણોજ ક્રતેહ આપનારો,^{૧૬} ધણોજ ખોરેહમંદ,^{૧૮} (તથા) સઉથી વધારે
કામ કરનાર,^{૨૦} ધણોજ ક્રતેહથી મારનાર,^{૨૨} ધણોજ તંદરોસ્તી આપનાર,^{૨૪}
(તથા) દેવોની^{૨૭} તથા (ખરાબ) માણસોની^{૨૮} ખરાબીને ધણોજ તોડ-
નાર^{૨૯} છે;^{૧૧} (“માંઅ સ્પેન્ત”ના) તે^{૨૬} (ભાગ) તમામ^{૩૦} હાડમંદ^{૩૨}
દુનિયાંમાં^{૩૧} મનને^{૩૩} ધણોજ પોંહોંચનારો^{૩૫} (અથવા અસરકારક^{૩૫}), (તથા)
તમામ^{૩૭} હાડમંદ^{૩૯} દુનિયાંમાં^{૩૮} જીવને^{૪૦} ધણોજ પાક કરનારો^{૪૨} છે.^{૪૧}

ખોલાસો:—(‘માંઅ સ્પેન્ત’ ઈઆને વૃદ્ધિકરનાર અથવા પવિત્ર
માંઅ. ‘માંઅ’ (સંસ્કૃત મંત્ર)ના અસલ અર્થ ‘જરતોસ્તી ધરમના
છુપા ભેદો, જરતોસ્તી ધરમની ભેદ ભરેલી ખુખીઓ’ થાયેછે. એ
ખાખેનો ઈશારો આપણને વીસ્પરદના ૧૩ મા કરદાના પેહેલા ફકરામાંથી
મળી આવેછે:—‘અમેમ્ વીસ્પેમ્ માંએમ્ યજમઈદે; જરથુશ્ત્રેમ્ હધ-માંએમ્
યજમઈદે’ ઈઆને તમામ માંઅને પવિત્ર ગણીને હમો વખાણીએ

* આએ ફકરામાં તત્ ખોલ દરેક વિશેષણની આગમ્ય આવેલોછે
પણ ગુજરાતી ભાષાની રૂઢી પ્રમાણે તેમ થઈ શકતું નથી.

છીએ; જરતોસ્ત કે જે માંત્ર સાથનો ઈઆને માંત્રનો સાહેબ છે તેને હમો વખાણીએ છીએ. કેટલીએક પાછલી કેતાઓમાં લખેછે કે હજરત જરતોસ્તનું કેટલુંએક લખાણ એટલું ભેદ ભરેલું હતું કે મહોટા દાનાવો બી તે સમજી નહી શકતા હતા. વળી ઘણાએક નામીયા કારસી ગ્રંથકારો તો એને ‘ પએગમખરે રમજગુ ’ (ઈઆને ભેદનો કેહેનાર પેગમખર) કરીને કેહેછે. અસલમાં એ માંત્ર કલામ કેટલા હતા તેની ચોકસ ગવાહી આજ આપણી પાસે રેહી નથી.)

આઅત્^૧ અઓખતર^૨ જરથુશ્ત્રો^૩ ક્રોઈત્^૪ મે^૫ તત્^૬ નાંમ^૭ ક્ર-
મૂઈધિ^૮ અપાઉમ્^૯ અહુર મજદ,^{૧૦} યત્^{૧૧} તે^{૧૨} અસ્તિ^{૧૩} મજિશ્તેમય^{૧૪}
વહિશ્તેમય^{૧૫} શ્રએશ્તેમય^{૧૬} યાસ્કેરેસ્તેમેમય^{૧૭} વારેશ્રધ્વયોતેમેમય^{૧૮}
બએપજયોતેમેમય^{૧૯} તબએપો-તઉર્વયાંસ્તેમેમય^{૨૦} દએવનાંમ^{૨૧} મબ્યા-
નાંમય,^{૨૨} યથ^{૨૩} અજેમ્^{૨૪} તઉર્વયેનિ^{૨૫} વીર્યે^{૨૬} દએવ^{૨૭} મબ્યાંસય;^{૨૮}
યથ^{૨૯} અજેમ્^{૩૦} તઉર્વયેનિ^{૩૧} વીર્યે^{૩૨} યાતવો^{૩૩} પઈરિકાઓસય;^{૩૪}
યત્ માંમ્^{૩૫} નએ^{૩૬} ચિશ્^{૩૭} તઉર્વયાત્,^{૩૮} નોઈત્^{૩૯} દએવો,^{૪૦} નએધ^{૪૧}
મબ્યો,^{૪૨} નોઈત્^{૪૩} યાતવો,^{૪૪} નએધ^{૪૫} પઈરિકાઓ.^{૪૬}

ત્યારે^૧ જરતોસ્તે^૩ કેલું કે,^૨ અએ અશો^૬ હોરમજદ^{૧૦}! તાં^{૧૨} તે^૬
નામ^૭ કે જે^{૧૧} સઉથી મહોટું,^{૧૪} સઉથી સરસ,^{૧૫} સઉથી શ્રેષ્ઠ,^{૧૬} સઉથી
વધારે કામ કરનાર,^{૧૭} ઘણુંજ ક્તેહથી મારનાર,^{૧૮} ઘણુંજ તંદરોસ્તી આ-
પનાર,^{૧૯} (તથા) દેવોની^{૨૧} તથા (ખરાબ) માણસોની^{૨૨} ખરાબીને
ઘણુંજ મારનાર^{૨૦} છે^{૧૩} તે^૬ નામ^૭ (તું) મને^૫ ખચીત^૪ કેહે; કે જેથી
કરીને^{૨૩} (ઈઆને તે નામની મદદથી) હું^{૨૪} તમામ^{૨૬} દેવોને^{૨૭} તથા
(દુષ્ટ) માણસોને^{૨૮} જેર કંઈ^{૨૫} (અથવા હરાવી નાખું); કે જેથી કરીને^{૨૬}
(ઈઆને તે નામની મદદથી) હું^{૩૦} તમામ^{૩૨} જાદુગરોને^{૩૩} તથા પરીઓને^{૩૪}
જેર કંઈ;^{૩૧} કે મને^{૩૫} કોઈ બી શબ્દસ^{૩૭} નહી^{૩૬} દુઃખદે,^{૩૮} નહી^{૩૯} દેવ^{૪૦} કે
નહી^{૪૧} (દુષ્ટ) માણસ,^{૪૨} કે નહી^{૪૩} જાદુગરો^{૪૪} કે નહી^{૪૫} પરીઓ.^{૪૬}

આઅત્^૧ અઓખતર^૨ અહુરો મજદાઓ^૩ ક્રસ્તય^૪ નાંમ^૫ અહિ^૬
અપાઉમ્^૯ જરથુશ્ત્ર;^૮ ખિત્યો^૯ વાંચ્યો,^{૧૦} શિત્યો^{૧૧} અવિ-તન્યો,^{૧૨}
તૂઈશ્ય^{૧૩} અપ^{૧૪} વહિશ્ત,^{૧૫} પુખ્ધ^{૧૬} વીર્ય^{૧૭} વોહૂ^{૧૮} મજદધાત^{૧૯}

અપ-ચિથ્ર,^{૨૦} ક્તવો^{૨૧} યત્^{૨૨} અહિ^{૨૩} અતુશ,^{૨૪} હૃતથો^{૨૫} અતુમાઓ,^{૨૬}
અશતેમો^{૨૭} યત્^{૨૮} અહિ^{૨૯} ચિથિતશ,^{૩૦} નાઉમો^{૩૧} ચિસ્તિવાઓ.^{૩૨}

દસેમો^{૩૩} યત્^{૩૪} અહિ^{૩૫} સ્પાનો,^{૩૬} અએવનદસો^{૩૭} સ્પનંધુહાઓ;^{૩૮}
દ્વદસો^{૩૯} અહુરો,^{૪૦} ત્રિદસો^{૪૧} સેવિશ્તો,^{૪૨} ચતુદસો^{૪૩} ઈમત્^{૪૪} વીદ-
એશ્તવો;^{૪૫} પન્ચદસ^{૪૬} અવનેન્ન,^{૪૭} દ્વવશ-દસ^{૪૮} હાત^{૪૯} મરેનિશ,^{૫૦}
હૃમદસ^{૫૧} વીસ્પ^{૫૨} હિષસ્,^{૫૩} અશતદસ^{૫૪} બએષજય;^{૫૫} નવદસ^{૫૬}
યત્^{૫૭} અહિ^{૫૮} દાતો,^{૫૯} વીસાંસ્તેમો^{૬૦} અહિ^{૬૧} યત્^{૬૨} અહિ^{૬૩}
મજદાઓ^{૬૪} નાંમ.^{૬૫}

ત્યારે^૧ હોરમજદે^૩ જવાબ આપ્યો કે^૨ (માં) પેહેલું^૪ નામ,^૫
અએ અશો^૭ જરતોસ્ત^૮! હું છેઉં^૬ (અથવા હું *હયાત છેઉં); (માં)
ખીજું^૯ (નામ) ટોલાંવાળો^{૧૦} (અથવા ટોલાંની પાસખાની કરનાર);
(માં) ત્રીજું^{૧૧} (નામ) સર્વ વ્યાપક;^{૧૨} (માં) ચોથું^{૧૩} (નામ) સઉથી
સરસ^{૧૫} અશોઈ;^{૧૪} (માં) પાંચમું^{૧૬} (નામ) મજદની પેદા કીધેલી^{૧૯}
અશોઈના તોખમની^{૨૦} તમામ^{૧૭} નેઆમત;^{૧૮} (માં) છઠું^{૨૧} (નામ)
એ કે^{૨૨} (હું) (પોતે) અક્કલ^{૨૪} છેઉં;^{૨૩} (માં) સાતમું^{૨૫} (નામ)
અક્કલવાળો;^{૨૬} (માં) આઠમું^{૨૭} (નામ) એ કે^{૨૮} (હું) (પોતે) ડહાપણ^{૩૦}
છેઉં;^{૨૯} (માં) નવમું^{૩૧} (નામ) ડહાપણવાળો,^{૩૨} (માં) દશમું^{૩૩} (નામ) એ
કે^{૩૪} (હું પોતે) વૃદ્ધિ કરનાર^{૩૬} છેઉં;^{૩૫} (માં) અગીઆરમું^{૩૭} (નામ)
વૃદ્ધિવાળો;^{૩૮} (માં) બારમું^{૩૯} (નામ) “અહુર”^{૪૦} (ઈઆને જીંદગીનો
બક્ષનાર); (માં) તેરમું^{૪૧} (નામ) ઘણોજ કાએદો કરનાર;^{૪૨} (માં)
ચઉદમું^{૪૩} (નામ) દુશ્મન વગરનો;^{૪૪} (માં) પંદરમું^{૪૬} (નામ) નહી માર-
નાર;^{૪૭} (માં) સોલમું^{૪૮} (નામ) કામોને^{૪૯}? ગણનાર^{૫૦} (ઈઆને આએ
દુનિયામાં કીધેલાં સારા અથવા નરસાં કામો પ્રમાણે પેલી જોહાંનમાં
બદલો આપનાર અથવા શિક્ષા કરનાર); (માં) સતરમું^{૫૧} (નામ) ત-
મામ^{૫૨} જોનાર;^{૫૩} (માં) અઠારમું^{૫૪} (નામ) તંદરોસ્તી આપનાર;^{૫૫}

* જો “કૃત્ય”નો અર્થ ‘પેરેસ્’ (=પુછવું) ધાતુ ઉપરથી લઈ-
એતો ‘કૃત્ય’ નામ^૫ અહિ^૬નો અર્થ નીચે મુજબ ખીજી રીતેખી થઈ
શકે:— (માં પેહેલું) નામ,^૫ (હું) પુછવાલાયક^૬ છેઉં (ઈઆને દરેક
જન મારેવિશે પુછપરછ કરવાની આહિશ રાખેછે).

(મારું) યોગણીસમું^{૫૬} (નામ) એ કે^{૫૭} (હું) પેદા કરનાર^{૫૮} છેઉં;^{૫૯} વીસમો^{૬૦} જે^{૬૧} હું છેઉં^{૬૨} તે મહાસાની^{૬૩} નામવાળો^{૬૪} છેઉં^{૬૫} (ઈઆને મારું વીસમું નામ મહાસાની છે).

યજ્ઞએપ^૧ માંમ^૨ જરથુશ્ત્ર^૩ પર્ધતિ અસ્તિન^૪ પર્ધતિ ક્ષકુને^૫ યસો-
બેરેતાબ્યો^૬ જઓથાબ્યો^૭ જસાનિ^૮ તે^૯ હવંધ્રહુએચ^{૧૦} રકુનંધ્રહુ-
એચ^{૧૧} અજેમ^{૧૨} ચો^{૧૩} અહુરો મજદાઓ^{૧૪} જસાર્ધતિ^{૧૫} તે^{૧૬}
અવંધ્રહુએચ^{૧૭} રકુનંધ્રહુએચ^{૧૮} ચો^{૧૯} વંધ્રહુશ^{૨૦} સઓપો^{૨૧} અબ્યો^{૨૨}
જસાઓન્તિ^{૨૩} તે^{૨૪} અવંધ્રહુએચ^{૨૫} રકુનંધ્રહુએચ^{૨૬} યાઓ^{૨૭} આપો^{૨૮}
યાઓસ્ય^{૨૯} ઉર્વરાઓ^{૩૦} યાઓસ્ય^{૩૧} અપઓનાંમ^{૩૨} ક્વપઓ^{૩૩}

(દાદાર હોરમજદ કેહેછે):— અએ જરતોસ્ત^૩ ! ઈજસ્ને કરવાને
માટે લઈ ગએલી^૬ જોર (ઈઆને ભેટો)થી^૭ દાહાડો^૮ અને રાત^૯ (ઈઆને
હર વખતે) (તેં) મને^{૧૨} ઈજવો જોઈએ;^{૧૩} હું^{૧૨} જે^{૧૩} હોરમજદ^{૧૪} તે તારી
મદદનેમાટે^{૧૦} તથા ખુશીનેમાટે^{૧૧} આવશ;^{૧૬} ભલો^{૨૦} (તથા) અશો^{૨૨}
સરોશ^{૨૧} (ઈજદ) (તે) તારી^{૧૬} મદદનેમાટે^{૧૭} તથા ખુશીનેમાટે^{૧૮} આ-
વશે;^{૧૫} પાણીઓ^{૨૯} તથા ઓરવરો^{૨૯} તથા અશો (લોકો)ના^{૩૨} ફરોહરો^{૩૩}
તારી^{૨૪} મદદનેમાટે^{૨૫} તથા ખુશીનેમાટે^{૨૬} આવશે.^{૨૩}

યેજ્ઞિ^૧ વપિર^૨ જરથુશ્ત્ર^૩ અવાઓ^૪ તબએપાઓ^૫ તઉર્વયો,^૬
દએવનાંમ^૭ મબ્યાનાંમચ,^૮ યાથવાંમ^૯ પર્ધરિકનાંમચ,^{૧૦} સાથાંમ^{૧૧}
કઓયાંમ^{૧૨} કરકુનાંમચ,^{૧૩} મઈસ્યનાંમચ^{૧૪} બિજંચનાંમ,^{૧૫} અપેમ-
ઓધનાંમચ^{૧૬} બિજંચનાંમ,^{૧૭} વેહુકનાંમચ^{૧૮} ચથવરે-જંચનાંમ.^{૧૯}

હુએનયાઓસ્ય^{૨૦} પેરેથુ-અઈનિકયાઓ^{૨૧} પેરેથુ-દ્રકુપયાઓ^{૨૨}
એરેથવો-દ્રકુપયાઓ,^{૨૩} ઉજગેરેમો-દ્રકુપયાઓ^{૨૪} ખૂરેમ^{૨૫} દ્રકુપેમ^{૨૬}
બેરેન્તયાઓ,^{૨૭} અથ^{૨૮} ઈમાઓ^{૨૯} નામેનીશ^{૩૦} દ્રેનજયો^{૩૧} ક્ષત્રવ^{૩૨}
વીસ્પાઈશ^{૩૩} અયાંનચ^{૩૪} ક્ષકુનસ્ય.^{૩૫}

અએ જરતોસ્ત^૩ અગરજો^૧ તું ચાહે કે^૨ આએ^૪ ખરાખીઓ^૫
(કે જે) દેવોની,^૭ (ખરાખ) માણસોની,^૮ જાદુગરોની,^૯ પરીઓની,^{૧૦} જુ-
લમગારોની,^{૧૧} કીકોની^{૧૨} (ઈઆને જોતી આંખે આંધલા રહેનારાઓની),

કરપોની^{૧૩} (ઈઆને સાંભલતે કાને ખેહેરા રેહેનારાએની), એ પગના^{૧૫}
 સાંપોની^{૧૪} (ઈઆને સાંપના ખવાસના માણસોની), એ પગવાળા^{૧૭}
 આશ્મોગોની^{૧૬} (ઈઆને અશોઈને તોડનારાએની), ચાર પગવાળા^{૧૯}
 વરૂએની,^{૧૮} (તથા) પુસ્કળ પલતનવાળા,^{૨૧} પોહોળા વાવતાવાળા,^{૨૨}
 હંચા વાવતાવાળા,^{૨૩} હંચે પકડેલા વાવતાવાળા^{૨૪} (તથા) ધાતકી^{૨૫} વાવતો^{૨૬}
 લઈજનારા^{૨૭} લશ્કરોની^{૨૦} (એ બધાએની ખરાખીએને તોડનારો થાએ),—
 તો^{૨૮} આએ^{૨૯} નામો^{૩૦} (ઈઆને ઉપરના ફકરામાં જણાવેલાં નામો)
 મનમાં યાદ કરનારો^{૩૧} (થઈને) દરેક^{૩૩} દીવસ^{૩૪} તથા રાતે^{૩૫} તું મ્હોટ
 સાદે ભણ.^{૩૨}

પાયુશય^૧ અહિ,^૨ દાતાય^૩ શ્રાતાય^૪ અહિ,^૫ જૂનાતાય^૬ મઈ-
 ન્યુશય^૭ અહિ,^૮ સ્યેન્તોતેમો;^૯ બએષજય^{૧૦} નાંમ^{૧૧} અહિ,^{૧૨} બ-
 એષજયોતેમ^{૧૩} નાંમ^{૧૪} અહિ;^{૧૫} આશ્રવ^{૧૬} નાંમ^{૧૭} અહિ,^{૧૮} આશ્ર-
 વસ્તેમ^{૧૯} નાંમ^{૨૦} અહિ;^{૨૧} અહુર^{૨૨} નાંમ^{૨૩} અહિ,^{૨૪} મજદાઓ^{૨૫}
 નાંમ^{૨૬} અહિ;^{૨૭} અપવ^{૨૮} નાંમ^{૨૯} અહિ;^{૩૦} અપવસ્તેમ^{૩૧} નાંમ^{૩૨} અ-
 હિ;^{૩૩} ખરેનંધ્રહુ^{૩૪} નાંમ^{૩૫} અહિ,^{૩૬} ખરેનંધ્રહુસ્તેમ^{૩૭} નાંમ^{૩૮} અહિ;^{૩૯}
 પોઉર-દરશત^{૪૦} નાંમ^{૪૧} અહિ,^{૪૨} પોઉર-દરશતેમ^{૪૩} નાંમ^{૪૪} અહિ;^{૪૫}
 દૂરએ-દરશત^{૪૬} નાંમ^{૪૭} અહિ,^{૪૮} દૂરએ-દરશતેમ^{૪૯} નાંમ^{૫૦} અહિ.^{૫૧}

(દાદાર હોરમજદ કેહેછે):—(હું) બંચાવનાર^૧ છેઉં,^૨ (હું) પેદા
 કરનાર^૩ તથા પોષણ કરનાર^૪ છેઉં,^૫ (હું) જાણનાર^૬ (અથવા આગાહીનો
 રાખનાર^૬) તથા સઉથી ઘણો વૃદ્ધિ કરનાર^૮ મીનો^૭ છેઉં.^૮ (હું) તંદરોસ્તી
 આપનાર^{૧૦} નામવાળો^{૧૧} છેઉં,^{૧૨} (ઈઆને માં નામ તંદરોસ્તી આપનાર છે);
 (હું) ઘણીજ તંદરોસ્તી આપનાર^{૧૩} નામવાળો^{૧૪} છેઉં;^{૧૫} (હું) “આશ્રવન”^{૧૬}
 (ઈઆને મોખેદ-દસ્તુર) નામવાળો^{૧૭} છેઉં,^{૧૮} (હું) સઉથી સરસ “આશ્ર-
 વન”^{૧૯} (ઈઆને સઉથી સરસ મોખેદ-દસ્તુર) નામવાળો^{૨૦} છેઉં;^{૨૧} (હું)
 “અહુર”^{૨૨} (ઈઆને જીંદગી બક્ષનાર) નામવાળો^{૨૩} છેઉં,^{૨૪} (હું) “મ-
 જદા”^{૨૫} (ઈઆને મહાસાની) નામવાળો^{૨૬} છેઉં.^{૨૭} (હું) અશો^{૨૮} નામ-
 વાળો^{૨૯} છેઉં,^{૩૦} (હું) ઘણીજ અશો^{૩૧} નામવાળો^{૩૨} છેઉં;^{૩૩} (હું) ખોરેહ^{૩૪}
 નામવાળો^{૩૫} છેઉં,^{૩૬} (હું) ઘણીજ ખોરેહ રાખનાર^{૩૭} નામવાળો^{૩૮} છેઉં;^{૩૯}
 (હું) પુર જોનાર^{૪૦} નામવાળો^{૪૧} છેઉં,^{૪૨} (હું) ઘણીજ પુર જોનાર^{૪૩} નામ-

વાળો^{૪૪} છેઉં^{૪૫} (હું) દૂર જોનાર^{૪૬} નામવાળો^{૪૭} છેઉં^{૪૮} (હું) ધાણુંજ દૂર જોનાર^{૪૯} નામવાળો^{૫૦} છેઉં^{૫૧}

સ્પર્શ^૧ નાંમ^૨ અહિ,^૩ વીત^૪ નાંમ^૫ અહિ,^૬ દાત^૭ નાંમ^૮ અહિ,^૯ પાત^{૧૦} નાંમ^{૧૧} અહિ,^{૧૨} ધ્રાત^{૧૩} નાંમ^{૧૪} અહિ,^{૧૫} જૂનાત^{૧૬} નાંમ^{૧૭} અહિ,^{૧૮} જૂનોઘરિત^{૧૯} નાંમ^{૨૦} અહિ,^{૨૧} કૂપૂમાઓ^{૨૨} નાંમ^{૨૩} અહિ,^{૨૪} કૂપુષો-માંથ^{૨૫} નાંમ^{૨૬} અહિ,^{૨૭} ઈસે-ક્ષત્રો^{૨૮} નાંમ^{૨૯} અહિ,^{૩૦} ઈસે-ક્ષત્રસ્યોતેમો^{૩૧} નાંમ^{૩૨} અહિ,^{૩૩} નાંમો-ક્ષત્રો^{૩૪} નાંમ^{૩૫} અહિ,^{૩૬} નાંમો-ક્ષત્રસ્યોતેમો^{૩૭} નાંમ^{૩૮} અહિ.^{૩૯}

(હું) નગેહખાની રાખનાર^૧ નામવાળો^૨ છેઉં,^૩ (હું) સર્વ વ્યાપક^૪ નામવાળો^૫ છેઉં,^૬ (હું) ખસેશ કરનાર^૭ નામવાળો^૮ છેઉં,^૯ (હું) રક્ષણ કરનાર^{૧૦} નામવાળો^{૧૧} છેઉં,^{૧૨} (હું) પાળનાર^{૧૩} નામવાળો^{૧૪} છેઉં,^{૧૫} (હું) જાણનાર^{૧૬} (ઈઆને સર્વજ્ઞ) નામવાળો^{૧૭} છેઉં,^{૧૮} (હું) ધાણુંજ જાણનાર^{૧૯} નામવાળો^{૨૦} છેઉં,^{૨૧} (હું) વૃદ્ધિ કરનાર^{૨૨} નામવાળો^{૨૩} છેઉં,^{૨૪} (હું) વૃદ્ધિ કરનાર માંથ^{૨૫} નામવાળો^{૨૬} છેઉં,^{૨૭} (હું) મરજી પ્રમાણે રાજ કરનાર^{૨૮} નામવાળો^{૨૯} છેઉં,^{૩૦} (હું) ધણોજ મરજી પ્રમાણે રાજ કરનાર^{૩૧} નામવાળો^{૩૨} છેઉં,^{૩૩} (હું) કીર્તિથી રાજ કરનાર^{૩૪} નામવાળો^{૩૫} છેઉં,^{૩૬} (હું) ધણીજ કીર્તિથી રાજ કરનાર^{૩૭} નામવાળો^{૩૮} છેઉં.^{૩૯}

અધવીશ^{૪૦} નાંમ^{૪૧} અહિ,^{૪૨} વીધવીશ^{૪૩} નાંમ^{૪૪} અહિ,^{૪૫} પઘતિ-પાયુશ^{૪૬} નાંમ^{૪૭} અહિ,^{૪૮} તખએષો-તઉર્વાઓ^{૪૯} નાંમ^{૫૦} અહિ,^{૫૧} હુથવન^{૫૨} નાંમ^{૫૩} અહિ,^{૫૪} વીસ્પવન^{૫૫} નાંમ^{૫૬} અહિ,^{૫૭} વીસ્પતશ^{૫૮} નાંમ^{૫૯} અહિ,^{૬૦} વીસ્પ^{૬૧} ખાથ^{૬૨} નાંમ^{૬૩} અહિ,^{૬૪} પોઉરૂ^{૬૫} ખાથ^{૬૬} નાંમ^{૬૭} અહિ,^{૬૮} ખાથવાઓ^{૬૯} નાંમ^{૭૦} અહિ.^{૭૧}

(હું) નહી ઠગનાર^{૪૦} નામવાળો^{૪૧} છેઉં,^{૪૨} (હું) ઠગનારથી દૂર^{૪૩} નામવાળો^{૪૪} છેઉં,^{૪૫} (હું) *બંચાવનાર^{૪૬} નામવાળો^{૪૭} છેઉં,^{૪૮} (હું) ખરાખીને તોડનાર^{૪૯} નામવાળો^{૫૦} છેઉં,^{૫૧} (હું) એકદમ મારનાર^{૫૨} નામવાળો^{૫૩}

* ‘પઘતિ-પાયુશ’ બોલમાં ‘પઘતિ’નો અર્થ સંસ્કૃત પતિને મલતો લઈને ‘સાહેબ, ધણી માલેક’ કરીએ તો, એનો અર્થ ‘ધણી-સરદારોનો બંચાવ કરનાર’ ખી થઈ શકે.

છેઉં,^{૫૪} (હું) તમામ મારનાર^{૫૫} (ઈઆને બધાંને મારનાર) નામવાળો^{૫૬}
 છેઉં,^{૫૭} (હું) બધાંને બનાવનાર^{૫૮} નામવાળો^{૫૯} છેઉં,^{૬૦} (હું) તમામ^{૬૧} રો-
 શણી^{૬૨} નામવાળો^{૬૩} છેઉં,^{૬૪} (હું) પુર^{૬૫} રોશણી^{૬૬} નામવાળો^{૬૭} છેઉં,^{૬૮}
 (હું) રોશણીવાળો^{૬૯} (એવું) નામ રાખનાર^{૭૦} છેઉં.^{૭૧}

વેરેજિ-સઓક^{૭૨} નાંમ^{૭૩} અહિ,^{૭૪} વેરેજિ-સવાઓ^{૭૫} નાંમ^{૭૬}
 અહિ;^{૭૭} સેવી^{૭૮} નાંમ^{૭૯} અહિ,^{૮૦} સૂરાઓ^{૮૧} નાંમ^{૮૨} અહિ,^{૮૩} સે-
 વિશત^{૮૪} નાંમ^{૮૫} અહિ,^{૮૬} અષ^{૮૭} નાંમ^{૮૮} અહિ,^{૮૯} બેરેજ^{૯૦} નાંમ^{૯૧}
 અહિ;^{૯૨} ક્ષયસ્ય^{૯૩} નાંમ^{૯૪} અહિ,^{૯૫} ક્ષયસ્યોતેમો^{૯૬} નાંમ^{૯૭} અહિ;^{૯૮}
 હુધાનુશ^{૯૯} નાંમ^{૧૦૦} અહિ,^૧ હુધાનુશતેમો^૨ નાંમ^૩ અહિ,^૪ દૂરએ-
 સૂક^૫ નાંમ^૬ અહિ.^૭

(હું) કામમાં ચલકતો^{૭૨} (ઈઆને કામમાં ચાલાક) નામવાળો^{૭૩}
 છેઉં,^{૭૪} (હું) કામમાં ઉપયોગી^{૭૫} (એવાં) નામવાળો^{૭૬} છેઉં,^{૭૭} (હું) કા-
 એદા ભરેલો^{૭૮} નામવાળો^{૭૯} છેઉં,^{૮૦} (હું) શૂરા^{૮૧} નામવાળો^{૮૨} છેઉં,^{૮૩}
 (હું) ધણોજ કાએદા કરનાર^{૮૪} નામવાળો^{૮૫} છેઉં,^{૮૬} (હું) અશોઈ^{૮૭} નામ-
 વાળો^{૮૮} છેઉં,^{૮૯} (હું) બુલંદ^{૯૦} નામવાળો^{૯૧} છેઉં,^{૯૨} (હું) પાદશાહી રાખ-
 નાર^{૯૩} નામવાળો^{૯૪} છેઉં,^{૯૫} (હું) સઉથી મહોટી પાદશાહી રાખનાર^{૯૬}
 નામવાળો^{૯૭} છેઉં,^{૯૮} (હું) સાંડે ઉહાપણુ ધરાવનાર^{૯૯} નામવાળો^{૧૦૦} છેઉં,^૧
 (હું) ધણુજ સાંડે ઉહાપણુ ધરાવનાર^૨ નામવાળો^૩ છેઉં,^૪ (હું) દૂર સુધી
 જોવાની શક્તિ રાખનાર^૫ નામવાળો^૬ છેઉં.^૭

તાઓસ્ય^૧ ઈમાઓ^૨ નામેનીશ^૩ યસ્ય^૪ મે^૫ અએતહિ^૬
 અંધ્રહ્વો^૭ યત્ અસ્તવર્ધન્તિ^૮ સ્પિતમ^{૧૦} જરથુશ્ત્ર,^{૧૧} ઈમાઓ^{૧૨}
 નામેનીશ^{૧૩} દ્રેનજયો^{૧૪} ક્રાવ,^{૧૫} પર્ધતિ^{૧૬} વા^{૧૭} અસ્તિન^{૧૮} પર્ધતિ^{૧૯} વા^{૨૦}
 ક્ષક્રને,^{૨૧} ક્રાવ^{૨૨} ઉસ વા હિશ્તો,^{૨૩} ની વા પર્ધયમ્નો;^{૨૪} ની વા પર્ધય-
 મ્નો,^{૨૫} ઉસ વા હિશ્તો;^{૨૬} અઈવ્યાઓંધ્રહ્વનેમ^{૨૭} વા^{૨૮} અઈવ્યાઓંધ્રહ્વ-
 યમ્નો,^{૨૯} અઈવ્યાઓંધ્રહ્વનેમ^{૩૦} વા^{૩૧} બૂજયમ્નો;^{૩૨} ક્રા^{૩૩} વા^{૩૪} પૂસ^{૩૫} હ્ય
 ગાતઓત્,^{૩૬} ક્રા^{૩૭} વા^{૩૮} પૂસ^{૩૯} હ્ય જંન્તઓત્,^{૪૦} ક્રા^{૪૧} વા^{૪૨} પૂસ^{૪૩}
 હ્ય દંધ્રહ્વઓત્,^{૪૪} અવ-જસ^{૪૫} દપ્પૂમ આ.^{૪૬}

નાઈત્^{૪૦} દિમ્^{૪૮} નર^{૪૯} અંધ્રુહૈ^{૫૦} અયાંન્^{૫૧} નાઈત્^{૫૨} અંધ્ર-
હાઓ^{૫૩} ક્ષયો^{૫૪} અએશમો^{૫૫} દૂતહૈ^{૫૬} કુક્ષ્^{૫૭} મનંધ્રુહૈ^{૫૮} અવસ્થાત્^{૫૯}
નાઈત્^{૬૦} અકવો^{૬૧} નાઈત્^{૬૨} ચકવો^{૬૩} નાઈત્^{૬૪} ઈષવો^{૬૫} નાઈત્^{૬૬} કરેત્^{૬૭}
નાઈત્^{૬૮} વજ્રર^{૬૯} નાઈત્^{૭૦} વીસેન્તિ^{૭૧} અસાનો^{૭૨} અવસ્થાત્^{૭૩}

(દાદાર હોરમજદ કેહેછે):—આએ^૨ તે^૧ (મારાં) નામો^૩ (છે) (કે
જે ઉપર જણાવ્યાં). આએ સપેતમાન^{૧૦} જરતોસ્ત^{૧૧} ! જે રાખસ^૪ આએ^૬
હાડમંદ^૬ દુનિયાંમાં^૭ આએ^{૧૨} મારાં^૫ નામોને^{૧૩} યાદ કરનારો^{૧૪} (થઈને)
દરેક^{૧૬} દિવસ^{૧૮} અથવા^{૨૦} દરેક^{૧૯} રાતે^{૨૧} મ્હોટે સાદે ભણે.^{૧૫}

ખોલાસો:—(કેઈ કેઈ વખતે ભણે તેવિશે નીચે જણાવેછે.)

ઉઠતાં^{૨૩} અથવા બેસતાં,^{૨૪} બેસતાં^{૨૫} અથવા ઉઠતાં,^{૨૬} અંધ^{૨૭} બાં-
ધતાં^{૨૮} અથવા^{૩૧} અંધ^{૩૦} છોડતાં,^{૩૨} (પોતાની) જગાએથી^{૩૬} બાહાર^{૩૩} નિ-
કળતાં,^{૩૫} કસબામાંથી^{૪૦} બાહાર^{૩૭} નિકળતાં,^{૩૯} દેશમાંથી^{૪૪} બાહાર^{૪૧} નિક-
ળતાં^{૪૩} (તથા) (કોઈ બીજાં) દેશ તરફ^{૪૬} જતાં^{૪૫} (જે રાખસ આએ મારાં
નામો) મ્હોટેથી ભણે તો,^{૨૨} તે માણસને^{૪૮} તે^{૫૦} દિવસે^{૫૧} (તથા) તે^{૫૩} રાતે^{૫૪}
(ઈઆને જે જે વખતે ભણે ત્યારે) ઘાતકી^{૫૬} મનનો^{૫૮} એશમ^{૫૫} (ના-
મનો) દરજ^{૫૭} નુકસાન કરે^{૫૯} નહીં^{૪૭} (અથવા નાશ નહીં કરે); નહીં^{૬૦}
આંકડા^{૬૧} (અથવા ભોકવાના હથિયાર^{૬૧}), કે નહીં^{૬૨} ગોકણા,^{૬૩} કે નહીં^{૬૪}
ભાલા,^{૬૫} કે નહીં^{૬૬} છરીઓ,^{૬૭} કે નહીં^{૬૮} ગુરજો,^{૬૯} નહીં કે^{૭૦} પત્થરા^{૭૨}
(તે માણસને) *ભોકાએ^{૭૧} (તથા) ઈજા કરે.^{૭૩}

વીસાંસ્તસય^૧ ઈમાઓ^૨ નામેનીશ^૩ પરતસય^૪ પઈરિ-વારસય^૫
વીસેન્તે,^૬ પઈરિ^૭ મઈન્યઓયાત્^૮ દુજત્,^૯ વરેન્યયાતય^{૧૦} દ્વાંઈ-
થ્યાત્,^{૧૧} જીજૂયૂરાતય^{૧૨} કયધાત્^{૧૩} વીર્યો-મહૂરકાઅતય^{૧૪} પઈરિ^{૧૫}
દ્વતત્^{૧૬} યત્^{૧૭} અંધ્રરાત્ મઈન્યઓયાત્,^{૧૮} માંનયેન્ અહિ યથ^{૧૯} હજ્ઞ-
ધ્રેમ્^{૨૦} નરાંમ્^{૨૧} ઓયુમ્^{૨૨} નરેમ્^{૨૩} અઈવ્યાક્ષયોઈત્.^{૨૪}

જે પ્રમાણે^{૧૯} હજાર^{૨૦} માણસો^{૨૧} એક^{૨૨} માણસની ઉપર^{૨૩} ઓકસી
રાખે^{૨૪} (તે પ્રમાણે) આએ^૨ (ઉપર જણાવેલાં દાદાર હોરમજદના) નામો^૩

* 'વીસેન્તિ' ખોલને જો બેકાએદે 'અસાનો' (પત્થરા)નો વિશેષણ
ગણીએ તો, 'વીસેન્તિ અસાનો'નો અર્થ 'ભોકાતા પત્થરા' થઈ શકે.

(તે ભણનારને માટે) મીનો^૧ દરજ^૨ તથા *ગીલાનના^{૧૦} દરવંદ^{૧૧} તથા નુકસાન પોહોંચાડનાર^{૧૨} પાપીની^{૧૩} સાંભે,^{૧૪} તથા તમામ મોતવાળો^{૧૪} દરવંદ^{૧૬} જે^{૧૭} અંગ્રેમેન્યુશ^{૧૮} (તેની) સાંભે^{૧૫} શિખામન^{૧૬} તથા ટેકા^{૧૭} તથા બંચાવ તરીકે^{૧૮} થાએછે.^{૧૯}

કુ^{૨૫} વેરેથ્રેમ^{૨૬} જાથવા^{૨૭} યોઈ^{૨૮} સેનગહા^{૨૯} યોઈ^{૩૦} હેન્તી;^{૩૧} ચિથ્રા^{૩૨} મોઈ^{૩૩} દાંમ^{૩૪} અહૂ^{૩૫} બિશ^{૩૬} રતૂમ^{૩૭} ચીજદી.^{૩૮} અત^{૩૯} હોઈ^{૪૦} વોહૂ^{૪૧} સઓપો^{૪૨} જન્તૂ^{૪૩} મનંદ્રહા,^{૪૪} મજદા^{૪૫} અહાઈ^{૪૬} યહાઈ^{૪૭} વષી^{૪૮} કહાઈચીત.^{૪૯}

(અવસ્તાના) કલામ^{૨૬} કે જે^{૩૦} (ભણ્યાથી) (આકૃતની વખતે) પાસખાની કરનારા^{૨૮} છે^{૩૧} (તે) કલામ(ની ખરકત)થી^{૨૯} કીઓ શખ્સ^{૨૫} દુશ્મનને^{૨૬} મારનાર^{૨૭} (છે) ? એહુ^{૩૬} જીંદગીને માટે^{૩૫} (ઇઆને આએ તથા ખીજી જીંદગીમાં) (મને કાએદો હાસેલ થાએ તેને માટે), (ઓ હોર-મજદ !) (તું) મને^{૩૩} જાહેર રીતે^{૩૨} એક ડહાણો^{૩૪} સરદાર^{૩૭} (ઇઆને નેકીનો મારગ ખતલાવનાર) †દેખાડ.^{૩૮} જે^{૪૭} કોઈને^{૪૬} તું આહેછે^{૪૯} (ઇઆને જેની ઉપર તું મેહેરખાન છે) તેનેમાટે^{૪૮} (અથવા તેની તરફ), આએ હોરમજદ^{૪૫} ! ભલાં^{૪૧} મનસાથે^{૪૪} (અથવા ખહમનની મારફતે) સરેશ^{૪૨} (ઇજદ) જાએ.^{૪૩}

નમેમ^૧ કવએમ^૨ ખરેનો,^૩ નમો^૪ અઈસ્યેને વએજહિ,^૫ નમો^૬ સઓકે^૭ મજદદાઈતે,^૮ નમો^૯ અઈયિ^{૧૦} દાઈત્યયાઓ,^{૧૧} નમો^{૧૨} અરેદુયાઓ^{૧૩} આપો^{૧૪} અનાહિતયાઓ,^{૧૫} નમેમ^{૧૬} વીસ્પયાઓ^{૧૭} અપઓનો^{૧૮} સ્તોઈશ.^{૧૯} યથા અહૂ વઈસ્યો ૧૦, અપેમ વોહૂ ૧૦

નમાજ^૧ (હોજો) કઆની^૨ ખોરેહને,^૩ નમાજ^૪ (હોજો) ઇરાન-વેજને,^૫ નમાજ^૬ (હોજો) હોરમજદના પેદા કીધેલા^૭ “સઓક”ને,^૮

* ‘વરેન્ય’ ખોલને પેહેલવી ‘વરનીક’ સાથે સરખાવીએ તો એનો અર્થ ‘કીનાખોર, કપટી’ થઈ શકે.

† એના ખોલાસા બાબે જુઓ ‘કમ ના મજદા’ના તરજુમામાં સફે ૬-૭ મે આપેલી નોટ તથા ખોલાસો.

‡ ‘સઓક’ ખોલનો અસલ અર્થ ‘તીક્ષણતા, મનની ચાલાકી, હુ-શિયારીની તેજી, ડહાપણનો ચલકાત-ઝલક; કાએદો’ થાએછે. ત્યાર પછી અલંકાર રીતે એ ગુણો ઉપરનો મવકોલ ફરેસ્તો સમજવો.

નમાજ^૯ (હોજો) (વેહે) દાતી (નદી)ના^{૧૧} પાણીને,^{૧૦} નમાજ^{૧૨} (હોજો) નિર્મલ^{૧૫} અરદી (સૂર)ના^{૧૩} પાણીને,^{૧૪} નમાજ^{૧૬} (હોજો) અશો (હોરમજદ)ની^{૧૮} તમામ^{૧૭} પેદાએશને.^{૧૯}

અહુનેમ વધરીમ^{૨૦} યજ્ઞમઈદે;^{૨૧} અપેમ વહિશતેમ^{૨૨} સએ-
શતેમ^{૨૩} અમેપેમ સપેન્તેમ^{૨૪} યજ્ઞમઈદે.^{૨૫} અમેમય^{૨૬} શિમેમય^{૨૭}
અઓજસય^{૨૮} વેરેથેમય^{૨૯} ખરેનસય^{૩૦} જવરેય^{૩૧} યજ્ઞમઈદે.^{૩૨} અ-
હુરેમ મજદાંમ^{૩૩} રએવન્તેમ^{૩૪} ખરેનંધ્રહુન્તેમ^{૩૫} યજ્ઞમઈદે.^{૩૬}

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઈતી વંધ્રહો મજદાઓ અહુરો
વએથા અપાત્ હયા યાઓંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસયા *યજ્ઞમઈદે.

હોનવરને^{૨૦} હમો વખાણીએ છીએ^{૨૧} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૨૧});
“અપ વહિશત^{૨૨}” (ઈઆને અરદીએહેશત) (જે) સહી સોહામણો^{૨૩}
અમશાસપંદ^{૨૪} (છે તેને) હમો વખાણીએ છીએ^{૨૫} (અથવા યાદ કરીએ
છીએ^{૨૫}); હિમત^{૨૬} તથા આપાદી^{૨૭} (અથવા પોષણ) તથા ચાલાકી^{૨૮}
(અથવા એજમત^{૨૯}) તથા કૃતેહ^{૨૯} તથા ખોરેહ^{૩૦} તથા કૌવત^{૩૧} (એઓને) હમો
વખાણીએ છીએ.^{૩૨} ખજનો રાખનાર^{૩૪} (તથા) ખોરેહમંદ^{૩૫} હોરમજદને^{૩૩}
હમો વખાણીએ છીએ^{૩૬} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૩૬}).

(પાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ ! અવજૂનીએ મરુદુમ
(જાવત) અએદૂન ખાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વધર્યો ૨
(જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ સફે ૪૫-૪૬)

યસ્નેમય^૧ વહેમય^૨ અઓજસય^૩ જવરેય^૪ આફીનામિ^૫ અ-
હુરહે મજદાઓ^૬ રએવતો^૭ ખરેનંધ્રહુતો.^૮ અપેમ વોહુ ૧

ખજનો રાખનાર^૭ (તથા) ખોરેહમંદ^૮ હોરમજદની^૯ આરાધણા,^૧
કીર્તિ,^૨ ચાલાકી^૩ તથા કૌવતને^૪ હું વખાણું.^૫

નિયાયોઈશ^૧ મપીમ^૨ ઉર્વથેમ^૩ યવએતાઈતે^૪ જરથુશ્ત્ર^૫ અઉ-
ર્વથાત્^૬ પરો^૭ દુશમઈન્યઓત્.^૮ મા^૯ તેમ^{૧૦} ઉર્વથેમ^{૧૧} ફાયવયોઈશ^{૧૨}
સ્નથાઈ^{૧૩} મા^{૧૪} દુજ્યેરેતેએ^{૧૫} જયાનાંમ^{૧૬} અપયતેએ;^{૧૭} મા^{૧૮}
ઈસોઈશ^{૧૯} અઓમ^{૨૦} નરેમ^{૨૧} દાઈતીમ,^{૨૨} ચો^{૨૩} ના^{૨૪} મજિશતેમ^{૨૫}

* એના તરજુમા ખાખે જુઓ સફે ૪૫ મો.

યસ્નેમ્^{૨૬} યજ્ઞર્ધતે^{૨૭} કસિશ્તેમ્^{૨૮} યસ્નાત્^{૨૯} ક્ષાયતાત્^{૩૦} અહ્નિ^{૩૧} યાં^{૩૨}
અમેષે સ્યેન્તે.^{૩૩}

(દાદાર હોરમજદ પેગમખર અશો જરતોસ્ત સાહેબને કહેછે) :—
અએ જરતોસ્ત^૫ ! (તારી સાથે) દોસ્તી ધરાવનાર^૩ માણસને^૨ ખરાબ વિ-
ચારવાળા^૮ દુશ્મન^{૧૦} (તુંને) હમેશાં^૪ બંધાવવો જોઈએ;^૧ તે^{૧૦} દોસ્તને^{૧૧}
(દુશ્મનના) કૃતકાનેમાટે^{૧૩} (અથવા કૃતકામાં) વધારે વાર રેહેવા દેતો^{૧૨} ના;^૬
નુકસાનના^{૧૬} ખરાબ લઈ જવાનેમાટે^{૧૫} (તથા નુકસાનના) પોંહોંચવાને
માટે^{૧૭} (તું તેને સોંપતો) ના.^{૧૪} હમો^{૩૧} જો^{૩૨} *અમશાસ્પંદો^{૩૩} (તેઓને)
જો^{૨૩} માણસ^{૨૪} ઠરવેલી^{૩૦} ઇજ્જસ્નેમાંથી^{૨૯} સઉથી નાધલી^{૨૮} (તથા) સઉથી
મહોદી^{૨૫} ઇજ્જસ્ને^{૨૬} ઇજો^{૨૭} (ઇઆને ઇજ્જસ્ને કરે) તે^{૨૦} દીનદાર^{૨૨} માણ-
સને,^{૨૧} (અએ જરતોસ્ત !) દુઃખમાં લાવતો^{૧૯} ના.^{૧૮}

ઈધ^૧ અસ્તિ^૨ વોહુ મનો^૩ મન^૪ દામ^૫ જરથુશ્ત.^૬ ઈધ^૭ અપેમ
વહિશ્તેમ્^૮ મન^૯ દામ^{૧૦} જરથુશ્ત.^{૧૧} ઈધ^{૧૨} ક્ષત્રેમ વર્ધરીમ્^{૧૩} મન^{૧૪}
દામ^{૧૫} જરથુશ્ત.^{૧૬} ઈધ^{૧૭} સ્યેન્ત આર્મઈતિશ્^{૧૮} મન^{૧૯} દામ^{૨૦} જર-
થુશ્ત.^{૨૧} ઈધ^{૨૨} હઉર્વેત^{૨૩} અમેરેતાત^{૨૪} ચો^{૨૫} સ્તો^{૨૬} મીજ્જદેમ્^{૨૭} અ-
પાઉનાંમ્^{૨૮} પરો-અસ્તિ^{૨૯} જસેન્તાંમ્^{૩૦} મન^{૩૧} દામ^{૩૨} જરથુશ્ત.^{૩૩}

અહિંયાં^૧ (અથવા આએ), અએ જરતોસ્ત^૬ ! બહમન^૩ (અમશા-
સ્પંદ) મારી^૪ પેદાએશ^૫ છે;^૨ અએ જરતોસ્ત^{૧૧} ! અહિંયાં^૭ અરદીએ-
હેસ્ત^૮ (અમશાસ્પંદ) મારી^૯ પેદાએશ^{૧૦} (છે); અએ જરતોસ્ત^{૧૬} ! અ-
હિંયાં^{૧૨} શેહેરેવર^{૧૩} (અમશાસ્પંદ) મારી^{૧૪} પેદાએશ^{૧૫} (છે); અએ
જરતોસ્ત^{૨૧} ! અહિંયાં^{૧૭} અસ્પંદાદ^{૧૮} (અમશાસ્પંદ) મારી^{૧૯} પેદાએશ^{૨૦}
(છે); અહિંયાં^{૨૨} ખોરદાદ^{૨૩} તથા અમરદાદ^{૨૪} (અમશાસ્પંદ) જોએ^{૨૫}
ખીજી હયાતીમાં^{૨૬} જનારા^{૩૦} અશો (લોકો)નો^{૨૮} બદલો^{૨૭} છે^{૨૬} (તેઓ ખી),
અએ જરતોસ્ત^{૩૩} ! મારી^{૩૧} પેદાએશ^{૩૨} (છે).

વએથાય^{૩૪} તત્રય^{૩૫} કથય^{૩૬} આઈ^{૩૭} અપાઉમ્^{૩૮} જરથુશ્ત,^{૩૯}
મન^{૪૦} પ્રથવાય^{૪૧} ચિસ્તિય^{૪૨} યાઈશ્^{૪૩} આ અંધ્રહુશ્^{૪૪} પઓઉરયો^{૪૫}
બવત્^{૪૬} યથાય^{૪૭} અંધ્રહુત્^{૪૮} અપેમેમ્^{૪૯} અંધ્રહુશ્^{૫૦} હજંધ્રેમ્^{૫૧}

* ‘અમશાસ્પંદ’ ખોલને માટે જુઓ સફે ૪-૫ મે આપેલો ખોલાસો.

બએપજનાંમ^{૫૨} બએવરે^{૫૩} બએપજનાંમ^{૫૪} હજંધરેમ^{૫૫} બએપજ-
નાંમ^{૫૬} બએવરે^{૫૭} બએપજનાંમ^{૫૮} હજંધરેમ^{૫૯} બએપજનાંમ^{૬૦}
બએવરે^{૬૧} બએપજનાંમ^{૬૨}

અએ^{૩૭} અરો^{૩૮} જરતોસ્ત^{૩૯} ! તે^{૩૫} કેમ^{૩૬} (છે તે) તું જાણુ^{૩૪} (તે
એ કે) મારી^{૪૦} અક્કલથી^{૪૧} તથા (મારાં) ડહાપણથી^{૪૨} દુનિયાં^{૪૩} પેહેલે
ધરથી^{૪૪} હતી^{૪૫} તેજ પ્રમાણે^{૪૬} (તે) દુનિયાં^{૪૭} છેડે સુધી^{૪૮} રહેશે. ^{૪૯} હજાર
ઘણી^{૫૧} તંદરોસ્તી^{૫૨} (તથા) દશ હજાર ઘણી^{૫૩} તંદરોસ્તી^{૫૪} (થાએ) !
હજાર ઘણી^{૫૫} તંદરોસ્તી^{૫૬} (તથા) દશ હજાર ઘણી^{૫૭} તંદરોસ્તી^{૫૮} (થાએ) !
હજાર ઘણી^{૫૯} તંદરોસ્તી^{૬૦} (તથા) દશ હજાર ઘણી^{૬૧} તંદરોસ્તી^{૬૨} (થાએ) !

જસ^૧ મે^૨ અવંધહે^૩ મજદ^૪ જસ^૫ મે^૬ અવંધહે^૭ મજદ^૮
જસ^૯ મે^{૧૦} અવંધહે^{૧૧} મજદ^{૧૨} અમહે^{૧૩} હુતાશતહે^{૧૪} હુરઆધહે^{૧૫}
વેરેશ્વરહે^{૧૬} અહુરધાતહે^{૧૭} વનર્ધનત્યાઓસય ઉપરતાતો^{૧૮} સ્યેન્તહેય
આર્મિતોર્ધશ^{૧૯}

અએ (દાદાર) હોરમજદ^૪ ! (તું) મારી^૨ મદદનેમાટે^૩ પોંહોંચ. ^૧
અએ (દાદાર) હોરમજદ^૬ (તું) મારી^૬ મદદનેમાટે^૭ પોંહોંચ. ^૫
અએ (દાદાર) હોરમજદ^{૧૨} (તું) મારી^{૧૦} મદદનેમાટે^{૧૧} પોંહોંચ. ^૯
નેક બનાવેલા^{૧૪} (અને) ખુબસુરત^{૧૫} “અમ” (ઈઆને હિમ્મત આપ-
નારા ફરેસ્તા) ની, ^{૧૩} હોરમજદના પેદા કીધેલા^{૧૭} બેહરામ (ઈજદ) ની, ^{૧૬}
“વનન્તી ઉપરતાત” (ઈઆને સઉથી સરસ ફતેહ આપનાર ફરેસ્તા) ની ^{૧૮}
તથા સપંદારમદની ^{૧૯} (મદદ મને પોંહોંચાડ, ઓ હોરમજદ !)

આર્મિર્ધતિય સ્યેન્તય^{૨૦} અએપાંમ^{૨૧} લખએપો^{૨૨} સિયન્દયધેવેમ^{૨૩}
પર્ધરિ^{૨૪} ઉપિ^{૨૫} વારયધેવેમ^{૨૬} હાંમ^{૨૭} ગવ^{૨૮} નિદરેજયધેવેમ^{૨૯}
હાંમ^{૩૦} જન્વ^{૩૧} જેમખયધેવેમ^{૩૨} અર્ધપિ^{૩૩} દેરેજવનેમ^{૩૪} દરેજયધેવેમ^{૩૫}
કલ^{૩૬} અપવ^{૩૭} મજદ^{૩૮} વનત^{૩૯} દ્વન્તેમ^{૪૦} અપવ^{૪૧} વનત^{૪૨} ફુજેમ^{૪૩}
અપવ^{૪૪} વનત^{૪૫} દ્વન્તેમ^{૪૬}

સપંદારમદની મારફતે^{૨૦} તેઓની^{૨૧} (ઈઆને બદ માણસોની) અદે-
ખાઈને^{૨૨} તમે કાપી નાખો, ^{૨૩} (તેઓની) અક્કલને^{૨૪} આસપાસ^{૨૫} ઢાંકી
નાખો ^{૨૬} (ઈઆને અંધારી કરો), (તેઓના) બેહુ હાતને^{૨૮} સાથે^{૨૭} બાંધો, ^{૨૯}
(તેઓના) ઘૂટણોને^{૩૧} સાથે^{૩૦} છુંદો^{૩૨} (અથવા ભાંજો) (તથા) બેરી^{૩૪} ઘાલો. ^{૩૫}

ખોલાસો:—(એ પ્રમાણે કોણ કહેછે અને કોણને કહેછે તે વિશે આએ ઠકાણે કાંઈ જણાવ્યું નથી, પણ પેગમખર જરતોસ્ત સાહેબ પોતાના ચેલાએને કહેતા હોએ એવું લાગેછે.)

ઓ હોરમજદ^{૩૮} ! *શું^{૩૯} અશો^{૩૭} (માણસ) દરવંદને^{૪૦} (ઈઆને દુષ્ટ-પાપી માણસને) મારે^{૪૧} જવાબ:—(હા.) અશો^{૪૨} (માણસ) દરજને^{૪૩} મારે^{૪૪}; અશો^{૪૫} (માણસ) દરવંદને^{૪૬} (ઈઆને દુષ્ટ-પાપી માણસને) મારે.^{૪૭}

ઉપિ^{૪૮} અહુરહે મજદાઓ^{૪૯} યજ્ઞમઈદે^{૫૦} દરેથાઈ^{૫૧} માંથહે સ્પેન્તહે^{૫૨}; અતૂમ^{૫૩} અહુરહે મજદાઓ^{૫૪} યજ્ઞમઈદે^{૫૫} મરેથાઈ^{૫૬} માંથહે સ્પેન્તહે^{૫૭}; હિજવાંમ^{૫૮} અહુરહે મજદાઓ^{૫૯} યજ્ઞમઈદે^{૬૦} ફવાકાઈ^{૬૧} માંથહે સ્પેન્તહે^{૬૨}; અઓમ^{૬૩} ગઈરીમ^{૬૪} યજ્ઞમઈદે^{૬૫} યિમ^{૬૬} ઉપિ-દાંમ^{૬૭} ઉપિ-દરનેમ^{૬૮} પઈતિ^{૬૯} અસ્તિ^{૭૦} પઈતિ^{૭૧} ક્ષકૂને^{૭૨} યસો-બેરેતાબ્યો^{૭૩} જઓથાબ્યો.^{૭૪}

‘માંથ સ્પેન્ત’ (અથવા વૃદ્ધિ કરનાર માંથ)ને^૫ પકડવાને^૬ (ઈઆને મનમાં રાખવાનેમાટે) (દાદાર) હોરમજદની^૭ હુશિયારીને^૮ હમો વખાણીએ છીએ;^૯ માંથ સ્પેન્તને^{૧૦} યાદ કરવાને માટે^{૧૧} (દાદાર) હોરમજદની^{૧૨} અક્કલને^{૧૩} હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૪} માંથ સ્પેન્તને^{૧૫} ભણવાનેમાટે^{૧૬} (દાદાર) હોરમજદની^{૧૭} જખાનને^{૧૮} હમો વખાણીએ છીએ.^{૧૯} આએ^{૨૦} પાહાડ^{૨૧} કે જે^{૨૨} હુશિયારી આપનાર^{૨૩} ‘†ઉપિ-દરેન’^{૨૪} (તેને) ઈજ્જને

* ‘કત્’ ખોલનો અર્થ ‘ક્યારે, કયું’ થાયછે, પણ આએ ઠકાણે એ ખોલને લાટિન ભાષાના ‘Quid’ને બરાબર મલતો ગણીને એનો અર્થ ‘શું’ કીધોછે.

† ઈરાનની પૂર્વ દિશાએ આવેલો હાલનો ‘સન્જેસ્તાન’ નામનો મુલક જેને અવસ્તામાં ‘વએકરેત’ કહેછે તથા પ્રાચીન યુનાની લોકો ‘Drangiana’ કરીને કહેતા હતા તે મુલકમાં ‘ઉપિ-દરેન’ નામનો પાહાડ આવેલોછે. પેહેલવીમાં એ પાહાડને ‘હુશ્દાસ્તાર’ને નામે ઓળખેછે. એ ખોલનો અસલ અર્થ ‘હોશ-હુશિયારી રાખનાર’ કરીને થાયછે. એ નામ એટલામાટે આપવામાં આવ્યું કે તે પાહાડ ઉપરથી અશો જરતોસ્તે આસમાની હોશ મેળવી; એ પાહાડ ઉપર દાદાર હોરમજદ સાથે એ રાસ્ત પેગમખરને દીનતી બાબદો ઉપર વાતચીત થઈ હતી. ઈજ્જનેના પેહેલા હામાં જરતોસ્તી દીનના પુસ્તકોને માન સાથે યાદ કીધા પછી એ પાહાડને બી યાદ કીધોછે.

કરવાનેમાટે લઈ ગએલી^{૨૬} જોર (ઈઆને ભેટો)થી^{૨૭} દરેક^{૨૨} દિવસ^{૨૩} (અને) દરેક^{૨૪} રાતે^{૨૫} હમા વખાણીએ છીએ^{૨૮} (અથવા યાદકરીએ છીએ^{૨૯}).

આઅત્^૧ અઓખત^૨ જરથુસ્તો^૩ ઉપ^૪થવા^૫ અજેમ^૬ મઈરે^૭ અનુ-દંધયાત્^૮ સ્યેન્તયાઓ આર્મતોઈશ^૯ દોઈશ્રાખ્ય^{૧૦} અવાસ્ત્રયત^{૧૧} *મઈસ્યો.^{૧૨} હજંધ્રેમ^{૧૩} બએપજનાંમ^{૧૪} બએવરે^{૧૫} બએપજનાંમ;^{૧૬} હજંધ્રેમ^{૧૭} બએપજનાંમ^{૧૮} બએવરે^{૧૯} બએપજનાંમ;^{૨૦} હજંધ્રેમ^{૨૧} બએપજનાંમ^{૨૨} બએવરે^{૨૩} બએપજનાંમ.^{૨૪}

હજર ઘણી^{૧૩} તંદરોસ્તી^{૧૪} (અને) દશ હજર ઘણી^{૧૫} તંદરોસ્તી^{૧૬} (થાઓ)! હજર ઘણી^{૧૭} તંદરોસ્તી^{૧૮} (અને) દશ હજર ઘણી^{૧૯} તંદરોસ્તી^{૨૦} (થાઓ)! હજર ઘણી^{૨૧} તંદરોસ્તી^{૨૨} (અને) દશ હજર ઘણી^{૨૩} તંદરોસ્તી (થાઓ) !

૪૪ (આએ નીચેનો કરદો—અહે નર્શ અપઓનો ક્વપીમ યજમઈદે થીતે યસો-એરેતાખ્યો જઓશ્રાખ્યો. અપેમ વોહૂ ૧ સુધી-ત્રણ મરતએ ભણવો.)

૪૪ અહે^{૨૫} નર્શ^{૨૬} અપઓનો^{૨૭} ક્વપીમ^{૨૮} યજમઈદે^{૨૯} ચો^{૩૦} અસ્મો-ખન્વાઓ^{૩૧} નાંમ.^{૩૨} અધાત્^{૩૩} અન્યએપાંમ^{૩૪} અપઓનાંમ^{૩૫} ક્લિત^{૩૬} યજઈ^{૩૭} ક્વરેત^{૩૮} ગઓકેરેનહે^{૩૯} સૂરહે^{૪૦} મજદધાતહે;^{૪૧} ગઓકેરેનેમ^{૪૨} સૂરેમ^{૪૩} મજદધાતેમ^{૪૪} યજમઈદે.^{૪૫} ઉપિ^{૪૬} અહુરહે મજદાઓ^{૪૭} યજમઈદે^{૪૮} દરેશ્રાઈ^{૪૯} માંશ્રહે સ્યેન્તહે;^{૫૦} ખ્રતૂમ^{૫૧} અહુરહે મજદાઓ^{૫૨} યજમઈદે^{૫૩} મરેશ્રાઈ^{૫૪} માંશ્રહે સ્યેન્તહે;^{૫૫} હિજવાંમ^{૫૬} અહુરહે મજદાઓ^{૫૭} યજમઈદે^{૫૮} ક્વાકાઈ^{૫૯} માંશ્રહે સ્યેન્તહે;^{૬૦} અઓમ^{૬૧} ગઈરીમ^{૬૨} યજમઈદે^{૬૩} યિમ^{૬૪} ઉપિ-દાંમ^{૬૫} ઉપિ-દર-નેમ,^{૬૬} પઈતિ^{૬૭} અરિન^{૬૮} પઈતિ^{૬૯} ક્ષકૂને^{૭૦} યસો-એરેતાખ્યો^{૭૧} જ-ઓશ્રાખ્યો.^{૭૨} અપેમ વોહૂ ૧ (ત્રણ વાર પઢે.)

* ‘ આઅત્ અઓખત જરથુસ્તો થી તે હઈ સુધીના ઓલોનો આઓ અર્થ મને ખરાખર સમજ નથી પડતો; દરેક ઓલ છુટો લેતાં સમજ પડેછે.

તે^{૨૫} અશો^{૨૭} માણસના^{૨૬} ફરોહરને^{૨૮} હમો યાદ કરીએ છીએ,^{૨૯}
કે જે “અસ્મો-પ્ત્વત્^{૩૧}” નામનો^{૩૨} (હતો). ખીજ^{૩૪} અશો^{૩૫}
(માણસો) કરતાં^{૩૩} હોરમજ્જદના પેદા કીધેલા^{૪૧} કૌવત આપનારા^{૪૦}
“ગચ્ચોકેરેન” (ઈઆને સફેદ હોમ)ના^{૩૯} આહાનાર (અથવા પસંદ
કરનાર) તરીકે^{૩૮} (હું) (તે અસ્મો-પ્ત્વત્ નામના રાખસના ફરોહરને)
વધારે^{૩૬} ઇજ્યું.^{૩૭} હોરમજ્જદના પેદા કીધેલા^{૪૪} કૌવત આપનારા^{૪૩} ગચ્ચોકેરેન
(ઈઆને સફેદ હોમ)ને^{૪૨} હમો વખાણીએ છીએ.^{૪૫} ‘માંઝ સ્પેન્ત’
(ઈઆને વૃદ્ધિ કરનાર માંઝવાની)ને^{૫૦} પકડવાને^{૪૯} (ઈઆને મનમાં રા-
ખવાનેમાટે) (દાદાર) હોરમજ્જદની^{૪૭} હુશિયારીને^{૪૬} હમો વખાણીએ
છીએ;^{૪૮} ‘માંઝ સ્પેન્ત’ (ઈઆને વૃદ્ધિ કરનાર માંઝવાની)ને^{૫૫} યાદ
કરવાનેમાટે^{૫૪} (દાદાર) હોરમજ્જદની^{૫૨} અક્કલને^{૫૧} હમો વખાણીએ છીએ;^{૫૩}
માંઝ સ્પેન્ત (ઈઆને વૃદ્ધિ કરનાર માંઝવાની)ને^{૬૦} ભણવાનેમાટે^{૫૯}
(દાદાર) હોરમજ્જદની^{૫૭} જખાનને^{૫૬} હમો વખાણીએ છીએ.^{૫૮} આએ^{૬૧}
પાહાડ^{૬૨} કે જે^{૬૪} હુશિયારી આપનાર^{૬૫} ‘ઉષિ-દરેન,^{૬૬} (તેને) ઇજ્જસ્ને
કરવાનેમાટે લઈ ગચ્ચેલી^{૭૧} જોર (ઈઆને ભેટો)થી^{૭૨} દરેક^{૬૭} દિવસ^{૬૮}
(અને) દરેક^{૬૯} રાતે^{૭૦} હમો વખાણીએ છીએ^{૬૩} (અથવા યાદ
કરીએ છીએ^{૬૩}).

દામીમ્ યજ્ઞમઈદે યામ્ આર્મઈતીમ્ સ્પેન્તામ્ ચેહે દાથ્રે અ-
પહ્ય અપઓનામ્ અપ-પઓઈસ્થનામ્ચ *દામનામ્.

ડહાપણને (તથા) આખાદી કરનાર ભલા વિચાર (અથવા સત્ય-
તા)ને હમો વખાણીએ છીએ, જેની ઉત્પત્તિ અશોઈની તથા અશો (લો-
કો) જેઓ અશોઈમાં સઉથી સરસ (છે તેઓ)ની પેદાએશની (છે.)

ખોલાસો:—(આએ ઉપલો વાક્ય વ્યાકરણની ખાંધણીમાં જરા ગુચ-
વાણ ભરેલો લાગેછે, પણ એની મૂળ મતલબ જણાઈ આવેછે. એમાં ડહા-

* ફરવરદીન યજ્ઞના ૨૫ થી તે ૨૭ મા કરદા સુધી જે નામીયા
નર તથા નારીઓના ફરોહરોને ઇજેલાંછે તેઓમાં ‘અસ્મો-પ્ત્વત્’નું
સઉથી પહેલાં નામ આવેછે. એ રાખસ કાણ હતો તે વિશે હાલ સુધીમાં
કાંઈ ખી ખોલાસો જણાયો નથી.

* ‘દામીમ્ યજ્ઞમઈદે’થી તે ‘અપ-પઓઈસ્થનામ્ચ દામનામ્’ સુધીના
ખોલો વીરપરદના ૧૯ મા કરદાના ૨ જા ફકરામાંથી લીધાછે.

પણ-દાનાઈ તથા સભ્યતાની સ્તુતિ કીધીછે, તેનું કારણ એવું જાણાવેછે કે તેની ઉત્પત્તિ ખુદ અરોઈમાંથી તથા જે લોકો અરોઈની બાબદમાં ઘણા સરસ છે તેમાંથી નિકળેછે.)

અએતલ દિમ્ વીસ્યનાંમ મજિશ્તેમ્ દજ્ઞધાઈ અહૂમય રતૂ-મય યિમ્ અહુરેમ્ મજદાંમ્, સનથાઈ અંધ્રરહે મઈન્યેઉશ દ્વતો, સનથાઈ અએખમહે ખ્વી-દઓશ, સનથાઈ માજઈન્યનાંમ દએવનાંમ, સનથાઈ વીસ્યનાંમ દએવનાંમ વરેન્યનાંમય દ્વતાંમ. (બાજમાં પઢે) શેકસ્તેહ્ ધનામેન્યો ખર અહેરેમન્ લેઆંનત્ સદ્ હજાર ખાર. (પ્રગટ પઢે) ક્દથાઈ અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધ્રહુતો, ક્દથાઈ અમેષનાંમ સ્યેન્તનાંમ, ક્દથાઈ તિશ્ત્યેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંધ્રહુતો, ક્દથાઈ નર્શ અપઓનો, ક્દથાઈ વીસ્યનાંમ સ્યેન્તહે મઈન્યેઉશ દામનાંમ *અપઓનાંમ. અપેમ્ વોહૂ ૧

અહ્માઈ રએશ્ય-હજંધ્રેમ્-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેરેહ્ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ રોજ પાક નાંમ રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન) નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ તરોઈદીતે અંધ્રરહે મઈન્યેઉશ. હઈથ્યા-વરૂશતાંમ હ્યત્ વસ્ના ક્ષોતેમેમ્. સ્તઓમિ અપેમ્; અપેમ્ વોહૂ ૧

ગારૂજે^૧ ખોરેહ્^૨ અવજાયાહ્^૩ દાદાર અહુરમજદ^૪ રયોમંદ^૫ ખોરેહ્ મંદ^૬ મીનોઆંન્ મીનો^૭ ખેરેતુમ્^૮ ખેરસાહ્^૯ અમાવંદ^{૧૦} પીરોજ-ગર^{૧૧} અમાવંદી^{૧૨} પીરોજગરી.^{૧૩} દાહ્^{૧૪} દીન્^{૧૫} ખેહ્^{૧૬} માજદયસ્નાંન્^{૧૭} આગહી^{૧૮} રવાઈ^{૧૯} ગોઆફરંગાની^{૨૦} બાહ્^{૨૧} હક્ટે કેશ્વર જમીન્^{૨૨} અએદૂન્^{૨૩} બાહ્^{૨૪} મન્ આનો આવાયહ્ શુદન્, મન્ આનો આવા-યહ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયહ્ શુદન્. અપઓને અપેમ્ વોહૂ ૧

દાદાર હોરમજદ^૪ (જે) ખજનો રાખનાર^૫ (તથા) ખોરેહવાળો^૬ (છે), (તથા જે) મીનોઓનો મીનો^૭ (ઈઆને બધા મીનોઓમાં સઉથી સરસ) (તથા) સઉથી ચઢતે દરજ્જેનો^૮ (છે તેનું) તેજ^૯ (તથા) પ્રતાપ^{૧૦} જુઆદે થાઓ^{૧૧} ! (તે) હિમ્મતવાન^{૧૨} (તથા) ક્રતેહમંદ^{૧૩} (દાદાર હોર-

* એ ફકરાના તરજુમા બાબે જુઓ હોશખાંમ, સફા ૨૫-૨૬

મજદ) (મારી) હિમ્મત^{૧૨} (તથા) કૃતેહનેમાટે^{૧૩} (મદદે) પોહિંચો^{૧૪} !
ભલી^{૧૫} માજદયસ્ની^{૧૬} દીનનું^{૧૭} રાસ્તપણું,^{૧૮} (તેની) વાકેશી,^{૧૯} (તેનો) ફે-
લાવો^{૨૦} (તથા) (તેની) મશહુરી^{૨૧} (અથવા કીર્તિ^{૨૨}) હકતે કેશ્વર જમીન
ઉપર^{૨૩} થાઓ^{૨૪} ! એ પ્રમાણે^{૨૫} થાઓ^{૨૬} ! (ઈઆને જેમ મેં ચાહું તેમ
થાઓ !) એજ પ્રમાણે મને ખી (તે ભલી દીનની વાકેશી તથા મશહુરી) મળે !

✽ (દક્ષીણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગેહાંન્
દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અપાઉમ્ સેવિશ્તે
અરદ્દિ સૂર અનાહિતે અપઓને. અપેમ્ વોહૂ ૧

નેમો ઉર્વધરે વંધ્રઉહિ મજદવાતે અપઓને. અપેમ્ વોહૂ ૧

અહુરેમ્ મજદાંમ્^૧ રએવન્તેમ્^૨ ખરેનંધ્રહુન્તેમ્^૩ યજ્ઞમધદે.^૪
અપેમ્ વોહૂ ૧ દાદાર અહુરમજદ^૫ રયોમંદ^૬ ખોરેહમંદ^૭ મીનો-
આંન્ મીનો^૮ ખેરેતુમ્^૯ ખેરસાદ.^{૧૦} અપેમ્ વોહૂ ૧

ખજનો રાખનાર^૧ (તથા) નુરવાળો^૨ દાદાર હોરમજદને^૩ હમો વ-
ખાણીએ છીએ^૪ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૫).

દાદાર હોરમજદ^૧ (જે) ખજનો રાખનાર^૨ (તથા) નુરવાળો^૩
(છે), (તથા જે) મીનોઓનો મીનો^૪ (ઈઆને ખધા મીનોઓમાં સઉથી
સરસ) (તથા) સઉથી ચઢતે દરજ્જેનો^૫ (છે તે) (મારી મદદે) પોહિંચો^{૧૦} !

હોરમજદ યષ્ટની નીરંગ.*

✽ (એ નીરંગ હોરમજદ યષ્ટ પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

યા^૧ દાદાર અહુરમજદ^૨ અહેરેમન્^૩ મરેચીનીદાર^૪ નેગુનમ્^૫
દીવાન્^૬ ખર^૭ ખૂદને^૮ રસ્તાખીજ^૯ તન્ પસીન્^{૧૦} ખીગુમાનમ્.^{૧૧}
અપેમ્ વોહૂ ૧

અએ^૧ દાદાર હોરમજદ^૨ ! નાશ કરનાર^૩ હારેમનને^૪ (તથા) દેવોને^૫
હું આજેજ કહું^૬ રસ્તાખેજ^૭ (તથા) તનપસીન્^{૧૦} થવાની^૮ ઉપર^૯ હું
ખેગુમાન છેઉ.^{૧૧}

* આએ આખી નીરંગ પાજંદમાં છે.

અરદીખેહેસ્ત યષ્ટ.

ક્ષનઓથ^૧ અહુરહે મજદાઓ.^૨ અષેમ વોહૂ ૧
 ૫ નામે^૩ યજદાંન^૪ અહુરમજદ^૫ ખોદાએ^૬ અવજૂની^૭ ગોરજે^૮
 ખોરેહ^૯ અવજાયાહ^{૧૦} અરદીખેહેસ્ત^{૧૧} અમેશાસ્પંદ^{૧૨} ઘેરસાહ.^{૧૩}

(દાદાર) હોરમજદની^૨ ખુશુદી^૧ (થાઓ) ! (દાદાર) હોરમજદ^૫
 (જે) ખોદા^૬ (તથા તમામ ખલકતનો) સાહેબ^૬ (તથા) વૃદ્ધિ કરનાર
 (છે તે)ના^૭ નામ(ની મદદ)થી^૩ (હું આએ ભણવાનું શરૂ કરું). (તે દાદાર
 હોરમજદનો) પ્રતાપ^૮ (તથા) ખોરેહ^૯ જીઆદે થાઓ^{૧૦} ! અરદીખેહેસ્ત^{૧૧}
 અમેશાસ્પંદ^{૧૨} (મારી મદદ) પોહોંઓ^{૧૩} !

અજ હુમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
 દુજૂખ્ત દુજૂવરશ્ત મેમ ૫ ગેતી મનીહ પુશ્મ ગોક્ત પુશ્મ કર્દ પુશ્મ
 જસ્ત પુશ્મ ખૂન્ ખૂદ એસ્તેહ, અજ આંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની
 કુનશની તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫
 સે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઈદીતે
 અંધ્રરહે મર્ધન્યેઉશ; હૃઈથ્યાવરશ્તાંમ હ્યત્ વસ્ના ક્ષેપોતેમેમ.
 સ્તઓમિ અષેમ વોહૂ ૩

કવરાને મજદયસ્નો જરયુશિલશ વીદએવો અહુરહે લકએપો
 (જે ગેહ હોએ તે પહે) કસસ્તયએચ. અપહે વહિશતહે^૧ સ્તએશતહે^૨
 અઈશ્યમનો^૩ ઈબ્યેહે^૪ સૂરહે^૫ મજદધાતહે^૬ સઓકયાઓ^૭ વંધ્રહુ-
 યાઓ^૮ વોઉર-દોઈથિયાઓ^૯ મજદધાતયાઓ^{૧૦} અપઓન્યાઓ,^{૧૧}
 ક્ષનઓથ^{૧૨} યસ્નાઈચિ^{૧૩} વહ્માઈચિ^{૧૪} ક્ષનઓથાઈચિ^{૧૫} કસસ્તયએચ,^{૧૬}
 યથા અહૂ વઈશ્યો^{૧૭} જઓતા^{૧૮} ક્ષા મે^{૧૯} સૂતે^{૨૦} અથા રતુશ અપાત્ત-
 ચિત્ હુચ^{૨૧} ક્ષા અપવ^{૨૨} વીદવાઓ^{૨૩} મઓતૂ.^{૨૪}

(દાદાર હોરમજદને) ખુશાલ કરવાનેમાટે^{૧૨} (ફલાંની ગેહમાં) સઉથી
 સોહામણા^૨ અપ વહિસ્ત (ઈઆને અરદીખેહેસ્ત)ની,^૧ હોરમજદના પેદા

ક્રીધેલા,^૬ શૂરા,^૫ (તથા) પસંદ પડતા^૪ “અર્ધસ્થમન્” (નામના ફરેસ્તા)ની,^૩ (તથા) હોરમજ્જદના પેદા ક્રીધેલા,^{૧૦} ભલા,^૮ પોહોલી આંખવાળા^૯ (અને) અશો^{૧૧} “સઓક”^{૧૦}—(એ બધાએની) આરાધણા કરવાને,^{૧૩} (તેઓની) ખુખીઓ ગાવાને,^{૧૪} (તેઓને) ખુશ્નુદ કરવાને^{૧૫} અને (તેઓની) વખાણ કરવાને^{૧૬} જોતી^{૧૮} (ઈઆને ક્રિયા કરનાર) મારી આગળ^{૧૯} યથા અહ્લ વર્ધસ્યો^{૧૭} (ઈઆને ‘યથા અહ્લ વર્ધસ્યો’ના કલામેની ખુખીઓ) જાહેર કરે;^{૨૦} (રાસ્પી) (જે) અશો^{૨૨} (તથા) વિદ્વાન^{૨૩} (થયો) (તે) ‘અથા રતુશ અપાત્તચિત્ હય’^{૨૧} (એ કલામેની ખુખીઓ) *જાહેર કરે.^{૨૪}

અપેમ્ વહિસ્તેમ્^{૨૫} સએસ્તેમ્^{૨૬} અમેપેમ્ સ્યેન્તેમ્^{૨૭} યજ્ઞ-મર્ધદે;^{૨૮} અર્ધસ્થમનેમ્^{૨૯} ઈષીમ્^{૩૦} યજ્ઞમર્ધદે,^{૩૧} સૂરેમ્^{૩૨} મજ્જદધાતેમ્^{૩૩} યજ્ઞમર્ધદે;^{૩૪} સઓકાંમ્^{૩૫} વંધ્વઉહીમ્^{૩૬} વોઉર-દોઈયાંમ્^{૩૭} મજ્જદધા-તાંમ્^{૩૮} અપઓનીમ્^{૩૯} યજ્ઞમર્ધદે.^{૪૦}

અપ વહિસ્ત^{૨૫} (ઈઆને અરદીખેહેસ્ત) (જે) સઉથી સોહામણો^{૨૬} અમશાસ્પંદ^{૨૭} (તેને) હમો વખાણીએ છીએ^{૨૮} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૨૯}); પસંદ પડતા^{૩૦} “+અર્ધસ્થમન્” (નામના ફરેસ્તા)ને^{૨૯} હમો વખાણીએ છીએ;^{૩૧} હોરમજ્જદના પેદા ક્રીધેલા^{૩૩} શૂરા^{૩૨} (અર્ધસ્થમન્ નામના ફરેસ્તાને) હમો વખાણીએ છીએ;^{૩૧} હોરમજ્જદના પેદા ક્રીધેલા,^{૩૮} ભલા^{૩૬} પોહોલી આંખવાળા^{૩૭} (અને) અશો^{૩૯} ‘+સઓક’ (નામના ફરેસ્તા)ને^{૩૫} હમો વખાણીએ છીએ.^{૪૦}

* એના ખોલાસા બાબે જુઓ સફે ૨૦ મે આપેલો ખોલાસો.

+ ‘અર્ધસ્થમન્’ ઈઆને સુખ-આરામ આપનારો ફરેસ્તો, દોસ્તી-એક દિલી કરાવનારો ફરેસ્તો, મનને નચિંતાઈ આપનારો ફરેસ્તો; એ ફરેસ્તાનું કામ પરી-જાદુને લગતા વિચારોને મનમાંથી કાઢાડી નાખી આરામ આપવાનું છે. એની સિક્તમાં ‘ઈબ્ય’ (ચહવાતો, પસંદ પડતો) આવેછે. વળી ‘અર્ધસ્થમન્ ઈબ્ય’ નામની બંદગી પણ આવેછે. એ બંદગી તે ‘આ અર્ધસ્યેમા ઈબ્યો’ નામનો ઈજ્જસ્નેનો પ૪ મો હા સમજવો. પરણતાં જોડાંને આશીર્વાદ સારેછે ત્યારે એ મજ્જકુર હાંનો અરધો ભાગ ભણવામાં આવેછે.

† ‘સઓક’ ખોલનો અસલ અર્થ “તીક્ષ્ણતા, મનની ચાલાકી, હુશિયારીની તેજ, ડહાપણનો ચલકાત-ઝલક; કાએદો” થાએછે. ત્યાર પછી અલંકારની રીતે એ ગુણો ઉપરનો મવજ્જલ ફરેસ્તો સમજવો.

અઓત્^૧ અહુરે મજદાઓ^૨ સ્પિતમાઈ^૩ જરથુશ્ત્રાઈ^૪ આઅત્^૫
યત્^૬ અપ વહિશ્ત^૭ ક્ષદધીશ^૮ સ્પિતમ^૯ જરથુશ્ત્ર^{૧૦} સ્તઓતરેય^{૧૧}
જઓતરેય^{૧૨} જાપાતરેય^{૧૩} માંથ્રનય^{૧૪} યશ્તરેય^{૧૫} આક્રીતરેય^{૧૬}
અઈખિજરેતરેય^{૧૭} વંધુહાંન્^{૧૮} ક્ષએત^{૧૯} રઓઆઓ^{૨૦} ખન્વઈતી-
શય^{૨૧} વેરેજો,^{૨૨} અહ્માકેમ્^{૨૩} યસ્નાઈય^{૨૪} વહ્માઈય^{૨૫} યત્^{૨૬} અમેષનાંમ
સ્પેન્તનાંમ.^{૨૭}

(દાદાર) હોરમજદે^૨ સપેતમાન^૩ જરતોસ્તને^૪ કેહ્યું,^૧ અએ સપેતમાન^૬
જરતોસ્ત^૭ ! હમો^{૨૨} અમશાસ્પંદોની^{૨૬} આરાધણાનેમાટે^{૨૩} તથા (તેઓની)
ખુખીઓ ગાવાનેમાટે^{૨૪} અપ વહિશ્ત (ઈઆને અરદીખેહેસ્ત અમશા-
સ્પંદ)ને^૬ ભલી^{૧૭} (અને) ચલકતી^{૧૮} રોશણીઓનો^{૧૯} (તથા) પ્રકાશિત^{૨૦}
(અથવા ચમત્કારિક^{૨૦}) કામોનો^{૨૧} સ્તુતિ કરનાર^{૧૦} તથા (તેઓની) કીર્તિ
ગાનાર^{૧૧} તથા તારીફ કરનાર^{૧૨} તથા જાહેર (મશહુર) કરનાર^{૧૩} તથા
ઈજનાર^{૧૪} તથા આક્રીન કરનાર^{૧૫} તથા વખાણ કરનાર તરીકે^{૧૬} ઠરવ^{૧૭}
(અથવા *ગણ^{૧૭}).

આઅત્^{૨૭} અઓખત^{૨૮} જરથુશ્ત્રો,^{૨૯} મૂઠધિ^{૩૦} બા^{૩૧} વયો^{૩૨}
અર્શ-વયો^{૩૩} અહુર મજદ,^{૩૪} યથ^{૩૫} તે^{૩૬} અંધુહેન્^{૩૭} અપ વહિશ્ત^{૩૮}
ક્ષદાહીશ^{૩૯} સ્તઓતરેય^{૪૦} જઓતરેય^{૪૧} જાપાતરેય^{૪૨} માંથ્રનય^{૪૩}
યશ્તરેય^{૪૪} આક્રીતરેય^{૪૫} અઈખિજરેતરેય^{૪૬} વંધુહાંન્^{૪૭} ક્ષએત^{૪૮}
રઓઆઓ^{૪૯} ખન્વઈતીશય^{૫૦} વેરેજો,^{૫૧} યૂમાકેમ્^{૫૨} યસ્નાઈય^{૫૩} વ-
હ્માઈય^{૫૪} યત્^{૫૫} અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ.^{૫૬}

ત્યારે^{૨૭} જરતોસ્તે^{૨૮} કેહ્યું કે,^{૨૯} અએ હોરમજદ^{૩૪} ! (તે) વચન,^{૩૨}
(તે) સારયો વચન^{૩૩} (તું મને) ખચીત^{૩૧} કેહે,^{૩૦} કે જેથી કરીને^{૩૫} તમો^{૫૨}
અમશાસ્પંદોની^{૨૬} આરાધણાનેમાટે^{૨૩} તથા (તેઓની) ખુખીઓ ગાવા-
નેમાટે,^{૨૪} (તું) અપ વહિશ્તને^{૩૮} ભલી^{૧૭} (અને) ચલકતી^{૧૮} રોશણી-
ઓનો^{૧૯} (તથા) પ્રકાશિત^{૨૦} (અથવા ચમત્કારિક^{૨૦}) કામોનો^{૨૧} સ્તુતિ
કરનાર^{૧૦} તથા (તેઓની કીર્તિ) ગાનાર^{૧૧} તથા તારીફ કરનાર^{૧૨} તથા

* આએ તથા એની પછીના ફકરાનો તરજુમો મને પોતાને ખાતરી
ભરેલો લાગતો નથી; એના કરતાં વધારે સહી તરજુમો થવો જોઈએ.

જાહેર (મશાહુર) કરનાર^{૪૩} તથા ઇજનાર^{૪૪} તથા આફ્રીન કરનાર^{૪૫} તથા વખાણ કરનાર તરીકે^{૪૬} ઠરવવાને ઇચ્છે^{૩૯} (અથવા ઠરવવા માંગે^{૩૯}).

આઅત્^૧ ક્ષત્રઓમિ^૨ અપેમ્ વહિશ્તેમ્^૩ યેજ્ઞ^૪ ક્ષત્રઓમિ^૫ અપેમ્ વહિશ્તેમ્^૬ આઅત્^૭ અન્યએષામ્^૮ અમેષનામ્ સ્યેન્તનામ્^૯ હવાયઓનેમ્^{૧૦} યિમ્^{૧૧} પાઈતિ^{૧૨} મજ્જદાઓ^{૧૩} હુમતાઈશ્^{૧૪} યિમ્^{૧૫} પાઈતિ^{૧૬} મજ્જદાઓ^{૧૭} હૂખતાઈશ્^{૧૮} યિમ્^{૧૯} પાઈતિ^{૨૦} મજ્જદાઓ^{૨૧} હુરશ્તાઈશ્^{૨૨}

‘અષ વહિશ્ત’ (ઈઆને અરદીખેહસ્ત)ને^૩ હું પસંદ કરૂં છું;^૨ જ્યારે^૪ (હું) ‘અષ વહિશ્ત’ (ઈઆને અરદીખેહસ્ત)ને^૬ પસંદ કરૂં છું^૫ ત્યારે^૭ (તે) ખીજા અમશાસ્પંદો કરતાં^૮ મદદ કરનાર તરીકે^{૧૦} (થાએ છે), જેને^{૧૧} (દાદાર) હોરમજ્જદ^{૧૩} નેક વિચારોથી^{૧૪} પોષણ કરે છે,^{૧૨} જેને^{૧૫} (દાદાર) હોરમજ્જદ^{૧૭} નેક સપ્તનોથી^{૧૮} પોષણ કરે છે,^{૧૬} જેને^{૧૯} (દાદાર) હોરમજ્જદ^{૨૧} નેક કામોથી^{૨૨} પોષણ કરે છે.^{૨૦}

ખોલાસો:—(અરદીખેહસ્ત અમશાસ્પંદનો ખોરાક નેક વિચાર, નેક સપ્તન અને નેક કામ છે.)

ગરો ન્માનેમ્^{૨૩} અહુરહૈ^{૨૪} હવાયઓનેમ્^{૨૫} ગરો ન્માનેમ્^{૨૬} ઉર્યો^{૨૭} અસ્તિ^{૨૮} અષાવઓયો.^{૨૯} નએચિશ્^{૩૦} દ્રવતામ્^{૩૧} અયેને^{૩૨} પઈતિશ્^{૩૩} ગરો ન્માનેમ્^{૩૪} ર્વોહુ^{૩૫} અષાયઓનેમ્^{૩૬} ચિથ્રેમ્^{૩૭} અહુરેમ્ મજ્જદામ્^{૩૮}

ગરોઽમાન^{૨૩} (ખેહસ્ત) હોરમજ્જદનું^{૨૪} પોતાનું મુકામ^{૨૫} (છે). ગરોઽમાન^{૨૬} (ખેહસ્ત) અશો^{૨૯} માણસોનેમાટે^{૨૭} છે.^{૨૮} અશો (લોકો)નું મુકામ^{૩૬} (જે) ગરોઽમાન^{૩૪} તે તરફ^{૩૩} જવામાં^{૩૨} (તથા) કુશાદગીમાં^{૩૫} (ઈઆને કુશાદગીથી) જાહેર રીતે^{૩૭} (દાદાર) હોરમજ્જદ તરફ^{૩૮} (જવામાં), દરવંદો (ઈઆને પાપી-દુષ્ટ માણસો)માંનો^{૩૧} કોઈખી નથી.^{૩૦}

ખોલાસો:—(કોઈખી પાપી-દુષ્ટ માણસ ગરોઽમાન ખેહસ્તમાં ઈઆ દાદાર હોરમજ્જદની હજુરમાં જઈ શકે નહી. અશો તથા સદગુણી માણસના ગુજરવા પછી તેના રવાનને ખેહસ્તની જગા મળે છે, તથા દુરાચારી અને પાપી માણસના રવાનનો દોષખમાં થાર થાએ છે. એ બા-

એનું લખાણ આપણને હાદોખત નુસ્કે તથા વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદ-
માંથી મળી આવેછે.)

જનઘતિ^૧ વીસ્પએષુ^૨ અંધરો મઘન્યુશ^૩ અહ્માઈ^૪ યાથવાંમ^૫
પઘરિકનાંમય^૬ અઘસ્યમન^૭ માંથનાંમ^૮ મજિશ્તેમ^૯ માંથનાંમ^{૧૦}
વહિશ્તેમ^{૧૧} માંથનાંમ^{૧૨} વહિશ્તોતેમેમ^{૧૩} માંથનાંમ^{૧૪} સ્વએશ્તેમ^{૧૫}
માંથનાંમ^{૧૬} સ્વએશ્તોતેમેમ^{૧૭} માંથનાંમ^{૧૮} ઉદ્રેમ^{૧૯} માંથનાંમ^{૨૦}
ઉદ્રોતેમેમ^{૨૧} માંથનાંમ^{૨૨} દેરેજરેમ^{૨૩} માંથનાંમ^{૨૪} દેરેજોતેમેમ^{૨૫}
માંથનાંમ^{૨૬} વારેથદ્વીમ^{૨૭} માંથનાંમ^{૨૮} વારેથધ્વ્યોતેમેમ^{૨૯} માંથ-
નાંમ^{૩૦} બએપજેમ^{૩૧} માંથનાંમ^{૩૨} બએપજ્યોતેમેમ^{૩૩} માંથનાંમ^{૩૪}

‘અઘસ્યમન’ (નામની *બંદગી) (કે જે) માંથવાંનીઓમાંની^{૧૦} સઉથી
મહોદી,^૬ માંથમાંની^{૧૨} સરસ,^{૧૧} માંથમાંની^{૧૪} સઉથી સરસ,^{૧૩} માંથમાંની^{૧૬}
શ્રેષ્ઠ,^{૧૫} માંથમાંની^{૧૮} સઉથી શ્રેષ્ઠ,^{૧૭} માંથમાંની^{૨૦} જોરાવર,^{૧૯} માંથમાંની^{૨૨}
સઉથી જોરાવર,^{૨૧} માંથમાંની^{૨૪} મજબુત,^{૨૩} માંથમાંની^{૨૬} સઉથી મજબુત,^{૨૫}
માંથમાંની^{૨૮} ક્રોધે આપનારી,^{૨૭} માંથમાંની^{૩૦} ઘણીજ ક્રોધે આપનારી,^{૨૯}
માંથમાંની^{૩૨} તંદરોસ્તી આપનારી^{૩૧} (તથા) †માંથમાંની^{૩૪} ઘણીજ તંદ-
રોસ્તી આપનારી^{૩૩} (એવી સિક્ત ધરાવનાર ‘અઘસ્યમન’ નામની બંદગીની
મારફતે) (અથ વહિશ્ત) બધી તરફ^૨ અંત્રેમેન્યુશને^૩ (તથા) જાદુગરોને^૪
તથા પરીઓને^૫ મારેછે.^૧

અષો-બએપજો^{૩૫} દાતો-બએપજો^{૩૬} કરેતો-બએપજો^{૩૭} ઉર્વરો-
બએપજો^{૩૮} માંથો-બએપજો^{૩૯} બએપજનાંમ^{૪૦} બએપજહે^{૪૧} બએ-
પજ્યો^{૪૨} યત્^{૪૩} માંથેમ-સ્વેન્તેમ-બએપજ્યો,^{૪૪} ચો^{૪૫} નર્મ^{૪૬} અપ-
ઓનો^{૪૭} હુય ઉદ્ધવાંન^{૪૮} બએપજ્યાત્,^{૪૯} અએષો^{૫૦} જી^{૫૧} અસ્તિ^{૫૨}
બએપજનાંમ^{૫૩} બએપજ્યોતેમો.^{૫૪}

વૈદોમાંના^{૪૦} તંદરોસ્તી આપનારી^{૪૨} (નીચે મુજબના હોએછે) :—

* ‘અઘસ્યમન’ નામની બંદગી તે ઇજ્જશ્નેનો ૫૪ મો હા સમજવો.
વધારે જોલાસા માટે જુઓ સફે ૧૮૦ મે આપેલી ખીજ નોટ.

† ‘માંથ’ જોલના જોલાસા બાબે જુઓ સફે ૧૬૨-૧૬૩ મે
આપેલો જોલાસો.

અરોઘથી સાળું કરનાર^{૩૫} (અથવા તંદરોસ્તી આપનાર^{૩૫}), ઈનસાફથી સાળું કરનાર,^{૩૬} શસ્ત્ર વૈધ^{૩૭} (અથવા વાહાડકાપથી સાળું કરનાર^{૩૭}), ઝાલાપાલાથી સાળું કરનાર^{૩૮} (તથા) માંઝવાની (ભણીને) સાળું કરનાર^{૩૯} (એ પ્રમાણે પાંચ જાતના જુદા જુદા વૈધો હોએછે). (પણ) વૈધોમાંનો^{૪૦} ધણોજ તંદરોસ્તી આપનાર વૈધ^{૪૧} ખચીત^{૪૨} તે^{૪૦} છે^{૪૨} કે ને^{૪૩} વૃદ્ધિ કરનાર (અથવા પવિત્ર) માંઝવાની (ભણીને) સાંઝ કરનાર^{૪૪} (છે), કે ને^{૪૫} અરો^{૪૬} માણસના^{૪૭} અંદરખાનેથી^{૪૮} (તેને) તંદરોસ્તી આપેછે.^{૪૯}

ખોલાસો:—(આએ ફકરામાં આવેલા ‘ખએષજ’ ખોલનો અર્થ “સાળુંકરનાર, સાફકરનાર, તનને તથા મનને પવિત્ર કરીને તંદરોસ્ત હાલતમાં લાવનાર” થાએછે. એવા પાંચ જાતના સાળુંકરનાર કહેલાછે. ૧ લો—‘અરોઘથી સાળુંકરનાર’ તે રીમન નહવારનાર તથા ખરશુમ આપનાર ચોજદાઝેગર મોખેદ સમજવો, જેનું કામ સાંભા ધણીની રીમની દૂર કરીને તેને પવિત્રાઈ આપવાનું હોએછે. ૨ જો,— ‘ઈનસાફથી સાળુંકરનાર’ તે ન્યાયાધીશ, દાવર સમજવો, જેનું કામ વાંધા ભરેલી ખાખદોનો વાજખી ચુકાદો કરીને વાદી તથા પ્રતિવાદીને-માટે જેમ ધટતું દીસે તેમ કરવું. ૩ જો,—‘શસ્ત્રવૈધ’ તે વાહડ કાપનું કામ જાણનાર વૈધ. ૪ થો,—‘ઝાલાપાલાથી સાળુંકરનાર’ તે જડીબુટ્ટીની દવાથી અથવા જુદી જુદી જાતની વનસ્પતીમાંથી ઉત્પન્ન થતી દવાથી તંદરોસ્તી આપનાર તખીખ સમજવો. ૫ મો,—‘માંઝવાની ભણીને સાળુંકરનાર’ તે પાક અવસ્તાના ચોકસ-ઠરવેલા કલામો ભણીને મનને શાંતિ તથા નીરાંત આપનાર, દિલને આરામ-ધીરજ આપનાર, દિલાસો આપનાર સમજવો. વળી એ ખધાએમાં માંઝવાની ભણીને સાંભા ધણીને દિલાસો આપનાર તથા તેના મનને આરામ આપનાર શખસને સઉથી મ્હોટો ગણિયોછે, તેનું કારણ એવું જણાવ્યુંછે તે શખસ અરો માણસના ખાતેન-દિલને સાફ કરેછે, તેનું દિલ ઠંકાણે લાવેછે તથા તેનું મન જો એકરાર થએલું હોએછે તો, તેની નજદીક ભલી માજદયસ્તી દીનના ખરકત ભરેલા તથા પાક કલામો ભણીને તથા તે કલામોની ખુખીઓ સમજાવીને તેને સુખ આપેછે.)

યસ્ક^૧ અપ-દરત,^૨ મહૂરક^૩ અપ-દરત,^૪ દએવ^૫ અપ-દરત,^૬ પઘત્યાર^૭ અપ-દરત,^૮ અપેમઓઘ^૯ અનપવ^{૧૦} અપ-દરત,^{૧૧} મખો-

સાસ્ત^{૧૨} અપ-દરત.^{૧૩} અજિ-ચિથ્ર^{૧૪} અપ-દરત,^{૧૫} વેહુરકા-ચિથ્ર^{૧૬}
અપ-દરત,^{૧૭} બિજનગ્રો-ચિથ્ર^{૧૮} અપ-દરત;^{૧૯} તરો-મત^{૨૦} અપ-
દરત,^{૨૧} પર્ધરિમત^{૨૨} અપ-દરત;^{૨૩} તકુનુ^{૨૪} અપ-દરત,^{૨૫} સ્પજગ^{૨૬}
અપ-દરત,^{૨૭} અનાક્ત^{૨૮} અપ-દરત,^{૨૯} દુજ્જદોઈથ્ર^{૩૦} અપ-દરત;^{૩૧}
દ્રઓગો-વાક્ષ-દ્રઓજિશ્ત^{૩૨} અપ-દરત,^{૩૩} જહિ^{૩૪} યાતુમઈતિ^{૩૫} અપ-
દરત,^{૩૬} જહિ^{૩૭} કપ્પરેધઈનિ^{૩૮} અપ-દરત;^{૩૯} વાતો^{૪૦} પોઉરવો-અપા-
ખતર^{૪૧} અપ-દરત,^{૪૨} વાતો^{૪૩} પોઉરવો-અપાખતર^{૪૪} અપ-નસ્યત.^{૪૫}

(ભણુનાર કેહેછે):—અએ દરદો^૧ ! તમે નાબુદ થઈ જાઓ;^૨ અએ
(કવખતના) મોત^૩ ! તમે નાબુદ થઈ જાઓ;^૪ અએ દેવો^૫ ! તમે નાબુદ
થાઓ;^૬ અએ સાંભે થનારા^૭ (ઈઆને દુશ્મનો) ! તમે નાબુદ થાઓ;^૮
અએ નાપાક^{૧૦} આશ્મોગ^૯ (અથવા અરોઈને તોડનારા^૯) ! તમે નાબુદ
થાઓ;^{૧૧} અએ માણસો ઉપર જુલમ કરનારા^{૧૨} ! તમે નાબુદ થાઓ,^{૧૩} અએ
સાંપના ચેહેરાના^{૧૪} (અથવા સાપની તોખમના^{૧૪}) ! તમે નાબુદ થાઓ;^{૧૫}
અએ વરૂના ચેહેરાના^{૧૬} (અથવા વરૂની તોખમના^{૧૬}) ! તમે નાબુદ થાઓ;^{૧૭}
અએ જે પગવાળા (ખરાખ માણસ)ની તોખમના^{૧૮} ! તમે નાબુદ થાઓ;^{૧૯}
અએ નાકરમાની કરનારા^{૨૦} ! તમે નાબુદ થાઓ;^{૨૧} અએ મગરખ મા-
ણસો^{૨૨} ! તમે નાબુદ થાઓ;^{૨૩} અએ *ગરમ મીજજવાળા^{૨૪} ! તમે નાબુદ
થાઓ;^{૨૫} અએ ચુગલીખોરો^{૨૬} (અથવા ગીખત કરનારા^{૨૬}) ! તમે નાબુદ
થાઓ;^{૨૭} અએ દુશ્મની રાખનારા^{૨૮} ! તમે નાબુદ થાઓ;^{૨૯} અએ બદ
નજરવાળા^{૩૦} ! તમે નાબુદ થાઓ.^{૩૧} અએ જુઠા સખુન ખોલનારા ધ-
ણજ જુઠા^{૩૨} ! તમે નાબુદ થાઓ;^{૩૩} અએ જદુઈવાળી^{૩૪} બદ ચોરત^{૩૪} !
તમે નાબુદ †થાઓ;^{૩૬} અએ ખરાખ ખોરેહવાળી^{૩૮} (અથવા ધાતકી)
બદ ચોરત^{૩૭} ! તમે નાબુદ †થાઓ;^{૩૯} અએ સીધા ઉત્તર તરફથી કુકતા^{૪૧}
પવન^{૪૦} ! તમે નાબુદ થાઓ;^{૪૨} અએ સીધા ઉત્તર તરફથી કુકતા^{૪૪} પવન^{૪૩} !
તમે દરે થઈ જાઓ.^{૪૫}

* ‘તકુનુ’નો સાધારણ અર્થ ‘ગરમી, તાપ, તાપની ગરમી’ થાએછે.

† એકવચનમાં જોઈએ, કારણકે “જહિ” એકવચનમાં છે.

યસ્ય^૧ મે^૨ અએતએપાંમ^૩ યત્^૪ અજિ-ચિથનાંમ,^૫ ચો^૬ જ-
નત્^૭ અએપાંમ^૮ દએવનાંમ^૯ હજંધ્રરાઈ^{૧૦} હજંધ્રરો^{૧૧} પઈરિ,^{૧૨}
અએવરાઈ^{૧૩} અએવનો^{૧૪} પઈતિ,^{૧૫} યસ્ક^{૧૬} જઈન્તિ,^{૧૭} મહૂરક^{૧૮}
જઈન્તિ,^{૧૯} દએવ^{૨૦} જઈન્તિ,^{૨૧} પઈત્યાર^{૨૨} જઈન્તિ,^{૨૩} અપેમઓધ^{૨૪}
અનપવ^{૨૫} જઈન્તિ,^{૨૬} મયો-સાસ્ત^{૨૭} જઈન્તિ,^{૨૮} અજિ-ચિથ^{૨૯}
જઈન્તિ,^{૩૦} વેહૂરકો-ચિથ^{૩૧} જઈન્તિ,^{૩૨} બિજનત્રો-ચિથ^{૩૩} જ-
ઈન્તિ,^{૩૪} તરો-મત^{૩૫} જઈન્તિ,^{૩૬} પઈરિમત^{૩૭} જઈન્તિ,^{૩૮} તકુનુ^{૩૯}
જઈન્તિ,^{૪૦} સ્પજગ^{૪૧} જઈન્તિ,^{૪૨} અનાક્ત^{૪૩} જઈન્તિ,^{૪૪} દુજ્જદોઈથ^{૪૫}
જઈન્તિ.^{૪૬}

જે^૧ (ઈઆને અષ વહિસ્ત) મારેમાટે^૨ તે^૩ સાંપના તોખમનાઓ-
માંના^૪ (તથા) તે^૫ દેવોમાંના^૬ હજર^૭ ધણા^૮ હજર,^૯ (તથા) દશ
હજર^{૧૩} ધણા^{૧૪} દશ હજર^{૧૪} *મારેછે.^{૧૦} (તે અષ વહિસ્ત) દરદને^{૧૬} મારે-
છે,^{૧૭} (કવખતના) મોતને^{૧૮} મારેછે,^{૧૯} દેવોને^{૨૦} મારેછે,^{૨૧} સાંભે થનારા
(ઈઆને દુશ્મનો)ને^{૨૨} મારેછે,^{૨૩} નાપાક^{૨૪} આશ્મોગને^{૨૪} મારેછે,^{૨૬} (તથા)
મરદુમ આજરોને^{૨૭} મારેછે.^{૨૮} સાંપના એહેરાના (અથવા તોખમવાળા)-
ઓને^{૨૯} મારેછે,^{૩૦} વરૂના એહેરાના (અથવા તોખમવાળા)ઓને^{૩૧} મારે-
છે,^{૩૨} જે પગવાળા (ખરાખ માણસો)ની તોખમનાઓને^{૩૩} મારેછે,^{૩૪}
નાકરમાની કરનારાઓને^{૩૫} મારેછે,^{૩૬} મગરખ માણસોને^{૩૭} મારેછે,^{૩૮}
ગરમ મીજજવાળાઓને^{૩૯} મારેછે,^{૪૦} ચુગલીઓને^{૪૧} મારેછે,^{૪૨} દુશ્મની
રાખનારાઓને^{૪૩} મારેછે^{૪૪} (તથા) બદ નજરવાળાઓને^{૪૫} મારેછે.^{૪૬}

દ્રઓગો-વાક્-દ્રઓજિશ્ત^૧ જઈન્તિ,^૨ જહિ^૩ યાતુમઈતિ^૪ જ-
ઈન્તિ,^૫ જહિ^૬ કખરેધઈનિ^૭ જઈન્તિ,^૮ વાતો^૯ યોઉરવો-અપાખતર^{૧૦}
જઈન્તિ,^{૧૧} વાતો^{૧૨} યોઉરવો-અપાખતર^{૧૩} અપ-નસ્યત.^{૧૪}

યસ્ય^{૧૫} મે^{૧૬} અએતએપાંમ^{૧૭} યત્^{૧૮} બિજનત્રો-ચિથનાંમ^{૧૯}
ચો^{૨૦} જનત્^{૨૧} અએપાંમ^{૨૨} દએવનાંમ^{૨૩} હજંધ્રરાઈ^{૨૪} હજંધ્રરો^{૨૫} પઈરિ,^{૨૬}

* અસલ એખારતમાં એ ક્રિયાપદ અપૂર્ણ ભૂતકાલમાં છે:—“જનત્.”

અએવરાઈ^{૨૦} અએવનો^{૨૮} પઈતિ^{૨૯} પઉર્વ-નએમાત્^{૩૦} પતત્^{૩૧} ઘએશ^{૩૨}
દએવનાંમ^{૩૩} દએાનિશ્તો^{૩૪} અંધ્રો મઈન્યુશ^{૩૫} પોઉર-મહૂરકો.^{૩૬}

(તે અષ વહિસ્ત) જુઠા સખુન ખોલનારા ઘણાજ જુઠાને^૧ મારેછે,^૨
જાદુઈવાળી^૪ બદ એરતને^૩ મારેછે,^૫ ખરાખ ખોરેહવાળી^૭ (અથવા ધાતકી)
બદ એરતને^૬ મારેછે,^૮ સીધા ઉત્તર તરફથી કુકતા^{૧૦} પવનને^૯ મારેછે,^{૧૧}
(તથા) સીધા ઉત્તર તરફથી કુકતા^{૧૩} પવનને^{૧૨} દફેકરી નાખેછે.^{૧૪}

જે^{૧૫} (ઈઆને તે અષ વહિસ્ત) મારેમાટે^{૧૬} તે^{૧૭} જે પગવાળા (ખ-
રાખ માણસો)ની તોખમનાએમાંના^{૧૮} (તથા) તે^{૨૨} દેવોમાંના^{૨૩} હજાર^{૨૪}
ઘણા^{૨૬} હજાર^{૨૫} (તથા) દશ હજાર^{૨૭} ઘણા^{૨૮} દશ હજાર^{૨૯} મારેછે.^{૨૧}
ઠગાઈના^{૩૨} દેવોમાંના^{૩૩} સઉથી જુઠા^{૩૪} (જે) પુર મરકીવાળો^{૩૬} અંગ્રેમેન્યુશ^{૩૫}
(તે), (અષ વહિસ્તની) *આગળથી^{૩૦} નાહાસી ગયો.^{૩૧}

અદવત^૧ અંધ્રો મઈન્યુશ^૨ પોઉર-મહૂરકો,^૩ આવોય^૪ મે^૫ બધ^૬
અષ વહિસ્ત^૭ યસ્કનાંમ^૮ યસ્કોતેમ^૯ જનાત્,^{૧૦} યસ્કનાંમ^{૧૧} યસ્કો-
તેમ^{૧૨} લખએપયાત્,^{૧૩} મહૂરકનાંમ^{૧૪} મહૂરકોતેમ^{૧૫} જનાત્,^{૧૬} મહૂ-
રકનાંમ^{૧૭} મહૂરકોતેમ^{૧૮} લખએપયાત્,^{૧૯} દએવનાંમ^{૨૦} દએવોતેમ^{૨૧}
જનાત્,^{૨૨} દએવનાંમ^{૨૩} દએવોતેમ^{૨૪} લખએપયાત્,^{૨૫} પઈત્યારનાંમ^{૨૬}
પઈત્યારોતેમ^{૨૭} જનાત્,^{૨૮} પઈત્યારનાંમ^{૨૯} પઈત્યારોતેમ^{૩૦} લખએપયાત્,^{૩૧}
અપેમએાધ^{૩૨} અનપવ^{૩૩} જનાત્,^{૩૪} અપેમએાધ^{૩૫} અનપવ^{૩૬} લખએ-
પયાત્,^{૩૭} મખ્યો-સાસ્ત^{૩૮} મખ્યો-સાસ્તોતેમ^{૩૯} જનાત્,^{૪૦} મખ્યો-સાસ્ત^{૪૧}
મખ્યો-સાસ્તોતેમ^{૪૨} લખએપયાત્,^{૪૩}

પુર મરકીવાળો^૩ અંગ્રેમેન્યુશ^૨ ચીડાઈને (નીચે પ્રમાણે) બોલ્યો:^૧—
અફસોસ!^૪ મારા^૫ દરદ લાવનારાએમાંના^૮ ઘણુંજ દરદ લાવનારાએને^૬(ખી)

* ‘ પઉર્વ-નએમાત્ ’નો અર્થ ‘પૂર્વ દિશા-ભાગ ’ખી થાયેછે. સંસ્કૃત
પૂર્વને મલતો જંદ ‘ પઉર્વ ’ ખોલના જે જુદા અર્થ થાયેછે:—૧—પૂર્વ
તરફનું, ઉગમણ દિશાનું; ૨—આગળનું, સામણેનું, ૩ખર.

*અષ વહિસ્ત (નામની બંદગી)નો^{૧૦} ભાગ^૬ (અથવા શ્લોક) મારી નાખશે^{૧૦} (અથવા મારશે), (તથા) દરદ લાવનારાઓમાંના^{૧૧} ધણુંજ દરદ લાવનારાઓને^{૧૨}(ખી) તોડશે^{૧૩} (અથવા ભેર કરશે^{૧૩}); મોત લાવનારાઓમાંના^{૧૪} ધણુંજ મોત લાવનારાઓને^{૧૫} (ખી) મારશે,^{૧૬} (તથા) મોત લાવનારાઓમાંના^{૧૭} ધણુંજ મોત લાવનારાઓને^{૧૮}(ખી) ભેર કરશે;^{૧૯} દેવોમાંના^{૨૦} ધણુંજ મોટા દેવોને^{૨૧}(ખી) મારશે,^{૨૨} (તથા) દેવોમાંના^{૨૩} ધણુંજ મોટા દેવોને^{૨૪} ભેર કરશે;^{૨૫} સાંભે થનારાઓ (ધંઆને દુશ્મનો)માંના^{૨૬} ધણુંજ સાંભે થનારાઓને^{૨૭} મારશે,^{૨૮} (તથા) સાંભે થનારાઓમાંના^{૨૯} ધણુંજ સાંભે થનારાઓને^{૩૦} ભેર કરશે;^{૩૧} નાપાક^{૩૩} આશ્મોગાને^{૩૨} મારશે,^{૩૪} (તથા) નાપાક^{૩૬} આશ્મોગાને^{૩૫} ભેર કરશે;^{૩૭} માણસો ઉપર જીલમ કરનારાઓમાંના^{૩૮} ધણુંજ જીલમ કરનારાઓને^{૩૯} મારશે,^{૪૦} (તથા) માણસો ઉપર જીલમ કરનારાઓમાંના^{૪૧} ધણુંજ જીલમ કરનારાઓને^{૪૨} ભેર કરશે.^{૪૩}

* “અષ વહિસ્ત” નામની બંદગી તે “અષેમ્ વોહુ,” સમજવી. અષેમ્ વોહુ, યથા અહુ વર્ધસ્યો તથા યેધહે હાતાંમ્—એ બંદગીઓની ખરફતથી ધંઆને એ બંદગીઓ ખરાખર રીતે સમજીને ખરાં દિલથી ભણ્યાથી હારેમન, દેવ, દરજ તથા દુષ્ટ માણસોની અસર તે ભણનાર આગળથી દૂર થાય છે. એવીજ મતલબનું લખાણ આપણને “અહુનેમ્ વર્ધરીમ્” નામના ઇજ્જનેના ૬૧ મા હામાંથી મળી આવે છે. તે ઠકાણે ખોદીરીતે જણાવે છે કે “હારેમન, ચોર, લુટારા, જાદુગરોને તથા જીઠા, ઘાતકી તથા નાપાક માણસને દૂર કરવામાટે હમો હોનવર, અષ વહિસ્ત (ધંઆને અષેમ્ વોહુ) તથા યેધહે હાતાંમ્ને યાદ કરીએ છીએ અથવા વખાણીએ છીએ.” ‘બધ અષ વહિસ્ત’ને બદલે ‘બધ અષહે વહિસ્તહે’ જે પ્રોફેસર વેસ્ટર્ ગાર્ડે નોટમાં આપેલું છે તે બેહતર દીસે છે. ‘બધ’નો અર્થ સંસ્કૃત ભગને મળતો ‘ઇશ્વરી શક્તિ,’ ખી થાય છે:—જેમકે ‘સ્તારાંમ્ બધો—દાતનાંમ્’ ધંઆને ઇશ્વરી શક્તિથી પેદા કીધેલા સેતારાઓનું (જુઓ વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદનો ૨૩ મો ફકરો.) પણ આએ ઠકાણે એ બોલને સંસ્કૃત ભાગને મળતો લઈને એનો અર્થ ‘ભાગ, હિસ્સો, નસીબ’ લેવાને મેં દરસ્ત ધાર્યું છે. એજ પ્રમાણે હોનવરના ભાગનેમાટે ‘બધ અષેષ...અહુ-નહે વર્ધસ્યેહે’ કરીને બોલો આવે છે (જુઓ ઇજ્જનેના ૧૯ મો હા ૩ જે ફકરો.) વળી ‘આવોય મે બધ’નો અર્થ (હારેમન બોલે છે) ‘અફસોસ મારા નસીબ ઉપર! કમખખી મારા નસીબની’! એવો ખી થઈ શકે.

અજિ-ચિથ્ર^૧ અજિ-ચિથ્રોતેમ^૨ જનાત્^૩ અજિ-ચિથ્ર^૪
 અજિ-ચિથ્રોતેમ^૫ લ્પએપયાત્^૬ વેહરુકા-ચિથ્ર^૭ વેહરુકા-ચિથ્રોતેમ^૮
 જનાત્^૯ વેહરુકા-ચિથ્ર^{૧૦} વેહરુકા-ચિથ્રોતેમ^{૧૧} લ્પએપયાત્^{૧૨} બિ-
 જન્યો-ચિથ્ર^{૧૩} બિજન્યો-ચિથ્રોતેમ^{૧૪} જનાત્^{૧૫} બિજન્યો-ચિથ્ર^{૧૬}
 બિજન્યો-ચિથ્રોતેમ^{૧૭} લ્પએપયાત્^{૧૮} તરો-મત^{૧૯} જનાત્^{૨૦} તરો-
 મત^{૨૧} લ્પએપયાત્^{૨૨} પર્ધરિમત^{૨૩} જનાત્^{૨૪} પર્ધરિમત^{૨૫} લ્પએપયાત્^{૨૬}
 તકુનુ^{૨૭} તકુનોતેમ^{૨૮} જનાત્^{૨૯} તકુનુ^{૩૦} તકુનોતેમ^{૩૧} લ્પએપયાત્^{૩૨}
 સ્પજગ^{૩૩} સ્પજગોતેમ^{૩૪} જનાત્^{૩૫} સ્પજગ^{૩૬} સ્પજગોતેમ^{૩૭} લ્પએ-
 પયાત્^{૩૮} અનાક્ત^{૩૯} અનાક્તોતેમ^{૪૦} જનાત્^{૪૧} અનાક્ત^{૪૨} અના-
 ક્તોતેમ^{૪૩} લ્પએપયાત્^{૪૪} દુજ્જદોઈથ્ર^{૪૫} દુજ્જદોઈથ્રોતેમ^{૪૬} જનાત્^{૪૭}
 દુજ્જદોઈથ્ર^{૪૮} દુજ્જદોઈથ્રોતેમ^{૪૯} લ્પએપયાત્^{૫૦}

(અષ વહિસ્ત નામની બંધગીનો ભાગ-શ્લોક) સાંપના તોખમનાઓ-
 માંના^૧ ઘણાંજ સાંપના તોખમનાઓને^૨ (ઈઆને સાંપની ખસલત ધરાવનારા-
 ઓમાંના ઘણાંજ તેવા શખ્સોને) મારશે,^૩ (તથા) સાંપના તોખમનાઓમાંના^૪
 ઘણાંજ સાંપની તોખમનાઓને^૫ જેર કરશે;^૬ વરૂની તોખમનાઓમાંના^૭
 ઘણાંજ વરૂની તોખમનાઓને^૮ મારશે,^૯ (તથા) વરૂની તોખમનાઓમાંના^{૧૦}
 ઘણાંજ વરૂની તોખમનાઓને^{૧૧} જેર કરશે;^{૧૨} બે પગવાળા (ખરાખ માણસ)ની
 તોખમવાળાઓમાંના^{૧૩} ઘણાંજ તેવી ખાસિયતવાળાઓને^{૧૪} મારશે,^{૧૫} (તથા)
 બે પગવાળા (ખરાખ માણસ)ની તોખમવાળાઓમાંના^{૧૬} ઘણાંજ તેવી
 ખાસિયતવાળાઓને^{૧૭} જેર કરશે;^{૧૮} નાકરમાની કરનારાઓને^{૧૯} મારશે,^{૨૦}
 (તથા) નાકરમાની કરનારાઓને^{૨૧} જેર કરશે;^{૨૨} મગરખ માણસોને^{૨૩}
 મારશે,^{૨૪} (તથા) મગરખ માણસોને^{૨૫} જેર કરશે;^{૨૬} ગરમ મીઠાજવાળા-
 ઓમાંના^{૨૭} ઘણાંજ ગરમ મીઠાજવાળાઓને^{૨૮} મારશે,^{૨૯} (તથા) ગરમ
 મીઠાજવાળાઓમાંના^{૩૦} ઘણાંજ ગરમ મીઠાજવાળાઓને^{૩૧} જેર કરશે;^{૩૨}
 ચુગલીખોરોમાંના^{૩૩} ઘણાંજ ચુગલીખોરોને,^{૩૪} મારશે,^{૩૫} (તથા) ચુગલી
 ખોરોમાંના^{૩૬} ઘણાંજ ચુગલીખોરોને^{૩૭} જેર કરશે;^{૩૮} દુશ્મની રાખનારા-
 ઓમાંના^{૩૯} ઘણાંજ દુશ્મની રાખનારાઓને^{૪૦} મારશે,^{૪૧} (તથા) દુશ્મની
 રાખનારાઓમાંના^{૪૨} ઘણાંજ દુશ્મની રાખનારાઓને^{૪૩} જેર કરશે;^{૪૪}
 બદ નજરવાળાઓમાંના^{૪૫} ઘણાંજ બદ નજરવાળાઓને^{૪૬} મારશે,^{૪૭}

(તથા) બદ નજરવાળાઓમાંના^{૪૮} ધણાજ બદ નજરવાળાઓને^{૪૯} જેર કરશે.^{૫૦}

દ્રઓગો-વાક્ષ-દ્રઓજિશ્ત^{૫૧} જનાત્,^{૫૨} દ્રઓગો-વાક્ષ-દ્રઓ-જિશ્ત^{૫૩} લખએપયાત્.^{૫૪} જહિ^{૫૫} યાતુમર્ધતિ^{૫૬} જનાત્,^{૫૭} જહિ^{૫૮} યાતુમર્ધતિ^{૫૯} લખએપયાત્.^{૬૦} જહિ^{૬૧} કપ્પરેધર્ધનિ^{૬૨} જનાત્,^{૬૩} જહિ^{૬૪} કપ્પરેધર્ધનિ^{૬૫} લખએપયાત્.^{૬૬} વાતો^{૬૭} યોઉરૂવો-અપાખતર^{૬૮} જનાત્,^{૬૯} વાતો^{૭૦} યોઉરૂવો-અપાખતર^{૭૧} લખએપયાત્.^{૭૨}

(અષ વહિસ્ત નામની બંદગીનો ભાગ અથવા સ્લોક) જુઠા સખુન ખોલનારાઓમાં ધણાજ જુઠાઓને^{૫૧} મારશે,^{૫૨} (તથા) જુઠા સખુન ખોલનારાઓમાં ધણાજ જુઠાઓને^{૫૩} જેર કરશે;^{૫૪} જદુઈવાળી^{૫૬} બદ ઓરતને^{૫૫} મારશે,^{૫૭} (તથા) જદુઈવાળી^{૫૮} બદ ઓરતને^{૫૯} જેર કરશે;^{૬૦} ખરાબ ખોરેહવાળી^{૬૨} (અથવા ધાતકી) બદ ઓરતને^{૬૧} મારશે,^{૬૩} (તથા) ખરાબ ખોરેહવાળી^{૬૫} (અથવા ધાતકી) બદ ઓરતને^{૬૪} જેર કરશે;^{૬૬} સીધા ઉત્તર તરફથી કુકતા^{૬૮} પવનને^{૬૭} મારશે,^{૬૯} (તથા) સીધા ઉત્તર તરફથી કુકતા^{૭૧} પવનને^{૭૦} જેર કરશે.^{૭૨}

અપ-નસ્યાત્^૧ દુક્ષ્,^૨ નસ્યાત્^૩ દુક્ષ્,^૪ દરાત્^૫ દુક્ષ્^૬ વીનસ્યાત્,^૭ અપાખ્ધ્રે^૮ અપ-નસ્યેહિ,^૯ મા^{૧૦} મેરેન્ચર્ધનીશ્^{૧૧} ગયેહિ^{૧૨} યાથ્વ^{૧૩} ગએથાઓ^{૧૪} અપહિ^{૧૫} મેરેધેન્તે.^{૧૬}

(ભણનાર દુઆ માંગેછે):-દરૂજ^૨ નાશ પામે,^૧ દરૂજ^૪ નાખુદ થાએ,^૩ દરૂજ^૬ નાહાસી જાએ^૫ (તથા) દરૂ થાએ.^૭ (અએ દરૂજ!) અવાખતર તરફ^૮ તું દરૂ થઈ જા,^૯ (કે જેથી કરીને) (જેમ) જદુગરો^{૧૩} અશોઈના^{૧૫} મુલુકોને^{૧૪} મારેછે^{૧૬} (ઈઆને ખરાબ કરેછે), (તેમ) જુંદગીના^{૧૨} (મુલુકો) મારવાને લાયક^{૧૧} નહી^{૧૦} (થાએ).

અહે^{૧૭} રય^{૧૮} ખરેનંધ્રહ્ય^{૧૯} તેમ્^{૨૦} યજ્ઞર્ધ^{૨૧} સુરૂન્વતર^{૨૨} યસ્ન^{૨૩} અપેમ્ વહિશ્તેમ્^{૨૪} સ્વએશ્તેમ્^{૨૫} અમેપેમ્ સ્યેન્તેમ્;^{૨૬} જઓથ્રાખયો^{૨૭} અપેમ્ વહિશ્તેમ્^{૨૮} સ્વએશ્તેમ્^{૨૯} અમેપેમ્ સ્યેન્તેમ્^{૩૦} યજ્ઞમર્ધદે.^{૩૧}

તેના^{૧૭} તેજ્ઞ^{૧૮} તથા પ્રતાપનેલીધે^{૧૯} તે^{૨૦} અષ વહિસ્તરૂ^{૨૪} (ઈઆને અરદીખેહસ્ત) (જે) સઉથી સોહામણો^{૨૫} અમશાસ્પંદ (છે તે)ને^{૨૬}

સંભલાએ તેવી^{૨૨} (અથવા પ્રખ્યાત^{૨૨}) ઈજ્ઞસ્નેવટે^{૨૩} હું ઈજ્ઞું;^{૨૧} અપ વહિસ્ત^{૨૮}
(ઈઆને અરદીબેહેસ્ત) (જે) સઉથી સોહામણા^{૨૯} અમશાસ્પંદ (છે તે)ને^{૩૦}
ક્રિયાની ભેટોથી^{૨૭} હમો ઈજ્ઞએ છીએ.^{૩૧}

૪૩ હુઓમ યો ગવ બરેસ્મન (જાવત) તાંસયા તાઓસયા
યજ્ઞમધદે. (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફે ૪૩-૪૫)

૪૪ (પાજમાં પઢે) અહુરમજ્દદ ખોદાએ ! અવજ્ઞનીએ મરુદુમ
(જાવત) અએદૂન પાદ (પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વધસ્થો ૨
(જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફે ૪૫-૪૬)

યસ્નેમય^૧ વહેમય^૨ અઓજસ્ય^૩ જવરેય^૪ આફીનામિ^૫ અપહે
વહિસ્તહે^૬ સએસ્તહે^૭ અધસ્થમનો^૮ ઈયેહે^૯ સૂરહે^{૧૦} મજ્દદધાતહે^{૧૧}
સઓકયાઓ^{૧૨} વંધુહુયાઓ^{૧૩} વોઉર-દોઈથિયાઓ^{૧૪} મજ્દદધાતયાઓ^{૧૫}
અપઓન્યાઓ.^{૧૬} અપેમ વોહુ ૧

અહ્માઈ રએશ્ય-હજંધ્રેમ જસ મે અવંધ્રહે મજ્દદ-કેરેહે મોજ્દદ.
સઉથી સોહામણા^૭ અપ વહિસ્ત (ઈઆને અરદીબેહેસ્ત)ની,^૮ હો-
રમજ્દદના પેદા કીધેલા,^{૧૧} શૂરા^{૧૦} (તથા) પસંદ પડતા^૯ ‘ અધસ્થમન્ ’
(નામના ફરેસ્તા)ની,^૮ (તથા) હોરમજ્દદના પેદા કીધેલા,^{૧૫} ભલા,^{૧૩}
પોહોલી આંખવાળા^{૧૪} (અને) અશો^{૧૬} ‘ સઓક ’ (નામના ફરેસ્તા)ની^{૧૨}-
(એ બધાઓની) આરાધણા,^૧ કીર્તિ,^૨ ચાલાકી^૩ તથા કોવતને^૪ હું વખાણું છું.^૫

રોજ નેક નાંમ રોજ પાક નાંમ રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે
મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન) નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષન-
ઓથ અહુરહે મજ્દદાઓ, તરોઈદીતે અંધ્રહે મધન્યઉશ. હુઈથ્યા-
વરશતાંમ હ્યત વસ્ના ફૂપોતેમેમ. સ્તઓમિ અપેમ; અપેમ વોહુ ૧

ગોરજે^૧ ખોરેહે^૨ અવજ્ઞયાદ^૩ અરદીબેહેસ્ત^૪ અમેશાસ્પંદ^૫
બેરસાદ^૬ અમાવંદ^૭ પીરોજગર^૮ અમાવંદી^૯ પીરોજગરી.^{૧૦} દાદ^{૧૧}
દીન્^{૧૨} બેહે^{૧૩} માજ્દદયસ્નાંન્^{૧૪} આગહી^{૧૫} રવાઈ^{૧૬} ગોઆફરંગાની^{૧૭}
પાદ^{૧૮} હુક્ટે કેશવર જમીન્;^{૧૯} અએદૂન^{૨૦} પાદ.^{૨૧} મન્ આનો આ-
વાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ
શુદન્. અપઓને અપેમ વોહુ ૧

અરદીબેહેસ્ત^૪ અમશાસ્પંદનું^૫ તેજ^૧ (અને) પ્રતાપ^૨ જીઆદે
થાઓ^૩ ! (તે) હિમ્મતવાન^૭ (અને) ક્રતેહમંદ^૬ (અરદીબેહેસ્ત અમશાસ્પંદ-
(મારી) હિમ્મત^૬ (તથા) ક્રતેહનેમાટે^{૧૦} (મદદે) પોહોંચો^૬ ! ભલી^{૧૩} માજ)
દયસ્તી^{૧૪} દીનનું^{૧૨} રાસ્તપાણુ,^{૧૧} (તેની) વાકેશી,^{૧૫} (તેનો) ફેલાવો^{૧૬} (તથા)
(તેની) મશહુરી^{૧૭} (અથવા કીર્તિ^{૧૭}) હક્રતે કેશ્વર જમીન ઉપર^{૧૮} થાઓ!^{૧૮}
એ પ્રમાણે^{૨૦} થાઓ^{૨૧} ! (ઈઆને જેમ મેં ચાહ્યું તેમ થાઓ !) એજ
પ્રમાણે મને ખી (તે ભલી દીનની વાકેશી તથા મશહુરી) મળે !

✽ (દક્ષીણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાન્
દીને માજદયસ્તી દાદે જરથુશ્તી. નમસે-તે અપાઉમ્ સેવિશ્તે
અરદ્દિ સૂર અનાહિતે અપઓને અપેમ્ વૌહૂ ૧

નમો ઉર્વઈરે વંધૂઉહિ મજદયાતે અપઓને. અપેમ્ વૌહૂ ૧
(એના તરજુમા ખાએ જુઓ ખોરશેદનીઆએશ, સફા ૪૯ મો.)

અપેમ્ વહિશ્તેમ્^૧ સ્તઅશ્તેમ્^૨ અમેપેમ્ સ્પેન્તેમ્^૩ યજમઈદે.^૪
અપેમ્ વૌહૂ ૧

અરદીબેહેસ્ત^૫ અમેશાસ્પંદ^૬ બેરસાદ.^૭ અપેમ્ વૌહૂ ૧

અષ વહિસ્ત^૧ (ઈઆને અરદીબેહેસ્ત) (જે) સઉથી સોહામણો^૨
અમશાસ્પંદ (છે તે)ને^૩ હમો વખાણીએ છીએ.^૪

અરદીબેહેસ્ત^૫ અમશાસ્પંદ^૬ (મારી મદદે) પોહોંચો^૭ !

અરદીબેહેસ્ત યષ્ટની નીરંગ*.

✽ (એ નીરંગ અરદીબેહેસ્ત યષ્ટ પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે.)
દાદારે^૧ જેહાંદાર^૨ તવાંના^૩ ઓ દાના^૪ ઓ પર્વતાર^૫ ઓ આ-
કરીદેગાર^૬ ઓ કેરેહુગર^૭ ઓ અવખરીદાર.^૮ અહેરેમન^૯ હીય^{૧૦}
નાદાંન્^{૧૧} ઓ નતવાંનદ^{૧૨} બ હીય ચીજ^{૧૩} નરાહદ.^{૧૪} અહુરમજદ^{૧૫}

* આએ આખી નીરંગ છેક પાછલા વખતમાં જોડેલી દીસેછે.

દાદારી,^{૧૬} અહરેમન^{૧૭} મરોચીનીદારી,^{૧૮} દાદાર^{૧૯} પાક,^{૨૦} અહરેમન^{૨૧} નાપાક;^{૨૨} અહરેમન^{૨૩} ખાક શવદ્,^{૨૪} અહરેમન^{૨૫} દૂર શવદ્,^{૨૬} અહરેમન^{૨૭} દૂર શવદ્,^{૨૮} અહરેમન^{૨૯} શોકસ્તેહ શવદ્,^{૩૦} અહરેમન^{૩૧} હલાક શવદ્,^{૩૨} અવ્વલ^{૩૩} દીન^{૩૪} જરથુશ્તી^{૩૫} પાક;^{૩૬} અહુરમજ્દ^{૩૭} ખુલંદ^{૩૮} કવી^{૩૯} બેહ^{૪૦} અવજૂની.^{૪૧} અપએને અપેમ વોહૂ ૧

જેહાંતનો રાખનાર^૨ દાદાર^૧ સર્વ શક્તિવાન^૩ તથા મહાસાની^૪ તથા બધાની પરવરેશ કરનાર^૫ તથા પેદાકરનાર^૬ તથા સવાબકાર^૭ તથા ચોક-સાઈનો ધણી^૮ (છે). હારેમન^૯ કાંઈજ નથી^{૧૦} (તથા) નાદાન^{૧૧} (છે), તથા કાંઈખી ચીજ^{૧૩} કરી શકતો નથી;^{૧૨} હોરમજ્દ^{૧૫} પેદા કરનાર^{૧૬} (છે), (તથા) *હારેમન^{૧૭} નાશ કરનાર^{૧૮} (અથવા ખરાબ કરનાર) (છે); દાદાર^{૧૯} પાક^{૨૦} (છે), (તથા) હારેમન^{૨૧} નાપાક^{૨૨} (છે). હારેમન^{૨૩} ખાક થઈ જાય^{૨૪} (ઈઆને નાશપામે), હારેમન^{૨૫} દૂર થાય^{૨૬}; હારેમન^{૨૭} દૂર થાય^{૨૮}, હારેમન^{૨૯} તુટેલો થાય^{૩૦}, હારેમન^{૩૧} હલાક થાય^{૩૨}. સઉથી પેહેલી^{૩૩} દીન^{૩૪} (તે) પાક^{૩૬} જરથોશ્તી^{૩૫} (દીન) (છે); હોરમજ્દ^{૩૭} ખુલંદ,^{૩૮} જોરાવર^{૩૯} (તથા) ભલાઈને^{૪૦} વધારનારો^{૪૧} (છે).

સરોશ યષ્ટ હાદોખત.

ક્ષનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ. અપેમ વોહૂ ૧

૫ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્દ જોદાએ અવજૂની ગોરજે ખોરેહ અવજૂયાહ સરોશ અશો તગી તન્ ફર્માન્ શોકકૃત જીન્, જીન્ અવજૂર સાલારે દામાને અહુરમજ્દ બેરસાહ. અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ અજ્ઞ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખત દુજ્જવરશ્ત મેમ ૫ ગેતી મનીહ પુશ્મ ગોકૃત પુશ્મ કર્દ પુશ્મ જસ્ત પુશ્મ બૂન્ બૂહ

* હોરમજ્દ તથા હારેમનના ખોલાસા બાબે જુઓ સફે ૧૦ મે આપેલી પેહેલી નોટ.

એસ્તેદ, અજ્ઞ આંન્ ગુનાહ મનરની ગવરની કુનરની તની રવાની
ગેતી મીનાઆંની, આએ અવાખશ પશેમાન્ પ સે ગવરની પ
પતેત્ હોમ.

ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઈદીતે અંધ્રરહે મર્ધન્યેઉશ;
હુઈથ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ક્ષોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ વોહુ ૩

કવરાને મજદયસ્નો જરથુરિતશ વીદઓવો અહુરહે દકઓપો
(જે ગેહ હોએ તે પઢે) ક્ષસસ્તયઓચ, સ્તઓપહે અપ્યેહે તખમહે
તનુ-માંથહે દરપિ-દઓશ આહૂઈસ્યેહે, ક્ષનઓથ યસ્નાઈચ વહ્મા-
ઈચ ક્ષનઓથાઈચ ક્ષસસ્તયઓચ, યથા અહુ વઈસ્યો જઓતા ક્ષા મે
મૂતે અથા રતુશ અપાતચિત્ હુચ ક્ષા અપવ વીધવાઓ *મઓતૂ.

(કરદો ૧ લો) સ્તઓષેમ^૧ અષીમ^૨ હુરઓધેમ^૩ વેરેથાજનેમ^૪
ક્ષાદત્-ગઓથેમ^૫ અપવનેમ^૬ અપહે^૭ રતૂમ^૮ યજ્ઞમઈદે.^૯ નેમો^{૧૦}
વોહુ^{૧૧} નેમો^{૧૨} વહિરતેમ^{૧૩} જરથુરશ^{૧૪} ગઓથાખ્યો.^{૧૫} તત્^{૧૬} દ્વતો^{૧૭}
દ્વતાંમ^{૧૮} ઉર્વતો^{૧૯} પઈતિ-દારેશત;^{૨૦} તત્^{૨૧} દ્વતો^{૨૨} દ્વઈત્યાઓસચ^{૨૩}
અપિ^{૨૪} ઉપિ^{૨૫} કરેન^{૨૬} ગવ^{૨૭} દરેથ^{૨૮} જક્ષ^{૨૯} દેરેજવાંન્^{૩૦} પઈરિ-
ઉર્વએશતેમ.^{૩૧} યત્^{૩૨} નેમો^{૩૩} વોહુ^{૩૪} અધવીમ^{૩૫} અદખઓષેમ^{૩૬}
નઈરે^{૩૭} હાંમ-વરેતિશ,^{૩૮} કુળે^{૩૯} વારેથમ^{૪૦} દારેશત.^{૪૧}

પુખસુરત,^૩ ક્ષતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬ અરો^૭
સરોશ^૧ (ઈજદ) (જે) અરોઈનો^૮ સરદાર^૯ (તેને) હમો વખાણીએ છીએ^{૧૦}
(અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૧૧}). દુનિયાંના લોકોનેમાટે^{૧૨} (ઈઆને દુનિયાંના
લોકોના ક્ષએદાને કીજે) ભલી^{૧૩} નમાજ^{૧૪} (તથા) સઉથી સરસ^{૧૫} ન-
માજ^{૧૬} (હોજે) ! તે^{૧૭} (નમાજ અથવા બંદગી) દરવંદોમાંના^{૧૮} જોરાવર^{૧૯}
દરવંદની^{૨૦} સાંભે બંચાવ^{૨૧} (છે); તે^{૨૨} (નમાજ) નર દરવંદની^{૨૩} તથા માદા
દરવંદની^{૨૪} (ઈઆને દુષ્ટ માણસ તથા દુષ્ટ બાઈડીની) આંખ,^{૨૫} હુશિયારી^{૨૬}
(તથા) કાનને^{૨૭} આસપાસ ઢાંકી નાખનારી^{૨૮} (છે), (તથા) (તેઓના)
હાત,^{૨૯} પગ^{૩૦} (તથા) મોહોડાંને(માટે)^{૩૧} બેડી તરીકે^{૩૨} (થાએછે). જે^{૩૩}

* એના તરજુમા તથા ખોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ, સફા ૧૭-૨૦

ભલી,^{૩૪} નહી ઠગનારી^{૩૫} (ઈઆને ખરી) તથા નુકસાન નહી કરનારી^{૩૬} (અથવા ક્રાએદો કરનારી) અંદગી^{૩૭} માણસનેમાટે^{૩૮} એક અંચાવ^{૩૯} (છે), દર-જની^{૪૦} (સાંભે) એક ઢાલ^{૪૦} (છે), (તથા) (તે દરજને) હતાવનાર^{૪૧} (છે).

ખોલાસો:—(ખરાં દિલથી તથા પાક નૈયતથી સમજીને ક્રીધેલી અંદગી ખરાખ માણસ તથા વેહેમી અને ધાસ્તીભરેલા વિચારોની સાંભે થવાને આપણેમાટે એક મજબુત હથિયાર થઈ પડેછે. ખરી અંદગી આપણામાં એક જાતનું શૂર ઉત્પન્ન કરેછે, અને તેથી કરીને આપણી સાંભે ઉભી થએલી મુશ્કેલીઓને ધણે દરજજે દૂર કરવાને આપણુ શક્તિવાન થઈએ છીએ. હજારત જરતોસ્તને મારી નાખવાનેમાટે જ્યારે તમામ દેવ દરજે મનસુખો કરીને આવ્યા, ત્યારે તે રાસ્ત પેગમખરે તે વખતે જે ઉપાયો કામે લગાડ્યા, તેમાંનો સઉથી પેહેલો ઉપાય એ હતો કે, તે ‘યથા અહુ વઈસ્યો’ના એજમતી કલામ મ્હોટે સાદે ભણ્યો.)

સુઓપો^૧ અપ્યો^૨ દરેધેમ્^૩ શ્રાતોતેમો,^૪ હો^૫ વેરેથ્રજ્^૬ કુજેમ્^૭ જઘ્રિશ્તો,^૮ ના^૯ અપવ^{૧૦} આક્રિવયસ્તેમો^{૧૧} હો^{૧૨} વેરેથ્ર^{૧૩} વેરેથ્ર-વસ્તેમો.^{૧૪} માંત્રો^{૧૫} સ્પેન્તો^{૧૬} મઈન્યવીમ્^{૧૭} કુજેમ્^{૧૮} નિજ્રખઈરિ-શ્તો.^{૧૯} અહુનો વઈસ્યો^{૨૦} વચાંમ્^{૨૧} વેરેથ્રજ્જંસ્તેમો;^{૨૨} અર્ધુખધો^{૨૩} વાસ્ત્ર^{૨૪} યાહિ^{૨૫} વેરેથ્રજ્જંસ્તેમો.^{૨૬} દએન^{૨૭} માજદયસ્નિશ^{૨૮} વીસ્પ-એપુ^{૨૯} વંધ્રહુપુ^{૩૦} વીસ્પએપુ^{૩૧} અપો-ચિથ્રએપુ^{૩૨} હુઈથ્ય-દાતેમ^{૩૩} અથ^{૩૪} દાતેમ્^{૩૫} જરથુશિત્ર.^{૩૬}

અશો^૨ સરોશ^૧ (ઈજદ) લાંખા વખતથી^૩ (ગરીબોને) ધણોજ પો-ષણ કરનારો^૪ (છે), (તથા) તે^૫ ક્રતેહમંદ^૬ (તથા) દરજને^૭ ધણોજ માર-નાર^૮ (છે); (જે) અશો^{૧૦} માણસ^૯ ધણોજ આક્રીન (ઈઆને દુઆ)ના સખુન ખોલનારો^{૧૧} (છે) તે^{૧૨} (ધણી) ક્રતેહની મારક્રતે^{૧૩} ધણોજ ક્રતેહ-મંદ^{૧૪} (હોએછે), (સખખ કે) માંત્ર^{૧૫} સ્પેન્ત^{૧૬} (અથવા વૃદ્ધિ કરનાર^{૧૬} માંત્ર^{૧૫})મીનો^{૧૭} *દરજને^{૧૮} ધણોજ ખાહાર કાહાડી નાખનાર^{૧૯} (છે). (બધી) અંદગીઓમાં^{૨૧} હોનવર^{૨૦} (નામની અંદગી) સઉથી ક્રતેહ આપનારી^{૨૨} (છે).

* ક્રાઈના મનમાં દરજ પેવસ થયો હોએ તો (mental aberration) તે, “ માંત્ર સ્પેન્ત ” ભણ્યાથી દરે થાએછે; “ માંત્ર સ્પેન્ત ” ગોયા દિલમાંથી બૂત-દાકનનો વિચાર કાહાડી નાખવાનું એક સાર હથિયાર છે.

(તે) સાચો^{૨૩} (તથા) અસરકારક^{૨૫} વચન^{૨૪} (ઇઆને હોનવરનો કલામ) સઉથી ક્રૂતેહ આપનારો^{૨૬} (છે). માજદયસ્તી^{૨૮} દીન^{૨૭} તમામ^{૨૯} ભલી ચીજોમાં^{૩૦} (ઇઆને ભલી પેદાએશોમાં) (તથા) તમામ^{૩૧} અરોઘની તોખમવાળી ચીજોમાં^{૩૨} ઘણીજ સચ્ચાઈ આપનારો^{૩૩} (અથવા ઘણીજ સચ્ચાઈ જાણનારો^{૩૩}) જરતોસ્તી^{૩૬} કાએદો^{૩૫} (છે).

યસચ^૧ જરથુશ્તર^૨ ઈમત્^૩ ઉખધેમ્^૪ વચો^૫ ક્વઓઆત્^૬ ના^૭ વા^૮ નાઈરિ^૯ વા^{૧૦} અપ-સર^{૧૧} મનંધ્રહુ^{૧૨} અપ-સર^{૧૩} વચંધ્રહુ^{૧૪} અપ-સર^{૧૫} વ્યઓથન^{૧૬} મસો^{૧૭} વા^{૧૮} આપો^{૧૯} મસો^{૨૦} વા^{૨૧} થવ-એપો^{૨૨} ક્ષપો^{૨૩} વા^{૨૪} તાંથ્રયાઓ^{૨૫} અઈપિ-દ્વાંનરયાઓ^{૨૬} અપાંમ્^{૨૭} વા^{૨૮} નાવયનાંમ્^{૨૯} પઈતિ^{૩૦} પેરેતૂશ^{૩૧} પથાંમ્^{૩૨} વા^{૩૩} પઈતિ^{૩૪} વી-ચરનાઓ^{૩૫} નરાંમ્^{૩૬} વા^{૩૭} અપઓનાંમ્^{૩૮} હુનજમનાઈશિ^{૩૯} દ્વ-તાંમ્^{૪૦} વા^{૪૧} દએવયસ્નનાંમ્^{૪૨} હુનદરેનાઈશિ^{૪૩} કહ્મિ કહ્મિચિત્^{૪૪} વા^{૪૫} અઈપ્યનાંમ્^{૪૬} કહ્મિ કહ્મિચિત્^{૪૭} વા^{૪૮} એરેથ્યનાંમ્^{૪૯} થવએપો^{૫૦} ખિવિવાઓ^{૫૧} નાઈત્^{૫૨} દિમ્^{૫૩} યવ^{૫૪} અંધ્રહુ^{૫૫} અયાંન્^{૫૬} નાઈત્^{૫૭} અંધ્રહુઓ^{૫૮} ક્ષપો^{૫૯} દ્વાઓ^{૬૦} જરેતો^{૬૧} જર્નુમનો^{૬૨} જજરાનો^{૬૩} અપિખ્ય^{૬૪} અવ-સ્પશિતચિન^{૬૫} અવિ^{૬૬} અવ-સ્પજનઓત્^{૬૭} નાઈત્^{૬૮} ગધહુ^{૬૯} વજો-વાંથ્યેહુ^{૭૦} ભપએપો^{૭૧} ક્ષાંશિતચિન^{૭૨} ક્ષાખ્નુયાત્^{૭૩}

અએ જરતોસ્તર ! જે કોઈ^૧ મરદ^૭ ઇઆ^૮ ઓરત,^૯ આએ^૩ બંદ-ગીનો^૪ કલામ^૫ (ઇઆને હોનવર) અતિશય અરોઘવાળા^{૧૧} મને કરીને,^{૧૨} અતિશય અરોઘવાળાં^{૧૩} વચને કરીને^{૧૪} (તથા) અતિશય અરોઘવાળાં^{૧૫} કામે કરીને^{૧૬} ખોલે^{૧૭} (ઇઆને ભણે),

ખોલાસો:—(કેઈ વખતે ભણે તેવિશે નીચે જણાવેછે):—

ઘણા^{૧૭} પાણીમાં,^{૧૮} અથવા^{૨૧} મ્હોટી^{૨૦} ધાસ્તીમાં^{૨૨} (ઇઆને ઘણી ધાસ્તીની વખતે), અથવા^{૨૪} ધુમસવાળી^{૨૬} અંધારી^{૨૫} રાતે,^{૨૩} અથવા^{૨૮} વેહેતાં^{૨૯} પાણીના^{૨૭} પુલ^{૩૧} ઉપર,^{૩૦} અથવા^{૩૩} રસ્તાઓમાંના^{૩૨} આડા અતાડા રસ્તાઓ^{૩૫} ઉપર,^{૩૪} અથવા^{૩૭} અરો (લોકો)ની^{૩૬} મીજલ-

સોમાં,^{૨૬} અથવા^{૪૧} દરવંદોની^{૪૦} અથવા^{૪૧} દેવને ઇજનારાઓની^{૪૨} *મંડલી-
ઓમાં,^{૪૩} અથવા^{૪૫} આક્રતોમાંની^{૪૬} કોઈખી^{૪૪} (આક્રતની વખતે), અથવા^{૪૮}
કવખતોમાંના^{૪૯} કોઈખી^{૪૭} (કવખતે), (જો કોઈ) ભયમાં^{૫૦} (આવી પડેલો
હોએ), (અથવા) ખીધેલો^{૫૧} (હોએ), (અને જો ખરા એતેકાદથી હોન-
વરનો કલામ ભણે તો), તેને^{૫૩} તે^{૫૫} દાહાડે^{૫૬} (અથવા) તે^{૫૮} રાતે^{૫૯}
(ઈઆને જે વખતે ભણે ત્યારે), (કોઈખી) દરવંદ,^{૬૦} જીલમગાર,^{૬૧} દુઃખ
દેનાર,^{૬૨} (અથવા) ઇજ કરનાર^{૬૩} (પોતાની) બે આંખોથી^{૬૪} (તે ભણુ-
નારની ઉપર) નજરે^{૬૫} જોઈ શકે^{૬૭} નહીં;^{૫૨} (તથા) જોરાવર ટોલકીવાળા^{૭૦}
લુટારાની^{૬૯} ખરાખી^{૭૧} આગળ વધીને^{૭૨} (તે હોનવર ભણુનારને) પોંહોંચી
શકે^{૭૩} નહીં.^{૬૮}

ઈમત્તય^૧ જરથુશ્તર^૨ ઈમત્ત^૩ ઉપધેમ્^૪ વચો^૫ ક્ષુયાઓ,^૬ યત્^૭
આજસાત્^૮ કેરેસસ્ય^૯ ગધોતૂશ્ય^{૧૦} દએવેશ્ય^{૧૧} હનદ્રેમન;^{૧૨} આ-
અત્^{૧૩} દ્વતાંમ્^{૧૪} દએવયસ્નનાંમ્^{૧૫} યાતૂશ્ય^{૧૬} યાતુમતાંમ્^{૧૭} પધરિ-
કાએસ્ય^{૧૮} પધરિક્વતાંમ્^{૧૯} લખએપો^{૨૦} ક્ષતેરેસાંન્^{૨૧} ક્ષદરાંન્^{૨૨} ન્યા-
ઓન્ઓ^{૨૩} દએવ^{૨૪} ન્યાઓન્ઓ^{૨૫} દએવયાજો,^{૨૬} જક્ષ^{૨૭} અવિ-ગઉ-
વયાંન્^{૨૮} અથ^{૨૯} શરેબ્યન્તો.^{૩૦}

આએજ^૧ (કલામ), અએ જરતોસ્તર^૨ એજ^૩ બંદગીનો^૪ કલામ^૫
(ઈઆને હોનવર) તુંને ભણુવો જોઈએ,^૬ (કે જેથી કરીને) જ્યારે^૭ દીન
દુશ્મનો^૮ તથા ચોરોનુ ટોળું^{૧૦} તથા દેવો^{૧૧} (ઈઆને દુષ્ટ માણસો) સાથે
દોડીને^{૧૨} આવી પોંહોંચે,^{૧૩} (તથા) જ્યારે^{૧૪} દરવંદોની^{૧૫} તથા દેવને ઇજ-
નારાઓની^{૧૬} ખરાખી,^{૧૭} (તથા) જાદુગરો,^{૧૮} (અને) જાદુગરને લગતાઓ-
માંનો^{૧૯} (કોઈખી), તથા પરીઓ^{૨૦} (અને) પરીને લગતાઓમાંનો^{૨૧}

* જંદમાં એકજ અર્થવાળા બોલો સારાં માણસનેમાટે જીદા આવેછે,
તથા ખરાખ માણસ અથવા દેવનેમાટે જીદા આવેછે:—જેમકે ‘હનજમન’
ઈઆને સારાં—નેક માણસોની મિજલસ; ‘હનદ્રેન’ ઈઆને દેવો અથવા
ખરાખ માણસોની મિજલસ; ‘જસ્ત’ ઈઆને સારાં માણસનો હાત; ‘ગવ’
ઈઆને દેવ-ખરાખ માણસનો હાત; ‘વધ્ધન’ ઈઆને સારાં માણસનું
માયું; ‘કમેરેધ’ ઈઆને દેવ-ખરાખ માણસનું માયું; ‘પાધ’ ઈઆને સારાં
માણસનો પગ; ‘જંથ્ર’ ઈઆને દેવ-ખરાખ માણસનો પગ; ‘વચ્’
ઈઆને સારાં માણસનું બોલવું; ‘દુ’ ઈઆને દેવનું બોલવું, ઇત્યાદિ.

(કાઈખી) (તુંને, અએ જરતોસ્ત!) ખીહીવરાવે^{૨૧} (તથા) (તારી) આગળ દોડી આવે^{૨૨} (ઈઆને ધસારો કરે) ત્યારે (તે કલામ ભણવાથી) દેવો^{૨૪} નાશ પામનારા^{૨૩} (થાએછે), દેવને ઈજનારા^{૨૬} નાશ પામનારા^{૨૫} (થાએછે), (તથા) એ પ્રમાણે^{૨૯} જખમ કરનારાઓના^{૩૦} મોહોડાં^{૨૭} બંદ થઈ જા-એછે^{૨૮} (ઈઆને તેઓ પોતાની ખુરી મતલખમાં ફાવી શકતા નથી).

યથય^{૩૧} પસુશ-હૃઉર્વાઓઘ્રહો^{૩૨} અએતત્^{૩૩} સઓપેમ્^{૩૪} અ-પીમ્^{૩૫} પઈરિ-બરામઈદે^{૩૬} ચિમ્^{૩૭} અપવનેમ્^{૩૮} વેરેથ્રાજનેમ્^{૩૯} અએતત્^{૪૦} સઓપેમ્^{૪૧} અપીમ્^{૪૨} ક્લાયજામઈદે^{૪૩} ચિમ્^{૪૪} અપવનેમ્^{૪૫} વેરેથ્રાજનેમ્^{૪૬} હુમતાઈશ્ય^{૪૭} હૂખતાઈશ્ય^{૪૮} હૂરશતાઈશ્ય^{૪૯}.

જે પ્રમાણે^{૩૧} પસુશ-હૃ૩ન^{૩૨} (ઈઆને પશુની પાસખાંની કરનાર કુતરા) તે પ્રમાણે^{૩૩} અરો^{૩૫} સરોશ^{૩૪} (ઈજદ) જે^{૩૭} પાક^{૩૮} (તથા) ક્તેહ-મંદ^{૩૯} (છે તેને) હમો આસપાસ રાખીએ છીએ.^{૩૬}

ખોલાસો:—(જે પ્રમાણે પસુશ-હૃ૩ન નામનો કુતરો વર, ચોર, ઈત્યાદિથી પશુની સંભાલ રાખેછે તે પ્રમાણે હમારી સંભાલનેમાટે હમો સરોશ ઈજદને ગણીએ છીએ).

અરો^{૪૨} સરોશ^{૪૧} (ઈજદ) જે^{૪૪} પાક^{૪૫} (તથા) ક્તેહમંદ^{૪૬} (છે તેને) (હમો) નેક વિચારોથી,^{૪૭} નેક સખુનોથી^{૪૮} તથા નેક કામોથી^{૪૯} વખા-ણીએ છીએ^{૪૩} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૪૩}).

અહે^૧ રય^૨ ખરેનંધ્રહુય^૩ અંધ્રહે^૪ અમ^૫ વેરેથ્રાજન્ય^૬ અહે^૭ યસ્ન^૮ યજતનાંમ્^૯ તેમ્^{૧૦} યજાઈ^{૧૧} સુરન્વત^{૧૨} યસ્ન^{૧૩} સઓપેમ્^{૧૪} અપીમ્^{૧૫} જઓથ્રાખયો^{૧૬} અપીમ્ય^{૧૭} વંધ્રહીમ્^{૧૮} બેરેજઈતીમ્^{૧૯} નઈરિમ્ય^{૨૦} સંધ્રહીમ્^{૨૧} હુરઓધેમ્^{૨૨} આય^{૨૩} નો^{૨૪} જમ્યાત્^{૨૫} અવંધ્રહે^{૨૬} વેરેથ્ર-જઓ^{૨૭} સઓપો^{૨૮} અખ્યો.^{૨૯}

તે (સરોશ ઈજદ)ના^૧ તેજ^૨ તથા પ્રતાપનેલીધે,^૩ તેની^૪ હિમ્મત^૫ તથા ક્તેહનેલીધે,^૬ સંભલાએતેવી^{૧૨} (અથવા પ્રખ્યાત^{૧૨}) ઈજશ્નેવટે^{૧૩} ઈજદોમાંના^૯ તે (સરોશ ઈજદ)ને^{૧૦} હું ઈજું.^{૧૧} અરો^{૧૫} સરોશ (ઈજદ)ને^{૧૪} (તથા) ખુલંદ^{૧૬} અશીશવંગને^{૧૭-૧૮} (તથા) ખુખસુરત^{૨૨} નેસ્યોસંગ (નામના

કરેશ્તા)ને^{૨૦-૨૧} ક્રિયાની ભેટોથી^{૧૬} (હમો ઇજ્યએ છીએ). કૃતેહમંદ^{૨૭} અરો^{૨૬}
સરોશ^{૨૮} (ઇજ્ઞદ) મદદનેમાટે^{૨૬} હમારી^{૨૪} તરફ^{૨૩} આવે.^{૨૫}

સએપેમ^{૩૦} અપીમ^{૩૧} યજ્ઞમઈદે,^{૩૨} રતૂમ^{૩૩} ઘેરેજન્ટેમ^{૩૪} યજ્ઞ-
મઈદે^{૩૫} યિમ^{૩૬} અહુરેમ મજદાંમ,^{૩૭} યો^{૩૮} અપહુ^{૩૯} અપનાતેમો,^{૪૦}
યો^{૪૧} અપહુ^{૪૨} જમૂશ્તેમો.^{૪૩} વીસ્ય^{૪૪} સવાઓ^{૪૫} જરથુશ્ત્ર^{૪૬} યજ્ઞમ-
ઈદે,^{૪૭} વીસ્ય^{૪૮} હુરશ્તય^{૪૯} યએથન^{૫૦} યજ્ઞમઈદે^{૫૧} વરશ્તય^{૫૨}
વરેયમ્નય.^{૫૩} યેંધુહુ^{૫૪} હાતાંમ^{૫૫} આઝત^{૫૬} યસ્ને^{૫૭} યઈતી^{૫૮} વં-
ધુહુ^{૫૯} મજદાઓ અહુરો^{૬૦} વએથા^{૬૧} અપાત^{૬૨} હયા^{૬૩} યાઓંધુહાં-
મયા^{૬૪} તાંસયા^{૬૫} તાઓસયા^{૬૬} યજ્ઞમઈદે.^{૬૭}

અરો^{૩૧} સરોશ (ઇજ્ઞદ)ને^{૩૦} હમો યાદકરીએ છીએ;^{૩૨} બુલંદ^{૩૪} સરદાર^{૩૩}
ને^{૩૬} હોરમજ્ઞદ,^{૩૭} ને^{૩૮} અરોઈમાં^{૩૯} સઉથી ચઢતો^{૪૦} (તથા) ને^{૪૧} અ-
રોઈમાં^{૪૨} ઘણીજ મદદ કરનારો^{૪૩} (છે તેને) હમો યાદ કરીએ છીએ.^{૩૫} જર-
તોસ્તના^{૪૬} તમામ^{૪૪} કલામોને^{૪૫} હમો વખાણીએ છીએ^{૪૭} (અથવા યાદ
કરીએ છીએ^{૪૭}); તમામ^{૪૮} સારાં કીધેલાં^{૪૯} કામો^{૫૦} (ને) કરવામાં આ-
વેલાંછે^{૫૨} તથા હવે પછી કરવામાં આવશે^{૫૩} (તેઓને) હમો વખાણીએ
છીએ^{૫૧} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૫૧}). હસ્તી ભોગવનારાઓ મધેથી^{૫૫}
ને કાઈ^{૫૪} આરાધણા કરવામાં^{૫૭} વધારે ભલો^{૫૬} (છે), તેનો^{૫૪} જાણનાર^{૬૧}
(અથવા શિખવનાર) અરોઈને^{૬૨} લીધે^{૬૩} હોરમજ્ઞદ^{૬૦} (પોતે છે)—તેઓ-
માંના^{૬૪} નર^{૬૫} તથા નારીઓને^{૬૬} હમો વખાણીએ છીએ.^{૬૭}

(કરદો ૨ ને) સએપેમ^૧ અપીમ^૨ હુરઓધેમ^૩ વેરેથાજનેમ^૪
ક્રાદત્-ગએથેમ^૫ અપવનેમ^૬ અપહુ^૭ રતૂમ^૮ યજ્ઞમઈદે.^૯ યો^{૧૦}
વનનો^{૧૧} કયધહુ,^{૧૨} યો^{૧૩} વનનો^{૧૪} કાઈધયેહુ,^{૧૫} યો^{૧૬} જન્ત^{૧૭} દએવ-
યાઓ^{૧૮} દુળે^{૧૯} અપઓજંધુહુ^{૨૦} અહૂમ-મેરેન્ચો;^{૨૧} યો^{૨૨} હુરેત^{૨૩}
અઈવ્યાક્તય^{૨૪} વીસ્યયાઓ^{૨૫} ક્રવોઈશ^{૨૬} ગએથયાઓ.^{૨૭}

બુખસુરત,^૩ કૃતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિકનાર,^૫ તથા પવિત્ર,^૬ અરો^૨
સરોશ^૧ (ઇજ્ઞદ) (ને) અરોઈનો^૭ સરદાર^૮ (તેને) હમો વખાણીએ
છીએ.^૯ ને^{૧૦} (ઇઆને તે સરોશ ઇજ્ઞદ) દુષ્ટ માણસને^{૧૨} મારનારો^{૧૧} (છે),
ને^{૧૩} દુષ્ટ બાઈડીને^{૧૫} મારનારો^{૧૪} (છે); ને^{૧૬} (ઇઆને સરોશ ઇજ્ઞદ)

ધણીજ જોરાવર^{૨૦} (તથા) દુનિયાંને ખરાબ કરનાર^{૨૧} (એવી) દેવી^{૧૮} દરજને^{૧૯} મારનાર^{૧૭} (છે); (તથા) જે^{૨૨} દુનિયાંના^{૨૭} તમામ^{૨૫} વધારાની^{૨૬} આબાદી કરનાર^{૨૩} તથા ચોકસી કરનાર^{૨૪} (છે).

યો^{૨૮} અનવંધુહુખદેમ્નો^{૨૯} જએનંધુહુ^{૩૦} નિપાઈતિ^{૩૧} મજદાઓ^{૩૨} દામાંન્^{૩૩} યો^{૩૪} અનવંધુહુખદેમ્નો^{૩૫} જએનંધુહુ^{૩૬} નિશહુઉવઈતિ^{૩૭} મજદાઓ^{૩૮} દામાંન્^{૩૯} યો^{૪૦} વીસ્યેમ^{૪૧} અહૂમ^{૪૨} અસ્તવન્તેમ^{૪૩} એ- રેથવ^{૪૪} સ્નઈથિષ^{૪૫} નિપાઈતિ^{૪૬} પસ્ય હૂ-ફાખો-દાઈતીમ^{૪૭}

જે^{૨૮} (ઈઆને તે અશો સરોશ ઈજદ) ઉધાયાવગર^{૨૯} જગૃતપણાથી^{૩૦} હોરમજદની^{૩૨} પેદાએશોને^{૩૩} રક્ષણ કરેછે;^{૩૧} જે^{૩૪} ઉધાયાવગર^{૩૫} જગૃત- પણાથી^{૩૬} હોરમજદની^{૩૮} પેદાએશોની^{૩૯} પાસબાની કરેછે,^{૩૭} જે^{૪૦} બામ- દાદના ઝઝકલાંના વખતથી^{૪૧} તમામ^{૪૨} હાડમંદ^{૪૩} દુનિયાંને^{૪૪} ઉંચે ધરે- લાં^{૪૫} (ઈઆને હાતમાં પકડેલાં) હથિયારે કરીને^{૪૬} બંચાવેછે.^{૪૭}

યો^{૪૮} નાઈત્^{૪૯} પસ્યએત^{૫૦} હુશખ્મ્^{૫૧} યત્^{૫૨} મઈન્યૂ^{૫૩} દામાંન્^{૫૪} દઈધીતેમ^{૫૫} યસ્ય^{૫૬} સ્યેન્તો મઈન્યુશ^{૫૭} યસ્ય^{૫૮} અંધ્રો;^{૫૯} હિષારો^{૬૦} અપહે^{૬૧} ગએથાઓ.^{૬૨} યો^{૬૩} વીસ્યાઈશ^{૬૪} અયાંન્ય^{૬૫} ક્ષૂનસ્ય^{૬૬} યૂઈધ્યેઈતિ^{૬૭} માજન્યએઈખ્યો^{૬૮} હુધ^{૬૯} દએવએઈખ્યો.^{૭૦} હો^{૭૧} ના- ઈત્^{૭૨} તરૂશતો^{૭૩} ફાનામઈતે^{૭૪} થવએષાત્^{૭૫} પરો^{૭૬} દએવએઈખ્યો;^{૭૭} ફા અહ્માત્^{૭૮} પરો^{૭૯} વીસ્યે^{૮૦} દએવ^{૮૧} અનુસો^{૮૨} તરૂશત^{૮૩} નેમેન્તે^{૮૪} તરૂશત^{૮૫} તેમંધુહો^{૮૬} દરેન્તે.^{૮૭}

જે^{૪૮} (ઈઆને તે અશો સરોશ ઈજદ) જેઆરથી^{૫૦} બે મીનો^{૫૩} જે^{૫૬} સપેનામીનો^{૫૭} તથા જે^{૫૮} *અંગ્રેમીનો^{૫૯} (એઓએ) (તમામ) પેદા- એશોને^{૫૪} બનાવી^{૫૫} (તેઆરથી) ખુશ ઉધાતો^{૫૧} નથી.^{૪૯} (જે) અશોઈની^{૬૧} દુનિયાંને^{૬૨} બંચાવનાર^{૬૦} (છે). જે^{૬૩} દર^{૬૪} દિવસ^{૬૫} તથા રાતે^{૬૬} માજનદરાં- નના^{૬૮} દેવોની^{૭૦} સાથે^{૬૯} લડાઈ કરેછે.^{૭૧} તે^{૭૧} (ઈઆને અશો સરોશ ઈજદ)

* દાદાર હોરમજદની સરદારી હેઠળ તથા તેના હોકમથી સપેના- મીનો અને અંગ્રેમીનો નામના બે મીનો આએ દુનિયાંને લગતું કેટલું- એક કામ કરેછે. એ બાબે વધારે ખોલાસામાટે જુઓ શેઠ ખ. રૂ. કાંમાજીનું બનાવેલું “ જરતોસ્ત નામું,” સફે ૧૦૬—૧૨૦

દેવોની^{૭૭} ભય^{૭૫}થી^{૭૬} ખીહીને^{૭૩} (તેઓને) નમતો^{૭૪} નથી;^{૭૨} (પણ એથી ઉલટી રીતે) તે (સરોશ ઇજદ)ની^{૭૮} આગળ^{૭૯} તમામ^{૮૦} દેવો^{૮૧} પોતાની મરજી ઉપરાંત^{૮૨} ખીહીને^{૮૩} નમેછે^{૮૪} (તથા) ખીહીને^{૮૫} અંધારામાં^{૮૬} દોડી જાયેછે.^{૮૭}

અહિ રય ખરેનંદ્રહુય અંધ્રહિ અમ વેરેશ્વર્ય (જવત) તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમઈદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સફા ૧૯૮-૧૯૯)

(કરદો ૩ જે) યથા અહૂ વઈર્યો ૧-સઓષેમ^૧ અપીમ^૨ હુર-ઓધેમ^૩ વેરેશ્વર્યનેમ^૪ ક્ષાદત્-ગએથેમ^૫ અપવનેમ^૬ અપહિ^૭ રતૂમ^૮ યજ્ઞમઈદે.^૯ યો^{૧૦} આક્ષિતર્ય^{૧૧} ઉર્વઈતિર્ય^{૧૨} દુજે^{૧૩} સ્યર્યો;^{૧૪} સ્યેનિરતહિ^{૧૫} અવાન્^{૧૬} અમેપાઓ સ્યેન્ત^{૧૭} અવિ^{૧૮} હુમો-કર્ષવઈ-રીમ^{૧૯} જાંમ.^{૨૦} યો^{૨૧} દએનો-દિસો^{૨૨} દએનયાઓ^{૨૩} અહ્માઈ^{૨૪}. દએ-નાંમ^{૨૫} દએસયાત્^{૨૬} અહુરો મજદાઓ^{૨૭} અપવ.^{૨૮}

ખુખસુરત,^૩ ક્ષતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬ અશોર^૭ સરોશ^૮ (ઇજદ) (જે) અશોઈનો^૯ સરદાર^{૧૦} (તેને) હમો વખાણીએ છીએ.^{૧૧} જે^{૧૨} (ઇઆને સરોશ ઇજદ) દોસ્તીથી^{૧૩} તથા સલાહથી^{૧૪} (આ-પણ માણસ જાત ઉપર) દરજથી^{૧૫} (ઇઆને દરજના હુમલાથી તથા તેની ખરાખીથી) ચોકસી રાખનાર^{૧૬} (છે). સહિથી વૃદ્ધિ કરનાર (ઇઆને હોરમજદ)ના^{૧૭} (પેદા કીધેલા) અમશારપંદો^{૧૮} હકતે કેશ્વર^{૧૯} જમીન^{૨૦} ઉપર^{૨૧} *જાયેછે.^{૨૨} જે^{૨૩} દીનનો^{૨૪} દીન શિખવનાર^{૨૫} (છે), (તથા) તેને^{૨૬} અશોર^{૨૭} હોરમજદે^{૨૮} દીન^{૨૯} શિખવી.^{૩૦}

અહિ રય ખરેનંદ્રહુય અંધ્રહિ અમ વેરેશ્વર્ય (જવત) તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમઈદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સફા ૧૯૮-૧૯૯)

(કરદો ૪ થો) યથા અહૂ વઈર્યો ૧-સઓષેમ^૧ અપીમ^૨ હુર-ઓધેમ^૩ વેરેશ્વર્યનેમ^૪ ક્ષાદત્-ગએથેમ^૫ અપવનેમ^૬ અપહિ^૭ રતૂમ^૮ યજ્ઞમઈદે.^૯ યિમ^{૧૦} દથત્^{૧૧} અહુરો મજદાઓ^{૧૨} અપવ^{૧૩} અએ-

* આએ છેલ્લા વાક્યનો અર્થ મને ખાતરી ભરેલો નથી લાગતો; એના કરતાં વધારે સહી તરજુમો થવો જોઈએ.

ખમહે^{૧૪} ખવી-દ્રઓશ^{૧૫} હમએસ્તારેમ^{૧૬} આદ્તીમ^{૧૭} હાંમ-વઈ-
નીમ^{૧૮} યજ્ઞમઈદે^{૧૯} પરેશ્તસૂચ^{૨૦} અવયાઓસૂચ^{૨૧} હમએસ્તાર^{૨૨}

ખુખસુરત,^૩ ક્રતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬
અરો^૨સરોશ^૧ (ઇજદ) (જે) અરોઈનો^૭ સરદાર^૮ (તેને) હમો વખાણીએ
છીએ;^૯ જેને^{૧૦} અરો^{૧૩} હારમજદે^{૧૨} ભયંકર હથિયારવાળા^{૧૫} એશમ
(દેવ)ની^{૧૪} સાંભે થનાર (અથવા હરીફ) તરીકે^{૧૬} પેદા કીધો.^{૧૧} ક્રતેહમંદ^{૧૮} દો-
સ્તીને^{૧૭} હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૯} પરેશ્ત^{૨૦} તથા ‘ અવ ’ (નામના * દે-
વો)ના^{૨૧} હરીફો (અથવા સાંભે લડનારાઓ)ને^{૨૨} હમો વખાણીએ છીએ.^{૧૯}

હુખય^{૨૩} સઓપહે^{૨૪} અબ્યેહે,^{૨૫} હુખય^{૨૬} રખનઓશ^{૨૭} રજિ-
શતહે,^{૨૮} હુખય^{૨૯} મિથહે^{૩૦} વોઉર-ગઓયઓઈતોઈશ,^{૩૧} હુખય^{૩૨}
વાતહે^{૩૩} અપઓનો,^{૩૪} હુખય^{૩૫} દએનયાઓ^{૩૬} વંધ્રહુયાઓ^{૩૭} માજ-
દયસ્નોઈશ,^{૩૮} હુખય^{૩૯} અરૂશતાતો^{૪૦} ક્રાદત્-ગએથયાઓ^{૪૧} વરેદત્-
ગએથયાઓ^{૪૨} સવો-ગએથયાઓ,^{૪૩} હુખય^{૪૪} અષોઈશ^{૪૫} વંધ્રહુ-
યાઓ,^{૪૬} હુખય^{૪૭} ચિસ્તોઈશ^{૪૮} વંધ્રહુયાઓ,^{૪૯} હુખય^{૫૦} રજિશત-
યાઓ^{૫૧} ચિસ્તયાઓ.^{૫૨}

અરો^{૨૫}સરોશ (ઇજદ)ના^{૨૪} દોસ્તદારોને,^{૨૩} સઉથી સાચ્યા^{૨૮} રશને
(ઇજદ)ના^{૨૭} દોસ્તદારોને,^{૨૬} બાહોળાં ખેતરવાળા^{૩૧} મેહેર (ઇજદ)ના^{૩૦}
દોસ્તદારોને,^{૨૯} અરો^{૩૪} ગોવાદ (ઇજદ)ના^{૩૩} દોસ્તદારોને,^{૩૨} ભક્ષી^{૩૭}
માજદયસ્ની^{૩૮} દીનના^{૩૬} દોસ્તદારોને,^{૩૫} દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર,^{૪૧} દુનિયાંની
આખાદી કરનાર^{૪૨} (તથા) દુનિયાંને ક્ષાએદો કરનાર^{૪૩} આસ્તાદ (ઇજદ)ના^{૪૦}
દોસ્તદારોને,^{૩૯} અશીશવંધના^{૪૫-૪૬} દોસ્તદારોને,^{૪૪} સારાં ડહાપણના^{૪૮}
દોસ્તદારોને,^{૪૭} સઉથી ખરાં^{૫૧} ડહાપણના^{૫૨} દોસ્તદારોને^{૫૦}—(એ બધા-
ઓને હમો વખાણીએ છીએ અથવા યાદ કરીએ છીએ).

હુખય^{૫૩} વીસ્પએષાંમ^{૫૪} યજ્ઞતનાંમ,^{૫૫} હુખય^{૫૬} માંથહે સ્પે-
ન્તહે,^{૫૭} હુખય^{૫૮} દાતહે^{૫૯} વીદએવહે,^{૬૦} હુખય^{૬૧} દરેધયાઓ^{૬૨} ઉપ-

* દાક્ટર સ્પીગલ તથા પ્રોફેસર હારલે એઓએ ‘ પરેશ્તસૂચ અવ-
યાઓસૂચ ’ને ‘ હમએસ્તાર ’ના વિશેષણ ગણીને નીચે મુજબ અર્થ
કીધાછે:—નહી માર ખાધેલો તથા લાજવગરનો (દાક્ટર સ્પીગલ);
દુબ તથા નહી જીતી શકાએ તેવો (પ્રોફેસર હારલે).

યનયાઓ,^{૬૩} હુખય^{૬૪} અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્,^{૬૫} હુખય^{૬૬} અહ્મકિમ્^{૬૭}
સઓબ્યન્તાંમ્^{૬૮} યત્^{૬૯} ખિપઈતિશ્તનાંમ્^{૭૦} અપઓનાંમ્,^{૭૧} હુખય^{૭૨}
વીસ્પયાઓ^{૭૩} અપઓનો^{૭૪} સ્તોઈશ્.^{૭૫}

તમામ^{૫૪} ઈજદોના^{૫૫} દોસ્તદારોને,^{૫૬} માંત્ર સ્પેન્તના^{૫૭} દોસ્તદારોને,^{૫૮} *દેવથી જુદા^{૫૯} કાએદાના^{૬૦} દોસ્તદારોને,^{૬૧} લાંખા વખતના^{૬૨} જુના રેવાજના^{૬૩} દોસ્તદારોને,^{૬૪} અમશાસ્પંદોના^{૬૫} દોસ્તદારોને,^{૬૬} એ પગવાળા^{૬૭} અશો^{૬૮} કાએદો કરનારાઓમાંના^{૬૯} હમારા^{૭૦} દોસ્તદારોને^{૭૧} (તથા) અશો (હોરમજદ)ની^{૭૨} તમામ^{૭૩} પેદાએશના^{૭૪} દોસ્તદારોને^{૭૫} (હમો વખાણીએ છીએ અથવા યાદ કરીએ છીએ).

ખોલાસો:—(ઉપલા એ ફકરામાં કેટલાએક પૃથક નામો (abstract nouns)ના ખી દોસ્તો કહેલાછે, તેની મતલબ તે ચીજો અથવા ગુણો સાથે સંબંધ રાખનારી ખીજ ચીજો અથવા ગુણો સમજવી; જેમકે ઉદાપણના દોસ્તો ઈઆને ઉદાપણની સાથે તાલુકો રાખનારા ખીજ ગુણો, જેવાકે વિવેક, હુશિયારી, દૂર અંદેશી, સારી સમજ, તીક્ષ્ણ બુદ્ધિ, ઇત્યાદિ. વળી ભલી માજદયસ્તી દીનના તથા ઉદાપણના દોસ્તોની મતલબ એમ ખી થઈ શકે કે ભલી માજદયસ્તી દીનને તથા ઉદાપણને પસંદ કરનારા—ચાહાનારા.)

અહે રય ખરેનંધ્રહુય અંધ્રહે અમ વેરેશ્વરય (જવત) તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમઈદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સક્રો ૧૯૮-૧૯૯)

(કરદો ૫ મો) યથા અહૂ વઈશ્યો ૧—સઓષેમ્^૧ અપીમ્^૨ હુર-ઓધેમ્^૩ વેરેશ્વરજનેમ્^૪ ક્ષાદત્-ગએથેમ્^૫ અપવનેમ્^૬ અપહે^૭ રતૂમ્^૮ યજ્ઞમઈદે,^૯ પઓઈરીમય^{૧૦} ઉપેમેમય^{૧૧} મધેમેમય^{૧૨} ક્રતેમેમય^{૧૩} પઓઈશ્યાય^{૧૪} યસ્ન^{૧૫} ઉપમય^{૧૬} મધેમય^{૧૭} ક્રતેમય;^{૧૮} વીસ્પયાઓ^{૧૯} સઓપહે^{૨૦} અબ્યેહે^{૨૧} તખમહે^{૨૨} તનુ-માંત્રહે.^{૨૩}

* 'દેવ' ખોલના ખોલાસા ખાખે જુઓ સક્રો ૧૯ મે આપેલી પેહેલી નોટ.

† 'ઉપયન'ના અર્થ દાક્ટર સ્પીગલે 'અભ્યાસ' કીધોછે, અને પ્રોફેસર યૂસ્તિએ 'શિખામણ, ધરમની કેલવણી' કીધોછે.

પુષ્પસુરત,^૩ કૃતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર,^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬ અરો^૨ સરોશ^૧ (ઇજદ) (જે) અરોધનો^૭ સરદાર^૮ તથા (જે) સઉથી પેહેલે દરજ્જેનો^{૧૦} તથા સઉથી ખુલંદ^{૧૧} તથા સઉથી મધ્યમ^{૧૨} તથા સઉથી સરસ^{૧૩} (એવો જે સરોશ ઇજદ) (તેને), સઉથી પેહેલી^{૧૪} ઇજસ્તીએ કરીને^{૧૫} તથા સઉથી ખુલંદ^{૧૬} તથા સઉથી મધ્યમ^{૧૭} તથા સઉથી સરસ^{૧૮} ઇજસ્તીએ કરીને^{૧૫} હમો ઇજએ છીએ.^૯ જોરાવર^{૨૨} (તથા) માંઝના તનવાળા^{૨૩} (ઇઆને જેનું તનજ માંઝવાની એવા) અરો^{૨૧} સરોશ (ઇજદ)ની^{૨૦} તમામ (કૃતેહો)ને^{૧૯} હમો વખાણીએ છીએ^૯ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૯).

ખોલાસો:—(આએ ફકરામાં જે વિશેષણો અરો સરોશ ઇજદને લગાડ્યાંછે, તેજ વિશેષણો તેની નૈયતે કરવાની ઇજસ્તને માટે ખી લગાડવામાં આવ્યાંછે. એ જુદી જુદી જાતની ઇજસ્તને બાએ પેહેલવી તરજુમામાં નીચે મુજબ ખોલાસો કીધોછે:—સઉથી પેહેલી ઇજસ્તને તે નાવરની ઇજસ્તને; સઉથી ખુલંદ ઇજસ્તને તે વીસ્પરદ; સઉથી મધ્યમ ઇજસ્તને તે હાદોખ એક હમાસ્તની ઇજસ્તને; સઉથી સરસ ઇજસ્તને તે દવાજદેહ હમાસ્તની ઇજસ્તને.)

તખમહે^{૨૪} હાંમ-વરેતિવતો^{૨૫} બાજુશ-અઓજંદ્રહો^{૨૬} રથએ-શતાઓ^{૨૭} કમેરેધો-જનો^{૨૮} દએવનાંમ;^{૨૯} વનતો^{૩૦} વનઈતીશ^{૩૧} વનઈતિવતો^{૩૨} અપઓનો^{૩૩} વનતો^{૩૪} વનઈતીશ^{૩૫} વનઈન્તીમય^{૩૬} ઉપર-તાતેમ^{૩૭} યજમઈદે;^{૩૮} યાંમય^{૩૯} સઓપહે^{૪૦} અપ્યેહે^{૪૧} યાંમય^{૪૨} અરૂશતોઈશ^{૪૩} યજતહે.^{૪૪}

જોરાવર,^{૨૪} બંચાવ કરનાર,^{૨૫} જોરાવર બાજુવાળા,^{૨૬} લડવૈયા^{૨૭} (તથા) દેવોના^{૨૮} માંથા ઉપર મારનારા (સરોશ ઇજદ)ની^{૨૮} (તમામ કૃતેહોને) (હમો વખાણીએ છીએ); ફટકો મારનાર^{૩૦} (તથા) કૃતેહથી મારનાર^{૩૨} અરો (સરોશ ઇજદ)ની^{૩૩} *કૃતેહોને^{૩૧} (હમો વખાણીએ છીએ); સઉથી મહોટી^{૩૭} કૃતેહ^{૩૬} જે^{૩૯} અરો^{૪૧} સરોશ (ઇજદ)ની^{૪૦} તથા જે^{૪૨} †આસ્તાદ^{૪૩} ઇજદની^{૪૪} (છે તેને) હમો વખાણીએ છીએ.^{૩૯}

* “વનઈતીશ”નો અસલ અર્થ “ફટકા, મારવું” એવો થાયછે.

† “આસ્તાદ”નેમાટે સાધારણ રીતે ‘અસ્તાત્’ બોલ આવેછે.

વીર્ય^{૪૫} ન્માન^{૪૬} સ્ત્રોષો-પાત^{૪૭} યજ્ઞમર્ધદે,^{૪૮} ચેંધ્રહાધ^{૪૯} સ-
ત્રોષો^{૫૦} અપ્યો^{૫૧} ક્ર્યો^{૫૨} ક્રિતો^{૫૩} પર્ધતિ-જન્તો^{૫૪} નાય^{૫૫} અપવ^{૫૬}
ક્રાયો-હુમતો^{૫૭} ક્રાયો-હૂખતો^{૫૮} ક્રાયો-હૂરશતો.^{૫૯}

સરોશ (ઇજદ)થી પાસખાની થએલાં^{૪૭} તમામ^{૪૫} ઘેરોને^{૪૬} હમો
વખાણીએ છીએ,^{૪૮} જ્યાંહાં^{૪૯} (અથવા જે ઘેરોમાં) અરો^{૫૧} સરોશ^{૫૦}
(ઇજદ) મિત્રાચારી ભરેલો,^{૫૨} ચહવાએલો^{૫૩} (તથા) માન પામેલો^{૫૪}
(છે), (તથા જે ઘેરોમાં) વધારે સારી મનસ્તીવાળો,^{૫૫} વધારે સારી
ગવસ્તીવાળો^{૫૬} (તથા) વધારે સારી કુનસ્તીવાળો^{૫૭} અરો^{૫૮} માણસ^{૫૯} (છે).

કેહૂરપેમ^{૬૦} સ્ત્રોષહે^{૬૧} અપ્યેહે^{૬૨} યજ્ઞમર્ધદે,^{૬૩} કેહૂરપેમ^{૬૪}
રખનઓશ^{૬૫} રજિશતહે^{૬૬} યજ્ઞમર્ધદે,^{૬૭} કેહૂરપેમ^{૬૮} મિથ્રહે^{૬૯} વોઉર-
ગઓયઓઈતોઈશ^{૭૦} યજ્ઞમર્ધદે,^{૭૧} કેહૂરપેમ^{૭૨} વાતહે^{૭૩} અપઓનો^{૭૪}
યજ્ઞમર્ધદે,^{૭૫} કેહૂરપેમ^{૭૬} દએનયાઓ^{૭૭} વંધ્રહુયાઓ^{૭૮} માજદય-
સ્તોઈશ^{૭૯} યજ્ઞમર્ધદે,^{૮૦} કેહૂરપેમ^{૮૧} અરશતાતો^{૮૨} ક્રાદત-ગએથયાઓ^{૮૩}
વરેદત-ગએથયાઓ^{૮૪} સવો-ગએથયાઓ^{૮૫} યજ્ઞમર્ધદે,^{૮૬} કેહૂરપેમ^{૮૭}
અપોઈશ^{૮૮} વંધ્રહુયાઓ^{૮૯} યજ્ઞમર્ધદે,^{૯૦} કેહૂરપેમ^{૯૧} ચિસ્તોઈશ^{૯૨}
વંધ્રહુયાઓ^{૯૩} યજ્ઞમર્ધદે,^{૯૪} કેહૂરપેમ^{૯૫} રજિશતયાઓ^{૯૬} ચિસ્તયાઓ^{૯૭}
યજ્ઞમર્ધદે.^{૯૮}

અરો^{૯૨} સરોશ (ઇજદ)ના^{૯૧} શરીરને^{૯૦} હમો વખાણીએ છીએ,^{૮૩}
સઉથી સાર્યા^{૮૬} રસ્ને (ઇજદ)ના^{૮૫} શરીરને^{૮૪} હમો વખાણીએ છીએ;^{૮૭}
બોહોળાં ખેતરવાળા^{૮૮} મેહેર (ઇજદ)ના^{૮૯} શરીરને^{૮૮} હમો વખાણીએ
છીએ,^{૯૧} અરો^{૯૪} ગોવાદ (ઇજદ)ના^{૯૩} શરીરને^{૯૨} હમો વખાણીએ છીએ;^{૯૫}
ભલી^{૯૬} માજદયસ્તી^{૯૭} દીનતી^{૯૮} મૂખ્ય *ખાખદોને^{૯૯} હમો વખાણીએ
છીએ;^{૯૦} દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર,^{૯૩} દુનિયાંની આખાદી કરનાર^{૯૪} (તથા)
દુનિયાંને કાએદો કરનાર^{૯૫} આસ્તાદ (ઇજદ)ના^{૯૬} શરીરને^{૯૭} હમો વ-
ખાણીએ છીએ;^{૯૮} અશીશવંધના^{૯૯} શરીરને^{૯૮} હમો વખાણીએ છીએ;^{૯૦}
સારાં^{૯૩} ઉહાપણતી^{૯૨} મૂખ્ય *ખાખદોને^{૯૧} હમો વખાણીએ છીએ,^{૯૪} સઉથી
ખરાં^{૯૬} ઉહાપણતી મૂખ્ય ખાખદોને^{૯૫} હમો વખાણીએ છીએ.^{૯૮}

* 'કેહૂરપેમ'ખોલનો અસલ અર્થ "શરીર" થાયેછે, પણ જેમ અંગ્રે-
જમાં body ખોલ "શરીર" સિવાય કોઈ ખી ચીજના મૂખ્ય ભાગનેમાટે
વપરાયેછે, તે પ્રમાણે 'કેહૂરપેમ'નો અર્થ આએ ઉકાણે સમજવો.

કેહૂરપેમ^{૯૯} વીસ્યએપાંમ^{૧૦૦} યજ્ઞતનાંમ^૧ યજ્ઞમઈદે,^૨ કેહૂરપેમ^૩ માંથ્રહે સ્યેન્તહે^૪ યજ્ઞમઈદે,^૫ કેહૂરપેમ^૬ દાતહે^૭ વીદએવહે^૮ યજ્ઞમ-ઈદે,^૯ કેહૂરપેમ^{૧૦} દરેધયાઓ^{૧૧} ઉપયનયાઓ^{૧૨} યજ્ઞમઈદે,^{૧૩} કેહૂર-પેમ^{૧૪} અમેષનાંમ સ્યેન્તનાંમ^{૧૫} યજ્ઞમઈદે,^{૧૬} કેહૂરપેમ^{૧૭} અહ્માકેમ^{૧૮} સઓપ્યન્તાંમ^{૧૯} યત્^{૨૦} ષિપઈતિશતનાંમ^{૨૧} અપઓનાંમ^{૨૨} યજ્ઞમઈદે,^{૨૩} કેહૂરપેમ^{૨૪} વીસ્યયાઓ^{૨૫} અપઓનો^{૨૬} સ્તોઈશ^{૨૭} યજ્ઞમઈદે.^{૨૮}

તમામ^{૧૦૦} ઇજ્ઞદોના^૧ શરીરને^{૯૯} હમો વખાણીએ છીએ;^૨ માંથ્ર સ્યેન્તની^૪ મૂખ્ય બાબદોને^૩ હમો વખાણીએ છીએ,^૫ દેવથી જુદા^૮ કાએ-દાની^૭ (ઈઆને વંદીદાદની) મૂખ્ય બાબદોને^૬ હમો વખાણીએ છીએ;^૯ લાંબા વખતના^{૧૧} જુના રેવાજની^{૧૨} મૂખ્ય બાબદોને^{૧૦} હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૩} અમશાસપંદોના^{૧૫} શરીરને^{૧૪} હમો વખાણીએ છીએ;^{૧૬} હમુને^{૧૮} કાએદો કરનારા^{૧૯} (જે) એ પગવાળા^{૨૧} અશો (લોકો છે તેઓ)ના^{૨૨} શરીરને^{૨૦} હમો વખાણીએ છીએ;^{૨૩} અશો (હોરમજદ)ની^{૨૬} તમામ^{૨૫} પેદાએશની^{૨૭} મૂખ્ય બાબદોને^{૨૪} હમો વખાણીએ છીએ.^{૨૮}

અહે રય ખરેનંધ્રહ્ય અંધ્રહે અમ વેરેશ્વર્ય (જવત) તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમઈદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સફા ૧૯૮-૧૯૯)

(બાજમાં પઢે) સરોશ^૧ અશો^૨ તગી^૩ તન્-કર્માન્^૪ શેકકૂત જીન્^૫ જીન્ અવજર્^૬ સાલારે દામાંને અહુર્મજદ^૭ ઘેરસાદ્ અએદૂન્^૮ બાદ્.^{૧૦} (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઈસ્યો ૨

સરોશ^૧ (ઈજ્ઞદ) (કે જે) અશો,^૨ જોરાવર,^૩ માંથ્રના તનવાળો^૪ (ઈ-આને જેનું તનજ માંથ્રવાની એવો), એજમતી હથિયાર રાખનાર^૫ (તથા) કૂતેહમંદ હથિયાર રાખનાર^૬ (તથા) હોરમજદની પેદાએશનો સરદાર^૭ (છે તે) (મારી મદદ) પોહિંચો! એ પ્રમાણે^૯ થાઓ^{૧૦}! (ઈઆને જે દુવા મેં માંગી તે મને આમીન થાઓ!)

યસ્નેમ્ય^{૧૧} વહ્નેમ્ય^{૧૨} અઓજસ્ય^{૧૩} જવરેય^{૧૪} આક્રીનામિ^{૧૫} સઓપહે^{૧૬} અપ્યેહે^{૧૭} તખમહે^{૧૮} તનુ-માંથ્રહે^{૧૯} દરુષિ-દ્રઓશ^{૨૦} આહૂઈસ્યેહે.^{૨૧} અપેમ વોહૂ ૧

અહ્માઈરએશ્ય-હજંધ્રેમ-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેરૂરેહ મોજદ.

અશો^{૧૭} સરોશ^{૧૮} (ધજદ) (કે જે) જોરાવર,^{૧૯} માંઝના તનવાળો^{૨૦}
(ધઝાને જેનું તનજ માંઝવાની એવો), (દેવોને મારવાનેમાટે) ભયંકર
હથિયાર રાખનાર^{૨૧} (તથા) હોરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર (એવો જે
સરોશ ધજદ તે)ની^{૨૨} આરાધણા,^{૨૩} કીર્તિ,^{૨૪} ચાલાકી^{૨૫} તથા કૌવતને^{૨૬}
હું વખાણું છું.^{૨૭}

રોજ નેક નાંમ રોજ પાક નાંમ રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે
મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન) નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન.
ફનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઈદીતે અંધરહે મઈન્યેઉશ; હૃઈથ્યા-
વરશતાંમ હ્યત વસ્ના કૃષોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ ૧

ગોરજે^{૨૮} ખોરેહ^{૨૯} અવજાયાહ^{૩૦} સરોશ^{૩૧} અશો^{૩૨} તગી^{૩૩} તન-કર્મીન^{૩૪}
રોકકૃત જીન^{૩૫} જીન અવજાર^{૩૬} સાલારે દામાંને અહુરમજદ^{૩૭} ઘેર-
સાહ^{૩૮} અમાવંદ^{૩૯} પીરોજગર^{૪૦} અમાવંદી^{૪૧} પીરોજગરી.^{૪૨} દાહ^{૪૩}
દીન^{૪૪} ઘેહ^{૪૫} માજદયસ્નાંન^{૪૬} આગહી^{૪૭} રવાઈ^{૪૮} ગોઆફરંગાંની^{૪૯}
બાહ^{૫૦} હકૃતે કેશ્વર જમીન;^{૫૧} અએદૂન^{૫૨} બાહ^{૫૩} મન આનો આ-
વાયહ શુદન, મન આનો આવાયહ શુદન, મન આનો આવાયહ
શુદન; અષઓને અષેમ વોહૂ ૧

સરોશ^{૫૪} (ધજદ) (કે જે) અશો,^{૫૫} જોરાવર,^{૫૬} માંઝના તનવાળો^{૫૭}
(ધઝાને જેનું તનજ માંઝવાની એવો), એજમતી હથિયાર રાખનાર^{૫૮} (તથા)
કૃતેહમંદ હથિયાર રાખનાર^{૫૯} (તથા) હોરમજદની પેદાએશોનો સરદાર^{૬૦}
(એવો જે સરોશ ધજદ તેનું) તેજ^{૬૧} (તથા) પ્રતાપ^{૬૨} જીઆદે થાઓ^{૬૩}! (તે)
હિમ્મતવાન^{૬૪} (તથા) કૃતેહમંદ^{૬૫} (અશો સરોશ ધજદ) (મારી) હિમ્મત^{૬૬}
(તથા) કૃતેહનેમાટે^{૬૭} (મદદે) પોહોંઓ!^{૬૮} ભલી^{૬૯} માજદયસ્ની^{૭૦} દીનનું^{૭૧}
રાસ્તપાણુ,^{૭૨} (તેની) વાકેશી,^{૭૩} (તેનો) ફેલાવો^{૭૪} (તથા) (તેની) મશહુરી^{૭૫}
(અથવા કીર્તિ^{૭૬}) હકૃતે કેશ્વર જમીન ઉપર^{૭૭} થાઓ^{૭૮}! એ પ્રમાણે^{૭૯}
થાઓ^{૮૦}! (ધઝાને જેમ મેં ચાહું તેમ થાઓ!) એજ પ્રમાણે મનેખી
(તે ભલી દીનની વાકેશી તથા મશહુરી) મળે!

જી (દક્ષીણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગેહાંન દીને
માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ સેવિશ્તે અરદ્દિ
સૂર અનાહિતે અષઓને. અષેમ વોહૂ ૧

નેમો ઉર્વધરે વંધુઉહિ મજ્જદધાતે અપએને. અપેમ વોહૂ ૧
(એના તરજુમા બાએ જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફે ૪૯ મો.)

સએપેમ^૧ અપીમ^૨ હુરઓધેમ^૩ વેરેથાજનેમ^૪ ક્ષાદત-ગએ-
થેમ^૫ અપવનેમ^૬ અપહે^૭ રતૂમ^૮ યજમધદે.^૯ અપેમ વોહૂ ૧

પુખસુરત,^૩ કૃતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬ અશો^૨
સરોશ^૧ (ધજદ) (જે) અશોધનો^૭ સરદાર^૮ (તેને) હમો વખાણીએ છીએ.^૯

સરોશ^{૧૦} અશો^{૧૧} તગી^{૧૨} તન્-કર્માન્^{૧૩} શેકકૃત જીન્^{૧૪} જીન્ અ-
વજાર^{૧૫} સાલારે દામાંને અહુરમજ્જદ^{૧૬} ઘેરસાદ.^{૧૭} અપેમ વોહૂ ૧

સરોશ^{૧૦} (ધજદ) (કે જે) અશો,^{૧૧} જોરાવર,^{૧૨} માંઝના તનવાળો^{૧૩}
(ધઆને જેનું તનજ માંઝવાની એવો), એજમતી હથિયાર રાખનાર^{૧૪}
(તથા) કૃતેહમંદ હથિયાર રાખનાર^{૧૫} (તથા) હોરમજ્જદની પેદાએશોનો
સરદાર^{૧૬} (છે) (તે મારી મદદે) પોંહિંચો^{૧૭} !

સરોશ યષ્ટ હાદોખતની નીરંગ.*

૫૬ (એ નીરંગ સરોશ યષ્ટ હાદોખત પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

ગોરજે^{૧૮} ખોરેહ^{૧૯} અવજાયાદ^{૨૦} સરોશ^{૨૧} અશો^{૨૨} તગી^{૨૩} તન્-
કર્માન્^{૨૪} શેકકૃત જીન્^{૨૫} જીન્ અવજાર^{૨૬} સાલારે દામાંને અહુર-
મજ્જદ^{૨૭} ઘેરસાદ;^{૨૮} અએદૂન્^{૨૯} બાદ.^{૩૦} અપેમ વોહૂ ૧

સરોશ^{૨૧} (ધજદ) (કે જે) અશો,^{૨૨} જોરાવર,^{૨૩} માંઝના તનવાળો^{૨૪}
(ધઆને જેનું તનજ માંઝવાની એવો), એજમતી હથિયાર રાખનાર,^{૨૫}
(તથા) કૃતેહમંદ હથિયાર રાખનાર^{૨૬} (તથા) હોરમજ્જદની પેદાએશોનો
સરદાર^{૨૭} (છે તેનું) તેજ^{૨૮} (તથા) પ્રતાપ^{૨૯} જીઆદે થાઓ^{૩૦} ! (ઉપર
જણાવેલી સિક્તવાળો અશો સરોશ ધજદ) (મારી મદદે) પોંહિંચો^{૨૮} !
એ પ્રમાણે^{૨૯} થાઓ^{૩૦} ! (ધઆને જે દુઆ મેં માંગી તે પ્રમાણે તે મને
આમીન થાઓ !)

* આએ આખી નીરંગ પાઠંદમાં છે.

સરોશ યષ્ટ વડી.*

ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ. અષેમ વોહૂ ૧

૫ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્ઞદ યોદાએ અવજ્ઞની ગોરજે યોરેહ અવજ્ઞયાહ સરોશ અશો તગી તન્ ફર્માન્ શેકકૃત જીન્ જીન્ અવજ્ઞર સાલારે દામાંને અહુરમજ્ઞદ યેરસાદ. અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત્ પશોમાનુમ્ અજ્ઞ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્ઞૂપ્ત દુજ્ઞવરશ્ત મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્ પુશ્મ ગોકૃત્ પુશ્મ કર્દ્ પુશ્મ જસ્ત્ પુશ્મ બૂન્ બૂદ્ એસ્તેદ્, અજ્ઞ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઓએ અવાખ્શ પશોમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ.

ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઈદીતે અંધ્રુરહે મધંયેઉશ; હૃધંથ્યાવરશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ક્ષ્પોતેમેમ્. સ્તઓમિ અષેમ વોહૂ ૩

ક્રવરાને મજ્ઞદયસ્નો જરથુશિત્રશ વીદએવો અહુરહે હકએષો (જે ગેહ હોએ તે પઢે) ક્રસસ્તયએચ. સ્તઓપહે અષ્યેહે તખ્મહે

* આએ આખી યષ્ટ ઇજ્ઞસ્નેના ૫૭ મા હામાંથી લીધીછે. ખીજી યષ્ટોની માફક અસલ જુદી નથી. એ આખા હામાં સરોશ ઇજ્ઞદને લગતી બાબદ આવેલીછે તે ઉપરથી એ હાને જુદો પાડી ખીજી યષ્ટોની માફક, તેમાં શરૂઆત તથા છેડેના પાંજંદ ફકરા ઉમેરીને તેનું નામ 'સરોશ યષ્ટ વડી' કરીને નામ રાખ્યું. દારાબ હોરમજ્ઞદીઆરની ફારસી રવાએતમાં કેટલેક ઠેકાણે એ યષ્ટને 'સરોશ યષ્ટે યજ્ઞસ્ને' (ઇઆને ઇજ્ઞસ્નેની અથવા ઇજ્ઞસ્નેમાં આવેલી સરોશ યષ્ટ) કરીને નામ આપેલુંછે. આપણા જરતોસ્તીઓમાં એ યષ્ટ માત્ર રાતેજ ભણવાનો ચાલ છે. રાતે ભણવાની મતલબ એકે સરોશ ઇજ્ઞદ તે ભણનારને હિંમમાં દેવ, દરજ અથવા ખીજી ખરાબ ચીજોના ગલબાથી પાસબાની કરે. ખરેખર જોતાં કોઈખી વખતે એ યષ્ટ ભણવામાં આવેતો કોઈ અડચણ જેવું નથી. દીસના વખતમાં યોજદાએ-ગર મોખેદ જ્યારે ઇજ્ઞસ્ને કરેછે, ત્યારે એ આખી સરોશ યષ્ટ (કે જે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે ઇજ્ઞસ્નેનો ૫૭ મો હા છે તે) મુકી દીધામાં આવતી નથી, પણ ભણવામાં આવેછે.

તનુ-માંથાહે દરપિ-દ્રઓશ આહૂઈસ્યેહે, ક્ષનઓથ યસ્નાઈય વહ્મા-
ઈય ક્ષનઓથાઈય ક્ષસસ્તયએય, યથા અહૂ વઈસ્યો જઓતા ક્ષા મે
ઋતે અથા રતુશ અપાત્તચિત્ હ્ય ક્ષા અપવ વીધવાઓ *ઋઓતૂ.

(કરદો ૧ લો) સ્તઓષેમ્^૧ અપીમ્^૨ હુરઓધેમ્^૩ વેરેથ્રાજનેમ્^૪
ક્રાદત્-ગએથેમ્^૫ અપવનેમ્^૬ અપહે^૭ રતૂમ્^૮ યજ્ઞમઈદે.^૯ યો^{૧૦} પ-
ઓઈસ્યો^{૧૧} મજદાઓ^{૧૨} દામાંન્^{૧૩} ક્ષસ્તરેતાત્^{૧૪} પઈતિ^{૧૫} ખરેસ્મન્^{૧૬}
યજ્ઞત^{૧૭} અહુરેમ્ મજદાંમ્^{૧૮} યજ્ઞત^{૧૯} અમેષે સ્પેન્તે^{૨૦} યજ્ઞત^{૨૧} પાયૂ^{૨૨}
થ્વેરેશ્તાર^{૨૩} યા^{૨૪} વીસ્પ^{૨૫} થ્વેરેસતો^{૨૬} દામાંન્.^{૨૭}

પુખ્તસુરત,^૩ કૃતેહમંદ,^૪ દુનિયાંતી વૃદ્ધિ કરનાર,^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬
અશો^૨ સરોશ^૧ (ઈજદ) (જો) અશોઈનો^૭ સરદાર^૮ (તેને) હમો ઈજએ
છીએ^૯ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૯). જોણે^{૧૦} (ઈઆને સરોશ ઈજદે)
હોરમજદની^{૧૨} (તમામ) પેદાએશમાં^{૧૩} પાંચરેલી^{૧૪} ખરસમથી^{૧૬} (દાદાર)
હોરમજદને^{૧૮} પેહેલવેહેલાં^{૧૧} આરાધ્યો^{૧૭} (અથવા ઈજ્યો^{૧૭}); (જોણે)
અમશાસ્પંદાને^{૨૦} આરાધ્યા,^{૧૯} (તથા જોણે) ખંધે રક્ષણ કરનાર^{૨૨} (તથા)
†ખનાવનાર,^{૨૩} કુ જોઓએ^{૨૪} તમામ^{૨૫} પેદાએશ^{૨૭} ખનાવી,^{૨૬} (તેઓને)
આરાધ્યા.^{૨૧}

અહે રય ખરેનંધ્રહ્ય અંધ્રહે અમ વેરેથ્રાઘ્ય (જાવત) તાંસ્યા
તાઓસ્યા યજ્ઞમઈદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સફે ૧૯૮-૧૯૯)

(કરદો ૨ જો) સ્તઓષેમ્^૧ અપીમ્^૨ હુરઓધેમ્^૩ વેરેથ્રાજનેમ્^૪
ક્રાદત્-ગએથેમ્^૫ અપવનેમ્^૬ અપહે^૭ રતૂમ્^૮ યજ્ઞમઈદે.^૯ યો^{૧૦} પ-
ઓઈસ્યો^{૧૧} ખરેસ્મ^{૧૨} ક્ષસ્તેરેનત^{૧૩} ધ્રુયક્ષતીશ્ય^{૧૪} પન્ય-યક્ષતીશ્ય^{૧૫}
હુમ-યક્ષતીશ્ય^{૧૬} નવ-યક્ષતીશ્ય^{૧૭} આક્ષનૂશ્ય^{૧૮} મઈદ્યો-પઈતિશ્તાનાં-
સ્ય,^{૧૯} અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્^{૨૦} યસ્નાઈય^{૨૧} વહ્માઈય^{૨૨} ક્ષનઓથા-
ઈય^{૨૩} ક્ષસસ્તયએય.^{૨૪}

* એના તરજુમા તથા ખોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ, સફે ૧૭-૨૦

† એ ઈશારો દાદાર હોરમજદની હાત હેઠળના બે મીનો જોઓ સ-
પેનામીનો અને અંગ્રેમીનો છે-તેઓને વાસ્તે છે. એ બાબે વધારે ખોલા-
સામાટે જુઓ શેઠ ખ. ૩૦ કાંમાજીવાણું જરતોસ્ત નામુ, સફે ૧૦૬-૧૨૦

પુખસુરત,^૩ કૃતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર,^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬ અરો^૨
સરોશ^૧ (ઈજદ) (જે) અરોધનો^૭ સરદાર^૮ (તેને) હમે ઈજએ છીએ.^૯
જેણે^{૧૦} (ઈઆને સરોશ ઈજદે) અમશાસ્પંદોની^{૨૦} આરાધણાનેમાટે,^{૨૧}
તથા (તેઓની) ખુખીઓ ગાવાને,^{૨૨} તથા (તેઓને) ખુસ્નુદ કરવાને,^{૨૩}
તથા (તેઓની) વખાણ કરવાનેમાટે,^{૨૪} પેહેલવેહેલા^{૧૧} (એક ખીજ ઉપર)
ખરસમની^{૧૨} ૩ ડાંખલી,^{૧૪} ૫ ડાંખલી,^{૧૫} ૭ ડાંખલી^{૧૬} તથા ૯ ડાંખલી^{૧૭}
તથા ધૂટણની ઉંચાઈ જોટલી^{૧૮} (ખરસમ) તથા પગના અરધા ભાગની
ઉંચાઈ જોટલી^{૧૯} (ખરસમ) પાંચરી.^{૧૩}

અહે ૨૫ ખરેનંધ્રહય અંધ્રહે અમ વેરેશ્વર્ય (જવત) તાંસયા
તાઓસયા યજ્ઞમઈદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સર્કે ૧૮૮-૧૮૯)

(કરદો ૩ જો) સ્ત્રઓપેમ^૧ અપીમ^૨ હુરઓધેમ^૩ વેરેશ્વરનેમ^૪
ક્રાદત્-ગએથેમ^૫ અપવનેમ^૬ અપહે^૭ રતૂમ^૮ યજ્ઞમઈદે.^૯ ચો^{૧૦} પ-
ઓઈસ્યો^{૧૧} ગાથાઓ^{૧૨} ક્સાવયત્^{૧૩} યાઓ^{૧૪} પન્ચ^{૧૫} સ્પિતામહે^{૧૬}
અપઓનો^{૧૭} જરથુશ્ત્રહે,^{૧૮} અકૂસ્મનિવાંન્^{૧૯} વચસ્તશત્વત્^{૨૦} મત્-
આજ્ઞઈન્તીશ્^{૨૧} મત્-પઈતિ-ક્સાઓ,^{૨૨} અમેષનાંમ્ સ્યેન્તનાંમ્^{૨૩}
યસ્નાઈચ્^{૨૪} વહ્માઈચ્^{૨૫} ક્ષનઓથ્રાઈચ્^{૨૬} ક્સસ્તયએચ્.^{૨૭}

પુખસુરત,^૩ કૃતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^૫ તથા પવિત્ર,^૬ અરો^૨
સરોશ^૧ (ઈજદ) (જે) અરોધનો^૭ સરદાર^૮ (તેને) હમે ઈજએ છીએ.^૯
જેણે^{૧૦} (ઈઆને સરોશ ઈજદે) અમશાસ્પંદોની^{૨૩} આરાધણાનેમાટે^{૨૪}
તથા (તેઓની) ખુખીઓ ગાવાને,^{૨૫} તથા (તેઓને) ખુસ્નુદ કરવાને,^{૨૬}
તથા (તેઓની) વખાણ કરવાનેમાટે^{૨૭} પેહેલવેહેલાં^{૧૧} અરો^{૧૭} સપેતમાન^{૧૬}
જરતોશ્ત (સાહેબ)ના^{૧૮} જે^{૧૪} પાંચ^{૧૫} ગાઠા^{૧૨} (તેઓને) બેત,^{૧૯} ક્ક-
રાઓ^{૨૦} તથા (તેઓની) શરેહ સુધાં^{૨૧} તથા પુરસેશ પાસુખ (ટીકાઓ)
સુધાં^{૨૨} ગાયા^{૧૩} (અથવા ગાઈને ભણ્યા).

જોલાસો:—(ગાઠાનેમાટે તથા અહુનવરનેમાટે કુઠખી “ ભણવા ”
કરીને ક્રિયાપદ નથી આવતો, પણ “ક્સાવય” ઈઆને “ગાવા, ગાયનની
રીતે ભણવા” એપ્રમાણે આવેછે. એઉપરથી જોલી રીતે માલુમ પડેછે
કે જેમ હાલમાં આપણા જરતોશ્તીઓ ખીજ અવસ્તા ભણી જાએછે
તેમ ગાઠા તથા અહુનવરને ભણવા નહીં જોઈએ, પણ ગાયનની રીતે

ગાવા જોઈએ. ગાઠા બોલનો અર્થ અંગ્રેજી Hymn ને મલતો “પવિત્ર ગાયન-ગીત” થાએછે. સંસ્કૃત ભાષામાં ખરાખર એને મલતો ગાથા બોલ ઉપલેજ અર્થે આપણને મળેછે.)

અહિ રય ખરેનંધ્રુય અંધ્રુહિ અમ વેરેશ્વર્ય (જવત) તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમર્ધદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સફા ૧૯૮-૧૯૯)

(કરદા ૪ થો) સઓષેમ^૧ અપીમ^૨ હુરઓધેમ^૩ વેરેશ્વર્યનેમ^૪ ક્ષા-
દત્-ગએથેમ^૫ અપવનેમ^૬ અપહિ^૭ રતૂમ^૮ યજ્ઞમર્ધદે,^૯ યો^{૧૦} દરેધઓશ્ય^{૧૧}
દ્રીવયાઓસ્ય^{૧૨} અમવત^{૧૩} ન્માનેમ^{૧૪} હાંમ-તારત.^{૧૫} પર્ય હૂ-ક્ષાખો-
દાર્ધતીમ^{૧૬} યો^{૧૭} અઓષેમેમ^{૧૮} સ્તેરેશ્વત^{૧૯} સ્તર્ધથિપ^{૨૦} વીખૂમન્તેમ^{૨૧}
ખરેમ^{૨૨} જર્ધન્તિ^{૨૩} અત્ય^{૨૪} હુ^{૨૫} બાધ^{૨૬} કમેરેધેમ^{૨૭} જધ્ન્વાઓ^{૨૮}
પર્ધતિ^{૨૯} ખંધ્રુહિયેર્ધતિ^{૩૦} યથ^{૩૧} અઓજઓ^{૩૨} નાર્ધધિયાઓંધ્રુહિમ^{૩૩}

ખુખસુરત,^૩ ક્ષતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬
અશો^૭ સરોશ^૮ (ઈજદ) (જે) અશોર્ધનો^૯ સરદાર^{૧૦} (તેને) હમો ઈજએ
છીએ.^{૧૧} જે^{૧૨} (ઈઆને સરોશ ઈજદ) મુક્લેસ માણસ^{૧૩} તથા મુક્લેસ
બાઈડીનું^{૧૪} જોરાવર^{૧૫} .(તથા) મજબુત બાંધેલું^{૧૬} ઘેર^{૧૭} (છે). (ઈ-
આને સરોશ ઈજદ મુક્લેસ મરદ તથા ઓરતની પાસબાંની કરનાર છે.)
(તથા) જે^{૧૮} બામદાદના ઝઝકલાંના વખતથી^{૧૯} પોહોળાં^{૨૦} હથિયાર
કરીને^{૨૧} એશામ (દેવ)ને^{૨૨} ધાતકી^{૨૩} જખમ^{૨૪} મારેછે;^{૨૫} તથા (જે મા-
ણસ) એપ્રમાણે^{૨૬} (તેના) કોવતને^{૨૭} તુચ્છકારી કાહાડેછે^{૨૮} તેનાં^{૨૯} માંથા
ઉપર^{૩૦} મારીને^{૩૧} (તે માંથાને) ભાંજી નાખેછે.^{૩૨}

અહિ રય ખરેનંધ્રુય અંધ્રુહિ અમ વેરેશ્વર્ય (જવત) તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમર્ધદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સફા ૧૯૮-૧૯૯)

(કરદા ૫ મો) સઓષેમ^૧ અપીમ^૨ હુરઓધેમ^૩ વેરેશ્વર્યનેમ^૪
ક્ષાદત્-ગએથેમ^૫ અપવનેમ^૬ અપહિ^૭ રતૂમ^૮ યજ્ઞમર્ધદે,^૯ તખમેમ^{૧૦}
આસૂમ^{૧૧} અઓજંધ્રુહિન્તેમ^{૧૨} દરેષતેમ^{૧૩} સૂરેમ^{૧૪} બેરેજર્ધધીમ^{૧૫}
યો^{૧૬} વીસ્પએર્ધખ્યો^{૧૭} હુય અરેજએર્ધખ્યો^{૧૮} વવન્વાઓ^{૧૯} પર્ધતિ-
જસર્ધતિ^{૨૦} વ્યાખમ^{૨૧} અમેપનાંમ સ્યેન્તનાંમ.^{૨૨}

પુષ્પસુરત,^૩ કૃતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર,^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬ અશો^૨ સરોશ^૧ (ઇજ્ઞદ) (જે) અશોઘનો^૭ સરદાર^૮ (તથા જે) જોરાવર,^{૧૦} જહડપવાળો,^{૧૧} કોવત ધરાવનાર,^{૧૨} (દેવોનેમાટે) ભયંકર,^{૧૩} શૂરો^{૧૪} (તથા) હંચેથી જોનાર^{૧૫} (અથવા ખુલંદીથી નજર પોંહોંચાડનાર^{૧૫}) (છે તેને) હમો ઇજ્ઞએ છીએ^૬ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૬). જે^{૧૬} તમામ^{૧૭} લડાઈઓમાંથી^{૧૮} કૃતેહમંદીથી^{૧૯} અમરાસપંદોની^{૨૦} મિજલસ તરફ^{૨૧} (ઇઆને મિજલસમાં) જાએછે.^{૨૦}

અહે ૨૫ ખરેનંધ્રહ્ય અંધ્રહે અમ વેરેશ્વર્ય (જાવત) તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમઈદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સફા ૧૯૮-૧૯૯)

(કરદો ૬ ઠા) સઓપેમ^૧ અપીમ^૨ હુરઓધેમ^૩ વેરેશ્વર્યનેમ^૪ ક્રાદત્-ગએથેમ^૫ અપવનેમ^૬ અપહે રતૂમ^૭ યજ્ઞમઈદે;^૮ યૂનાંમ^૯ અઓનિશ્તેમ,^{૧૦} યૂનાંમ^{૧૧} તનનિશ્તેમ,^{૧૨} યૂનાંમ^{૧૩} ધવક્ષિશ્તેમ,^{૧૪} યૂનાંમ^{૧૫} આસિશ્તેમ,^{૧૬} યૂનાંમ^{૧૭} પરો-કતરશ્તેમેમ,^{૧૮} પઈતિ-પત^{૧૯} મજ્ઞદયસ્ને^{૨૦} સઓપહે^{૨૧} અપ્યેહે^{૨૨} યસ્નેમ,^{૨૩}

પુષ્પસુરત,^૩ કૃતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર,^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬ અશો^૨ સરોશ^૧ (ઇજ્ઞદ) (જે) અશોઘનો સરદાર^૭ (તથા જે) જીવા- નોમાં^૮ ધણોજ જોરાવર,^{૧૦} જીવાનોમાં^{૧૧} ધણોજ દૃઢ,^{૧૨} જીવાનોમાં^{૧૩} ધણોજ ચાલાક,^{૧૪} જીવાનોમાં^{૧૫} ધણોજ જહડપવાળો^{૧૬} (તથા) જીવા- નોમાં^{૧૭} સહથી પેહેલાં કામ કરનાર^{૧૮} (એવો જે સરોશ ઇજ્ઞદ) (તેને) હમો ઇજ્ઞએ છીએ^૬ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૬). ઓ માજ્ઞદયસ્ને!^{૨૦} અશો^{૨૨} સરોશ (ઇજ્ઞદ) ની^{૨૧} ઇજ્ઞસ્ને^{૨૩} તમો ઇચ્છો^{૧૯} (ઇઆને અશો સ- રોશ ઇજ્ઞદની ઇજ્ઞસ્ને કરવાને ખાહેશ રાખો) (કે તે તમારી મદદ આવે).

દૂરાત્^{૨૪} હ્ય અહાત્ નમાનાત્,^{૨૫} દૂરાત્^{૨૪} હ્ય અંધ્રહાત્ વીસત્,^{૨૬} દૂરાત્^{૨૪} હ્ય અહાત્ જન્તઓત્,^{૨૭} દૂરાત્^{૨૪} હ્ય અંધ્રહાત્ દંધ્રહઓત્,^{૨૮} અધાઓ^{૨૯} ઇથ્યેજઓ^{૩૦} વોઈધ્વાઓ^{૩૧} યેઈન્તિ;^{૩૨} યેંધ્રહે^{૩૩} નમાન્ય^{૩૪} સઓપો^{૩૫} અપ્યો^{૩૬} વેરેશ્વર્યઓ^{૩૭} શ્રાંરેધો^{૩૮} અસ્તિ^{૩૯} પઈતિ-જન્તો,^{૪૦} નાય^{૪૧} અપવ^{૪૨} ક્રાયો-હુમતો^{૪૩} ક્રાયો-હૂપતો^{૪૪} ક્રાયો-હુરશ્તો.^{૪૫}

જે (શખસ)ના^{૩૩} ઘેરમાં^{૩૪} અશો,^{૩૬} કૃતેહમંદ^{૩૭} (તથા) તૃપ્ત થએલો^{૩૮} સરોશ^{૩૫} (ધજ્ઞદ) માન પામેલો^{૪૦} હોએછે,^{૩૯} તથા (જે શખસના ઘેરમાં) અશો^{૪૨} માણસ^{૪૧} વધારે નેક વિચારવાળો,^{૪૩} વધારે નેક સખુન બોલનારો^{૪૪} (તથા) વધારે નેક કામ કરનારો^{૪૫} હોએછે^{૩૯} તે ઘેરમાંથી,^{૨૫} તે મોહોદ્ધામાંથી,^{૨૬} તે કસખામાંથી^{૨૭} (તથા) તે દેશમાંથી^{૨૮} દુષ્ટ^{૨૯} (તથા) નાશકારક^{૩૦} અડચણો^{૩૧} દૂર^{૨૪} જાએછે.^{૩૨}

અહિ રય ખરેનંધ્રહય અંધ્રહિ અમ વેરેશ્વર્ય (જવત) તાંસ્ય તાઓસ્યા યજ્ઞમર્ધદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સફા ૧૯૮-૧૯૯)

(કરદો ૭ મો) સ્તઓષેમ્ અપીમ્ હુરઓધેમ્ વેરેશ્વાજનેમ્ ક્ષાદત્-ગએથેમ્ અપવનેમ્ અપહિ રતૂમ્ યજ્ઞમર્ધદે. યો વનનો કયધહિ યો વનનો કાઈધયેહિ, યો જન્ત દએવયાઓ દુળે અપઓજંધ્રહિ અહૂમ્-મેરેન્ચો; યો હરેત અઈવ્યાક્તય વીસ્યયાઓ ક્વોઈશ ગએથયાઓ. યો અનવંધ્રહિપ્દેમ્નો જએનંધ્રહિ નિપાઈતિ મજ્ઞદાઓ દામાંન્, યો અનવંધ્રહિપ્દેમ્નો જએનંધ્રહિ નિશહિઉર્વઈતિ મજ્ઞદાઓ દામાંન્, યો વીસ્યેમ્ અહૂમ્ અસ્તવન્તેમ્ એરેથ્વ સ્તઈથિષ નિપાઈતિ પસ્ય હૂ-ક્ષાઓ-દાઈતીમ્. યો નોઈત્ પસ્યએત હુશખ્ક યત્ મઈન્યૂ દામાંન્ દઈધીતેમ્ યસ્ય સ્પેન્તો મઈન્યુશ યસ્ય અંધ્રરો; હિપારો અપહિ ગએથાઓ. યો વીસ્યાઈશ અયાંન્ય ક્ષક્નસ્ય યૂઈધયેઈતિ માજ્ઞન્યએઈખ્યો હુધ દએવએઈખ્યો. હા નોઈત્ તરૂશ્તો ક્ષાનામઈતે થ્વએષાત્ પરો દએવએઈખ્યો; ક્ષા અહ્માત્ પરો વીસ્યે દએવ અનુસો તરૂશ્ત નેમેન્તે તરૂશ્ત તેમંધ્રહિ *દરેન્તે.

(કરદો ૭ મો) સ્તઓષેમ્^૧ અપીમ્^૨ હુરઓધેમ્^૩ વેરેશ્વાજનેમ્^૪ ક્ષાદત્-ગએથેમ્^૫ અપવનેમ્^૬ અપહિ^૭ રતૂમ્^૮ યજ્ઞમર્ધદે.^૯ યિમ્^{૧૦} યજ્ઞત^{૧૧} હુઓમો^{૧૨} ક્ષાખિમશ્^{૧૩} ખએપજ્યો^{૧૪} સ્તીરો^{૧૫} ક્ષશ્ચ્યો^{૧૬} જઈરિ-દોઈથો^{૧૭} ખરેજિશ્તે^{૧૮} પઈતિ^{૧૯} ખરેજહિ^{૨૦} હુરઈથ્યો પઈતિ ખરેજયાઓ.^{૨૧} હુયાઓ^{૨૨} પાપો-વચાઓ^{૨૩} પઈરિગા-વચાઓ^{૨૪} પઈ-

થિઓ^{૨૫} વીસ્યો-પએસીમ^{૨૬} મસ્તીમ^{૨૭} યામ^{૨૮} યોઉર-આજઘંતીમ^{૨૯}
માંથહેય^{૩૦} પઉર્વતાતેમ^{૩૧}

પુખસુરત,^૩ કૃતેહમંદ,^૪ દુનિયાંતી હૃદ્ધિ કરનાર^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬
અરો^૭ સરોશ^૮ (ઈજદ) (જે) અરોઘનો સરદાર^૯ (તેને) હમો ઈજએ
છીએ^{૧૦} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૧૧}); જેને^{૧૨} વધારો કરનાર^{૧૩} (અથવા
આપાદી કરનાર^{૧૪}), તંદરોસ્તી આપનાર,^{૧૫} સોહામણા,^{૧૬} હકુમત ધરાવ-
નાર^{૧૭} (તથા) સોનેરી આંખવાળા^{૧૮} હોમ ઈજદે^{૧૯} અલખુરજ પાહા-
ડની^{૨૦} સઉથી હંચી^{૨૧} ટાંચ^{૨૨} ઉપર^{૨૩} ઈજએ.^{૨૪} (જે હોમ) નેક સખુન
બાલનારો,^{૨૫} *પાપો* (નામના નુસ્ક)ના સખુન ભણનારો,^{૨૬} (તથા)
પઈરિગા (નામના નુસ્ક)ના સખુન ભણનારો^{૨૭} (છે); (તથા જે
હોમ) માંથ (ઈઆને જરતોસ્તી ધરમના ભેદ ભરેલા કલામો)ની^{૨૮}
એજતાને^{૨૯} (તથા) (તે માંથની) તમામ આરાસ્તગી ભરેલી^{૩૦} પુરતી શરેહો
સાથની^{૩૧} મહોટાઈને^{૩૨} (અથવા દાનાઈને) રાહિ ચાલનારો^{૩૩} (છે).

અહે રય ખરેનંધ્રહુય અંધ્રહે અમ વેરેથ્રધંય (જાવત) તાંસ્યા
તાઓસ્યા યજમઈદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સફો ૧૮૮-૧૮૯)
(કરદો ૯ મો) સઓપેમ^૧ અપીમ^૨ હુરઓધેમ^૩ વેરેથ્રાજનેમ^૪
ફાદત-ગએથેમ^૫ અપવનેમ^૬ અપહે^૭ રતૂમ^૮ યજમઈદે.^૯ યેંધ્રહે^{૧૦}
ન્માનેમ^{૧૧} વારેથ્રધિ^{૧૨} હજંધ્રો-સ્તૂનેમ^{૧૩} વીધાતેમ^{૧૪} ખરેજિશ્તે^{૧૫}
પઈતિ^{૧૬} ખરેજહિ^{૧૭} હુરઈથ્યો પઈતિ ખરેજયાઓ^{૧૮} ખારઓક્ષનેમ^{૧૯}
અન્તર-નએમાત્^{૨૦} સ્તેહુરપએસેમ^{૨૧} નિશ્તર-નએમાત્.^{૨૨} યેંધ્રહે^{૨૩}
અહુનો વઈસ્યો^{૨૪} સનઈથિશ^{૨૫} વીસત^{૨૬} વેરેથ્રજાઓ^{૨૭} યસ્નસ્ય^{૨૮}
હમંધ્રહાઈતિશ^{૨૯} ક્ષુપસ્ય^{૩૦} માંથો^{૩૧} યો^{૩૨} વારેથ્રધિશ^{૩૩} વીસ્યાઓ-
સ્ય^{૩૪} યસ્નો-કેરેતયો.^{૩૫}

* “ પાપો ” તથા “ પઈરિગા ” નામના નુસ્કો હાલમાં વપરાતા
પેહેલવી ભાષામાં આવેલાં “ પાન્ને ” (પાએમ) તથા “ ખરશ્ ” ને મલતાં
સમજવાં. એક શિકલનો પેહેલવી બોલ એકથી વધારે રીતે વંચાઈ
શકાયોનેલીધે જેને “ પાન્ને ” વાંચ્યોછે તેજ બોલ “ પાપે ” બી વંચાઈ
શકાયો; તેમજ “ ખરશ્ ” બોલ “ ખરેગા ” (જેનો જંદમાં પઈરિગા) બી
વંચાઈ શકાયો. એપ્રમાણે લેતાં “ પાપો ” તથા “ પઈરિગા ” ૨૧
નુસ્કમાં આવી શકેછે.

પુષ્પસુરત,^૩ કૃતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬ અશોર^૨ સરોશ^૧ (ધજ્ઞદ) (જે) અશોધનો^૭ સરદાર^૮ (તેને) હમો ઇજીએ છીએ^૯ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૯). જેનું^{૧૦} કૃતેહમંદ,^{૧૨} ૧૦૦૦ થામલાવાળું,^{૧૩} મજબુત,^{૧૪} અંદરના ભાગમાંથી^{૨૦} પોતાની મેળે રોશણી આપતું,^{૧૬} (તથા) બાહારના ભાગમાંથી^{૨૨} સેતારાથી સંગારેલું^{૨૧} ઘેર^{૧૧} અલખુરજ પાહાડની^{૧૮} સહિથી હંચી^{૧૫} ટોચ^{૧૭} ઉપર^{૧૬} (આવેલુંછે). જેનું^{૨૩} (ઇચ્છાને સરોશ ધજ્ઞદનું) હથિયાર^{૨૫} (થઈ રહેવાને) હોનવરે^{૨૪} તથા *હપ્તન^{૨૬} યજ્ઞે^{૨૮} તથા 'પુષ્પ^{૩૦} માંત્ર^{૩૧} જે^{૩૨} કૃતેહમંદ^{૩૩} (છે તેણે) તથા તમામ^{૩૪} ધજ્ઞ-સ્નેના કરદાઓએ^{૩૫} કબૂલ રાખ્યું હતું.^{૨૬}

અહિ રય ખરેનંધ્રહય અંધ્રોહ અમ વેરેશ્વર્ય (જવત) તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમર્ધદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સફા ૧૯૮-૧૯૯)

(કરદો ૧૦ મો) સ્ત્રોતોષેમ^૧ અપીમ^૨ હુરઓધેમ^૩ વેરેશ્વર્યનેમ^૪ ક્રાદત્-ગએથેમ^૫ અપવનેમ^૬ અપહિ^૭ રતૂમ^૮ યજ્ઞમર્ધદે.^૯ યંધ્રોહિ^{૧૦} અમય^{૧૧} વેરેશ્વર્ય^{૧૨} હુઓજાંશ્વર્ય^{૧૩} વએધયાધ્ય^{૧૪} અવાન્^{૧૫} અમે-પાઓ સ્યેન્ત^{૧૬} અવિ^{૧૭} હુમો-કરૂવધરીમ^{૧૮} જાંમ.^{૧૯}

પુષ્પસુરત,^૩ કૃતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬ અશોર^૨ સરોશ^૧ (ધજ્ઞદ) (જે) અશોધનો^૭ સરદાર^૮. (તેને) હમો ઇજીએ છીએ^૯ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૯). જે (સરોશ ધજ્ઞદ)ની^{૧૦} હિમ્મત,^{૧૧} તથા કૃતેહ^{૧૨} તથા સારાં હાપણુ^{૧૩} તથા વિદ્યાને લીધે^{૧૪} અમશાસ્પંદો^{૧૬} હકૃતે કેશ્વર^{૧૮} જમીન^{૧૯} ઉપર^{૧૭} પાસખાની +કરેછે.^{૧૫}

ચો^{૨૦} દએનો-દિસો^{૨૧} દએનયાઓ^{૨૨} વસો-ક્ષત્રો^{૨૩} ક્રયરાધતિ^{૨૪} અવિ^{૨૫} યાંમ^{૨૬} અસ્તવધતીમ^{૨૭} ગએથાંમ.^{૨૮} અય^{૨૯} દએનય^{૩૦} ક્રઓરેન્ત^{૩૧} અહુરો મજદાઓ^{૩૨} અપવ,^{૩૩} ક્રા વોહુ મનો,^{૩૪} ક્રા અપેમ વહિરતેમ,^{૩૫} ક્રા ક્ષત્રેમ વધરીમ,^{૩૬} ક્રા સ્યેન્ત આર્મધતિશ,^{૩૭} ક્રા હુર્વિતાસ,^{૩૮} ક્રા અમેરેતતાસ,^{૩૯} ક્રા આહૂર્ધરિશ^{૪૦} ક્રબો,^{૪૧} ક્રા આહૂર્ધરિશ^{૪૨} લકએષો.^{૪૩}

* હપ્તન યજ્ઞ ખરેખર જોતાં ધજ્ઞસ્નેના ૩૫ થી તે ૪૧ સુધી ૭ હાની બનેલીછે; પછી ૪૨ મો હા છેડેના ભાગ તરીકે ઉમેરાયો.

+ અસલ એખારતમાં એનો અવસ્તાનો બોલ (અવાન્) અપૂર્ણ ભૂતકાળ સંશયાર્થ ૩ જો પુરૂષ અનેકવચનમાં છે.

જે^{૨૦} (ઇઆને સરોશ ઇજદ) દીનનો^{૨૨} દીન શિખવનાર (ઇઆને દસ્તુર) તરીકે^{૨૧} પોતાની મરજી પ્રમાણે હકુમત ચલાવતો^{૨૩} હાડમંદ^{૨૭} દુનિયાં^{૨૮} ઉપર^{૨૯} ફરતો ફરેછે. ^{૨૪} અશો^{૩૩} હોરમજદ, ^{૩૨} બહમન, ^{૩૪} અરદી-બેહેસ્ત, ^{૩૫} શેહેરેવર, ^{૩૬} અસ્પંદાદ, ^{૩૭} ખોરદાદ, ^{૩૮} અમરદાદ, ^{૩૯} (તથા) હોર-મજદી^{૪૦} (દીનને લગતા) સવાલો કરનાર^{૪૧} (તથા) હોરમજદી^{૪૨} રાહ રસમ દેખાડનાર^{૪૩}—(એ બધા) આએ^{૨૬} દીનથી^{૩૦} રાજી થયા. ^{૩૧}

ક્રી અધ^{૪૪} વએઈઝય^{૪૫} અહુઝય, ^{૪૬} વએઈઝય^{૪૭} નો^{૪૮} અહુઝય^{૪૯} નિયયાઓ^{૫૦} આઈ^{૫૧} સઓષ^{૫૨} અબય^{૫૩} હુરઓધ, ^{૫૪} અહેય^{૫૫} અં-ધ્રહેઉશ^{૫૬} ચો^{૫૭} અસ્તવતો, ^{૫૮} યસય^{૫૯} અસ્તિ^{૬૦} મનહો. ^{૬૧} પઈરિ^{૬૨} દ્વતત્^{૬૩} મહુરકાત્, ^{૬૪} પઈરિ^{૬૫} દ્વતત્^{૬૬} અએખમાત્, ^{૬૭} પઈરિ^{૬૮} દ્વ-વઈતિઝયો^{૬૯} હએનેઝયો. ^{૭૦} યાઓ^{૭૧} ઉસ્^{૭૨} ખૂરેમ^{૭૩} દ્રકૂષેમ^{૭૪} ગેરે-વનાંન્, ^{૭૫} અએખમહે^{૭૬} પશે^{૭૭} દ્રઓમેઝયો, ^{૭૮} યાઓ^{૭૯} અએખમે^{૮૦} ફુજદાઓ^{૮૧} દ્રાવયાત્^{૮૨} મત્^{૮૩} વીદાતઓત્^{૮૪} દએવો-દાતાત્. ^{૮૫}

(ભણનાર કેહેછે) :—અએ^{૫૧} ખુખસુરત^{૫૪} અશો^{૫૩} સરોશ^{૫૨} (ઇજદ) ! અહિંયાં^{૪૪} એહુ^{૪૫} જીંદગીમાં^{૪૬} (તથા) એહુ^{૪૭} દુનિયાંમાં^{૪૮} હમારી^{૪૯} તું પાસખાની કરજે. ^{૫૦}

ખોલાસો :—(એહુ દુનિયાં તે કઈ તેવિશે નીચે જણાવેછે.)

આએ^{૫૫} દુનિયાં^{૫૬} કે જે^{૫૭} હાડમંદ^{૫૮} તથા (ખીજી દુનિયાં) કે જે^{૫૯} મીનોઈ^{૬૧} છે^{૬૦} (ત્યાંહાં તું હમારી પાસખાની કરજે).

ખોલાસો :—(પાસખાની સાથી કરવી તેવિશે નીચે જણાવેછે.)

ધસારો કરીને આવનારાં^{૬૩} માત^{૬૪}થી, ^{૬૨} ધસારો કરીને આવનારાં^{૬૬} એશમ^{૬૭} (દેવ) થી, ^{૬૫} ધસારો કરીને આવનારાં^{૬૯} લશ્કરો^{૭૦}થી^{૬૮} (અએ અશો સરોશ ઇજદ ! તું હમારી પાસખાની કરજે). જે^{૭૧} (લશ્કરોએ) ધાતકી^{૭૩} વાવતો^{૭૪} હંચે^{૭૨} પકડ્યો. ^{૭૫} એશમ (દેવ) ના^{૭૬} હુમલાઓ^{૭૮}થી^{૭૭} (તું હમારી પાસખાની કરજે); (તથા) જે^{૭૯} (લશ્કરોને) ખરાખ જાણનારા^{૮૧} એશમ^{૮૦} (દેવ) દેવનાં આપેલાં^{૮૫} માત^{૮૪} સાથે^{૮૩} દોડાવ્યાં. ^{૮૨}

અધ^{૮૬} નો^{૮૭} તૂમ^{૮૮} સઓષ^{૮૯} અબય^{૯૦} હુરઓધ^{૯૧} જાવરે^{૯૨} દ-યાઓ^{૯૩} હિતએઈઝયો, ^{૯૪} દ્વતાતેમ^{૯૫} તનુઝયો, ^{૯૬} પઓઉર-સ્યક્તીમ^{૯૭}

લિપ્પયન્તાંમ્,^{૬૮} યધતિ-જધતીમ્^{૬૯} દુશ્મઘન્યવનાંમ્,^{૧૦૦} હુશ્રાનિવાધ-
તીમ્^૧ હુમેરેથનાંમ્^૨ અઉર્વથનાંમ્^૩ લિપ્પયન્તાંમ્.^૪

(ભણનાર કહેછે):—અએ ખુખસુરત^૧ અશો^{૬૦} સરોશ^{૬૧} (ધજદ) !
અહિંયાં^{૬૨} તું^{૬૩} હમારા^{૬૪} ઘોડાએનેવાસ્તે^{૬૫} જોર^{૬૬} આપજો^{૬૭} (અથવા
આપ), તનનેવાસ્તે^{૬૮} તંદરોસ્તી,^{૬૯} અદેખાએનું^{૭૦} પુરતી રીતે જોર કરવું,^{૭૧}
દુશ્મનોની^{૧૦૦} સાંભે મારવું,^{૭૨} અદેખા (તથા) સાથે^{૭૩} લડનારા^{૭૪} વેરીએને^{૭૫}
નીચે તોડી પાડવાનું જોર^{૭૬}—(એ સધલું) (અએ સરોશ ધજદ ! તું
હમુને આપજો).

અહિં રય ખરેનંધ્રહુય અંધ્રહિ અમ વેરેશ્વર્ય (જાવત) તાંસયા
તાએસયા યજ્ઞમઘદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સફા ૧૮૮-૧૮૯)

(કરદો ૧૧ મો) સઓપેમ્^૧ અપીમ્^૨ હુરઓધેમ્^૩ વેરેશ્વર્યનેમ્^૪
ક્રાદત્-ગએથેમ્^૫ અપવનેમ્^૬ અપહિ^૭ રતૂમ્^૮ યજ્ઞમઘદે.^૯ યિમ્^{૧૦}
અથવારો^{૧૧} અઉર્વન્તો^{૧૨} અઉરૂપ^{૧૩} રઓદ્ધન^{૧૪} ક્રાદેરેસ^{૧૫} રપેન્ત^{૧૬}
વીધવાઓંધ્રહિ^{૧૭} અસય^{૧૮} મનિવસંધ્રહિ^{૧૯} વજેન્તિ,^{૨૦} સૂવએન^{૨૧}
અએષાંમ્^{૨૨} સક્રાઓંધ્રહિ^{૨૩} જરન્ય^{૨૪} યધતિ^{૨૫} શ્વરૂશતાઓંધ્રહિ.^{૨૬}

ખુખસુરત,^૩ ક્રતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬
અશો^૨ સરોશ^૧ (ધજદ) (જે) અશોધનો^૭ સરદાર^૮ (તેને) હમો ધજએ
છીએ^૯ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૧૦}); જેને^{૧૧} ચાર^{૧૨} કપીલા રંગના^{૧૩} અકથક
થતા,^{૧૪} દેખામણા,^{૧૫} પવિત્ર,^{૧૬} શીઆંના^{૧૭} (તથા) મીનોધ મરજી પ્રમાણે
ચાલનારા^{૧૮} ઘોડા^{૧૯} શેતાખીથી^{૨૦} ગાડીમાં લઈ જાએછે.^{૨૧} તે(ઘોડા)-
ઓની^{૨૨} ખરી^{૨૩} સીસાંની^{૨૪} (અને) તેની ઉપર^{૨૫} સોનાનો^{૨૬} ઢાળ અઢા-
વેલો^{૨૭} (હોએછે).

આસ્યંધ્રહિ^{૨૭} અસ્યએધ્વય,^{૨૮} આસ્યંધ્રહિ^{૨૯} વાતએધ્વય,^{૩૦} આ-
સ્યંધ્રહિ^{૩૧} વારએધ્વય,^{૩૨} આસ્યંધ્રહિ^{૩૩} મએધએધ્વય,^{૩૪} આસ્યંધ્રહિ^{૩૫}
વયએધ્વય^{૩૬} હુપતરેતએધ્વય,^{૩૭} આસ્યંધ્રહિ^{૩૮} હુસ્તયાઓ^{૩૯} અંધ્રહિ^{૪૦}
મનયાઓ.^{૪૧}

(અશો સરોશ ધજદના ઉપર જાણાવેલા ઘોડા) (ખીજ) ઘોડાઓ
કરતાં^{૨૮} વધારે શેતાખ,^{૨૭} પવનના કરતાં^{૩૦} વધારે શેતાખ,^{૨૬} વરસાદના

કરતાં^{૩૨} વધારે શેતાબ,^{૩૧} વાદલાં કરતાં^{૩૪} વધારે શેતાબ,^{૩૩} સારી પાંખ-
વાળાં^{૩૭} પક્ષિઓ કરતાં^{૩૬} વધારે શેતાબ,^{૩૫} (તથા) સારી પેઠે તાંકીને
ફેંકલાં^{૩૬} તીરના કરતાં^{૪૧} વધારે શેતાબ^{૩૮} (હોએછે).

ચોઈ^{૪૨} વીર્યે^{૪૩} તે^{૪૪} અપચેઈનિ^{૪૫} ચોઈ^{૪૬} અવે^{૪૭} પરકાત^{૪૮}
વ્યેઈનિ^{૪૯} નાઈત^{૫૦} અવે^{૫૧} પરકાત^{૫૨} આરેનતે^{૫૩} ચોઈ^{૫૪} ઉવએ-
ઈય^{૫૫} સનઈથિજિય^{૫૬} ક્રાયતયેઈનિ^{૫૭} વજેમ્^{૫૮} ચિમ્^{૫૯} વોહૂમ્^{૬૦}
સઓપેમ્^{૬૧} અપીમ્^{૬૨} યતચિત્^{૬૩} ઉપસ્તઈરે^{૬૪} હિન્દુવો^{૬૫} આગેઉર્વ-
ચેઈતે^{૬૬} યતચિત્^{૬૭} દઓપતઈરે^{૬૮} નિધે^{૬૯}.

જે^{૪૨} (ઘોડા) તે^{૪૪} બધાએને^{૪૩} પોંહોંચી શકેછે.^{૪૫}

બોલાસો:—(અરો સરોશ ઇજદના ઘોડા દોડવામાં ઉપલા ફકરામાં
જણાવ્યા પ્રમાણે પવન, પક્ષિ, તીર, ઇત્યાદિના કરતાં વધારે શેતાબ છે.)

જેઓ^{૪૬} પછવાડથી^{૪૮} જાએછે^{૪૯} તેઓ^{૪૭} પછવાડથી^{૫૨} તે (ઘોડા)
એને^{૫૧} પોંહોંચી શકતા^{૫૩} નથી;^{૫૦} જે^{૫૪} (ઘોડાએ) એ^{૫૫} હથિયારે
કરીને^{૫૬} ભલા^{૬૦} અરો^{૬૨} સરોશ (ઇજદ)ને^{૬૧} ગાડીમાં લઈને^{૫૮} શેતાબીથી
જાએછે.^{૫૭} જે^{૬૩} (ઇઆને સરોશ ઇજદ) પૂર્વ દિશાએ^{૬૪} હિંદુસ્થાન સુધી^{૬૫}
પોંહોંચેછે,^{૬૬} તથા જે^{૬૭} પશ્ચિમ દિશાએ^{૬૮} “નીનીવે” સુધી^{૬૯} (જાએછે).

અહુ રય ખરેનંધ્રુય અંધ્રુહુ અમ વેરેશ્વરય (જવત) તાંસયા
તાએસયા યજ્ઞમઈદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સર્કા ૧૯૮-૧૯૯)

(કરદો ૧૨ મો) સઓપેમ્^{૬૧} અપીમ્^{૬૨} હુરઓધેમ્^{૬૩} વેરેશ્વરજનેમ્^{૬૪}
ક્રાદત-ગએથેમ્^{૬૫} અપવનેમ્^{૬૬} અપહે^{૬૭} રતૂમ્^{૬૮} યજ્ઞમઈદે.^{૬૯} ચો^{૭૦} બે-
રેજો^{૭૧} બેરેજિ-યાસ્તો^{૭૨} મજદાઓ^{૭૩} દામાંન્^{૭૪} નિરાંધ્રુહુસ્તિ.^{૭૫} ચો^{૭૬}
આથિતીમ્^{૭૭} હુમહે^{૭૮} અયાંન્^{૭૯} હુમયાઓ^{૮૦} વા^{૮૧} ક્ષયો^{૮૨} ઇમિત્^{૮૩}
કરૂવરે^{૮૪} અવજઈતિ^{૮૫} યત્^{૮૬} ખનિરથેમ્^{૮૭} બામીમ્^{૮૮} સનઈથિશ્^{૮૯}
જસ્તયો^{૯૦} દ્રજેઓ^{૯૧} બરોઈથો-તએજેમ્^{૯૨} હુવાવએધેમ્^{૯૩} કમેરેધે^{૯૪}
પઈતિ^{૯૫} દએવનાંમ્^{૯૬} સનથાઈ^{૯૭} અંધ્રુહુ મઈન્યેઉશ્^{૯૮} દવતો,^{૯૯}
સનથાઈ^{૧૦૦} અએખહે^{૧૦૧} ખ્રવી-દ્રઓશ્^{૧૦૨} સનથાઈ^{૧૦૩} માજઈન્યનાંમ્^{૧૦૪}
દએવનાંમ્^{૧૦૫} સનથાઈ^{૧૦૬} વીર્યનાંમ્^{૧૦૭} દએવનાંમ્^{૧૦૮}.

પુષ્પસુરત,^૩ કૃતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬ અરો^૨ સરોશ^૧ (ઇજદ) (જે) અરોધનો^૭ સરદાર^૮ (તેને) હમો ઇજએ છીએ^૯ (અથવા યાદ કરીએ છીએ). જે^{૧૦} બુલંદ^{૧૧} (કદનો) (તથા જેણે દેવોની સાંભે લડાઈ કરવાને) કમ્મર તંગ બાંધેલી^{૧૨} (છે તે), હોરમજદની^{૧૩} પેદાએરોમાં^{૧૪} એસેછે^{૧૫} (ઇઆને રહેછે). જે^{૧૬} ત્રણવાર^{૧૭} તમામ^{૧૮} દીસને વખતે^{૧૯} (તથા) તમામ^{૨૦} રાતને વખતે^{૨૧} દેવોના^{૨૨} માંથા^{૨૩} ઉપર^{૨૪} (મારવાને માટે), દુષ્ટ^{૨૫} અંગ્રેમેન્યુસ્ને^{૨૬} મારવાનેમાટે,^{૨૭} ભયંકર હથિયાર-વાળા^{૨૮} એશમ (દેવ) ને^{૨૯} મારવાનેમાટે,^{૩૦} માજનદરાંનના^{૩૧} દેવોને^{૩૨} મારવાનેમાટે^{૩૩} (તથા) તમામ^{૩૪} દેવોને^{૩૫} મારવાનેમાટે^{૩૬} તીક્ષ્ણ કાપી-નાએ તેવું^{૩૭} (તથા) એસથી કટકો વાગે તેવું^{૩૮} હથિયાર^{૩૯} (પોતાના) બેહુ હાતમાં^{૪૦} પકડીને^{૪૧} આએ^{૪૨} કુશ્વર^{૪૩} જે^{૪૪} ચલકતું^{૪૫} * ખનિરથ^{૪૬} (છે તે) તરફ આવેછે.^{૪૭}

અહિ રથ ખરેનંધ્રહય અંધ્રહિ અમ વેરેશ્વર્ય (જવત) તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમઈદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સફે ૧૯૮-૧૯૯)

(કરદો ૧૩ મા) સઓષેમ^૧ અપીમ^૨ હુરઓધેમ^૩ વેરેશ્વર્યનેમ^૪ ક્રાદત્-ગએથેમ^૫ અપવનેમ^૬ અપહે^૭ રતૂમ^૮ યજ્ઞમઈદે.^૯ ઇધત્ય^{૧૦} અઈનિધત્ય^{૧૧} ઇધત્ય^{૧૨} વીસ્પાંમ્ય^{૧૩} અઈપિ^{૧૪} ઇમાંમ^{૧૫} જાંમ^{૧૬} વીસ્પાઓ^{૧૭} સઓપહે^{૧૮} અપ્યેહે^{૧૯} તખમહે^{૨૦} તનુ-માંથહે.^{૨૧}

પુષ્પસુરત,^૩ કૃતેહમંદ,^૪ દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^૫ (તથા) પવિત્ર,^૬ અરો^૨ સરોશ^૧ (ઇજદ) (જે) અરોધનો^૭ સરદાર^૮ (તેને) હમો ઇજએ છીએ,^૯ (અથવા યાદ કરીએ છીએ). અહિંયાં^{૧૦} તથા કોઈબી બીજી જગાએ,^{૧૧} અહિંયાં^{૧૨} (તથા) આએ^{૧૫} તમામ^{૧૩} જમીન^{૧૬} ઉપર^{૧૪} જોરાવર^{૨૦} તથા માંત્રના તનવાળા^{૨૧} (ઇઆને જેનું તનજ માંત્રવાની એવા) અરો^{૧૯} સરોશ (ઇજદ) ના^{૧૮} તમામ (કામો તથા કૃતેહો) ને^{૧૭} (હમો વખાણીએ છીએ).

તખમહે^{૨૨} હાંમ-વરેતિવતો^{૨૩} બાજુશ-અઓજંધ્રહો^{૨૪} રથએ-શતાઓ^{૨૫} કમેરેધો-જનો^{૨૬} દએવનાંમ^{૨૭} વનતો^{૨૮} વનઈતીશ^{૨૯} વન-ઈતિવતો^{૩૦} અપઓનો^{૩૧} વનતો^{૩૨} વનઈતીશ^{૩૩} વનઈન્તીમ્ય^{૩૪} ઉપર-

* ‘ ખનિરથ ’ ના ખોલાસા બાબે જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફે ૪૧ મે આપેલી નોટ.

તાતેમ^{૩૫} યજ્ઞમધદે,^{૩૬} યાંમય^{૩૭} સ્ત્રઓપહે^{૩૮} અબ્યેહે^{૩૯} યાંમય^{૪૦} અ-
રૂશતોઈશ^{૪૧} યજ્ઞતહે.^{૪૨}

જોરાવર,^{૨૨} બંચાવ કરનાર,^{૨૩} જોરાવર બાળુવાળા,^{૨૪} લડવૈયા^{૨૫} (તથા)
દેવોના^{૨૭} માંથા ઉપર મારનારા (સરોશ ઇજદ)ની^{૨૬} (તમામ ક્રતેહોને તથા
તેના કાંમોને) (હમો વખાણીએ છીએ); ફટકો મારનાર^{૨૮} (તથા) ક્રતેહથી
મારનાર^{૩૦} અશો (સરોશ ઇજદ)ની^{૩૧} ક્રતેહોને^{૨૯} (હમો વખાણીએ છીએ);
સહથી મ્હોટી^{૩૫} ક્રતેહ^{૩૪} જે^{૩૭} અશો^{૩૬} સરોશ (ઇજદ)ની^{૩૮} તથા જે^{૪૦} આ-
સ્તાદ^{૪૧} ઇજદની^{૪૨} (છે તેને) હમો વખાણીએ છીએ.^{૩૯}

વીર્ય^{૪૩} નમાન^{૪૪} સ્ત્રઓષો-યાત^{૪૫} યજ્ઞમધદે,^{૪૬} ચેંધ્રહાધ^{૪૭} સ-
ઓષો^{૪૮} અબ્યો^{૪૯} ક્ર્યો^{૫૦} ક્રિતો^{૫૧} પધતિ-જન્તો,^{૫૨} નાય^{૫૩} અપવ^{૫૪}
ક્રાયો-હુમતો^{૫૫} ક્રાયો-હૂખતો^{૫૬} ક્રાયો-હૂરૂશતો.^{૫૭}

સરોશ (ઇજદ)થી પાસબાની થએલાં^{૪૫} તમામ^{૪૩} ઘેરોને^{૪૪} હમો વ-
ખાણીએ છીએ,^{૪૬} જ્યાંહાં^{૪૭} (ઇઆને જે ઘેરમાં) અશો^{૪૮} સરોશ^{૪૯} (ઇજદ)
મિત્રાચારી ભરેલો,^{૫૦} ચહવાએલો^{૫૧} (તથા) માન પામેલો (છે), (તથા જે
ઘેરોમાં) વધારે સારી મનસ્તીવાળો,^{૫૫} વધારે સારી ગવસ્તીવાળો^{૫૬} (તથા)
વધારે સારી કુનસ્તીવાળો^{૫૭} અશો^{૫૪} માણસ^{૫૩} (છે).

અહે ર્ય ખરેનંધ્રહુચ અંધ્રહે અમ વેરેથ્નય (જવત) તાંસ્યા
તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે. (જુઓ સરોશ યજ્ઞ હાદોખત, સફા ૧૯૮-૧૯૯)

(બાજમાં પઢે) સરોશ અશો તગી તન્-કર્માન્ શેકકૂત જીન્,
જીન્ અવજાર સાલારે દામાંને અહુરમજદ બેરસાદ; અએદૂન્ બાદ.
(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધસ્થો ૨

યસ્નેમ્ય વહ્નેમ્ય અઓજસ્ય જવરેચ આક્રીનામિ સ્ત્રઓપહે
અબ્યેહે તખમહે તનુ-માંથહે દરૂષિ-દ્રઓશ આહૂધસ્થેહે. અપેમ
વોહૂ ૧

અહ્માઈ રએશ્ય-હુજંધ્રેમ-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કરૂરેહ મોજદ.
રોજ નેક નાંમ રોજ પાક નાંમ રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે
મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન) નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્.

ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઈદીતે અંધુરહે મધન્યેઉશ; હુઈથ્યા-
વરૂતાંમ હ્યત્ વસ્ના ક્ષેપોતેમેમ. સ્તઓમિ અપેમ; અપેમ વોહૂ ૧

ગોરુજે ખોરેહુ અવજાયાદ સરોશ અશો તગી તન્-કર્માન્ શેકકૃત જીન્ જીન્ અવજાર સાલારે દામાંને અહુરમજદ ઘેરસાદ
અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ માજદ-
યસ્નાંન્ આગહી રવાઈ ગોઆકરંગાંની બાદ હુકૃતે કેશ્વર જમીન્;
અએદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ
શુદન્, મન આનો આવાયદ શુદન્; અપઓને અપેમ વોહૂ ૧

✠ (દક્ષીણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઠે) દાદારે ગેહાંન્ દીને
માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નમસે-તે અષાઉમ સેવિશ્તે અરદ્ધિ
સૂર અનાહિતે અપઓને. અપેમ વોહૂ ૧

નમો ઉર્વઈરે વંધુઉહિ મજદધાતે અપઓને. અપેમ વોહૂ ૧

સઓપેમ અપીમ હુરઓધેમ વેરેથ્રાજનેમ ક્રાદત્-ગઓથેમ
અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઈદે. અપેમ વોહૂ ૧

સરોશ અશો તગી તન્-કર્માન્ શેકકૃત જીન્ જીન્ અવજાર
સાલારે દામાંને અહુરમજદ *ઘેરસાદ. અપેમ વોહૂ ૧

સરોશ યષ્ટ વડીની નીરંગ.†

✠ (એ નીરંગ સરોશ યષ્ટ વડી પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઠે.)

ગોરુજે^૧ ખોરેહુ^૨ અવજાયાદ^૩ સરોશ^૪ અશો,^૫ તગી^૬ પીરો-
જગર^૭ બાદ;^૮ દસ્તગીરે રવાંન્^૯ હુમાં^{૧૦} તન્^{૧૧} પાસપાન્^{૧૨} અશો-
આંન્^{૧૩} અશો^{૧૪} નેગેહુદાર;^{૧૫} રોજ^{૧૬} માહુ^{૧૭} ઓ શાપાંન્^{૧૮} હુમે^{૧૯}

* એ બધાના તરજુમાને માટે જુઓ સરોશ યષ્ટ હાદોખત, સફા ૨૦૬-૨૦૮

† આએ આખી નીરંગ છેક પાછલા વખતમાં જોડેલી દીસેછે.

ધરંનીઆંન્^{૨૦} ઓ^{૨૧} પઓઈસ્યો-દકશાંન્^{૨૨} ગેહાંન્^{૨૩} દામાંન્^{૨૪} બેહુ-
દીનાંન્^{૨૫} તાજીઆંને બસ્તેકુશ્તીઆંન્^{૨૬} જરથુશ્તીઆંન્^{૨૭} નીકાંન્^{૨૮}
ઓ^{૨૯} પાકાંને^{૩૦} હુક્ત કૈશ્વર જમીન્^{૩૧} સરોશ યજ્ઞદ્^{૩૨} પનાહ્^{૩૩}
બાહ્^{૩૪} અપઓને અપેમ વોહ્ ૧

અશો^૫ સરોશ (ધજ્ઞદ)નો^૪ પ્રતાપ^૧ (તથા) ખોરેહ^૨ જીઆદે થાઓ^૩!
(તથા) (તે) જોરાવર^૬ (અને) કૃતેહમંદ^૭ હોજો^૮ ! (સરોશ ધજ્ઞદ) રવાંનોને
બચાવનાર^૯ (તથા) તમામ^{૧૦} માણસોની^{૧૧} પાસબાની કરનાર^{૧૨} (તથા)
અશો માણસોની^{૧૩} (તે) અશો^{૧૪} નેગાહ રાખનાર^{૧૫} (છે); તથા દિવસ,^{૧૬}
રાત^{૧૭} તથા મહિનાઓમાં^{૧૮} (ધ્યાને હમેશાં) દુનિયાંની^{૨૩} પેદાએશના^{૨૪}
તમામ^{૧૯} ધરંનીઓ,^{૨૦} પોસ્યોદકશો,^{૨૨} બેહુદીનો,^{૨૫} કુશ્તી બાંધનારા
અરઓ^{૨૬} (ધ્યાને જે અરઓએ જરતોસ્તી ધરમ કબૂલ કીધો હોએ તેઓ),
જરતોસ્તીઓ^{૨૭} (તથા) હુક્તે કૈશ્વર જમીનના^{૩૧} નેક^{૨૮} તથા^{૨૯} પાક
માણસો^{૩૦}—(એ બધાઓને) સરોશ ધજ્ઞદની^{૩૨} પનાહ^{૩૩} હોજો.^{૩૪}

હોમ યજ્ઞ*

૫ નામે^૧ યજ્ઞદાંન્^૨ અહુરમજ્ઞદ^૩ ખોદાએ^૪ અવજૂની^૫ ગોરજો^૬
ખોરેહ^૭ અવજૂયાહ્^૮ હોમ^૯ યજ્ઞદ્^{૧૦} બેરસાહ્^{૧૧}

(દાદાર) હોરમજ્ઞદ^૩ (જે) ખોદા^૨ (તથા તમામ બલકતનો)
સાહેબ^૪ (તથા) વૃદ્ધિ કરનાર (છે તે) ના^૫ નામ(ની મદદ)થી^૬ (આએ
ભણવાનું હું શરૂ કરું). (તે દાદાર હોરમજ્ઞદનો) પ્રતાપ^૭ (તથા)
ખોરેહ^૮ જીઆદે થાઓ^૯ ! હોમ^{૧૦} ધજ્ઞદ^{૧૧} (મારી મદદે) પોહોંઓ^{૧૨} !

અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પરીમાનુમ (જાવત) કૃષોતેમેમ; સ્ત-
ઓમિ અપેમ વોહ્ ૩ (જુઓ હોરમજ્ઞદ ખોદાએ, સફા ૬-૧૦)

*મ્હોટી હોમ યજ્ઞમાંના બે ત્રણ જુદા જુદા ફકરા લઈને આએ ના-
હલી હોમ યજ્ઞ બનાવેલીછે. ‘હાવતીમ્’ તથા ‘વિશ્ અપાંમ્’ નામના ધજ્ઞ-
સ્તોત્રના ૬ મા તથા ૧૦ મા હામાં હોમને લગતી બાબદ આવેલીછે, તે
ઉપરથી એ બંધે હાને જુદા પાડી, બીજી યજ્ઞોની માફક તેમાં શરૂઆત તથા
છેડના પાજંદ ફકરા ઉમેરીને, તેનું નામ ‘મ્હોટી હોમ યજ્ઞ’ કરીને રાખ્યું.

ક્રવરાને^૧ મજ્જદયસ્ના^૨ જરયુશિલશ^૩ વીદએવો^૪ અહુરહે ૬-
એવો^૫ (જે ગેહ હોએ તે પહે) ક્રસસ્તયએચ,^૬ હુઓમહે^૭ અપવજંધ્રહો^૮
ક્ષનઓથા^૯ યસ્નાઈચ^{૧૦} વહ્માઈચ^{૧૧} ક્ષનઓથાઈચ^{૧૨} ક્રસસ્તયએચ,^{૧૩}
યથા અહુ વઈસ્યો^{૧૪} જઓતા^{૧૫} ક્રા મે^{૧૬} મૂતે^{૧૭} અથા રતુશ અપાત્ત-
ચિત્ હુચ^{૧૮} ક્રા અપવ^{૧૯} વીદવાઓ^{૨૦} મઓતૂ,^{૨૧}

(હું) હોરમજ્જદની પરસ્તેશ કરનાર,^૨ (હજરત) જરતોસ્તે જાહેર કીધેલી
દીન પ્રમાણે ચાલનાર,^૩ દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર^૪ (અને) હોરમજ્જદના
તરીકા મુજબ ચાલનાર તરીકે^૫ એકરાર કર્યું.^૬ (દાદાર હોરમજ્જદને)
પુશાલ કરવામાટે^૭ (ફલાની ગેહમાં) અરોઈનું કૌવત *આપનાર^૮ હોમ
(ઈજ્જદ)ની^૯ આરાધણા કરવાને,^{૧૦} (તેની) ખુખીઓ ગાવાને^{૧૧}, (તેને)
પુસ્તુદ કરવાને^{૧૨} તથા (તેની) વખાણ કરવાને^{૧૩} જોતી^{૧૪} (ઈઆને ક્રિયા
કરનાર) મારી આગળ^{૧૫} યથા અહુ વઈસ્યો^{૧૬} (ઈઆને ‘ યથા અહુ
વઈસ્યો ’ના કલામોની ખુખીઓ) જાહેર કરે.^{૧૭} (રાસ્પી) (જે) અરો,^{૧૮}
(અને) વિદ્વાન^{૧૯} (યથો) (તે), ‘ અથા રતુશ અપાત્તચિત્ હુચ^{૨૦}
(એ કલામોની ખુખીઓ) †જાહેર કરે.^{૨૧}

હુઓમેમ્^૧ જાઈરીમ્^૨ યેરેજન્ટેમ્^૩ યજ્ઞમઈદે,^૪ હુઓમેમ્^૫
ફાબીમ્^૬ ફાદત્-ગએથેમ્^૭ યજ્ઞમઈદે,^૮ હુઓમેમ્^૯ દૂરઓષેમ્^{૧૦}
‡યજ્ઞમઈદે.^{૧૧}

લીલા^૨ (તથા) ખુલંદ^૩ હોમને^૧ હમો વખાણીએ છીએ;^૪ દુનિયાંની
વૃદ્ધિ કરનાર^૫ (તથા) આગળ વધનાર^૬ હોમને^૫ હમો વખાણીએ
છીએ;^૭ દરદને મુશ્કેલી આપનાર^{૧૦} (ઈઆને દરદને પછાત નાખનાર)
હોમને^૯ હમો વખાણીએ છીએ.^{૧૧}

* “અપવજંધ્રહો” બોલને “અપવત્” તથા “જંધ્રહ” (=જત્)નો
બનેલો સમજીને દાકટર સ્પીગલ તથા પ્રોફેસર યૂસિટ—એઓએ એના
અર્થ “ અરોઈ રીતે જનમેલો, પાક જનમેલો ” કીધોછે. પણ મેં એ
બોલને “અપ” (=અરોઈ) તથા “વજંધ્રહ” (=કૌવત)નો બનેલો ગણીને
એના અર્થ “અરોઈનું કૌવત આપનાર” લેવાને દરસ્ત ધાર્યુંછે.

† એના બોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ, સફા ૧૮-૨૦

‡ ‘હુઓમેમ્ જાઈરીમ્’થી તે હઈ સુધીના બોલો ઈજ્જદનેના ૧૦ મા
હાના ૨૧ મા ફકરામાંથી આએ ઠંકાણે લીધાછે.

ખોલાસો:—(હોમ ત્રણ જાતના છે. ૧—‘ હ્યોમ જાધરિ; ’
૨—‘ હ્યોમ ક્ષાન્નિ; ’ ૩—‘ હ્યોમ દૂર્યોષ. ’ ‘ હ્યોમ જાધરિ ’ તે
હોમ સહી, કારણ કે જ્યારે તાજી હોએ છે ત્યારે તેનો રંગ લીલો અને
મુકાએ છે ત્યારે પીળો થાય છે. એ બાબે વધારે ખોલાસામાટે જુઓ ખો-
રશેદ નીચાએશ, સફે ૪૪ મે આપેલો ખોલાસો. ‘ હ્યોમ ક્ષાન્નિ ’ તે
હોમ નામનો પેહેલવાન સમજવો, કે જે કેપસર પાદશાહના જમાનામાં
અક્રાસીઆખને પાહાડ ઉપરથી પકડી લાવ્યો હતો. ‘ હ્યોમ દૂર્યોષ ’ તે
હજરત જરતોસ્તના જમાનાની આગમચ થઈ ગયેલો હોમ નામનો પેગ-
મખર સમજવો, કે જેણે હોમ સહીની ખુખીઓ માણસોમાં* જાહેર કરી.)

†ની તે^{૧૨} જાધરે^{૧૩} મધેમ^{૧૪} મુયે.^{૧૫} ‡ની અમેમ^{૧૬} ની વેરેથ-
મેમ^{૧૭} ની દસ્વરે^{૧૮} ની બએપજેમ^{૧૯} ની કદથેમ^{૨૦} ની વરેદથેમ^{૨૧}
ની અઓએ^{૨૨} વીસ્થો-તનૂમ^{૨૩} ની મસ્તીમ^{૨૪} વીસ્થો-પએસંધ્રહેમ^{૨૫}
ની તત્^{૨૬} યથ^{૨૭} ગએથાહુ^{૨૮} વસો-ક્ષથો^{૨૯} ક્યરને^{૩૦} તબએષો-તઉ-
ર્વાઓ^{૩૧} દુજેમ-વનો.^{૩૨} †ની^{૩૩} તત્^{૩૪} યથ^{૩૫} તઉર્વયેનિ.^{૩૬}

ઓ લીલા^{૧૩} (હોમ)! તારૂં^{૧૨} ડહાપણ,^{૧૪} (તારી) હિમ્મત,^{૧૬} કૃતેહ,^{૧૭}
તંદરોસ્તી^{૧૮} (ઇઆને હોમનો રસ પીવાથી જે તંદરોસ્તી મળે છે તે),
તંદરોસ્તીના ઉપાય,^{૧૯} આબાદી,^{૨૦} વૃદ્ધિ,^{૨૧} તમામ શરીરનું^{૨૩} કૌવત^{૨૨}
(તથા) તમામ ચલકાત ભરેલી^{૨૫} મહોદાઈ^{૨૪}—એ સધલું^{૨૬} હું માગું છું,^{૨૫}
કે જોઈકરીને^{૨૭} (ઇઆને તે મેળવ્યાથી) મુલુકોમાં^{૨૮} સ્વતંત્ર પાદશાહ,^{૨૯}
ખરાખીને તોડનાર^{૩૦} (તથા) દરજને મારનારની માફક^{૩૧} હું ચાલું^{૩૦}
(અથવા હીલચાલ કરું^{૩૦}). તે^{૩૪} (ઇઆને એ ફકરામાં જણાવેલું કૌવત,

* એનેમાટે પુરતા ખોલાસા બાબે જુઓ શેઠ ખ. ૩. કાંમાજીવાણું
જરતોસ્ત નામુ, સફે ૧૪૯-૧૫૬ તથા સફે ૧૫૮-૧૫૯

† હઈથી તે ‘ દુજેમ-વનો ’ સુધીના ખોલો ઇજરનેના ૯ મા
હાના ૧૭ મા ફકરામાંથી આએ ડકાણે લીધા છે, અને ‘ ની તત્ યથ
તઉર્વયેનિ ’—એ ખોલો એજ હાના ૧૮ મા ફકરામાંથી લીધા છે.

‡ આએ ફકરામાં જે “ની” આવેલો છે તે દરેક “ની” ની પછી
“મુયે” જોઈએ તેમ સમજવું; “ની મુયે” ઇઆને હું માગું છું-ઈચું છું,
હું વખાણું છું.

તંદરોસ્તી, મ્હોટાઈ, ડહાપણ, હિમ્મત, ક્તેહ, ઇત્યાદિ) હું માગુંછું,^{૩૩} કે
જેથી કરીને^{૩૪} (તમામ દેવો, જાદુગરો, જીલમગારો, ઇત્યાદિની ખરા-
ખીએને) હું તોડું.^{૩૫}

ખોલાસો:—‘ની તત્ત્વ યથ તઉર્વયેનિ’—એ વાક્ય આએ ઠકાણે
મ્હોટી હોમ યજ્ઞમાંથી અધુરો લીધોછે, એની પછી નીચે જણાવેલા ખોલો
(જે મ્હોટી હોમ યજ્ઞમાં છે તે) આખા વગર ખરાખર પુરી મતલબ ઉઠતી
નથી. ‘તઉર્વયેનિ’ (હું તોડું-તોડી નાખું) ક્રિયાપદનો કર્મ નથી, તે લીધા
વગર વાક્ય અધુરો રહેછે:—“વીરપનાંમ્ લખ્યેષવતાંમ્ લખ્યેષામ્ દમ્યેવનાંમ્
મખ્યાનાંમ્ ચ યાઘવાંમ્ પઠરિકનાંમ્ સાઞ્ગાંમ્ કમ્પાયાંમ્ કર્ષનાંમ્ મઘસ્થ-
નાંમ્ પિજંઘ્રનાંમ્ અષેમઓઘનાંમ્ પિજંઘ્રનાંમ્ વેહ્સ્કનાંમ્ ચથ્વરે-
જંઘ્રનાંમ્ હમ્યેનયામ્પાસ્ય પેરેથુ-અઘનિકયામ્ દવાંઘથ્યામ્ પતાંઘથ્યામ્.”
ઉપલા આખા વાક્યનો તરજીમો:—“તે (ઈઆને એ ફકરામાં જણાવેલું
કૌવત, તંદરોસ્તી, મ્હોટાઈ, ડહાપણ, હિમ્મત, ઇત્યાદિ) હું માગુંછું, કે જેથી
કરીને તમામ દ્વેષ રાખનારા દેવોની, માણસોની, જાદુગરોની, પરીઓની,
જીલમગારોની, કીકોની (ઈઆને જોતી આંખે આંધલા રહેનારાઓની),
કરપોની (ઈઆને સાંભલતે કાને બેહેરા રહેનારાઓની), એ પગવાળા
સાંપોની (ઈઆને સાંપના ખવાસના માણસોની), એ પગવાળા આશ્મો-
ગોની (ઈઆને અરોઘને તોડનારાઓની), ચાર પગવાળા વરુઓની તથા
પુશ્કળ પલતનવાળા, ફરેખવાળા તથા દોડનારા લશ્કર—એ બધાઓની
ખરાખીએને હું તોડું (અથવા નાશ કરું).” હું ધારું કે આએ નાઢલી
હોમ યજ્ઞ ભણતી વખતે “ ની તત્ત્વ યથ તઉર્વયેનિ ” ખોલો ભણ્યાપછી,
ઉપર જણાવેલા જોઈતા તથા બંદ બેસતા ખોલોખી ભણવામાં આવેતો
બેહેતર; નહીં તો ઉપર દેખાડ્યા પ્રમાણે વાક્ય કર્મ વગરનો અધુરો રહેછે.)

* હુઓમેમ્^{૩૭} જાઈરીમ્^{૩૮} બેરેજન્તેમ્^{૩૯} યજ્ઞમઘદે;^{૪૦} હુઓમેમ્^{૪૧}
ફાબ્મીમ્^{૪૨} ફાદત્-ગએથેમ્^{૪૩} યજ્ઞમઘદે;^{૪૪} હુઓમેમ્^{૪૫} દૂરઓપેમ્^{૪૬}
યજ્ઞમઘદે;^{૪૭} વીર્યે^{૪૮} હુઓમ્^{૪૯} યજ્ઞમઘદે;^{૫૦} જરથુશ્ત્રહે^{૫૧} સ્પિતા-
મહે^{૫૨} ઇધે^{૫૩} અષઓનો^{૫૪} અપીમ્ય^{૫૫} ફવપીમ્ય^{૫૬} યજ્ઞમઘદે.^{૫૭}

* એ આખા ફકરો ઇજ્ઞસ્તેના ૧૦ મા હાના ૨૧ મા ફકરામાંથી
આએ ઠકાણે લીધોછે.

લીલા^{૩૮} (તથા) બુલંદ^{૩૯} હોમને^{૩૯} હોમો વખાણીએ છીએ;^{૪૦} દુનિયાંની વૃદ્ધિ કરનાર^{૪૩} (તથા) આગળ વધારનાર^{૪૨} હોમને^{૪૧} હોમો વખાણીએ છીએ.^{૪૪} દરદને મુશ્કેલી આપનાર^{૪૬} (ઈઆને દરદને પછાત નાખનાર) હોમને^{૪૫} હોમો વખાણીએ છીએ.^{૪૭} બધા^{૪૮} હોમને^{૪૯} (ઈઆને જુદી જુદી જાતના હોમને) હોમો વખાણીએ છીએ.^{૫૦} અશો^{૫૪} સપેતમાન^{૫૨} જરતોસ્તની^{૫૧} અશોઈને^{૫૫} તથા (તેના) ફરોહરને^{૫૬} આએ જગાએ^{૫૩} હોમો ઈજીએ છીએ^{૫૭} (અથવા યાદ કરીએ છીએ^{૫૭}).

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પર્ધતી વંધ્રહે મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ત હયા યાઓંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમર્ધદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ જોદાએ ! અવજૂનીએ મરદૂમ (જાવત) અએદૂન્ બાદ (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વર્ધસ્યો ર (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફેા ૪૫-૪૬)

યસ્નેમય^૧ વહ્નેમય^૨ અઓજસય^૩ જવરેય^૪ આફીનામિ^૫ હઓમહે^૬ અપવજંધ્રહો.^૭ અષેમ વોહૂ ૧

અહ્માઈ રએશય-હજંધ્રેમ જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેરેહ મોજદ.

અશોઈનું કૌવત આપનાર^૭ હોમની^૮ આરાધણા,^૧ કીર્તિ,^૨ ચાલાકી^૩ અને કૌવતને^૪ હું વખાણું છું.^૬

રોજ નેક નાંમ રોજ પાક નાંમ રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન) નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષન-ઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઈદીતે અંધ્રહે મર્ધન્યેઉશ; હર્ધયા-વરૂશતાંમ હિત્ત વસ્ના ક્ષેપોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ ૧

ગોરજે^૧ ખોરેહ^૨ અવજાયાહ^૩ હોમ^૪ યજ્ઞદ^૫ ખેરસાદ^૬ અમા-વંદ^૭ પીરોજગર^૮ અમાવંદી^૯ પીરોજગરી.^{૧૦} દાદ^{૧૧} દીન્^{૧૨} બેહ^{૧૩} માજદયસ્તાંન્^{૧૪} આગહી^{૧૫} રવાઈ^{૧૬} ગોઆફરંગાંની^{૧૭} બાદ^{૧૮} હક્ટે ફરવર જમીન્^{૧૯} અએદૂન્^{૨૦} બાદ.^{૨૧} મન્ આનો આવાયદ શુદન્; મન્ આનો આવાયદ શુદન્; મન્ આનો આવાયદ શુદન્; અપ-ઓને અષેમ વોહૂ ૧

હોમ^૪ ઇજ્ઞદનું^૫ તેજ^૧ (તથા) પ્રતાપ જુઆદે થાઓ !^૩ (તે) હિમ્મત-
વાન^૭ (તથા) કૃતેહમંદ^૮ (હોમ ઇજ્ઞદ) (મારી) હિમ્મત^૯ (તથા) કૃતેહનેમાટે^{૧૦}
(મદદે) પોહોંચો !^૬ ભલી^{૧૩} માજ્ઞદયસ્ની^{૧૪} દીનનું^{૧૨} રાસ્તપણું,^{૧૧} (તેની)
વાકેશી,^{૧૫} (તેનો) ફેલાવો^{૧૬} (તથા) (તેની) મશહુરી^{૧૭} (અથવા કીર્તિ^{૧૭})
હકતે કેથર જમીન ઉપર^{૧૮} થાઓ !^{૧૮} એપ્રમાણે^{૨૦} થાઓ !^{૨૧} (ઇઆને
જેમ મેં ચાહ્યું તેમ થાઓ !) એજ પ્રમાણે મને બી (તે ભલી દીનની
વાકેશી તથા મશહુરી) મળે !

❧ (દક્ષીણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને (પઢે.) દાદારે ગોહાન
દીને માજ્ઞદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નમસે-તે અપાઉમ સેવિશ્તે
અરદ્ધિ સૂર અનાહિતે અપઓને. અપેમ વોહૂ ૧

નમો ઉર્વઈરે વંધ્રઉહિ મજ્ઞદધાતે અપઓને. અપેમ વોહૂ ૧
(એના તરજુમા બાપે જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફે ૪૯ મો.)

હુઓમેમ^૧ જાઈરીમ^૨ યેરેજન્તેમ^૩ યજ્ઞમઈદે;^૪ હુઓમેમ^૫ ક્રા-
બીમ^૬ ક્રાદત-ગએથેમ^૭ યજ્ઞમઈદે;^૮ હુઓમેમ^૯ દૂરઓપેમ^{૧૦} યજ્ઞ-
મઈદે.^{૧૧} અપેમ વોહૂ ૧

હોમ^{૧૨} યજ્ઞદ^{૧૩} યેરસાદ.^{૧૪} અપેમ વોહૂ ૧

લીલા^૨ (તથા) ખુલંદ^૩ હોમને^૧ હમો વખાણીએ છીએ.^૪ દુનિયાની વૃદ્ધિ
કરનાર^૭ (તથા) આગળ વધારનાર^૮ હોમને^૫ હમો વખાણીએ છીએ.^૯
દરદને મુશ્કેલી આપનાર^{૧૦} (ઇઆને દરદને પછાત નાખનાર) હોમને^૬
હમો વખાણીએ છીએ.^{૧૧}

હોમ^{૧૨} ઇજ્ઞદ^{૧૩} (મારી મદદે) પોહોંચો !^{૧૪}

હોમ યજ્ઞની નીરંગ.*

❧ (એ નીરંગ હોમ યજ્ઞ પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

કુ^૧ રોકનમ^૨ ઓ^૩ વાએનુમ^૪ ઓ^૫ નેજાર કુનમ^૬ કાહ્યુદે^૭

* આએ આખી નીરંગ પાઠમાં છે.

શુમા^૧ દીવાન્^૨ ઓ^૩ દરૂજાન્^૪ ઓ^૫ જાદુઆન્^૬ ઓ^૭ પરી-
આન્^૮ ૧૫ ૫^{૧૬} હોમ^{૧૭} વ^{૧૮} બસમ^{૧૯} વ^{૨૦} દીને^{૨૧} રાસ્ત^{૨૨} વ^{૨૩} દરૂસ્ત^{૨૪}
વેહ^{૨૫} કે^{૨૬} દાદાર અહુરમજદ^{૨૭} આએ મન^{૨૮} ચારીદ^{૨૯} અપ-
ઓને અપેમ વોહુ ૧

હોમ^{૧૭} તથા^{૧૮} બસમ^{૧૯} વતે^{૨૦} તથા^{૨૧} સાચી^{૨૨} અને^{૨૩} સંપૂર્ણ^{૨૪}
(અને) ભલી^{૨૫} દીને^{૨૬} કે જે^{૨૭} દાદાર હોરમજદ^{૨૮} (પેગમબર જરતોસ્ત
સાહેબની મારફતે) મને^{૨૯} શિખવી, ^{૩૦} (તે દીને) થી^{૩૧} તમો^{૩૨} દેવો^{૩૩} તથા^{૩૪}
દરૂજો^{૩૫} તથા^{૩૬} જાદુગરો^{૩૭} તથા^{૩૮} પરીઓના^{૩૯} કાલબુદને^{૪૦} હું ભાંગું^{૪૧}
તથા^{૪૨} માંડું^{૪૩} તથા^{૪૪} આજેજ કેરું^{૪૫}.

વનન્ત યષ્ટ.

૫ નામે^૧ યજ્ઞદાન્^૨ અહુરમજદ^૩ જોદાએ^૪ અવજૂની^૫ ગોરજો^૬
જોરેહ^૭ અવજૂયાદ^૮ વનન્ત^૯ સતર^{૧૦} અહુરમજદ^{૧૧} દથ^{૧૨} અપવ^{૧૩}
અપહ^{૧૪} રદ^{૧૫} બેરસાદ^{૧૬}.

(દાદાર) હોરમજદ^૩ (જે) જોદા^૪ (તથા તમામ ખલકતનો) સાહેબ^૫
(તથા) વૃદ્ધિ કરનાર (છે તે)ના^૬ નામ(ની મદદ)થી^૭ (હું આએ ભણવાનું
શરૂ કરું). (તે દાદાર હોરમજદનો) પ્રતાપ^૮ (તથા) જોરેહ^૯ જુઆદે
થાઓ^{૧૦} ! હોરમજદનો^{૧૧} પેદા કીધેલો^{૧૨} અશો^{૧૩} વનન્ત^{૧૪} સેતારો^{૧૫} (જે)
અશોધનો^{૧૬} સરદાર^{૧૭} (તે) (મારી મદદ) પાંહોંચો^{૧૮}!

અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પરોમાનુમ અજ્ઞ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
દુજ્ઞપ્ત દુજ્ઞવરશત મેમ ૫ ગેતી મનીદ્ પુશ્મ ગોક્ત પુશ્મ કદ્ પુશ્મ
જસ્ત પુશ્મ બૂન્ બૂદ એસ્તેદ, અજ્ઞ આન્ ગુનાહ મનશની ગવશની
કુનશની તની રવાની ગેતી મીનાઆની, ઓએ અવાખશ પરોમાન્ ૫
સે ગવશની ૫ પતેત હોમ. દનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઈદીતે
અંધુરહે મઈન્યેઉશ; હૃઈથ્યાવરશતાંમ દ્યત્ વસ્ના કૃષોતેમેમ.
સ્તઓમિ અપેમ વોહુ ૩

કવરાને^૧ મજ્જદયસ્નો^૨ જરથુશિલશ^૩ વીદએવો^૪ અહુરહે ઉ-
એવો^૫ (જે ગેહ હોએ તે પહે) કસસ્તયએચ. વનન્તો^૬ સ્તારો^૭ મજ્જદ-
ધાતહે,^૮ ક્ષનઓથિ^૯ યસ્નાઈચ^{૧૦} વહ્માઈચ^{૧૧} ક્ષનઓથિઈચ^{૧૨} કસસ્તય-
એચ,^{૧૩} યથા અહૂ વઈસ્યો^{૧૪} જઓતા^{૧૫} કા મે^{૧૬} ઋતે^{૧૭} અથા રતુશ
અપાત્ચિત્ હચ^{૧૮} કા અપવ^{૧૯} વીધવાઓ^{૨૦} ઋઓતૂ.^{૨૧}

(હું) હોરમજ્જદની પરસ્તેશ કરનાર,^૨ (હજરત) જરતોસ્તે જાહેર
ક્રીધેલી દીન પ્રમાણે ચાલનાર,^૩ *દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર^૪ (અને)
હોરમજ્જદના તરીકા મુજબ ચાલનાર તરીકે^૫ હું એકરાર કરું છું.^૬

(દાદાર હોરમજ્જદને) ખુશાલ કરવાનેમાટે^૭ (ફલાની ગેહમાં) હોરમ-
જ્જદના પેદા ક્રીધેલા^૮ વનન્ત^૯ સેતારાની^{૧૦} આરાધણા કરવાને,^{૧૧} (તેની)
ખુખીઓ ગાવાને,^{૧૨} (તેને) ખુસ્નુદ કરવાને^{૧૩} તથા (તેની) વખાણ કરવાને^{૧૪}
જોતી^{૧૫} (ઈઆને ક્રિયા કરનાર) મારી આગળ^{૧૬} યથા અહૂ વઈસ્યો^{૧૭}
(ઈઆને ‘યથા અહૂ વઈસ્યો’ના કલામોની ખુખીઓ) જાહેર કરે.^{૧૮} (રાસ્પી)
(જે) અશો^{૧૯} (અને) વિદ્વાન^{૨૦} (યથો) (તે), ‘ અથા રતુશ અપાત્ચિત્
હચ ^{૨૧} (એ કલામોની ખુખીઓ) જાહેર કરે.^{૨૨}

વનન્તેમ^૧ સ્તારેમ^૨ મજ્જદધાતેમ^૩ અપવનેમ^૪ અપહે^૫ રતૂમ^૬
યજ્ઞમઈદે.^૭ યજ્ઞઈ વનન્તેમ^૮ અમવન્તેમ^૯ અઓખતો-નામનેમ^{૧૦}
અએપણમ^{૧૧} પઈતિશતાતેએ^{૧૨} અજસ્તય^{૧૩} જોઈજ્જદિશતય^{૧૪} અપય-
ન્તમહેચ^{૧૫} અંધ્રરહે મઈન્યેઉશ^{૧૬} પ્રકૂસ્લ.^{૧૭} (તાલી ૧ મારીએ)
વનન્તેમ સ્તારેમ મજ્જદધાતેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમઈદે.
યજ્ઞઈ વનન્તેમ અમવન્તેમ અઓખતો-નામનેમ અએપણમ પઈ-
તિશતાતેએ અજસ્તય જોઈજ્જદિશતય અપયન્તમહેચ અંધ્રરહે મઈન્યે-
ઉશ પ્રકૂસ્લ. (તાલી ૨ મારીએ) વનન્તેમ સ્તારેમ મજ્જદધાતેમ
અપવનેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમઈદે. યજ્ઞઈ વનન્તેમ અમવન્તેમ અ-
ઓખતો-નામનેમ અએપણમ પઈતિશતાતેએ અજસ્તય જોઈજ્જદિ-
શતય અપયન્તમહેચ અંધ્રરહે મઈન્યેઉશ પ્રકૂસ્લ. (તાલી ૩ મારીએ)

* ‘દેવ’ બોલના પુરતા બોલાસા બાબે જુઓ સરોશ બાજ,
સફે ૧૯ મે આપેલી પેહેલી નોટ.

હોરમજ્જનો પેદા કીધેલો^૩ અરો^૪ *વનન્ત^૧ સેતારો^૨ (જે) અરોધનો^૫ સરદાર (છે તે)ને^૬ હમો વખાણીએ છીએ^૭ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૭). દૂર કરવા લાયક^{૧૬} હોરેમનના^{૧૭} (ધ્યાને હોરેમનની પેદાએશના) ધિક્કારેલાં^{૧૮} તથા સઉથી ખરાબ^{૧૫} ખરકસ્તરોની^{૧૮} સાંભે થવાને માટે^{૧૩} હિમ્મતવાન,^{૧૦} વખાણાએલાં નામવાળા^{૧૧} (તથા) તંદરોસ્તી આપનારા^{૧૨} વનન્ત (સેતારા)ને^૬ હું વખાણું છું^૮ (અથવા યાદ કરું છું^૮).

(ખાજમાં પઢે) †અસ્ત હોમ^૧ દાંમ^૨ દેહન^૩ મુશક^૪ કુલ^૫ ગુરુએહ^૬ કુ^૭ ય ખાંન્^૮ ગુનાહ^૯ નકુનન્દ^{૧૦} અએષજ^{૧૧} ગુઆફરંગાંન્^{૧૨} બાદ^{૧૩} નામે અહુરમજ્જદ^{૧૪} ય નામે^{૧૫} નીવ^{૧૬} ખોરેહ^{૧૭} ફરીદુન્^{૧૮} ફરીદુન્^{૧૯} આથવ્યાંન્^{૨૦} (તાલી ૩ મારીએ).

તમામ^૫ હંદર^૪ (તથા) ખીલાડીની^૬ પેદાએશના (જનવરોના) મોંહોંડાંને^૩ હું ખાંધું છું,^૧ કે જેથીકરીને તેઓ^૭ ઘેરમાં^૮ નુકસાન^૯ નહી કરે.^{૧૦} (મને) તંદરોસ્તી^{૧૧} (તથા) મશહુરી^{૧૨} હોજો!^{૧૩} (દાદાર) હોરમજ્જદના નામથી^{૧૪} (તથા) ફરીદુન્^{૧૮} (કે જે) ફરીદુન્^{૧૯} આથવ્યાંનનો^{૨૦} (છોકરો થાએ તેના) કૌવત^{૧૬} (તથા) ખોરેહના^{૧૭} નામથી^{૧૫} (તમામ હંદર તથા ખીલાડીના મોંહોંડાંને હું ખાંધું છું).

ખોલાસો:—(પાછલી કેતાઓ પ્રમાણે ફરીદુન પાદશાહ બધી જાતની નીરંગોનો એક કામેલ ઉસ્તાદ હતો, જેની મદદથી ધ્યાને તે નીરંગ ભણ્યાથી પોતાની ઉપર આવતી કોઈખી બલાને તે અતકાવી શકતો હતો, તથા દેવ દરજની બધીઓને નાખુદ કરી શકતો હતો. વળી કેટલીએક કેતાઓમાં તો એને એક પેગમખર વતીક કહેલોછે.)

અસ્ત હોમ^{૨૧} દાંમ^{૨૨} દેહન^{૨૩} મારાંન્^{૨૪} માર^{૨૫} સરદેગાંન્^{૨૬} કુ^{૨૭} ય ખાંન્^{૨૮} ગુનાહ^{૨૯} નકુનન્દ^{૩૦} અએષજ^{૩૧} ગુઆફરંગાંન્^{૩૨} બાદ^{૩૩} નામે અહુરમજ્જદ^{૩૪} ય નામે^{૩૫} નીવ^{૩૬} ખોરેહ^{૩૭} ફરીદુન્^{૩૮} ફરીદુન્^{૩૯} આથવ્યાંન્^{૪૦} (તાલી ૩ મારીએ)

* ‘વનન્ત’ એ દક્ષીણ દિશાએ આવેલા એક મ્હોટા અને ઘણા ચલકતા સેતારાનું નામ છે.

† હઈથી તે સફે ૨૩૨ મે આવેલા ‘અએહૂન્ બાદ’ ખોલો મુધી આએ આખો ખાજમાં ભણવાનો ભાગ પાજંદમાં છે.

સાંપો^{૨૪} (તથા) સાંપની^{૨૫} જાતોના^{૨૬} (તથા) પેદાએશના^{૨૭} (જનવ-
રોના) મોંહોંડાંને^{૨૮} હું બાંધુંછું,^{૨૯} કે જેથી કરીને તેઓ^{૩૦}. ઘેરમાં^{૩૧} નુક-
સાન^{૩૨} નહીં કરે.^{૩૩} (મને) તંદરોસ્તી^{૩૪} (તથા) મશાહુરી^{૩૫} હોજો!^{૩૬}
(દાદાર) હોરમજદના નામથી^{૩૭} (તથા) ફરેદુન^{૩૮} (કે જે) ફરેદુન^{૩૯} આ-
થવ્યાંનનો^{૪૦} (છોકરો થાએ તેના) કૌવત^{૪૧} (તથા) ખોરેહના^{૪૨} નામથી^{૪૩}
(તમામ સાંપોના મોંહોંડાંને હું બાંધુંછું).

બસ્ત હોમ^{૪૪} દાંમ^{૪૫} દેહન^{૪૬} ગોરગાંન^{૪૭} ગોર્ગ^{૪૮} સરદેગાંન^{૪૯}
નામ ચેશતી^{૫૦} ગોર્ગ^{૫૧} ફુલ^{૫૨} ગોરબેહ^{૫૩} ફુ^{૫૪} ય બાંન^{૫૫} ગુનાહ^{૫૬}
નકુનન્દ^{૫૭} બએપજ^{૫૮} ગુઆફરંગાંન^{૫૯} બાદ^{૬૦} નામે અહુરમજદ^{૬૧}
ય નામે^{૬૨} નીવ^{૬૩} ખોરેહ^{૬૪} ફરીદુન^{૬૫} ફરીદુન^{૬૬} આથવ્યાંન^{૬૭}
(તાલી ૩ મારીએ.)

વરઓ^{૬૮} (તથા) વરની^{૬૯} જાતોના^{૭૦} (તથા) પેદાએશના^{૭૧} (જનવરો),
નામ બનામ^{૭૨} તમામ^{૭૩} વર^{૭૪} (તથા) ખીલાડીનાં^{૭૫} મોંહોંડાંને^{૭૬} હું બાંધું-
છું,^{૭૭} કે જેથી કરીને તેઓ^{૭૮} ઘેરમાં^{૭૯} નુકસાન^{૮૦} નહીં કરે.^{૮૧} (મને)
તંદરોસ્તી^{૮૨} (તથા) મશાહુરી^{૮૩} હોજો!^{૮૪} (દાદાર) હોરમજદના નામથી,^{૮૫}
(તથા) ફરેદુન^{૮૬} (કે જે) ફરેદુન^{૮૭} આથવ્યાંનનો^{૮૮} (છોકરો થાએ તેના)
કૌવત^{૮૯} (તથા) ખોરેહના^{૯૦} નામથી^{૯૧} (તમામ વર તથા ખીલાડીના મોં-
હોંડાંને હું બાંધુંછું).

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ^{૯૨} ખોદાએ^{૯૩}! અવજૂનીએ^{૯૪} મર-
દુમ^{૯૫} મરદુમ^{૯૬} સદેગાંન^{૯૭} હુમા^{૯૮} સદેગાંન^{૯૯} હુમબાયસ્તે વેહાંન^{૧૦૦} ઓ-
એમ^{૧૦૧} બેહદીન^{૧૦૨} માંજદયસ્નાંન^{૧૦૩} આગહી^{૧૦૪} આસ્તવાની^{૧૦૫} નેકી^{૧૦૬}
રસાનદ^{૧૦૭}! અએદૂન^{૧૦૮} બાદ^{૧૦૯}.

ઓ (તમામ ખલકતના) સાહેબ^{૧૧૦} (દાદાર) હોરમજદ^{૧૧૧}! માણસ^{૧૧૨}
અને માણસ^{૧૧૩} જાતની^{૧૧૪} (તથા ખીજ) સધલી^{૧૧૫} જાત(ની પેદાએશ)ની^{૧૧૬} વૃદ્ધિ
કરનાર^{૧૧૭}! સધલા ભલી દીમના શરીકોની વૃદ્ધિ કરનાર^{૧૧૮} (સાહેબ)! હું^{૧૧૯}
માજદયસ્નોમાંના^{૧૨૦} બેહદીનને^{૧૨૧} (દીનની) આગાહી,^{૧૨૨} દીન ઉપર
ઉસ્તેવાર રેહેવું^{૧૨૩} (અને) નેકી^{૧૨૪} પોંહોંચાડો^{૧૨૫}! એ પ્રમાણે^{૧૨૬} થઓ^{૧૨૭}!
(ઇઆને જે દુઆ મેં માંગી તે મને આમીન થાઓ !)

(પ્રગટ પઠે) યથા અહૂ વર્ધસ્યો ૨

યસ્નેમ્ય^{૧૯} વહ્નેમ્ય^{૨૦} અઓજસ્ય^{૨૧} જવરેય^{૨૨} આક્રીનામિ^{૨૩}
વનન્તો^{૨૪} સ્તારો^{૨૫} મજદધાતહે^{૨૬} અપેમ વોહૂ ૧

અહ્યાઈ રએશ્ય-હુજંધ્રેમ-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેરેહૂ મોજદ.
હોરમજદના પેદા કીધેલા^{૨૬} વનન્ત^{૨૪} સેતારાની^{૨૫} આરાધણા,^{૧૯} કીર્તિ,^{૨૦}
ચાલાકી^{૨૧} તથા કૌવતને^{૨૨} હું વખાણુંછું.^{૨૩}

રોજ નેક નાંમ રોજ પાક નાંમ રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે
મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન) નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ક્ષન-
ઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઈદીતે અંધ્રહે મધન્યેઉશ; હુઈથ્યા-
વરશતાંમ હિત વસ્ના ક્રપોતેમેમ. સ્તઓમિ અપેમ; અપેમ વોહૂ ૧

ગોરજે^૧ ખોરેહૂ^૨ અવજાયાહૂ^૩ વનન્ત^૪ સતરૂ^૫ અહુરમજદ^૬
દથ^૭ અપવ^૮ અપહે^૯ રહૂ^{૧૦} ખેરસાહૂ^{૧૧} અમાવંદ^{૧૨} પીરોજગરૂ^{૧૩} અ-
માવંદી^{૧૪} પીરોજગરી.^{૧૫} દાહૂ^{૧૬} દીનૂ^{૧૭} ખેહૂ^{૧૮} માજદયસ્નાંનૂ^{૧૯} આ-
ગહી^{૨૦} રવાઈ^{૨૧} ગોઆફરંગાંની^{૨૨} બાહૂ^{૨૩} હુક્ટે કેશ્વર જમીન;^{૨૪}
અએદૂનૂ^{૨૫} બાહૂ^{૨૬} મનૂ આનો આવાયદ શુદનૂ, મનૂ આનો આવા-
યદ શુદનૂ, મનૂ આનો આવાયદ શુદનૂ; અપઓને અપેમ વોહૂ ૧

(દાદાર) હોરમજદનો^૬ પેદા કીધેલો^૭ અરો^૮ વનન્ત^૪ સેતારો^૫ (જે)
અરોઈનો^૯ સરદાર^{૧૦} (તેનું) તેજ^૧ (તથા) પ્રતાપ^૨ જુઆદે થાઓ^૩ !
(તે) હિમ્મતવાન^{૧૨} (તથા) ક્રતેહમંદ^{૧૩} (વનન્ત સેતારો) (મારી) હિમ્મત^{૧૪}
(તથા) ક્રતેહનેમાટે^{૧૫} (મદદે) પોહોંઓ^{૧૧} ! ભલી^{૧૮} માજદયસ્ની^{૧૯} દીનનું^{૧૭}
રાસ્તપણુ,^{૧૬} (તેની) વાકેશી,^{૨૦} (તેનો) ફેલાવો^{૨૧} (તથા) (તેની) મશહુરી^{૨૨}
(અથવા કીર્તિ^{૨૨}) હુક્ટે કેશ્વર જમીન ઉપર^{૨૪} થાઓ^{૨૩} ! એ પ્રમાણે^{૨૫}
થાઓ^{૨૬} ! (ઈઆને જેમ મેં ચાહું તેમ થાઓ !) એજ પ્રમાણે મનેખી
(તે ભલી દીનની વાકેશી તથા મશહુરી) મળે.

~~જે~~ (દક્ષીણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઠે.) દાદારે ગેહાંન
દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અપાઉમ સેવિશ્તે
અરદ્વિ સૂર અનાહિતે અપઓને. અપેમ વોહૂ ૧

નેમો ઉર્વઈરે વંધ્રઉહિ મજદધાતે અપઓને અપેમ વોહૂ ૧
(એના તરજુમા બાળે જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૯ મો.)

વનન્તેમ^૧ સ્તારેમ^૨ મજ્જદધાતેમ^૩ અપવનેમ^૪ અપહે^૫ રતૂમ^૬
યજ્ઞમર્ધદે^૭ અપેમ વોહૂ ૧

વનન્ત^૮ સતર^૯ અહુરમજ્જદ^{૧૦} દથ^{૧૧} અપવ^{૧૨} અપહે^{૧૩} રદ્દ^{૧૪}
બેરસાદ^{૧૫} અપેમ વોહૂ ૧

હોરમજ્જદનો પેદા કીધેલો^૩ અશો^૪ વનન્ત^૧ સેતારો^૨ (જે) અશોધનો^૫
સરદાર^૬ (તેને) હમો વખાણીએ છીએ^૭ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૭).

હોરમજ્જદનો^{૧૦} પેદા કીધેલો^{૧૧} અશો^{૧૨} વનન્ત^૮ સેતારો^૯ (જે) અ-
શોધનો^{૧૩} સરદાર^{૧૪} (તે મારી મદદે) પોંહેાંચો^{૧૫} !

વનન્ત યષ્ટની નીરંગ.*

(એ નીરંગ વનન્ત યષ્ટ પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

કુલ્ બલા દરે રાવદ, એ દીવ્ એ દરજ્જ એ પરી એ કકૂતાર
એ સેહેરાંન્, એ બાદ અખતહેદ અખી દરદે શેકમ હકૂત અન્દાંમ
બલલે રાઈતાંન્ એ ખાતર પરીશાંન્, એ બલલે દેમાધ્ રાઈતાંન્
ખાતર પરીશાંન્ બાદ, એ દર નજર ખરવીજન્ તા દીદને નવશત
એ માનન્દ હમચનીન્ બલા દરે રાવદ, અપએને અપેમ વોહૂ ૧

તમામ બલા તથા દેવ, દરજ્જ, પરી તથા તરસ (ઈઆને તરસની
ખસલતના માણસ અથવા ડાકણ) તથા જાદુગરો તથા ખરાબ પવન તથા
દુઃખ, પેટનું દરદ તથા શરીરના સાત સાંધાનું દરદ, તથા શોતાનથી ઉત્પન્ન
થતી ખરાબી, તથા દિલની પરીશાંની તથા ભેજાંનું દરદ, તથા મનને
બેચેની આપનાર ખરાબ પવન, તથા બદ નજર તથા બદ માણસોને જો-
વાથી જે ખરાબી થાયેછે તે, તથા એના જેવીજ ખીજ બલા—એ સમુલું
દેઁ અને નાખુદ થઈ જાયે !

* આએ આખી નીરંગ છેક પાછલા વખતમાં જોડેલી દીસેછે;
એની એખારત જરા ગુચવાણ ભરેલી છે. વળી એમાં પાજંદ બોલોની સાથે
અરખી બોલોખી વાપરેલાછે:—જેમકે કુલ્, બલા, દેઁ, સેહેરાંન્, ઈત્યાદિ.

બેહરાંમ યષ્ટ.

ક્ષનઓથ^૧ અહુરહે મજદાઓ.^૨ અપેમ વોહૂ ૧

૫ નામે^૧ યજદાંન^૨ અહુરમજદ^૩ ખોદાએ^૪ અવજની^૫ ગોરજે^૬
ખોરેહ^૭ અવજયાહ^૮ બેહરાંમ યજદ^૯ પીરોજગર^{૧૦} દુશ્મન-જદાર^{૧૧}
અમહે^{૧૨} હુતાશતહે^{૧૩} બેરસાહ.^{૧૪}

(દાદાર) હોરમજદની^૨ ખુશુદી^૧ (થાઓ) !

(દાદાર) હોરમજદ^૩ (ને) ખોદા^૨ (તથા તમામ ખલકતનો)
સાહેબ^૪ (તથા) વૃદ્ધિ કરનાર (છે તે) ના^૫ નામ(ની મદદ)થી^૬ (હું આએ
ભણવાનું શરૂ કરું). (તે દાદાર હોરમજદનો) પ્રતાપ^૭ (તથા) ખોરેહ^૮
જીઆદે થાઓ^૯ ! ક્રતેહમંદ,^{૧૦} દુશ્મનને મારનાર,^{૧૧} હિમ્મવાન^{૧૨} (તથા) સુંદર
બનાવેલો^{૧૩} બેહરાંમ યજદ^૯ (મારી મદદ) પોહોંચો^{૧૪} !

અજ હુમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
દુજૂપ્ત દુજૂવરુશ મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્ ગુશ્મ ગોફ્ત ગુશ્મ કદ્
ગુશ્મ જસ્ત ગુશ્મ ખૂન્ ખૂદ એસ્તેદ, અજ આંન્ ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશની તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઓએ અવાખ્શ
પશેમાન્ ૫ સે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ.

ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઈદીતે અંધ્રરહે મધંયેઉશ;
હુઈધ્યાવરુશાંમ હ્યત્ વસ્ના ક્રપોતેમેમ. સ્તઓમિ અપેમ વોહૂ ૩

ક્રવરાને^૧ મજદયસ્નો^૨ જરથુશિત્શ^૩ વીદએવો^૪ અહુરહે લક-
એવો^૫ (ને ગેહ હોએ તે પહે) ક્રસસ્તયએય^૬ વેરેથદ્ગહે^૭ અહુરધાતહે^૮
વનઈનૂત્યાઓસય ઉપરતાતો,^૯ ક્ષનઓથ^{૧૦} યસ્નાઈય^{૧૧} વહ્માઈય^{૧૨}
ક્ષનઓથાઈય^{૧૩} ક્રસસ્તયએય,^{૧૪} યથા અહૂ વઈશ્યો^{૧૫} જઓતા^{૧૬}
ક્રા મે^{૧૭} મૂતે^{૧૮} અથા રતુશ અપાત્તચિત્ હ્ય^{૧૯} ક્રા અપવ^{૨૦} વીધવા-
ઓ^{૨૧} અઓતૂ.^{૨૨}

(હું) હોરમજદની પરસ્તેશ કરનાર,^૨ (હજરત) જરતોસ્તે બહેર કી-
ધેલી દીનપ્રમાણે ચાલનાર,^૩ દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર,^૪ (અને)
હોરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર તરીકે^૫ એકરાર કર્યું.^૧

(દાદાર હોરમજદને) ખુશાલ કરવાનેમાટે^{૧૦} (કલાની ગેહમાં) હોર-
મજદના પેદા કીધેલાં^{૧૧} બેહરાંમ (ઈજદ)ની^{૧૨} (તથા) ‘ વનન્તી ઉપરતાત્ ’
(ઈઆને સઉથી સરસ કૃતેહ આપનાર અથવા કૃતેહમંદીનું ચહડતાપણું
આપનાર ફરેસ્તા)ની^{૧૩} આરાધણા કરવાને,^{૧૪} (તેઓની) ખુખીઓ ગા-
વાને,^{૧૫} (તેઓને) ખુશનુદ કરવાને^{૧૬} તથા (તેઓની) વખાણ કરવાને^{૧૭}
જોતી^{૧૮} (ઈઆને ક્રિયા કરનાર) મારી આગળ^{૧૯} યથા અહૂ વધસ્યો^{૨૦}
(ઈઆને ‘ યથા અહૂ વધસ્યો ’ના કલામોની ખુખીઓ) બહેર કરે;^{૨૧}
(રાસપી) (જે) અશો^{૨૨} (અને) વિદાન^{૨૩} (થયો) (તે), ‘ અથા રતુશ્
અપાત્ચિત્ હય ’^{૨૪} (એ કલામોની ખુખીઓ) બહેર કરે.^{૨૫}

(કરદો ૧ લો) વેરેથ્રદો^૧ અહુરધાતેમ^૨ યજમધદે.^૩ યેરેસત્^૪
જરથુશ્તો^૫ અહુરેમ મજદાંમ^૬ અહુર મજદ^૭ મધન્યો^૮ સ્યેનિશ્ત^૯
દાતરે^{૧૦} ગએથનાંમ^{૧૧} અસ્તવધતિનાંમ^{૧૨} અપાઉમ^{૧૩} કો^{૧૪} અસ્તિ^{૧૫}
મધન્યવનાંમ^{૧૬} યજતનાંમ^{૧૭} જયોતેમો.^{૧૮} આઅત્^{૧૯} અઓત્^{૨૦} અ-
હુરે મજદાઓ,^{૨૧} વેરેથ્રદો^{૨૨} અહુરધાતો^{૨૩} સ્પિતમ^{૨૪} જરથુશ્ત.^{૨૫}

(દાદાર) હોરમજદના પેદા કીધેલા^૨ બેહરાંમ (ઈજદ)ને^૩ હમો વ-
ખાણીએ છીએ.^૪ (પેગમખર) જરતોસ્તે^૫ (દાદાર) હોરમજદને^૬ પુછ્યું^૭
(કે) હાડમંદ^૮ જેહાનના^૯ અએ ધણાજ વૃદ્ધિ કરનાર^{૧૦} મીનો,^{૧૧} અશો^{૧૨}
પેદા કરનાર^{૧૩} હોરમજદ^{૧૪} ! મીનો^{૧૫} ઈજદોમાં^{૧૬} સઉથી ધણા કૃતેહમંદ^{૧૭}
કોણ^{૧૮} છે^{૧૯} ? ત્યારે^{૨૦} (દાદાર) હોરમજદે^{૨૧} કેહ્યું કે,^{૨૨} અએ સપેતમાન^{૨૩}
જરતોસ્ત^{૨૪} ! હોરમજદનો પેદા કીધેલો^{૨૫} બેહરાંમ^{૨૬} (ઈજદ).

અહાધ^{૨૭} પઓધસ્યો^{૨૮} આજસત્^{૨૯} વજેઓ^{૩૦} વેરેથ્રદો^{૩૧} અ-
હુરધાતો^{૩૨} વાતહે^{૩૩} કેહ્યું^{૩૪} દરેપોધશ^{૩૫} સીરહે^{૩૬} મજદધાતહે^{૩૭}
વોહુ^{૩૮} ખરેનો^{૩૯} મજદધાતેમ^{૪૦} ખરત્^{૪૧} ખરેનો^{૪૨} મજદધાતેમ^{૪૩}
અએપજેમ^{૪૪} ઉત^{૪૫} અમેમય.^{૪૬}

(જે રાખસ બેહરાંમ ઈજદને ઈજને તેની મદદ માગે) તેને માટે^{૪૭}
પહેલ્લી વખતે^{૪૮} (તે) હોરમજદનો પેદા કીધેલો^{૪૯} બેહરાંમ^{૫૦} (ઈજદ)

(ક ને) હોરમજદનું પેદા કીધેલું^{૩૬} બલું^{૩૬} નુર,^{૩૮} હોરમજદનું પેદા કીધેલું^{૪૨} ખોરેહ,^{૪૧} તંદરોસ્તીના ઉપાય,^{૪૩} (તેની સાથે) વળી^{૪૪} હિમ્મત^{૪૫} રાખેછે^{૪૦} (તે), હોરમજદના પેદા કીધેલા^{૩૬} સખ્ત^{૩૪} પવનના^{૩૨} સોહામણા^{૩૫} શરીર (ઇઆને ૩૫)માં^{૩૩} ઉડીને^{૨૯} *જાએછે.^{૨૯}

ખોલાસો:—(ને માણસ બેહરાંમ ઇજદને ખરાં દિલથી ઇજને કાઢી બી મુશ્કેલીમાં તેની મદદ માગેછે તેને, તે મુશ્કેલી દૂર કરીને ક્તેહ આપવા સાથે જુદે જુદે વખતે જુદી જુદી શિકલમાં જાએછે. તે જુદી જુદી શિકલ કઈ તે વિશેનું ખયાન એજ યજ્ઞના ૧૦ મા કરદા સુધી આવેલુંછે.)

આઅત્^{૪૬} અહ્માઈ^{૪૭} અમવસ્તેમો,^{૪૮} અમ^{૪૯} અહિ^{૫૦} અમવસ્તેમો,^{૫૧} વેરેથ^{૫૨} અહિ^{૫૩} વેરેથવસ્તેમો,^{૫૪} ખરેનંધ્રહ^{૫૫} અહિ^{૫૬} ખરેનંધ્રહસ્તેમો,^{૫૭} યાન^{૫૮} અહિ^{૫૯} યાનવસ્તેમો,^{૬૦} સઓક^{૬૧} અહિ^{૬૨} સઓકવસ્તેમો,^{૬૩} બએપજ^{૬૪} અહિ^{૬૫} બએપજયોતેમો,^{૬૬} આઅત્^{૬૭} બએપાઓ^{૬૮} તઉર્થયેનિ^{૬૯} વીસ્પનાંમ^{૭૦} બએપવતાંમ^{૭૧} બએપાઓ^{૭૨} દએવનાંમ^{૭૩} મબ્યાનાંમય,^{૭૪} યાથવાંમ^{૭૫} પઈરિકનાંમય,^{૭૬} સાથ્રાંમ^{૭૭} કઓયાંમ^{૭૮} કરકનાંમય.^{૭૯}

ત્યારે^{૪૬} (તે) સઉથી હિમ્મતવાળો^{૪૮} (બેહરાંમ ઇજદ) તે (મદદ માંગનાર)ને^{૪૭} (નીચે પ્રમાણે કહેછે):—હિમ્મતમાં^{૪૯} (હું) ધણીજ હિમ્મતવાળો^{૫૧} છેઉ,^{૫૦} ક્તેહમાં^{૫૨} (હું) ધણીજ ક્તેહમંદ^{૫૪} છેઉ,^{૫૩} નુરમાં^{૫૫} (હું) ધણીજ નુરવાળો^{૫૭} છેઉ,^{૫૬} બક્ષેશમાં^{૫૮} (હું) ધણીજ બક્ષેશવાળો^{૬૦} છેઉ,^{૫૯} કાએદામાં^{૬૧} (હું) ધણીજ કાએદાવાળો^{૬૩} છેઉ,^{૬૨} તંદરોસ્તીના ઉપાયમાં^{૬૪} (હું) ધણીજ તંદરોસ્તી આપનાર^{૬૬} છેઉ.^{૬૫} ત્યારે^{૬૭} (હું) તમામ^{૭૦} દુઃખ દેનારાઓની^{૭૧} ખરાબીઓને^{૭૨} (તથા) દેવાની,^{૭૩} માણસોની,^{૭૪} જાદુગરોની,^{૭૫} પરીઓની,^{૭૬} જીલમગારોની,^{૭૭} ‘કીકો’ (ઇઆને જોતી આંખે આંધલા રહેનારાઓ)ની^{૭૮} તથા ‘કરપો’ (ઇઆને સાંભલતે કાને બેહરા રહેનારાઓ)ની^{૭૯} ખરાબીઓને^{૮૦} હું તોડીશ.^{૮૧}

અહિ^૧ રય^૨ ખરેનંધ્રહય^૩ તેમ^૪ યજ્ઞઈ^૫ સુરન્વત^૬ યસ્ન^૭ વેરેથઘેમ^૮ અહુરધાતેમ^૯ જઓથાખયો^{૧૦} વેરેથઘેમ^{૧૧} અહુરધાતેમ^{૧૨} યજ્ઞમઈદે^{૧૩} યાઈશ^{૧૪} દાતાઈશ^{૧૫} પઓઈશ્યાઈશ^{૧૬} અહુરહે.^{૧૭}

* અસલ એખારતમાં એ ક્રિયાપદ અપૂર્ણ ભૂતકાળમાં (આજસત્) છે.

તેના^૧ તેજ^૨ તથા પ્રતાપને લીધે^૩ હોરમજદના પેદા કીધેલા^૪ તે^૫
બેહરાંમ (ઇજદ)ને^૬ સંભલાએ તેવી^૭ (અથવા પ્રખ્યાત) ઇજદનેવટે^૮
હું ઇજ્જું.^૯ હોરમજદના પેદા કીધેલા^{૧૦} બેહરાંમ (ઇજદ)ને^{૧૧} હોરમજદના^{૧૨}
પેદેલા^{૧૩} કાએદા પ્રમાણે^{૧૪} ક્રિયાની ભેટોથી^{૧૫} હમો ઇજ્જએ છીએ.^{૧૬}

હુએમામ^{૧૭} ચો^{૧૮} ગવ^{૧૯} બરેસ્મન^{૨૦} હિજવો-દંધુહંધુહ^{૨૧} માંથ્રય^{૨૨}
વચચ^{૨૩} બચઓથનચ^{૨૪} જઓથાબચસચ^{૨૫} અરપુખંધએઈબચસચ^{૨૬}
વાધજિબચો.^{૨૭} ચેંધુહ^{૨૮} હાતાંમ^{૨૯} આઅત^{૩૦} ચેસ્ને^{૩૧} પઈતી^{૩૨} વં-
ધુહો^{૩૩} મજદાઓ અહુરો^{૩૪} વએથા^{૩૫} અપાત્ હયા^{૩૬} યાઓંધુહાં-
મયા^{૩૭} તાંસચા^{૩૮} તાઓસચા^{૩૯} યજમઈદે.^{૪૦}

હોમ^{૪૧} કે જે^{૪૨} જીવામ^{૪૩} (તથા) બરસમ સાયનો^{૪૪} (છે) (તથા જે
હોમ) મન,^{૪૫} વચન^{૪૬} અને કરણી સાયની^{૪૭} જબાનની દાનેશવટે,^{૪૮}
(તથા જે હોમ) ક્રિયાની જોરનેમાટે^{૪૯} રાસ્ત બોલેલા^{૫૦} સખુનોથી^{૫૧} (તૈ-
યાર કરવામાં આવ્યો છે તે વટે) (બેહરાંમ ઇજદને હું આરાધુછું). હસ્તી
ભોગવનારાઓ મધેથી^{૫૨} જે કોઈ^{૫૩} આરાધણા કરવામાં^{૫૪} વધારે ભલો^{૫૫}
(છે) તેનો^{૫૬} જાણનાર^{૫૭} (અથવા શિખવનાર) અરોઈને લીધે^{૫૮} હોરમ-
જદ^{૫૯} (પોતે છે) — તેઓમાંના^{૬૦} નર^{૬૧} તથા નારીઓને^{૬૨} હમો વખા-
ણીએ છીએ.^{૬૩}

(કરદા ૨ જે) વેરેશ્વરેમ અહુરધાતેમ યજમઈદે. પેરેસત જર-
થુશ્વો અહુરેમ મજદાંમ. અહુર મજદ મઈન્યો સ્પેનિશત દાતરે
ગએથનાંમ અસ્તવઈતિનાંમ અપાઉમ. કા અસ્તિ મઈન્યવનાંમ
યજતનાંમ જયોતેમો. આઅત્ અઓત્ અહુરો મજદાઓ, વેરે-
શ્વો અહુરધાતો સ્પિતમ *જરથુશ્વ.

અહ્માઈ^{૬૪} બિરયો^{૬૫} આજસત^{૬૬} વજેઓ^{૬૭} વેરેશ્વરો^{૬૮} અહુર-
ધાતો,^{૬૯} ગઉશ^{૭૦} કેહુપ^{૭૧} અર્પાનહે^{૭૨} સીરહે^{૭૩} જઈરિ-ગઓપહે^{૭૪}
જરન્યો-સ્વહે,^{૭૫} ચિમ^{૭૬} ઉપઈરિ^{૭૭} સુયે^{૭૮} સિનત^{૭૯} અમો^{૮૦} હુતાશતો^{૮૧}
હુરઓધો^{૮૨} વેરેશ્વરો^{૮૩} અહુરધાતો.^{૮૪} અવથ^{૮૫} આજસત^{૮૬} વોહુ^{૮૭}
બરેનો^{૮૮} મજદધાતેમ^{૮૯} બરત^{૯૦} બરેનો^{૯૧} મજદધાતેમ^{૯૨} બએપ-
જેમ^{૯૩} ઉત^{૯૪} અમેમચ.^{૯૫}

* એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૬ મો.

(જે શાખસ બેહરાંમ ઇજદને ઇજને તેની મદદ માગે) તેનેમાટે^{૨૯} બીજી વખતે^{૩૦} (તે) હોરમજદનો પેદા કીધેલો^{૩૧} બેહરાંમ^{૩૦} (ઇજદ) સો- હામણા,^{૩૫} પીળા કાનવાળા,^{૩૬} સોનેરી શિંગડાવાળા^{૩૭} ગોધાના^{૩૨} શરીર (ઇઆને ૩૫)માં^{૩૩} દોડીને^{૨૯} જાએછે.^{૨૯} તે શિંગડાની^{૪૦} ઉપર^{૩૯} સુંદર બનાવેલી^{૪૩} (તથા) ખુબસુરત^{૪૪} ‘અમ’^{૪૨} (હિમ્મત) બેઠેલીછે.^{૪૧} એ પ્રમાણે^{૪૦} (ઇઆને ઉપર જાણાવેલી શિકલમાં) હોરમજદનો પેદા કીધેલો^{૪૬} બેહરાંમ^{૪૫} (ઇજદ) (કે જે) હોરમજદનું પેદા કીધેલું^{૫૧} ભલું^{૪૯} નુર,^{૫૦} હો- રમજદનું પેદા કીધેલું^{૫૪} ખોરેહ,^{૫૩} તંદરોસ્તીના ઉપાય,^{૫૫} (તેની સાથે) વળી^{૫૬} હિમ્મત^{૫૭} રાખેછે^{૫૨} (એવો જે બેહરાંમ ઇજદ તે શાખસની મદદ) પોહોંએછે.^{૪૮}

આઅત્ અહ્માઈ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેથ અહિ વેરેથવસ્તેમો, ખરેનંધ્રહ અહિ ખરેનંધ્રહસ્તેમો, યાન અહિ યાનવસ્તેમો, સઓક અહિ સઓકવસ્તેમો, બએપજ અહિ બએ- પજયોતેમો. આઅત્ લબએપાઓ તઉર્વેયેનિ વીસ્પનાંમ્ લબએપવ- તાંમ્ લબએપાઓ દએવનાંમ્ મખ્યાનાંમ્, યાથવાંમ્ પઈરિકનાંમ્, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરકનાંમ્. અહે રય ખરેનંધ્રહય તેમ્ યજ્ઞઈ સુરન્વત યસ્ત વેરેથઘેમ અહુરધાતેમ; જઓથ્રાખયો વેરેથઘેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમઈદે. યાઈશ દાતાઈશ પઓઈસ્યાઈશ અહુરહે. હઓમ યો ગવ બરેસ્મન હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ માંથ્રય વચય બ્યઓ- ઇનય જઓથ્રાખયસય અરુખધએઈખયસય વાધજિખયો. ચેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્તે પઈતી વંધ્રહે મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ હયા યાઓંધ્રહાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા *યજ્ઞમઈદે.

(કરદો ૩ જે) વેરેથઘેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમઈદે. યેરેસત્ જ- રથુશ્વો અહુરેમ મજદાંમ્ અહુર મજદ મઈન્યો સ્યેનિશ્ત દાતરે ગએથનાંમ્ અસ્તવઈતિનાંમ્ અપાઉમ્. કેા અસ્તિ મઈન્યવનાંમ્ યજ્ઞતનાંમ્ જયોતેમો. આઅત્ અઓત્ અહુરે મજદાઓ વેરેથઘેા અહુરધાતો સ્પિતમ †જરથુશ્ત.

* એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૭-૨૩૮

† એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૬ મો.

અહ્માઈ^{૨૯} શ્રિત્યો^{૨૭} આજસત્^{૨૮} વજેમ્નો^{૨૯} વેરેથ્નો^{૩૦} અહુર-
ધાતો,^{૩૧} અસ્પહે^{૩૨} કહુર્પૃ^{૩૩} અઉરપહે^{૩૪} સ્તીરહે^{૩૫} જર્ધરિ-ગઓપહે^{૩૬}
જરન્યો-અઈવિદાનહે,^{૩૭} યિમ્^{૩૮} ઉપઈરિ^{૩૯} અઈનિકેમ્^{૪૦} સિનત્^{૪૧}
અમો^{૪૨} હુતાશતો^{૪૩} હુરઓધો^{૪૪} વેરેથ્નો^{૪૫} અહુરધાતો.^{૪૬} અવથ^{૪૭}
આજસત્^{૪૮} વોહુ^{૪૯} ખરેનો^{૫૦} મજદધાતેમ્^{૫૧} ખરત્^{૫૨} ખરેનો^{૫૩} મજદ-
ધાતેમ્^{૫૪} ખએપજેમ્^{૫૫} ઉત^{૫૬} અમેમ્ચ.^{૫૭}

(જે શખ્સ બેહરાંમ ઈજદને ઈજીને તેની મદદ માગે) તેનમાટે^{૨૬}
ત્રીજી વખતે^{૨૭} (તે) હોરમજદનો પેદા કીધેલો^{૩૧} બેહરાંમ^{૩૦} (ઈજદ)
કપીલા રંગના,^{૩૪} સોહામણા,^{૩૫} પીળા કાનવાળા^{૩૬} (તથા) સોનેરી પાખર-
વાળા^{૩૭} ઘોડાના^{૩૨} શરીર (ઈઆને રૂપ)માં^{૩૩} દોડીને^{૨૯} જાએછે;^{૨૮} જે
(પાખર)ની^{૩૮} અની^{૪૦} ઉપર^{૩૯} સુંદર બનાવેલી^{૪૩} (તથા) ખુબસુરત^{૪૪} “અમ”
(હિમ્મત) બેઠેલીછે.^{૪૧} એપ્રમાણે^{૪૭} (ઈઆને ઉપર જણાવેલી શિકલમાં)
હોરમજદનો પેદાકીધેલો^{૪૬} બેહરાંમ^{૪૫} (ઈજદ) (ક જે) હોરમજદનું
પેદા કીધેલું^{૫૧} નુર,^{૫૦} હોરમજદનું પેદા કીધેલું^{૫૪} ખોરેહ,^{૫૩} તંદરોસ્તીના
ઉપાય,^{૫૫} (તેનીસાથે) વળી^{૫૬} હિમ્મત^{૫૭} રાખેછે^{૫૨} (એવો જે બેહરાંમ
ઈજદ તે શખ્સની મદદે) પોહોંચેછે.^{૪૮}

આઅત્ અહ્માઈ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેથ
અહિ વેરેથવસ્તેમો, ખરેનંધ્રહુ અહિ ખરેનંધ્રહુસ્તેમો, યાન અહિ
યાનવસ્તેમો, સઓક અહિ સઓકવસ્તેમો, ખએપજ અહિ ખએ-
પજયોતેમો. આઅત્ લખએપાઓ તઉર્વિયેનિ વીસ્પનાંમ્ લખએપવ-
તાંમ્ લખએપાઓ દઓવનાંમ્ મખ્યાનાંમ્ચ, યાથવાંમ્ પઈરિકનાંમ્ચ,
સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરકનાંમ્ચ. અહે રય ખરેનંધ્રહુચ તેમ્ યજ્ઞઈ
સુરન્વત યસ્ન વેરેથ્નેમ્ અહુરધાતેમ્; જઓથાખ્યો વેરેથ્નેમ્
અહુરધાતેમ્ યજ્ઞમઈદે. યાઈશ દાતાઈશ પઓઈસ્યાઈશ અહુરહે.
હુઓમ યો ગવ ખરેસ્મન હિજવો-દંધ્રહુધ્રહુ માંથ્રચ વચચ ખ્યઓ-
થનચ જઓથાખ્યસ્ય અરુપુખ્ધએઈખ્યસ્ય વાધજિખ્યો. યેંધ્રહે
હુતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઈતી વંધ્રહો મજદાઓ અહુરે વએથા
અપાત્ હુચા યાઓંધ્રહોંમ્ચા તાંસ્યા તાઓસ્યા *યજ્ઞમઈદે.

* એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૭-૨૩૮

(કરદો ૪ થો) વેરેથદ્વોમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમર્ધદે. પેરેસત્ જર-
થુશ્વો અહુરેમ મજ્ઞદાંમ અહુર મજ્ઞદ મર્ધન્યો સ્યેનિશ્ત દાતરે ગએ-
થનાંમ અસ્તવર્ધતિનાંમ અપાઉમ. કેા અસ્તિ મર્ધન્યવનાંમ યજ્ઞ-
તનાંમ જયોતેમો. આઅત્ અઓત્ અહુરો મજ્ઞદાઓ, વેરેથદ્વો
અહુરધાતો સ્પિતમ *જરથુશ્વ.

અહ્માર્ધ^{૨૬} તૂર્ધસ્યો^{૨૭} આજસત્^{૨૮} વજ્રેઓ^{૨૯} વેરેથદ્વો^{૩૦} અહુર-
ધાતો,^{૩૧} ઉશ્વહે^{૩૨} કેહ્ પૃ^{૩૩} વધરોર્ધશ^{૩૪} દદાંન્સોર્ધશ^{૩૫} અર્ધવિ-તચિ-
નહે^{૩૬} ઉર્વિતો^{૩૭} ક્રસ્પરેનહે^{૩૮} ગએથાઉશ^{૩૯} મઓ-વંધ્રહુહે.^{૪૦}

(જે શબ્દસ બેહેરાંમ ઇજ્ઞદને ઇજ્ઞને તેની મદદ માગે) તેનેમાટે^{૨૬}
ચોથી વખતે^{૨૭} (તે) હોરમજ્ઞદનો પેદા કીધેલો^{૩૧} બેહેરાંમ^{૩૦} (ઇજ્ઞદ)
ભારખરદાર,^{૩૪} પાળવાભોગ,^{૩૫} દોડતાં,^{૩૬} ભેરાવર,^{૩૭} આગળ પગલાં ભર-
નાર,^{૩૮} માણસનો માલ^{૪૦} (તથા) જીવધન લઈજનાર^{૩૯} હુંકના^{૩૨}
શરીર (ઇઆને ૩૫)માં^{૩૩} ચાલીને^{૨૯} જાએછે.^{૩૮}

ચો^{૪૧} અરુપનાંમ^{૪૨} કુંધુરેજન્તાંમ^{૪૩} મજિશ્તેમ^{૪૪} અઓળે^{૪૫}
આખરર્ધતિ^{૪૬} મજિશ્તેમચ^{૪૭} આમનંધ્રહેમ.^{૪૮} ચો^{૪૯} ક્ષત્રિપ્વ^{૫૦} અ-
વાર્ધતિ.^{૫૧} આવાઓ^{૫૨} જિ^{૫૩} ક્ષત્રિપુ^{૫૪} હુપાતોતેમાઓ^{૫૫} યાઓ^{૫૬}
ઉશ્વો^{૫૭} પાર્ધતિ^{૫૮} વધર્ધરિશ^{૫૯} અશ-પાજાઉશ^{૬૦} સ્તવિ-કઓશે^{૬૧}
સ્મરુશનો^{૬૨} દએમ-જીરો^{૬૩} સારો^{૬૪} રએવ^{૬૫} બેરેજો^{૬૬} અમવાઓ.^{૬૭}

જે^{૪૧} (ઇઆને બેહેરાંમ ઇજ્ઞદ) જીવાન^{૪૩} નરોનેમાટે^{૪૨} સઉથી
ધણું^{૪૪} ભેર^{૪૫} તથા સઉથી મહોટું^{૪૭} મન^{૪૮} લઈ જાએછે^{૪૬} (ઇઆને તે-
ઓને ધણું કૌવત તથા મનનું મહોટાપણું બખરોછે); જે ઓરતોમાં^{૫૦} તે^{૪૯}
આવેછે^{૫૧} (ઇઆને જે બાઈડીઓને તે મદદ કરેછે) (તથા) બંચાવ
કરેછે^{૫૮} તેઓ^{૫૨} ખચિત^{૫૩} ઘણી સારી રીતે રક્ષણ થએલી^{૫૫} (હોએછે).

બોલાસો:—(બેહેરાંમ ઇજ્ઞદ કેઈ શિકલમાં જઈને ઓરતોને મદદ
કરેછે તેવિશે નીચે જણાવેછે.)

ભારખરદાર,^{૫૯} મજ્જુત બાજીવાળું,^{૬૦} મહોટી ખુંધવાળું,^{૬૧} ભેરાવર,^{૬૨}
ચાલાક બેવાની શક્તિવાળું,^{૬૩} ચલકતાં^{૬૫} માંથાવાળું^{૬૪} (ઇઆને ચાલાક

* એના તરજીમા બાબે જીઓ બેહેરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૬ મો.

દેખાવનું), બુલંદ^{૬૬} (તથા) હિમ્મતવાન^{૬૭} ઉંઠ^{૫૭} (ઇઆને ઉંઠની શિકલમાં આવેલો બેહરાંમ ઇજદ) જે (ઓરતો)ને^{૫૬} રક્ષણ કરેછે^{૫૮} (તેઓ ધણી સારી રીતે રક્ષણ થએલી હોએછે).

યાંમ^{૬૮} હે^{૬૯} દૂરએ-સૂકેમ^{૭૦} દૂધરે^{૭૧} કુજવર્ધતિ^{૭૨} હિતહે^{૭૩} તાં-
થસ્યાંમ^{૭૪} અર્ધપિ ક્ષપનેમ^{૭૫} યો^{૭૬} કરેમ^{૭૭} અર્ધપિ-સ્પયેર્ધતિ^{૭૮}
સ્પએતિતેમ^{૭૯} ઉપ વધધનેમ^{૮૦} હુક્નઓથે^{૮૧} હુપર્ધતિશતાને^{૮૨} યો^{૮૩}
હિશતર્ધતિ^{૮૪} વિદિધવાઓ^{૮૫} યથ^{૮૬} સાસ્ત^{૮૭} હમો-ક્ષથો^{૮૮} અવથ^{૮૯}
આજસત્^{૯૦} વોહુ^{૯૧} ખરેનો^{૯૨} મજદધાતેમ^{૯૩} ખરત્^{૯૪} ખરેનો^{૯૫} મજદ-
ધાતેમ^{૯૬} બએપજેમ^{૯૭} ઉત^{૯૮} અમેમય^{૯૯}

અંધારી^{૭૪} રાતના^{૭૫} ઘોડાની^{૭૬} (માફક) (ઇઆને જેમ ઘોડો અં-
ધારી રાતે દૂર જોઈ શકેછે તેમ), તે (ઉંઠની શિકલમાં આવેલો બેહરાંમ
ઇજદ)ની^{૬૬} દૂર જોવાની શક્તિ^{૭૦} દૂરવેર^{૭૧} જાએછે^{૭૨} (તથા) જે^{૭૬} સંતો-
પથી^{૮૧} સારીપેઠે ઉભો રેહીને^{૮૨} સફેદ^{૮૩} શીન^{૮૪} ચોતાના માંથા ઉપર^{૮૫}
નાખેછે;^{૮૬} (તથા) જે^{૮૩} એક આપએખત્યાર^{૮૮} પાદશાહની^{૮૯} માફક^{૯૦}
(આસપાસ) ચોકસી કરતો^{૯૧} ઉભો રેહેછે^{૯૨} એપ્રમાણે^{૯૩} (ઇઆને ઉપર
જણાવેલી શિકલમાં) (હોરમજદનો પેદા કીધેલો બેહરાંમ ઇજદ) (કે જે)
હોરમજદનું પેદા કીધેલું^{૯૪} ભલું^{૯૫} નુર^{૯૬} હોરમજદનું પેદા કીધેલું^{૯૭} ખો-
રેહ^{૯૮} તંદરોસ્તીના ઉપાય^{૯૯} (તેની સાથે) વળી^{૯૦} હિમ્મત^{૯૧} રાખેછે^{૯૨}
(એવો જે બેહરાંમ ઇજદ તે શખ્સની મદદે) પોહોંએછે^{૯૩}.

આઅત્ અહ્માઈ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેથ
અહિ વેરેથવસ્તેમો, ખરેનંધ્રહુ અહિ ખરેનંધ્રહુસ્તેમો, યાન અહિ
યાનવસ્તેમો, સઓક અહિ સઓકવસ્તેમો, બએપજ અહિ બએ-
પજયોતેમો. આઅત્ ભપએપાઓ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ ભપએપવ-
તાંમ ભપએપાઓ દએવનાંમ મળ્યાનાંમય, યાથવાંમ પર્ધરિકનાંમય,
સાથ્રાંમ કઓયાંમ કરકૂનાંમય. અહે રય ખરેનંધ્રહુય તેમ યજ્ઞર્ધ
સુરન્વત યસ્ત વેરેથદ્રેમ અહુરધાતેમ; જઓથાખ્યો વેરેથદ્રેમ
અહુરધાતેમ યજ્ઞમર્ધદે. યાર્ધશ દાતાર્ધશ પઓર્ધસ્યાર્ધશ અહુરહે.
હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન હિજવો-દંધ્રહુધ્રહુ માંથ્રય વચય બયઓ-

શનય જઓથાપ્યાસય અરુપુપ્ધએઈપ્પયસય વાધજ્ઞિપ્પયો. ચેંધ્રહે
હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઈતી વંધ્રહે મજ્જદાઓ અહુરે વએથા
અપાત્ત હયા યાઓંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસયા *યજ્ઞમઈદે.

(કરદો ૫ મો) વેરેથદ્યેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમઈદે. પેરેસત્ત જર-
થુશ્વો અહુરેમ મજ્જદાંમ અહુર મજ્જદ મઈન્યો સ્પેનિશ્ત દાતરે
ગએથનાંમ અસ્તવઈતિનાંમ અપાઉમ. કે અસ્તિ મઈન્યવનાંમ
યજ્ઞતનાંમ જયોતેમો. આઅત્ત અઓત્ત અહુરે મજ્જદાઓ વેરેથદ્યો
અહુરધાતો સ્પિતમ †જરથુશ્વ.

અહ્માઈ^{૨૬} પુપ્પધો^{૨૭} આજસત્^{૨૮} વજ્રેઓ^{૨૯} વેરેથદ્યો^{૩૦} અહુર-
ધાતો^{૩૧} હુકેહ્^{૩૨} વરાજહે^{૩૩} પઈતિ-એરેનો^{૩૪} તિજ્જિ-દાંસ્તહે^{૩૫}
અરુપ્પનો^{૩૬} તિજ્જિ-અસૂરહે^{૩૭} હુકેરેત્ત-જનો^{૩૮} વરાજહે^{૩૯} અનુ-પોઈ-
થવહે^{૪૦} ગ્રન્તહે^{૪૧} પરુવનિકહે^{૪૨} તખ્મહે^{૪૩} યૂપ્પધહે^{૪૪} પાઈરિવાજહે^{૪૫}
અવથ^{૪૬} આજસત્^{૪૭} વોહુ^{૪૮} ખરેનો^{૪૯} મજ્જદધાતેમ^{૫૦} ખરત્ત^{૫૧} ખ-
રેનો^{૫૨} મજ્જદધાતેમ^{૫૩} ખએપજેમ^{૫૪} ઉત^{૫૫} અમેમય.^{૫૬}

(જે શાખસ બેહરાંમ ઈજ્જદને ઈજ્જને તેની મદદ માગે) તેનેમાટે^{૨૬}
પાંચમી વખતે^{૨૭} (તે) હોરમજ્જદનો પેદા કીધેલો^{૩૧} બેહરાંમ^{૩૦} (ઈજ્જદ)
સાંભે થનારા^{૩૪} (અથવા હુમલો કરનારા^{૩૪}), તીક્ષ્ણ દાંતવાળા,^{૩૫} બાહા-
દુર,^{૩૬} તીક્ષ્ણ નખરિયાંવાળા,^{૩૭} એકદમ મારનાર,^{૩૮} માફકસર ચરખી-
વાળા,^{૪૦} ગુસ્સે થએલા,^{૪૧} લશ્કરને મારનાર,^{૪૨} જોરાવર,^{૪૩} સખત આંગ-
વાળા^{૪૪} (અથવા મજબુત બાંધાના^{૪૪}), આસપાસ જનારા^{૪૫} દુકરના^{૩૯}
સારાં શરીર (ઈઆને રૂપ)માં^{૩૨} ચાલીને^{૨૯} જાએછે.^{૨૮} એપ્રમાણે^{૪૬}
(ઈઆને ઉપર જણાવેલી શિકલમાં) (હોરમજ્જદનો પેદાકીધેલો બેહરાંમ
ઈજ્જદ) (કે જે) હોરમજ્જદનું પેદા કીધેલું^{૫૦} ભલું^{૪૮} નુર,^{૪૯} હોરમજ્જદનું પેદા-
કીધેલું^{૫૩} ખારેહ,^{૫૨} તંદરોસ્તીના ઉપાય,^{૫૪} (તેનીસાથે) વળી^{૫૫} હિમ્મત^{૫૬}
રાખેછે^{૫૧} (એવો જે બેહરાંમ ઈજ્જદ તે શાખસની મદદે) પોહોંચેછે.^{૪૭}

* એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૭-૨૩૮

† એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૬ મો.

આઅત્ અહ્માઈ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેથ અહિ વેરેથવસ્તેમો, ખરેનંધ્રહ અહિ ખરેનંધ્રહસ્તેમો, યાન અહિ યાનવસ્તેમો, સઓક અહિ સઓકવસ્તેમો, બએપજ અહિ બએ-
પજયોતેમો. આઅત્ બએપાઓ તઉવેયેનિ વીસ્યનાંમ્ બએપવ-
તાંમ્ બએપાઓ દએવનાંમ્ મખ્યાનાંમ્, યાથવાંમ્ પઈરિકનાંમ્, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરકનાંમ્. અહે રય ખરેનંધ્રહ્ય તેમ્ યજ્ઞઈ સુરન્વત યસ્ન વેરેથદ્રેમ અહુરધાતેમ્; જઓથ્રાબ્યો વેરેથદ્રેમ અહુરધાતેમ્ યજ્ઞમઈદે. યાઈશ દાતાઈશ પઓઈસ્યાઈશ અહુરહે. હઓમ યો ગવ બરેસ્મન હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ માંથ્રય વચય બ્યઓ-
ધનય જઓથ્રાબ્યસ્ય અરપુખંધએઈબ્યસ્ય વાધ્રજિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઈતી વંધ્રહો મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા યાઓંધ્રહાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા *યજ્ઞમઈદે.

(કરદો ૬ ઠા) વેરેથદ્રેમ અહુરધાતેમ્ યજ્ઞમઈદે. યેરેસત્ જરથુશ્વો અહુરેમ્ મજદાંમ્. અહુર મજદ મઈન્યો સ્પેનિશ્ત દાતરે ગએથનાંમ્ અસ્તવઈતિનાંમ્ અપાઉમ્. ડો અસ્તિ મઈન્યવનાંમ્ યજ્ઞતનાંમ્ જયોતેમો. આઅત્ અઓત્ અહુરો મજદાઓ વેરે-
થદ્રો અહુરધાતો સ્પિતમ †જરથુશ્વ.

અહ્માઈ^{૨૬} ક્તવો^{૨૭} આજસત્^{૨૮} વજેઓ^{૨૯} વેરેથદ્રો^{૩૦} અહુર-
ધાતો^{૩૧} નર્^{૩૨} કેહૂર્પ^{૩૩} પન્ય-દસંધ્રહો^{૩૪} ક્ષએતહે^{૩૫} સ્પિતિ-દોઈ-
થહે^{૩૬} કસુ-પાબ્તહે^{૩૭} સીરહે.^{૩૮} અવથ^{૩૯} આજસત્^{૪૦} વોહુ^{૪૧} ખ-
રેનો^{૪૨} મજદધાતેમ્^{૪૩} બરત્^{૪૪} ખરેનો^{૪૫} મજદધાતેમ્^{૪૬} બએપજેમ્^{૪૭}
ઉત^{૪૮} અમેમ્ચ.^{૪૯}

(જે શબ્દ બેહરાંમ ઈજદને ઇજને તેની મદદ માગે) તેનેમાટે^{૨૬}
છઠ્ઠી વખતે^{૨૭} (તે) હોરમજદનો પેદા કીધેલો^{૩૧} બેહરાંમ^{૩૦} (ઈજદ) પંદર

* એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૭-૨૩૮.

† એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૬ મો.

(વરશની ઉમર)ના,^{૩૪} ખુખસુરત,^{૩૫} ચલકતી આંખવાળા,^{૩૬} નાધલી એરી-
વાળા,^{૩૭} સોહામણા^{૩૮} માણસના^{૩૯} શરીર (ઇઆને ૩૫)માં^{૩૩} ચાલીને^{૨૯}
જાએછે.^{૨૯} એપ્રમાણે^{૩૯} (ઇઆને ઉપર જાણાવેલી શિકલમાં) (હોરમ-
જદનો પેદા કીધેલો બેહરાંમ ઇજદ) (કે જે) હોરમજદનું પેદા કીધેલું^{૪૩}
ભલું^{૪૧} નુર,^{૪૨} હોરમજદનું પેદા કીધેલું^{૪૬} ખોરેહ,^{૪૫} તંદરોસ્તીના ઉપાય,^{૪૭}
(તેનીસાથે) વળી^{૪૮} હિમત^{૪૯} રાખેછે^{૪૪} (એવો જે બેહરાંમ ઇજદ તે
શાખસની મદદે) પોંહોંચેછે.^{૪૦}

આઅત્ અહ્માઈ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેથ્ર
અહિ વેરેથ્રવસ્તેમો, ખરેનંદ્રહુ અહિ ખરેનંદ્રહુસ્તેમો, યાન અહિ
યાનવસ્તેમો, સઓક અહિ સઓકવસ્તેમો, ખએપજ અહિ ખએ-
પજયોતેમો. આઅત્ લખએપાઓ તઉર્વેયેનિ વીસ્પનાંમ્ લખએપવ-
તાંમ્ લખએપાઓ દએવનાંમ્ મળ્યાનાંમ્ચ, યાથવાંમ્ પઈરિકનાંમ્ચ,
સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરકૂનાંમ્ચ. અહે રય ખરેનંદ્રહુચ તેમ્ યજ્ઞઈ
સુરુન્વત યસ્ન વેરેથ્રદ્યેમ્ અહુરધાતેમ્; જઓથ્રાખ્યો વેરેથ્રદ્યેમ્
અહુરધાતેમ્ યજ્ઞમઈદે. યાઈશ દાતાઈશ પઓઈશ્યાઈશ અહુરહે.
હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન હિજવો-દંદ્રહંદ્રહુ માંથ્રચ વચચ બ્યઓ-
થનચ જઓથ્રાખ્યસ્ય અરુપુખ્ધએઈખ્યસ્ય વાધૂજિખ્યો. ચેંદ્રહે
હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્ને પઈતી વંદ્રહો મજદાઓ અહુરો વએથા
અપાત્ હુચા યાઓંદ્રહાંમ્ચા તાંસ્યા તાઓસ્યા *યજ્ઞમઈદે.

(કરદો ૭ મો) વેરેથ્રદ્યેમ્ અહુરધાતેમ્ યજ્ઞમઈદે. પેરેસત્ જર-
થુશ્વો અહુરેમ્ મજદાંમ્ અહુર મજદ મઈન્યો સ્યેનિશ્ત દાતરે ગએ-
થનાંમ્ અસ્તવઈતિનાંમ્ અપાઉમ્. કેા અસ્તિ મઈન્યવનાંમ્ યજ્ઞ-
તનાંમ્ જયોતેમો. આઅત્ અઓત્ અહુરો મજદાઓ વેરેથ્રદ્યો
અહુરધાતો સ્પિતમ †જરથુશ્વ.

અહ્માઈ^{૨૯} હુમથો^{૨૭} આજસત્^{૨૮} વજેઓ^{૨૯} વેરેથ્રદ્યો^{૩૦} અહુર-

* એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફેા ૨૩૭-૨૩૮

† એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફેા ૨૩૬ મો.

ધાતો^{૩૧} મેરેધહે^{૩૨} કહુ^{૩૩} વારધહે^{૩૪} ઉર્વિતો^{૩૫} અધર-નએમાત્^{૩૬}
પિપતો^{૩૭} ઉપર-નએમાત્^{૩૮} ચો^{૩૯} વયાંમ^{૪૦} અસ્તિ^{૪૧} આસિરતો^{૪૨}
રેનજિરતો^{૪૩} કવજેમનાંમ^{૪૪}

(જે શાખસ બેહરાંમ ઈજદને ઈજને તેની મદદ માગે) તેનેમાટે^{૨૬}
સાતમી વખતે^{૨૭} (તે) હોરમજદનો પેદા કીધેલો^{૩૧} બેહરાંમ^{૩૦} (ઈજદ)
પાંખ ફફરાવતાં,^{૩૪} નીચેના ભાગમાં^{૩૬} જોરાવર^{૩૫} (અને) ઉપરના ભાગમાં^{૩૮}
મારે (અથવા જખમ કરે) એવાં^{૩૭} પક્ષીના^{૩૨} શરીર (ઈઆને ૩૫)માં^{૩૩}
ઉડીને^{૨૯} જાએછે.^{૨૮} (તથા) જે^{૩૯} (ખીજાં બધાં) પક્ષીઓ કરતાં^{૪૦} ઘણુંજ
જહડપવાળું^{૪૨} (તથા) ઉડનારાઓમાં^{૪૪} ઘણુંજ હલકું^{૪૩} છે.^{૪૧}

હો^{૪૫} અએવો^{૪૬} ઉશતનવતાંમ^{૪૭} હિબ્વ^{૪૮} વરમ^{૪૯} અપયેઈતિ^{૫૦}
હસચિત્^{૫૧} વાનોઈત્^{૫૨} વા^{૫૩} ચત્ચિત્^{૫૪} વજઈતિ^{૫૫} હુરયેમ^{૫૬} ચો^{૫૭}
વજઈતિ^{૫૮} જરૂબ્યમ્નો^{૫૯} અઘ્રાંમ^{૬૦} ઉસઈતીમ્^{૬૧} ઉપાઓંધહેમ્^{૬૨} અ-
ક્ષકુની^{૬૩} ક્ષકુનીમ્^{૬૪} ઈસેમ્નો^{૬૫} અસૂઈરિ^{૬૬} સૂઈરીમ્^{૬૭} ઈસેમ્નો.^{૬૮}

તેજ^{૪૫} એખલું^{૪૬} (ઈઆને બેહરાંમ ઈજદ ઉપરના ફફરામાં જણા-
વેલાં પક્ષીની શિકલમાં) જનદારોમાં^{૪૭} ચોકસ^{૪૮} જહડપથી^{૪૯} જાએછે;^{૫૦}
તેજ^{૫૧} અને ખીજું કોઈ નહીં^{૫૨} પણ માત્ર તેજ,^{૫૪} જહડપથી જતા ઘો-
ડાની મીસાલે^{૫૬} જાએછે.^{૫૫} પેહેલી^{૬૦} ઝઝકલાંવાળી^{૬૧} ખામદાદને વખતે^{૬૨}
ખુશી થતું^{૬૪} તે^{૬૭} જાએછે.^{૬૮} અંધારાને^{૬૯} નહીં અંધારું^{૬૩} ઈચ્છતું,^{૬૫} (તથા)
હથિયાર વગરનાને વાસ્તે^{૬૬} હથિયાર^{૬૭} ઈચ્છતું^{૬૮} તે જાએછે.^{૬૯}

વિગાથો^{૬૯} મરેજત્^{૭૦} કઓકુનાંમ,^{૭૧} ખરેખવો^{૭૨} મરેજત્^{૭૩} ગ-
ઈરિનાંમ,^{૭૪} જાંકુનવો^{૭૫} મરેજત્^{૭૬} રઓનાંમ,^{૭૭} સએનિશ્^{૭૮} મરેજત્^{૭૯}
ઉર્વરનાંમ,^{૮૦} વયાંમ^{૮૧} વાચિમ્^{૮૨} સુરુસુપેમ્નો.^{૮૩} અવથ^{૮૪} આજસત્^{૮૫}
વોહુ^{૮૬} ખરેનો^{૮૭} મજદધાતેમ્^{૮૮} ખરત્^{૮૯} ખરેનો^{૯૦} મજદધાતેમ્^{૯૧} ખ-
એપજેમ્^{૯૨} ઉત્^{૯૩} અમેમય.^{૯૪}

(તે પક્ષી) (ખીજાં) પક્ષીઓનો^{૮૧} રાગ^{૮૨} સાંભળવાની ખાહેશ
રાખતું^{૮૩} ટેકરીઓની^{૮૪} ટોચસુધી^{૮૫} જાએછે,^{૮૬} પાહાડોની^{૮૭} ઉંચાઈસુધી^{૮૮}
જાએછે,^{૮૯} ખીણોના^{૯૦} ઉંડાણસુધી^{૯૧} જાએછે,^{૯૨} ઝાડોના^{૯૩} શિખરસુધી^{૯૪}

બાએછે.^{૭૯} એપ્રમાણે^{૮૦} (ઇઆને ઉપર જણાવેલી શિકલમાં) (હોરમ-
જદનો પેદા કીધેલો બેહરાંમ ઇજદ) (કે જે) હોરમજદનું પેદા કીધેલું^{૮૧} બહું^{૮૨}
નુર,^{૮૩} હોરમજદનું પેદા કીધેલું^{૮૪} ખોરેહ,^{૮૫} તંદરોસ્તીના ઉપાય,^{૮૬} (તેની
સાથે) વળી^{૮૭} હિમ્મત^{૮૮} રાખેછે^{૮૯} (એવો જે બેહરાંમ ઇજદ તે રાખસની
મદદે) પોંહોચેછે.^{૯૦}

આઅત્ અહ્માઈ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેથ્ર
અહિ વેરેથ્રવસ્તેમો, ખરેનંધ્રહુ અહિ ખરેનંધ્રહુસ્તેમો, યાન અહિ
યાનવસ્તેમો, સઓક અહિ સઓકવસ્તેમો, બએપજ અહિ બએ-
પજયોતેમો. આઅત્ બએપાઓ તઉર્વેયેનિ વીસ્પનાંમ્ બએપવ-
તાંમ્ બએપાઓ દએવનાંમ્ મળ્યાનાંમ્, યાથવાંમ્ પઈરિકનાંમ્,
સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરકૂનાંમ્. અહે રય ખરેનંધ્રહુય તેમ્ યજ્ઞઈ
સુરન્વત યસ્ન વેરેથ્રદ્રેમ અહુરધાતેમ્; જઓથ્રાખ્યો વેરેથ્રદ્રેમ
અહુરધાતેમ્ યજ્ઞમઈદે. યાઈશ દાતાઈશ પઓઈસ્યાઈશ અહુરહે.
હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન હિજવો-દંધ્રહુધ્રહુ માંથ્રય વચય બ્યઓ-
થનય જઓથ્રાખ્યસ્ય અરુપુખ્યએઈખ્યસ્ય વાધજિખ્યો. ચેંધ્રહે
હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્ને પઈતી વંધ્રહો મજદાઓ અહુરો વએથા
અપાત્ હુયા યાઓંધ્રહાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા *યજ્ઞમઈદે.

(કરદો ૮ મો) વેરેથ્રદ્રેમ અહુરધાતેમ્ યજ્ઞમઈદે. ચેરેસત્ જર-
થુશ્વો અહુરેમ્ મજદાંમ્ અહુર મજદ મઈન્યો સ્પેનિશ્ત દાતરે
ગએથનાંમ્ અસ્તવઈતિનાંમ્ અપાઉમ્. કો અસ્તિ મઈન્યવનાંમ્
યજ્ઞતનાંમ્ જયોતેમો. આઅત્ અઓત્ અહુરો મજદાઓ, વેરે-
થ્રદ્રો અહુરધાતો સ્પિતમ †જરથુશ્વ.

અહ્માઈ^{૨૬} અશતેમો^{૨૭} આજસત્^{૨૮} વજેઓ^{૨૯} વેરેથ્રદ્રો^{૩૦} અહુર-
ધાતો^{૩૧} મએપહે^{૩૨} કેહુપ્^{૩૩} અઉરુનહે^{૩૪} સીરહે^{૩૫} નિવસ્તેકો-સ્વહે.^{૩૬}

* એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૭-૨૩૮

† એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૬ મો.

અવથ^{૩૮} આજસત્^{૩૯} વોહુ^{૪૦} ખરેનો^{૪૧} મજદધાતેમ^{૪૨} ખરત્^{૪૩} ખરેનો^{૪૪}
મજદધાતેમ^{૪૫} બએપજેમ^{૪૬} ઉત^{૪૭} અમેમય.^{૪૮}

(જે શખસ બેહરાંમ ઇજદને ઇજને તેની મદદ માગે) તેનેમાટે^{૨૬}
આઠમી વખતે^{૨૭} (તે) હોરમજદનો પેદા કીધેલો^{૩૨} બેહરાંમ^{૩૧} (ઇજદ)
ઉનવાળા,^{૩૫} સોહામણા,^{૩૬} નીચે વળીગએલાં *શિંગડાવાળા^{૩૭} મેંઢાના^{૩૩}
શરીર (ઇઆને રૂપ)માં^{૩૪} ચાલીને^{૨૯} જાએછે.^{૨૮} એપ્રમાણે (ઇઆને
ઉપર જણાવેલી શિકલમાં) (હોરમજદનો પેદા કીધેલો બેહરાંમ ઇજદ)
(કે જે) હોરમજદનું પેદા કીધેલું^{૪૨} ભલું^{૪૦} નુર,^{૪૧} હોરમજદનું પેદા કીધેલું^{૪૫}
ખોરેહ,^{૪૪} તંદરોસ્તીના ઉપાય,^{૪૬} (તેનીસાથે) વળી^{૪૭} હિમ્મત રાખેછે^{૪૩}
(એવો જે બેહરાંમ ઇજદ તે શખસની મદદે) પોંહોંએછે.^{૩૯}

આઅત્ અહ્માઈ અમવસ્તેમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તેમો, વેરેથ્ર
અહ્મિ વેરેથ્રવસ્તેમો, ખરેનંધ્રહુ અહ્મિ ખરેનંધ્રહુસ્તેમો, યાન અહ્મિ
યાનવસ્તેમો, સઓક અહ્મિ સઓકવસ્તેમો, બએપજ અહ્મિ બએ-
પજયોતેમો. આઅત્ બએપાઓ તઉર્વેયેનિ વીસ્પનાંમ્ બએપવ-
તાંમ્ બએપાઓ દએવનાંમ્ મખ્યાનાંમય, યાથવાંમ્ યઈરિકનાંમય,
સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરકનાંમય. અહે રય ખરેનંધ્રહુય તેમ્ યજ્ઞઈ
સુરન્વત યસ્ત વેરેથ્રદ્રેમ અહુરધાતેમ્; જઓથ્રાબ્યો વેરેથ્રદ્રેમ
અહુરધાતેમ્ યજ્ઞમઈદે. યાઈશ દાતાઈશ પઓઈસ્થાઈશ અહુરહે.
હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન હિજવો-દંધ્રહુંધ્રહુ માંથ્રય વચય બ્યઓ-
થનય જઓથ્રાબ્યસય અરુપુખંધએઈબ્યસય વાધજિબ્યો. ચેંધ્રહે
હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્તે યઈતી વંધ્રહે મજદાઓ અહુરો વએથા
અપાત્ હયા યાઓંધ્રહુંમયા તાંસયા તાઓસયા †યજ્ઞમઈદે.

(કરદો ૯ મો) વેરેથ્રદ્રેમ અહુરધાતેમ્ યજ્ઞમઈદે. ચેરેસત્ જર-
થુશ્વો અહુરેમ્ મજદાંમ્ અહુર મજદ મઈન્યો સ્યેનિશ્ત દાતરે

* દાક્ટર સ્પીગલે “ નિવસ્તેકો-સ્વહે ”નો અર્થ “ અવાજ કરતી
ખરીવાળા ” કીધોછે.

† એના તરજુમા પાખે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૭-૨૩૮

ગએથનાંમ અસ્તવર્ધતિનાંમ અપાઉમ. કે અસ્તિ મર્ધન્યવનાંમ
યજ્ઞતનાંમ જયોતેમો. આઅત્ અઓત્ અહુરે મજ્ઞદાઓ, વેરેથદ્યો
અહુરધાતો સ્પિતમ *જરથુશ્વ.

અહાઈ^{૨૬} નઓમો^{૨૭} આજસત્^{૨૮} વજેઓ^{૨૯} વેરેથદ્યો^{૩૦} અહુર-
ધાતો^{૩૧} બૂજહે^{૩૨} કેહૃષ્^{૩૩} રેનહે^{૩૪} સીરહે^{૩૫} તિજ્ઞિ-સ્વહે^{૩૬} અવથ^{૩૭}
આજસત્^{૩૮} વોહુ^{૩૯} ખરેનો^{૪૦} મજ્ઞદધાતેમ^{૪૧} ખરત્^{૪૨} ખરેનો^{૪૩} મ-
જ્ઞદધાતેમ^{૪૪} બએપજેમ^{૪૫} ઉત^{૪૬} અમેમય.^{૪૭}

(જે શખ્સ બેહરાંમ ઈજ્ઞદને ઈજ્ઞને તેની મદદ માગે) તેનેમાટે^{૨૬}
નવમી વખતે^{૨૭} (તે) હોરમજ્ઞદનો પેદા કીધેલો^{૩૧} બેહરાંમ^{૩૦} (ઈજ્ઞદ)
ટકર મારનાર^{૩૪} (અથવા કુદતા^{૩૪}), સોહામણા,^{૩૫} તીક્ષ્ણ શિંગડાંવાળા^{૩૬}
બકરાનાં^{૩૨} શરીર (ઈઆને ૩૫)માં^{૩૩} ચાલીને^{૨૯} જાએછે.^{૨૯} એપ્રમાણે^{૩૭}
(ઈઆને ઉપર જણાવેલી શિકલમાં) (હોરમજ્ઞદનો પેદાકીધેલો બેહરાંમ
ઈજ્ઞદ) (કે જે) હોરમજ્ઞદનું પેદાકીધેલું^{૪૧} ભલું^{૩૯} નુર,^{૪૦} હોરમજ્ઞદનું પેદા
કીધેલું^{૪૪} ખારેહ,^{૪૩} તંદરોસ્તીના ઉપાય,^{૪૫} (તેનીસાથે) વળી^{૪૬} હિમ્મત^{૪૭}
રાખેછે^{૪૨} (એવો જે બેહરાંમ ઈજ્ઞદ તે શખ્સની મદદે) પોહોંચેછે.^{૩૮}

આઅત્ અહાઈ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેથ
અહિ વેરેથવસ્તેમો, ખરેનંધ્રહ અહિ ખરેનંધ્રહસ્તેમો, યાન અહિ
યાનવસ્તેમો, સઓક અહિ સઓકવસ્તેમો, બએપજ અહિ બએ-
પજયોતેમો. આઅત્ ભ્યએપાઓ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ ભ્યએપવ-
તાંમ ભ્યએપાઓ દએવનાંમ મખ્યાનાંમય, યાથ્વાંમ પર્ધરિકનાંમય,
સાથ્રાંમ કઓયાંમ કરકનાંમય. અહે રય ખરેનંધ્રહય તેમ યજ્ઞર્ધ
સુરન્વત યસ્ત વેરેથદ્યેમ અહુરધાતેમ; જઓથ્રાખ્યો વેરેથદ્યેમ
અહુરધાતેમ યજ્ઞમર્ધદે. યાઈશ દાતાઈશ પઓઈસ્યાઈશ અહુરહે.
હઓમ યો ગવ બરેસ્મન હિજવો-દંધહંધહ માંથય વયય બ્યઓ-
શ્તય જઓથ્રાખ્યસય અરપુખ્ધએઈખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધ્રહે

* એના તરજુમા પાખે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૬ મો.

હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પઘતી વંધ્ણો મજ્જદાઓ અહુરો વએથા
અપાત્ હયા યાઓંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસયા *યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૦ મો) વેરેથદ્રેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે. ચેરેસત્ જર-
થુશ્વો અહુરેમ મજ્જદાંમ, અહુર મજ્જદ મધન્યો સ્યેનિશ્ત દાતરે
ગએથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અપાઉમ. કેા અસ્તિ મધન્યવનાંમ
યજ્ઞતનાંમ જયોતેમો. આઅત્ અઓત્ અહુરો મજ્જદાઓ, વેરે-
થદ્રો અહુરધાતો સ્પિતમ †જરથુશ્વ.

અહ્માધ^{૨૬} દસેમો^{૨૭} આજસત્^{૨૮} વજ્રેઓ^{૨૯} વેરેથદ્રો^{૩૦} અહુર-
ધાતો^{૩૧} વીરહુ^{૩૨} કેહુર્પ^{૩૩} રએવતો^{૩૪} સીરહુ^{૩૫} મજ્જદધાતહુ^{૩૬} ખરત્^{૩૭}
કરેતેમ^{૩૮} જરન્યો-સઓરેમ^{૩૯} કૃપિક્ષતેમ^{૪૦} વીસ્પો-પએસંધ્રહુમ^{૪૧}
અવથ^{૪૨} આજસત્^{૪૩} વોહુ^{૪૪} ખરેનો^{૪૫} મજ્જદધાતેમ^{૪૬} ખરત્^{૪૭} ખરેનો^{૪૮}
મજ્જદધાતેમ^{૪૯} ખએષજેમ^{૫૦} ઉત^{૫૧} અમેમય.^{૫૨}

(જે શખ્સ બેહેરાંમ ધજ્જદને ધજ્જને તેની મદદ માગે) તેનેમાટે^{૨૬}
દશમી વખતે^{૨૭} (તે) હોરમજ્જદનો પેદા કીધેલો^{૩૧} બેહેરાંમ^{૩૦} (ધજ્જદ)
નુરવાળા^{૩૪} (અથવા દોલતમંદ^{૩૪}), સોહામણા,^{૩૫} (તથા) સોનાની મૂઠસા-
થની,^{૩૬} પેચવાળી^{૪૦} (અને) તમામ સંગારસાથની^{૪૧} તલવાર રાખનાર^{૩૮}
પેહેલવાનનાં^{૩૨} શરીર (ધઆને રૂપ)માં^{૩૩} ચાલીને^{૨૯} જાએછે.^{૨૮} એપ્રમાણે^{૪૨}
(ધઆને ઉપર જણાવેલી શિકલમાં) (હોરમજ્જદનો પેદાકીધેલો બેહેરાંમ
ધજ્જદ) (કે જે) હોરમજ્જદનું પેદા કીધેલું^{૪૬} ભલું^{૪૪} નુર,^{૪૫} હોરમજ્જદનું પેદા
કીધેલું^{૪૯} ખોરેહ,^{૪૮} તંદરોસ્તીના ઉપાય,^{૫૦} (તેનીસાથે) વળી^{૫૧} હિમ્મત^{૫૨}
રાખેછે^{૪૭} (એવો જે બેહેરાંમ ધજ્જદ તે શખ્સની મદદે) પોહોંચેછે.^{૪૩}

આઅત્ અહ્માધ અમવસ્તેમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તેમો, વેરેથ
અહ્મિ વેરેથવસ્તેમો, ખરેનંધ્રહુ અહ્મિ ખરેનંધ્રહુસ્તેમો, યાન અહ્મિ
યાનવસ્તેમો, સઓક અહ્મિ સઓકવસ્તેમો, ખએષજ અહ્મિ ખએ-
ષજયોતેમો. આઅત્ લખએષાઓ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ લખએષવ-
તાંમ લખએષાઓ દએવનાંમ મખ્યાનાંમય, યાથવાંમ પઘરિકનાંમય,

* એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહેરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૭-૨૩૮

† એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહેરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૬ મો.

સાથાંમ કઓયાંમ કરકનાંમચ. અહે રય ખરેનંધ્રહય તેમ યજ્ઞધ
સુરન્વત યસ્ન વેરેથઘેમ અહુરધાતેમ; જઓથાખયો વેરેથઘેમ
અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે. યાધશ દાતાધશ પઓધસ્યાધશ અહુરહે.
હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ માંથચ વચચ વ્યઓ-
થનચ જઓથાખયસ્ય અરુપુખધએધખયસ્ય વાધજિખયો. યેંધ્રહે
હુતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતી વંધ્રહે મજદાઓ અહુરો વએથા
અપાત્ હયા યાઓંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા *યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૧ મો) વેરેથઘેમ^૧ અહુરધાતેમ^૨ યજ્ઞમધદે,^૩ અરુપો-
કરેમ^૪ મરુપો-કરેમ^૫ કુપો-કરેમ^૬ હવાક્તેમ^૭ હવાયઓનેમ^૮ તેમ^૯
યજ્ઞત^{૧૦} યો^{૧૧} અપવ^{૧૨} જરથુશ્ત્રો,^{૧૩} વેરેથઘહે^{૧૪} પધતિ મનહિ,^{૧૫} વેરેથ-
ઘહે^{૧૬} પધતિ વચહિ,^{૧૭} વેરેથઘહે^{૧૮} પધતિ વ્યઓથને,^{૧૯} વેરેથઘહે^{૨૦}
પધતિ કુવાકે,^{૨૧} વેરેથઘહે^{૨૨} પધતિ પાધતિવાકે.^{૨૩}

હોરમજદનો પેદાકીધેલો^૨ બેહરાંમ^૧ (ઇજદ) (કે જે) મરદાંનગી
આપનાર,^૪ મોત લાવનાર,^૫ વધારો કરનાર^૬ (અથવા કીઆમત કર-
નાર^૬), મજબુત હોતો રહેનાર^૭ (ઇઆને દૃઢ) તથા સારાં કોવતવાળો^૮
(છે તેને) હોતો ઇજએ છીએ^૩ (અથવા યાદ કરીએ છીએ^૩).
બેહરાંમ (ઇજદ) ના^{૧૪} વિચારમાં,^{૧૫} બેહરાંમ (ઇજદ) ના^{૧૬} સખુનમાં,^{૧૭}
બેહરાંમ (ઇજદ) ના^{૧૮} કામમાં,^{૧૯} બેહરાંમ (ઇજદ) ની^{૨૦} નસીહતમાં^{૨૧} (તથા)
બેહરાંમ (ઇજદ) ના^{૨૨} જવાબમાં^{૨૩} તેને^૬ અશો^{૧૨} જરતોસ્તે^{૧૩} વખાણ્યો^{૧૦}
(અથવા યાદ કીધો^{૧૦}).

ખોલાસો:—(એની મતલબ એ કે હજરત પેગમખર જરતોસ્તે
બેહરાંમ ઇજદના તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો, નેક કામો તથા
નસીહતોને મનમાં યાદ કીધી.)

અહાધ^{૨૪} દથત્^{૨૫} વેરેથઘો^{૨૬} અહુરધાતો^{૨૭} એરેજોધશ^{૨૮} ખાઓ^{૨૯}
ખાજવાઓ^{૩૦} અઓજો^{૩૧} તન્વો^{૩૨} વીસ્પયાઓ^{૩૩} દ્રવતાતેમ^{૩૪} તન્વો^{૩૫}
વીસ્પયાઓ^{૩૬} વજદરે,^{૩૭} અઓમચ^{૩૮} સૂકેમ^{૩૯} યિમ^{૪૦} ખરધતિ^{૪૧}
કરો મર્યો^{૪૨} ઉપાપો.^{૪૩} યો^{૪૪} રંધ્રહયાઓ^{૪૫} દૂરએ-પારયાઓ^{૪૬} જ-

ક્રયાઓ^{૪૭} હજંધરો-વીરયાઓ^{૪૮} વરેસો-સ્તવંધુદેમ^{૪૯} આપો^{૫૦} ઉર્વ-
એસેમ^{૫૧} મારયેઈતિ.^{૫૨}

હોરમજ્જના પેદા કીધેલા^{૨૭} બેહરાંમ^{૨૮} (ધજદે) સચ્ચાઈનું^{૨૯} મૂળ,^{૨૯}
બેહુ બાળુનું^{૩૦} કોવત,^{૩૧} તમામ^{૩૩} તનની^{૩૨} તંદરોસ્તી,^{૩૪} તમામ^{૩૬} તનનું^{૩૫}
સુખ^{૩૭} તથા તે^{૩૮} જોવાની શક્તિ^{૩૯} કે જે^{૪૦} પાણીમાં રહેનારી^{૪૩} કર
(નામની) માછલી^{૪૨} રાખેછે^{૪૧} (તે)—(એ બધું) તેને^{૪૪} (ધ્યાને પેગમખર
અશો જરતોસ્તને) આપ્યું.^{૨૫}

ખોલાસો:—(તે કર નામની માછલીની જોવાની શક્તિ કેટલી ખારીક
હોએછે તેવિશે નીચે જણાવેછે.)

તે^{૪૪} (કર નામની માછલી) પાર કરવાને દૂર પડે એવી^{૪૬} (તથા)
હજાર માણસની^{૪૮} (ઉંચાઈ જેટલી) ઉંડી^{૪૭} *રંધ્રહ (નામની નદી)ના^{૪૫}
પાણીમાં^{૫૦} એક બાલના કદની^{૪૯} †ચીજને? ^{૫૧} જોઈ શકેછે.^{૫૨}

અહિ રય ખરેનંધ્રહય તેમ યજ્ઞઈ સુરન્વત યસ્ન વેરેશ્વરેમ
અહુરધાતેમ; જઓથ્રાખયો વેરેશ્વરેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમઈદે. યાઈશ
દાતાઈશ પઓઈશ્યાઈશ અહુરહિ. હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન હિજવો-
દંધ્રહંધ્રહ માંથ્રય વચય ધ્યઓધનય જઓથ્રાખયસય અરપુખધએઈ-
ખયસય વાધજિખયો. ચેંધ્રહ હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પઈતી વંધ્રહો
મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત હયા યાઓંધ્રહાંમયા તાંસયા તા-
ઓસયા ‡યજ્ઞમઈદે.

(કરદો ૧૨ મો.) વેરેશ્વરેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમઈદે, અરપો-કરેમ
મરપો-કરેમ ક્રપો-કરેમ હવાક્તેમ હવાયઓનેમ. તેમ યજ્ઞત યો
અપવ જરથુશ્ત્રો, વેરેશ્વરેમ પઈતિ મનહિ, વેરેશ્વરેમ પઈતિ વચહિ,

* ‘રંધ્રહ’ એ અસલી ધરાનીઓમાં સહી મોટી જણાએલી નદી
હતી. પ્રોફેસર યુસ્ટિ એને “એક્ઝાર્તિસ” (the River Jaxartes)
નામની નદી સાથે સરખાવેછે.

† “ ઉર્વએસેમ ” બોલના અર્થ “ છેડો ” બી થઈ શકેછે. દાક્ટર
સ્પીગલે આએ ઠકાણે એ બોલના અર્થ “ પાણીનું ટિપું ” કીધોછે.

‡ એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૭-૨૩૮

વેરેથદ્રહે પઘતિ બ્યઓથને, વેરેથદ્રહે પઘતિ ક્રવાકે, વેરેથદ્રહે પઘતિ *પાઘતિવાકે.

અહ્માઘ^{૨૪} દથત^{૨૫} વેરેથદ્રો^{૨૬} અહુરધાતો^{૨૭} એરેજોઘશ^{૨૮} ખાઓ^{૨૯}
ખાજવાઓ^{૩૦} અઓએ^{૩૧} તન્વો^{૩૨} વીસ્પયાઓ^{૩૩} દ્વતાતેમ^{૩૪} તન્વો^{૩૫}
વીસ્પયાઓ^{૩૬} વજ્રદ્વરે^{૩૭} અઓમય^{૩૮} સૂકેમ^{૩૯} યિમ^{૪૦} બરધતિ^{૪૧}
અસ્યો અર્ષ^{૪૨} યો^{૪૩} તાંથયસચિત^{૪૪} હ્ય ક્ષકુનો^{૪૫} અવક્ષધત્યાઓ^{૪૬}
અધવિ-અવ્રયાઓ^{૪૭} અસ્યએમ^{૪૮} વરેસેમ^{૪૯} જોમાત^{૫૦} સયનેમ^{૫૧}
વએનધતિ^{૫૨} કતારો^{૫૩} અધ્રવો^{૫૪} વા બુનવો^{૫૫} વા.^{૫૬}

હોરમજદના પેદા ક્રીધેલા^{૨૭} બેહરંમ^{૨૬} (ધજદે) સચ્ચાધનું^{૨૮} મૂળ,^{૨૯}
બેહુ બાબુનું^{૩૦} કોવત,^{૩૧} તમામ^{૩૩} તનની^{૩૨} તંદરોસ્તી,^{૩૪} તમામ^{૩૬} તનનું^{૩૫}
સુખ,^{૩૭} તથા તે^{૩૮} જોવાની શક્તિ^{૩૯} કે જે^{૪૦} (તે) ધોડો^{૪૨} રાખેછે^{૪૧} (તે)-
(એ બધું) તેને^{૪૪} (ધઆને પેગમખર અશો જરતોસ્તને) આપ્યું.^{૨૫}

ખોલાસો:—(તે ધોડાની જોવાની શક્તિ કેટલી ખારીક હોએછે તે વિશે નીચે ખોલાસો કરેછે.)

જે^{૪૩} (ધોડો) અંધારી,^{૪૪} કોઈનોખી સાદ નહી સંભલાએ એવી,^{૪૬}
(તથા) પુર વાદલાંવાળી^{૪૭} રાતે^{૪૫} ધોડાના^{૪૮} ખાલને^{૪૯} જમીન ઉપર^{૫૦} પ-
ડેલો^{૫૧} જોએછે,^{૫૨} (તથા) માથાં આગલના^{૫૪} ક્રીઆ^{૫૩} (ખાલ) અથવા^{૫૬}
પુછડી આગળના^{૫૫} ક્રીઆ^{૫૩} (ખાલ) (તે ખી) (તે ધોડો) પારખી શકેછે.^{૫૨}

અહિ રય ખરેનંધ્રહ્ય તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન વેરેથદ્રેમ
અહુરધાતેમ; જઓથાખ્યો વેરેથદ્રેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે. યાઘશ
દાતાઘશ પઓઘશ્યાઘશ અહુરહે. હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન હિજવો-
દંધ્રહ્યહ્ય માંથય વચય બ્યઓથનય જઓથાખ્યસ્ય અરુપુખધએઘ-
ખ્યસ્ય વાધજ્જિખ્યો. યંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પઘતી વંધ્રહે.

* એના તરજુમા બાએ જુઓ બેહરંમ યજ્ઞ, સંકેશ ૨૫૧ મો.

+ આએ ઠકાણે કોઈ ચોક્કસ ધોડાવિશે ધશારો ક્રીધેલો જણાએછે,
મળુ તે ક્રીઓ તે બાએ હઈ કસો ખોલાસો ક્રીધો નથી.

મજ્જદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ હયા યાઓંધ્રહાંમયા તાંસયા તા-
ઓસયા *યજ્ઞમઈદે.

(કરદા ૧૩ મો) વેરેથદ્રેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમઈદે, અરૂષો-કરેમ
મરૂષો-કરેમ કૂષો-કરેમ હવાક્ષતેમ હવાયઓનેમ. તેમ યજ્ઞત યો
અપવ જરયુશ્વો, વેરેથદ્રહે પઈતિ મનહિ, વેરેથદ્રહે પઈતિ વચહિ,
વેરેથદ્રહે પઈતિ વ્યઓથને, વેરેથદ્રહે પઈતિ કૂવાકે, વેરેથદ્રહે
પઈતિ †પાઈતિવાકે.

અહ્માઈ^{૨૪} દથત્^{૨૫} વેરેથદ્રો^{૨૬} અહુરધાતો^{૨૭} અરેજોઈશ^{૨૮} ખાઓ^{૨૯}
ખાજવાઓ^{૩૦} અઓજો^{૩૧} તન્વો^{૩૨} વીસ્પયાઓ^{૩૩} દ્રવતાતેમ^{૩૪} તન્વો^{૩૫}
વીસ્પયાઓ^{૩૬} વજ્જદરે^{૩૭} અઓમચ^{૩૮} સૂકેમ^{૩૯} યિમ^{૪૦} ખરઈતિ^{૪૧} કહ્-
કાસો^{૪૨} જરેનુમઈનિશ^{૪૩} યો^{૪૪} નઓમયાચિત્^{૪૫} હચ દંધ્રહુઓત્^{૪૬}
મુશિત-મસંધ્રહેમ^{૪૭} ખૂમ^{૪૮} અઈવિ-વએનઈતિ^{૪૯} અવવત્ચિત્^{૫૦} યથ^{૫૧}
સૂકયાઓ^{૫૨} ખરાજયાઓ^{૫૩} ખરાજેમ^{૫૪} અવવત્ચિત્^{૫૫} યથ^{૫૬} સૂક-
યાઓ^{૫૭} નએજેમ^{૫૮}

હોરમજ્જદના પેદા કીધેલા^{૨૭} બેહરાંમ^{૨૬} (ઈજદે) સચ્યાઈનું^{૨૮} મૂળ,^{૨૯}
બેહુ બાજુનું^{૩૦} કોવત,^{૩૧} તમામ^{૩૩} તનની^{૩૨} તંદરોસ્તી,^{૩૪} તમામ^{૩૬} તનનું^{૩૫}
સુખ,^{૩૭} તથા તે^{૩૮} જોવાની શક્તિ^{૩૯} કે જે^{૪૦} સોનેરી રંગનું^{૪૩} ગીધ^{૪૨} રા-
ખેછે^{૪૧} (તે) — (એ બધું) તેને^{૨૫} (ઈઆને અશો જરતોસ્તને) આપ્યું.^{૨૫}

ખોલાસો: — (તે ગીધની જોવાની શક્તિ કેટલી ખારીક હોએછે તેવિશે
નીચે જણાવેછે.)

તે^{૪૪} (ગીધ) દેશથી^{૪૬} નવ ઘણા તફાવત સુધી,^{૪૫} જેટલું^{૫૧} એક મુઠ્ઠી
જેટલાં મ્હોટાં^{૪૭} કાચ્યાં ગોસ્તના કટકાને^{૪૮} જોએછે,^{૪૯} તેટલું^{૫૦} એક ચલક-
તી^{૫૩} સોએના^{૫૨} ચલકાતને^{૫૪} તેમજ તે સોએની^{૫૭} અણીને^{૫૮} (જોઈ શકેછે).

આહિ રય ખરેનંધ્રહુય તેમ યજ્ઞઈ સુરન્વત યસ્ન વેરેથદ્રેમ
અહુરધાતેમ; જઓથાખયો વેરેથદ્રેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમઈદે.

* એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૭-૨૩૮

† એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૫૧ મો.

યાઈશ દાતાઈશ પઓઈસ્યાઈશ અહુરહે. હઓમ યો ગવ બરેસ્મન
હિજવો-દંધુહંધુહ માંથય વચય બ્યઓથનય જઓથ્રાબ્યસય અરપુ-
ખંધએઈબ્યસય વાધજિબ્યો. ચેંધુહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પઈતી
વંધુહો મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા યાઓંધુહાંમયા
તાંસયા તાઓસયા *યજ્ઞમઈદે.

(કરદો ૧૪ મો) વેરેથ્રેમ^૧ અહુરધાતેમ^૨ યજ્ઞમઈદે.^૩ ચેરેસત્^૪
જરથુશ્ત્રો^૫ અહુરેમ મજદાંમ^૬ અહુર મજદ^૭ મઈન્યો^૮ સ્પેનિશ્ત^૯
દાતરે^{૧૦} ગએથનાંમ^{૧૧} અસ્તવઈતિનાંમ^{૧૨} અપાઉમ.^{૧૩} યત્^{૧૪} બ-
વાનિ^{૧૫} અઈવિ-સસ્તો^{૧૬} અઈવિશ-મરેતો^{૧૭} પોઉર-નરાંમ^{૧૮} લિખ-
પયતાંમ.^{૧૯} ચિશ^{૨૦} અંધુહે^{૨૧} અસ્તિ^{૨૨} બએપજો.^{૨૩}

હોરમજદના પેદા કીધેલા^૨ બેહૈરાંમ (ઇજદ)ને^૧ હમો વખાણીએ
છીએ.^૩ (પેગમબર) જરતોસ્તે^૫ (દાદાર) હોરમજદને^૬ પુછ્યું^૪ (કે) હાડ-
મંદ^{૧૨} જોહાંનના^{૧૧} અએ ધણોજ વૃદ્ધિ કરનાર^૮ મીનો,^૮ અરો^{૧૩} પેદા
કરનાર^{૧૦} હોરમજદ^૭ ! જ્યારે^{૧૪} દુઃખ દેનાર^{૧૬} પુસ્કળ માણસોમાં^{૧૮} (હું)
હારેલો^{૧૯} (તથા) જખમી^{૧૭} થાઉં,^{૧૫} (ત્યારે) તેનેમાટે^{૨૧} ઉપાય^{૨૩} શું^{૨૦} છે^{૨૨}?
(ઇઆને જખમને હું કેમ રજ લાઉ ?)

આઅત્^{૨૪} અઓત્^{૨૫} અહુરો મજદાઓ^{૨૬} મેરેધહે^{૨૭} પેષો-પરે-
નહે^{૨૮} વારેનજનહે^{૨૯} પરેનેમ^{૩૦} અયસએશ^{૩૧} સ્પિતમ^{૩૨} જરથુશ્ત્ર.^{૩૩}
અન પરેન^{૩૪} તનૂમ^{૩૫} અઈવિ-સિરોઈશ^{૩૬} અન પરેન^{૩૭} હુમેરેથેમ^{૩૮}
પઈતિ-સંધુહુએશ.^{૩૯}

ત્યારે^{૨૪} હોરમજદે^{૨૬} કહ્યું^{૨૫} કે, અએ સપેતમાન^{૩૨} જરતોસ્ત^{૩૩} ! પાંખ
ફફરાવતાં^{૨૮} † પેષો-પરેન^{૨૯} (નામના) પક્ષીના^{૨૭} પીછાં^{૩૦} તુંને શોધવાં જો-
ઈએ.^{૩૧} તે પીછાંથી^{૩૪} (તુંને) બદનને^{૩૫} ઘસરવું. જોઈએ,^{૩૬} (તથા) તે
પીછાંથી^{૩૭} (તારા) દુસ્મનને^{૩૮} બદ દુઆ દઈને હાંકી કાઢવું જોઈએ.^{૩૯}

* એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહૈરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૭-૨૩૮

† દાક્ટર સ્પીગલ તથા પ્રોફેસર યૂરિટ એઓએ ‘ પેષો-પરેન ’ને
વિશેષણ ગણીને એનો અર્થ ‘ ધ્રુવડના જેવા પીછાંવાળું ’ કરીને કીધોછે.

બોલાસો:—(એ વાત કેટલેક દરજ્જે શાહનામામાં જાણે સામની બીનામાં આવેલી સીમોર્ગના બીજાંને મળતી આવેછે.)

યા^{૪૦} નાઓ^{૪૧} બરધતિ^{૪૨} અસ્તવો^{૪૩} વા^{૪૪} તખમહે^{૪૫} મેરેધહે^{૪૬} પરેનવો^{૪૭} વા^{૪૮} તખમહે^{૪૯} મેરેધહે,^{૫૦} નએધ^{૫૧} ચિશ^{૫૨} રએવ^{૫૩} મ-
બય^{૫૪} જઈન્તિ^{૫૫} નએધ ક્રએએઈતિ,^{૫૬} પઉર્વ-હે^{૫૭} નેમો^{૫૮} બરધતિ,^{૫૯} પઉર્વ^{૬૦} બરેનાઓ^{૬૧} વીધારયેઈતિ^{૬૨} ઉપસ્તાંમ^{૬૩} મેરેધહે^{૬૪} પરેનો^{૬૫} મેરેધનાંમ,^{૬૬} તાઓ^{૬૭} અહુરો^{૬૮} સાસ્ત્રનાંમ^{૬૯} દંધહુપઈતિશ^{૭૦} નોઈત^{૭૧} સતેમ^{૭૨} જઈન્તિ^{૭૩} વીરજ^{૭૪} નોઈત^{૭૫} હકેરેત^{૭૬} જઈન્તિ^{૭૭} વએસ-
એપ^{૭૮} એઈમ^{૭૯} જઈન્તિ^{૮૦} ક્રપ અએઈતિ,^{૮૧}

(ઉપર જણાવેલાં “પેષો-પરેન” નામના) જોરાવર^{૪૫} પક્ષીના^{૪૬} હા-
ડકાં^{૪૩} અથવા^{૪૪} (તે) જોરાવર^{૪૯} પક્ષીના^{૫૦} બીજાં^{૪૭} આપણને^{૪૧} ટેકા
આપેછે,^{૪૨} (એટલા માટે) કોઈ બી^{૫૨} સમજી^{૫૩} માણસ^{૫૪} (તે પક્ષીને)
મારતું^{૫૫} નથી^{૫૧} અથવા હાંકી કાઢતું નથી,^{૫૬} (પણ) પેહેલાં તેને^{૫૭} નમ-
સ્કાર^{૫૮} કરેછે^{૫૯} (ઇઆને તેનેમાટે ઇજત રાખેછે), સખખ કે પક્ષીઓમાંના^{૬૬}
(તે) પક્ષીનું^{૬૪} બીજાં^{૬૫} (આપણને) પેહેલાં^{૬૦} જોરેહ^{૬૧} (તથા) મદદ^{૬૩}
આપેછે,^{૬૨} રાજ કરનારાઓનો^{૬૮} સાહેબ^{૬૯} (ઇઆને વડો) (જે) દેશનો
ધણી^{૭૦} (તથા) સો^{૭૨} પેહેલવાનને મારનાર^{૭૪} એક વખત^{૭૬} (બી) તેઓને^{૭૭}
(ઇઆને ઉપર જણાવેલાં પક્ષીને) મારતો^{૭૩} નથી^{૭૧} (અથવા) એ
ફટકા^{૭૮} મારતો^{૭૭} નથી,^{૭૫} (પણ) તેઓની નજદીક *જાએછે.^{૮૧}

વીરયે^{૮૨} તેરેસેન્તિ^{૮૩} પેરેનિને^{૮૪} અવથ^{૮૫} માવયચિત્^{૮૬} તન્વો;^{૮૭}
અવથ^{૮૮} માવયચિત્^{૮૯} તનુયે^{૯૦} વીરયે^{૯૧} તેરેસેન્તિ^{૯૨} દુશ-મઈન્યુશ^{૯૩}
અમેમય^{૯૪} વેરેથ્રેમય^{૯૫} નિધાતેમય^{૯૬} તનુયે^{૯૭} મનો,^{૯૮} ચિમ્^{૯૯}
વપાઓન્તે^{૧૦૦} અહુરાઓંધ્રહો,^{૧૦૧} વપાઓન્તે^{૧૦૨} આહૂઈશ્યાઓંધ્રહો,^{૧૦૩} વ-
પાઓન્તે^{૧૦૪} હુઓસવંધ્રહોનો;^{૧૦૫} તેમ^{૧૦૬} વપત^{૧૦૭} કવ ઉસ,^{૧૦૮} ચિમ્^{૧૦૯} અસ્યો
અર્ષ^{૧૧૦} બરધતિ,^{૧૧૧} ચિમ્^{૧૧૨} ઉશ્વો^{૧૧૩} વધઈરિશ^{૧૧૪} બરધતિ,^{૧૧૫} ચિમ્^{૧૧૬}
આફ્રશ^{૧૧૭} નાવય^{૧૧૮} બરધતિ,^{૧૧૯}

* એ ફકરાનો અર્થ મને પોતાને ખાતરી ભરેલો લગતો નથી, એના કરતાં વધારે સહી તરજીમો થવો જોઈએ.

જેમ^૫ મારા^૬ તનથી^૭ (ખીલેછે) (તેમ) સઘલાં^૮ (માણસ) (તે) પાંખવાળાંથી^૯ (ઇચ્છાને પક્ષીથી) ખીલેછે;^{૧૦} સઘલા^{૧૧} દુશ્મનો^{૧૨} મારા^{૧૩} તનથી^{૧૪} એટલામાટે^{૧૫} ખીલેછે^{૧૬} કે (મારા) તનમાં^{૧૭} (તથા) વિચારમાં^{૧૮} હિમ્મત^{૧૯} તથા ક્રોધ^{૨૦} મુકેલી^{૨૧} (છે). જેને^{૨૨} (ઇચ્છાને તે એજમતી પક્ષીને) સરદારો^{૨૩} બોલાવેછે,^{૨૪} સરદારનેલગતા^{૨૫} બોલાવેછે,^{૨૬} (તથા જેને) કેપ્પસર (પાદશાહ)ના ખાનદાનવાળાઓએ^{૨૭} *બોલાવ્યું.^{૨૮} તે (પક્ષી)ને^{૨૯} કેકાઉસ (પાદશાહ) બોલાવ્યું.^{૩૦}

બોલાસો:—(એની મતલબ એ કે ઉપર જણાવેલા મહાન પુર-
વાએ ખી તે પક્ષીના પીછથી કાએદો મેળવ્યો હતો.)

જે(પક્ષી)ને^{૩૧} ઘોડો^{૩૨} રાખેછે,^{૩૩} ભાર બરદાર^{૩૪} હું^{૩૫} રાખેછે^{૩૬}
(તથા) વેહેતું^{૩૭} પાણી^{૩૮} રાખેછે.^{૩૯}

બોલાસો:—ઉપલા ફકરામાં જણાવ્યા પ્રમાણે તે “ પેષો-પરેન ”
નામના પક્ષીના પીછની ખુખી હોવાથી, તે પક્ષીને ખુસ્કી તથા દરિયાની
મુસાફરી કરતી વખતે રાખવામાં આવતું હતું, એવું આએ ફકરા ઉપરથી
આપણને કાંઈક ઇશારો મળેછે.)

ચિમ્^{૪૦} શ્રએતઓનો^{૪૧} તખ્મો^{૪૨} બરત્ત^{૪૩} ચો^{૪૪} જનત^{૪૫} અજૂમ
દહાકેમ^{૪૬} શિજકનેમ^{૪૭} શિકમેરેઘેમ^{૪૮} કવશ-અપીમ^{૪૯} હજંધર-યઓ-
ક્તીમ^{૫૦} અપઓજંધહેમ^{૫૧} દએવીમ^{૫૨} ફુજેમ^{૫૩} અઘેમ^{૫૪} ગએથાઓ^{૫૫}
દવન્તેમ^{૫૬} યાંમ^{૫૭} અપઓજસ્તેમાંમ^{૫૮} ફુજેમ^{૫૯} ક્ય કેરેન્તત^{૬૦} અંધરો
મઈન્યુરા,^{૬૧} અવી^{૬૨} યાંમ^{૬૩} અસ્તવઈતીમ^{૬૪} ગએથાંમ^{૬૫} મહકાઈ^{૬૬}
અપહે^{૬૭} ગએથનાંમ^{૬૮}

જેને^{૬૯} (ઇચ્છાને તે પક્ષીને) જોરેમંદ^{૭૦} ફેરેદુન^{૭૧} (પાદશાહ) રાખતો
હતો;^{૭૨} જેણે^{૭૩} (ઇચ્છાને ફેરેદુને) ત્રણ મોહોડાંના,^{૭૪} ત્રણ માંથાના,^{૭૫}
છ આંખના,^{૭૬} હજાર (માણસના જેટલું) કોવત રાખનાર,^{૭૭} પુસ્કળ જોરે-
મંદ,^{૭૮} દેવને લગતો^{૭૯} દરજ^{૮૦} (તથા) (જે) (આએ) મુલુકોને વાસતે^{૮૧}
નુકસાન પોહોંચાડનાર^{૮૨} દરવંદ^{૮૩} (જે) ઝુલાક (તે)ને^{૮૪} માસ્યો;^{૮૫} જે^{૮૬}
ઘણાજ જોરેમંદ^{૮૭} દરજને^{૮૮} (ઇચ્છાને ઝુલાકને) આએ દુનિયાં^{૮૯} જે^{૯૦}

* અસલ એખારતમાં એ ક્રિયાપદ વર્તમાન કાળમાં છે:—(વષાઓન્તે)

હાડમંદ^{૪૪} (છે તેની) ઉપર^{૪૨} અરોધના^{૪૭} મુલુકાના^{૪૮} નાશનેમાટે^{૪૯} અંગ્રે-
મેન્યુરો^{૪૧} પેદા *ક્રીધો.^{૪૦}

અહિ રય ખરેનંધ્રહય તેમ યજ્ઞર્થ સુરન્વત યસ્ન વેરેશ્વમેમ
અહુરધાતેમ; જઓથ્રાખયો વેરેશ્વમેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમર્ધદે. યા-
ર્ધશ દાતાર્ધશ પઓર્ધસ્યાર્ધશ અહુરહે. હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન
હિજવો-દંધુહંધુહ માંથ્રય વયય ધ્યઓથનય જઓથ્રાખયસ્ય અ-
રુપુખંધએર્ધયસ્ય વાધ્વજિખયો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને
પર્ધતી વંધ્રહે મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત હયા યાઓંધ્રહાં-
મયા તાંસયા તાઓસયા †યજ્ઞમર્ધદે.

(કરદો ૧૫ મા) વેરેશ્વમેમ^૧ અહુરધાતેમ^૨ યજ્ઞમર્ધદે.^૩ વેરેશ્વમેમ^૪
અવિ ઈમત્ ન્માનેમ^૫ ગઓસૂરાખયો^૬ ખરેનો^૭ પર્ધરિ-વેરેન્વર્ધતિ,^૮
યથ^૯ હાઉ^{૧૦} મજ્જ^{૧૧} મેરેધો સએનો,^{૧૨} યથ^{૧૩} અવે^{૧૪} અપ્રાઓ^{૧૫} ઉપા-
પાઓ^{૧૬} મસિતો^{૧૭} ગર્ધરીશ^{૧૮} નિવાનેન્તી.^{૧૯}

હોરમજદના પેદા ક્રીધેલા^૨ બેહરાંમ (ઈજદ)ને^૧ હમો યાદ કરીએ
છીએ.^૩ જે પ્રમાણે^૬ તે^{૧૦} મ્હોટું^{૧૧} સીમોર્ગ (નામનું) પક્ષી^{૧૨} (તથા) જે
પ્રમાણે^{૧૩} આએ^{૧૪} પાણીથી ભરેલાં^{૧૬} મ્હોટાં^{૧૭} વાદલાં^{૧૫} પાહાડોને^{૧૮}
ઢાંકેછે,^{૧૯} (તે પ્રમાણે) બેહરાંમ^૪ (ઈજદ) આએ ઘેર (ઈઆને દુનિયાં)ને^૫
(પોતાના) હથિયારોની મારફતે^૬ ખોરેહથી^૭ આસપાસ ઢાંકેછે.^૮

અહિ રય ખરેનંધ્રહય તેમ યજ્ઞર્થ સુરન્વત યસ્ન વેરેશ્વમેમ
અહુરધાતેમ; જઓથ્રાખયો વેરેશ્વમેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમર્ધદે. યા-
ર્ધશ દાતાર્ધશ પઓર્ધસ્યાર્ધશ અહુરહે. હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન
હિજવો-દંધુહંધુહ માંથ્રય વયય ધ્યઓથનય જઓથ્રાખયસ્ય અ-
રુપુખંધએર્ધયસ્ય વાધ્વજિખયો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને
પર્ધતી વંધ્રહે મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત હયા યાઓંધ્રહાં-
મયા તાંસયા તાઓસયા †યજ્ઞમર્ધદે.

* એજ ફકરો ઈજસ્નેના ૯ મા હા (હાવતીમ)ના ૮ મા ફકરામાં આવેછે.

† એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૭-૨૩૮

‡ એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફા ૨૩૭-૨૩૮

(કરદો ૧૬ મા) વેરેશ્વરેમ^૧ અહુરધાતેમ^૨ યજ્ઞમધદે.^૩ ચેરેસત્^૪
જરથુશ્ત્રો^૫ અહુરેમ મજદાંમ^૬ અહુર મજદ^૭ મધન્યો^૮ સ્પેનિશત^૯
દાતરે^{૧૦} ગએથનાંમ^{૧૧} અસ્તવધતિનાંમ^{૧૨} અપાઉમ.^{૧૩} ક્વ^{૧૪} અસ્તિ^{૧૫}
વેરેશ્વરે^{૧૬} અહુરધાતે^{૧૭} નાંમ-અજ્ઞપાધતિશ^{૧૮} ક્વ^{૧૯} ઉપસ્તૂર્ધ-
તિશ^{૨૦} ક્વ^{૨૧} નિસ્તૂર્ધતિશ^{૨૨}

હોરમજદના પેદા કીધેલા^૨ બેહરાંમ (ઇજદ)ને^૧ હમો યાદ કરીએ
છીએ.^૩ (પેગમખર) જરતોશ્તે^૫ (દાદાર) હોરમજદને^૬ પુછ્યું^૪ (કે) હાડમંદ^{૧૨}
જેહાંનના^{૧૧} અએ ધણોજ વૃદ્ધિ કરનાર^૯ મીનો,^૮ અશો^{૧૩} પેદા કરનાર^{૧૦}
હોરમજદ^૭ ! કેહી જગાએ^{૧૪} હોરમજદના પેદા કીધેલા બેહરાંમ (ઇજદ)ના^{૧૭}
નામની આરાધણા^{૧૮} છે^{૧૫} ? ક્યાંહાં^{૧૯} વખાણ^{૨૦} (તથા) ક્યાંહાં^{૨૧} તારીફ^{૨૨} (છે) ?

ખોલાસો:—(બેહરાંમ ઇજદને તેનું નામ દેઈને કેહી જગાએ આ-
રાધણા કરવામાં આવેછે તથા ક્યાંહાં તેની વખાણ ગાવામાં આવેછે.)

આઅત્^{૨૩} અઓત્^{૨૪} અહુરે મજદાઓ,^{૨૫} યત્^{૨૬} સ્પાધ^{૨૭}
હનજસાઓન્તે^{૨૮} સ્પિતમ^{૨૯} જરથુશ્ત્ર^{૩૦} રશતેમ^{૩૧} રસ્મ.^{૩૨} કતરસચિત્^{૩૩}
વિશ્તાઓંધ્રહો^{૩૪} અહ્મ્ય^{૩૫} નોઈત્^{૩૬} વન્યાઓન્તે,^{૩૭} જતાઓંધ્રહો^{૩૮}
અહ્મ્ય^{૩૯} નોઈત્^{૪૦} જન્યાઓન્તે.^{૪૧} જતંધ્રે^{૪૨} ચેરેનાઓ^{૪૩} વીધાર-
યોઈશ^{૪૪} અવિ પથાંમ;^{૪૫} કતરસચિત્^{૪૬} યતારો^{૪૭} યોઉરવો^{૪૮} કાય-
જાઈતે,^{૪૯} અમો^{૫૦} હુતાશ્તો^{૫૧} હુરઓધો^{૫૨} વેરેશ્વરો^{૫૩} અહુરધાતો^{૫૪}
અતારો^{૫૫} વેરેશ્વરો^{૫૬} હુચઈતે.^{૫૭}

ત્યારે^{૨૩} હોરમજદે^{૨૫} જવાબ આપ્યો^{૨૪} કે અએ સપેતમાન^{૨૬} જર-
તોશ્ત્ર^{૩૦} ! જે જગાએ^{૨૯} ખરાખર ખેંચેલી^{૩૧} સફસાયે^{૩૨} લશ્કરો^{૩૩} એક
ખીજસાયે મળે^{૩૪} (તે જગાએ બેહરાંમ ઇજદને યાદ કરવામાં આવેછે તથા
તેની સ્તુતિ ગાવામાં આવેછે). કોઈખી^{૩૫} લડાયક^{૩૬} એ (લડાઈ)માં^{૩૭}
માર ખાતા^{૩૮} નથી,^{૩૯} (તથા) મારનારાઓ^{૪૦} (ખી) એ (લડાઈ)માં^{૪૧} માર
ખાતા^{૪૨} નથી^{૪૩} (ઇઆને હારતા નથી). રસ્તામાં^{૪૪} (તે એજમતી) ખીછ^{૪૫}
તુંને હાતમાં ધરવું જોઈએ.^{૪૬} એ (લશ્કર)માંથી જે^{૪૭} પેહેલાં^{૪૮} (બેહરાંમ
ઇજદને) ઇજેછે^{૪૯} તેની તરફ,^{૫૦} સુંદર ખનાવેલા^{૫૧} (તથા) ખુખસુરત^{૫૨}
'અમ'^{૫૩} (ઇઆને હિમ્મત આપનાર ફરેશ્તો) (તથા) હોરમજદનો પેદા
કીધેલો^{૫૪} બેહરાંમ^{૫૫} (ઇજદ) કૃતેહસાયે^{૫૬} પુકે ચાલેછે.^{૫૭}

અમેમય^{૫૮} વેરેશ્વમેમય^{૫૯} આફીનામિ,^{૬૦} દ પાતાર^{૬૧} દ નિપાતાર^{૬૨}
દ નિશહરેતાર,^{૬૩} દ^{૬૪} અધવઓજેન્^{૬૫} દ^{૬૬} વિધવઓજેન્^{૬૭} દ^{૬૮} ક-
ધવઓજેન્,^{૬૯} દ^{૭૦} આમરેજેન્^{૭૧} દ^{૭૨} વીમરેજેન્^{૭૩} દ^{૭૪} કમરેજેન્.^{૭૫}

અમ^{૫૮} (ઈઆને હિમ્મત આપનાર ફરેસ્તો) તથા બેહરંમ^{૫૯} (ઈજદ)
(ઈઆને ફતેહ આપનાર ફરેસ્તો) (જે) બે બંચાવનાર,^{૬૧} બે રક્ષણ કરનાર^{૬૨}
(તથા) બે પાસખાની કરનાર (છે તેઓ)ને^{૬૩} હું વખાણું છું.^{૬૦} (તે) બે^{૬૪}
(ઈઆને હિમ્મત અને ફતેહ) (દુશ્મનોને) હાંકી કાઢાડે છે;^{૬૫} (તે) બે^{૬૬}
(દુશ્મનોને) વધારે હાંકી કાઢાડે છે;^{૬૭} (તે) બે^{૬૮} (દુશ્મનોને) આગળ
હાંકી કાઢાડે છે;^{૬૯} (તે) બે^{૭૦} (દુશ્મનોને) સાફ કરી નાખે છે;^{૭૧} (તે) બે^{૭૨}
(દુશ્મનોને) વધારે સાફ કરી નાખે છે;^{૭૩} (તે) બે^{૭૪} (દુશ્મનોને) આગળ
ધસડી નાખે છે.^{૭૫}

*જરથુશ્ત્ર^{૭૬} અએતેમ^{૭૭} માંથ્રેમ^{૭૮} મા ફદએસયોઈશ,^{૭૯} અ-
ન્યત્^{૮૦} પિથ્રે^{૮૧} વા^{૮૨} પુથ્રાઈ^{૮૩} પ્રાથ્રે^{૮૪} વા^{૮૫} હુધો-જ્ઞતાઈ^{૮૬} આથ્રવ-
નાઈ^{૮૭} વા^{૮૮} *થ્રાયઓને.^{૮૯} અએતએય^{૯૦} તે^{૯૧} વાયો^{૯૨} ચોઈ^{૯૩} ઉઘ્ર^{૯૪}
આસ્^{૯૫} દેરેજર^{૯૬} આસ્^{૯૭} ઉઘ્ર^{૯૮} આસ્^{૯૯} વ્યાખઈને^{૧૦૦} આસ્^{૧૦૧}
ઉઘ્ર^{૧૦૨} આસ્^{૧૦૩} વેરેશ્વમે^{૧૦૪} આસ્^{૧૦૫} ઉઘ્ર^{૧૦૬} આસ્^{૧૦૭} બએષજય^{૧૦૮} આસ્.^{૧૦૯}
અએતએય^{૧૧૦} તે^{૧૧૧} વાયો^{૧૧૨} ચોઈ^{૧૧૩} પેષેમચિત્^{૧૧૪} સારેમ^{૧૧૫} બુનજ-
ઈન્તિ,^{૧૧૬} ઉજગેરેષેમચિત્^{૧૧૭} સ્નથેમ^{૧૧૮} અપષ^{૧૧૯} અપ-અન્વન્તિ.^{૧૨૦}

(દાદાર હોરમજદ કેહેછે) અએ જરતોસ્ત^{૭૬} ! આએ^{૭૭} માંથ્ર^{૭૮} છો-
કરાવાળા^{૮૩} બાપ,^{૮૧} અથવા^{૮૨} એક ભાઈ^{૮૪} જેની સાથે ખીજો જનમેલો
હોએ^{૮૬} (ઈઆને એક ભાઈ જેને ખીજો ભાઈ અથવા બેહેન હોએ),
અથવા^{૮૫} †ત્રણ પંથવાળા^{૮૯} આશ્રવન^{૮૭}—(એ ત્રણ) સિવાય^{૯૦} (ખીજા
કોઈને) તું શિખવતો ના.^{૯૬}

* એજ વાક્ય (“જરથુશ્ત્ર”થી તે “આયઓને” સુધી) પોરદાદ
યજ્ઞના ૧૦ મા ફકરામાં આવેછે.

† એ ‘ત્રણ પંથ’નો ખોલાસો દાકટર હાઉગ ‘હરખદ, મોખેદ અને
દસ્તુર’ એ પ્રમાણે કરેછે. અગરજો ‘આયઓને’ ખોલને ‘આય’ (ત્રણ)
ઉપરથી લીધાને બદલે, ધાતુ ‘આ’ (પોષણ કરવું) ઉપરથી લઈએ તો
‘આશ્રવનાઈ આયઓને’નો અર્થ “(ગરીબનું) પોષણ કરનાર આશ્રવન”
એ પ્રમાણે ખી થઈ શકે.

(અએ જરતોસ્ત !) તે^{૬૦} વચનો^{૬૨} (ઈઆને ઉપરના ફકરામાં જણાવેલા માંત્રના સખુનો) તારેમાટે^{૬૫} (છે).

ખોલાસો:—(તે સખુનો કેવા છે તેની સિક્ત નીચે જણાવેછે.)
જે^{૬૩} (સખુનો) એજમતી^{૬૪} *છે^{૬૫} (તથા) હિમ્મત આપનારા^{૬૬} છે^{૬૭};
(તે સખુનો) મીજલસમાં ખેસનારનેમાટે^{૧૦૦} એજમતી^{૬૮} છે,^{૬૯} (તે સખુનો)
ફતેહનેમાટે^{૭૦} એજમતી^{૭૧} છે,^{૭૨} કૌવત આપનારા^{૭૩} (તથા) તંદરોસ્તી આપ-
નારા^{૭૪} છે.^{૭૫} (અએ જરતોસ્ત !) તે^{૧૦} વચનો^{૧૨} તારેમાટે^{૧૧} (છે), કે જે^{૧૩}
પાપી^{૧૪} માંથાને^{૧૫} પાક કરેછે,^{૧૬} (તથા) મારવાનેમાટે) હંચે ધરેલાં^{૧૭} હથિ-
યારને^{૧૮} પાછું હતાવીને^{૧૯} અસર વગરનું કરેછે.^{૨૦}

અહિ રય ખરેનંધ્રહય તેમ્ યજ્ઞર્ધ સુરન્વત યસ્ન વેરેથદ્યેમ
અહુરધાતેમ્; જઓથાખયો વેરેથદ્યેમ અહુરધાતેમ્ યજ્ઞમર્ધદે. યા-
ર્ધશ દાતાર્ધશ પઓર્ધશ્યાર્ધશ અહુરદે. હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન
હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ માંથય વચય યઓથનય જઓથાખયસય અ-
રુપુખંધએર્ધખયસય વાધજિખયો. ચેંધ્રહ હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને
પર્ધતી વંધ્રહો મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત હયા યાઓંધ્રહાં-
મયા તાંસયા તાઓસયા †યજ્ઞમર્ધદે.

(કરદો ૧૭ મો) વેરેથદ્યેમ^૧ અહુરધાતેમ્^૨ યજ્ઞમર્ધદે.^૩ ચો^૪ વી-
રાજર્ધતિ^૫ અન્તરે^૬ રાશત^૭ રસ્મન,^૮ આય પરય ચેરેસર્ધતિ^૯ હુધ મિથ્ર^{૧૦}
હુધ રખનુ;^{૧૧} કા^{૧૨} મિથ્રેમ્^{૧૩} અર્ધવિ-હુજર્ધતિ,^{૧૪} કા^{૧૫} રખનૂમ્^{૧૬} પર્ધતિ-
ર્ધરિનખિત,^{૧૭} કહ્માર્ધ^{૧૮} યસ્કેમય^{૧૯} મહુરકેમય^{૨૦} અજેમ્^{૨૧} બક્ષાનિ^{૨૨}
ક્ષયઓ.^{૨૩}

હોરમજ્જદના પેદા કીધેલા^૨ બેહરાંમ (ઈજ્જદ)ને^૧ હમો વખાણીએ
છીએ;^૩ જે^૪ (બેહરાંમ ઈજ્જદ) ખરાખર ખેંચેલી^૫ લશ્કરની સફની^૬ વચ્ચે^૭
હોકમ કરવાનેમાટે આસપાસ જાએછે,^૮ (અને ત્યાર પછી) મેહર
(ઈજ્જદ)ની સાથે^{૧૦} (તથા) રસ્ને (ઈજ્જદ)ની સાથે^{૧૧} (તે લશ્કરના માણસોને)

* “આસ્” ક્રિયાપદ અપૂર્ણ બૂતકાળ પરસ્મૈપદ ૩ જો પુરૂષ એક વચનના રૂપમાં છે.

† એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફો ૨૩૭-૨૩૮

(નીચે પ્રમાણે) પુછેછે:—કીઓ શખ્સ^{૧૨} મેહર (ધજદ)ને^{૧૩} ઠગેછે?^{૧૪} કીઓ શખ્સ^{૧૫} રસ્ને (ધજદ)ને^{૧૬} ખાલી કરી નાખેછે^{૧૭}?

ખોલાસો:—(કીઓ શખ્સ પોતાનો આપેલા કાલ તોડેછે તથા સરચાઈનો નાશ કરેછે ?)

હું^{૨૧} (જે) શક્તિવાન^{૨૩} (અથવા હાકમી ચલાવનાર^{૨૩}) (છેઉં તે) કોણને^{૨૮} દરદ^{૨૯} તથા મોત^{૨૦} આપું.^{૨૨}

આઅત્^{૨૪} અઓત્^{૨૫} અહુરે મજદાઓ,^{૨૬} યિમ્^{૨૭} મખ્યાક^{૨૮} કાયજાઓન્તે^{૨૯} વેરેશ્વો^{૩૦} અહુરધાતો,^{૩૧} દાત-હૈ^{૩૨} યિમ્^{૩૩} શક્યેઈતિ^{૩૪} દાઈત્યોતેમો^{૩૫} યસ્નસ્ય^{૩૬} વહ્નસ્ય^{૩૭} અષાત્ હ્ય યત્ વહિશતાત્.^{૩૮} *નાઈત્^{૩૯} ઈશ્વર^{૪૦} અઈશ્વાઓ દંધહાવો^{૪૧} કાંશ દ્યાત્^{૪૨} હ્યેન,^{૪૩} નાઈત્^{૪૪} વોઈદ્ધિ^{૪૫} નાઈત્^{૪૬} પામ^{૪૭} નાઈત્^{૪૮} કપસ્તિશ્વ,^{૪૯} નાઈત્^{૫૦} હ્યેન્યો^{૫૧} રથો^{૫૨} નાઈત્^{૫૩} ઉજગેરેમો^{૫૪} દ્રક્ષો.^{૫૫}

ત્યારે^{૨૪} હોરમજદે^{૨૬} જવાબ આપ્યો કે^{૨૫} જ્યારે^{૨૭} માણસો^{૨૮} હોર-મજદના પેદા કીધેલા^{૩૧} બેહરાંમ (ધજદ)ને^{૩૦} ઇજેછે,^{૨૯} (તથા) જ્યારે^{૩૩} સઉથી સરસ સરચાઈથી^{૩૮} (થએલી) સઉથી લાયક^{૩૫} ઇજરને^{૩૬} તથા આરાધણા^{૩૭} તેનેમાટે રેહેછે,^{૩૮} (ઈઆને જ્યારે ખાલેસ તથા પાક દિલથી બેહરાંમ ઇજદને લાયકની ઇજરને કરવામાં આવેછે ત્યારે), એ તરફ^{૪૦} (ઈઆને) ઇરાન દેશો તરફ^{૪૧} નહીં^{૩૯} લશ્કર,^{૪૩} નહીં^{૪૪} સંકટ,^{૪૫} નહીં^{૪૬} †દરદ,^{૪૭} નહીં^{૪૮} કપટ,^{૪૯} નહીં^{૫૦} (દુશ્મનના) લશ્કરને લગતી^{૫૧} ગાડી^{૫૨} (અથવા) નહીં^{૫૩} (દુશ્મનનો) ઉંચો પકડેલો^{૫૪} વાવતો^{૫૫} ‡આવી શકે.^{૪૨}

પઈતિ દિમ્^{૫૬} પેરેસત્^{૫૭} જરથુશ્ત્રો,^{૫૮} કત્^{૫૯} જી^{૬૦} અસ્તિ^{૬૧}

* હઈથી ઇઆને “નાઈત્ ઈશ્વર અઈશ્વાઓ દંધહાવો”થી તે સફે ૨૬૪ મે આવેલા “બએવરેદ્ધાઈ અહાંકતદ્ધાઈશ્વ” સુધીનો ભાગ તીર યજ્ઞના પદ થી તે ૬૧ મા સુધીના ફકરાઓમાં પણ આવેછે.

† “પામ” ખોલનો અસલ અર્થ (સંસ્કૃત પામન્ને ખરાખર મળતો) “ચામડી ઉપર થતી કીડ-ખુજલી, ચામડી ઉપર થતા કુદ્દા” કરીને થાયેછે.

‡ ‘દ્યાત’ ક્રિયાપદનો અસલ અર્થ “હોઈ શકે” થાયેછે. એ ક્રિયાપદ “અહ” (હોવું) ધાતુ ઉપરથી રાક્યાર્થે ૩ જો પુરૂષ એક વચનના રૂપમાં છે.

અહુર મજદૈર વેરેથ્રદ્રહે^{૬૩} અહુરધાતહે^{૬૪} દાર્ધયોતેમો^{૬૫} યસ્નસય^{૬૬}
વહ્નસય^{૬૭} અપાત્ હય યત્ વહિરતાત્.^{૬૮}

(પેગમખર) જરતોસ્તે^{૫૮} તેને^{૫૯} (ધમ્માને દાદાર હોરમજદને) પુછયું
કે, ^{૫૭} અએ હોરમજદ !^{૬૨} સઉથી સરસ સચ્ચાઈથી^{૬૬} (થએલી) હોરમજ-
દના પેદા કીધેલા^{૬૪} બેહરંમ (ધજદ)ની^{૬૩} સઉથી લાયક^{૬૫} ધજસ્ને^{૬૬} તથા
આરાધણા^{૬૭} ખરેખર^{૬૦} કુધ^{૫૯} છે ?^{૬૧}

આઅત્^{૬૯} અઓત્^{૭૦} અહુરો મજદાઓ,^{૭૧} જઓથાઓ^{૭૨} હે^{૭૩}
ઉજખારયેન્^{૭૪} અઈસ્થાઓ દંધ્રહુવો,^{૭૫} ખરેસ્મ^{૭૬} હે^{૭૭} સ્તેરેનયેન્^{૭૮}
અઈસ્થાઓ દંધ્રહુવો,^{૭૯} પસૂમ^{૮૦} હે^{૮૧} પચયેન્^{૮૨} અઈસ્થાઓ દંધ્ર-
હુવો,^{૮૩} અઉરુપેમ^{૮૪} વા^{૮૫} વોહુ-ગઓનેમ^{૮૬} વા^{૮૭} કાચિત્^{૮૮} વા^{૮૯}
ગઓનેનાંમ^{૯૦} હુઓમો-ગઓનેમ.^{૯૧}

ત્યારે^{૯૨} (દાદાર) હોરમજદે^{૭૧} જવાબ આપ્યો કે, ^{૭૦} ધરાન દેશ^{૭૧} (ના
લોકો) તેનેમાટે^{૭૩} (ધમ્માને બેહરંમ ધજદનેમાટે) જોર^{૭૨} (ધમ્માને ક્રિયાનો
સામાન) લઈ જાએ, ^{૭૪} ધરાન દેશ^{૭૬} (ના લોકો) તેનેમાટે^{૭૭} ખરસમ^{૭૮}
પાંથરે,^{૭૯} ધરાન દેશ^{૮૩} (ના લોકો) તેનેમાટે^{૮૧} કપીલા રંગનું^{૮૪} અથવા^{૮૫}
સારા રંગનું^{૮૬} અથવાતો^{૮૭} રંગોમાંના^{૮૮} કાઈબી^{૮૯} હોમને રંગના^{૯૦} ગો-
રૂપદને^{૯૧} પકાવે.^{૯૨}

મા^{૯૨} હે^{૯૩} મઈસ્યો^{૯૪} ગેઉર્વયોઈત્,^{૯૫} મા^{૯૬} જહિક^{૯૭} મા^{૯૮} અ-
પઓવો^{૯૯} અસાવયત્-ગાથો^{૧૦૦} અહુમેરેક્ષ્^{૧૦૧} પઈત્યારેનો^{૧૦૨} ઈમાંમ^{૧૦૩} દ-
ઓનાંમ^{૧૦૪} યાંમ^{૧૦૫} આહૂઈરીમ^{૧૦૬} જરથુશ્ત્રીમ.^{૧૦૭}

ખોલાસો:—(બેહરંમ ધજદની નેયતે ઈજેલી ચીજો નીચે જણાવે-
વેલા શખસોથી લેવાએ ખી નહી અને ખવાએ ખી નહી.)

(ઉપર જણાવેલી) તે(ઈજેલી ચીજો)ને^{૯૩} ગુનેહગાર માણસ^{૯૪}
હાતમાં પકડે^{૯૫} નહી, ^{૯૨} છિનાલ^{૯૭} (ખી) નહી^{૯૬} (હાતમાં પકડે), (અથવા)
અશોઈને તોડનાર^{૯૯} ગાઠ ગાઈને નહી ભણનાર,^{૧૦૦} દુનિયાંને ખરાબ
કરનાર^{૧૦૧} (તથા) આએ^{૧૦૩} દીન^{૧૦૪} કે જે^{૧૦૫} હોરમજદી^{૧૦૬} જરતોસ્તી^{૧૦૭} તેની સાંભે
થનાર^{૧૦૮} (ધમ્માને દીન દુશ્મન) (તે ખી તે ઈજેલી ચીજોને) (હાતમાં)
નહી^{૯૯} (પકડે).

યેજિ-શે^૧ મઈસ્યો^૨ ગેઉર્વયાત્^૩ જહિક^૪ વા^૫ અપઓવો^૬
વા^૭ અસાવયત્-ગાથો^૮ અહુમેરેક્ષ^૯ પઈત્યારેનો^{૧૦} ઈમાંમ^{૧૧} દએ-
નાંમ^{૧૨} યાંમ^{૧૩} આહૂઈરીમ^{૧૪} જરથુશ્ત્રીમ^{૧૫} પર બએપજ^{૧૬} હય-
ઈતે^{૧૭} વેરેથ્રદ્રો^{૧૮} અહુરધાતો.^{૧૯}

(પણ) અગરજો તે(ઈજેલી ચીજો)ને ગુનેહગાર માણસ^{૨૦}
અથવા^{૨૧} છિનાલ^{૨૨} અથવાતો^{૨૩} અશોઈને તોડનાર,^{૨૪} ગાઠા ગાઈને
નહી ભણનાર,^{૨૫} દુનિયાંને ખરાબ કરનાર^{૨૬} (તથા) આએ^{૨૭} દીન^{૨૮}
કે જે^{૨૯} હોરમજદી^{૩૦} જરતોસ્તી^{૩૧} તેની સાંભે થનાર^{૩૨} (ઈઆને દીન
દુશ્મન) (તે ઈજેલી ચીજોને) હાતમાં પકડે તો,^{૩૩} હોરમજદનો પેદા કી-
ધેલો^{૩૪} બેહરાંમ ઈજદ^{૩૫} તંદરોસ્તીના ઉપાય^{૩૬} *છિનવી લેછે.^{૩૭}

ખોલાસો:--(તેથી શું ખરાબી થાએછે તે વિશે નીચે જણાવેછે.)

હુમથ^{૩૮} અઈસ્યાબયો દંધ્રહુબયો^{૩૯} વોઈદ્રાઓ^{૪૦} જસાઓન્તિ.^{૪૧}
હુથમ^{૪૨} અઈસ્યાબયો દંધ્રહુબયો^{૪૩} હુએન^{૪૪} કૃપતાઓન્તિ.^{૪૫} હુથમ^{૪૬}
અઈસ્યાબયો દંધ્રહુબયો^{૪૭} જન્યાઓન્તે^{૪૮} પન્યસદ્રાઈ^{૪૯} સતદ્રાઈશ્ય,^{૫૦}
સતદ્રાઈ^{૫૧} હજંધ્રરદ્રાઈશ્ય,^{૫૨} હજંધ્રરદ્રાઈ^{૫૩} બએવરેદ્રાઈશ્ય,^{૫૪} બએ-
વરેદ્રાઈ^{૫૫} અહાંક્ષતદ્રાઈશ્ય.^{૫૬}

(તેથી) એક સરખી રીતે^{૫૭} ઈરાન દેશોને^{૫૮} સંકટો^{૫૯} પોહોંચે,^{૬૦}
એક સરખી રીતે^{૬૧} ઈરાન દેશો ઉપર^{૬૨} લશ્કર^{૬૩} ધસારો કરેછે,^{૬૪} એક
સરખી રીતે^{૬૫} ઈરાન દેશો ઉપર^{૬૬} (તે લશ્કર) પચાસથી^{૬૭} સો ધણો,^{૬૮}
સોથી^{૬૯} હજાર ધણો,^{૭૦} હજારથી^{૭૧} દશ હજાર ધણો,^{૭૨} દશ હજારથી^{૭૩} અ-
ગણિત ધણો^{૭૪} માર મારેછે.^{૭૫}

અધાત્ ઉઈતિ કૃવષત વેરેથ્રદ્રો અહુરધાતો, નોઈત્ નરો યસુઓ
બહુમ્યો ગેઉશ ઉર્વ દામિ-દાતો; યત્ નૂરેમ વ્યામખુર દએવ મળ્યાક
દએવયાજો વોહુનીમ વા તાયયેઈન્તિ કૃષએકેમ વા †કૃષિન્યન્તિ.

* ‘પર-હયઈતે’ ઈઆને લઈ લેછે, છિનવી લેછે. ‘હયઈતે’ ઈઆને
પુઠે ચાલેછે, પછવાડે જાએછે.

† એ કકરાનો આખો સલસલાબંદ અર્થ મને સમજ નથી પડતો,
દરેક બોલ છુટો સમજ પડેછે.

યત્ નૂરેમ્^૧ વ્યામખુર^૨ દએવ^૩ મખ્યાક^૪ દએવયાજ્ઞે^૫ અવિ^૬ આત-
રેમ્^૭ આખરેન્તિ^૮ અએતયાઓ^૯ ઉર્વરયાઓ,^{૧૦} યા^{૧૧} વઓએ^{૧૨} હપેરે-
સિ^{૧૩} નાંમ,^{૧૪} અએતેમ્^{૧૫} અએસ્મેમ્^{૧૬} યો^{૧૭} વઓએ^{૧૮} નેમેલક^{૧૯} નાંમ.^{૨૦}

હમણા^૧ *વ્યામખુર^૨ (નામના) દેવો^૩ (તથા) દેવની આરાધણા કર-
નારા^૪ માણસો^૫ આએ^૬ ઝાડ^૭ કે જે^૮ †હપેરેસિ^૯ ને^{૧૦} નામે^{૧૧} ઓ-
ળખાએછે,^{૧૨} (તથા) આએ^{૧૩} લાકડું^{૧૪} કે જે^{૧૫} †નેમેલક^{૧૬} ને^{૧૭} નામે^{૧૮}
ઓળખાએછે^{૧૯} (તેને) આતશની^{૨૦} નજદીક^{૨૧} (ખાળવાનેમાટે) લઈ જાએછે.^{૨૨}

યત્ નૂરેમ્^{૨૧} વ્યામખુર^{૨૨} દએવ^{૨૩} મખ્યાક^{૨૪} દએવયાજ્ઞે^{૨૫} ક્ષા
પરશ્તીમ્^{૨૬} નામયેઈન્તિ,^{૨૭} વી મઈધ્યાંતેમ્^{૨૮} ક્ષપાનયેઈન્તિ,^{૨૯} વીર્યે^{૩૦}
હન્દાંમ^{૩૧} ગ્રજયેઈન્તિ,^{૩૨} જન^{૩૩} હો^{૩૪} સઈધિન્^{૩૫} નાઈત્^{૩૬} જનેન્^{૩૭}
હૃધ^{૩૮} હો^{૩૯} સઈધિન્^{૪૦} નાઈત્^{૪૧} હૃધેન્^{૪૨} યત્ નૂરેમ્^{૪૩} વ્યામખુર^{૪૪}
દએવ^{૪૫} મખ્યાક^{૪૬} દએવયાજ્ઞે^{૪૭} ઉષિ^{૪૮} પઈરિ-દારયેઈન્તિ^{૪૯}, દએમ્^{૫૦}
હો^{૫૧} પઈરિ-ઉર્વએસયેઈતિ.^{૫૨}

હમણા^{૨૧} *વ્યામખુર^{૨૨} (નામના) દેવો^{૨૩} (તથા) દેવની આરાધણા
કરનારા^{૨૪} માણસો^{૨૫} (પોતાની) પીઠ^{૨૬} વાંકી કરેછે,^{૨૭} કમ્મર^{૨૮} ખેંચેછે^{૨૯}
(તથા) (પોતાના શરીરના) તમામ^{૩૦} સાંધાઓને^{૩૧} સીધા કરેછે.^{૩૨}

* * * હમણા^{૪૩} *વ્યામખુર^{૪૪} (નામના) દેવો^{૪૫} (તથા)
દેવની આરાધણા કરનારા^{૪૬} માણસો^{૪૭} (ખીજઓની) અક્કલને^{૪૮} વાંકી

* ‘વ્યામખુર’ના અર્થ દાક્ટર સ્પીગલે ‘ચીરી નાખનારા, ફાડી ના-
ખનારા’ કીધોછે, પ્રોફેસર હારલે એ બોલને સંસ્કૃત અમ્ ધાતુ ઉપરથી
નિકળેલો ગણીને એનો અર્થ ‘અપમાન આપનારા, હસી કાહાડનારા,
જોસ્સાવાળા’ કીધોછે.

† ‘હપેરેસિ’ અને ‘ નેમેલક ’-એ ખાળવાના કામમાં નહીં લાવવા
લાયક કોઈ જાતના લીલા અને ખરાબ લાકડાં હોવાં જોઈએ. ‘નેમેલક’
બોલનો અર્થ તો તેનો ધાતુ ‘નમ્’ (ઈઆને લીલું, ભીનું) ઉપરથીજ જણાઈ
આવેછે. જરતોસ્તી ધરમ પ્રમાણે જેતાં ખાળવાના લાકડાં તદન સુકાં
જોઈ તપાસીને સાફ કીધેલાં હોવાં જોઈએ. (જુઓ આતશ નીઆએશ.)

નાએછે,^{૪૯} (તથા) (તેઓની) જોવાની શક્તિને^{૫૦} આસપાસ ઘેરી *લેછે.^{૫૨}

અહિ રય ખરેનંધ્રહય તેમ યજ્ઞર્થ સુરૂપત યસ્ન વેરેશ્વરેમ અહુરધાતેમ; જઓઆખ્યો વેરેશ્વરેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમર્ધદે. યાઈશ દાતાઈશ પઓઈશ્યાઈશ અહુરહે. હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન હિજવો-દંધહંધહ માંશ્રય વચય ધ્યઓચનય જઓઆખ્યસય અરુષુખધએઈ-ખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઈતી વંધ્રહેા મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત હયા યાઓંધ્રહાંમયા તાંસયા તા-ઓસયા †યજ્ઞમર્ધદે.

(કરદો ૧૮ મો) વેરેશ્વરેમ^૧ અહુરધાતેમ^૨ યજ્ઞમર્ધદે.^૩ હઓ-મેમ^૪ બઈરે^૫ સાઈરિ-બઓધેમ^૬ હઓમેમ^૭ વેરેશ્વાજનેમ^૮ બઈરે,^૯ નિપાતારેમ^{૧૦} વોહુ^{૧૧} બઈરે,^{૧૨} નિપાતારેમ^{૧૩} તનુયે^{૧૪} બઈરે,^{૧૫} હઓ-મેમ^{૧૬} યિમ^{૧૭} ‡નિવજઈતિ^{૧૮} નિવન્દાત્ત^{૧૯} અપયેઈતિ^{૨૦} દુશ્મઈન્યઓત્ત^{૨૧} આ પેષન હય.^{૨૨} યથ^{૨૩} અજેમ^{૨૪} અઓમ^{૨૫} સ્પાધેમ^{૨૬} વનાનિ,^{૨૭} યથ^{૨૮} અજેમ^{૨૯} અઓમ^{૩૦} સ્પાધેમ^{૩૧} નિવનાનિ,^{૩૨} યથ^{૩૩} અજેમ^{૩૪} અઓમ^{૩૫} સ્પાધેમ^{૩૬} નિજનાનિ,^{૩૭} ચો^{૩૮} મે પરકાત્ત^{૩૯} વજઈતિ.^{૪૦}

હોરમજદના પેદા કીધેલા^૨ બેહરાંમ (ઈજદ)ને^૧ હમો વખાણીએ છીએ.^૩ (હું) હોમને^૪ લઈ જાઉં^૫ (અથવા મારી પાસે રાખું^૫), હોમ^૭ (કે જે) ગલીચી (કચરો) સાફ કરનાર^૬ તથા ક્તેહ આપનાર^૮ (છે તેને) હું લઈ જાઉં,^૯ (અથવા મારી પાસે રાખું^૯); હોમ^{૧૬} (કે જે) સારી (ચીજ)ને^{૧૧} બંચાવનાર^{૧૦} (છે તેને) હું લઈ જાઉં,^{૧૨} (અથવા મારી પાસે રાખું^{૧૩}), (તથા) જે તનને^{૧૪} બંચાવનાર^{૧૩} (છે તેને) હું લઈ જાઉં,^{૧૫}

* આએ આપો ફકરો ગુચવાણ ભરેલો છે; એ અર્થ મને ખાતરી ભરેલો લાગતો નથી, એના કરતા વધારે સહી તરજુમો થવો જોઈએ. ‘જન હો સઈધિન્ નોઈત્ જનેન્ હવ હો સઈધિન્ હધેન્—એ બોલોનો અર્થ મને સમજ નથી પડતો તેથી મુકી દીધોછે.

† એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફો ૨૩૭-૨૩૮

‡ હઈથી તે ‘આ પેષન હય’ સુધીના બોલોનો આપો અર્થ મને સમજ નથી પડતો.

(અથવા મારી પાસે રાખું^{૧૫}); * * જોથી કરીને^{૨૩} હું^{૨૪} (દુશ્મનના) આએ^{૨૫} લશ્કરને^{૨૬} માં, ^{૨૭} જોથી કરીને^{૨૮} હું^{૨૯} (દુશ્મનના) આએ^{૩૦} લશ્કરને^{૩૧} મારીને નીચે નાખું, ^{૩૨} જોથી કરીને^{૩૩} હું^{૩૪} (દુશ્મનના) આએ^{૩૫} લશ્કરને^{૩૬} મારીને નીચે તોડી પાડું^{૩૭} કે જો^{૩૮} (લશ્કર) મારી પુઠું^{૩૯} આવેછે.^{૪૦}

અહિ રય ખરેનંધ્રહય તેમ્ યજ્ઞર્થ સુરન્વત યસ્ન વેરેશ્વમેમ્ અહુરધાતેમ્; જઓથાખયો વેરેશ્વમેમ્ અહુરધાતેમ્ યજ્ઞમર્ધદે. યાઈશ દાતાઈશ પઓઈશ્યાઈશ અહુરહે. હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન હિજવો- દંધ્રહંધ્રહ માંથય વયય ધ્યઓથનય જઓથાખયસય અરુપુધ્યએઈ- ખયસય વાધજિખયો. ચેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને યઈતી વંધ્રહો મજદાઓ અહુરો વઓથા અપાત્ હયા યાઓંધ્રહાંમયા તાંસયા તા- ઓસયા * યજ્ઞમર્ધદે.

(કરદો ૧૯ મા) વેરેશ્વમેમ્^૧ અહુરધાતેમ્^૨ યજ્ઞમર્ધદે.^૩ અસા- નમ્^૪ સિધૂઈરે^૫ ચિથ્રેમ્^૬ અખરે^૭ અહુરે^૮ પુથો^૯ પુથાઓંધ્રહો^{૧૦} ખએવરે-પતયો^{૧૧} અમવ^{૧૨} આસ^{૧૩} વેરેશ્વ^{૧૪} નાંમ^{૧૫} વેરેશ્વ^{૧૬} આસ^{૧૭} અમવ^{૧૮} † નાંમ.^{૧૯}

યથ^{૨૦} અજેમ્^{૨૧} અવત^{૨૨} વેરેશ્વ^{૨૩} હયાને^{૨૪} યથ^{૨૫} વીસ્થે^{૨૬} અન્યે^{૨૭} અઈરે.^{૨૮} યથ^{૨૯} અજેમ્^{૩૦} અઓમ્^{૩૧} સ્પાધેમ્^{૩૨} વનાનિ,^{૩૩} યથ^{૩૪} અજેમ્^{૩૫} અઓમ્^{૩૬} સ્પાધેમ્^{૩૭} નિવનાનિ,^{૩૮} યથ^{૩૯} અજેમ્^{૪૦} અઓમ્^{૪૧} સ્પાધેમ્^{૪૨} નિજનાનિ^{૪૩} યો^{૪૪} મે પસ્કાત્^{૪૫} વજ્ઞઈતિ.^{૪૬}

* * * જોથી કરીને^{૨૦} જેમ^{૨૫} ખીજ^{૨૭} તમામ^{૨૬} ધરાનીઓ^{૨૮} (ચાલે- છે) તેવી^{૨૨} કૃતેહથી^{૨૩} હું^{૨૧} ચાહું.^{૨૪} જોથી કરીને^{૨૯} હું^{૩૦} (દુશ્મનના) આએ^{૩૧} લશ્કરને^{૩૨} માં, ^{૩૩} જોથી કરીને^{૩૪} હું^{૩૫} (દુશ્મનના) આએ^{૩૬} લશ્કરને^{૩૭} મારીને નીચે નાખું, ^{૩૮} જોથી કરીને^{૩૯} હું^{૪૦} (દુશ્મનના) આએ^{૪૧} લશ્ક- રને^{૪૨} મારીને નીચે તોડી પાડું^{૪૩} કે જો^{૪૪} (લશ્કર) મારી પુઠું^{૪૫} આવેછે.^{૪૬}

* એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફો ૨૩૭-૨૩૮
† એ કકરાનો આખો અર્થ મને સમજ નથી પડતો; દરેક જોલ ધુટો સમજ પડેછે.

અહિ રય ખરેનંધ્રહય તેમ્ યજ્ઞર્ધ સુરન્વત યસ્ન વેરેથદ્વેમ
અહુરધાતેમ; જઓથાખયો વેરેથદ્વેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમર્ધદે. યાર્ધશ
દાતાર્ધશ પઓર્ધસ્યાર્ધશ અહુરહિ. હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન હિજ્જવો-
દંધ્રહંધ્રહ માંથ્રય વચય ધ્યઓથનય જઓથાખયસ્ય અરુપુખધએર્ધ-
ખયસ્ય વાધજ્જિખયો. ચેંધ્રહિ હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પર્ધતી વંધ્રહિ
મજ્જદાઓ અહુરો વઓથા અપાત્ હયા યાઓંધ્રહાંમયા તાંસ્યા તા-
ઓસ્યા *યજ્ઞમર્ધદે.

(કરદો ૨૦ મો) વેરેથદ્વેમ^૧ અહુરધાતેમ^૨ યજ્ઞમર્ધદે.^૩ યથા અહુ
વર્ધસ્યો^૧; ગવે^૪ અમેમ્^૫ ગવે^૬ નમેમ્,^૭ ગવે^૮ ઉખધેમ્^૯ ગવે^{૧૦} વેરેથેમ્,^{૧૧}
ગવે^{૧૨} ખરેથેમ્^{૧૩} ગવે^{૧૪} વસ્ત્રેમ્,^{૧૫} ગવે^{૧૬} વેરેજયાતાંમ્^{૧૭} તાંમ્^{૧૮} ને^{૧૯}
ખરેથાર્ધ^{૨૦} ક્ષુપુયો.^{૨૧}

હોરમજ્જદના પેદા કીધેલા^૨ બેહરાંમ (ઈજ્જદ)ને^૧ હમો વખાણીએ
છીએ.^૩ ગાએ-ગોસ્પંદનેમાટે^૪ હિમ્મત^૫ (હોળો) ! ગાએ-ગોસ્પંદનેમાટે^૬
વખાણુ^૭ (હોળો) ! ગાએ-ગોસ્પંદનેમાટે^૮ (સારા) સખુન^૯ (હોળો) !
ગાએ-ગોસ્પંદનેમાટે^{૧૦} કૃતેહ^{૧૧} (હોળો) ! ગાએ-ગોસ્પંદનેમાટે^{૧૨} ખોરાક^{૧૩}
(હોળો) ! ગાએ-ગોસ્પંદનેમાટે^{૧૪} વસ્ત્ર^{૧૫} (હોળો) ! ગાએ-ગોસ્પંદનેમાટે^{૧૬}
(આપણે) મેહેનત કરવી જોઈએ,^{૧૭} (સખખ ક) તે^{૧૮} આપણા^{૧૯} ખોરાકને-
માટે^{૨૦} વધારો કરનારાં^{૨૧} (છે).

ખોલાસો:—(એની મતલબ એ કે ગાએ-ગોસ્પંદાનું રક્ષણ કરવું,
તેઓને પુરતો ખોરાક આપવો, અતિશય થંડી તથા ગરમીની વખતે બં-
આવનેમાટે તેઓના આંગ ઉપર કપડું નાખવું, તથા તેઓની પાસે ઘાતકી-
પણાથી કામ નહીં કરાવવું, કારણ કે તેઓ આપણા સુખ તથા ક્ષાએદાને
માટે ઘણા ઉપયોગી છે. બલદ ખેતીમાં તથા બોળે ઉચકવામાં આપણને
કામ આવેછે; ગાએ દુધ આપેછે જેમાંથી આપણા ખોરાકની ઘણીએક
ચીજો બનેછે. ‘આયો હર્ધથીમ્’ નામના ઈજ્જસ્નેના ૧૧ મા હામાં લખેછે કે,
જે શખ્સ પોતાના જનવરની સંભાલ નહીં લે તથા તેને પુરતો ખોરાક
નહીં આપે તો તે જનવર તેના ધણીને આપ દેછે.)

અહિ ૨૫ ખરેનંધ્રહ્ય તેમ યજ્ઞર્થ સુરન્વત યસ્ન વેરેથદ્રોમ
અહુરધાતેમ; જઓથાબ્યો વેરેથદ્રોમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમર્ધદે. યાર્થશ
દાતાર્થશ પઓર્થસ્યાર્થશ અહુરહે. હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન હિજવો-
દંધ્રહંધ્રહ માંથ્રય વચય બ્યઓથનય જઓથાબ્યસય અરુપુબધએર્ધ-
બ્યસય વાધજિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પર્ધતી વંધ્રહે
મજદાઓ અહુરો વઓથા અપાત્ત હયા યાઓંધ્રહાંમયા તાંસયા તા-
ઓસયા *યજ્ઞમર્ધદે.

(કરદો ૨૧ મો) વેરેથદ્રોમ^૧ અહુરધાતેમ^૨ યજ્ઞમર્ધદે.^૩ યો^૪ ર-
સ્મનો^૫ સ્વિન્દયેર્ધતિ,^૬ યો^૭ રસ્મનો^૮ કેરેન્તયેર્ધતિ,^૯ યો^{૧૦} રસ્મનો^{૧૧}
ખંધ્રહુયેર્ધતિ,^{૧૨} યો^{૧૩} રસ્મનો^{૧૪} યઓજયેર્ધતિ.^{૧૫} અવિ રસ્મનો^{૧૬}
સ્વિન્દયેર્ધતિ,^{૧૭} અવિ રસ્મનો^{૧૮} કેરેન્તયેર્ધતિ,^{૧૯} અવિ રસ્મનો^{૨૦}
ખંધ્રહુયેર્ધતિ,^{૨૧} અવિ રસ્મનો^{૨૨} યઓજયેર્ધતિ^{૨૩} વેરેથદ્રો^{૨૪} અહુર-
ધાતો^{૨૫} દઓવનાંમ^{૨૬} મબ્યાનાંમય^{૨૭} યાથવાંમ^{૨૮} પર્ધરિકનાંમય^{૨૯}
સાથ્રાંમ^{૩૦} કઓયાંમ^{૩૧} કરકુનાંમય.^{૩૨}

હોરમજદના પેદા ક્રીધેલો^૨ બેહરાંમ (ઈજદ)ને^૧ હમો વખાણીએ
છીએ;^૨ જો^૩ (ઈઆને તે બેહરાંમ ઈજદ) (દુસ્મનના) (લશ્કરની) હારને^૪
તોડી નાખેછે,^૫ જો^૬ (ઈઆને તે બેહરાંમ ઈજદ) (દુસ્મનના) (લશ્કરની)
હારને^૭ કાપી નાખેછે;^૮ જો^૯ (દુસ્મનના) (લશ્કરની) હારને^{૧૦} મારેછે,^{૧૧}
જો^{૧૨} (દુસ્મનના) (લશ્કરની) હારને^{૧૩} સાથે ભેળી નાખેછે;^{૧૪} (તથા) (તે)
હોરમજદનો પેદા ક્રીધેલો^{૧૫} બેહરાંમ^{૧૬} (ઈજદ) દેવોની^{૧૭} તથા (દુષ્ટ)
માણસોની,^{૧૮} બદુગરોની^{૧૯} તથા પરીઓની,^{૨૦} જીલમગારોની,^{૨૧} ક્રીકોની^{૨૨}
(ઈઆને જોતી આંખે આંધલા રહેનારાઓની), તથા કરપોની^{૨૩} (ઈઆને
સાંભલતે કાંને બેહરા રહેનારાઓની (લશ્કરની) હારને^{૨૪} તોડી નાખેછે,^{૨૫}
(તે) હારને^{૨૬} કાપી નાખેછે,^{૨૭} (તે) હારને^{૨૮} મારેછે,^{૨૯} (તથા) (તે) હારને^{૩૦}
સાથે ભેળી નાખેછે.^{૩૧}

અહિ રય ખરેનંધાહય તેમ યજ્ઞર્થ સુરન્વત યસ્ત વેરેશ્વરેમ
અહુરધાતેમ; જઓથાખ્યો વેરેશ્વરેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમર્ધદે. યાઈશ
દાતાઈશ પઓઈશ્યાઈશ અહુરહિ. હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન હિજવો-
દંધુહંધુહ માંથય વચય યઓથનય જઓથાખ્યસય અરપુખધએઈ-
ખ્યસય વાધજિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઈતી વંધહે
મજ્જદાઓ અહુરો વઓથા અપાત્ત હયા યાઓંધુહાંમયા તાંસયા તા-
ઓસયા *યજ્ઞમર્ધદે.

(કરદો ૨૨ મો) વેરેશ્વરેમ^૧ અહુરધાતેમ^૨ યજ્ઞમર્ધદે.^૩ આઅત્ત
યત્^૪ વેરેશ્વરો^૫ અહુરધાતો^૬ પ્રખતનાંમ^૭ રસ્મનાંમ^૮ યુખતનાંમ^૯
પોઈથનાંમ^{૧૦} મિથો-દુર્જાંમ^{૧૧} મળ્યાકનાંમય^{૧૨} અપાંશ^{૧૩} ગવો^{૧૪}
દરેજયેઈતિ,^{૧૫} પઈરિ^{૧૬} દએમ^{૧૭} વારયેઈતિ,^{૧૮} અપ^{૧૯} ગઓપ^{૨૦} ગ-
ઓપયેઈતિ,^{૨૧} નાઈત્ત^{૨૨} પાધ^{૨૩} વીધારયેઈતિ,^{૨૪} નાઈત્ત^{૨૫} પઈતિ-ત-
વાઓ^{૨૬} ખવઈતિ.^{૨૭}

હોરમજ્જદના પેદા કીધેલા^૨ બેહરાંમ (ઈજ્જદ)ને^૧ હમો વખાણીએ
છીએ.^૩ જ્યારે^૪ હોરમજ્જદનો પેદા કીધેલો^૫ બેહરાંમ^૬ (ઈજ્જદ) શેહેરોની^{૧૦}
લંખાવેલી^૭ (તથા) સાથે જોડાએલી^૮ (લશ્કરની) હારોના^૯ કાલ તોડનારા
માણસોના^{૧૨} હાત^{૧૪} પછવાડેથી^{૧૩} ખાંધેછે,^{૧૫} (તેઓની) આંખ^{૧૭} આસ-
પાસ^{૧૬} ઢાંકી નાખેછે^{૧૮} (ઈઆને તેઓને આંધલા કરેછે), (તેઓના)
કાન^{૨૦} સાંભળવાથી દૂર કરેછે^{૧૯} (ઈઆને તેઓને બેહરા કરેછે), (તથા
તેઓના) પગને^{૨૨} ટેકો આપતો^{૨૩} નથી,^{૨૧} (ત્યારે તેઓ તદન) શક્તિ વગ-
રના^{૨૪} †થાએછે^{૨૬} (ઈઆને તે જુડુ બોલનારાઓ પોતાની કાઈખી ખુરી
મતલબમાં કાવી શકતા નથી).

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્જદ બોદાએ ! અવજ્ઞૂનીએ મરડુમ
(જાવત) અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વઈશ્યો ૨

યસ્નેમય^૧ વહ્નેમય^૨ અઓજસય^૩ જવરેય^૪ આક્રીનામિ^૫ વેરે-
શ્વરેહિ^૬ અહુરધાતહે^૭ વનઈન્ત્યાઓસય ઉપરતાતો.^૮ અપેમ વોહુ ૧

* એના તરજુમા બાબે જુઓ બેહરાંમ યજ્ઞ, સફો ૨૩૭-૨૩૮

† અસલ એખારતમાં એ ક્રિયાપદ એકવચનમાં છે:—‘ખવઈતિ’

અહ્માઈ રએશય-હજંધરેમ-જસ મે અવંધ્રહે મજદ-કેરેહ મોજદ.

હોરમજદના પેદા કીધેલા^૧ બેહરંમ (ઈજદ)ની^૨ તથા “વનન્તી ઉપર-તાલ” (ઈઆને સઉથી સરસ ક્રતેહ આપનાર અથવા ક્રતેહમંદીનું ચઢતા-પાણું આપનાર ક્રેસ્તા)ની^૩ આરાધણા,^૪ કીર્તિ,^૫ ચાલાકી^૬ અને કૌવતને^૭ હું વખાણું છું.^૮

રોજ નેક નામ રોજ પાક નામ રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ઈત્યાદિ. (જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૮ મો.)

ગોરજે^૧ ખોરેહ^૨ અવજાયાહ^૩ બેહરંમ યજદ^૪ પીરોજગર^૫ દુશ્મન-જદાર^૬ અમહે^૭ હુતાશતહે^૮ બેરસાહ^૯ અમાવંદ^{૧૦} પીરોજગર^{૧૧} અમાવંદી^{૧૨} પીરોજગરી.^{૧૩} દાહ^{૧૪} દીન^{૧૫} બેહ^{૧૬} માજદયસ્તાંન^{૧૭} આગહી^{૧૮} રવાઈ^{૧૯} ગોઆફરંગાંની^{૨૦} બાહ^{૨૧} હક્ટે કેશ્વર જમીન^{૨૨} અએદન^{૨૩} બાહ^{૨૪} મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આ-વાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અપએને અપેમ વોહૂ ૧

ક્રતેહમંદ,^૧ દુશ્મનને મારનાર,^૨ હિમ્મતવાન^૩ (તથા) સુંદર બનાવેલા^૪ બેહરંમ ઈજદનું^૫ તેજ^૬ (તથા) પ્રતાપ^૭ જુઆદે થાઓ^૮ ! (તે) હિમ્મત-વાન^૯ (તથા) ક્રતેહમંદ^{૧૦} (બેહરંમ ઈજદ) (મારી) હિમ્મત^{૧૧} (તથા) ક્રતેહ-નેમાટે^{૧૨} (મદદ) પોંહેંચો^{૧૩} ! ભલી^{૧૪} માજદયસ્તી^{૧૫} દીનનું^{૧૬} રાસ્તપાણું,^{૧૭} (તેની) વાકેશી,^{૧૮} (તેનો) ફેલાવો^{૧૯} (તથા) (તેની) મશહુરી^{૨૦} (અથવા કીર્તિ^{૨૧}) હક્ટે કેશ્વર જમીન ઉપર^{૨૨} થાઓ^{૨૩} ! એ પ્રમાણે^{૨૪} થાઓ^{૨૫} ! (ઈઆને જેમ મેં ચાહું તેમ થાઓ !) એજ પ્રમાણે મનેખી (તે ભલી દીનની વાકેશી તથા મશહુરી) મળે !

જે (દક્ષીણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્તી દાદે જરથુસ્તી. નેમસે-તે અપાઉમ સેવિશતે અરદ્દિ સૂર અનાહિતે. અપએને અપેમ વોહૂ ૧

નેમો ઉર્વઈરે વંધ્રઉહિ મજદધાતે અપએને અપેમ વોહૂ ૧
(એના તરજુમા બાબે જુઓ ખોરશેદ નીઆએશ, સફા ૪૮ મો.)

વેરથ્રદ્રેમ^૧ અહુરધાતેમ^૨ યજમઈદે.^૩ અપેમ વોહૂ ૧

બેહિરાંમ યજ્ઞદ્^૪ પીરોજગર^૫ દુશ્મન-જદાર^૬ અમહે^૭ હુતા-
શતહે^૮ બેરસાદ^૯ અપેમ વોહૂ ૧

હોરમજદના પેદા કીધેલા^૨ બેહિરાંમ ઇજદને^૧ હમો વખાણીએ છીએ.^૩
કૃતેહમંદ,^૪ દુશ્મનને મારનાર,^૬ હિમ્મતવાન^૭ (તથા) સુંદર બનાવેલો^૮
બેહિરાંમ ઇજદ^૯ (મારી મદદે) પોહોંચો^૯ !

દોઆ તંદરોસ્તી.

બ નામે યજ્ઞદે^૧ બક્ષાયંદેહે^૨ બક્ષાયેશગરે^૩ મેહરુબાન^૪ યથા
અહૂ વધર્યો ૨

તન્ દરોસ્તી^૧ દેર જીવરની^૨ આવાયદ^૩ ખોરેહ^૪ અંધ^૫ અ-
શહીદાર^૬ યજ્ઞદાંને મીનાઆંન્^૭ યજ્ઞદાંને ગેતીઆંન્^૮ હકૂત અમેશા-
સ્પંદાંન્^૯ મ્યજ્ઞદ રોશાન્^{૧૦} હમે^{૧૧} બેરસાદ^{૧૨} ઇન્ દોઆયાં^{૧૩} બાદ^{૧૪}
ઇન્ ખુઆહાં^{૧૫} બાદ^{૧૬} હમે^{૧૭} અંદર કસાંરા^{૧૮} જરથુશ્તી દીન્^{૧૯}
શાદ બાદ^{૨૦} અએદૂન્ બાદ^{૨૧}

ખોદાતાલાના નામ(ની મદદ)થી^૧ (હું આએ દોઆ શરૂ કરું છું, (કે જે
સાહેબ)નેઆમતનો બખશનાર,^૨ ગુનાહ માફ કરનાર^૩ (તથા) માયાલુ^૪ (છે).

લાંબા વખત સુધી જીવવાનેમાટે^૨ તંદરોસ્તીની^૧ જરૂર છે.^૩ અશોઈ
રાખવાસાથે^૬ ખોરેહ^૪ જથુક રહેજો;^૫ મીનો (ઇઆને પેલી જેહાંનનાં)
ઇજદો^૭ (તથા) (આએ) દુનિયાંના ઇજદો^૮ (તથા) સાત અમશાસ્પંદો^૯
—(એ) બધાએ^{૧૧} (આએ) ચલકતી મ્યજ્ઞદ તરફ^{૧૦} આવે^{૧૨}! આએ
(મારી) દોઆ^{૧૩} (કબૂલ) હોજો^{૧૪}! આએ (મારી) મુરાદ^{૧૫} ખર આવજો^{૧૬}!
બધા માણસોમાં^{૧૮} જરતોસ્તી દીન્^{૧૯} ખુશાલ હોજો^{૨૦}! એ પ્રમાણે હોજો^{૨૧}!
(ઇઆને જે પ્રમાણે હું દોઆ માંગુ છું તે પ્રમાણે થજો !)

થા બારી ખોદા!^{૨૨} ખોદાવંદે આલમરા^{૨૩} હમે અનજુમનરા^{૨૪}
(ફલાંનારા) (જેની નેયતે તંદરોસ્તી પઠીએ તેનું નામ આએ જગાએ

લઈજએ) બા ફરજંદાંન્^{૨૫} હજાર સાલ^{૨૬} દેર બેદાર^{૨૭} શાદ બે-
દાર^{૨૮} તંદરોસ્ત બેદાર^{૨૯} અએદૂન્ બેદાર^{૩૦} બર સરે^{૩૧} અરજાનીઆં^{૩૨}
સાલહાએ બેસ્યાર^{૩૩} વ કરનહાએ બીશુમાર^{૩૪} બાકી વ પાયંદેહ
દાર^{૩૫} હજારાંન્ હજાર^{૩૬} આફરીન્ બાદ^{૩૭} સાલ બોજસ્તેહ બાદ^{૩૮}
રોજ ફરરોખ બાદ^{૩૯} માહ મુખારક બાદ^{૪૦} ચંદ સાલ^{૪૧} ચંદ રોજ^{૪૨}
ચંદ માહ^{૪૩} બેસ્યાર સાલ^{૪૪} અરજાનીદાર^{૪૫} યજશને^{૪૬} વ નીઆએ-
શને^{૪૭} વ રાદી^{૪૮} વ જોર બરશને^{૪૯} અશહીદાર^{૫૦} અવરે^{૫૧} હુમા કારો
કરરેહા^{૫૨} તંદરોસ્તી બાદ^{૫૩} નેકી બાદ^{૫૪} ખુખ બાદ^{૫૫} અએદૂન્ બાદ^{૫૬}
અએદૂન્તરજ બાદ^{૫૭} પ યજદાંન્ વ અમેશાસ્પંદાંન્^{૫૮} કામે^{૫૯} બાદ^{૬૦}
અપેમ વોહૂ ૧

ઓ પેદા કરનાર ખોદાતાલા^{૨૨} ! આલમના સાહેબને^{૨૩} (ઈઆને
જમાનાના રાજ કરનાર અથવા પાદશાહને), તમામ અનજુમનને,^{૨૪}
(*ફલાંનાને) (તેની) આલઝોલાદ સાથે^{૨૫} હજાર વરસ સુધી^{૨૬} કાએમ
રાખ,^{૨૭} ખુશાલ રાખ,^{૨૮} તંદરોસ્ત રાખ;^{૨૯} એ પ્રમાણે રાખ^{૩૦}-
(ઈઆને જેમ મેં દોઝા કીધી તે પ્રમાણે રાખ). ખુખી(અથવા લાયકી)
વાળા માણસોની^{૩૧} સરદારી ઉપર^{૩૨} ઘણા વરસોસુધી,^{૩૩} તથા બેશુમાર †ક-
રનસુધી^{૩૪} જાયુક અને પાએદાર રાખ;^{૩૫} હજાર ઘણી હજાર^{૩૬} આફરીન
હોજે,^{૩૭} વરસ ભાએગશાલી હોજે,^{૩૮} રોજ બખ્તાવર હોજે^{૩૯} ! (તથા)
મહિનો મુખારક (અથવા સુખી) હોજે^{૪૦} ! કેટલાંક વરસોને,^{૪૧} કેટલાક દા-
હાડાએને,^{૪૨} કેટલાક મહીનાએને^{૪૩} (તથા) ઘણાંક વરસોને^{૪૪} ઈજશને^{૪૬}
તથા નીઆએશ^{૪૭} તથા સખાવત^{૪૮} (કરવામાં), તથા (ક્રિયાની) જોર લઈ
જવામાં^{૪૯} લાયક રાખ.^{૪૫} બધાં કામે તથા સવાખની^{૫૨} ઉપર^{૫૧} (તું)

* જેની નેયતે બંદગી કીધી હોએ તેનું નામ આએ ડેકાણે લેવું.

† ‘કરન’ બોલના અર્થ આપણા દસ્તુર સાહેબો “ ૩૦ વરસની મુ-
દત ” કરીને કરેછે; પણ પ્રોફેસર રીચર્ડસનની ફારસી તથા અરબી ફરહંગમાં
એ બોલના નીચે મુજબ અર્થ આપેલાછે:— “ એક ચોકસ વખત, એક
વરસ, ૧૦ થી તે ૮૦ વરસ સુધીની મુદત, ૧૦ વરસ, એક સદી, ૧૨૦
વરસની મુદત.”

અશોધ રાખ;^{૫૦} (તુંને) તંદરોસ્તી હોજો,^{૫૩} (તુંને) નેકી હોજો,^{૫૪} (તુંને) સાફ હોજો.^{૫૫} (તુંને) એ પ્રમાણે થાઓ^{૫૬}! એ કરતાં ખી વધારે થાઓ^{૫૭}! (ઈઆને જે મેં દોઆ કીધીછે તે આમીન થાઓ, બલકે તેના કરતાં ખી વધારે આમીન થાઓ!) ઇજદો તથા અમશાસ્પંદો(ની મુરાદ) મુજબ^{૫૮} (તારી) મુરાદ^{૫૯} હોજો^{૬૦}!

દીનનો કલમો.

રજિશ્તયાઓ^૧ ચિસ્તયાઓ^૨ મજદહયાતયાઓ^૩ અપઓન્યાઓ,^૪ દએનયાઓ^૫ વંધુહુયાઓ^૬ માજદયસ્નોઈશ,^૭ દીન્^૮ એહ^૯ રાસ્ત^{૧૦} વ દરોસ્ત^{૧૧} કે ખોદાએ^{૧૨} ખરખદક^{૧૩} ફેરસ્તાદેહ,^{૧૪} ઈન્ હસ્ત^{૧૫} કે જરતોશ્ત^{૧૬} આવોરદેહ હસ્ત;^{૧૭} દીન્^{૧૮} દીને જરતોશ્ત^{૧૯} દીને અહુરમજદ^{૨૦} દાદેહ^{૨૧} જરતોશ્ત,^{૨૨} અપઓને અપેમ વોહૂ ૧ (ત્રણ વાર પઢે.)

હોરમજદના પેદા કીધેલાં^૩ સઉથી સાચ્યાં^૧ (અને) પવિત્ર^૪ (અથવા નિર્મળ^૪) ડહાપણુની^૨ (તથા) ભલી^૬ માજદયસ્ની^૭ દીનની^૫ (ખુશ્નુદી થાઓ)!

ભલી,^૬ રાસ્ત^{૧૦} તથા સંપૂર્ણ^{૧૧} દીન્^૮ જે દાદાર હોરમજદે^{૧૨} આએ દુનિયાંના લોકોનેમાટે^{૧૩} મોકલી^{૧૪} (છે) (તે), આએ (ઈઆને જરતોશ્તી દીન) છે.^{૧૫} (એ દીન) (હજરત) જરતોશ્ત^{૧૬} (પોતે) લાવ્યાછે.^{૧૭} (તે) દીન્^{૧૮} જરતોશ્તની દીન^{૧૯} (તથા) હોરમજદની દીન^{૨૦} (છે), કે જે (પેગમખર અશો) જરતોશ્તને^{૨૨} (આએ દુનિયાંમાં) (ફેલાવાને) (દાદાર હોરમજદે) આપી^{૨૧} (હતી).

ખોલાસો:—(“રજિશ્તયાઓ”થી તે “માજદયસ્નોઈશ” સુધીનો ભાગ દીન યજદની ખશ્નુમનમાંથી લીધોછે, અને તે અવસ્તામાં છે. “દીન્ એહ રાસ્ત”થી તે “દાદેહ જરતોશ્ત” સુધીનો બાકીનો ભાગ ફારસી એ-ખારતમાં છે. ખરેખર જોતાં ખુદ અવસ્તામાં લખાએલો તથા એના કરતાં વધારે સરસ દીનનો કલમો ઇજસ્નેના ૧૨ મા હામાંથી આપણને મળી

આવેછે. જરતોસ્તી દીન ઉપર એતેકાદ લાવનાર દરેક શાખસને કટલીએક કબૂલાતો ને આપવી પડેછે તે એ મજકુર હામાં આવેલીછે. જુઓ નીચે અવસ્તામાં આપેલો દીનનો કલમો, તેની માએની તથા ખોલાસો.)

દીનનો કલમો. (અવસ્તામાં)

(ઈજરનેનો ૧૨ મો હા)

નાઈસીમી^૧ દએવો^૨ ફવરાને^૩ મજદયસ્નો^૪ જરથુશ્તિશ^૫ વી-
દએવો^૬ અહુર-તકએષો.^૭ સ્તઓતા^૮ અમેપનાંમ સ્પેન્તનાંમ,^૯ યશતા^{૧૦}
અમેપનાંમ સ્પેન્તનાંમ,^{૧૧} અહુરાઈ મજદાઈ^{૧૨} વંધ્રહુવે^{૧૩} વોહૂ-મઈદે^{૧૪}
વીસ્પા^{૧૫} વોહૂ^{૧૬} ચિનહી^{૧૭} અપાઉતે^{૧૮} રએવઈતે^{૧૯} ખરેનંધ્રહુઈતે.^{૨૦}
યા^{૨૧} જી^{૨૨} ચીચા^{૨૩} વહિશ્તા^{૨૪} યંધ્રહુ^{૨૫} ગાઉશ્^{૨૬} યંધ્રહુ^{૨૭} અષેમ,^{૨૮}
યંધ્રહુ^{૨૯} રઓઆઓ^{૩૦} યંધ્રહુ^{૩૧} રઓએખીશ્^{૩૨} રોઈથેન્^{૩૩} ખાથા.^{૩૪}

(હું) દેવાને^૧ નાશ પામતા કહ્યું;^૨ (તથા) (દાદાર) હોરમજદની
પરસ્તેશ કરનાર,^૩ હજરત જરતોસ્તે જાહેર કીધેલી દીન પ્રમાણે ચાલનાર,^૪
*દેવ (ના તરીકા)થી દૂર રહેનાર,^૫ હોરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર,^૬
અમશાસ્પંદોની^૭ સ્તુતિ કરનાર^૮ (તથા) અમશાસ્પંદોને^૯ યાદ કરનાર
(અથવા આરાધણા કરનાર) તરીકે^{૧૦} (થવાને) હું એકરાર કહ્યું.^{૧૧} (દુનિયાંની)
તમામ^{૧૨} વસ્તુઓ^{૧૩} ભલા^{૧૪} (તથા) ભલી દાનાઈવાળા,^{૧૫} રાસ્ત,^{૧૬} ખજા-
નાવાળા^{૧૭} (તથા) ખોરેહવાળા^{૧૮} હોરમજદને^{૧૯} (પોંહોંએછે) (એવું) હું
સમજીયું;^{૨૦} કારણકે^{૨૧} ને^{૨૨} કાંઈ^{૨૩} સઉથી સરસ^{૨૪} (છે તે બધું તેનુંજ
ઈઆને હોરમજદનુંજ છે); નેની^{૨૫} (ઈઆને દાદાર હોરમજદની)
(આએ) †દુનિયાં^{૨૬} (છે), નેની^{૨૭} અશોઈ^{૨૮} (છે), નેની^{૨૯} (આકાશની

* 'દેવ' ખોલના પુરતા ખોલાસા ખાએ જુઓ સફે ૧૯ મે આપેલી પહેલી નોટ.

† અવસ્તામાં 'ગાઉશ્, ગેઉશ્'નો સાધારણ અર્થ 'ગાએ, બલદ, ગોસ્પંદ' કરીને થાએછે, પણ કોઈ કોઈ ઠેકાણે સંસ્કૃત 'ગો'ને મલતો તેનો અર્થ 'પૃથ્વી, જમીન'ની થાએછે.

તમામ) રોશણીઓ^{૩૦} (છે), (તથા) જેની^{૩૧} (તે) રોશણીઓ સાથે^{૩૨} ચલકાત^{૩૪} મળી જાય છે.^{૩૩}

રૂપેન્તાંમ^{૩૫} આરમ્ભતીમ^{૩૬} વંધુહીમ^{૩૭} વરેને;^{૩૮} હા^{૩૯} મોઈ^{૪૦} અસ્તૂ^{૪૧} ઉસ્ જોડીશ^{૪૨} સ્તુયે^{૪૩} તાયાઅત્યા^{૪૪} હજંધુહત્યા^{૪૫} ઉસ્ માજદયેસ્તિનાંમ^{૪૬} વીસાંમ^{૪૭} જયાનયએચા^{૪૮} વીવાપત્યા.^{૪૯}

ભલી^{૩૭} વૃદ્ધિ કરનાર^{૩૫} ‘આરમ્ભતિ’ (ઈઆને સભ્યતા અથવા નેક વિચાર)ને^{૩૬} હું પસંદ કરું;^{૩૮} તે^{૩૯} મારી^{૪૦} થાયે^{૪૧} (એવું હું ઈચ્છું), (ઈઆને તે મને મળે એવી મારી મુરાદ છે). ચોરથી^{૪૪} અને લુટારાથી^{૪૫} ગાયે-ગોસ્પંદોને,^{૪૨} તથા નુકસાનથી^{૪૬} અને પાણીની ટીપણીથી^{૪૮} માજદયસ્તીઓના^{૪૮} મોહોલાઓને^{૪૭} (હોરમજદની) સ્તુતિ (અથવા બંદગી) કરીને હું બંચાઉં.^{૪૩}

ફા મનએઈબો^{૫૦} રાઓંધુહ^{૫૧} વસે-યાઈતીમ^{૫૨} વસે-પેઈતીમ^{૫૩} યાઈશ^{૫૪} ઉપઈરિ આય જેમા^{૫૫} ગઓખીશ^{૫૬} શકયન્તી.^{૫૭} નેમંધુહા^{૫૮} અપાઈ^{૫૯} ઉજદાતા^{૬૦} પઈતી અવત્^{૬૧} સ્તુયે.^{૬૨} નોઈત્^{૬૩} અહ્માત્^{૬૪} આજયાઓનીમ^{૬૫} નોઈત્^{૬૬} વીવાપેમ^{૬૭} ક્ષતા^{૬૮} માજદયસ્તીશ^{૬૯} અઓઈ^{૭૦} વીસો;^{૭૧} નોઈત્^{૭૨} અસ્તો^{૭૩} નોઈત્^{૭૪} ઉશ્તાનહે^{૭૫} ચિન્માની.^{૭૬}

જેઓ^{૫૪} આએજમીન ઉપર^{૫૫} ગાયે દોરથી^{૫૬} (ઈઆને *માલમતાથી) રહે છે^{૫૭} તેઓને,^{૫૪} મીનોઓની તરફથી^{૫૦} પોતાની મુરાદ પ્રમાણે કરવું હરવું,^{૫૨} (તથા) પોતાની મુરાદ પ્રમાણે રાજ ચલાવવાનું^{૫૩} આપવાને માટે,^{૫૧} (તથા) રાસ્તીને માટે^{૫૬} (ઈઆને તેઓ રાસ્તીની રાહે ચાલે તેને માટે) †દિલસોજ^{૬૦} નમાજથી^{૫૮} (હું) (હોરમજદની) સ્તુતિ કરીશ,^{૬૨} (કે તેથી

* અગાઉના વખતમાં લોકોની માલ મિલકત પશુ-દોરની હતી. હાલમાં અંગ્રેજીમાં ‘પૈસા’ને માટે જે બોલ છે તે ‘પશુ’ ઉપરથી જ નિકળેલો છે:—Pecuniary, Fee.

† ‘ઉજદાતા’ બોલ ‘ઉજ-દા’ ધાતુ ઉપરથી નિકળેલો છે. એનો અર્થ ‘ઉકલવું, ઉભાણુ થવું, જોશ થવો’ કરીને થાયે છે; પછી એનો મુરાદી અર્થ અંગ્રેજીના ‘Fervant’ બોલ (જેનો ધાતુ પ્રમાણે અસલ અર્થ ‘ઉકલવું, ઉભાણુ થવું, જોશ થવો’ થાયે છે તે)ની માફક ‘દિલસોજ, આતુર’ થઈ શકે.

કરીને) હવે પછી^{૬૪} માજદયસ્તીઓના^{૬૫} મોહોલા^{૭૧} તરફ^{૭૦} નુકસાન^{૬૫} (તથા) પાણીની ટીપણી^{૬૭} (લાવવાને) (હું) નહીં^{૬૩} ઉભો રેહું^{૬૬} (ઈઆને મશગુલ નહી થાઉ); નહીં^{૭૨} (મારા) શરીરના^{૭૩} કે નહીં^{૭૪} (મારા) જન-નના^{૭૫} પીઆરમાં^{૭૬} (ઈઆને એક ખારગી મારા શરીરને મોહોટુ નુકસાન પોહોંચે અથવા મારો જનખી જાએ તોપણ માજદયસ્તીઓ તરફ કોઈખી જાતનું નુકસાન હું નહીં લાઉં).

વી દએવાઈશ^{૭૭} અધાઈશ^{૭૮} અવંધૂશ^{૭૯} અનરેતાઈશ^{૮૦} અકો-દાખીશ^{૮૧} સરેમ^{૮૨} મુયે.^{૮૩} હાતાંમ^{૮૪} દએજિશતાઈશ^{૮૫} હાતાંમ^{૮૬} પએપિશતાઈશ^{૮૭} હાતાંમ^{૮૮} અવંધૂતેમાઈશ^{૮૯} વી દએવાઈશ^{૯૦} વી દએવવતખીશ^{૯૧} વી યાતુશ^{૯૨} વી યાતુમતખીશ^{૯૩} વી કહ્યાચીત^{૯૪} હાતાંમ^{૯૫} આતરાઈશ^{૯૬} વી મનેખીશ^{૯૭} વી વએખીશ^{૯૮} વી બએઆ-થનાઈશ^{૯૯} ચિથ્રાઈશ^{૧૦૦} વી જી^{૧૦૧} અના^{૧૦૨} સરેમ^{૧૦૩} મુયે^{૧૦૪} યથના^{૧૦૫} દ્રેગ્વાતા^{૧૦૬} શંક્યન્તા.^{૧૦૭}

ખરાખ,^{૧૦૮} ભલાઈ વગરના,^{૧૦૯} સીધે રસ્તે નહી ચાલનારા,^{૧૧૦} (તથા) ખરાખ જાણનારા^{૧૧૧} દેવો^{૧૧૨} (જેઓ) હયાતી ભોગવનારાઓમાં^{૧૧૩} ઘણાજ જુઠા,^{૧૧૪} હયાતી ભોગવનારાઓમાં^{૧૧૫} ઘણાજ ગંધાતા^{૧૧૬} (અથવા ઘણાજ ખીગડેલા^{૧૧૭}), (તથા) (જેઓ) હયાતી ભોગવનારાઓમાં^{૧૧૮} ઘણાજ ભલાઈ વગરના^{૧૧૯} (છે તેઓની) સરદારીને^{૧૨૦} હું કખૂલ રાખતો નથી^{૧૨૧} (અથવા *ધિક્કાઈછું^{૧૨૨}). જે પ્રમાણે^{૧૨૩} જુઠા^{૧૨૪} (તથા) દુઃખ-રંજ પોહોંચાડનારા^{૧૨૫} (માણસો)ની^{૧૨૬} સરદારીને^{૧૨૭} હું ધિક્કાઈછું,^{૧૨૮} †તેજ પ્રમાણે^{૧૨૯} દેવોની,^{૧૩૦} દેવને

* જંદ ‘મ્રૂ’ (સંસ્કૃત મ્રૂ)નો અર્થ ‘ખોલવું’ કરીને થાએછે; પણ જ્યારે એ ધાતુ જુદા જુદા ઉપસર્ગ સાથે આવેછે, ત્યારે તેના અર્થ જુદા જુદા થાએછે:—જેમકે ‘નિ-મ્રૂ’ ઈઆને અરજ કરવી, માંગવું; ‘પઈતિ-મ્રૂ’ ઈઆને જવાબ આપવો, ઉત્તર વાળવો; ‘આ-મ્રૂ’ ઈઆને ખોલાવવું, નામનું સ્મરણ કરવું; ‘વી-મ્રૂ’ ઈઆને રદ કરવું, ના પાડવું, ત્યાગ કરવો, કખૂલ નહીં રાખવું.

† ‘અના’ ખોલ જે સંસ્કૃત ‘इदम्’ ઉપરથી નિકળેલોછે, તેનો અર્થ આએ ઠકાણે ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય તરીકે લાટિન idem(=likewise)ને મલતો લેવાનો. સાધારણ રીતે તો ‘અન, અના’ દર્શકસર્વનામ તરીકે આવેછે:—જેમકે ‘અન વચ,...અન જય’ ઈઆને આએ વચને કરીને,... આએ હથિયારે કરીને (જુઓ વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદ, ફકરો ૯ મો).

લગતાએની^{૯૧} (ઈઆને દેવની રાહે ચાલનારાએની), જાદુગરોની,^{૯૨} જાદુગરને લગતાએની,^{૯૩} હયાતી ભોગવનારાએમાંના^{૯૪} કોઈબી^{૯૪} બુરા^{૯૬} (માણસ) (એ બધાએની) સરદારીને^{૯૭} (મારા) મને કરીને,^{૯૭} વચને કરીને,^{૯૮} કામોએ કરીને^{૯૯} (તથા) જાહેર-ખોલી રીતે^{૧૦૦} (હું) ખરેખર^{૧૦૧} ધિક્કારું^{૧૦૨} (અથવા એ બધાએની સરદારીને હું કબૂલ રાખતો નથી).

અથા અથા^{૧૦૩} ચોઈત્^{૧૦૪} અહુરો મજદાઓ^{૧૦૫} જરથુશ્ત્રેમ્^{૧૦૬} અધા^{૧૦૭} ક્ષયએતા,^{૧૦૮} વીસ્પએષુ^{૧૦૯} ફ્રબનએષુ^{૧૧૦} વીસ્પએષુ^{૧૧૧} હનજમનએષુ,^{૧૧૨} યાઈશ^{૧૧૩} અપેરેસયતેમ્^{૧૧૪} મજદાઓસ્યા^{૧૧૫} જરથુશ્ત્રસ્યા.^{૧૧૬}

અથા અથા^{૧૧૭} ચોઈત્^{૧૧૮} જરથુશ્ત્રો^{૧૧૯} દએવાઈશ^{૧૨૦} સરેમ્^{૧૨૧} વ્યા-અવીતા,^{૧૨૨} વીસ્પએષુ^{૧૨૩} ફ્રબનએષુ^{૧૨૪} વીસ્પએષુ^{૧૨૫} હનજમનએષુ,^{૧૨૬} યાઈશ^{૧૨૭} અપેરેસયતેમ્^{૧૨૮} મજદાઓસ્યા^{૧૨૯} જરથુશ્ત્રસ્યા;^{૧૩૦} અથા^{૧૩૧} અજેમચીત્^{૧૩૨} ચો^{૧૩૩} મજદયસ્તો^{૧૩૪} જરથુશ્ત્રીશ^{૧૩૫} દએવાઈશ^{૧૩૬} સરેમ્^{૧૩૭} વીશ્ત્રુયે.^{૧૩૮} યથા^{૧૩૯} *અનાઈશ^{૧૪૦} વ્યાઅવીતા^{૧૪૧} ચે^{૧૪૨} અપવા^{૧૪૩} જરથુશ્ત્રો.^{૧૪૪}

જે^{૧૪૫} તમામ^{૧૪૬} સવાલ જવાબોમાં^{૧૪૭} (તથા) તમામ^{૧૪૮} મુલાકાતોમાં^{૧૪૯} (દાદાર) હોરમજદે^{૧૫૦} તથા (પેગમખર) જરતોસ્તે^{૧૫૧} એક બીજા સાથે ગોફતેગો કીધી હતી,^{૧૫૨} તે વખતે^{૧૫૩} (દાદાર) હોરમજદે^{૧૫૪} (પેગમખર) જરતોસ્તને^{૧૫૫} (દેવોની સરદારી તજ દેવાને) તાકીદથી^{૧૫૬} ફરમાવ્યું,^{૧૫૭} (તે ઉપરથી) જે પ્રમાણે^{૧૫૮} (તે) અશો^{૧૫૯} જરતોસ્તે^{૧૬૦} દેવોની^{૧૬૧} સરદારીને^{૧૬૨} ખરેખર^{૧૬૩} તુચ્છકારી કાહાડી હતી^{૧૬૪} (અથવા ધિક્કારી કાહાડી હતી^{૧૬૫}), તેજ પ્રમાણે^{૧૬૬} હું^{૧૬૭} કેજે^{૧૬૮} માજદયસ્તી^{૧૬૯} જરતોસ્તી^{૧૭૦} (છેઉં તે), દેવોની^{૧૭૧} સરદારીને^{૧૭૨} તુચ્છકારી (અથવા ધિક્કારી) †કાહાડુંછું.^{૧૭૩}

યાવરનાઓ^{૧૭૪} આપો,^{૧૭૫} યાવરનાઓ^{૧૭૬} ઉર્વિરાઓ,^{૧૭૭} યાવરનાઓ^{૧૭૮} ગાઉશ^{૧૭૯} હુધાઓ,^{૧૮૦} યાવરનો^{૧૮૧} અહુરો મજદાઓ^{૧૮૨} ચે^{૧૮૩} ગાંમ્^{૧૮૪}

* એ સર્વનામ ‘દએવાઈશ’નેમાટે આવેલોછે.

† અસલ અવસ્તામાં આએ ફકરાના કેટલાએક ખોલો (જોરથી ખોલીને વધારે અસર કરવાનેમાટે) એ વાર આવેલાછે:—જેમકે ‘વીસ્પએષુ ફ્રબનએષુ વીસ્પએષુ હનજમનએષુ યાઈશ અપેરેસયતેમ્ મજદાઓસ્યા જરથુશ્ત્રસ્યા; ‘જરથુશ્ત્રો વ્યાઅવીતા.’ એ ખોલોનો અર્થ ગુજરાતી ભાષાની રીઠી પ્રમાણે મેં એકજ વાર કીધોછે.

દધા^{૫૩} ચે^{૫૪} નરેમ^{૫૫} અપવનેમ^{૫૬} યાવરેનો^{૫૭} અસ્^{૫૮} જરથુશ્વો,^{૫૯}
યાવરેનો^{૬૦} કવા વીરતાસ્પો,^{૬૧} યાવરેના^{૬૨} કૃષઓશ્વા^{૬૩} જામાસ્પા;^{૬૪}
યાવરેનો^{૬૫} કસ્યીત્^{૬૬} સઓષ્યન્તાંમ^{૬૭} હુઈથ્યા-વરેજ્ઞાંમ^{૬૮} અપઓ-
નાંમ;^{૬૯} તા વરેનાયા^{૭૦} હકએપાયા.^{૭૧}

જેવી રીતના^{૪૨} પાણી^{૪૩} (છે), જેવી રીતના^{૪૪} ઓરવર^{૪૫} (છે), જેવી
રીતના^{૪૬} સારી પેદાએશના^{૪૮} ગોસ્પંદો^{૪૭} (છે), જેવી રીત ધરાવતો^{૪૯}
હોરમજ્જદ^{૫૦} (છે), જેણે^{૫૧} (આએ) દુનિયાંને^{૫૨} પેદા કીધી,^{૫૩} (તથા)
જેણે^{૫૪} અશો^{૫૬} માણસને^{૫૫} પેદા કીધો;^{૫૩} જેવી રીત ધરાવતો^{૫૭} (પેગમખર)
જરતોસ્ત^{૫૯} હતો,^{૫૮} જેવી રીત ધરાવતો^{૬૦} કએ ગુસ્તાસ્પ^{૬૧} (હતો), જેવી
રીત ધરાવતા^{૬૨} ફરશોસ્તર^{૬૩} (અને) જામાસ્પ^{૬૪} (હતા), (તથા) જેવી રીત
ધરાવતો^{૬૫} અશો,^{૬૬} રાસ્ત કામ કરનારા^{૬૮} (અને) (દુનિયાંને) * કાએદો
આપનારા (માણસો) માંનો^{૬૭} કોઈખી શખ્સ^{૬૯} (હતો), તેવીજ રીતનો^{૭૦}
તથા મજ્જહુખ (અથવા પંથ) નો^{૭૧} (હું છેઉં).

મજ્જદયસ્નો^{૭૨} અહ્મી;^{૭૩} મજ્જદયસ્નો^{૭૪} જરથુશ્વિશ^{૭૫} કવરાને^{૭૬}
આસ્તૂતસ્યા^{૭૭} કવરેતસ્યા.^{૭૮} આરતુયે^{૭૯} હુમતેમ^{૮૦} મનો,^{૮૧}
આસ્તુયે^{૮૨} હૂપતેમ^{૮૩} વચો,^{૮૪} આસ્તુયે^{૮૫} હૂરશતેમ^{૮૬} વ્યઓથનેમ.^{૮૭}

(હું) મજ્જદયસ્ની^{૭૨} છેઉં;^{૭૩} મજ્જદયસ્ની^{૭૪} જરતોસ્તી તરીકે^{૭૫} (મા-
જ્જદયસ્ની દીનની) વખાણ કરનારો^{૭૭} તથા (તેની ઉપર) એકીન લાવનાર
તરીકે^{૭૮} (થવાને) હું પસંદ કરુંછું;^{૭૯} નેક વિચારેલા^{૮૦} વિચારને^{૮૧} હું વ-
ખાણુંછું,^{૮૨} નેક ખોલેલા^{૮૩} સખુનને^{૮૪} હું વખાણુંછું^{૮૫} (તથા) નેક કી-
ધેલાં^{૮૬} કામને^{૮૭} હું વખાણુંછું,^{૮૮}

આસ્તુયે^{૮૯} દએનાંમ^{૯૦} વંધઉહીમ^{૯૧} મજ્જદયસ્નીમ,^{૯૨} કસ્યાય-
ઓએદ્રાંમ^{૯૩} નિધા-સ્નઈથિષેમ^{૯૪} ખએત્વદયાંમ^{૯૫} અપઓનીમ.^{૯૬}

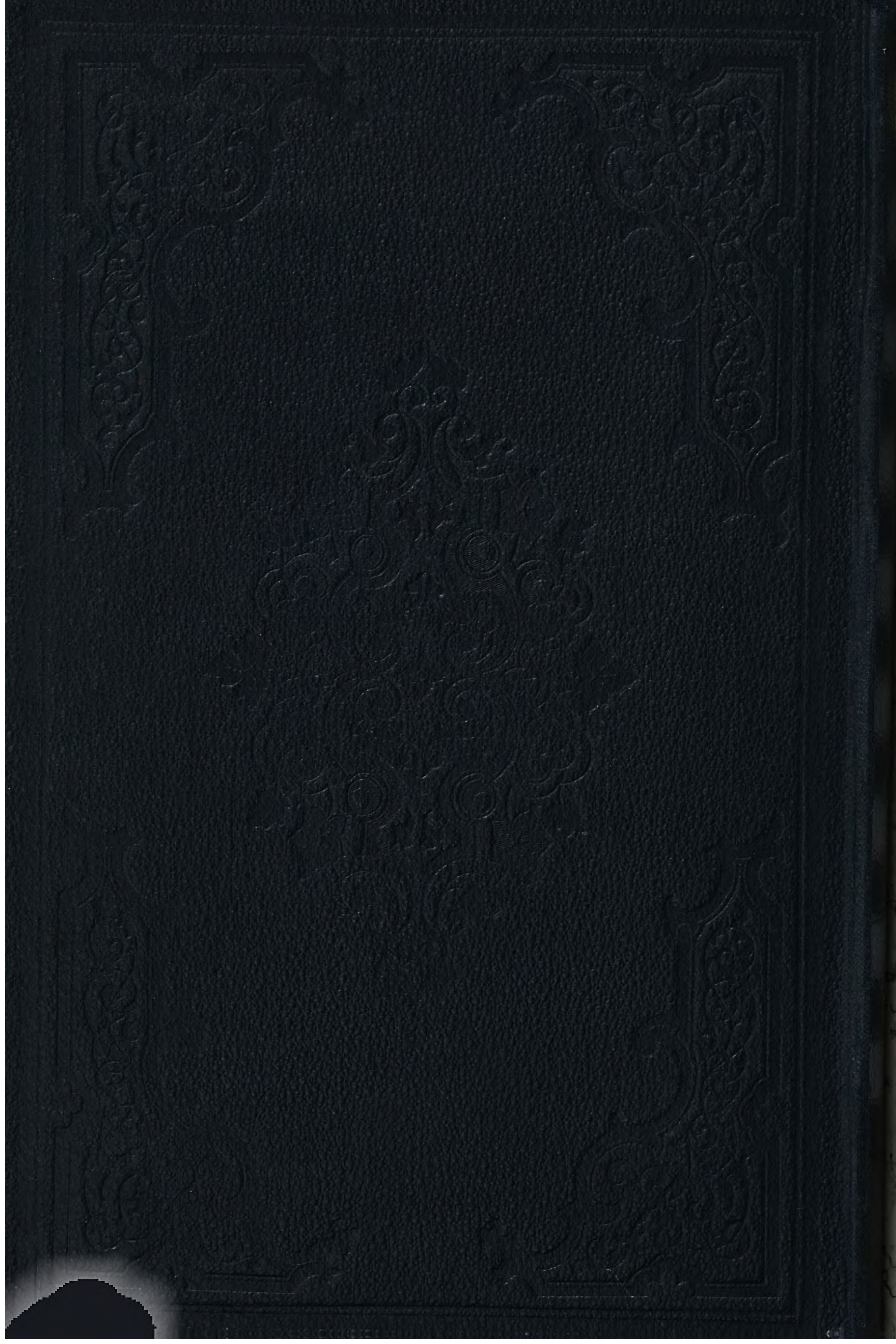
* 'સઓષ્યન્તાંમ'—એ ખોલનો અર્થ '(દુનિયાંને) કાએદો કરનારા
અથવા માણસોને રોશણી આપનારા' ઇઆને લોકોને અંધારામાંથી રો-
શણીમાં લાવનારા તથા ખોદાઈ-નીતિનો મારગ દેખાડનારા એવો થાએછે,
જ્યારે એ ખોલ અનેકવચનના રૂપમાં આવેછે, ત્યારે હજરત જર-
તોસ્તની આગમચ થઈ ગએલા પેગમખરો (જેવાકે ગયોમરદ, હુશંગ,
તેહેમુરસ્પ, ફરીદુન, કેખસર, ઇત્યાદી) નેમાટે વપરાએછે; અને એકવચનમાં
'સોશ્યોસ' નેમાટે આવેછે.

યા^{૬૬} હાઈતિનાંમયા,^{૬૭} બૂબ્યેઈનિનાંમયા^{૬૮} મજ્જિશતાયા^{૬૯} વહિ-
શતાયા^{૭૦} સ્મૈશતાયા,^{૭૧} યા^{૭૨} આહૂઈરિશ^{૭૩} જરથુરિશ^{૭૪} અહુરાઈ
મજ્જદાઈ^{૭૫} વીસ્પા^{૭૬} વોહૂ^{૭૭} ચિનહી,^{૭૮} અએપા^{૭૯} અસ્તૂ^{૮૦} દએનયાઓ^{૮૧}
માજ્જદયસ્નોઈશ^{૮૨} આસ્તૂઈતિશ^{૮૩} અપેમ વોહૂ ૧

ભલી^{૮૦} માજ્જદયસ્ની^{૮૧} દીન^{૮૨} (કે જે) જવડો મટાડનારી,^{૮૩} હથિયાર
છોડવનારી,^{૮૪} પોતાવતપણું આપનારી^{૮૫} (તથા) રાસ્ત (છે તેની) હું વખાણ
કરું છું.^{૮૬} હાલમાં જેટલી (દીનો) મોજુદ છે^{૮૭} તથા જેટલી હવે પછી થશે
તેઓમાં^{૮૮} સઉથી મોટી,^{૮૯} સઉથી સરસ^{૯૦} તથા સઉથી શ્રેષ્ઠ^{૯૧} જે^{૯૨} (દીન)
(છે) તે^{૯૩} હોરમજ્જદી^{૯૪} જરતોસ્તી^{૯૫} (છે). તમામ^{૯૬} નેઆમત^{૯૭} હોરમજ્જદની
તરફથી^{૯૮} (છે એમ) હું કબૂલ કરું છું.^{૯૯} આએ^{૧૦૦} (ઈઆને ઉપર કેહી તે)
માજ્જદયસ્ની^{૧૦૧} દીનની^{૧૦૨} વખાણ^{૧૦૩} હોજો^{૧૦૪} !

ખોલાસો:—(હું તમામ દેવોને તથા ખુત પરસ્તીને ધિક્કારનાર તથા
તેઓનો નાશ કરનાર છેઉં. અમશાસ્પંદોની વખાણ કરનારો તથા તેઓની
કીર્તિ ગાનાર છેઉં. તમામ ખલકતનો પેદા કરનાર જે સર્વ શક્તિવાન
તથા માહશાની દાદાર હોરમજ્જદ છે તેની પરસ્તેશ કરનારો હું થાઉં છું.
માજ્જદયસ્ની લોકોના ઘેરખારોમાંથી દુઃખ તથા સંકટ દૂર કરવાને તથા
ગાએ-ઢોર તથા ગોસ્પંદોને ચોર તથા લુટારાથી બંચાવાને હું કબૂલ થાઉં છું.
જુઠા તથા ખદકાર માણસો તથા જાદુગરોની સરદારી હેઠલ રહેવાને હું
ધિક્કારી છું. જે દીન તથા રાહ રસમ પ્રમાણે પેગમખર અશો જરતોસ્ત, કએ
ગુશતાસ્પ, ફરશોસ્તર, જામાસ્પ ચાલતા હતા, તથા જે પ્રમાણે કોઈખી ખીજ
રાસ્તીની રાહ ચાલનાર અશો માણસો ચાલી ગયાછે, તે દીન તથા રાહ
રસમ પ્રમાણે હું ચાલવા માગું છું. હું માજ્જદયસ્ની છેઉં; હું માજ્જદયસ્ની જર-
તોસ્તી તરીકે જરતોસ્તી દીનની વખાણ કરનારો તથા તે ભલી દીનઉપર
પુરતો એતેકાદ રાખનાર થવાને પસંદ કરું છું. નેક વિચારના મનને, નેક
ખોલેલા સખુનને તથા નેક કીધેલાં કામને હું વખાણું છું. ભલી માજ્જ-
દયસ્ની દીન જે લડાઈ-ટંટો દૂર કરનારી, સલાહ સંપજ વધારનારી, ભાઈ-
બંધી કરાવનારી તથા સચ્ચાઈ ભરેલી છે તેની હું સ્તુતિ કરું છું. હાલમાં
જેટલી દીન મોજુદ છે, તથા જેટલી હવે પછી થશે તે બધી દીનોમાં,
હોરમજ્જદી જરતોસ્તી દીન સઉથી સરસ છે, અને તે હું મારા ખરા અંત:—
કરણથી કબૂલ કરું છું.)

Khordeh-Avestā [Ausz., Awestisch u. Gujarati]

Mumbaī 1880

A.or. 6221 ar

urn:nbn:de:bvb:12-bsb11542487-7